

13
MONOGRAFIJE CPA

KRANJ,
KIESELSTEIN – SEVERNO DVORIŠČE.
RAZISKAVE 2008–2009

UREDIL:
RAFKO URANKAR

MMXXI

Monografije CPA 13

KRANJ, Kieselstein – severno dvorišče.

Raziskave 2008–2009

izdajatelj

Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije

Poljanska 40, SI–1000 Ljubljana

<http://www.zvkds.si>

uredniški odbor zbirke

Maja Janežič, glavna urednica

Barbara Nadbath, odgovorna urednica

Tadeja Mulh, članica

Nives Zupančič, oblikovalka zbirke in likovna urednica

Vanja Celin, tehnična urednica

recenzenti

Irena Lazar

Zrinka Mileusnić

lektoriranje

Nina Krajnc

naslovnica

Rafko Urankar

oblikovanje

Nives Zupančič

prelom

Rafko Urankar

risbe

Larisa Skalerič, Nataša Grum, Jožica Hrustel

ilustracije

Helena Bešter, Aljaž Grbec

fotografije

Polona Janežič, Andreja Žibrat Gašparič, Jernej Umek, Rafko Urankar (katalog novcev in gradiva), Dragutin Valoh

Spletna izdaja

Vse edicije zbirke Monografije CPA so brezplačne.

Najdete jih na povezavah:

<http://www.zvkds.si/sl/kategorija-publikacije/e-knjige>

<https://www.dlib.si/>

© 2021 Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije

Vse pravice pridržane.

Vsebina

7	Uvod	Rafko Urankar
9	1 Geografski oris najdišča	Aleksandra Krajnc
11	2 Arheološki oris prostora s pregledom starejših raziskav	Helena Bešter
13	3 Metodologija	Rafko Urankar
17	4 Izkopavanja	Rafko Urankar
17	4.1 Potek del	
17	4.2 Stratigrafska podoba najdišča	
20	4.2.1 Prazgodovinske plasti in strukture	
20	4.2.2 Rimskodobne plasti in strukture	
21	4.2.3 Srednje- in novoveške plasti in strukture	
22	4.2.4 Stratigrafija v notranjosti Lovskega dvorca	
23	5 Gradivo	
23	5.1 Prazgodovinsko gradivo	Polona Janežič
23	5.1.1 Tipološka in kronološka opredelitev keramike	
37	5.1.2 Način okraševanja	
39	5.1.3 Motivika okrasa na lončenini	
41	5.1.4 Kovinski predmeti	
42	5.2 Rimskodobno gradivo	
42	5.2.1 Rimskodobna keramika	Verena Perko
50	5.2.2 Ostalo rimskodobno gradivo	Rafko Urankar
52	5.3 Srednjeveško in novoveško gradivo	
52	5.3.1 Tipološka in časovna opredelitev keramike iz Odpadne jame 1	Urška Stepanjan
70	5.3.2 Motivika okrasa na lončenini iz Odpadne jame 1	Urška Stepanjan
74	5.3.3 Tipološka in časovna opredelitev najdb iz ostalih kontekstov	Helena Bešter

81	6 Analize
81	6.1 Tehnološke analize prazgodovinske keramike Polona Janežič
81	6.1.1 Lončarske mase
83	6.1.2 Zrnavost
83	6.1.3 Obdelava površine
83	6.1.4 Žganje
84	6.1.5 Trdota
84	6.1.6 Barva površine
85	6.2 Tehnološke analize srednje- in novoveške keramike iz Odpadne jame 1 Urška Stepanjan
85	6.2.1 Lončarske mase
89	6.2.2 Osnovne lončarske mase
89	6.2.3 Redukcija kod lončarskih mas Rafko Urankar
90	6.2.4 Zrnavost
92	6.2.5 Dodelava površine
93	6.2.6 Tehnologija žganja
93	6.2.7 Trdota
95	6.2.8 Barva površine
96	6.2.9 Tehnika oblikovanja
96	6.2.10 Pregled tehnoloških lastnosti po funkcionalnih skupinah posod
100	6.3 Novoveška lončarska produkcija na območju Lovskega dvorca in njene značilnosti Urška Stepanjan
100	6.3.1 Lonci
101	6.3.2 Ročke in vrči
102	6.3.3 Čaše
102	6.3.4 Krožniki, sklede in skodele
103	6.3.5 Lojenke in svečniki
103	6.3.6 Pečnice
104	6.3.7 Neopredeljeni predmeti
104	6.3.8 Gradbeni material
104	6.3.9 Najpogostejše napake pri izdelavi posod v kranjski lončarski delavnici
106	6.4 Mineraloško-petrografska analiza lončenine in pečnic iz Lovskega dvorca v Kranju Andreja Žibrat Gašparič, Matej Dolenc
106	6.4.1 Uvod
107	6.4.2 Geološka osnova
106	6.4.3 Izbor vzorcev
108	6.4.4 Metode
108	6.4.5 Rezultati mineraloško-petrografske analize
117	6.4.6 Diskusija
119	6.4.7 Sklepi
119	6.5 Numizmatična analiza Andrej Talajić
121	6.5.1 Katalog novcev

127	6.6 Živalski ostanki iz rimskodobnih kontekstov severnega dvorišča gradu Kieselstein Borut Toškan
127	6.6.1 Taksonomija
128	6.6.2 Kontekstualizacija najdb
131	6.6.3 Oris (lokalne?) živinorejske politike
132	6.6.4 Zgodnje-rimskodobno gradivo
135	6.6.5 Pozno-rimskodobno gradivo
136	6.7 Radiokarbonsko (¹⁴ C) datiranje in Bayesovo kronološko modeliranje najdišča Kieselstein Marko Sraka
143	7 Sklep Rafko Urankar
143	7.1 Opis in interpretacija najdišča
150	7.2 Diskusija
151	8 Literatura
161	9 Katalog struktur Helena Bešter, Rafko Urankar
161	9.1 Prazgodovina
164	9.2 Rimska doba
167	9.3 Srednji in novi vek
173	10 Katalog gradiva
174	10.1 Prazgodovinske najdbe Polona Janežič
220	10.2 Rimskodobne najdbe Verena Perko
256	10.3 Srednje- in novoveške najdbe Urška Stepanjan, Helena Bešter
398	10.4 Neopredeljene najdbe Helena Bešter

Uvod

Rafko Urankar

Obnova gradu Kieselstein in Lovskega dvorca, ki je bil nekoč gospodarski del gradu, je bila vzrok za arheološke raziskave na njegovem severnem dvorišču, saj je projekt predvidel tudi globoke posege v tla zaradi izgradnje pokritega letnega gledališča s tribuno in z v tla vkopanim odrom. Naročnik del je bila Mestna občina Kranj, ki je skupaj z Evropskim skladom za regionalni razvoj tudi financirala projekt, pričujoča publikacija pa je sad poizkopalne obdelave gradiva in ostalih arhivskih podatkov. Izkopavanja in potersko delo je izvedlo podjetje PJP d.o.o. iz Slovenske Bistrice.

Že na začetku je potrebno izpostaviti problematiko poimenovanja gradu. Ime Kieselstein se je uporabljalo na vseh uradnih dokumentih, ki so bili vezani na projekt, začenši z dokumenti, izdanimi s strani Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije (ZVKDS), pa tudi Kulturnovarstveno soglasje za raziskavo in odstranitev kulturne dediščine št. 62240-41/2008/2, ki ga je 23.6.2008 izdalo Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije in se nanaša na izkopavanja na severnem dvorišču gradu Kieselstein, uporablja to poimenovanje. Da ne bi prihajalo do pomot in zamenjav, smo poimenovanje obdržali tudi pri objavi rezultatov arheoloških raziskav.

Izkopavanja je formalno vodil Milan Sagadin iz ZVKDS OE Kranj, njegov namestnik je bil Primož Predan iz podjetja PJP d.o.o. iz Slovenske Bistrice, ki je bilo v vlogi podizvajalca.

Območje severnega dvorišča gradu Kieselstein z bližnjo okolico je bilo že od prazgodovine pomembna točka, ki je bila zaradi svoje izpostavljenosti lahko branljiva, hkrati pa je nadzirala tudi prehod preko reke Save. Zato je bil prostor nenehno poseljen, ravno tu so bili odkriti tudi najstarejši zidani ostanki naselbine. Iz ostankov lesenih stavb in zidov lahko razberemo pestro dinamiko poselitve – stavbe so podirali in gradili nove;

za gradnjo so uporabljali različen gradbeni material. Arhitekturne ostanke pa so spremljale kulturne plasti, v katerih je bilo obilo najdb. Naša želja je prikazati dogajanje na tem relativno majhnem prostoru skozi čas preko zgodbe, ki jo govori preplet plasti in najdb.

Objava je zasnovana kot poglobljeno poročilo o izkopavanjih. Na eni strani temelji na stratigrafiji in kontekstih, vezanih nanjo, po drugi strani smo izvedli natančno analizo izkopanih najdb. Tipologija in analiza okrasa predvsem na keramičnih najdbah sta osnovni za primerjave z bližnjimi, pa tudi nekoliko bolj oddaljenimi najdišči.

Najdbe smo razdelili v tri večje časovne sklope: prazgodovinske, rimskodobne in najdbe iz srednjega ter novoveškega obdobja. Natančnejša razdelitev je zaradi številnih premešanih plasti, ki so nastale zaradi nešteti, predvsem novoveških posegov v tla, skoraj nemogoča. Tako naša prazgodovina obsega obdobje celega prvega tisočletja pr. n. št., rimska doba od konca 1. stoletja pr. n. št. vse do plasti iz 6. stoletja, medtem ko večina mlajših najdb izvira iz časa okoli 16. stoletja dalje. Prehode iz enega obdobja v drugega je težko natančno zamejiti, saj se mlajše železnodobne najdbe tesno prepletajo z zgodnjimi rimskodobnimi, prav tako so nekatere srednjeveške oblike lončenine precej dolgožive.

Prazgodovinske najdbe je v okviru svoje diplomske naloge pri akad. prof. dr. Bibi Teržan obdelala Polona Janežič (Janežič 2015), ddr. Verena Perko je prevzela obdelavo rimskodobnega gradiva. Mlajše gradivo sta si razdelili Helena Bešter in Urška Stepanjan. Slednja je v okviru svoje diplomske naloge pri izr. prof. dr. Katarini Katji Predovnik obdelala gradivo iz Odpadne jame 1, ki je bila napolnjena z izmetom lokalne keramične delavnice (Stepanjan 2013); Helena Bešter je obdelala preostanek mlajših najdb.

Knjiga poleg osnovne arheološke obdelave gradiva,

kamor sodita tipološka in kronološka opredelitev najdb in katalog, ki je grafično podprt s fotografijami in/alirisbami gradiva, vsebuje tudi pomembno poglavje *Ana-lize*, v katerem so predstavljene dodatne analize, ki so bile opravljene na najdbah. Na makroskopskem nivoju sta tehnološke analize keramike vsaka za svoje obdobje izdelali Polona Janežič in Urška Stepanjan, bolj poglobljene analize keramičnega gradiva iz Odpadne jame 1 pa sta izvedla Andreja Žibrat Gašparič in Matej Dolenc. Njuna raziskava prinaša pa zelo zanimive rezultate, ki na eni strani potrjujejo in dopolnjujejo makroskopske analize, po drugi strani pa so osnova za nadaljnje raziskave sorodnega gradiva tudi od drugod. Nadaljevanje tovrstnih raziskav nam bo v bodoče pokazalo številne značilnosti keramične produkcije v 16. stoletju, izvor surovin, pa tudi to, do kod po Evropi so segale trgovske poti s kranjsko lončenino.

Na dvorišču gradu Kieselstein je delovala keramična delavnica, Urška Stepanjan pa nam je z analizo gradiva prikazala osnovne značilnosti njene produkcije, ki je zajemala izdelavo tako grobe lončenine (pečnice, kuhinjsko posodje) kot tudi bolj finega namiznega posodja (krožniki, sklede, vrči ipd).

Na vsakem najdišču so novci pomemben del gradiva, ki velikokrat omogoča natančnejšo datacijo kontekstov. Novce iz severnega dvorišča gradu Kieselstein je določil in obdelal Andrej Talajjić.

Temelj vsake naselbine je tudi prehrana, kostni ostanki živali pa nam pokažejo osnovno sliko prehranjevalnih navad takratnega prebivalstva. Borut Toškan je analiziral kostne ostanke iz rimskodobnih kontekstov in pokazal, da se je z rimsko dobo spremenil tudi takratni jedilnik, rezultate pa je vpel tudi v širši časovni in prostorski kontekst.

Za konec so ostale še radiokarbonske analize, ki so bile sicer opravljene v laboratorijih v Italiji in Združenih državah Amerike, rezultate pa je obdelal Marko Sraka in jih še dodatno s pomočjo stratigrafije poizkusil združiti v verodostojen časovni model, s pomočjo katerega je mogoče vsaj določene faze najdišča kronološko natančneje umestiti.

Po končanem projektu, ko je odšel še zadnji delavec, so prenovljeni stavbi gradu Kieselstein in Lovskega (Ulrichovega) dvorca ostali letno gledališče in pričujoča knjiga, v kateri so zajete sledi dogodkov, ki so jih nosile plasti na dvorišču.

1 Geografski oris najdišča¹

Aleksandra Krajnc

Kranj se nahaja na severozahodnem delu Kranjsko-Sorškega polja oziroma v osrednjem delu Savske ravni, na nadmorski višini 350–400 m. Po velikosti sodi med večja slovenska mesta in predstavlja gospodarsko, kulturno, trgovsko, prometno ter izobraževalno središče Gorenjske.

Kranjsko-Soriško polje je osrednji del Ljubljanske kotline, kamor so v pleistocenu ledeniške vode nasule prod, ponekod tudi do 100 m na debelo. Prod iz zadnje, würmske ledene dobe je sipek, nesprijet, starejši pa sprijet v konglomerat. Vanj so reke vrezale globoke, ponekod prave kanjonske doline (Kokra). Kamninska sestava je dokaj enostavna, večino območja prekrivajo karbonatni prod, grušč, til, konglomerat, breča in tilit. Na konglomeratu so nastale dokaj rodovitne rendzine in evtrične rjave prsti, globoke med 30 in 80 cm.

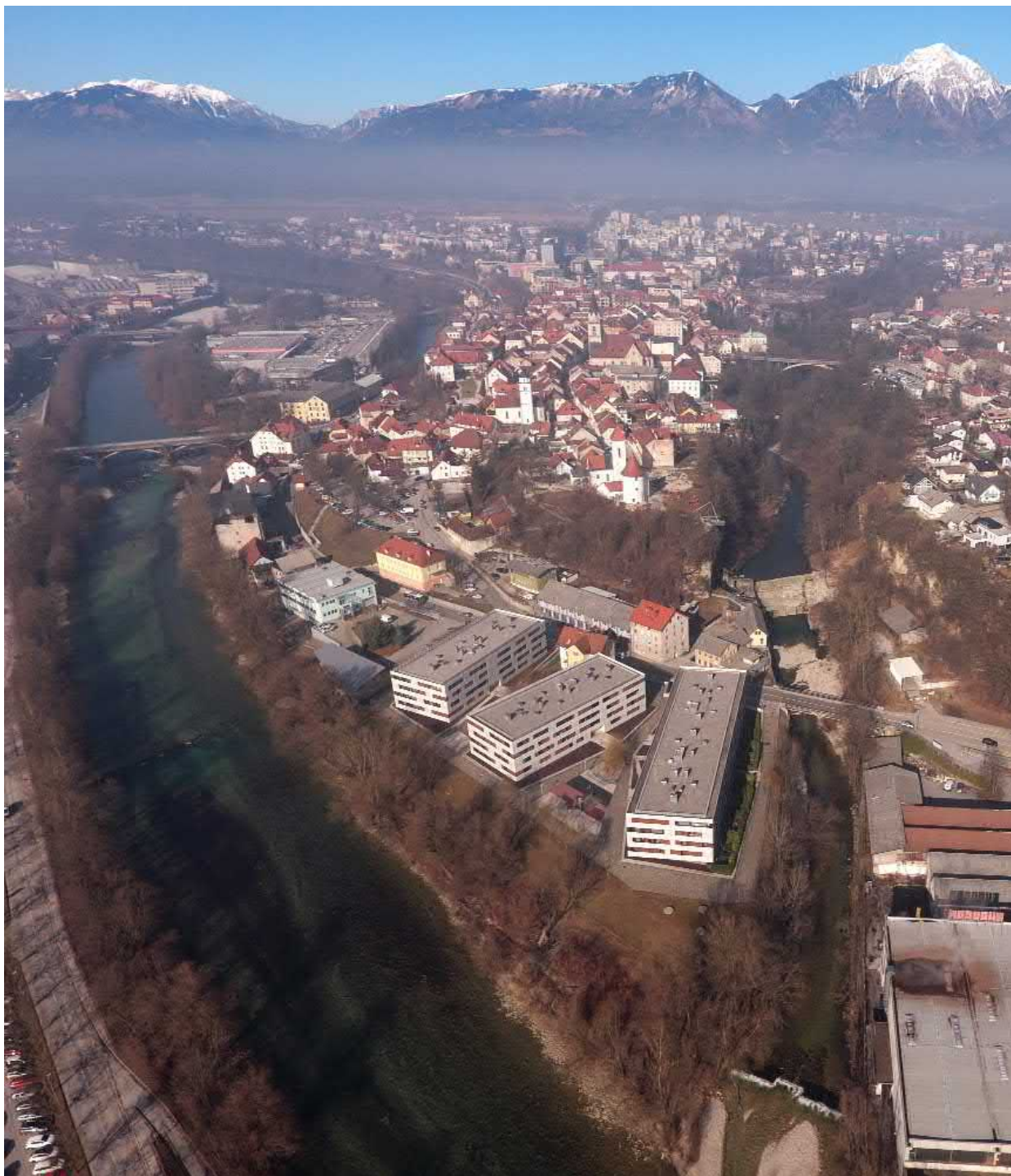
Podnebje je zmerno celinsko, zanj so značilna topla poletja in hladne zime. Pogoste so temperaturne inverzije. Zahodni in jugozahodni vetrovi prinašajo padavine, ki so razporejene preko celega leta. Za Savo in Kokro je značilen snežno-dežni rečni režim. Za Save so visoke vode značilne spomladi, ko se tali sneg in začne spomladansko deževje (spomladanski višek – april, maj). Poleti se gladina vode zniža. Jesensko deževje ponovno dvigne vodno gladino (jesenski višek – november), pozimi pa je vode spet malo. Razmerje med minimalnim in maksimalnim pretokom je 1 : 100. V debelih prodnih plasteh se zbirajo velike količine podtalne vode, ki predstavlja vir pitne vode.

Preko območja poteka glavna prometna (ceste in železnica) povezava med osrednjo Slovenijo in Avstrijo ter Italijo. Poselitev se je razvila na obrobju ravnine, ob vodotokih. Osredje polja, ki je skoraj brez površinskih voda, je ostalo večinoma brez naselij. Prebivalstvo se je zaradi priseljavanja močno povečalo po drugi svetovni vojni.

Na nastanek in razvoj mesta Kranj so v različnih obdobjih vplivali različni dejavniki. Do srede 19. stoletja, ko se mesto s srednjeveškega mestnega jedra na skalnem pomolu razširi na nekdanja predmestna naselja, so na razvoj mesta vplivali strateški in prometni dejavniki. V 20. stoletju pa so poleg naravno-geografskih pogojev izstopali še izgradnja železnice in železniške postaje, industrializacija in množično priseljavanje prebivalstva ter omogočena pozidava najboljših kmetijskih zemljišč. Kmetijska zemljišča in nižinski gozdovi, ki se izgubljajo zaradi suburbanizacije, se razprostirajo vzhodno in južno od Kranja.

Staro mestno jedro Kranja, kjer se nahajata dvorec Kieselstein in območje izkopavanja, leži na pomolu ob sotočju globoko v pleistocenski konglomerat vrezanih rek Save in Kokre. Reki s svojima kanjonoma današnji Kranj delita na tri dele, ki so med sabo povezani z mostovi. Lokacija je bila tako strateško zanimiva prav zaradi strmih pobočij, ki so olajšala branjenje, in poteka prometnih povezav. Območje dvorca Kieselstein, ki se nahaja na zahodnem robu terase, ima namreč pogled na prehod čez reko Savo pod njim. Danes na tem mestu stoji sodoben betonski most, vendar je že pred tem na približno isti lokaciji stal oziroma so stali njegovi leseni predhodniki. Izkopavanje je potekalo na prostoru, ki je na jugu zamejen z gradom, na severu z Lovskim dvorcem, na vzhodu s Tomšičevo ulico in na zahodu s prepadno steno na robu kranjske konglomeratne terase.

¹ Poglavje je v prvem delu povzeto po Slovenija: pokrajine in ljudje, Ljubljana: Mladinska knjiga 1999, 735; podatki so novelirani in na mikrolokacijo določeni s pomočjo javno dostopnih podatkov ARSO (portal Atlas okolja).

Slika 1.1 Kranj. Pogled z juga (foto J. Umek).

2 Arheološki oris prostora s pregledom starejših raziskav

Helena Bešter

O arheološki podobi Kranja bi se lahko razpisali zelo na široko. Ker pa ambicija te objave ni celotna študija kranjske zgodovine, sta v tem poglavju zajeta le prostor izkopavanj in njegova neposredna okolica: grad Kieselstein, njegovo severno in južno dvorišče, t. i. Lovski dvorec ter Knedlov vrt. Dosedanje arheološke raziskave na tem prostoru so potekale v sklopu obnov srednjeveškega mestnega obzidja, gradu in Lovskega dvorca in so se vsaj posredno dotikale raziskav v letih 2008 in 2009.

Severozahodni vogalni stolp je najstarejši del gradu Kieselstein. Sezidali so ga Ortenburžani na zemljišču, ki jim ga je podaril Ulrik III. Spanheimski leta 1256 v zameno za zavezništvo. Ulrik III. jim je dovolil zgraditi utrdbo, jo ograditi in opremiti s posebnim vhodom, vendar pa utrdbe niso smeli uporabljati v škodo meščanske naselbine v Kranju. Leta 1420 so ortenburško posest z gradom vred podedovali Celjski grofje (Žontar 1939, 40–41). Zaradi turških vpadov in spremenjene vojaške tehnike je bil v prvi polovici 16. stoletja, južno od ortenburškega stolpa zgrajen nov renesančni obrambni stolp (Sagadin 2005a, 9; Leben, Sagadin 2008, 60). Sredi 16. stoletja je dvorec kupil Janž Khisl, zgradil povezovalni trakt med stolpoma in ga z nadvojvodovim dovoljenjem leta 1578 poimenoval Khislstein (Žontar 1939, 165; Stopar 1996, 94). Okoli leta 1700 je bil sezidan severni trakt in konec 19. stoletja še prizidek jugozahodnemu stolpu (Sagadin 2005a, 9–10).

Od konca 16. stoletja dalje se omenja več lastnikov dvorca. Tako je bil leta 1592 njegov lastnik Franc pl. Moscon, od leta 1621 rodbine Ravbar, Langenmantl in Bernardini, leta 1738 baron Apfalerer, nato Auerspergi, Pagliaruzziji in Kalkerji. Od slednjih je dvorec leta 1913 kupila država (Smole 1982, 215–216; Stopar 1996, 95). H gradu sodijo še Lovski dvorec in nekdanja grajska

pristava oziroma hlevi. Leta 1863 je posest kupil edini znani lastnik Hieronim Ullrich, ki je bil upravitelj barona Mihaela Zoisa. Arheološka izkopavanja in arhitekturni razvoj postavljata zahodni del Lovskega dvorca v 17. stoletje, vzhodni del pa je nekoliko mlajši. V začetku 19. stoletja so obe stavbi povezali in stilno poenotili (Leben, Sagadin 2008, 62).

Prva arheološka izkopavanja na tem področju so bila izvedena leta 1988, ko je bila zaradi obnove gradu izkopana notranjost jugozahodnega stolpa. Ugotovljeno je bilo, da je bil stolp postavljen na obzidje (Sagadin 2005a, 9).

Leta 1989 so bile na južnem dvorišču izkopane štiri sonde, tri ob obzidju, četrta pa v notranjosti vrta. Izkazalo se je, da je srednjeveško obzidje zgrajeno na pozno-rimskodobnem. Odkrite so bile tudi prazgodovinska, zgodnja rimskodobna in pozna rimskodobna plast. Zgodnja se je vezala na ostanke obzidja ali stolpa, pozna pa je bila povezana z obzidjem. Med poznim rimskodobnim gradivom naj bi bilo tudi nekaj slovanske lončenine (Sagadin 1990, 179; Sagadin 2005a, 10).

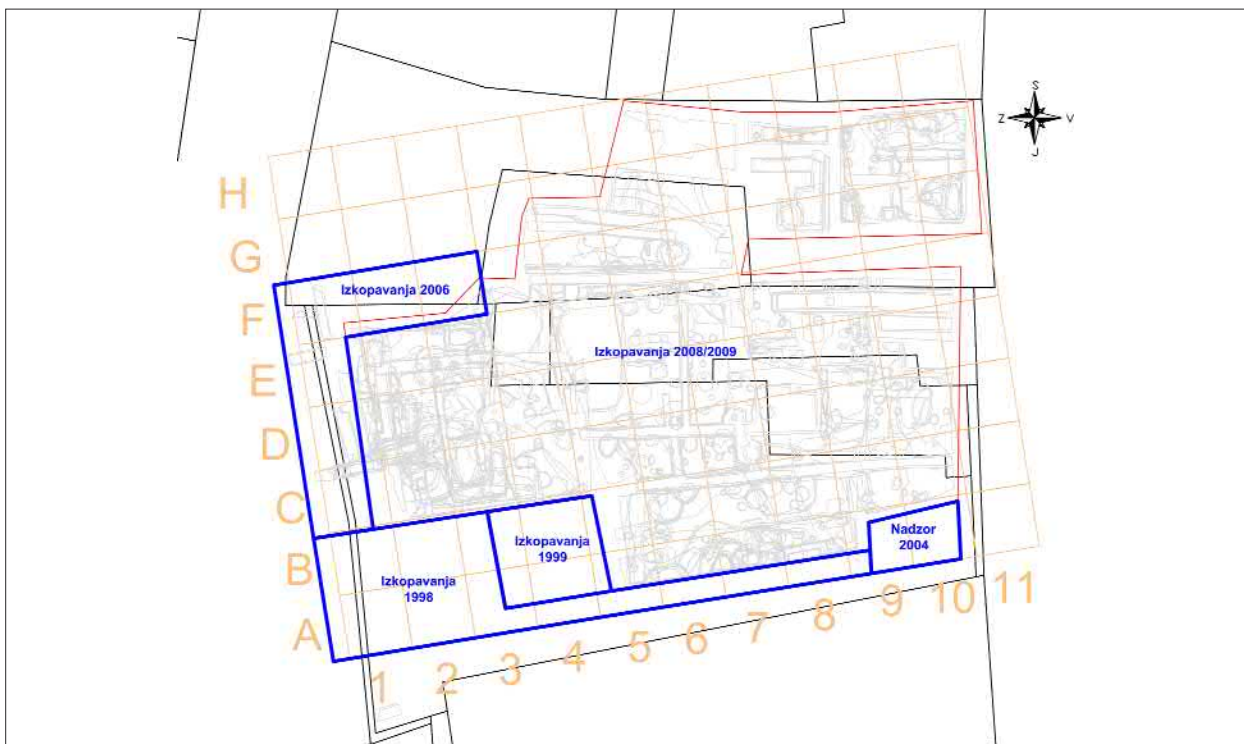
Naslednje leto (1990) je bila izkopana še ena sonda, s katero so povezali sonde iz prejšnjega leta, postavljena pa je bila ob notranji strani obzidja. Obstoj zgodnjerrimskodobnega stolpa kljub izkopu dodatne manjše sonde na zunanji strani obzidja niso uspeli potrditi. Najdbe iz sonde pa so potrdile že leto pred tem izkopane tri osnovne kulturne plasti (Sagadin 1991, 221). Na severnem dvorišču gradu so prve raziskave potekale leta 1998 zaradi obnove temeljev gradu Kieselstein. Odkrita je bila pozno-rimskodobna delavnica s pečjo in velikim številom odlomkov steklenih posod, med katerimi so bili tudi deformirani kosi, kot je to značilno za delavniški odpad. Delavnica je datirana v prvo polovico 6. stoletja. Pod plastjo iz 5. in

6. stoletja je bila odkrita zgodnje-rimskodobna plast (Sagadin, 1999, 55–56). Izkop je bil zaradi prezentacije naslednje leto razširjen (Sagadin 2000, 18). Leta 2004 je bil opravljen tudi arheološki nadzor pri gradbenih delih za postavitve plinohrama v jugovzhodnem vogalu dvorišča. Arheoloških ostankov ni bilo (ustno M. Sagadin).

Nadaljnje arheološke raziskave, povezane s sanacijo mestnega obzidja, so potekale leta 2005 na dvorišču stavbe Tomšičeva ulica 38 – na Knedlovem vrtu. Izkop je bil omejen na pas ob obzidju, ki so ga zaradi izjemnih najdb naknadno razširili. Najdbe se pokazale, da je bil prostor poseljen že v prazgodovini. Izkopani zidovi pa kažejo na dve zidani fazi iz zgodnje rimske dobe, ko naj bi na tem mestu stala utrdba oziroma stolp. Nato je v pozni rimski dobi na tem mestu stala večja stavba s freskami. V 6. stoletju je bil na prostoru ob obzidju postavljen nekakšen obrambni objekt, ki je bil uničen. Med drugim je bilo ugotovljeno, da se vzhodna stena tega objekta nadaljuje proti jugu in je danes del vzhodne stene Lovskega dvorca. Ohranjeno obzidje pa naj bi bilo še v celoti pozno-rimskodobno (Sagadin 2005b, 72–74; Sagadin 2008, 56–60). Na tej lokaciji so potekala izkopavanja tudi leta 2007, ki so zajela še preostali neizkopan del vrta. Odkrite so bile jame, katerih

zasutja so vsebovala zgodnje-rimskodobne in prazgodovinske najdbe, ter pozno-rimskodobni zidan objekt (Rozman 2008, 115–116).

V zahodnem delu Lovskega dvorca na Tomšičevi ulici 42 so raziskave potekale leta 2006. Zajele so štiri prostore znotraj zahodnega dela objekta in del zunanosti. Najstarejši ostanki poselitve so bili iz prazgodovinskega obdobja. Nekateri zgodnje-rimskodobni in pozno-rimskodobni zidovi, ki so bili odkriti leta 2005 na Knedlovem vrtu, so se nadaljevali v severozahodnem in severovzhodnem prostoru. Izkazalo se je, da je zahodna stena severozahodnega prostora ostanek pozno-rimskodobnega obzidja, ki je bilo kasneje delno porušeno in nadomeščeno s srednjeveškim obzidjem, ki je danes del zahodne stene jugozahodnega prostora. V severozahodnem prostoru so bili odkriti zidovi zgodnje-rimskodobnega stolpa, v pozni rimski dobi pa naj bi tu prav tako stala stolp in še dodaten objekt. V dveh prostorih so bili najdeni ostanki peči; ena zidana, druga zgrajena v suhozidni tehniki, ki nista natančneje določeni in datirani (Sagadin 2007, 104–105; Rismondo 2008, 114–115). V okviru teh izkopavanj je bil izkopan tudi 4 m širok pas ob obzidju med Lovskim dvorcem in gradom Kieselsteinom. Izkazalo se je, da je ohranjeno obzidje v celoti še pozno-rimskodobno.

Slika 2.1 Arheološki posegi na severnem dvorišču gradu Kieselstein (izvedba A. Grbec).

3 Metodologija

Rafko Urankar

Izkopavanje ob prenovi gradu Kieselstein je bilo s stratigrafskega in organizacijskega stališča izredno zahtevno. Na relativno majhnem prostoru smo odkrivali sledove večtisočletne poselitve. Najstarejši posegi segajo v prazgodovino, medtem ko so najintenzivneje prekopavali tla v mlajših obdobjih, kar je bilo pričakovati, saj se prostor nahaja med dvema velikima objektoma v starem mestnem jedru (grad Kieselstein in stavba Lovskega dvorca), kjer vedno primanjkuje prostora. Prostor gibanja je precej omejen, zato so se novodobni posegi skoncentrirali na relativno majhno območje. To pa je vplivalo tudi na naše delo, saj zaradi logističnih problemov (težek in omejen dostop z mehanizacijo) deponije ni bilo mogoče sproti prazniti,

zato je bilo potrebno izkopavanja organizirati tako, da smo imeli ves čas prostor za začasno odlagališče nakopanega materiala.

Odstranjevanja najmlajših plasti (ostankov tlakovanj – asfalt, granitne kocke, betonske plošče, ostankov nasutij za izravnavo terena – grušč, zemljeni nasipi, prodni nasipi) smo se lotili z bagrom. Uporabljali smo žlico z ravnim robom (planirko). V nadaljevanju smo bager uporabili še pri rušenju nekaterih manjših objektov (garaža, drvarnica) in razbijanju ostankov betonskih konstrukcij (jaški za popravilo vozil).

Izkopavanja z ročnim izkopom smo pričeli z odstranjevanjem materiala, ki je zapolnjeval novodobne vkope, ki so se že zajedli v starejše kulturne plasti.

Slika 3.1 Izkopno polje po prvem čiščenju površine (foto P. Janežič).

Slika 3.2 V notranjosti Lovskega dvorca je dodatne nevspečnosti povzročalo podporje, ki je preprečevalo porušenje obokanih stropov (foto P. Janežič).

Tukaj gre predvsem za ostanke kanalizacije, vodovoda in energetskih priključkov. Pri večjih nasutjih smo si še pomagali s strojem, pri manjših pa smo vse odstranjevali ročno. Tudi vse nadaljnje plasti smo kopali ročno, s strojem smo na koncu samo še odstranili sterilno ilovico do konglomerata, da bi se zares prepričali, da nismo česa spregledali.

Izkopno polje smo zaradi lažje orientacije in kasnejše obdelave gradiva razdelili na kvadrante velikosti 4×4 m, ki smo jih označili s kombinacijo števil (abscisna os) in črk (ordinatna os). Izhodišče smo postavili na obzidje v JZ vogalu izkopnega polja. Ordinatna os je potekala po obzidju približno v smeri jug–sever. S tako postavitvijo koordinatne mreže je bila največja površina pokrita s celimi kvadranti.

Dodatno smo izkopno polje razdelili še na sektorje različnih velikosti (sl. 4.1). Njihovo obliko je pogojevala mreža novodobnih vkopov, ki so segli do geološke osnove in s tem popolnoma prerezali kulturne plasti. Sektorsko razdelitev smo upoštevali najprej pri kopanju, saj smo zaradi velikosti in zaprtosti izkopnega polja morali nenehno paziti, da smo imeli dovolj

prostora za transportne poti in deponijo nakopanega materiala, na koncu pa še pri obdelavi rezultatov. Zaradi velikosti in kompleksnosti izkopavanj je bilo stratigrafsko sekvenco lažje sestavljati po delih. Z mrežo izkopanih novodobnih vkopov pa smo dobili tudi precej kontrolnih presekov skozi plasti, kar nam je bilo v veliko pomoč.

Izjema pri razčlenjevanju površine je bil sektor „Lovski dvorec“, kjer nismo upoštevali mreže kvadrantov. Ker je imela stavba več prostorov, smo kot osnovo za razdelitev sektorja na manjše enote vzeli kar prostore, ki so bili tudi fizično (s stenami) ločeni med sabo.

Izkopavali smo stratigrafsko. Plasti in ostale stratigrafske enote smo dokumentirali na več načinov. Osnova je bila digitalna fotografija s kamero Sony Alpha A200 (8 mio točk). Fotografije smo zajemali v dveh formatih - JPG in RAW. Format JPG nam je služil predvsem za hitro pregledovanje fotografij in osnovno delo z njimi. Format RAW pa ima arhivsko vrednost, poleg tega lahko z ustrežno obdelavo s primerno programsko opremo iz tega formata izvlečemo bistveno več informacij. Ta format nam omogoča popravljanje tudi

tehnično slabo zajetih fotografij, kar je še zlasti pomembno, ko iščemo primerne fotografije za objave. Digitalna fotografija nam je služila tudi za izdelavo fotoskic. Izdelovali smo tri vrste fotoskic:

- fotoskice pogledov na plasti (fotografije, ki nimajo georeferenciranih fototočk; na njih vrišemo plasti, ki se vidijo in v komentarju podamo delovno interpretacijo. Taka fotoskica služi kot dopolnitev terenskega dnevnika in je zaradi natančnosti objektivnejša od skic, ki jih običajno pribeležimo);
- fotoskice z georeferenciranimi fototočkami (fotografije tlorisov, profilov, tudi pomembnejših pogledov. Take fotografije lahko enostavno uvozimo v katerega od CAD programov. Poleg tega jih z lahkoto natisnemo v poljubnem merilu);
- sestavljanke (fotoskica sestavljena iz več fotografij z georeferenciranimi fototočkami. Te so pomembne zlasti pri sestavljanju večjih profilov in tlorisov).

Pred izdelavo fotoskic smo fotografije še primerno obdelali; popravili smo popačenje zaradi optike, popačenje zaradi perspektive ter fotografijo postavili v ustrezno merilo.

Poleg digitalne fotografije smo vzporedno fotografirali še na dia film, ki ima zaradi analognega zapisa arhivske prednosti.

Naslednja faza dokumentiranja plasti je bila s pomočjo totalne postaje, s katero smo zajeli potrebno število točk, jih prenesli v računalnik in ustrezno obdelali (povezali točke med seboj in povezave (obrise plasti in struktur, posamezne točke) shranili v vektorski obliki). Tako smo dobili precej natančen posnetek plasti, ki lahko na eni strani služi kot objektiven dokument o stanju na terenu, z ustreznimi programskimi orodji pa imamo na voljo osnovo za ustvarjanje različnih modelov, ki služijo lažjemu razumevanju procesov ali predstavitev javnosti.

Pomemben del dokumentacije so tudi risbe. Risali smo predvsem najpomembnejše profile v merilu 1:10 ali 1:20, odvisno od njihove velikosti.

Iz plasti smo nabrali tudi nekaj vzorcev. Predvsem gre za vzorce oglja za radiokarbonsko datiranje, nabrali pa smo tudi nekaj vzorcev lesa, apna in gline.

Vse podatke smo vpisovali v pripravljene obrazce in vodili natančne sezname, ki so del dokumentacije najdišča.

Najdbe smo oprali, jih razvrstili in popisali. Po obdelavi smo najdbe ustrezno zapakirali (naluknjane PE vrečke, kartonske škatle) in oddali v trajno hrambo Gorenjskemu muzeju v Kranju, kot je bilo določeno v Kulturnovarstvenem soglasju.

Slika 3.3 Pogled na izkopno polje z zahodnim krilom Lovskega dvorca v ozadju (foto P. Janežič).

4 Izkopavanja

Rafko Urankar

4.1 Potek del

Obnova gradu Kieselstein in Lovskega dvorca je potekala postopoma. Raziskave so bile vezane na delo gradbincev, zato so s prekinitvami potekale v treh fazah:

1. faza – 19. maj do 14. avgust 2008
2. faza – 8. december 2008 do 6. januar 2009
3. faza – 2. marec do 17. marec 2009

V sklopu prve faze smo izkopali večji del površine severnega dvorišča dvorca. Nepreiskana sta ostala atrij Lovskega dvorca, kjer so stale lesene drvarnice, in severovzhodni vogal dvorišča, kjer so stale garaže. Problem je nastal zaradi podiranja teh objektov, ker gradbeniki niso imeli urejenih vseh dokumentov, zato na hitrost izvajanja nismo imeli vpliva.

Omenjene stavbe je gradbinec (Vegrad d.o.o.) podrl v začetku decembra. Ob delih se je izvajal nadzor, po končanem rušenju pa so se nemudoma pričela izkopavanja. Dan pred božičem je pričelo snežiti, zato smo morali raziskave začasno prekiniti. Z deli smo morali kljub težkim razmeram (sneg, mraz) nadaljevati takoj v začetku januarja. Na srečo je do zaključka druge faze raziskav ostalo le malo dela, ki smo ga uspeli opraviti v nekaj dneh. Uspelo nam je predvsem zaradi vestnega pokrivanja izkopnega polja preko noči, dnevne temperature pa so se dvignile na okoli 0 °C, tako da nismo imeli problemov z zmrzovanjem plasti.

Nazadnje smo v mesecu marcu izkopali še notranjost Lovskega dvorca, in sicer njegov vzhodni del, ki leži ob Tomšičevi ulici.

4.2 Stratigrafska podoba najdišča

Severno dvorišče gradu Kieselstein je del starega mestnega jedra Kranja in je bilo intenzivno izkoriščano še v 19. in 20. stoletju. Za razliko od večine preostalih kranjskih dvorišč je bilo tako veliko, da je omogočalo gradnjo tudi večjih pomožnih objektov z različno namembnostjo, zaradi katerih so nenehno posegali v tla bodisi zaradi same gradnje bodisi zaradi izravnave površin. Da bi lahko rekonstruirali pretekla stanja, je bilo potrebno natančno dokumentirati vse plasti in posege ter jim določiti številko stratigrafske enote. Skupaj jih je bilo 971, seznam s kratkimi opisi pa se nahaja v *Prilogi 1*.

Pri opisovanju stratigrafske sekvence moramo opozoriti na številne probleme in vprašanja, ki se pojavljajo ob bolj poglobljenem študiju plasti. Kljub temu, da so bila izkopavanja postavljena v samo staro mestno jedro Kranja, ni šlo za tipična urbana izkopavanja, kjer se plasti po navadi predvsem nalagajo, njihov nastanek pa je običajno omejen z zidanimi strukturami. Videti je, kot da imamo v primeru severnega dvorišča Kieselsteina opraviti tudi z načrtnim zniževanjem terena v mlajših obdobjih, s tem pa je bila uničena in odstranjena večina plasti od prazgodovinske faze naprej. Največje uničenje so seveda doživele plasti, pod katerimi je bila geološka podlaga zelo plitko. V plasteh, ki so bile morda odstranjene le deloma, so se novodobne najdbe v zgornjem delu plasti neposredno pomešale s starejšimi. Tako sliko kaže tudi povezava distribucije najdb in stratigrafske sekvence, saj nemalokrat naletimo na stratigrafske enote, v katerih so pomešane najstarejše (prazgodovinske) in novoveške najdbe. Tako velikokrat dobimo vtis premešanih kontekstov, čeprav gre lahko za starejšo kontaminirano plast.

Upoštevati pa moramo tudi človeški faktor. Pri tako zahtevnem prepoznavanju plasti je potrebnih veliko izkušenj, ki pa jih od delovne sile, ki občasno opravlja tovrstna dela (študentsko delo), ni pričakovati, popolne kontrole nad vsakim kopačem pa ni možno zagotoviti. Zlasti so problematični predeli, kjer novodobni posegi presekaajo starejše plasti, zasutje pa je mešanica pred tem prekopanih plasti, ki so velikokrat lahko zelo podobne nepoškodovanim kulturnim plastem. Pri popolni kolekciji najdb tako lahko med starejše najdbe hitro zaide tudi kakšen mlajši kos.

Tudi datacija številnih jam in njihovih polnil (zasutij) se kaže kot zelo problematična. Večinoma so bili vkopi zasuti s poprej izkopanim materialom, kar omogoča posredno datacijo preko najmlajših najdb. To pomeni, da je večina polnil mlajših vkopov vsebovala najdbe (običajno iz različnih časovnih obdobij) oz. so bili redki brez najdb. Zato lahko sklepamo, da sodi večina jam s polnili brez najdb v najstarejša obdobja, v čas, ko se je pričelo s poseljevanjem tega prostora, torej v prazgodovino.

Kot je bilo že predstavljeno v poglavju o metodologiji, so se vrhnje plasti odstranjevale strojno (z bagrom). Gre za niz plasti, v katerih so bili jasno prepoznani novodobni posegi. Večinoma so bila to tlakovanja, novodobna utrjevanja terena in mlajše zidane strukture. Pri slednjih je bil ključni faktor za strojno odstranitev uporaba betona pri gradnji. V stratigrafskih matrikah so te plasti označene kot strojni izkop in jih nismo natančneje dokumentirali.

Ves čas se je strogo sledilo metodi stratigrafskih izkopavanj, zato nas je presenečalo, da smo le s težavo prepoznavali hodne nivoje in ločevali ostanke posameznih objektov med sabo. Razlog zopet tiči v nenehni intenzivni izrabi prostora, prekopavanju plasti in nasipavanju novih izravnav. Posledica je kontaminacija starejših plasti z mlajšimi najdbami, v nadaljevanju pa otežena interpretacija in predvsem časovna umestitev izkopanih plasti.

Izkopno polje je bilo razdeljeno na osem sektorjev nepravilnih oblik (*sl. 4.1*), ki zaradi narave dela niso bili izkopani istočasno. Kasneje so bili sektorji združeni v štiri sklope, ki so osnova za predstavitev celotne stratigrafije izkopavanj. Na ta način postane slika enostavnejša in zato razumljivejša.

Prvi sklop zajema sektorje A, B, C in E. Postavljeni so bili v jugovzhodni del izkopnega polja. Precej plasti se je raztezalo med več sektorjev, zato je bila korelacija relativno enostavna.

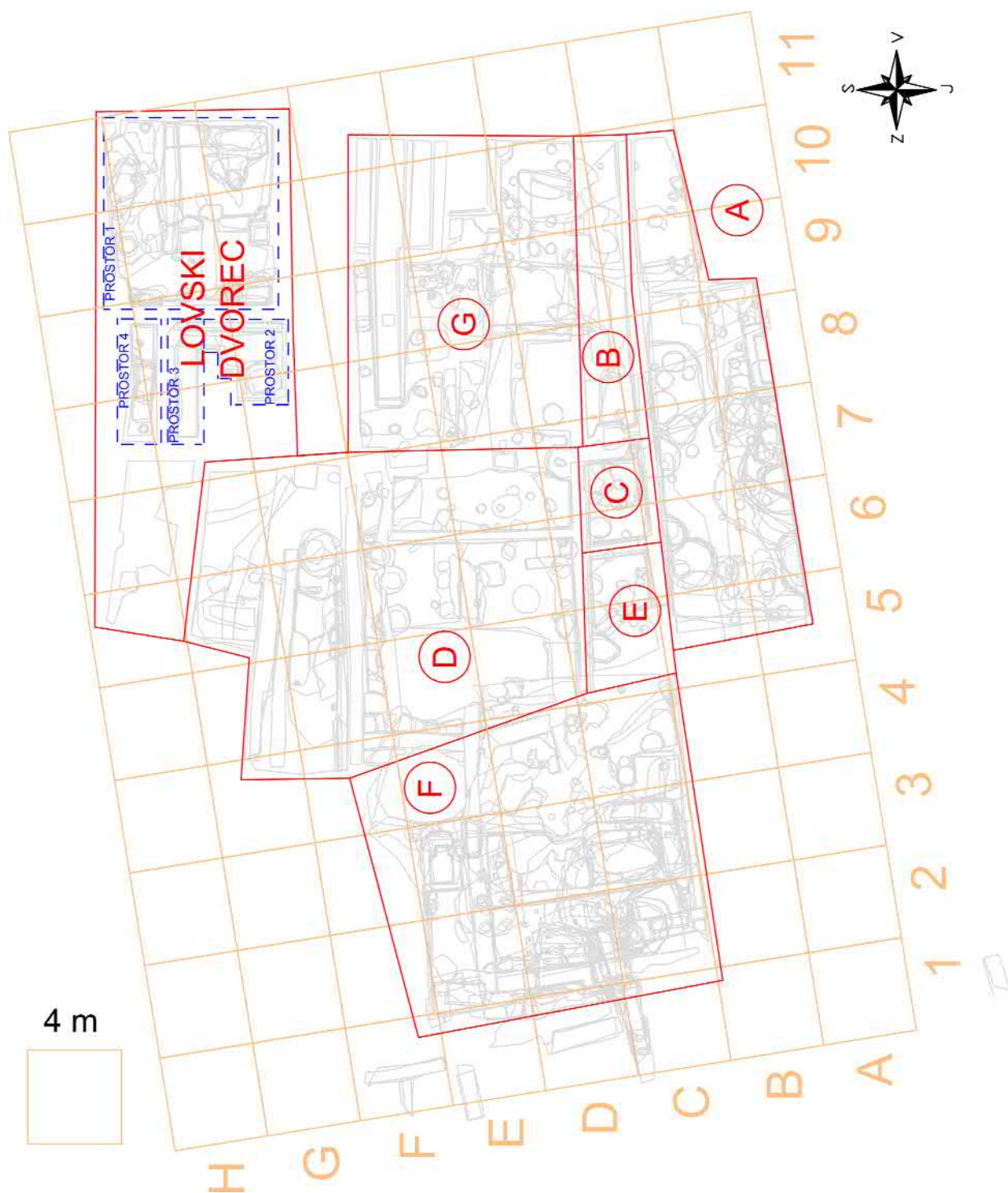
Drugi sklop, v katerega spadata sektorja D in G, leži severno od prvega ter zajema osrednji in severni del izkopnega polja. Ker sklopa mejita, je tudi med njima nekaj pomembnejših plasti, ki ju povezujejo.

V tretji sklop je uvrščen zgolj sektor F, ki je bil največji. Ležal je na skrajnem zahodnem robu izkopnega polja, kjer je bil teren videti raven, vendar so izkopavanja pokazala, da se v tem delu geološka podlaga (konglomerat) začne strmo spuščati proti savski strugi. Ostanke predvsem rimskodobnih zidov in napisov materiala so služili kot izravnavo tega dela kranjske terase. Konglomerat se je na vzhodnem delu sektorja nahajal relativno plitko in smo nanj naleteli že takoj po strojnem izkopu, kar pomeni, da so se plasti v tem delu izklinjale, vzhodno od tega neizrazitega grebena pa so nastajale nove. Zato je bilo plasti, ki bi povezovala sektor F z ostalim delom izkopnega polja, malo.

Četrti sklop je t. i. sektor Lovski dvorec, ki je zajel izkopavanja v notranjosti vzhodnega dela stavbe neposredno ob Tomšičevi ulici. V tem delu najdbe iz plasti kažejo predvsem na mlajša obdobja. Plasti, ki bi ta sklop povezovala z ostalimi sektorji, ni bilo, saj so gradbeni posegi v nekaj zadnjih stoletjih popolnoma uničili sledove starejše poselitve, poleg tega se meje izkopov med sektorji niso neposredno stikale.

Stratigrafska slika celotnega izkopnega polja je grafično prikazana s štirimi diagrami (*Priloge 2–5*), ki so sestavljeni na podlagi razdelitve sektorjev v zgoraj opisane sklope. Ker gre za enoten prostor, ki je tudi v preteklosti deloval povezano, je nujno pokazati vsaj glavne stične točke, ki sicer precej kaotično sliko približno uredijo. Za večji del izkopnega polja smo uspeli izločiti plasti, ki tvorijo štiri glavne hodne nivoje, med katerimi je opazna tudi časovna distanca. Žal pa ti nivoji ne ločijo med sabo vseh najdiščnih faz:

1. hodni nivo: SE 129, SE 195, SE 102.
2. hodni nivo: SE 200, SE 239.
3. hodni nivo: SE 209, SE 348, SE 114, SE 401, SE 831, SE 204.
4. hodni nivo: konglomerat SE 054, SE 055, SE 211; ilovice brez najdb SE 492, SE 618, SE 522, SE 507,

Slika 4.1 Razdelitev izkopnega polja na sektorje in kvadrante (izvedba A. Grbec).

SE 382, SE 611, SE 612, SE 650, SE 578, SE 577, SE 222, SE 300.

Prvi in drugi hodni nivo sta časovno umeščena v novi vek; v obeh nivojih gre za meljasto-ilovnate plasti, ki vsebujejo najdbe iz vseh časovnih obdobj. Tudi plasti 3. hodnega nivoja so vsebovale najdbe iz vseh časovnih

obdobj, čeprav je nivo interpretiran kot prazgodovinski. Glavna razloga za zgodnjo datacijo sta dva. Na eni strani so se ob odstranjevanju plasti na tem nivoju pojavili ostanki prazgodovinske stojkaste gradnje, po drugi strani kaže zaporedje plasti na to, da so bili vrhni deli plasti poškodovani (odstranjeni) v mlajših obdobj.

jih, na kar kaže tudi popolna odsotnost značilnih plasti znotraj hiš, kot so ognjišča in steptana ilovnata tla. Tako mlajše (novoveške) plasti ležijo neposredno na ostankih prazgodovinskih hiš.

Plasti četrtega hodnega nivoja ne vsebujejo najdb; vanj so vkopane jame prazgodovinske gradnje, kar tudi četrto nivo umešča v prazgodovino.

4.2.1 Prazgodovinske plasti in strukture

Najstarejši sledovi poselitve se pojavijo na četrtem nivoju, neposredno na geološki podlagi, na kateri so v predelih, kjer se le-ta pojavi plitko, vidni posegi tudi iz mlajših obdobj.

Plasti četrtega nivoja so brez najdb. Poškodovane so z množico jam, ki jih večinoma interpretiramo kot ostanke objektov, zgrajenih v tehniki stojkaste gradnje. Pri določevanju objektov je bila poleg lege pomembna tudi vsebina polnila jame, ki vsaj okvirno opredeli čas nastanka. Najstarejše so prav gotovo jame brez najdb in jame, ki vsebujejo zgolj prazgodovinske najdbe. Na podlagi teh kriterijev so bili ugotovljeni ostanki štirih prazgodovinskih objektov.

Najstarejši je Objekt 1 (**S1** v Katalogu struktur), ki je bil zgrajen na četrtem nivoju (na ilovicah SE 492 in SE 618). Na tem nivoju je bila dokumentirana še množica jam, ki so sicer prikazane v diagramu, ni pa jih bilo mogoče povezati v objekte. Izstopa skupina jam (vkop/polnilo) SE 273/SE 272, SE 275/SE 274, SE 277/SE 276, SE 283/SE 282, SE 285/SE 284, SE 330/SE 317, SE 331/SE 318, SE 261/SE 260 in SE 263/SE 262, ki so bile vkopane v ilovico brez najdb SE 300, prekrivali pa sta jih SE 114 in SE 204 (ilovnati plasti 3. nivoja). V polnilih so bili v glavnem najdeni kosi prazgodovinske keramike, v treh primerih so bila polnila brez najdb, tri polnila pa so bila kontaminirana s kosi mlajše keramike, kar je verjetno povezano z mlajšimi posegi v zgornje plasti. Jame bi lahko bile ostanek starejše stavbe, sočasne z Objektom 1, lahko pa gre za starejšo fazo Objekta 3. Tloris ne kaže zanesljivih vzorcev za natančnejšo rekonstrukcijo, tudi konteksti najdb kažejo anomalije, zato ta skupina ni opredeljena kot objekt.

Zanimiva je tudi skupina jam v sektorju F, ki je ležala v njegovem jugovzhodnem vogalu. Gre za jame (vkop/polnilo) SE 630/SE 616, SE 628/SE 615, SE 586/SE 581, SE 636/SE 631, SE 371/SE 355, SE 378/SE 354, SE 580/SE 551, SE 635/SE 633, SE 637/SE 632 in SE 541/SE 639. Vkopane so bile v ilovico četrtega hodnega nivoja (SE 382, SE 650) in v njih bi lahko prepoznali ostanek stavbe iz starejše prazgodovinske faze (podobno kot Objekt 1). Pomenljivo je tudi, da v polnilih ni bilo najdb, izjema je polnilo SE 581, v katerem je bilo šest odlomkov prazgodovinske keramike, kar še dodatno kaže na njihovo zgodnjo datacijo.

Na tretjem hodnem nivoju so bili odkriti ostanki treh objektov. Objekt 2 (**S2**) in Objekt 3 (**S3**) sta bila zgrajena z nivoja ilovnate plasti SE 144, Objekt 4 (**S4**) pa z nivoja ilovnate plasti SE 209. Podobno kot na četrtem je bila tudi na tretjem hodnem nivoju dokumentirana množica jam, ki jih težko časovno opredelimo in jih zato nismo interpretirali kot objekte. Izstopa skupina jam (SE 651, SE 349, SE 624, SE 157), ki so sicer vkopane v različne plasti. V polnilih dveh jam ni bilo najdb, v enem so bile prazgodovinske najdbe, v enem imamo opraviti z mešanim kontekstom. Njihov položaj kaže, da bi lahko šlo za ostanek vogala lesene stavbe, ki bi ga glede na stratigrafsko najvišje ležeče jame umestili med objekte iz tretjega hodnega nivoja.

4.2.2 Rimskodobne plasti in strukture

Večina rimskodobnih plasti je bilo odkritih in dokumentiranih v sektorju F. Razlog za slabo ohranjenost oz. celo odsotnost rimskodobnih plasti v ostalem delu izkopnega polja gre najbrž iskati v delni odstranitvi plasti pri izravnava terena v mlajših obdobjih, kot je bilo že uvedoma izpostavljeno. Večji del sektorja F leži na zahodnem pobočju kranjskega pomola, ki pada proti strugi reke Save. Na tem delu v mlajših obdobjih niso posegali tako globoko oz. sploh niso. Dodatno uporabno površino na robu mesta so pridobivali predvsem z nasipanjem materiala, ostanki zasutih starejših objektov pa so služili kot temelj.

Ena pomembnejših in hkrati tudi najzgodnejših rimskodobnih plasti je SE 541, ki je bila odkrita na zahod-

nem robu izkopnega polja. Gre za plast, ki se je odlagala v naravni zajedbi na robu naselbine, v njej pa so bili številni predmeti, ki jo zelo dobro opredelijo tudi časovno. V njeni neposredni bližini se je nahajala večja, rahlo podolgovata jama z zaobljenimi robovi (vkop SE 835), v kateri sta bili dve polnili: SE 774 in SE 775. Na njenem severozahodnem robu sta bili vkopani dve manjši jami (morda ostanki vkopov za kol – SE 837 in SE 838).

Verjetno v približno isti čas sodijo tudi najstarejši ostanki rimskodobne gradnje, ki smo jo prepoznali v skupini jam, ki so bile vkopane v geološko osnovo na najvišjem delu izkopnega polja. Gre za jame, ki jih interpretiramo kot ostanke lesene stojkaste gradnje in so opredeljene kot Objekt 5 (**S5**).

Naslednja rimskodobna gradbena faza je že zidana. V ta čas sodita Objekt 6 (**S6**) in Objekt 7 (**S7**). Čeprav sta tudi ti dve stavbi postavljeni na geološko osnovo, ju interpretiramo kot mlajši, ker je eden od zidov Objekta 6 (SE 412) presekal skupino jam Objekta 5, pa tudi rekonstrukcija kaže na drugačno postavitev stavbe v prostor (drugačna usmerjenost zidov).

Objekta **S6** in **S7** sta bila ohranjena le v sledovih, kar je posledica kasnejših gradenj na istem območju, zato ob njima tudi ni bilo prepoznanih plasti, ki bi v času gradnje stavb imele funkcijo hodnih površin. Je pa stratigrafsko nad objektoma višje ležala temnejša zemljena plast SE 642, na katero so bili položeni oz. vanjo vkopani stebrički hipokavsta Objekta 9 (**S8**), ki pa že sodi v naslednjo rimskodobno oz. pozno rimskodobno gradbeno fazo.

4.2.3 Srednje- in novoveške plasti in strukture

Zidane faze najdišča se časovno nadaljujejo tudi v poantična obdobja. Sprva smo glede na način zidave in usmeritve zidov, ki ni zelo odstopala od antičnih objektov, v poznoantični čas postavili tudi Objekt 8 (**S8**), katerega ostanki so bili odkriti na vzhodni strani izkopnega polja v sektorju G. Vendar pa je v povezavi s strukturami v notranjosti Lovskega dvorca lahko takšna časovna umestitev sporna, predvsem pa je premalo podprta z najdbami. Pri natančnem proučevanju usmerjenosti vseh zidov na najdišču, smo ugotovili popono ujemanje smeri zidov Objekta 8 (**S8**) in Objekta 15 (**S21**) v notranjosti Lovskega dvorca. Morda gre za

slučajnost, vendar je veliko večja verjetnost, da sta objekta istočasna. Žal plasti, ki bi neposredno povezovala dvorišče in notranjost Lovskega dvorca, nismo odkrili. Vsekakor gre za objekt (**S8**), katerega zidovi so v stratigrafski supepoziciji s plastjo SE 544, ki vsebuje večjo količino pozno-rimskodobne keramike. Poleg tega Objekt 15 v notranjosti Lovskega dvorca v stratigrafskem zaporedju ne zaseda mesta med rimskodobnimi strukturami. Verjetno je celo mlajši od lesenega Objekta 16 (**S23**), saj je vkop za temelj zidu SE 915 najbrž uničil enega od vkopov za leseno stojko.

V še nekoliko mlajšo zidano gradbeno fazo morda sodi Objekt 10 (**S10**), kateremu smo glede na geodetske meritve pripisali tudi zid SE 193. Gre za ostanek zidu, ki je stal ob severozahodnem vogalu gradu Kieselstein. Jasno je bilo videti, da je bil na vzhodni strani presekán ob gradnji gradu, na zahodni strani pa je bil najverjetneje poškodovan s podorom brežine.

Za najmlajše plasti je značilno, da so popolnoma premešane; vsebujejo najdbe iz vseh časovnih obdobj, saj so nastajale ob intenzivnih gradbenih posegih na tem področju. Verjetno pa so za nasipavanje terena uporabljali tudi material, nakopan drugod po mestu.

Dokumentiranih je bilo sicer precej plasti, ki pa s svojimi konteksti ne odražajo povsem dogodkov v preteklosti. V grobem lahko soslednje plasti razdelimo v dva dela, med katerima je relativno jasna ločnica; to je serija nasutih ilovnatih plasti (SE 129, SE 102 in SE 195), ki jih interpretiramo kot izravnavo terena pred zadnjimi večjimi novodobnimi gradbenimi posegi.

Med pomembnejše plasti iz starejše faze bi lahko prišteli ostanke zasute jame z oblogo iz apna (**S13**) in nedaleč stran ostanke Objekta 14 (**S17**), ki mu zelo težko določimo funkcijo in tudi starost. Za Objekt 14 predvidevamo, da ga je poškodovala zadnja dozidava gradu Kieselstein. Taista gradnja je v neposredni bližini onemogočila tudi interpretacijo relativno pravih krožnih jarkov in zasipov (**S14**).

Za nekoliko mlajše se kažejo ostanki Objekta 13 (**S16**), ki so bili odkriti mestu, kjer je vrisana stavba neznane funkcije na Franciscejskem katastru. Morda so približno istočasne tri večje jame (**S15**), ki so bile izkopane ena poleg druge v liniji, ležale pa so znotraj Objekta 11. Podobno je bil tik ob zidu istega objekta vkopan lesen škaf (**S19**).

Od mlajših dokumentiranih struktur zagotovo izstopa Objekt 12 (**S12**). Gre za klet stavbe, ki je bila prislonjena ob jugovzhodno steno Lovskega dvorca, mlajša od nje je bila verjetno samo zidana drenaža (**S20**), ki pa je bila že preveč oddaljena, da bi ju lahko povezovali v celoto.

4.2.3 Stratigrafija v notranjosti Lovskega dvorca

Na področju Lovskega dvorca smo izkopavali v delu stavbe, ki stoji ob Tomšičevi ulici. Tu so bili ostanki plasti v glavnem precej tanki in poškodovani. Delno je za to kriv tudi dvig geološke podlage, ki je bila na tem delu zelo plitko pod površjem.

Odgovorni konservator je namesto strojnega izkopa odredil arheološki nadzor ob hitrem ročnem odstranjevanju tlakov v pritličju in nekaj plasti neposredno pod njimi. Pri tem se je odstranilo več najmlajših plasti, ki niso bile posebej dokumentirane, vse pa so nastale po izgradnji Lovskega dvorca:

- plast finega peska, preko katerega so bila položena novodobna lesena tla z linolejem,
- plast močno poškodovanih opečnatih tlakovcev,
- plast proda,
- temna kulturna plast,
- plast zbite ilovice (ilovnat tlak),
- temna kulturna plast.

Stratigrafijo pod temi plastmi pa lahko v grobem razdelimo na tri hodne nivoje:

1. nivo: rjave meljasto-peščene plasti (SE 919, SE 922);
2. nivo: SE 975, SE 959 in SE 924;
3. nivo: geološka podlaga (konglomerat SE 054 in ilovici brez najdb SE 962 in SE 979).

Pri prvem hodnem nivoju gre najverjetneje za zadnjo hodno površino pred izgradnjo stavbe. Stratigrafsko sta nad njo postavljena temelja za kamnita stebra, ki stojita v sredini največjega prostora (Prostor 1) in nosita oboke. Neposredno pod njima so bili odkriti ostanki Objekta 15 (**S21**), ki je starejši od stavbe, stratigrafsko pa leži najmanj pod 1. hodnim nivojem. Zaradi uničenosti hodnih površin je namreč težko določiti, od kod se je pričela gradnja.

V Prostoru 1 je bil ohranjen 2. hodni nivo, na katerega se navezujeta dve jami, napolnjeni z odpadom keramične delavnice: Odpadna jama 1 (**S24**) in Odpadna jama 2 (**S25**). Na tem nivoju so bili odkriti tudi ostanki lesenega Objekta 16 (**S23**) z ognjiščem.

V Prostorih 3 in 4 plasti niso bile tako dobro ohranjene, saj jih je presekala velika jama z apneno oblogo (**S22**), ki jo povezujemo z gradnjo najzgodnejše faze Lovskega dvorca.

Najstarejši ostanki pa so bili odkriti v jugovzhodnem vogalu Prostora 1. Gre za večjo jamo z več polnili (**S26**), ki jo na podlagi podobnih najdb v mestnem jedru interpretiramo kot ostanek poznoantične polzemljanke.

Podobna, najbrž sočasna jama (vkop SE 978, polnilo SE 966) je bila odkrita tudi v Prostoru 2. Zaradi bližine temeljev je bila odkopana le v manjšem delu, značilna struktura zasutja pa kaže na možnost še ene polzemljanke.

5 Gradivo

5.1 Prazgodovinsko gradivo

Polona Janežič

Ob zaščitnih izkopavanjih na severnem dvorišču gradu Khislstein je bilo odkritih 3993 odlomkov prazgodovinske keramike. Po pranju je bilo ob primarni obdelavi gradiva izločenih približno 10 % kosov, ki so bili zaradi svoje oblike, okrasa ipd. toliko izpovedni, da smo lahko na podlagi analogij najdišče časovno umestili. Na teh kosih, ki so tudi predstavljeni v katalogu, so se izvedle tehnološke analize, hkrati pa se jih je tudi tipološko in kronološko natančneje opredelilo.

Poleg keramičnih najdb so bile odkrite tudi kovinske najdbe. Med njimi prevladujejo amorfní kosi broná, najdeni pa so bili tudi bronast obroček, odlomek za pestnice in bronasta igla.

Odkrita je bila tudi večja količina kamnitih in koščenih artefaktov, ki pa jih je zaradi premešanosti najdb znotraj stratigrafskih enot težko časovno opredeliti kot prazgodovinske, zato jih obravnavamo posebej.

5.1.1 Tipološka in kronološka opredelitev keramike

V tem poglavju so tipološko razvrščene keramične najdbe, ki so podrobneje opisane v katalogu in z risbami prikazane na tablah.

Najdbe so tipološko razvrščene po velikosti, začeniš z največjimi posodami, in sicer posodami za shranjevanje živil, sledijo jim lonci, skleda, cedila, lonček, zajemalka, pekve, ročajji, držaji ter ostali keramični predmeti.

Shrabbene posode (sl. 5.1.1)

V to skupino so uvrščene posode, katerih višina presega 30 cm (Dular 1982, 12). Verjetno so služile za shranjevanje živil. Večinoma so ohranjena zgolj ustja, v nekaj primerih poleg ustja še vrat ali rame, največkrat pa zgolj ostenja.

Tip 1

V to skupino spadajo shrabbene posode s cilindričnim vratom, glede na obliko ustja pa razlikujemo dve različici:

- Različica 1.1 ima cilindričen oziroma rahlo stožčast vrat, ustje je lijakasto izvihano (**G187**).
- Različica 1.2 se od zgornjega razlikuje zgolj po tem, da ima rob ustja, ki je bolj izrazito izvihan (**G162**).

Shrabbene posode, podobne različici 1.1, najdemo na Hajndlu. Posode s podobnim ustjem so znane tudi s Pobrežja (Pahič 1972, T. 32: 3). Na Štajerskem, Koróškem in v Panoniji so v rabi že v stopnji HaA, predvsem pa v HaB. Za primerke s Hajndla in Skolibrove ulice v Ormožu pa je datacija zožena na čas stopenj HaB ter HaC1 (Mele 2009, 141, 190, T. 62: 2).

Podobna ustja zasledimo tudi na Brinjevi gori v plasti 4, ki časovno sodi na konec stopnje HaB, morda tudi na prehod v HaC1 (Oman 1981, T. 38: 2; Teržan 1990, 42). Posodam različice 1.2 so podobne posode iz Kranja iz Pavšlarjeve hiše, ki jih je Rozmanova opredelila kot lonce in jih uvrstila v čas stopnje Ljubljana II oz. HaB3 (Rozman 2004, T. 8: 166). Podobne shrabbene posode so bile odkrite tudi na Vačah (Stare 1955, T. 85: 3). Prav tako so bile odkrite v Ljubljani na Tribuni, kjer se pojavljajo v prvih štirih fazah (Vojakovič 2013, 239, T. 58: 3; T. 156: 7; T. 158:4). Avtorica jih vzporeja s shrabbenimi posodami tipa 1 in 2 na Hajndlu. Kranjske so videti veliko bližje tipu 2 po Meletu, za katere avtor podaja dokaj široko datacijo,

saj jih je uvrstil v stopnjo HaA in HaB (Mele 2009, 135, sl. 61, 141).

Obe različici tipa 1 sta značilni za daljše časovno obdobje; prvo lahko morda ožje uvrstimo v čas Ha B, saj se prav v tem času pojavlja najpogosteje. Kar pa se tiče razprostranjenosti, oba tipa najdemo na širšem geografskem področju od Gorenjske do Panonije.

Tip 2

V to skupino so uvrščene posode z zaobljenim trupom in močno izvihanim ustjem (G58).

Posode, podobne tipu 2, so zelo maloštevilne ter največkrat manjših velikosti. Znale so na grobišču v Dobovi, kjer je pri eni ustje sicer krajše, a ima podoben prehod v rame, druga pa je po obliki precej bližje kranjski, vendar dosti manjša (Stare 1975, T. 20: 11; T. 55: 3). Grobovi, v katerih so bile najdene primerljive posode, žal niso ožje časovno uvrščeni, dobovsko grobišče pa je datirano v čas stopenj HaA do HaB2 (Dular 1978, 38).

Ta tip bi morda lahko primerjali tudi s posodo iz naselbine Burgstallkogel pri Kleinkleinu, vendar pri tej trup ni ohranjen, ustje pa je znatno manjše. Smolnikova take posode omenja predvsem v prvih dveh fazah naselbine, ki sta opredeljeni v čas 8. stoletja pr. n. št. (Smolnik 1994, 114, 116–117, T. 10: 12).

Take oblike posod najdemo zelo redko. Zato je zanimiva tudi velikost kranjske posode, saj jo lahko primerjamo zgolj z manjšimi primerki, ki pa so v večini vezani na pozno bronastodobno grobišče v Dobovi. Izjema je zgolj posoda iz avstrijske Štajerske, ki pa zaradi slabe ohranjenosti ne služi kot najbolj prepričljiva primerjava.

Tip 3

Shrambena posoda tega tipa je sodčaste oblike in ima rahlo izvihano ustje (G56).

Temu tipu najdemo le maloštevilne primerjave. Zelo podobna ustja imajo posode v Ljubljani na naselbini na Tribuni v prvih štirih gradbenih fazah, ki so datirane v čas od HaA2 do HaC1. Najbolj ustrezne primerjave so značilne predvsem za prvi dve fazi (Vojaković 2013, 58, 280–283, T. 27: 3; T. 35:2; T. 50:1). Podobna posoda je bila odkrita tudi v Dobovi v grobu 387 (Stare 1975, T. 56: 1), ki ga je Dular uvrstil v stopnjo 2, torej v čas HaA2 (Dular 1978, 37, komb. tabela).

Najdemo pa take posode tudi na širšem prostoru, saj ima skoraj enako ustje ena izmed posod na Kalakači (Medović 1988, sl. 138: 4).

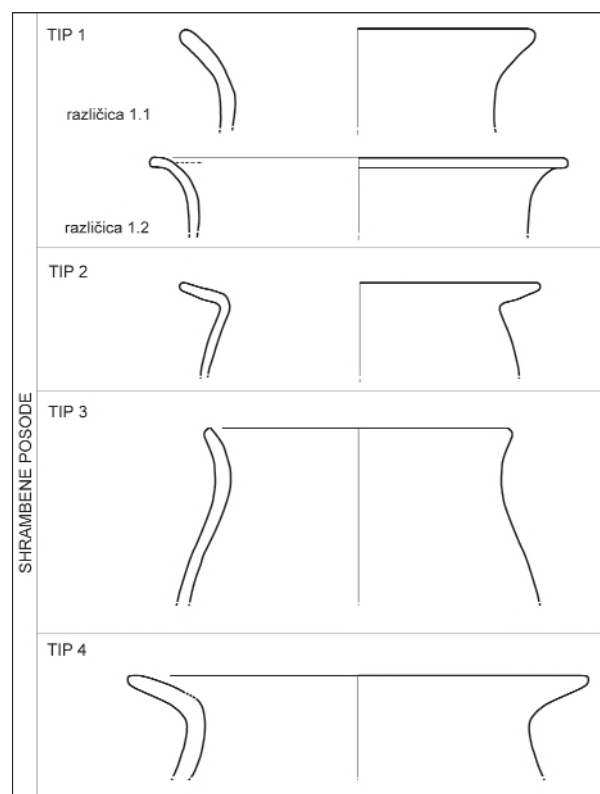
Glede na primerjave sklepamo, da bi ta tip posode lahko predstavljal enega izmed starejših elementov na kranjskem najdišču.

Tip 4

Ta tip ima stožčast vrat in močno izvihano ustje (G59, G73, G197).

Temu tipu posod najdemo najbližje primerjave na Kopitarjevi ulici v Ljubljani, kjer je bila taka shrambena posoda odkrita v fazi II (Vojaković 2013, T. 205: 7).

Podobne posode najdemo tudi na Štajerskem. Na Hajndlu so časovno opredeljene v čas HaB3–HaD1 (Mele 2009, 190, T. 114: 2), na Brinjevi gori pa predstavljajo enega od značilnih tipov v 3. plasti (Teržan 1990, sl. 4; Oman 1981, T. 21: 16), ki sodi v stopnjo HaB1 in deloma še v HaB2 (Oman 1981, 150; Teržan 1990, 55, sl.11). Tak tip posode je bil najden tudi na Grajskem hribu v Gornji Radgoni, ki je po Dularju datiran v čas stopenj HaB3 in HaC1 (Dular

Slika 5.1.1 Tipi shrambenih posod.

2013, 187, T. 65: 1). Primerljiva ustja posod najdemo tudi v Burgstallkoglu pri Kleinkleinu, kjer so v večini uvrščena v čas 8. stol. pr. n. št. (Smolnik 1994, 114, 116–117, T. 31: 1).

Ta tip posod je kronološko bolj občutljiv. Uvrščen je predvsem v stopnjo HaB3, pa tudi še v HaC1 (izjema je zgolj Brinjeva gora). Vezan je predvsem na štajerska najdišča, Kranju bližnje primerjave najdemo zgolj v Ljubljani.

Ostale shrambene posode (sl. 5.1.2)

V to skupino so uvrščene posode, od katerih so ohranjena zgolj ustja ali ostenja, in zato rekonstrukcija ni bila mogoča, vendar se jih lahko glede na velikost odlomkov opredeli kot shrambene posode.

Ustja shrambenih posod

Ustja so izvihana, razdeljena v več različic:

- **Različico 1.1** predstavlja izvihano ustje, ki je zaobljeno, na notranji strani je rahlo upognjeno (**G144**). Morda bi to ustje lahko pripisali stožčastemu loncu, vendar je za prepričljivo uvrstitev premalo ohranjeno.
- **Različica 1.2** se od različice 1.1 razlikuje po tem, da je ustje izraziteje izvihano in okrašeno z vrezanim motivom (**G132**).
- **Različica 1.3** je oblikovno najbolj zanimiva, saj je ustje prav tako izvihano kot pri prejšnjih različicah, proti recipientu pa se stena posode oži. Ohranjeno je tudi dno posode, ki je ravno, prehod v steno posode je sedlast (**G134**).

Shrambene posode, okrašene z razčlenjenim rebrom

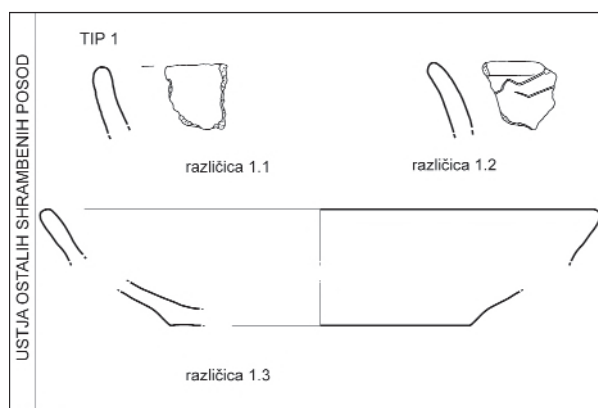
V to skupino so uvrščena različna ostenja shrambenih posod, ki so okrašena z vodoravnim razčlenjenim rebrom (**G45, G112, G173, G174**).

Lonci (sl. 5.1.3)

Med odlomki večjih posod jih je nekaj opredeljenih kot lonci. Ostanke loncev so razmeroma maloštevilni, razdeljeni so na štiri tipe.

Tip 1

Kroglast lonec s kratkim pokončnim vratom in ravno odrezanim ustjem (**G115**).

Slika 5.1.2 Ustja ostalih shrambenih posod.

Tak tip lonca je v Kranju že poznan iz Pavšlarjeve hiše, kjer ga je Rozmanova opredelila kot trebušast lonec (Rozman 2004, 73, T. 13:18). Podoben lonec je bil odkrit tudi na Bledu (Gerbec 2009, 65, T. 28:4). Gerbčeva ga je primerjala s posodo iz Tolmina v grobu 36 (Svoljšak, Pogačnik 2001, T. 8:3). Prav tako ga je primerjala z lonci iz najdišča Šmatevž, pri čemer je eden od njih še zlasti podoben kranjskemu, časovno pa sodi v čas pozne bronaste dobe (Tica 2007, 14, št. 201). Lonce enakega tipa zasledimo tudi v Burgstallkoglu pri Kleinkleinu, kjer so najbolj pogosti v prvih dveh fazah. Značilni so predvsem za čas 8. stol. pr. n. št. (Smolnik 1994, 114, 116–117, 119–120, T.2:12). Še bližja Kranju pa je primerjava iz železnodobnega grobišča na Bregu (Frög na avstrijskem Štajerskem, npr. Tomedi 2002, T. 64: 2), kjer so tovrstni lonci še bolj številni in različnih dimenzij.

Lonci tipa 1 so torej na Gorenjskem dobro zastopani, v Kranju ne predstavljajo novosti. Najdemo jih na širokem področju, saj se pojavljajo od Tolmina pa vse do Štajerske. Prav tako kažejo tesno povezavo Kranja z avstrijsko Koroško in Štajersko. Večinoma tvorijo naselbinski inventar, izjema so lonci, najdeni na grobiščih v Tolminu ter na Bregu.

Tip 2

Lonec z rahlo poudarjenim, navzven usločenim ustjem, ki prehaja v rahlo zaobljeno rame (**G13**).

Podoben lonec je bil najden v Pavšlarjevi hiši v Kranju, ki je okrašen, na podlagi oblike in okrasa pa časovno opredeljen v stopnje HaB2 do HaC2 (Rozman 2004, 68; T. 7:8). Zelo podoben lonec je znan tudi iz naselbinskih plasti, odkritih pri farni cerkvi v Kranju, kjer

je okrašen z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Horvatova ga je opisala kot lonček (Horvat 1984, 143, T. 13: 12) in ga je skušala datirati na podlagi primerjav posod z Brinjevo goro, kjer so bili podobni najdeni v 2. plasti, ki je datirana v Ha A, ter v 3. plasti, ki je datirana predvsem v HaB1 in deloma še v HaB2, primerjala pa ga je tudi z lonci na Ptujskem gradu in v Rušah na drugem žarnem grobišču (Oman 1981, 150; Teržan 1990, 55, sl. 11).

Na Gorenjskem je bil podoben lonec odkrit še na Bledu, za katerega primerjave najdemo zlasti na Štajerskem, pa tudi v Maregovi guni na Mostu na Soči, sodi pa v čas starejše železne dobe (Gerbec 2009, 62, T. 20: 1).

Podobne lonce najdemo še v Metuljah (Guštin 1979, T. 14: 9) in na Gradišču na Slivnici pri Cerknici (Guštin 1979, T. 36: 9).

Ta tip je geografsko široko razprostranjen. Najdemo ga na Primorskem, Notranjskem, Gorenjskem in na Štajerskem. Pripada predvsem stopnjam HaB2 do HaC2, kar ga umešča v čas od pozne kulture žarnih grobišč do starejše železne dobe.

Tip 3

Lonec s kratkim, rahlo navzven usločenim ustjem oziroma robom ustja in kratkim vratom, ki gladko prehaja v ovalen trup. Ločimo dve različici:

- **Različica 3.1** ima kratek vrat, ki gladko prehaja v ovalen trup (**G75**).
- **Različica 3.2** se od prve razlikuje po oblikovanosti trupa, ki je kroglast, ter bolj izraziti izvihanosti roba ustja (**G106**).

Lonce **različice 3.1** najdemo v Ljubljani na Tribuni, kjer so opredeljeni kot lonci tipa L2b. Vendar pa primerjave za naše posode lahko najdemo le v posameznih loncih tega tipa ter ga vzporejamo zgolj z nekaterimi primeri, ki se pojavljajo predvsem v prvi in drugi gradbeni fazi. Časovno sodijo v čas stopenj Ha A2 do B2 (Vojaković 2013, 237, sl. 121, 280, 282, T. 37: 7, T. 66: 7).

Podoben lonec je znan tudi iz Tolmina iz groba 50 (Svoljšak in Pogačnik 2001, T. 12: 1), na grobišču, ki je časovno opredeljeno od stopnje Ha B1 do B3/C1 (Teržan 2001, 99).

Pogosti so tudi na Štajerskem, na Hajndlu (Mele 2009, 147, T. 78: 9), kjer jih je Mele primerjal z lonci z Bri-

njeve gore, med katerimi je zgolj en zelo podoben kranjskemu, najden pa je bil v 2. plasti ter tako postavljen v stopnjo HaA (Oman 1981, 150, T. 19: 1). Podobnega najdemo tudi na Pošteli (Teržan 1990, T. 4: 23) ter v Gornji Radgoni, in sicer v III. kulturnem horizontu, ki datira v stopnjo HaB3 in sega še v HaC (Šavel 1994, 92–93, pril. 51: 1).

Tovrstne lonce srečamo tudi v Burgstallkoglu pri Kleinkleinu, ki so najbolj pogosti v prvih dveh fazah ter tako značilni za čas 8. stol. pr. n. št. (Smolnik 1994, 114, 116–117, T. 50: 2).

Najbližjo primerjavo za lonec **različice 3.2** najdemo v Kranju ob farni cerkvi v grobu 8 (Horvat 1984, T. 3: 8). Podoben lonec zasledimo na Bledu, ki je datiran v čas pozne bronaste ter na začetek železne dobe (Gerbec 2009, 67, T. 5: 6).

Morda bi ga lahko primerjali tudi z varianto loncev L2b z ljubljanske Tribune (Vojaković 2013, 237). Najbolj je podoben primerku, ki sodi v čas prehoda med I. in II. fazo, torej v stopnjo HaB1 (Vojaković 2013, 281–282, T. 59: 6).

Podobnega najdemo na Pošteli v I. horizontu, torej v stopnji Ha B3 (Teržan 1990, 35, T. 47: 13).

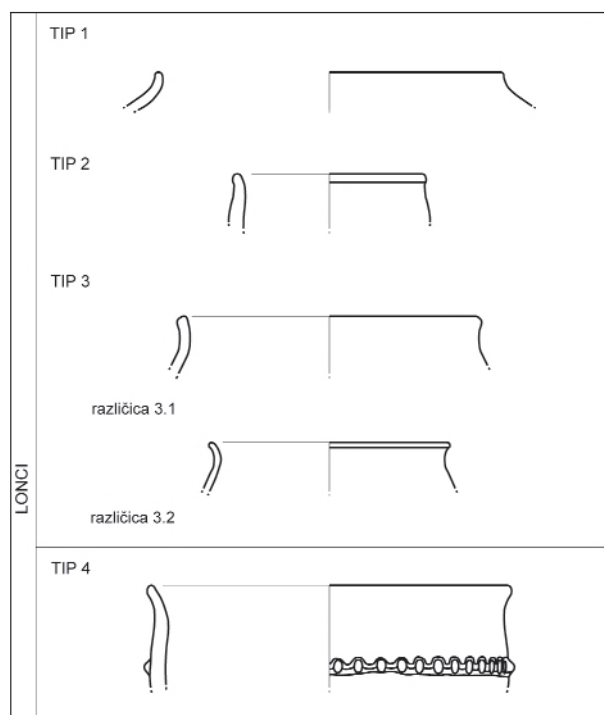
V Burgstallkoglu sta bila najdena podobna lonca. Prvega je Smolnikova uvrstila med posode tipa III, drugega zaradi slabe ohranjenosti ni natančneje opredelila. Tip III se pojavlja približno enako pogosto v prvih treh fazah ter je datiran v 8. in 7. stoletje pr. n. št. (Smolnik 1994, 115–119, T. 64: 8, T. 67: 4).

Lonci **tipa 3** torej predstavljajo bolj dolgotrajno obliko, pri čemer to velja predvsem za različico 3.1. Obe različici sta vezani predvsem na Ljubljano in Štajersko, pri čemer najdemo prvo različico tudi na Primorskem, druga pa je poznana tudi v Kranju.

Tip 4

Lonec z rahlo izvihanim ustjem, ki gladko prehaja v rahlo zaobljen ovalen trup. Okrašen je z vodoravnim razčlenjenim rebrom (**G227**).

Podobni lonci so poznani iz Pavšlarjeve hiše v Kranju, a so večinoma brez okrasa, le eden ima bradavico (Rozman 2004, T. 13: 1; T. 16: 9, 11; T. 17: 6). Opredeljeni so kot tulipanasti lonci, predvsem pa je pomembna primerjava z loncem iz groba 305 iz Ljubljane, ki je oblikovno najbližja posodi s severnega

Slika 5.1.3 Tipi loncev.

dvorišča Kieselsteina in sodi v zgodnjo fazo Ljubljana II (Rozman 2004, 68; Puš 1982, T. 18: 5).

Taki lonci so bili odkriti tudi na Bledu, kjer so tudi opisani kot lonci tulipanaste oblike, in predstavljajo dolgo trajno obliko posode (Gerbec 2009, 65, T. 14: 14).

Podoben lonec je bil najden v Ljubljani na Tribuni (Vojaković 2013, T. 13: 6), kjer pripada kontekstu, ki je datiran v I. fazo. Tak tip loncev je pogosto okrašen z vodoravnim nalepljenim razčlenjenim rebrom in je opisan kot tulipanast lonec. Sodi v dokaj širok časovni razpon od HaA do zgodnjega HaC (Vojaković 2013, 234).

Kranjskemu najustreznejša primerjava so predvsem lonci iz Hajndla, pripisani pa so stopnjama HaA in HaB (Mele 2009, 143, 148). Taki lonci so bili odkriti tudi v Ormožu v I. fazi, v času HaB1 in HaB2, in predstavljajo eno najstarejših oblik tamkajšnjih loncev (Lamut 2001, 214, 218, T. 3: 8). Podoben lonec najdemo tudi na grobišču v Rušah, najden v grobu 5, ki najverjetneje pripada stopnji HaB1 (Črešnar 2006, 145, T. 2:2).

Tudi v Burgstallkoglu pri Kleinkleinu so bili najdeni podobni lonci, le da nimajo rebra in se pojavljajo v prvih treh fazah ter datirajo v 8. in 7. stoletje pr. n. št. (Smolnik 1994, 115–119, T. 64: 9).

Skoraj enak lonec je bil odkrit tudi na Kaštelirju pri

Novi vasi v Istri in je prav tako brez okrasa. Na tem najdišču je datiran dokaj zgodaj, v fazo Istra I/II, to je v čas 10. in 9. stol. pr. n. št. (Sakara Sučević 2004, 100–101, št. 472).

Glede na analogije bi lahko sklepali, da gre za eno najstarejših oblik loncev na kranjskem najdišču, ki pa je dolgo trajna. Tipološko bi ga lahko uvrstili med tulipanaste lonce. Geografsko je tak tip zelo razširjen, saj so bili taki lonci v uporabi vse od Istre, preko Ljubljane in Gorenjske do Štajerske.

Sklede (sl. 5.1.4)

Sklede so na najdišču med posodjem najbolj pogoste. Pojavljajo se v različnih oblikah ter variirajo od plitkih do globokih. Deljene so glede na usločenost ustja oziroma roba ustja. Drugi kriterij pri opredeljevanju sta bila globina oziroma volumen posode.

Tip 1

Sklede s kratkim cilindričnim vratom, ki prehaja v kroglast trup (**G229**).

Podobno ustje in ostenje najdemo tudi na Bledu, le da skleda nima okrasa (Gerbec 2009, T. 6: 17).

Bližnje paralele skledam tipa 1 najdemo v Ljubljani na Tribuni. Gre za reprezentativno obliko skodel III. gradbene faze, ki je umeščena v stopnji HaB2 in HaB3, v rabi pa je bila še v IV. gradbeni fazi, torej v času stopenj HaB3 in HaC1 (Vojaković 2010, 222, 283, 284).

Take sklede lahko zasledimo tudi na Hajndlu in Skolibrovi ulici v Ormožu, a imajo drugačen okras. Najbolj podobne oblike je posoda iz Skolibrove ulice v Ormožu (Dular, Tomanič Jevremov 2010, T. 15: 2), ki pa ni okrašena. Na Hajndlu jo najlažje primerjamo z različico skled III, ki pa se najpogosteje pojavlja v času HaB3 do vključno HaC2 (npr. Mele 2009, T. 13: 7, T. 63: 3, T. 101: 6).

Sklede tega tipa so časovno vezane predvsem na stopnji HaB in HaC, najdemo pa jih tako na bližnjih najdiščih, kot sta Bled in Ljubljana, kot tudi malo bolj oddaljenih na Štajerskem.

Tip 2

Sklede z izrazito izvihanim ustjem. Glede na izvihanost ustja ločimo dve različici, ki sta različnih dimezij:

• **Različica 2.1** ima lijakasto ustje s poudarjenim prehodom v recipient na notranji strani. Ustje in njegov obod sta okrašena različno, in sicer z večjimi in manjšimi vtisnjenimi jamicami (**G89**).

• **Različica 2.2** ima kratko lijakasto ustje, ki gladko prehaja v trup. Skleda je bila verjetno stožčaste oblike (**G155, 37**).

Tej različici je dodana še podrazličica 2.2.1. Gre za podobno skledo, a veliko manjših dimenzij. Tudi ta ima izvihano ustje, ki pa je na zunanji strani na prehodu v rame rahlo zoženo, nato pa se stena proti dnu odebeli in tvori rahlo zaobljen trup (**G181**).

Sklede **različice 2.1** v Kranju doslej še niso bile poznane. Podobne, a manjše sklede najdemo v Ormožu (npr. Dular, Tomanič Jevremov 2010, T. 9: 7), ki imajo lahko malo drugače oblikovano ustje, ki pa je okrašeno z odtisi. Naselje je časovno uvrščeno v čas stopenj Ha B1/B2 do HaD1 (Lamut 2001, 218; Dular 2010, 81–82).

Podobne sklede so bile najdene tudi v Rogozi, kjer so uvrščene v čas med srednjo bronasto dobo in koncem kulture žarnih grobišč (Črešnar 2010, 19, sl. 6: So5a, T. 2: 5).

Nekoliko manjše sklede najdemo na najdišču Krog-Pod Kotom – Sever, katere oblika je značilna predvsem za čas BdC/D, sam kontekst na najdišču pa je bil uvrščen v čas med BdC in HaA1 (Kerman 2014, 172–174, sl. 7.4.14: 6).

Podobno skledo **različici 2.2** najdemo v Kranju v Pavšlarjevi hiši (Rozman 2004, T. 13: 15), pa tudi na območju farne cerkve v Kranju, ki jih je Horvatova primerjala s posodami iz ljubljanske žarnogrobiščne skupine (Horvat 1984, 145, T. 16: 20).

Redke primerjave najdemo tudi v Ljubljani na Tribuni (Vojakovič 2013, 221, sl. 120).

V večjem številu so zastopane na Brinjevi gori, kjer so bile najdene v 2. plasti ter opredeljene v stopnjo HaA (npr. Oman 1981, 150, T. 9: 3). Primerjave najdemo tudi v Hotinji vasi (Gerbec 2014a, T. 9: 107). Gerbčeva jih je primerjala s skledami z naselbine Burgstallkogel pri Kleinkleinu, med primeri je ena zelo podobna tudi kranjski (Gerbec 2014, T. 9: 107). Tovrstne sklede pa se na tem najdišču pojavljajo v vseh 4 fazah. Vendar bi lahko kranjski primerek še lažje primerjali z drugim tipom iz Burgstallkogla, in

sicer tipom XI, ki je tu pogost v 1. fazi, redkeje ga najdemo še v fazah 2 in 3 (Smolnik, 1994, 115, 118, T. 33: 10, T. 52:3). Najpogostejši je torej v 8. stoletju pr. n. št.

Posodico, podobno **različici 2.2.1** najdemo na Bledu, ki jo je Gerbčeva uvrstila med sklede tulipnaste oblike (tip 5a), datira pa jih v stopnje HaA2/B1 do HaC1 (Gerbec 2009, 54, T. 23: 2).

Skoraj enaka posoda je bila najdena v Ljubljani na Tribuni, uvrščena pa je med lonce tipa L3 (1). Ta tip je glede na analogije, predvsem s Štajerske, opredeljen od časa HaA do zgodnjega HaC. Na Tribuni je prisoten v vseh petih fazah, prevladuje pa v I. fazi; njegova pogostnost počasi upada do V. Stopnje (Vojakovič 2013, 234, 237, sl. 121, T. 167: 3).

Na Štajerskem so jih odkrili na Brinjevi gori v 1. plasti (Oman 1981, 118, T. 5:3), pa tudi v Ormožu. V Dobovi je dober primer zgolj skleda iz groba 84 (Stare 1975, T. 16:1).

Sklede tega tipa so glede na analogije očitno starejšega izvora. To velja predvsem za različico 2.1, saj so podobne sklede poznane že v srednji bronasti dobi, ob koncu kulture žarnih grobišč pa izginejo iz rabe. V Kranju gre tako za enega najstarejših tipov skled, ki je vezan na Štajersko in Prekmurje.

Tip 3

Skleda je večja in ima izvihan rob ustja. Ustje se na prehodu v trup rahlo zoži, nato pa nadaljuje v zaobljen trup. Na spodnjem delu je posoda okrašena z vodoravnim gladkim rebrom (**G117**).

Te sklede so zelo redke. Podobno najdemo na Bledu, ampak verjetno zaradi tega, ker je bila prežgana v ognju, ni točneje opredeljena (Gerbec 2009, 175, T. 9: 9).

Kot dobra primerjava pa bi lahko služila skleda iz naselbine Burgstallkogel pri Kleinkleinu, ki pa ni okrašena (Smolnik 1994, T. 11: 8). Uvrščena je v tip posod XVI, kjer obstaja več različic, vse pa so praviloma neokrašene (Smolnik 1994, 44–45). Tak tip je bil v rabi v vseh štirih fazah najdišča, torej v 8. in 7. stoletje pr. n. št. (Smolnik 1994, 115, 118).

Skleda tega tipa je posebna in redka predvsem zaradi oblikovanosti ustja. Zanimivo je, da jo lahko bolj ali manj navežemo zgolj na avstrijsko Štajersko.

Tip 4

Plitke skledе z rahlo izvihanim ustjem. Glede na oblikovanost ustja razlikujemo različici:

- **Različica 4.1** ima izvihano in ravno odrezano ustje, ki prehaja v rahlo zaobljen trup, ki je odebeljen (**G72**).
- **Različica 4.2** se od prve razlikuje v tem, da ima zaobljeno ustje, trup pa ni odebeljen. Skledе imajo izvihano zaobljeno ustje, ki prehaja v rahlo zaobljen trup (**G108, G138**).

Paralela skledi različice 4.1, ki je redek tip skledе, je bila v Kranju najdena v Pavšlarjevi hiši (Rozman 2004, T. 18:3), le da ima ustje rahlo uvihano. Na podlagi primerjav s Poštelo datira v stopnjo Štajerska IIIa (Rozman 2004, 75, T. 18: 3; Teržan 1990, T. 8: 6; T. 37: 17). Skledе različice 4.2 pa predstavljajo obliko skled, ki jo najdemo na številnih najdiščih in časovno ni občutljiva. V Ljubljani na Tribuni jih lahko vzporejamo s tipom S1, posebej z različico S1a2 (Vojaković 2013, sl. 120, T. 52: 5), ki je zastopana od I. do V. faze, pri čemer prevladuje v prvih treh fazah (Vojaković 2013, 218–219).

Tip 5

Skledе imajo rahlo uvihano ustje, različice pa se razlikujejo ali po obliki ustja ali spodnjega dela posode.

Rozmanova jih je v Pavšlarjevi hiši v Kranju opredelila kot plitve skledе in jih primerjala s skledami iz farne cerkve v Kranju (npr. Horvat 1984, T. 5: 20–22; T. 10: 2; Rozman 2004, 74, T. 2: 8; T. 5: 14, 16, T. 11: 10). Časovno jih je opredelila v stopnjo HaC/D1 oz. Štajerska IIIa (Rozman 2004, 74). Vojakovičeva, o čemer bo še tekla beseda, tak tip skled opredeljuje kot tip S1 in jih časovno uvršča v HaB stopnjo (Vojaković 2013, 218).

- **Različica 5.1** ima rahlo uvihano zaobljeno ustje in stožčast zgornji del, ki ostro prehaja v trup. Stena se proti dnu debeli (**G88**).
- **Različica 5.2** ima rahlo uvihano zaobljeno ustje in koničen trup (**G213, G219**).
- **Različica 5.3** ima rahlo uvihano zaobljeno ustje, ki prehaja v zaobljen trup (**G12, G90, G151, G161, G176, G212**). Skledе so različnih velikosti. En primerek ima na zgornjem delu trupa držaj.

Skledo, podobno **različici 5.1** najdemo v Ljubljani na Tribuni, le da ima rahlo uvihano ustje. Pripada IV. in V. gradbeni fazi ter je tako časovno uvrščena v HaB3/C1 do HaD2/D3 (Vojaković 2013, 284, T. 149: 14).

Podobno skledo so odkrili tudi v Ormožu, kjer je na podlagi kurišča, na območju katerega je bila najdena, uvrščena v čas stopenj HaB3 in HaC1 (Dular, Tomažič Jevremov 2010, 80, T. 12: 7).

Skledе **različice 5.2** so prav tako časovno dokaj neobčutljive in predstavljajo pogost tip. Vojakovičeva jih uvršča pod tip S1b (Vojaković 2013, 228, sl. 120), ki se pojavljajo skozi vseh 5 faz.

Skledе **različice 5.3** najlažje primerjamo s tipom S1a1 po Vojakovičevi in jih lahko časovno ožje opredelimo v stopnjo HaB (Vojaković 2013, 218, 228, sl. 120).

Tip 6

Skledе z močnejše uvihanim ustjem. Zaradi manjših odstopanj v oblikovanosti so nadalje razdeljene v različice, ki se razlikujejo po oblikovanosti ustja in trupa, pa tudi po globini posode. Tip 6 je časovno in prostorsko dokaj neobčutljiv, zato so navedene predvsem bližnje primerjave.

- **Različica 6.1** ima uvihano zaobljeno ustje, ki prehaja v zaobljen trup (**G149, G178**).
- **Različica 6.2** ima uvihano zaobljeno ustje, ki prehaja v trup, ki je proti dnu rahlo odebeljen. Te skledе so globlje (**G121, G167**).
- **Podrazličica 6.2.1** – gre za miniaturno obliko skledе različice 6.2 (**G195**).
- **Različica 6.3** ima uvihano zaobljeno in odebeljeno ustje, ki prehaja v zaobljen trup. Stene so debelejše. Pod največjim obodom imajo bradavičast držaj (**G86, G201**).

Skledе **različice 6.1** lahko vzporejamo s plitvimi latvicami v Pavšlarjevi hiši v Kranju, kakor jih je opredelila Rozmanova, ki pa omenja, da se med seboj rahlo razlikujejo po oblikovanosti ustja in dna. Paralele jim je poiskala v Kranju na območju farne cerkve in na Štajerskem ter jih časovno vzporejala s III. pošteljskim horizontom oziroma stopnjo Štajerska IIIa (npr. Horvat 1984, T. 3: 6, 11, 12; Rozman 2004, 74, T. 6: 6; T. 11:3, 4, 11, T. 12 :21, T. 18: 1, 5, 8, T. 19:1).

Vojakovičeva je tovrstne skledе v Ljubljani na naselbini na Tribuni uvrstila v tip 2, natančneje različico S2a, ki so prevladovale v prvih dveh fazah, zastopane pa so bile tudi v III. fazi in v manjšem številu tudi še v IV. in V. fazi (Vojaković 2013, 228, sl. 120). Na grobišču SAZU v Ljubljani jih najdemo v vseh kronoloških

stopnjah (Dular 1982 113, 115, sl. 13:17, Vojaković 2013, 220), pa tudi na Dolenjskem skozi celotno halštatsko obdobje (Dular 1982, 75, št. 244–249, Vojaković 2013, 220).

Sklede **različice 6.2** najdemo v Kranju v Pavšlarjevi hiši, lahko pa jih vzporejamo tudi z latvicami v Kranju pri farni cerkvi (Horvat 1984, T. 10: 19, 20) ter s tisto v grobu pri Vili Prah (Puš 1982, 174, T. 14: 4), ki je umeščena v stopnjo Ljubljana IIIa oz. Podzemelj. Rozmanova jih je vzporejala tudi z latvico iz groba 298 na SAZU, ki datira v stopnjo Ljubljana IIa (Rozman 2004, 75, T. 4: 2, T. 6: 5, T. 18: 4), podobno skledo pa lahko najdemo na istem najdišču tudi v grobovih 115 in 238 (Puš 1971, T. 14: 4, T. 48:2). Skleda podobne oblike je bila najdena tudi na Bledu (Gerbec 2009, T. 12: 1). Vojakovičeva v Ljubljani na Tribuni take sklede uvršča pod tip S2b, ki pa se v vseh fazah pojavljajo tudi na ljubljanskem grobišču SAZU, značilne pa so za daljše časovno obdobje tudi za Dolenjsko (Vojaković 2013, 75).

Podrazličica 6.2.1 ima paralele v Ljubljani na Tribuni, v III. fazi, torej sodi v HaB2/B3 (Vojaković 2013, 258, 283, T. 127: 9). Morda bi jo lahko vzporejali tudi s posodico s Poštele (Teržan 1990, T. 14: 11).

Tudi sklede **različice 6.3** imajo dolg časovni razpon. Horvatova jih opisuje kot latvice z odebeljenim ustjem in jih časovno ožje ne opredeljuje (Horvat 1984, 143, T. 2: 20, T. 5: 17, 18, T. 10: 10–12). Rozmanova take sklede opredeli kot sklede z ovalno apliko ter jih na podlagi primerjav uvršča v čas stopnje Ljubljana Ib/II in sočasne stopnje Bosut IIIa v Srbiji (Rozman 2004, 74).

V Ljubljani na Tribuni so take sklede prevladoval v prvih dveh fazah, zastopane pa so bile tudi v III. fazi in v manjšem številu v IV. in V. fazi (Vojaković 2013, 228, sl. 120).

Tip 7

Sklede kroglaste oblike z uvihanim robom ustja, ki je na notranji strani odebeljen. Rob ustja prehaja v kroglast trup. Dno je ravno in na notranji strani v sredini odebeljeno (**G85**, **G136**).

Podobne sklede so bile odkrite v naselju Burgstallkogel pri Kleinkleinu, kjer so zastopane v vseh štirih fazah (Smolnik 1994, 115, 118, T. 129: 5).

Gre za sklede, ki so zelo redke, zato je težko najti ustrezne primerjave. Povežemo jih lahko zgolj z avstrijsko Štajersko, kjer jih najdemo v 8. in 7. stoletju pr. n. št.

Tip 8

Globoke sklede z izrazito uvihanim ustjem. Posebnost predstavlja skleda, ki ima ustje okrašeno z žlebovi. Razdeljene so še na dve različici:

- **Različica 8.1** ima izrazito uvihano zaobljeno ustje (**G87**, **182**, **183**). Ena od skled ima na trupu ovalno navpično predrto bradavico (**G183**).

- **Različica 8.2** ima izrazito uvihano zaobljeno ustje, ki je okrašeno s poševnimi žlebovi (**G4**).

Različici 8.1 podobne sklede najdemo v Ljubljani na grobišču na SAZU in na Tribuni, kjer se pojavljajo v vseh kronoloških fazah. Tak tip skled je dolgo trajen tudi na Dolenjskem (Puš 1982, T. 36: 13; Vojaković 2013, 75).

V Dobovi so bile najdene v grobovih 14 in 44 (Stare 1975, T. 7: 7, T. 11: 10).

Sklede lahko vzporejamo tudi s kosi s Hajndla (Mele 2009, 124, npr. T. 55: 2).

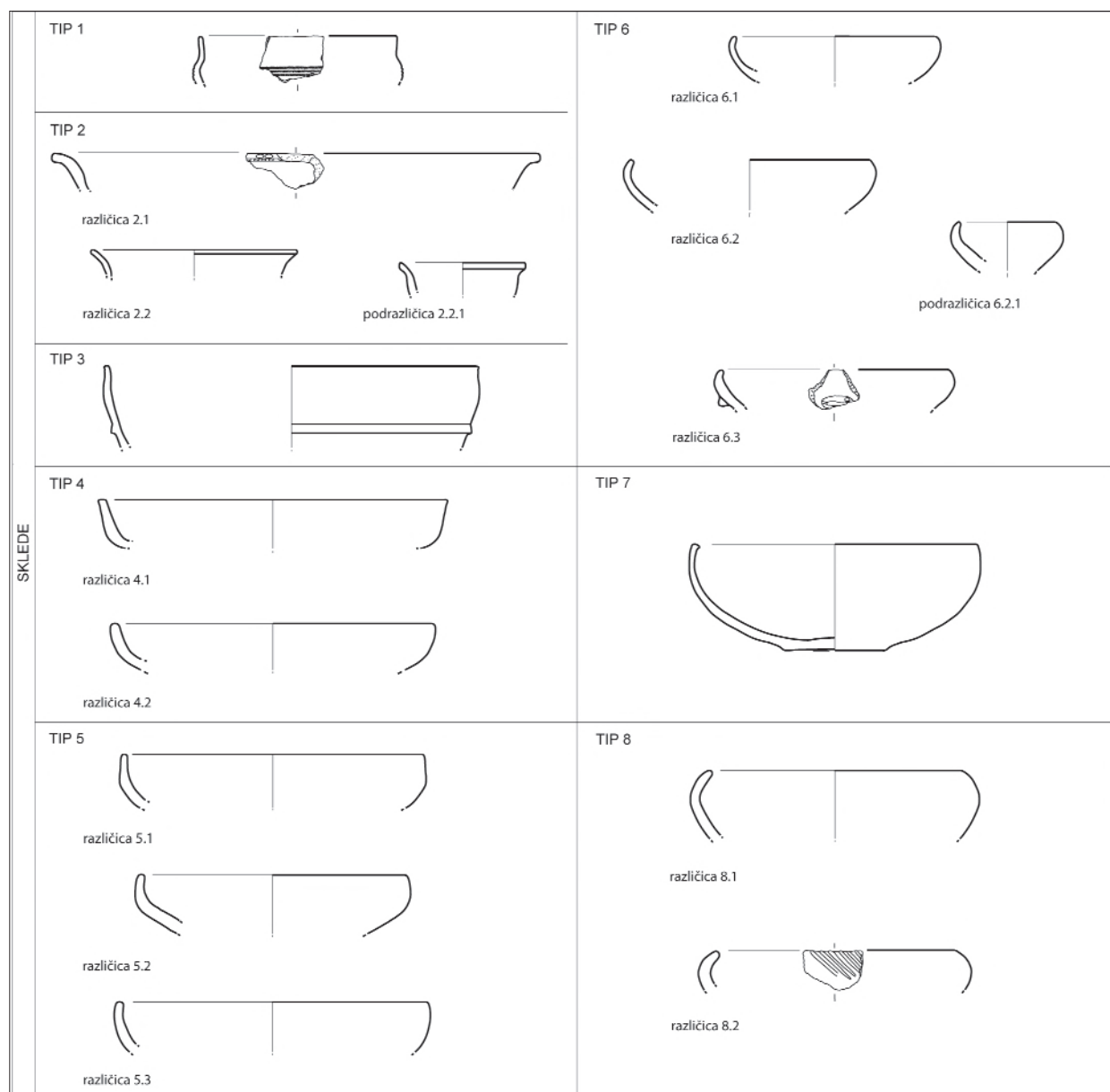
Skleda takega tipa je bila odkrita tudi na tolminskem grobišču, in sicer v grobu 216 (Svoljšak, Pogačnik 2001, T. 39: 3).

Skledo **različice 8.2** najlažje primerjamo s skledo s podobnim ustjem in poševnimi žlebovi na ustju iz ljubljanske Tribune. Ta je bila odkrita v enem izmed kontekstov IV. gradbene faze, ki sodi v čas HaB3/C1 (Vojaković 2013, 284, T. 150: 15).

Zelo podoben odlomek sklede je znan tudi v Ormožu (Dular, Tomanič Jevremov 2010, T. 5: 5).

Take posode so bile odkrite tudi v naselbini Bursgtallkogel pri Kleinkleinu, kjer so bile prisotne v vseh štirih fazah (Smolnik 1994 115, 118, T. 52: 6).

Sklede **različice 8.1** so časovno dokaj neobčutljive in geografsko široko razprostranjene. Časovno in geografsko veliko bolj občutljiva je različica 8.2, ki je zaradi okrasa poševnih kanelur na ustju zelo redka, temu primerno so maloštevilne tudi primerjave. Tovrstne sklede lahko povežemo predvsem z ljubljansko naselbino, pa tudi s Štajersko. Morda bi jih lahko zaradi značilnega okrasa ožje datirali predvsem v čas stopenj HaB3 in HaC1.

Slika 5.1.4 Tipi skled.

Skodela (sl. 5.1.5)

Najdena je bila skodela bikonične oblike, z rahlo izvihanim ustjem; rob ustja je zaobljen in rahlo odebeljen. Rame so okrašene s cikcak vrezi (G184).

Najbližje primerjave najdemo na Tribuni v Ljubljani, kjer so lahko neokrašene, lahko pa imajo enak okras kot kranjska. Največkrat imajo tudi presegajoč ročaj. Sodijo med vodilne tipe horizonta Ljubljana I oziroma HaB1/B2 (Vojaković 2014, 395–397, sl. 22.3.5: 4–5).

Cedila (sl. 5.1.5)

Najdeni sta bili tudi dve ustji cedil in en odlomek ostenja cedila.

Tip 1

Cedilo ima rahlo izvihano ustje in zaobljen trup. Luknjice so enakomerno razporejene po celem ostenju (G232).

Tip2

Ustje cedila je uvihano in gladko prehaja v trup. Pod ustjem ima ohranjeno zgolj eno luknjico (G7).

Tipu 1 je težko najti ustrezne analogije, **tipu 2** pa lažje najdemo primerjave, čeprav ne gre za popolnoma enake posode. Podobna cedila so bila odkrita na Tribuni v Ljubljani, vsa imajo tako kot kranjska luknjice skoraj do vrha ostenja (Vojaković 2013, 248, sl. 123).

Razdeljena so na polkroglasta in konična, pri čemer so prva datirana v I. in II. gradbeno fazo, druga pa v II. gradbeno fazo in sodijo zato v čas stopenj HaA2/B1 in HaB1/B2 (Vojaković 2013, 243, 248, 280, 282).

Morda bi lahko cedilo **tipa 2** primerjali tudi s cedilom iz Hotinje vasi, ki ima tudi obliko sklede, vendar pa luknjice niso razporejene po ostenju do ustja tako kot pri kranjskem (Gerbec 2014a, T. 44: 395).

Lonček (sl. 5.1.5)

Na severnem dvorišču Kieselsteina je bil najden zgolj en lonček (**G91**). Ima rahlo vbočeno dno. Primerjali bi ga lahko s podobno najdbo z Bleda (Gabrovce 1960a, T. 13:1). Zelo podoben lonček zasledimo tudi v Ljubljani, na grobišču SAZU v grobu 264, ki pa je imel tudi ročaj. Grob je uvrščen v čas Ljubljana III, torej v 7. stol. pr. n. št. (Puš 1982, 77, T. 2: 2).

Podobno ustje manjše posodice (lončka), ki je bilo najdeno v Burgstallkoglu, je uvrščeno v tip VI, ki se pojavi že v 1. fazi, prevladuje pa predvsem v 3. in 4. fazi, torej v 7. stoletju pr. n. št. (Smolnik 1994, 119–120, T. 118: 8). Lonček bi lahko na podlagi analogij uvrstili v čas 7. stoletja pr. n. št.

Zajemalka (sl. 5.1.5)

Med zajemalke lahko uvrstimo zgolj en odlomek ostenja (**G150**), ki je zelo podoben v celoti ohranjeni zajemalki z najdišča Kalakača v Srbiji (Medović 1988, sl. 37: 3). Odlomek ostenja zajemalke iz Kranja ima enako oblikovano dno in je enake debeline kot zajemalka iz Kalakača.

Pekve (sl. 5.1.6)

Pekve so služile za peko na odprtih ognjiščih. Na našem najdišču sta zastopana dva tipa, in sicer stožčaste in zvončaste oblike.

Tip 1

Pekve so stožčaste oblike. Glede na obliko ustja in način zožitve proti vrhu so razdeljene v dve različici:

- **Različica 1.1** je stožčaste oblike, ustje je zaobljeno in na notranji strani rahlo upognjeno. Lahko je okrašena z vodoravnim rebrom (**G118**).
- **Različica 1.2** se razlikuje od različice 1.1 po oblikovnosti ustja, saj na notranji strani ni upognjeno. Ta

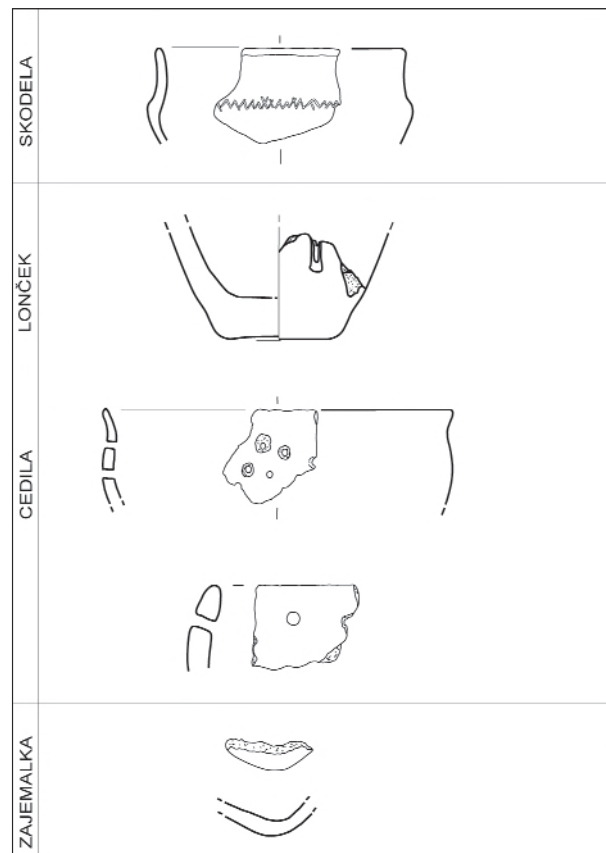
različica je lahko okrašena z vodoravnim razčlenjenim rebrom (**G81, G82, G152**).

Tip 2

Pekve so zvončaste oblike, ustje je zaobljeno. Največkrat so okrašene z vodoravnim razčlenjenim rebrom (**G9, G32, G63**).

Ročaji pekev (sl. 5.1.6)

Ročaji pekev so razdeljeni na tri tipe: gladki ročaji, ročaji z rebrom in okrašeni ročaji.

Slika 5.1.5 Druge posode.

Tip 1

Gladki ročaji pekev. Nadalje so razdeljeni glede na presek:

- **Različica 1.1** ima ovalen presek, ročaji so različnih velikosti (**G22, G24, G46, G223, G188**).
- **Različica 1.2** ima pravokoten presek, ročaji so manjši (**G3, G153**).
- **Različica 1.3** ima lečast presek, ročaji so manjši (**G131**).

Tip 2

Ročaji tipa 2 imajo na zunanji strani po sredini rebro. Tudi ti so razdeljeni glede na obliko preseka na tri različice:

- **Različica 2.1** ima oglat presekok (G220, G221).
- **Različica 2.2** ima ovalen presekok (G28, G79, G157).
- **Različica 2.3** pa okrogel do ovalen presekok (G148, G160, G71, G80).

Tip 3

V ta tip sta uvrščena ročaja pekev, ki sta okrašena (G48, G154).

Deli posod**Ročaji** (sl. 5.1.7)

Ročaji so razdeljeni glede na oblikovanost ter obliko preseka.

Tip 1

Ta tip predstavljajo trakasti ročaji, glede na presekok ločimo dve različici:

- **Različica 1.1** – trakasti ročaji s konkavnim presekom (G41, G168). Nekoliko izstopata dva ročaja; prvi je okrašen s pravimi vrezi v motivu šrafiranih trikotnikov (G128), drugi pa je po sredini in ob robovih ojačan z rebrom (G23).
- **Različica 1.2** – trakasti ročaji z ovalnim presekom (G104, G127, G145).

Tip 2

Ta ročaj je masiven in ima večkotno obliko preseka (G68).

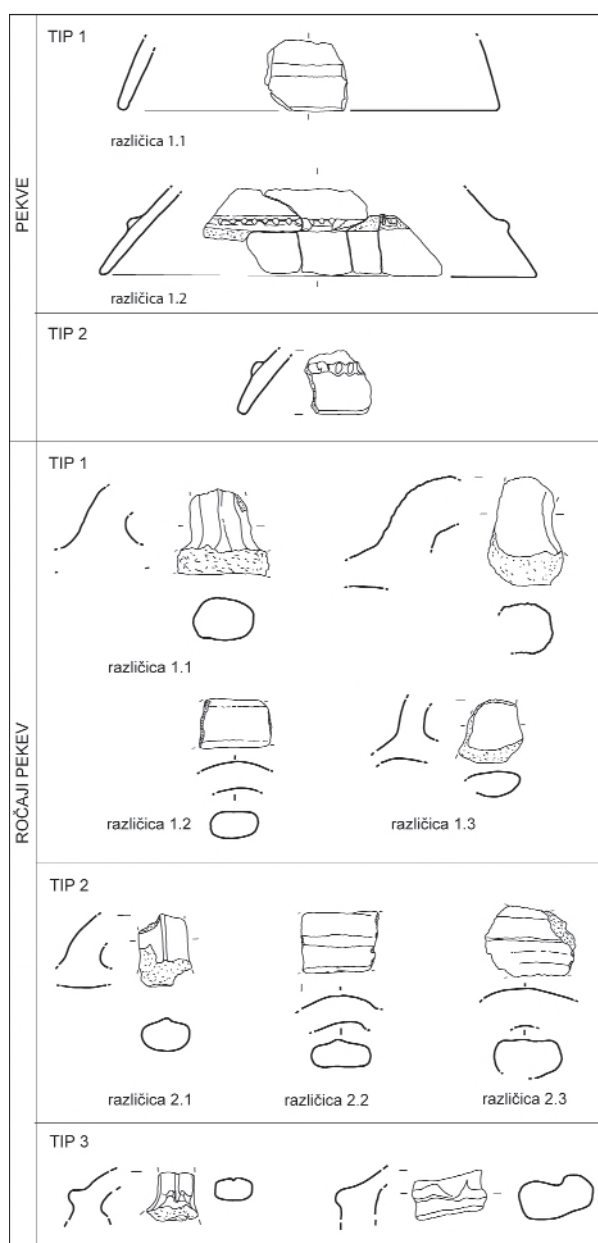
Držaji (sl. 5.1.8)

Držaji se večinoma pojavljajo na skledah, kar velja predvsem za tip 1. Razlikujemo dva osnovna tipa.

Tip 1

Gre za manjše jezičaste držaje, ki so potegnjeni iz stene posode. Na podtipa so ločeni glede na oblikovanost:

- **Različica 1.1** – iz stene posode potegnjeni jezičasti ročaji. So usločeni. Lahko imajo dve majhni predrtini (G140, 158), nekateri pa v sredini tudi vdolbino (G34).

Slika 5.1.6 Tipi pekev in njihovih ročajev.

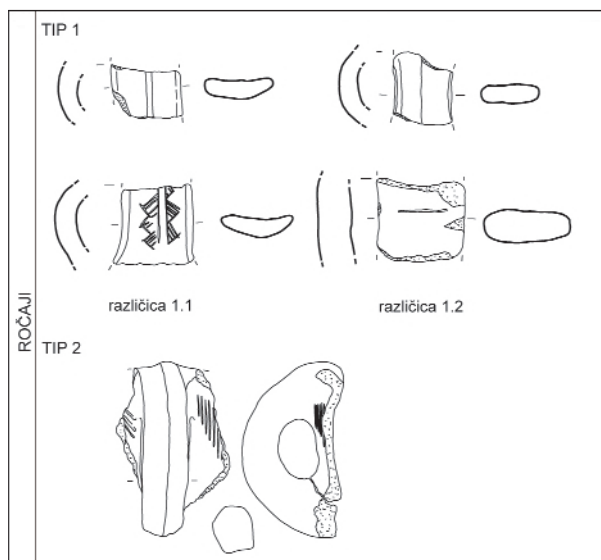
- **Različica 1.2** so manjši kot različica 1.1 in ovalne oblike, prav tako potegnjeni iz stene posode ter usločeni. Lahko so predrti (G201), lahko imajo vidne sledove prediranja (G183), ali pa zgolj sled začetka prediranja (G86).

Tip 2

Držaj je večji od tipa 1, je polkrožen in bolj zaobljen. Potegnjen je iz stene posode in usločen (G231).

Dna (sl. 5.1.9)

Dna so se na tem najdišču najbrž zaradi masivnosti dokaj dobro ohranila. Gre za dna različnih vrst posod. Razdeljena so v štiri osnovne tipe: ravno, vbočeno,

Slika 5.1.7 Tipi ročajev posod.

dno z odebeljenim robom in prstanasto dno. Osnovni tipi pa so dodatno razdeljeni na podtipе.

Tip 1

Ravna dna, ki so dodatno razdeljena na dve različici:

- **Različica 1.1** – ravna dna, ki imajo sedlast prehod v steno (G21, G61, G116, G122, G125, G175).
- **Različica 1.2** – ravna dna z neizržitim prehodom v steno (G57, G107, G138, G196).

Tip 2

Vbočena dna. Razlikujem dve različici:

- **Različica 2.1** so vbočena in imajo sedlast prehod v steno (G123, G142).
- **Različica 2.2** predstavljajo dna, ki se debelijo proti sredini ter imajo sedlast prehod v steno (G36, G210).

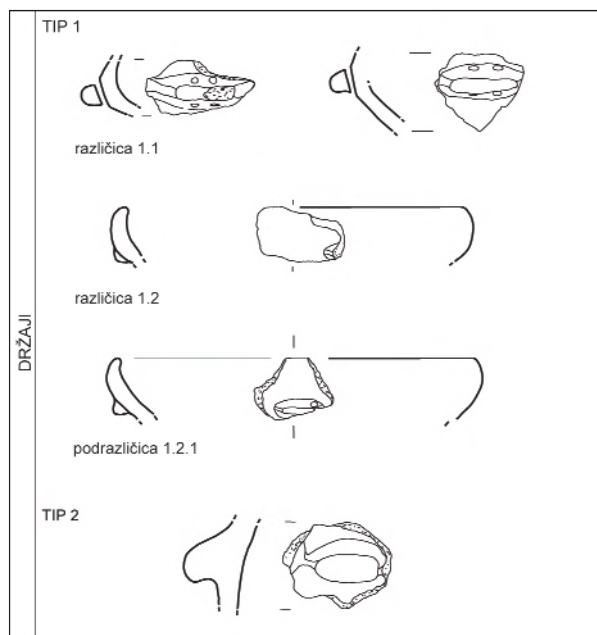
Tip 3

Dna z odebeljenim robom. Dno je ravno in ima oglati oblikovan prehod v steno (G20).

Tip 4

Prstanata dna. Razdeljena so v 2 različici:

- **Različica 4.1** – prehod v steno je rahlo zaobljen (G200).
- **Različica 4.2** – dno debeli proti sredini, prehod v steno pa je prav tako rahlo zaobljen (G8, 22, 120).

Slika 5.1.8 Tipi držajev posod.

Ostali keramični predmeti

Med te predmete so uvrščene keramične najdbe, ki ne sodijo med lončenino, a vseeno skupaj z njo tvorijo običajen naselbinski inventar. Med bolj običajnimi predmeti so vretenca, uteži, svitki, pa tudi prenosne pečke in ognjiščne koze. Na severnem dvorišču gradu Kieselstein k raznolikosti inventarja doprinesejo še šobe za vpihanje in poseben, keramičen predmet, verjetno pripomoček za izdelavo okrasa.

Utež (sl. 5.1.10)

Uteži so predmeti, ki se uporabljajo pri tkanju. Razdeljene so v dva tipa, in sicer piramidalnega in ploščatega.

Tip 1

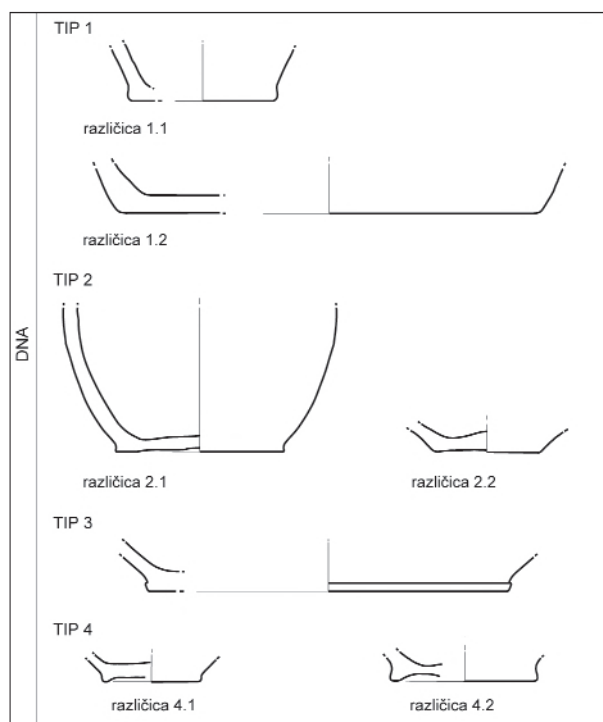
Utež je piramidalne oblike, stojna ploskev je kvadratne oblike in je lahko okrašena z vrezi ali ima na sredini vdolbino (G84, G165); prvi primerek je težak 125, drugi pa 99 g.

Tip 2

Utež ploščate oblike, stojna ploskev je ovalna (G17, G44). Prvi primerek je težak 219, drugi pa 107 g.

Vretenca (sl. 5.1.10)

Vretenca so razdeljena v 7 tipov. Prevladujejo vretenca koničnega in bikoničnega tipa:

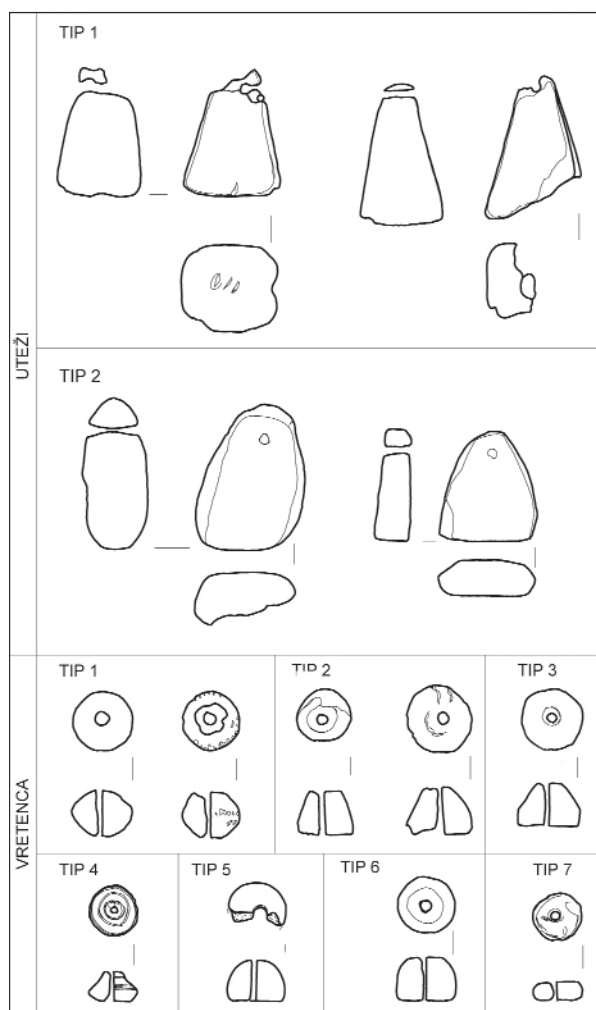
Slika 5.1.9 Tipi dna posod.

- **Tip 1** – bikonična vretenca (G19, G105, G234).
- **Tip 2** – konična vretenca (G16, G29, G166, G171).
- **Tip 3** – konično vretenca z valjastim spodnjim delom (G133).
- **Tip 4** – asimetrično konično vretenca (G235).
- **Tip 5** – polkroglasto vretenca (G217).
- **Tip 6** – vretenca zvončaste oblike (G170).
- **Tip 7** – ploščato vretenca (G114).

Keramični predmet v obliki storža (orodje za izdelavo okrasa)

Predmet je asimetrične bikonične oblike, na najširšem delu je na eni strani razčlenjen z globokimi vrezi, pri čemer je najširši del deloma poškodovan, na drugi strani pa je gladek in nudi dobro oporo oprijemu prstov, predvsem kazalcu, kar kaže, da gre za neke vrste pripomoček za izdelavo okrasa (G83).

S podobnimi keramičnimi predmeti se je ukvarjala Metzner-Nebelsickova (Metzner-Nebelsick 1997), ki je zbrala predmete različnih oblik iz časa KŽG in starejše železne dobe na območju jugovzhodne in srednje Evrope. Kranjskega bi najlažje uvrstili med predmete, ki jih je Metzner-Nebelsickova poimenovala kot predmete v obliki podolgovatega storža (Metzner-Nebelsick 1997, sl. 1: 4, 5). Predmet je podoben tudi tipu, ki ga je avtorica opredelila kot

Slika 5.1.10 Tipi uteži in vretenec.

vrtavko (Metzner-Nebelsick 1997, sl. 1: 3). Oba tipa sta vezana večinoma na Karpatski bazen ter pri obeh prevladujejo primerki, ki so bili najdeni med naselbinskim gradivom in ne v okviru grobišč. Prvi je časovno ožje uvrščen, datira namreč predvsem v 9., pa tudi še v 8. stoletje pr. n. št., tip v obliki vrtavke pa se pojavlja skozi daljše obdobje, saj je bil v nekaterih primerih najden že v kontekstih, ki datirajo v stopnjo HaA1, več kosov sodi v stopnji HaA2 in HaB1, nekaj v pozni HaB in HaC, veliko pa jih je ponovno najti v stopnjah HaC2 in HaD1 (Metzner-Nebelsick 1997, sl. 10).

Kranjski predmet je bil najden v naselbinskem kontekstu, kar sovpada s podatkom, da sta bila tudi zgornja tipa večinoma najdena v naselbinah, manj pa v grobovih. Metzner-Nebelsickova je tem predmetom pripisala simbolni oziroma religiozni pomen (Metzner-Nebelsick 1997, 586–587). Ker je bil naš predmet najden v plasti, ki je vsebovala tudi časovno zelo premešano gradivo, bi težko sklepali, v kakšnih okoliščinah je bil

uporabljen ali deponiran. Zato mu vsaj neposredno ne moremo pripisati simbolne funkcije.

S preprostim poskusom, pri katerem smo v ploščico iz plastelina na več načinov vtiskovali ornament, pa se je pokazala njegova uporabna vrednost, saj se je izkazal kot dober pripomoček za izdelavo okrasa.

Na sliki 6.1.12 sta vtisnjena dva okrasa. Prvi (levi) okras smo naredili z vtiskovanjem najširšega oboda predmeta z vrtenjem okoli njegove daljše osi, pri desnem pa smo kot os vrtenja uporabili njegovo zgornjo konico, ki smo jo prislonili na površino in nato z vrtenjem najširšega oboda vtisnili ornament v mehko podlago. V obeh primerih smo dobili okras žigosanih trikotnikov; zlasti v drugem primeru so trikotniki zelo izraziti.

Da bi lahko tak predmet uporabljali za izdelavo okrasa, kaže podoben okras z odlomka posode iz groba 41 z Bleda (Gabrovec 1960b, T. 24: 2; T. 32:1). Vendar je ta okras nekoliko manjših dimenzij, kar morda kaže, da je bil za izdelavo blejskega okrasa uporabljen podoben predmet, le da je bil manjši.

Že Gabrovec omenja, da gre verjetno za starejše elemente v ornamentiki, vendar pa je odlomek na pod-

lagi grobišča datiran v pozno bronasto dobo oziroma na začetek železne dobe (Gabrovec 1960b, 62–63).

Šobe (sl. 5.1.13)

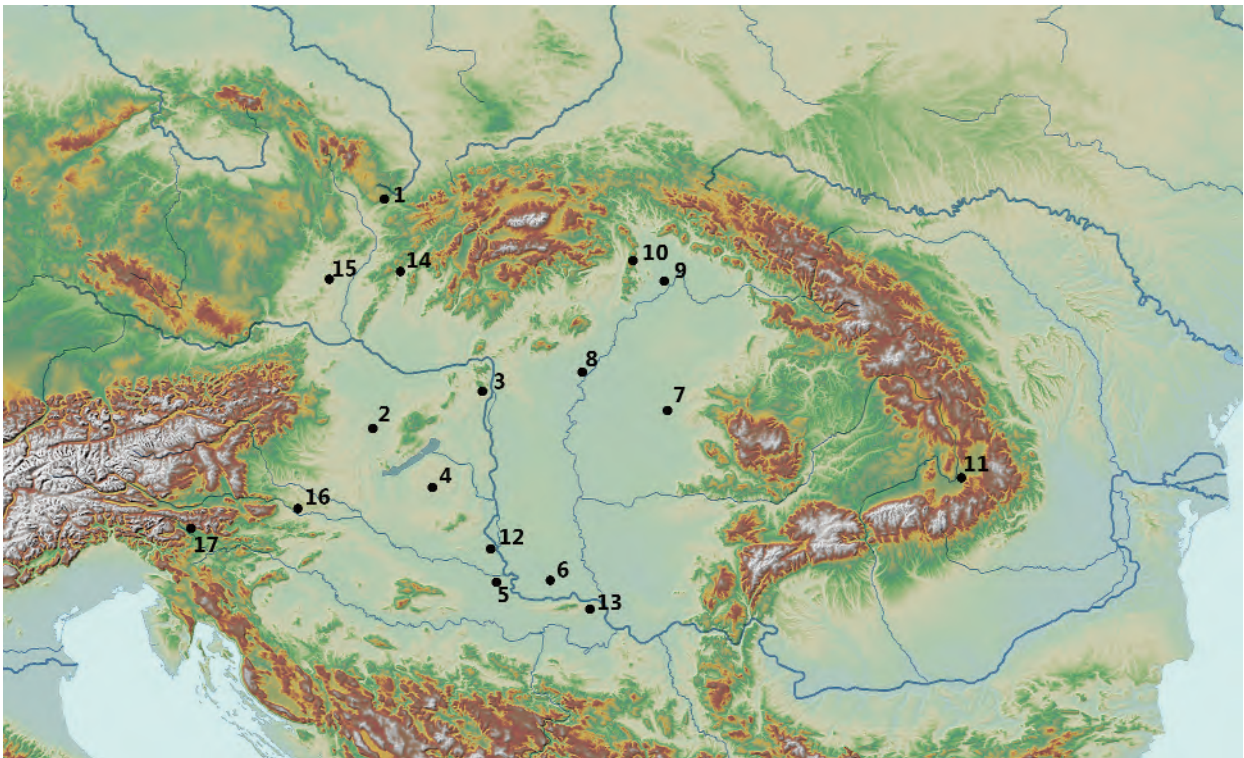
V ta tip predmetov so na podlagi analogij uvrščeni trije odlomki. Morda bi jih lahko delili v dve različici, saj sta prvi dve ožji ter bolj podolgovati (**G186**, **G206**), tretja (**G222**) pa je med šobe uvrščena na podlagi primerjav s Tribune. Ta ima spodnji konec širši ter se proti vrhu oži (npr. Vojaković 2013, T. 87: 8).

Prenosna pečka (sl. 5.1.13)

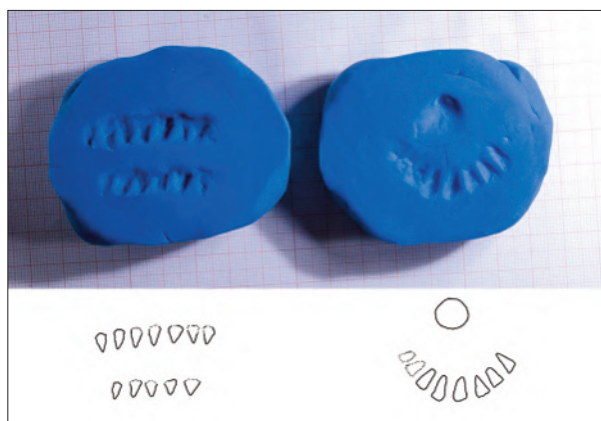
Prenosna pečka iz Kranja (**G156**) je manjših dimenzij in je imela na zgornji ploskvi najverjetneje zgolj dve večji odprtini. Podobnemu predmetu verjetno pripada tudi odlomek z manjšo luknjo (**G205**).

Običajno so taki predmeti večji, enega zelo podobne oblike najdemo v Ormožu (Dular 2010, T. 10: 13).

Gerbčeva je v svojem diplomskem delu posvetila primerjavam prenosnih pečk oziroma ognjišč kar precejšen del. Z Bleda je predstavila le en tip prenosnih pečk, kakor jih je poimenovala sama (Gerbec 2009, 77, T. 8:

Slika 5.1.11 Karta razprostranjenosti storžastih predmetov (po Metzner Nebelsick 1997, slika 6): 1. Blazice, grob 6, 2. Ságbegy, naselbina in grobišče, 3. Budimpešta - Békásmegyer, grob 349, 4. Szalaczka, naselbina, 5. Erdut, naselbina, 6. Madžarska ali Srbija, 7. Debrecen, 8. Poroszló - Aponhát, 9. Somotorská hora, 10. Košice - Šebastovice, 11. Teleac, 12. Batina, 13. Kalakača, 14. Pobedim, 15. Brno- Obrány, 16. Ptuj, 17. Kranj.

Slika 5.1.12 S storžastim predmetom vtisnjen okras.

3, T. 25: 8, T. 30: 15, T. 31: 15), in sicer cilindrične oblike z uglobljenim vrhnjim delom in izvlečenim ter odebeljenim robom, ki pa so drugačne od kranjskega tipa. Prenosna ognjišča so raznolika tudi na Tribuni. Največ jih je bilo odkritih v kontekstih I. faze, njihovo število pa s časom upada, tako da se v V. fazi pojavljajo le redko (Vojakovič 2013, 247, 248, s. 123, tab. 73).

Svitki (sl. 5.1.13)

Svitki so bolj ali manj vsi enakih dimenzij (povprečni premer je 11 cm) ter prežgani v ognju (G14, G74, G137, G163, G207, G218).

Ognjiščna koza (sl. 5.1.13)

V to skupino je uvrščen odlomek predmeta, ki najverjetneje predstavlja ognjiščno kozo (G194). Na spodnjem delu je širši ter se oži proti vrhu, vendar je deloma uničen.

Zelo podoben predmet je bil odkrit v Ormožu, kjer je prav tako opredeljen kot odlomek ognjiščnega kozla. Dular eno izmed jam sektorja 3, kjer je bil najden tak predmet, datira v čas HaB3 (Dular, Tomanič Jevremov 2010, 80, T. 29: 9). Enak okras pa lahko zasledimo tudi na stilizirani glavi iz Ormoža, kjer se pojavi z vodoravnimi in poševnimi vrezi. Avtorji podajajo možnost, da je glava krasila ognjiščnega kozla (Dular, Tomanič Jevremov 2010, 77, sl. 91: 5, T. 125: 5).

5.1.2 Način okraševanja

Prazgodovinska lončenina, najdena na prostoru severnega vrta gradu Kieselstein, je bila okrašena na tri

osnovne načine: z nalepljenim okrasom, vrezovanjem in vtiskovanjem. Okrašenih je bilo približno 44 % keramičnih najdb.

Osnovni načini okraševanja so nadalje razdeljeni na več različic, pogosta pa je tudi kombinacija okrasov (sl. 6.1.14). Pri razdelitvi tipov okrasa glede na uporabljen tehniko izdelave je bila v večjem delu upoštevana delitev M. Horvat, izjema je le poimenovanje nalepljenega okrasa (Horvat, M. 1999, 29–40)

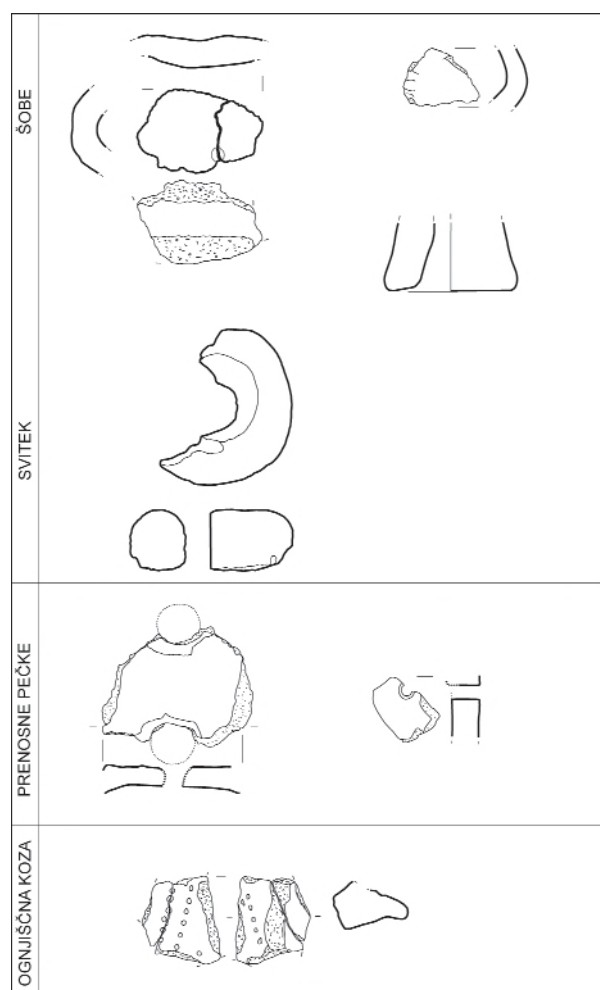
Nalepljen okras

Rebro

Pri rebrih sta bili odkriti dve osnovni različici tega okrasa: gladko rebro in vodoravno razčlenjeno rebro.

Gladko rebro

Gladko rebro je dokaj redko (G117, G118, G147).

Slika 5.1.13 Tipi ostalih keramičnih predmetov.

Vodoravno razčlenjeno rebro

Pri tem načinu okraševanja je rebro nalepljeno, nato pa dodatno okrašeno z odtisi prstov, nohta ali predmeta.

Najpogostejša je kombinacija z odtisi vrhov prsta ali s ščipanjem z dvema prstoma (**G2, G5, G19, G26, G27, G33, G38, G40, G42, G47, G63, G65–67, G92–100, G111, G112, G119, G146, G159, G172, G174, G177, G189, G190, G191, G198, G199, G202, G224–227**).

Pogosta je tudi kombinacija z odtisi predmeta, najverjetneje lončarskega šila (**G9, G32, G110, G152, G180, G192, G211**).

Bradavica

Ostanki posodja, okrašenega z bradavico, so precej redki (**G18, G43, G109, G154**). Tovrsten okras, ki običajno krasi ostenja posod, pa je bil najden tudi na ročaju pekve (**G154**).

Barbotin

Najden je bil zgolj odlomek ene posode, okrašene z barbotinom. Okras je kombiniran z vodoravnim razčlenjenim rebrom, ki je razčlenjeno z odtisi prstov (**G45**).

Kombinacije nalepljenega okrasa

Ena od kombinacij je bila omenjena že pri barbotinu, ki mu je dodano vodoravno razčlenjeno rebro. Druga pa je kombinacija vodoravno razčlenjenega rebra z razčlenjeno bradavico. Tudi tak primer je zgolj en; rebro in bradavica sta dodatno okrašena z odtisi prstov (**G179**).

Vtiskovanje

Vrvičast in psevdovrvičast okras

Odtis vrvice in psevdovrvice je zaradi sorodnosti in včasih težkega medsebojnega razločevanja obravnavan skupaj. Na severnem dvorišču Kieselsteina se tovrstni okras pojavlja v treh različicah.

Prva različica je najverjetneje narejena z vtiskovanjem navite vrvice (**G6, G39, G70, G129, G193, G204, G216**).

Druga različica je bila verjetno prav tako narejena z vtiskovanjem navite vrvice, le da so vtisi poševni. Morda bi ta okras lahko določili tudi kot psevdovrvi-

čast. Če pa je bil narejen z vrstico, je le-ta morala biti debelejša kot vrstica pri prvi različici, od katere pa se razlikuje tudi pod tem, da odtisi niso tako zgoščeni (**G61, G102, G167**).

Tudi tretja različica je verjetno narejena na psevdovrvičast način. Od prejšnjih dveh se razlikuje po tem, da okras ni nanizan na gosto in da so posamezni vtisi bolj pokončni ter pravokotne oblike (**G7, G25, G124, G229**). Možno je tudi, da je bil okras vtisnjen s koleščkom.

Psevdovrvičast oziroma vrvičast okras je v Kranju na drugih najdiščih raziskovala že Horvatova, ki je ugotovila, da je v Kranju bolj pogost kot na drugih najdiščih osrednje Slovenije (Horvat 1984, 150). Njena predpostavka se je potrdila z raziskavami v Pavšlarjevi hiši (Rozman 2004, T. 6:14, T. 8: 3, T. 9:1, T. 18: 6; T. 19: 3), prav tako tudi na severnem dvorišču gradu Kieselstein, saj je bilo najdeno precejšnje število odlomkov, ki so bili okrašeni na ta način. Horvatova je poudarila, da vrvičast in psevdovrvičast okras Kranj povezuje predvsem s Štajersko, z ruško skupino, torej s časom mlajše KŽG, kasneje pa ga je najti le redko. Najmlajši pojav tega okrasa zasledimo v času zgodnje železne dobe, približno na koncu stopnje Ljubljana II, kot jo je definiral Puš (Puš 1982, 73–74), oz. stopnje IIIa in IIIb po Škvor Jernejčičevi (Škvor Jernejčič 2014, sl. 6.1 in 6.23, T. 63, grob 127). V ta čas naj bi sodili kosi s tako ornamentiko iz grobišča na Bledu ter iz groba 29 v Forstwaldu pri Kleinkleinu, kot najmlajšo pa je opredelila najdba iz Brega, ki sodi v stopnjo Ljubljana IIIa (Horvat 1984, 150) oz. deloma v stopnji IIIb in stopnji IV po Škvor Jernejčičevi (Škvor Jernejčič 2014, sl. 6.1 in 6.23).

Z odtisi psevdovrvice je okrašen tudi odlomek z motivom trikotnikov s podaljški (**G61**), ki pa bo bolj podrobno obdelan v nadaljevanju.

Odtisi orodja

Z majhnimi globokimi okroglimi odtisi orodja je okrašena ognjiščna koza, kjer so odtisi razporejeni v več vrstah po celi površini predmeta (**G194**).

Spodnja ploskev ene izmed piramidalnih uteži pa je okrašena oz. označena z nekakšno vdolbino, ki je prav tako verjetno sled orodja (**G84**).

Na poseben način pa je okrašena ena izmed skled, na kateri majhni in večji plitvi okrogli in ovalni odtisi krajsijo rob ustja in ostenje tik pod njim (G89).

Vrezovanje

Pravi vrez

Okras, izdelan s tehniko pravega vreza je redek, vseeno pa med bolj pogostimi načini okraševanja (G10, G101, G132, G165, G184, G220).

Žlebljenje

Žlebljenje je način okrasa, narejen s potegi s topim predmetom. Redko je z žlebovi okrašena celotna površina,

najbolj pogost pa je okras v obliki dveh vzporednih vodoravnih žlebov (G11, G103, G143, G230, G234).

Metličenje

Ta okras je bil najden le na posodi G68.

Kaneliranje

S kanelurami je okrašeno le ustje ene sklede G4. Kanelure so globoke in poševne.

Kombinacija pravega vreza in žlebljenja

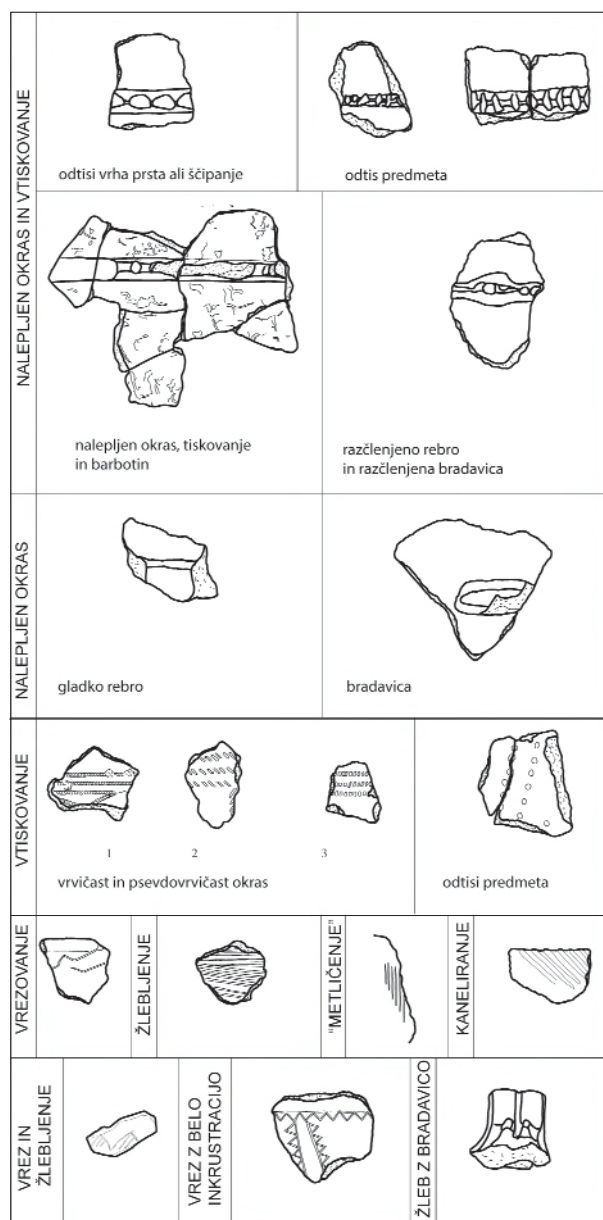
Tako je okrašen le odlomek posode G77, kjer pravi vrez in žlebovi tvorijo motiv šrafiranega trikotnika.

Kombinacija vreza z belo inkrustacijo

Ta način okraševanja je dokaj redek, v vseh primerih pa gre za kombinacijo pravega vreza in inkrustacije (G15, G128).

Kombinacija žleba in bradavice

Tak okras se pojavi le enkrat, pri čemer je potrebno poudariti, da ne gre za okras na posodi, temveč je na ta način okrašen manjši ročaj pekve (G48).

Slika 5.1.14 Načini okraševanja prazgodovinskih posod.

5.1.3 Motivika okrasa na lončenini (sl. 5.1.15)

Motiv šrafiranih trikotnikov

Gre za vrezan okras, kjer nizi vrezanih črt v kombinaciji z žlebovi tvorijo motiv šrafiranih trikotnikov. Okras je dodatno obdelan z belo inkrustacijo. Tovrsten okras je krasil ročaj posode G128 in dva odlomka posod, med njimi bi enega morda lahko pripisali bikonični skledi (G10, G77).

Motiv šrafiranih trikotnikov je v Kranju že poznan. V Pavšlarjevi hiši so pokončni trikotniki krasili amforo, bikonično skledo ter skodelo s presegajočim ročajem (Rozman 2004, 73, sl. 10 in T. 3: 7; T. 5: 7; T. 6: 13). Prav tako najdemo motiv šrafiranega trikotnika na odlomku ostenja posode, ki je bil najden na Savski cesti 10 v Kranju, datiran pa je v pozno bronasto oziroma zgodnje halštatsko obdobje (Gerbec 2014b, 323, sl. 18.3: 21, 328).

Tak motiv najdemo tudi drugje na Gorenjskem. Na Bledu je krasil posode, pridane v grobove na Pristavi,

kjer so trikotniki pogosto zapolnjeni z belo inkrustirajo. Največkrat je z njimi okrašeno rame posod (Gabrovec 1960b, T. 17: 1, T. 24: 5, T. 18: 5). Med njimi sta kranjskim najbolj podobna predvsem dva kosa (Gabrovec 1960b, T. 24: 5, T. 18: 5). V obeh primerih gre za žari s kratkim stožčastim vratom, ki imata okrašeno rame. Na Bledu se tak okras pojavlja tudi na naselbinski lončenini. Gerbčeva jih je povezala z Ljubljano, kjer se pojavljajo na grobišču SAZU predvsem v stopnji II, morda redki že v stopnji Ib (Gerbec 2009, 88–89, T. 11: 17, T. 28: 12), najdemo pa jih tudi na ljubljanski naselbini Tribuna, kjer je podoben motiv zaslediti že v I. oz. II. fazi, bolj značilni pa so v III. in IV. fazi, torej v fazah od HaB2 do C1 (Vojaković 2013, 280–282, T. 33: 15, T. 59: 5, 12, T. 124: 1, T. 140: 12, T. 164: 8–9). Enak okras je bil odkrit tudi na ljubljanskem gradu in na drugih lokacijah na Prulah, a so najdbe brez natančnejših najdiščnih podatkov.

Tak motiv je značilen tudi za Štajersko, kjer ga najdemo npr. na Brinjevi gori v 4. plasti, v Gornji Radgoni v II. horizontu, na Rifniku v 6. hiši oziroma v II. horizontu. Časovno je opredeljen predvsem v čas ob koncu stopnje HaB (Teržan 1990, 41–42, sl. 4: 18, sl. 8: 13, 17, sl. 10: 22; Gerbec 2009, 89). Velja pa opomniti, da gre pri tem motivu vsekakor za širši pojav, saj je zelo značilen za krašenje posod v podonavsko-balkanskih skupinah zgodnje železne dobe (Teržan 1990, 42).

Motiv trikotnika s podaljški

Okras je izveden s tehniko vtiskovanja psevdovrvice, najden pa je bil zgolj na enem odlomku (**G61**).

Tak okras je v Kranju že poznan. Horvatova se je v svojem članku o najdbah ob farni cerkvi v Kranju ukvarjala tako z razprostranjenostjo motiva kot tudi z njegovim pomenom. Motiv je lahko narejen z vrezi, lahko je dopolnjen z belo inkrustacijo, ali kot psevdovrvičast okras (Horvat 1984, 151). Novejše najdbe tega motiva je zbrala Škvor Jernejčičeva (Škvor Jernejčič 2011, 26–30), zadnji odkriti primerki pa prihajajo iz Ljubljane z najdišča Tribuna (Vojaković 2013, T. 6: 13, T. 35: 8, T. 64: 11, T. 135: 10, T. 140: 12, T. 184: 11, T. 185: 1), kjer se pojavljajo v prvih štirih gradbenih fazah naselbine. En odlomek je okrašen celo z belo inkrustacijo (Vojaković 2013, T. 163: 12).

Motiv je značilen predvsem za ruško skupino (Ruše, Pobrežje, Ormož, Brinjeva gora, Gornja Radgona, Ptujski grad, Rogoza pri Mariboru in morda Poštela) in Ljubljano v času KŽG, le izjemoma pa ga najdemo tudi v dobovski skupini (Dobova). V ruški skupini (v Rušah, na Pobrežju) in v Dobovi se ta motiv pojavi že na začetku mlajše KŽG, najpogosteje pa se pojavlja na prehodu iz mlajše KŽG v začetek železne dobe. Takrat se pojavi v Kranju, kjer je poznan predvsem iz naselbinskih kontekstov, na Bledu, v Ljubljani (tako na grobišču SAZU kot tudi na Tribuni), pa tudi v Velikem Nerajcu v Beli krajini. Po samem načinu izdelave okrasa so odlomku iz severnega dvorišča Kieselsteina (**G61**) najbolj podobni že prej poznani kranjski primerki, najdeni ob farni cerkvi in v Pavšlarjevi hiši (Horvat 1984, 179, sl. 5, Rozman 2004, T. 8: 3, T. 9: 1). Motiv je bil največkrat tolmačen kot podoba antropomorfne figure (Horvat 1984, 178). Vendar pa je to lahko zgolj ena od možnih izpeljav. Škvor Jernejčičeva se je v svojem delu spopadla s problematiko pomena obravnavanega motiva, kjer je ponudila več možnosti ter tudi načinov gledanja na sam motiv. Razlago, da gre za upodobitev človeške figure, je omejila zgolj na okrase na posodju, kjer predstavljajo kompleksno kompozicijo in tvorijo pripoved (Škvor Jernejčič 2011, 43). Na posodah s prostora današnje Slovenije se zdi, da motiva v takem smislu ne moremo razložiti, ampak je to verjetno zgolj posledica slabše ohranjenosti samega posodja. Škvor Jernejčičeva je skozi svojo študijo zgornji razlagi ob bok postavila tudi razlago motiva kot pročelja hiše in doma in pa zaščite oziroma poze prekrizanih rok, kar lahko zasledimo na različnih koncih sveta vse do danes. Morda bi bilo smotrno omeniti, da je motiv vezala predvsem na žensko sfero ter na ženske grobove (Škvor Jernejčič 2011, 42–45).

Motiv vrezanih cik-cak trikotnikov in črt

Motiv je vrezan, črte tvorijo cik-cak nize vzdolž vodornih črt (**G15**). Enak motiv najdemo na lončku iz Kranja (Gerbec 2014b, 323, 326, T. 18. 3, 2), ki je okrašen tudi z dvema bradavicama in ravnimi navpičnimi vrezi. Gerbčeva je primerjave iskala v Ormožu in na drugih podravske najdiščih ter na ljubljanskem

grobišču na dvorišču SAZU. Časovno jih je uvrstila na konec pozne bronaste dobe in tudi še v halštatsko obdobje (Gerbec *et al.* 2014, 326). Okras, narejen s cik-cak vrezi, najdemo tudi v Ljubljani na Tribuni, a je zelo redek. Krasi npr. skodelo z lijakasto oblikovanim vratom, ki je vodilna oblika skodele III. gradbene faze, to je HaB2 in B3 (Vojaković 2013, 283). Vojakovičeva prvič omenja tak motiv v II. gradbeni fazi, čeprav najdemo en primerek že v prvi. Zato lahko časovno ta motiv v Ljubljani na Tribuni pripišemo stopnji HaB (Vojaković 2013, 222, 281, 283, T. 44: 5, T. 73: 6, T. 81: 9, T. 115: 6, T. 134: 5, podobno tudi T. 137: 5).

Podoben okras najdemo tudi v grobu 140 na Kapi-teljski njivi v Novem mestu, ki sodi v čas mlajše KŽG, kjer se tak motiv pojavi na prehodu rame v vrat posode; tudi ustje je okrašeno z enakim tipom cik-cak trikotnikov. Na rami so vrezani snopi s po štirimi navpičnimi vrezi (Križ *et al.* 2014, 475, sl. 27.2.3, 9).

V Ormožu je tak okras na posodi, uvrščeni v prehod med fazama HaB3 in C1 (Dular 2010, 80, T. 13: 4). Dular svojo datacijo podaja predvsem na primerjavah s posodjem s Poštele, kjer najdemo cik-cak motiv v I. horizontu (Teržan 1990, T. 1:3, T. 41: 10), a je drugačen kot kranjski, in pa z Brinjeve gore v 5. plasti (Oman 1981, T. 43: 8, 9, 14, T. 45: 7, T. 52: 3, 4, 14).

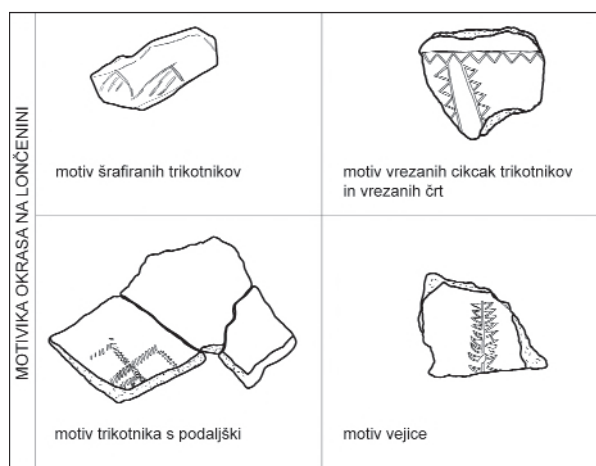
Motiv vejice

Ta okras je v Kranju prisoten zgolj na odlomku **G101**. Izdelan je v tehniki vreza; verjetno gre za stilizirano upodobitev vejice. Na lončenini iz tega obdobja ga v bližnji okolici ni zaslediti.

5.1.4 Kovinski predmeti

Na severnem dvorišču gradu Kieselstein je bilo odkritih kar nekaj kovinskih predmetov. Večinoma gre za kose amorfnega brona (**G1**, **G49–54**, **G69**, **G78**, **G130**, **G208**, **G215**, **G228**), kar kaže, da bi lahko na tem območju sklepali tudi na metalurško dejavnost. Večinoma so najdeni v premešanih plasteh ali zasutih.

Med bronastimi najdbami lahko omenimo še tordiran odlomek, ki bi morda lahko pripadal bronasti zapesnici (**G185**), pa tudi bronast obroček (**G55**) in bronasto iglo s čebuličasto glavico (**G236**).

Slika 5.1.15 Motivika okrasa na prazgodovinski lončenini.

Bronasta igla s čebuličasto glavico

Gre za iglo s čebuličasto glavico, ki ima rahlo odebeljen vrat (**G236**). Ta je bil morda kaneliran, vendar pa zaradi slabe ohranjenosti tega ne moremo z gotovostjo trditi. Podobno iglo najdemo v Ljubljani na grobišču SAZU, kjer je ohranjena zgolj glavica (Stare 1954, T. 6:3; Škvor Jernejčič 2014, T. 2:3). Škvor Jernejčičeva je v svoji doktorski disertaciji iglo opredelila kot čebuličast tip, navedla pa se je na opredelitev Blečić Kavurjeve (Blečić Kavur 2011, fig. 7; Škvor Jernejčič 2014, sl. 4.147), ki je ljubljansko iglo s čebuličasto glavico uvrstila v tip Šula ter jo časovno opredelila v HaA1-HaA2 (Blečić Kavur 2011, fig. 7; Škvor Jernejčič 2014, 154). Škvor Jernejčičeva jo je še najlažje vzporejala z iglo iz Dobove in z Bleda, kjer lahko najdemo paralele tudi za iglo iz Kranja (Stare 1975, T. 6:1; Gabrovec 1960a, T. 30:8).

Vsekakor ne gre za popolnoma enak tip, saj imajo omenjene igle ožji vrat ter zelo izrazite vreze. Morda bi kranjsko iglo lahko primerjali z iglo iz Podgorja pri Kamniku, ki pa ima za razliko od kranjske bolj sploščeno glavico, vrat pa je prav tako odebeljen ter okrašen z vrezi. Časovno je uvrščena v 13. stoletje pr. n. št. in je tako malo starejša od zgornjega tipa (Gabrovec 1985, 7, sl. 1).

V kranjskem primeru gre torej za iglo s čebuličasto glavico, ki sodi verjetno na začetek stopnje Ha A.

5.2 Rimskodobno gradivo

5.2.1 Rimskodobna keramika

Verena Perko

Med odkritim antičnim keramičnimi gradivom je mogoče že na prvi pogled prepoznati dve izraziti skupini keramičnega posodja, zgodnjersko in poznoantično. Med zgodnjerskim posodjem je najbolj prepoznavna skupina sigilatnega posodja in Aco čaš, čemur gotovo botrujeta relativna dobra kakovost keramike in velika stopnja razpoznavnosti. V skupini je še posodje tankih sten, nekaj odlomkov amfor in oljenk.

Grobo kuhinjsko posodje, izdelano v lokalni, še močno prazgodovinski tradiciji, je močno zastopano, vendar prevladuje predvsem med diagnostično manj izpovednim in zato izločenim gradivom.

Med skupino poznoantičnega keramičnega posodja so prepoznani izdelki afriških lončarskih središč, sigilatno posodje in amfore. Afriške sigilate je opazno manj v primerjavi z zgodnjeantično skupino, močno pa je zastopano fino črno namizno posodje z vglajenim mrežastim okrasom, ki je v veliki meri nadomestilo uvoženo fino namizno posodje. Groba kuhinjska keramika je opazneje zastopana kot v zgodnji skupini, čemur brez dvoma botruje za pozno antiko značilen okras vrezane večtračne valovnice in prepoznavne oblike izvihanih ustij.

Treba je opozoriti, da so omenjene razlike lahko zgolj odraz specifičnosti izkopavalnega polja, deloma pa jih vendarle moramo razumeti tudi v luči vloge, ki jo je antični Karnij imel v zgodnjecesarski dobi in v pozni antiki. V zgodnjecesarski dobi je bil Karnij le ena od postojank v zaledju Akvileje. Predstavljal je strateško točko pri osvajanju in oblikovanju emonskega agrar in je po gradivu primerljiv z mnogimi podobnimi točkami v širšem zaledju. V pozni antiki pa je bil Karnij ena redkih ravninskih (v smislu, da ni višinska postojanka) urbanih utrjenih naselbin z vojaško posadko, v mnogočem primerljiva s kasnejšim Čedadom. Importirano gradivo kaže močne povezave s sredozemskimi agrarnimi središči, hkrati pa lahko opazujemo na zvrsteh fine in namizne keramike tudi močno lokalno produkcijo. Na gradivu zgodnje cesarskega obdobja iz Kieselsteina je mogoče prepoznati diskretno vojaško-

priseljenski značaj začasne postojanke. Poznoantično gradivo kaže s prepoznavno skupino lokalne kuhinjske in namizne keramike ter v primerjavi z zgodnjeantičnim gradivom s precej manjšo skupino importiranega posodja značaj staroselskega naselja z vojaško posadko. Študija keramike je zasnovana na makroskopski analizi in stratigrafski obravnavi. Pri prepoznavanju posameznih skupin posodja, njihovih proizvodnih središč in dataciji se opira na analogije iz bližnjih najdišč ter starejše objave zgodnjerskega gradiva iz Kranja (Sagadin 2003; Sagadin 2008; Orehek 2014).

Zgodnja keramika

Fino namizno posodje

Med fino namizno posodje prištevamo sigilatne izdelke, Aco čaše in keramiko tankih sten. Sigilatno posodje je zastopano s 25 odlomki, od tega prevladujejo nediagnosticski kosi, kjer je mogoče prepoznati zgolj značilno sigilatno fakturo in v posameznih primerih tudi okras. Le v nekaj primerih je bilo mogoče dokaj zanesljivo identificirati obliko.

Skodelice

Odlomek ustja z ostenjem sigilatne skodelice **G389** sodi k obliki *Conspectus* 14.1.5, značilni za horizont *Dangsteten* in *Oberaden*, pojavlja pa se še tudi v *Halternu*. S *Štalenske gore* je znana z žigom *AESCINAS*, v produkciji *Padane B* (*Conspectus*, 76; Taf. 13.1.5), sicer pa so skodelice te oblike značilne za tamkajšnje komplekse II, III in IV. Skodelica enake oblike je bila odkrita tudi v Kranju (Sagadin 2003, 3 in tam citirana literatura, t. 1).

V isti plasti je bil odkrit tudi odlomek prstanaste noge **G390**. Oblika je značilna za skodelice *Conspectus* 14 (*Conspectus*, Taf. 13; Form 14.2.2), ki je podobno kot *Conspectus* 13 standardna za srednje- in poznoavgustejske plasti. S pravokotnim žigom *ANTERO SESTI* je znana tudi iz Kranja iz Mitničarske hiše (Sagadin 2003, t. 1: 3) ter z Glavnega trga (Orehek 2014, 14, 25 in tam citirana literatura, t. 5).

Odlomek prstanastega dna skodelice **G348** se ujema z obliko *Conspectus* B 3.2, ki je značilna za srednje- in poznoavgustejske oblike skodelic *Conspectus* 13 in 14 (*Conspectus*, 160).

Odlomek ustja **G379** je zaradi pičle ohranjenosti težko opredeljiv. Načeloma bi ga lahko zaradi premera (18 cm?) prištel med oblike krožnikov *Conspectus* 12.1.3 ali 12.4.2. Obe varianti sodita med pozne razvojne stopnje oblike *Conspectus* 12 in se datacijsko dobro skladata z ostalim srednje- in poznoavgustejskim gradivom. Opredelitev pušča pomisleke in morda ni odveč, če odlomek **G379** primerjamo tudi z obliko krožnikov *Conspectus* 3.1.2 ali 3.2.2, ki pa se pojavljajo v padanski proizvodnji šele od srede 1. stoletja dalje (*Conspectus*, 56; Taf. 3). V tem primeru bi odlomek izstopal iz konteksta SE 720 in je torej verjetnejša prva opredelitev.

Pladnji

G418 je odlomek dna sigilatnega pladnja s prstanastogo, ki po *Conspectusu* sodi k tipu B 1.6 (*Conspectus*, Taf. 48). Tovrstna dna so prav tako značilna za pladnje avgustejsko-tiberijske dobe (*Conspectus*, 154).

Kelih

K oblikam kelihov bi lahko prištel odlomke ostenja z reliefnim okrasom v obliki jajčnega venca (**G264**, **G275**) in odlomek ustja **G293**, ki je negotovo pripisan obliki keliha (R 1.2.1), morda pa gre za ustje pokrova *Conspectus* Forma 54.3.1, ki je časovno manj občutljiva oblika (*Conspectus* 144).

Sledi odlomek trebuha keliha z reliefnim okrasom prekrivajočih se lovorjevih listov (**G347**), ki ga z ozirom na ukrivljenost spodnjega dela trebuha okvirno morda lahko prištejemo k obliki *Conspectus* R 2 (*Conspectus*, Taf. 53). Odlomek ustja **G373** ima največ podobnosti z zgodnjo obliko *Conspectus* R 1.2.1 (*Conspectus*, Taf. 52). Tovrstni kelih so pogosti v Porenju v zadnjem desetletju pr. n. št. (*Conspectus*, 166). Vsekakor je zaradi pičlosti fragmenta previdnost na mestu, kajti ne moremo niti izključiti, da gre za odlomek ustja pokrova, podobnega obliki *Conspectus* 54.3.1, ki je datiran zgolj okvirno v zgodnjecesarstvo dobo (*Conspectus*, 144; Taf. 53).

Vrči s sigilatnim premazom

K vrčem s sigilatnim premazom sodijo odlomek prstanastega dna vrča **G265**, odlomek dna **G274**, odlomek **G291** ter odlomek vratu vrča **G324**.

Odlomek ustja vrča **G328** je soroden obliki *Conspectus* K 9 in sodi podobno kot odlomek ustja dvoročaj-

nega vrča s sigilatnim premazom **G334** k obliki *Conspectus* K 9. Oblika je v okviru zgodnjecesarke dobe ožje časovno neopredeljena (*Conspectus*, 186).

Odlomek vratu sigilatnega vrča **G377** se navezuje na elegantne linije zgodnjih vrčev, *lagynoi* (Schindler Kaudelka, 2012a, fig. 18, 4). Natančneje oblika ni opredeljena, se pa dobro ujema z datacijo odlomka dna čaše tankih sten **G378**, odkritega v isti plasti. Čaša ima okras reliefnih paličic, značilnih za čas srednje- in poznoavgustejskih plasti (Schindler Kaudelka 1975, forma 2; Schindler Kaudelka 2012, fig. 4, 9).

G418 je odlomek razširjenega ustja sigilatnega vrča z odebeljenim robom, ki ga po *Conspectusu* lahko uvrstimo k tipu K 8 (*Conspectus*, Taf. 62) in sodi med oblike časovno natančneje neopredeljene zgodnjecesarke sigilatne keramike (*Conspectus*, 186-187).

Neopredeljeno

Odlomek ustja posode **G383** kaže nekaj podobnosti z ustji sigilatnih oblik *Conspectus* R 3.3.1 iz zgodnje-tiberijske dobe (*Conspectus*, 170; Taf. 54), vendar ga je zaradi pičle ohranjenosti težko zanesljivo določiti.

Skodele tipa Sarius

Med skodele tipa Sarius prištevamo odlomek ostenja z ročajem **G258** (*Conspectus*, R 13; Taf. 60) ter najverjetneje tudi odlomka vbočenega, profiliranega dna **G344** (*Conspectus*, R 13.1.1; Taf. 60). Morda sodi k obliki Sarius tudi odlomek ostenja z okrasom listov palmete **G370**.

Aco čaše

Odlomek Aco čaše z okrasom Kommaregen, bršljanastim vencem in delom reliefnega napisa (*STE*)*PANVS NORB(ANVS)* **G351** je izdelek delavnic v Cremoni, datirana je v čas med 20 pr. n. št. in 10 n. št. (OCK 1293; Mazzeo Sarazino 1985, 189; Stenico 1963–64). Na Štalenški gori so tovrstne čaše prisotne že v periodi 1 kompleksa 2 (Schindler Kaudelka 1980, Taf. 102; 14, 15, 19; glej tudi Schindler Kaudelka 2012, fig. 3, 31). Na tem mestu je treba omeniti podobnost okrasa venčnih listov obravnavane čaše iz Kieselsteina in čaše iz kranjskega Glavnega trga. Kaže, da sta obe izdelek Norbanusove delavnice, kajti tudi odlomek, odkrit na Glavnem trgu, je ornamentiran z motivom arkad in ima

ohranjen tudi del imena ..*PA.*., ki ga lahko rekonstruiramo kot *STEPANUS NORBANUS* (Orehek 2014, 32 in tam citirana literatura; tab. 7, 27 in 28).

Tudi odlomek **G393** pripada ostenju čaše z reliefnim okrasom v arhitektonskem stilu, s tako imenovanim motivom stebrišča oz. arkad, podobno kot na že omenjeni čaši z Glavnega trga. K isti posodi sodi morda tudi odlomek **G392**.

Odlomki ostenja Aco čaš **G259**, **G288**, **G349** in **G350** imajo okras z motivom Kommaregen. Motiv je pogost na Aco čašah iz Kranja (Sagadin 2003, 73; Orehek 2014, 31–37; tab. 8). Tovrstne čaše so značilne za plasti kompleksa 2 na Štalenški gori (Schindler Kaudelka 2012, 29–31 in tam citirana literatura; fig. 3), ter za poznoavgustejske plasti, odkrite na Gornjem trgu v Ljubljani (Vičič 1993, 166).

Odlomek ravnega dna čaše Aco **G386** je okrašen z reliefnim okrasom visecih trikotnih zarez ter sigilatnim premazom, kar je načeloma značilnost poznoavgustejskega in tiberijskega časa (Mazzeo Saracino 1985, 189). Sigilatni premaz imajo tudi odlomki ostenja **G241**, **G257** in **G408**. Slednji je okrašen z reliefnim okrasom palmete, bršljanovega lista in rozete.

Posodje tankih sten

Posodje tankih sten je zastopano izredno fragmentarno, kar je glede na stopnjo uničenosti plasti in krhkost tovrstnega posodja razumljivo. Med odlomki sta prepoznani ustji čaš s pokončnim robom (**G343**, **G375**), ki spominjata na obliko ustij t. im. *Soldatenbecher* na Štalenški gori, značilnih za zadnjo četrtino prvega stoletja pr. n. št. (Schindler-Kaudelka 1975, Taf. 6). Tovrstne čaše so bile prepoznane tudi med starejšim kranjskim gradivom (Sagadin 2003, 73; T. 4; 6).

Odlomek spodnjega dela trebuha čaše **G378** ima palčast reliefni okras, značilen za čas srednje- in poznoavgustejskih plasti (Schindler Kaudelka 1975, forma 2; Schindler Kaudelka 2012, fig. 4: 9).

G412 in **G413** sta odlomka ostenja posodja tankih sten, prvi s pasom koleščkanega okrasa, drugi z okrasom reliefnih bunčic v pasovih. Odlomka zaradi pičlosti ne omogočata identifikacije oblike, načeloma pa na podlagi okrasa in fakturnega tipa sodita v skupino posodja zgodnje cesarske dobe. Posodje tankih sten z okrasom reliefnih bunčic se pojavlja v srednje- in

poznoavgustejskih plasteh štalenške naselbine (Schindler-Kaudelka 1975, forma 34; Schindler-Kaudelka 2012, 323–366, Fig. 12, 23).

H keramiki tankih sten prištevamo tudi odlomek skodelice **G336**, ki je bila odkrita v premešani plasti, vendar skupaj z odlomki sigilatnega vrča. Analogije lahko najdemo v skodelicah, odkritih drugod v Kranju. Skupina je na podlagi analogij s Štalenške gore datirana v srednje- in poznoavgustejski čas (Sagadin 2003, T. 3: 17–19).

Vrči s poslikanim okrasom in fini vrči brez premaza

Med fino keramiko sodi tudi vrč s poslikanim okrasom **G387**. Odlomek ostenja kaže poslikavo v pasovih, kar je značilnost vrčev helenističnih tradicij, t. im. *lagynoi* (Schindler Kaudelka 1989, Taf. 3), morda pa tudi *oinoboe*. Vrči s poslikanim okrasom se pojavljajo v najzgodnejših kontekstih na Štalenški gori (Schindler Kaudelka, 2012a, fig. 9, fig. 18, 3–4: fig. 21: 7 iz kontekstov periode 2). Avtorica domneva, da gre za izdelke iz Kremone. Eden od tovrstnih vrčev helenistične oblikovne tradicije, vendar ne v poslikani izvedbi, pa je znan tudi z najdišča Glavni trg v Kranju (Orehek 2014, tab. 4, 8).

Odlomek cilindričnega ustja vrča **G306** sodi z ozirom na fakturne značilnosti med zgodnjeantične izdelke italjskih delavnic.

G411 je odlomek prstanastega ustja vrča, ki je fakturno soroden severnemu jadranskemu transportnemu posodju in oblikovno sodi v sklop posodja zgodnjecesar-ske dobe (Schindler Kaudelka 2012, 194, fig. 9).

Amfore

Razširjeno, lijakasto ustje amfore **G342** pripada obliki zgodnjecesar-skega transportnega posodja za olje Dressel 6B z značilno mazasto, svetlo oker severno-jadransko fakturo. Po fakturnih značilnostih sodijo k oblikam Dressel 6B tudi odlomek ostenja z nastavkom za ročaj **G382**, odlomek ostenja **G296** in odlomek ostenja zgodnje amfore ali vrča jadranske proizvodnje **G352**. Amfore Dressel 6B so bile transportno posodje za olje (Bezeczky 1998; Tassaux, Matijašić, Kovačić 2001). Na Štalenški gori se pojavljajo v kontekstih poznoavgustejskega in tiberijskega obdobja ter tudi kasneje. V Kranju se pojavljajo v istem času (Sagadin 2003, T. 5: 5; Sagadin 2008, t. 11: 11;

Orehek 2014, tab. 2: 3, 4) skupaj z vinskimi amforami Dressel 6A. Amfore Dressel 6 B prevladujejo med najdbami transportnega posodja na slovenskih najdiščih zgodnjega cesarskega obdobja (Horvat 2012, 279 in tam citirana literatura).

Oljenke

G353 je fragmentarno ohranjena oljenka volutnega tipa z zaprtim prstanom, ki obdaja ornamentalni disk z reliefno upodobitvijo Silena z vencem vinske trte in grozdom okrog glave. Podobo Silena po Baileyu uvrščamo pod Q 1071 (Bailey 1980, 18).

Zaradi fragmentarne ohranjenosti oljenke tipološko ni moč povsem zanesljivo opredeliti. Sodi med volutne oljenke z zoženim zaključkom, ki pa ni ohranjen. Vendar gre upoštevajoč, da kaže ohranjena voluta značilen krožni zaključek tudi na delu, ki oklepa nosek oljenke, najverjetneje za tip Loeschcke IV. Oblika rame je zaradi slabe ohranjenosti površine težko opredeljiva, vsekakor pa je mogoče prepoznati značilnosti zgodnjih oblik ramena, ki jih uvrščamo med Loeschcke I in III (Loeschcke 1919, Abb. 2). Vgreznjenost diska in ubočeno, vendar neizrazito prstanasto dno kažejo značilnosti skupine oljenk, datiranih med tiberijsko in zgodnjo trajansko dobo, oblika ramena pa kaže značilnosti izdelkov tiberijske, morda še celo pozne avgustejske dobe (Bailey 1980, 157, Q 855).

Odlomek oljenke **G395** je fragmentarno ohranjen disk z ramenom oljenke z reliefnim okrasom, del ramena in noska. Oljenka pripada volutnemu tipu. Z ozirom na obliko ramena, ki je najbližji obliki ramen Loeschcke I (Loeschcke 1919, 28, Abb. 2), ter glede na fino izvedbo volut z opaznim ožanjem v smeri proti nosku, lahko sklepamo, da gre za zgodnjo obliko oljenk volutnega tipa, najverjetneje Loeschcke Ia s konca 1. stol. pr.n.št. in zgodnjega 1. stol. n.št. V prid dataciji v avgustejsko ali zgodnje tiberijsko dobo govori tudi ugreznjenost diska in upodobitev na reliefnem okrasu (Bailey 1980, 134). Na disku sta reliefno upodobljena delfina, krokodila, bikonična posoda v sredi in shematično prikazana bojna ladja v ospredju prizora. Po Baileyu sodi prizor k t. im. pomorskim upodobitvam Q 770 (Bailey 1980, 46, 134; fig. 49). Enaka oljenka je znana iz Kartagine (Deaneuve 1969, 667, po Baileyu).

Oljenka sodi v sklop uporabnih predmetov, ki so jim cenena masovna proizvodnja v kalupu in velika praktična vrednost ter priljubljenost omogočili, da postanejo množični mediji politične propagande in uspešno sredstvo širjenja romanizacije. S podobami na disku so postale oljenke nosilci simbolnih sporočil s kulturno in politično konotacijo, kar je bilo velikega pomena posebej v času širitve Rimskega imperija (Perko 2013). Prizor na obravnavani oljenki (**G395**) sodi med upodobitve, ki so slavile in mitizirale spomin na Oktavijanovo vojaško zmago nad Antonijem in Kleopatro, ki je omogočila vključitev Egipta kot province v Rimsko cesarstvo. Kot je dobro razvidno iz upodobitev na kovancih, je z napisom *AEGIPTO CAPTA* opremljena podoba krokodila, ki ponazarja premagani Egipt.² Delfin kot zvest spremljevalec Venerere, stare matere ustanovitelja Rima, Eneja, simbolizira Julijsko hišo. V upodobitvenem kontekstu, ki slavi Oktavijanovo zmago, hkrati aludira na vlogo Avgusta kot prenovitelja Rima in ustanovitelja imperija. Na oljenki nastopata krokodil in delfin v paru; krokodila sta upodobljena z glavama navzdol, z repom oklepata delfina, ki dvigata glavo nad osrednjo posodo – kar je natančneje razvidno z oljenke iz Kartagine (Bailey 1980, Q 770, str. 46). Bikonična posoda z dvema ročajema v sredini prizora je najverjetneje podoba urne, dvoročajnega vrča za vodo, ki je atribut vodnega božanstva. V tem primeru skoraj gotovo Pozejdona, ki je naklonil Rimljanom zmago v odločilni pomorski bitki, kar potrjuje podoba bojne ladje v ospredju kompozicije. Zmaga nad Egiptom je bila velikega ekonomskega in presodnega političnega pomena za Oktavijana, kar izpričujejo sočasni kovanci z napisom *AEGVPTO CAPTA* in podobo krokodila, ki so bili odkriti tudi na severnem dvorišču Kieselsteina (glej *poglavje 6.5*, novci kat. št. 3–5), ni pa to edina najdba tovrstnih novcev v Kranju (Tomažinčič 2009). Nilski prizori s krokodili, pigmejci, palmami in nilskimi konji itd., *nilotica*, so

² Avgustov denarij iz leta 27 BC–14 AD, neznane vzhodne kovnice, z napisom *CAESAR – DIVI F COS VI* in podobo razoglavega cesarja, z majhno podobo kozoroga pod vratnim izrezom na averu, opremljen z napisom *AEGVPTO* ter s podobo krokodila z zaprtim gobcem in besedo *CAPTA* pod njim. RIC 545. BMC 653. C.4., RIV I, 545.

postali tako rekoč obvezen del izrazne zakladnice upodabljaljoče umetnosti zgodnje imperialne dobe. Prepoznamo jih med arhitekturnim okrasom in opremo vrtov, na freskah, posamezne motive, npr. motiv delfina je posebej pogost, pa tudi na posodju, oljenkah in drugih uporabnih predmetih, t. i. *instrumentumu*.

Prisotnost oljenke s tovrstnim motivom je v avgustejskem ali zgodnjeteriberijskem času moč razumeti prvenstveno v kontekstu življenja in navad italških priseljencev, katerih dejavnosti so bile tesno povezane z vojsko in širjenjem rimske oblasti.

V SE 775 sta bila odkrita še dva odlomka oljenke (**G396**, **G397**), ki najverjetneje pripadata isti oljenki. Po ohranjenih detajlih bi jo najverjetneje smeli prišteti k zgodnji varianti volutnega tipa (Loeschcke Ia ali Loeschcke IV) z radialnim okrasom diska, sredinsko odprtino in stranskima ročajčkoma ter obliko ramena Loeschcke V. Ni mogoče izključiti tudi katere druge variante zgodnjih oblik volutnih oljenk (Bailey 1980, 205; Q 1002; Pl. 28; Filippo Balestrazzi 1988, Tav. 120, 880a). V vsakem primeru pa je datacija v zgodnje 1. stoletje ustrezna. Na Štalenški gori se tovrstne oljenke pojavljajo v kontekstu faze 5 (Schindler-Kaudelka 2012, 323–366, Fig. 6, 20; Farka 1977, Taf. 37, 311).

Odlomek ramena z delom diska oljenke **G426**, ki jo najverjetneje na podlagi ugreznjenega osrednjega dela in oblike ramena smemo prišteti med preproste oblike neokrašenih zgodnjecarskih oljenk, so znane že iz prejšnjih kranjskih zgodnjeantičnih plasti (Sagadin 2003, t. 4, 16). Tovrstne oljenke so na Štalenški gori prisotne v plasteh faze 2 (Farka 1977, 9, 65; Schindler-Kaudelka 2012, Fig. 3, 36), pojavljajo pa se še tudi kasneje.

Kuhinjsko in namizno posodje

Kuhinjska keramika je fakturno dokaj enotna, kar je z ozirom na domnevno lokalno proizvodnjo razumljivo.

K namiznemu posodju sodi odlomek ustja z ostenjem bikoničnega lonca **G326**, ki se oblikovno navezuje še na keltsko tradicijo, in je zelo razširjena, vsakdanja forma namiznega posodja zgodnjeantičnih najdišč. K isti produkciji sodi tudi odlomek

ostenja lončka z okrasom vrezane valovnice **G327**. Od zgodnjeantičnega kuhinjskega posodja moremo na podlagi oblike in konteksta v zgodnji plasti SE 775 (Conspectus 14, Aco čaše, zgodnje oblike volutnih oljenk) datirati kroglasti lonec z vodoravnimi kanelurami na ramenu **G394** v poznoavgustejsko, morda še zgodnjeteriberijsko dobo.

Namizno posodje, če odštejemo fine importirane vrče, ni opazno zastopano v zgodnjih kontekstih. Kaže, da ga je uspešno nadomeščalo posodje tankih sten, sigilata in Aco čaše. Kot že omenjeno, pa najbrž temu botruje tudi namembnost rabe prostora in velika stopnja uničenosti plasti.

Pozna keramika

Sigilatno posodje

Odlomek ustja posode afriške sigilate **G242** je prepoznan kot oblika krožnika Hayes 87 (Atlante II, 121, Tav. LV, 2; Hayes 1972, 135; Forma 87, 4; Bonifay 2004, 174; Forma 87 A2). Oblika je datirana v prvo polovico 6. stoletja (Hayes 1972, 136; Atlante II, 121). Pomislek velja ob velikosti rekonstruiranega premera kranjskega odlomka, ki bolj ustreza obliki skodele, npr. Hayes 99, tip C (Hayes 1972, n. 23), oziroma prehodni formi 80B/99 (Hayes 1972, Forma 99, n. 28; Bonifay 2004, 181, 8–9). Vendar navkljub razliki v premeru odlomek zaradi značilne profilacije ustja najverjetneje pripada obliki 87 A2 (Bonifay 2004, 174; Forma 87 A2 oziroma Bonifay oblika 45). Časovno ga tako umeščamo na začetek oz. v prvo polovico 6. stoletja.

Značilnosti iste oblike Hayes 87 A2, Bonifay 45 kaže tudi odlomek **G260**, ki izhaja iz premešane plasti skupaj z odlomkom ostenja skodele Sarius (**G258**) ter odlomkoma ustja in ostenja čaše tankih sten z značilnim okrasom trikotnih zarez (**G257**, **G259**), ki sodi v avgustejski čas. V plasti je bil odkrit tudi odlomek ostenja poznoantične amfore z narebreno površino **G261**, ki po fakturnih značilnostih sodi k LRA 1 in je okvirno istočasna poznim afriškim importom (Emperor, Picon 1989; Bonifay, Piéri 1995).

G284 je odlomek ustja skodele afriške sigilate. Zaradi pičle ohranjenosti premera ni bilo mogoče določiti. Najbliže je obliki Hayes 99A (Hayes 1972, 152–155; Form 99, n. 1), datirani med leti 510 in 540 (Hayes

1972, 155), se pa z obliko 99 ne ujema povsem in kaže podobnosti tudi z oblikami odebeljenih ustij krožnikov Hayes 104 (Hayes 1972, Form 104 B, n. 16). Slednji je datiran v osemdeseta leta 6. stoletja (Hayes 1972, 166). Odlomek lahko zato zgolj okvirno datiramo v 6. stoletje, kar potrjuje tudi prisotnost odlomka narebrenega ostenja poznoantične amfore oblike LRA 1 (**G285**). Odlomek **G329** prav tako sodi k afriški sigilati in je najbližje oblikam odebeljenih ustij krožnikov Hayes 104 (Hayes 1972, Form 104 B, n. 16). Sodi med importe osemdesetih let 6. stoletja (Hayes 1972, 166). Ležal je v premešani plasti SE 425 z odlomkom sigilatnega vrča zgodnje cesarske dobe (**G328**).

Amfore

G323 je odlomek ustja amfore afriške proizvodnje oblike Keay 62 A (Keay 1984, 350, fig. 139, 5). Proizvajali so jih v velikih tunizijskih agrarnih središčih od pozne druge polovice 5. stoletja in jih izvažali širom Sredozemlja še vsaj do srede 6. stoletja. Posoda je služila za transport ribjih omak in vina, olivno olje tudi ni izključeno. Glede na specifično okolje in zajetnost posode, merila je kar okoli 62 l, lahko upravičeno domnevamo, da je služila za vino, česar pa ni mogoče zanesljivo potrditi. Amfore Keay 62 A so v poznoantičnih kontekstih v Sloveniji pogosto zastopane (Perko 1994; Perko 2005).

Odlomek ustja **G239** in odlomek ostenja z narebreno površino **G261** sodita k oblikam poznoantičnega transportnega posodja LRA 1 (Emperor, Picon 1989; Bonifay, Piéri 1995). Proizvodna središča tovrstnega posodja so bila na Bližnjem Vzhodu, v Kilikiji in na Cipru, domnevno pa tudi v Siriji (Emperor, Picon 1989; Demestika 2003; Diamanti, 2016 in tam citirana literatura). Proizvodnja posodja je potekala v sklopu agrarnih območij, kajti posodje je služilo za prevoz olja in vina. Zgodnji pojav oblike sega v 4. stoletje, masovni izvoz v sredozemska središča pa se začne v 5. stoletju in traja vse do prvih desetletij 7. stoletja. Povezan je z zlomom Zahodnega rimskega imperija in širjenjem Bizanca ter njegovega vplivnega območja. Amfore LRA 1 skupaj s posodjem oblike LRA 2, prav tako vzhodnosredozemskega izvora, in z malimi, poznimi oblikami spatejona ter sigilatno keramiko severnoafriške proizvodnje preplavijo poznoantična sredozemska naj-

dišča. Prvi importi na naših tleh se pojavijo konec 5. stoletja, trajajo celo 6. in do prvih desetletij 7. stoletja. V najdiščih v notranjosti Slovenije so bile odkrite v naselbinskih plasteh Črnomlja, najdemo jih na višinskih postojankah Vranje pri Sevnici, Rifnik, Ajdna nad Potoki in številnih drugih. Zelo pogosto so zastopane med importi v sredozemskih urbanih središčih, kjer jih najdemo še v prvih desetletjih 7. stoletja, kot npr. v Piranu v poznoantičnih plasteh najdišča v cerkvi sv. Jurija (Perko 1994 in tam navedena literatura).

Zgodnja oblika LRA 1 se razlikuje od razvite, pozne oblike. Za slednjo je značilen širši, bolj cilindričen vrat, še vedno pokončno, zgoraj razširjeno ustje z značilno profilacijo. Ročaji so trakasti z zelo razpoznavnim, ostrim profilom. Primerki iz 6. stoletja imajo prepoznavno cilindrično obliko trupa s kroglastim zaključkom dna brez značilnega gumba. Odlomek **G239** kaže značilnosti pozne oblike razširjenih ustij. Okvirno ga datiramo v 6. in na začetek 7. stoletja. Ležal je v premešanem kontekstu, ki ga sestavljajo odlomki zgodnje keramike tankih sten (**G241**) in odlomki časovno manj občutljive, pa vendar značilno poznoantične kuhinjske keramike, kot so **G245**, **G244**, **G246** in **G247**. Poleg je bil odkrit tudi odlomek ustja posode afriške sigilate **G242**, ki je bil prepoznan kot oblika krožnika Hayes 87 (Atlante II, 121, Tav. LV, 2; Hayes 1972, 135, Forma 87, 4; Bonifay 2004, 174, Forma 87 A2), datirana v prvo polovico 6. stoletja (Hayes 1972, 136; Atlante II, 121).

K vzhodnomediterranskim poznoantičnim transportnim posodam z značilno narebreno površino sodi tudi odlomek ostenja **G339**. Faktura in valovita, narebrena površina kažejo značilnosti posodja LRA 2 (Bonifay, Villedieu 1989). Proizvodna središča s pečmi amfor LRA 2 so bila odkrita na otokih Hiosu in Knidu, glede na velike količine odkritih posod v poznoantičnih kontekstih celotnega Sredozemlja pa so jih skoraj zagotovo proizvajali tudi drugod. Posoda je kroglasta z gumbastim zaključkom, širokim lijakastim ustjem in koničnim vratom z dvema ušesastima ročajema. Merila je okoli 40 do 45 litrov, služila je za transport tako vina kot olja, čeravno je slednje bolj verjetno. V slovenskih poznoantičnih kontekstih je pogosto zastopana skupaj z že obravnavanim posodjem oblik LRA 1 in afriškimi cilindričnimi amforami (Perko 2005; Perko 2006 in tam citirana literatura).

Oljenke

Oljenka **G319** sodi k poznoantičnim oblikam hruškastih oljenk. Grobo modeliranje in faktura neprečiščene gline z odstopajočim barvastim premazom slabe kakovosti pričata, da gre za izdelek lokalnih delavnic. Oblikovno izdelek sledi oblikam priljubljenih poznoantičnih afriških oljenk, sodi pa v skupino najkasnejših lokalnih izdelkov, ki še sledijo antični tradiciji (Perko 2012, 75–83 in tam navedena literatura).

Kuhinjsko posodje

Skupina poznoantičnega posodja je dobro zastopana in razpoznavna z ozirom na vrezan okras valovnice ter izrazitih oblik profiliranih ustij tudi v primerih, ko so ležali v mešanih kontekstih kot npr. odlomek **G279**. V skupino **loncev s pokončnim ustjem** z vrezanim okrasom valovnice sodi odlomek **G238**, ki je ležal v plasti skupaj z odlomkom ustja amfore LRA 1.

Ustja loncev **G243–G247** so z ozirom na obliko izvihanega roba zelo enotna, med njimi je pogosto zastopan tudi okras metličanja in vrezane večtračne valovnice, slednje je značilen okras poznoantičnega kuhinjskega posodja. Kontekst datira odlomek skleda afriške sigilate oblike Bonifay 45 (**G242**) v prvo polovico 6. stoletja. Datacijo potrjuje tudi odlomek ostenja poznoantične amfore afriške prozvodnje (**G248**).

K oblikovni skupini **loncev z izvihanim ustjem in odrezanim robom** sodi tudi odlomek **G330**, ki je ležal skupaj s polkroglasto skodelo z mandljasto odebeljenim ustjem (**G331**). Oblikovno spominja na poznoantične posodje afriške sigilate zrelega 6. stoletja.

Lonci z izvihanimi ustji in okrasom večtračne valovnice (**G249–G252**), ki se pojavlja tudi na konični pekvi, sodijo v skupino značilnega poznega kuhinjskega posodja. Odlomek pekve je bil odkrit v plasti skupaj z odlomkom ostenja poznoantične amfore LRA 1 (**G261**).

Oblika okrasa z večtračno valovnico na snopih vrezanih vodoravnih linij opredeljuje v poznoantično dobo skupino odlomkov **G311–G313**. Med njimi izstopata po svojem kladivasto kljunastem, profiliranem ustju lonca najverjetneje shrambeni posodi **G312** in **G313**. V isti plasti je bil odkrit odlomek steklene čaše z ušesastim ročajčkom (**G314**), ki so značilne tudi za poznoantične svetilke, tako npr. so bile odkrite na

Starokrščanskem središču v Emoni in na številnih poznoantičnih višinskih naselbinah (Perko 2012, 82 in tam navedena literatura). V sklopu kranjske steklarke delavnice na dvorišču Kieselsteina je bilo najdenih kar nekaj tovrstnih odlomkov (Sagadin 2000; Perko 2012, 83 in tam citirana literatura).

K oblikovni skupini **loncev s profiliranim ustjem** kot odlomka **G312** in **G313** sodi tudi odlomek **G338**, ki je sicer v premešani plasti ležal skupaj z odlomkom poznoantične amfore LRA 2 (**G339**).

Lonci z razširjenim ustjem z odrezanim robom (**G362–G364**) z ozirom na fakturo, obliko in še posebej glede na okras večtračne valovnice v kombinaciji z navpičnimi in vodoravnimi pasovi večtračnega okrasa najverjetneje sodijo v najkasnejše obdobje pozne antike.

Namizno posodje

Poznoantično namizno posodje odlikuje raznovrstnost faktur in oblik. Z ozirom na fakturo in okras se deli v skupino svetlega posodja (faktura N 1), redukcijsko žganega namiznega posodja (faktura N 2-4) in redukcijsko žganega temno sivega do črnega posodja z glajeno površino ter vglajenim okrasom. Glede na stopnjo prečiščenosti in finosti izdelave se posodje med seboj razlikuje, razlike pa se ne zdijo časovno občutljive, temveč gre najverjetneje za namenskost in rabo posamezne posode. Z ozirom na makroskopske analize so skupine relativno enotne, kar najverjetneje kaže na lokalno produkcijo, ki je pokrivala večino potreb domačega prebivalstva. Domneva se zdi toliko bolj utemeljena, če pomislimo na status, ki ga je Karnij imel v pozni antiki, in kar je brez dvoma vplivalo na gospodarski in obrtni razvoj naselbine (Sagadin 2008). K skupini redukcijsko žgane namizne keramike (F N3) sodijo odlomek ustja **G294**, odlomek ustja z ostenjem kroglastega lonca z okrasom večtračne valovnice na ramenu **G301** in odlomek ustja lonca **G303**, ki je ležal v plasti s skodelo **G304** istega faktuarnega tipa, ki je oblikovno blizu skledam afriške sigilatne produkcije z mandljastim ustjem.

Posebno skupino predstavlja redukcijsko žgano namizno posodje z vglajenim okrasom. Primer je ustje lonca s kladivasto kljunastim izvlečenim robom **G345**. Vsekakor velja opozoriti na podobnost z obli-

kami ustij velikih kuhinjskih loncev z okrasom večtračnih valovnic, kot je npr. ustje lonca **G316**. Poleg okrasa je pomembna tudi najdba steklenega podstavka pecljate čaše **G317**, značilne za poznoantično produkcijo, in v veliki množini odkriti ob steklarski peči na dvorišču Kieselsteina (Sagadin 2000). Posodje z vglajenim okrasom sodi med poznoantično produkcijo keramike, ki so jo raziskovalci dolga desetletja povezovali z germanskimi premiki (Sagadin 2008 in tam citirana literatura). Moda tovrstnega posodja je povezana tudi z ugašanjem trgovskih vezi s sredozemskimi centri in posledičnim zmanjševanjem afriškega in vzhodnomediterranskega importa v zaledje, kar je posledica političnih in demografskih sprememb po padcu Zahodnega rimskega imperija. Posledični »razcvet« regionalnih produkcijskih središč najverjetneje sledi okusu spremenjenega tržišča. Izhajajoč iz makroskopske analize sklepam, da je bila tovrstna keramika v prvi vrsti izdelek lokalnih lončarskih delavnic. Majhno število nepoškodovanih kontestov onemogoča prepoznavati kronološki pomen fakturnih razlik. Geografski izvor bodo dokončno pokazale šele keramološke analize ali odkritje poznoantičnih peči za keramiko v Kranju. Vsekakor je vredno omembe, da med gradivom ni bilo odkrite glazirane keramike, ki je tako značilna za poznorimska najdišča 4. in začetka 5. stoletja, kar posredno kaže, da imamo opraviti s poselitvijo iz 6. in morda tudi začetka 7. stoletja.

Čeprav lonci **G415**, **G416** in **G424** spadajo med kuhinjsko posodje, kažejo fakturne značilnosti, opredeljene kot N4 in N4A, prepoznavne pri poznoantičnem sivem namiznem posodju z vglajenim ali žigosanim okrasom. Razlike varirajo glede na stopnjo prečiščenosti glinaste mase, kar je najverjetneje pogojevala namenskost rabe posodja. Odlomka **G415** in še posebej **G416** imata prepoznavno poznoantično obliko izvihanega ustja s pokončnim, odebelenim robom. Bila sta odkrita tudi v isti plasti, kar vsaj deloma potrjuje domnevo, da so variacije v fakturnih tipih znak namenske rabe in ne kronoloških razlik.

Zaključek

V skupini zgodnje keramike prevladujeta sigilatno posodje in posodje tankih sten. Z ozirom na makroskopske značilnosti sigilatne keramike (barva in kakovost premaza, trdota in primesi) lahko opazujemo dve skupini. Obe pripadata severnoitalski oz. padski proizvodnji (Schindler, Scheffenegger 1977, 16–21), med odlomki aretinske fature ni zaslediti. Večina odlomkov kaže značilnosti *Padane B*, le nekaj pa tudi značilnosti *Padane C* (Žerjal 2005, 266 in tam citirana literatura).

Najbolj časovno občutljivi so zgodnja sigilata, Aco čaše in keramika tankih sten. Transportno posodje, oljne amfore jadranske provenience, so manj časovno izpovedne in so značilno gradivo zgodnjih rimskih plasti, pojavljajo pa se lahko še celo 1. in prvo polovico 2. stoletja. Med zgodnjorimsko gradivo sodijo tudi odlomki keramičnih, reliefno okrašenih oljenk z značilnostimi zgodnjih cesarskih tipov, vsi datirani v srednje- in poznoavgustejsko ter morda še na začetek tiberijskega obdobja.

Tudi poznoantično gradivo je dobro prepoznavno z odlomki afriške sigilate ter afriških in vzhodnih, poznoantičnih amfor. Značilno je tudi poznoantično kuhinjsko gradivo s prepoznavnim okrasom vrezane večtračne valovnice in izvihanim ustjem, kot tudi temno, fino namizno posodje z vglajenim mrežastim okrasom.

Gradivo, odkrito na prostoru Kieselsteina, prihaja večidel iz premešanih plasti in žal stratigrafski podatki ne omogočajo novih spoznanj, potrjujejo pa dosedanja. Edina nekontaminirana konteksta sta SE 541 in SE 775, ki sta z odlomki keramike, kot so Aco čaše Stephanusa Norbanusa, sigilatno skodelico *Conspectus 14*, sigilatnim kelihom in zgodnjimi oblikami oljenk volutnega tipa datirana v srednje- in poznoavgustejsko obdobje, morda še v začetek tiberijske dobe. Kovinsko gradivo se z datacijo dobro ujema.

Pozne plasti kažejo značilnosti 6. stoletja. Številni odlomki amfor, črna namizna keramika z vglajenim okrasom in groba kuhinjska keramika to potrjujejo. Z ozirom na že objavljeno keramično gradivo iz nasebinskih plasti, odkritih v Kranju, lahko rečemo, da se najdbe z najdišča Kieselstein ujemajo z dosedanjimi raziskavami in potrjujejo dosedanja spoznanja.

5.2.2 Ostalo rimskodobno gradivo

Rafko Urankar

V antičnih kulturnih plasteh prevladuje keramika. Drobno gradivo iz drugih materialov (bron, železo, kost, steklo) je bilo skromno zastopano, plasti so v glavnem datirane s keramiko. To je pomembno še posebej za lokalno izdelane kose, ki jih je težko natančneje tipološko opredeliti.

Plasti na najdišču so bile precej poškodovane, nekatere premešane, zato je čistih kontekstov relativno malo. Kljub temu pa tudi najdbe v premešanih plasteh pričajo o prisotnosti določenih zbirov na najdišču. Časovno jih sicer lahko opredelimo zgolj s paralelami iz drugih najdišč, vendar posredno kažejo na poselitev tudi v obdobjih, iz katerih nimamo ohranjenih nepoškodovanih plasti.

Plast SE 541

Meljasta plast SE 541 je ena od pomembnejših zgodnje-rimskodobnih plasti na najdišču, saj je relativno dobro stratigrafsko zamejena, poleg tega je bilo v njej odkritih precej najdb. Kontekst je tudi časovno relativno kratkotrajnega nastanka, težko pa je razložiti obilico najdb na tako majhnem prostoru. Gre namreč za zapolnitev naravne zajede ob robu naselbine, ki je najverjetneje služila za odlaganje odpada.

Od spremljajočega keramičnega gradiva (glej *poglavje 6.2.1*) velja omeniti odlomke sigilatnega posodja (**G347**, **G348**), odlomke ACO čaš, med katerimi izstopa čaša **G351** z napisom (STE)PANVS NORB(ANI), in volutno oljenko **G353** z reliefno upodobljeno Silenovo glavo. Zbir bi lahko časovno umestili najkasneje v poznoavgustejsko obdobje. V tej plasti je bilo poleg omenjene keramike najdenih tudi največ kovinskih najdb iz tega obdobja. Od bronastih naj omenimo odlomek pločevine (**G355**) in fibulo tipa Aucissa (**G354**). Ta italški tip fibule se pojavlja v zgodnjih emonskih plasteh avgustejskega časa ter do določene mere kaže na vojaški značaj naselbine in verjetno prisotnost italških naseljencev (Gaspari 2010, 99–101). Med železnimi predmeti pritegnejo pozornost sulična ost (**G357**), vejniki (**G358**) in nož (**G359**). Slednji je po obliki najbolj podoben keltskim bojnim nožem, le da

je manjši. Za sulično ost najdemo primerjave na Mandrgi (Horvat, Bavdek 2009, T. 20: 1, 2) in Gradu pri Šmihelu (Horvat 2002, T. 13: 1, 2). Obe najdišči sodita v čas 1. stol. pr. n. št. in sta povezani z zgodnjim širjenjem rimskega vpliva v področje osrednje Slovenije.

Plasti SE 774 in SE 775

Obe plasti sta zapolnjevali večjo jamo ovalne oblike, ki jo lahko interpretiramo kot polzemljanko. Analogijo najdemo na južnem dvorišču Kieselsteina, kjer je bila podobna prav tako izkopana na robu terase z vhodom z zahodne strani, v njej so bile antične najdbe (Urankar, Bešter 2014, 44–45). V plasti SE 774 je bila poleg odlomka ACO čaše (**G386**) in odlomka poslikanega ostenja vrča (**G387**) najdena fibula tipa Aucissa, kar plast umešča v isti čas kot SE 541.

Plast SE 775 pa je bila še bogatejša; od keramičnega gradiva je potrebno omeniti odlomke sigilatnih posod (**G389**, **G390**), ACO čaš (**G391**, **G393**) in volutnih oljenk (**G395–397**), kar kontekst postavlja najkasneje v poznoavgustejsko obdobje. Datacijo dodatno potrjuje fibula tipa Aucissa (**G398**). Od bronastih najdb je kontekst vseboval še pasno spono (**G399**), prstan (**G400**), iglo, ki je najverjetneje pripadala fibuli (**G401**), in kos okrašene pločevine (**G402**). Od železnih najdb so omembe vredni puščična ost (**G403**), kos pločevine (**G405**), ki bi ga morda lahko interpretirali kot ostanek nožnice za meč, in kopito kopja (**G407**).

Konteksta obeh plasti torej lahko postavimo v avgustejski čas, gradivo pa odraža mešanje najdb iz zaključka mlajše železne dobe in italških elementov.

Kovinske najdbe iz ostalih plasti

Zelo zanimiva je najdba dveh odlomkov železnih lamel za oklep (**G262**), ki sta bili najdeni skupaj odlomkom poznoantične amfore LRA 1 (**G261**) v plasti SE 063. Za lamele takšne velikosti najdemo najbližjo paralelo na Gradišču nad Bašljem, nekoliko dlje pa na Zidanem Gabru nad Mihovim in Rifniku pri Šentjurju (Bitenc, Knific 2001, 71–74). Oklep z nekoliko večjimi lamelami pa je bil odkrit na sosednjem Knedlovem vrtu (Sagadin 2005b, 72–74; Pflaum 2016).

V premešani plasti SE 084, v kateri je bila keramika iz vseh obdobjih, je bila najdena fibula poznolatske

Slika 5.2.1 Ostanek jelenovega roga (foto R. Urankar).

sheme (G269), poleg pa dva kosa z vrezi okrašene bronaste pločevine (G270).

Steklene najdbe

V premešanih plasteh sta bila najdena dva odlomka steklenih zapestnic iz modrega stekla (G268, G271).

V sklopu obdelave keramičnih najdb pa je bilo že omenjeno ustje steklene svetilke (G314).

Najdbe iz kosti in roževine

V premešani plasti SE 143 so bili najdeni trije odlo-meki koščene ročaja, okrašenega s poševnimi vrezi (G289), ki bi ga glede na velikost lahko pripisali meču. Plast je sicer premešana, zato je bila sprva datacija vprašljiva. Vendar je bil nekoliko kasneje v plasti SE 595, ki je vsebovala nekaj prazgodovinske in pred-vsem antično keramiko, najden skoraj identičen kos koščene ročaja (G366), v isti plasti pa je ležal tudi koščen igralni žeton (G367), značilen za antično ob-dobje. Poleg omenjenega je bil najden še en podoben žeton (G322), vendar v drugi plasti.

Slika 5.2.2 Spodnji del preuporabljenega rimskega nagrob-nika (foto R. Urankar).

Slika 5.2.3 Ostanke žrnelj iz antičnih plasti (foto R. Urankar).

V zasutju jame (stojke) SE 678 je bil skupaj s pra-zgodovinsko in antično keramiko najden del jeleno-vega roga (sl. 5.2.1), katerega zgornji del, ki je najbolj uporaben za obdelavo, je bil odžagan. Datacija je sicer zelo negotova, vendar bi ga lahko interpretirali kot odpad antične izdelave roženih predmetov.

Kamnite najdbe

Kamen se je večinoma uporabljal kot gradbeni mate-rial, tako je interpretiran tudi spodnji del nagrobnika (sl. 5.2.2), ki je bil verjetno prinesen z groba nekje iz bližine. Ležal je v poznoantičnem kontekstu, izdelan pa je bil najverjetneje že veliko prej.

V antičnih plasteh sta bila najdena tudi dva kosa kamni-tih žrnelj (sl. 5.2.3), ki sta verjetno služila za mletje žita. Med ruševinami Objekta 9 je bilo najdenih precej ostankov konstrukcije hipokavsta. Stebrički so bili iz-delani iz kremenovega peščenjaka, prav tako tudi plošče, ki so jih prekrivale. Kamen je relativno mehak, zato ga je bilo lahko obdelovati. Del najlepše ohranje-nih ostankov je prikazan na sl. 5.2.4.

Slika 5.2.4 Ostanke kamnitih plošč in stebrička hipokav-sta iz Objekta 9 (foto R. Urankar).

Gradbeni material

Gradbeni material je bil sproti procesiran, po končani obdelavi (čiščenje, štetje, popis) zaradi množine gradiva pa večine nismo shranili. Večinoma se je nahajal v premešanih plasteh, vendar pa je mogoče prav na podlagi ostankov gradbenega materiala sklepati o načinu gradnje v preteklosti.

Opeka je bila v naših krajih v uporabi od zgodnje antike. Veliko opeke je bilo najdene tudi na severnem dvorišču gradu Kieselstein, kjer je bilo nemalokrat težko ločiti opeke iz različnih obdobj, na srečo pa je antična opeka značilnih oblik. Od strešne kritine je bilo odkritih precej odlomkov tegul in imbreksov, kar kaže, da so bile stavbe krite (tudi) s tovrstno opeko. Tudi najdbe tubulov so bile precej pogoste, kar sicer kaže na talno in stensko gretje, čeprav neposredno ostankov tovrstnih konstrukcij nismo odkrili. Vzrok je slaba ohranjenost zidanih struktur.

Stene so bile ometane z apnenim ometom. Nekaj kosov slabo ohranjenega barvanega ometa je ležalo tudi v premešanih plasteh. Nekateri so imeli ohranjeno strukturo antičnega ometa s fresko. Na enem odlomku je bil na zadnji strani jasno ohranjen okrogel odtis podlage (morda veje ali trsa), kar kaže, da je šlo za omet, ki je odpadel z lesene konstrukcije. Načelno smo sicer omet postavili v (pozno) antični čas, vendar je bila njegova količina v plasteh odločno premajhna, da bi ga lahko povezali z ostanki zgradb pod njimi in zagotovo umestili v ta čas.

5.3 Srednjeveško in novoveško gradivo

5.3.1 Tipološka in časovna opredelitev keramike iz Odpadne jame 1

Urška Stepanjan

Lončenina je razdeljena v posamezne skupine glede na njene funkcionalne značilnosti. Med gradivom so tako zastopane naslednje skupine:

- posode zaprtih oblik (lonci, ročke, vrči in čaše);
- posode odprtih oblik (pokrovi, krožniki, skodele, sklede);
- pripomočki za razsvetlavo (lojenke in svečniki);
- pečnice;
- lončarski pripomočki (distančniki).

Ker je bilo v skupini posod odprtih oblik zaradi fragmentarne ohranjenosti gradiva v številnih primerih težko opredeliti, v katero podskupino odlomek spada, so vse tri podskupine obravnavane skupaj.

V vsaki podskupini posod odprtih in zaprtih oblik so predmeti tipološko ovrednoteni glede na oblikovanost trupa posode (če je ohranjenost predmetov to dopuščala), oblikovanost roba ustja, oblikovanost ročaja in dna. Pri tipološkem določevanju predmetov so v glavnem upoštevani kriteriji, ki jih je razvila Milena Horvat (Horvat 1999), vendar so pri določevanju oblik trupa predmetov nekoliko poenostavljeni.

Žal smo pri iskanju tipoloških primerjav na Slovenskem soočeni s problemom maloštevilnih objav, ki bi sistematično obravnavale poznosrednjeveško in novoveško keramično gradivo. Še posebej to velja za keramične najdbe iz novoveškega obdobja (Predovnik 2006, 183; Nabergoj 1995, 7–119). Še bolj pa se zatakne pri iskanju tipoloških primerjav iz bližnje okolice raziskovanega najdišča, kjer je sicer primerjave najbolj smiselno iskati, saj je bila lončarska produkcija od poznega srednjega veka dalje izrazito regionalizirana (Predovnik 2006, 183). Kljub izraženi potrebi po sistematičnemu in regionalnemu raziskovanju oziroma analizi keramičnega gradiva v članku Ph. Masona, ki je rezultat razprave o preučevanju visoko- in poznosrednjeveške ter novoveške keramike pred dobrim desetletjem (Mason 2000, 31–39), je arheologija do danes na tem področju v praktičnem smislu bolj malo napredovala. Zlasti to velja za gorenjsko področje.

Lonci

Lonci predstavljajo najpogostejšo obliko kuhinjskega posodja. Večje lonce so uporabljali predvsem pri kuhanju jedi, pripravi in hrambi svinjske masti ter verjetno tudi higieni perila, medtem ko so manjše lonce uporabljali predvsem za serviranje, pogrevanje in hrambo jedi (Brišnik, Ravnikar 1999, 50; Predovnik 2003, 58). Zaradi kuhinjske uporabe je bilo to posodje za razliko od namiznega izdelano preprosteje, saj so imele funkcionalne lastnosti prednost pred zunanjim videzom. Slogovnim spremembam so bili sicer najbolj podvrženi robovi ustij in so zato najbolj primeren element za tipološko in kronološko analizo, vendar pa so se nekatere oblike ohranile skozi daljše obdobje.

Zato je za natančno časovno umestitev predmetov poleg tipološke analize nujno potrebno tudi razumevanje stratigrafije najdišča (Brišnik, Ravnikar 1999, 51; Kos 1995, 211; Predovnik 2003, 51–52).

Med odkritim gradivom sta zastopana tako neloščeno kot tudi loščeno kuhinjsko posodje. Najmanjši premer ustja meri 8,7, največji pa 40,2 centimetra. Večina loncev ima premer ustja med 10 in 22 centimetri. Najmanjši premer dna znaša 6,2 centimetra, največji pa 14,8 centimetra, medtem ko večina sodi v razpon med 6 in 8 centimetri. Višina celih loncev znaša med 9,1 in 24,2 centimetra, med rekonstruiranimi lonci pa od 11,7 do 33,8 centimetra. Večina jih v višino meri med 11 in 15 centimetri. Nekateri lonci so bili že uporabljeni. Na to kažejo organski ostanki, ki so ohranjeni bodisi na notranji bodisi na zunanji površini, in ožgana površina loncev, ki kaže na ognjiščno uporabo. Poleg uporabljenih precejšen delež predstavljajo tudi lonci, za katere lahko z veliko gotovostjo trdimo ali vsaj domnevamo, da so del delavniškega odpada. To domnevo opravičujejo tisti predmeti, ki imajo deformirana ostenja ali robove ustij in najdbe še nedokončanih izdelkov, torej polizdelkov. Da gre za polizdelke, lahko sklepamo predvsem po tem, da je na njihovo notranjo površino nanesen le bel glinen premaz, niso pa bili loščeni.

Oblike trupa loncev (sl. 5.3.1)

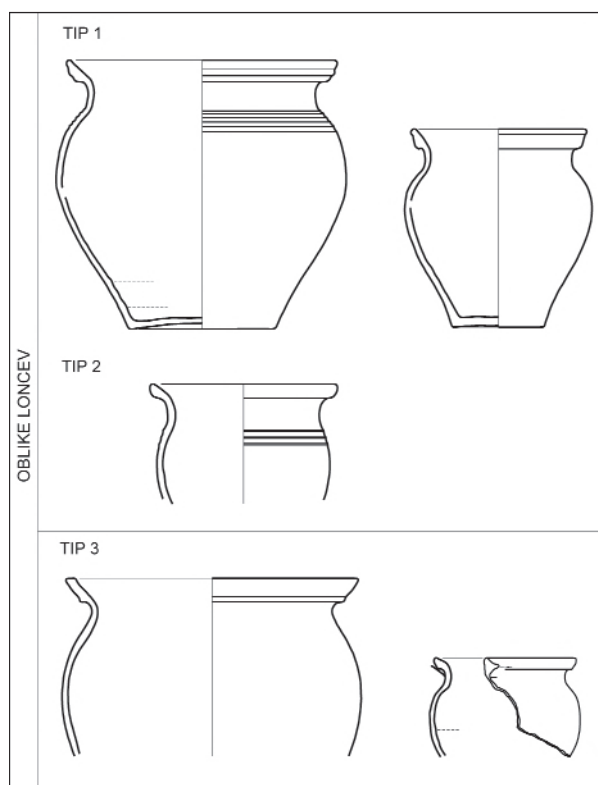
Med obravnavanim gradivom je v celoti ohranjenih oziroma rekonstruiranih 18 loncev.

Pri vseh tipih loncev prehaja vrat v rame postopoma, le pri lončku (G437) in loncu (G442) je prehod oster in oddeljen s klekom.

Tip 1

Lonci srčaste oblike.

Predstavljajo prevladujočo obliko. Zanje je značilno, da imajo poudarjen zgornji del trebuha, kjer je njihov premer največji (G434–455). Premer ustja je pri vseh loncih nekoliko manjši od višine posode, razen pri loncih G455 in G438, kjer je premer ustja enak višini posode, le da ima prvi veliko bolj poudarjen zgornji del trebuha. Rob ustij je različno oblikovan. Zastopane so enostavne (G434–437), konkavne (G443–453), konveksno odebeljene (G438–442) in

Slika 5.3.1 Oblike trupa loncev.

večkrat profilirane oblike robov ustij (G454, G455). Pri vseh primerih je prehod dna v steno posode sedlasto oblikovan.

Tip 2

Lonci ovalne oblike.

Naslednjo oblikovno skupino predstavljajo lonci ovalne oblike (G456–459). Trebuh pri tej skupini je v primerjavi s trebušastimi lonci precej manj izrazit. Oblikovno izstopa predvsem lonec z ročajem G459, ki ima visok in vitek trup ter močno poudarjen sedlast prehod dna v steno posode. Tudi tu so zastopane različne oblike tipov robov ustij, in sicer večkratno profiliran (G459), enostaven (G456), konkaven (G458) in konveksno odebeljen rob ustja (G457).

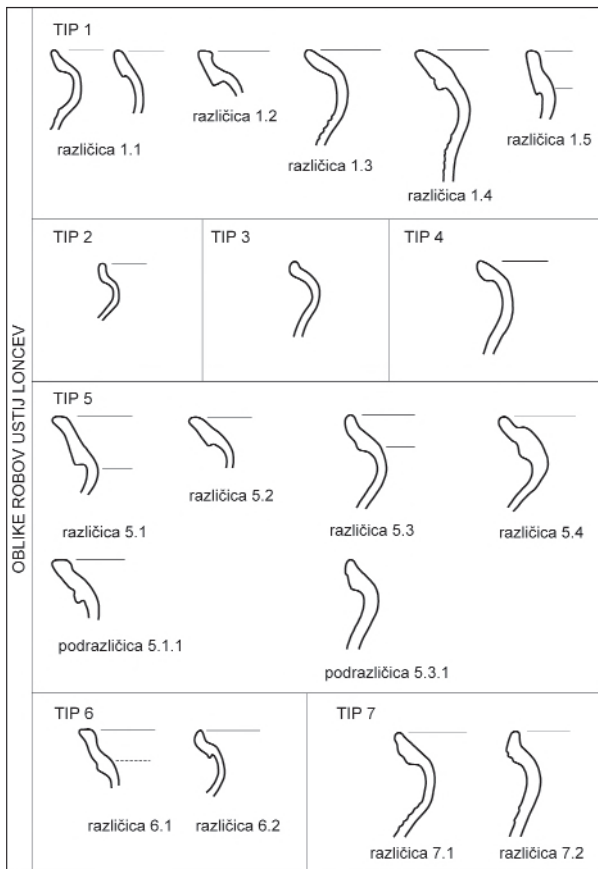
Tip 3

Lonci kroglaste oblike.

Zadnjo oblikovno skupino predstavljajo lonci kroglaste oblike (G460–463). Rob ustja je enostaven (G462), konkaven (G463) ali konveksno odebeljen (G461).

Oblike robov ustij loncev (sl. 5.3.2)

Oblike robov ustij kuhinjskih loncev so razdeljene v 7 glavnih tipov z različicami in podrazličicami, ki

Slika 5.3.2 Oblike robov ustij loncev.

so opredeljeni na podlagi skupnih oblikovnih lastnosti. Vsak tip predstavlja osnovno oblika ustja, ki je določena glede na oblikovanost zunanje površine roba ustja in njegovo orientiranost. Različice znotraj vsakega osnovnega tipa so bile določene predvsem na podlagi mesta preoblikovanosti roba ustja. Pri vsaki različici je omenjeno tudi, če ima rob ustja izražen nosilec za pokrov in kakšen je stik s steno posode, vendar te lastnosti ne opredeljujejo nove različice.

Tip 1

Enostaven rob ustja.

Različica 1.1 – Rob ustja je zaobljene oblike. (G434–437, G465–480). Stik s steno posode znotraj te skupine je lahko postopen (npr. G435, G465, G467, G469–472) ali pa je odsekan oziroma strm (npr. G466, G468, G474, G475). Na notranji površini roba ustja je lahko izražen nosilec za pokrov (npr. G466, G471, G472, G474) ali pa ne (npr. G469, G470, G475). Nekateri lonci v tej skupini, ki pa so sicer v manjšini, imajo steno na notranji površini vratu odebeljeno (G471).

Različica 1.2 – Rob ustja je zaobljene oblike, vrh ustja je ravno odrezan (G481, G482).

Različica 1.3 – Rob ustja je zaobljen in neizrazit, stik s steno posode je tekoč (G456, G483).

Različica 1.4 – Rob ustja je ravno odrezan in užlebljen z eno vodoravno linijo (G484–486).

Različica 1.5 – Visok rob ustja je rahlo zaobljen. Zastopan je le z enim primerom in ima oblikovan tudi nosilec za pokrov (G487).

Tip 2

Vertikalno postavljen enostaven rob ustja.

Ta tip zastopata dva lonca. Rob ustja je zaobljen, stik s steno posode je postopen (G488, G489).

Tip 3

Nizek, konveksno odebeljen rob ustja.

V ta tip sta uvrščena dva lonca (G440, G490). Stik s steno posode je postopen. Lonec G490 ima z zunanje strani odebeljeno steno vratu.

Tip 4

Konveksno odebeljen rob ustja.

Stik s steno posode je pri vseh primerih postopen (G439–442, G491–496). Lahko imajo izražen nosilec za pokrov (G440, G442, G492–496) ali pa so brez njega (G439, G441, G457, G491).

Tip 5

Konkaven rob ustja.

Različica 5.1 – Konkaven rob ustja z ravno odrezanim vrhom ustja (G462, G497–503). Stik s steno posode je postopen (G462, G498–500, G502) ali pa je odsekan oziroma strm (G501, G503). Lahko imajo izražen nosilec za pokrov (G497–499, G501, G503) ali pa ne (G462, G500, G502).

Podrazličica 5.1.1 – Konkaven rob ustja z užlebljeno vodoravno linijo in z ravno odrezanim vrhom ustja. Zastopan je samo z enim primerom (G504).

Različica 5.2 – Konkaven rob ustja z ravno odrezanim spodnjim delom roba ustja in zaobljenim vrhom ustja (G443, G444, G505–507).

Različica 5.3 – Konkaven rob ustja, ki je zaobljen na spodnjem in zgornjem delu roba ustja (G445–453, G458, G463, G508–522, G523–533). Večinoma imajo

izražen nosilec za pokrov, nekaj primerov pa je brez njega (npr.: **G512**, **G519**, **G527**, **G530**). Dva primera imata odebeljeno steno vratu na notranji strani (**G519**, **G521**). Stik s steno posode je postopen, v enem primeru pa je odsekan oziroma strm (**G530**).

Podrazličica 5.3.1 – Prehod med zgornjim in spodnjim delom roba ustja je ostrejši, stopničast (**G534–538**).

Različica 5.4 – Konkaven rob ustja z užlebljeno ravno linijo in močno poudarjenim nosilcem za pokrov ter odebelitvijo na notranji strani roba ustja (**G539–541**). Stik s steno posode je postopen.

Tip 6

Konveksno konkaven rob ustja.

Različica 6.1 – Konveksno konkaven rob ustja z ravno odrezanim vrhom ustja in užlebljeno vodoravno linijo. Zastopan je samo z enim primerom (**G542**). Stik s steno posode je postopen in ima izražen nosilec za pokrov.

Različica 6.2 – Odebeljen konveksno-konkaven rob ustja. Tudi ta varianta je zastopana samo z enim primerom (**G543**). Stik s steno posode je odsekan oziroma strm in ima močno poudarjen nosilec za pokrov.

Tip 7

Večkratno profiliran rob ustja.

Različica 7.1 – Večkratno profiliran poševen rob ustja (**G455**, **G544–546**). Stik s steno posode je postopen, lahko ima izražen nosilec za pokrov (**G544**, **G546**) ali pa je brez njega (**G455**, **G545**).

Različica 7.2 – Rob ustja je večkratno profiliran, njegov zgornji del je zalomljen navznoter (**G454**, **G459**, **G547**). Stik s steno posode je postopen (**G454**, **G459**) ali odsekan oziroma strm (**G547**). Vsi primeri imajo izražen nosilec za pokrov.

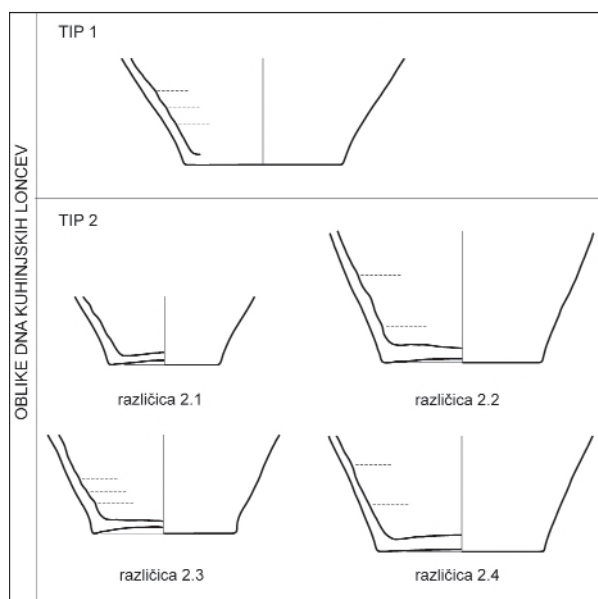
Oblike dna kuhinjskih loncev (sl. 5.3.3)

Dna so razdeljena v dva glavna tipa, in sicer na enostavna (ploska) in vbočena (konkavna) dna. Slednja so nadalje razdeljena v štiri variante, ki so opredeljene glede na odebelitev dna v preseku.

Tip 1

Enostavno (plosko) dno.

Dno je enakomerno odebeljeno (**G436**, **G450**, **G451**, **G548**).

Slika 5.3.3 Oblike dna kuhinjskih loncev.

Tip 2

Vbočeno dno.

Ta tip je med kuhinjskimi lonci najštevilčnejše zastopan. Razdeljen je na več variant, in sicer glede na obliko odebelitve dna.

Različica 2.1 – Dno enakomerne debeline (**G435**, **G438–440**, **G442**, **G444**, **G455**, **G549–552**).

Različica 2.2 – Dno je stanjšano proti sredini na notranji strani (**G443**, **G445**, **G461**, **G464**, **G553**, **G554**).

Različica 2.3 – Dno je stanjšano proti sredini na zunanji strani (**G434**).

Različica 2.4 – Dno je odebeljeno proti sredini na notranji strani (**G452**, **G453**, **G461**).

Oblike ročajev kuhinjskih loncev (sl. 5.3.4)

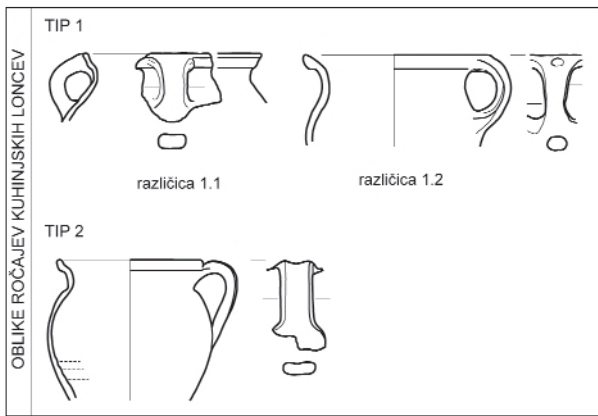
Med kuhinjskim gradivom so večinoma zastopani lonci z enim ročajem. Vendar pa je to potrebno jemati z zadržkom, ker ustja loncev pri večini predmetov niso v celoti ohranjena, zato je mogoče, da so imeli nekateri lonci več kot samo en ročaj. Zastopana sta dva glavna tipa ročajev.

Tip 1

Paličast ročaj.

Različica 1.1 – Pravokoten prečni preseki (**G451**, **G461**, **G510**).

Različica 1.2 – Okrogel prečni preseki (**G450**, **G453**, **G458**, **G459**, **G463**, **G465**, **G488**, **G491**, **G508**, **G509**, **G511**, **G512**).

Slika 5.3.4 Oblike ročajev kubinskih loncev.

Vsi ročaji tipa 1 imajo v vzdolžnem preseku obliko črke C in so zgoraj pritrjeni na rob ustja, v spodnjem delu pa na rame lonca.

Tip 2

Trakast ročaj.

Trakast ročaj se pri kuhinjskih loncih pojavi samo v enem primeru (G437) in je paraboloidnega preseka. V vzdolžnem preseku ima obliko črke J in je v zgornjem delu pripet na rob ustja, v spodnjem pa na trebuh lonca.

Tipološke in časovne primerjave loncev

Najmanj primerjav najdemo za enostavna, zaobljena ustja (Tip 1, Različica 1.1). Rob ustja, ki je podoben dvema primerkoma iz kranjske odpadne jame (T. 5: 33, 35), je bil najden na Malem gradu v Kamniku. Štular tovrstno obliko na podlagi primerjav časovno umešča v obdobje med 12. in koncem 13. stoletja (Štular 2009, T. 16: 6; Priloga 1, 234). Podobne oblike enostavnih, zaobljenih ustij (G465–475, 479–480) so poznane z Gradu nad Podbočjem in so časovno umeščene v čas od 13. do 15. stoletja (Guštin, Cunja, Predovnik 1993, Sl. 19: 3, 4, 15; 57). Kranjski robovi ustij se od slednjih razlikujejo v tem, da imajo precej manj spodrezan spodnji rob ustja in manj oster prehod v steno posode. Prav tako ustja s Podbočja v nobenem primeru nimajo izraženega nosilca za pokrov za razliko od kranjskih, ki jih v nekaj primerih imajo. Primer enostavnega, zaobljenega ustja je bil najden tudi v Šilentaboru (Bratina 2005, Tabela 12: 1, 744), kjer je arheološko gradivo časovno umeščeno v obdobje od 15. do sredine 17. stoletja (Bratina 2005, 711). V prid poznejši dataciji tovrstnih oblik robov

ustij iz kranjske odpadne jame, torej v zgodnje novo-veško obdobje, govori tudi dejstvo, da so med njimi zastopani izdelki in polizdelki iz lokalne lončarske delavnice. Ta je na podlagi finega namiznega posodja časovno umeščena v 16. in 17. stoletje. Zagotovo izdelek oziroma odpad lokalne lončarske delavnice predstavljajo lonci (G470, G471, G480). Gre za polizdelke, ki imajo po notranji površini nanesen bel glinen premaz (G471, G480), v enem primeru pa je deformirano ostenje (G471).

Enostavnim robovom ustij pri loncih (G484–486), ki imajo vodoravno užlebljeno linijo (Tip 1, Varianta 1.4), je podoben primer, ki je bil odkrit na Šilentaboru (Bratina 2005, Tabela 7: 3) in je časovno prav tako umeščen v obdobje od 15. do sredine 17. stoletja (Bratina 2005, T. 7: 3).

Nizek, konveksno odebeljen rob ustja (Tip 3; G440, G490) ima primerjave z Malega gradu nad Kamnikom, kjer ta tip Štular časovno umešča med konec 9. stoletja in konec 13. stoletja (Štular 2009, T. 16: 1; Priloga 1, 232). Vendar pa ima rob ustja iz kranjske odpadne jame postopen stik s steno posode, medtem ko ima kamniški primer močno spodrezan spodnji rob ustja. Nekoliko bolj podoben kranjskemu je rob ustja iz Šilentabora, ki je datiran v čas od 15. do sredine 17. stoletja (Bratina 2005, T. 2: 7, 711). Glede na bel glinen premaz na notranji površini lonca G490 sklepamo, da gre za polizdelek lokalne lončarske delavnice.

Konveksno odebeljenim robom ustja (Tip 4), predvsem pri loncu G495, je podoben rob ustja lonca, ki je bil odkrit v Bevkah (Kos 1999, T. 1: 7). Žal je gradivo brez najdiščnih podatkov, zato ga ni bilo mogoče natančno časovno umestiti, je pa v grobem datirano v obdobje od 15. do poznega 17. stoletja (Kos 1999, 70). Tudi znotraj tega tipa najdemo primer, ki je verjetno polizdelek lokalne lončarske delavnice (G493).

Največ primerjav je bilo mogoče najti konkavnim robom ustja (Tip 5), ki imajo ravno odrezan ali zaobljen vrh ustja. Konkavnim robom ustja z ravno odrezanim vrhom (Tip 5, Različica 5.1) najdemo primerjave s Šilentabora (Bratina 2005, T. 8: 4, T. 10: 2, T. 11: 1, T. 13: 10, 14, 15, T. 14: 4, 13), Polhovega Gradca (Železnikar 2002, T. 9: 5, 7), Velike Planine - Tihe doline in Lepe glave (Predovnik 2006, T. 2: 12, T. 3: 15). Gradivo s Šilentabora je datirano v obdobje od 15. do sre-

dine 17. stoletja, primeri s polhograjske graščine v 16. do 17. stoletje (Železnikar 2002, Tab. 10, 334).

Obliki konkavnega roba ustja z zaobljenim vrhom ustja (Tip 5, Različica 5.2) iz kranjskega odpada najdemo primerjave na polhograjski graščini (Železnikar 2002, T. 9: 1, T. 10: 23), kjer so datirani od 16. do sredine 17. stoletja (Železnikar 2002, Tab. 10, 334). Podoben primer je bil najden tudi na Šilentaboru, kjer je časovno umeščen v čas od 15. do sredine 17. stoletja (Bratina 2005, T. 13: 5, 711).

Konkavnim robovom ustja, ki imajo zaobljen zgornji in spodnji del roba ustja (Tip 5, Različica 5.3), predvsem pri loncih **G517**, **G519**, **G521** in **G522**, je podoben primer s Šilentabora, ki je časovno umeščen v čas od 15. do sredine 17. stoletja (Bratina 2005, T. 8: 2, 711). Lonec s podobnim robom ustja je bil odkrit tudi v Celju, ob hotelu Evropa, vendar to gradivo zaenkrat še ni bilo natančno časovno ovrednoteno, je pa v grobem umeščeno v poznosrednjeveški oziroma novoveški čas (Guštin, Jezeršek, Prošek 2001, 194, str. 232). Vsi omenjeni kranjski primeri, razen lonca **G517**, imajo na notranji površini nanosen bel glinen premaz in so verjetno polizdelki kranjske lončarske delavnice. Rob ustja lonca **G529** ima primerjavo med gradivom s Šilentabora, ki je datirano v obdobje od 15. do sredine 17. stoletja (Bratina 2005, T. 2: 8, 711).

Primerjave robovom ustij Tipa 5, Podrazličice 5.3.1 najdemo na Polhograjski graščini, kjer sta oba primera na notranji površini loščena. Časovno sta lonca umeščena v 16. do 17. stoletje (Železnikar 2002, T. 10: 16, 24, Tab. 10, 334). Tudi lonca **G534** in **G535** sta loščena na notranji površini, medtem ko imata lonca **G537** in **G538** na notranji površini nanosen bel glinen premaz in sta skoraj zagotovo polizdelka kranjske lončarske delavnice.

Konkavnim robovom ustja, ki imajo vodoravno kaneluro (Tip 5, Različica 5.4), je še najbližje primer z gradu Šalek, ki pa ni podrobneje datiran (Brišnik in Ravnikar 1999, T. 15: 66).

Oblike večkratno profiliranih robov ustij se pojavljajo na različnih najdiščih skozi ves srednji vek, priljubljena pa so ostala tudi v novoveškem obdobju. V graščini na Polhovem Gradcu so prisotna od 14. in se pojavljala vse do konca 17. stoletja (Železnikar 2002, T. 5: 13; T. 6: 17–20; T. 7: 1–5, 7; T. 15: 8–9, T. 19: 7, Tab.

10, 334). Robu ustja Tipa 7, Različice 7.1 je zelo podoben primer s polhograjske graščine, ki je časovno umeščen v 16. do 17. stoletje in je prav tako kot kranjski na notranji površini loščen (Železnikar 2002, T. 15: 8, Tab. 10, 334). Ustju lonca Tipa 7, Variante 7.2 najdemo primerjave iz domnevnega odpada, ki je bil najden v Ljubljani pri Vrhniki (Gaspari, Erič 2008, T. 14: 3) in je na podlagi primerjav s polhograjske graščine datiran v 16. do 17. stoletje. Pri vseh primerih iz kranjske odpadne jame, razen pri loncu **G545**, lahko z veliko gotovostjo domnevamo, da gre za izdelke lokalne lončarske delavnice, saj imata lonca **G545** in **G546** po notranji površini nanosen bel glinen premaz in gre za polizdelka, lonec **G544** pa ima deformirano ustje.

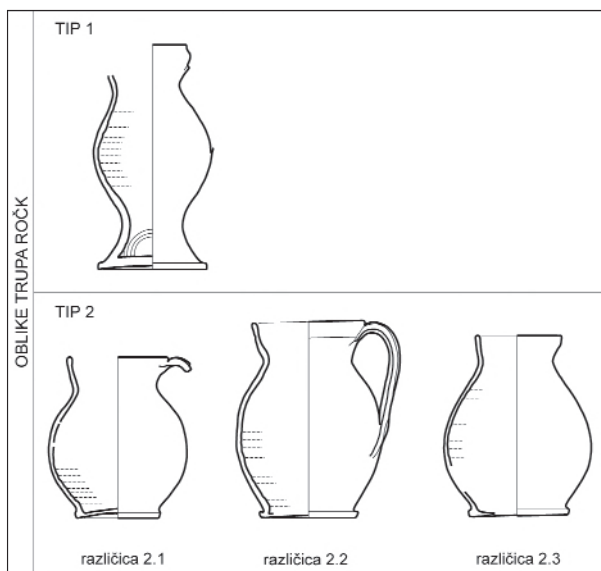
Ročke

Ročke predstavljajo pivsko posodje in jih uvrščamo v skupino namizne keramike. Zaradi svoje reprezentativne vloge so bili tovrstni predmeti izdelani iz fino prečiščene gline in okrašeni. Proti odprtini imajo nekoliko razširjen vrat in različno oblikovan izliv, lahko imajo tudi nizko nogo. Njihova višina posode ustreza približno dva do trikratnemu premeru odprtine oziroma premer odprtine ustreza približno polovici do tretjini višine posode (Horvat 1999, 86 in 171).

Odkritih je bilo 14 v celoti ohranjenih ročk in dve ročki na navidezni nogi, ena ročka na navidezni nogi pa je rekonstruirana. Ročke brez navidezne noge lahko glede na višino opredelimo v štiri velikostne skupine. V prvi skupini so najmanjše ročke, ki merijo v višino od 8,3 do 9,9 cm. Njihov premer dna se giblje 5,1 do 5,6 cm, premer ustja pa 5,3 do 5,8 cm. Ročke druge skupine v višino merijo od 12,9 do 13,8 cm, njihov premer dna znaša 7,7 do 8,7 cm. Pri nobenem predmetu iz te skupine ustje ni bilo ohranjeno v celoti. V tretji, najštevilnejši skupini, ročke v višino merijo od 15,4 do 17,2 cm, njihov premer ustja znaša 9,6 do 11,2 cm, premer dna pa 8,6 do 9,9 cm. V zadnjo skupino spada samo en primer ročke, ki v višino meri 20,4 cm, njen premer ustja znaša 12,8 cm, premer dna pa 10,3 cm.

Rekonstruiranih je 5 ročk, velikostni razredi so enaki tistim ročkam, ki so ohranjene v celoti.

Med skupino ročk na navidezni nogi sta v celoti ohranjeni dve, ena je rekonstruirana. Višina prvih znaša 21,5 in 19,9 cm, višina rekonstruirane pa 16,3 cm.

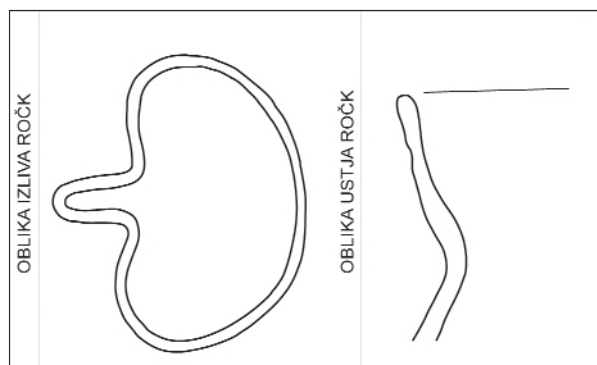

Slika 5.3.5 Oblike trupa ročk.

Nobena ročka na navidezni nogi nima v celoti ohranjenega ustja, zato nimamo podatka o premeru. Premeri dna znašajo od 7,8 do 10,3 cm, največ jih ima premer okrog 9 cm.

Med odkritimi ročkami gre večinoma za polizdelke, ki imajo v vseh primerih po zunanji in notranji površini nanosen bel glinen premaz (engoba). Dva primera ročk imata poleg belega glinenega premaza ohranjen tudi slikan okras v temno rjavi barvi (G571, 574). Manjši delež najdb predstavljajo ročke z ohranjenim poslikanim okrasom (G582, 583, 588). Vsi predmeti so imeli najprej po vsej površini nanosen bel glinen premaz. Po žganju je lončar s čopičem poslikal njihovo zunanjo površino v različnih barvah in nato zopet žgal. Pri predmetih iz kranjske lončarske delavnice so za poslikavo uporabljali rumeno, zeleno, modro in rjavo-vijolično barvo. Na koncu so na predmet po celotni površini nanесли prozoren lošč in ga ponovno žgali.

Pri odkritih poslikanih in loščenih predmetih sklepam, da so skoraj vsi razen enega (G575) izdelek lokalne lončarske delavnice. Ročka se od ostalih odpadnih predmetov lončarske delavnice razlikuje predvsem po fakturi in načinu poslikave zunanje površine. Za razliko od drugih poslikanih ročk je ta poslikana le v modri in rumeni barvi na engobo, po vsej površini pa je nanosen prozoren lošč. Ostali predmeti, ki so zelo verjetno izdelki lokalne lončarske delavnice, imajo zunanjo površino poslikano v modri, zeleni, rumeni in rjavo-vijolični

Slika 5.3.6 Oblikovanost ustij ročk.

barvi. Na podlagi omenjenih razlik bi morda lahko domnevali, da predmet ni lokalnega izvora.

Pri nekaterih ročkah iz kranjske lončarske delavnice je poslikan okras povsem nerazpoznaven, barve in lošč so mehurčkasti, črepinja pa je zasintrana (npr. G573). Verjetno so vse omenjene lastnosti posledica previsoke temperature žganja ali kakšnih drugih napak pri postopku žganja.

Oblike trupa (sl. 5.3.5)

Tipološko so ročke glede na obliko trupa razdeljene v dva glavna tipa:

Tip 1

Ročke na navidezni nogi (G566–571) imajo trup polkroglaste oblike. Pri enem primeru (G570) je ostenje deformirano, kar je verjetno posledica napak pri žganju.

Tip 2

Ročke brez navidezne noge.

Različica 2.1 – Ročke kroglaste oblike (G572–584).

Različica 2.2 – Ročke ovalne oziroma jajčaste oblike (G585–590).

Različica 2.3 – Ročke hruškaste oblike (G591–594).

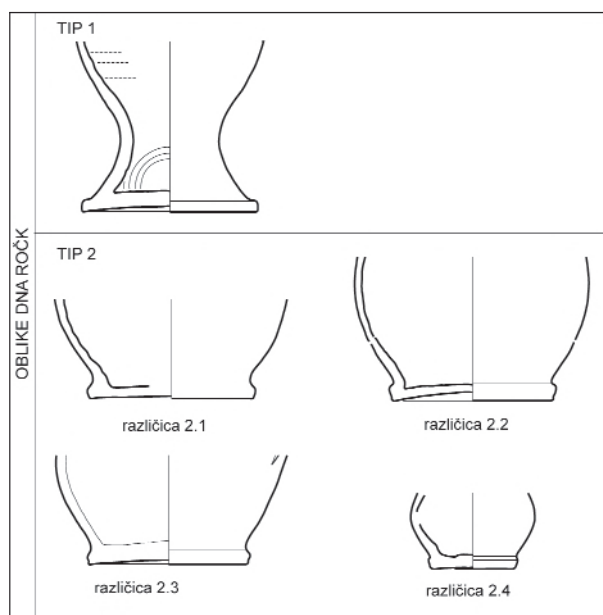
Trebuh ima kroglasto, rame pa polovalno obliko.

Oblike izlivov (sl. 5.3.6)

Vse ročke imajo trilitno oblikovan izliv.

Oblike robov ustij (sl. 5.3.6)

Pri vseh obravnavanih ročkah je zastopan en sam tip roba ustja, in sicer gre za vertikalni tip roba ustja, ki je zaobljen na notranji in zunanji strani ustja. Stik s steno posode je tekoč, brez prekinitve. Robovi ustij

Slika 5.3.7 Oblike dna ročk.

so poševno orientirani. Nekatere ročke imajo pod robom ustja v liniji zgornjega dela ročaja vodoravno užlebljeno linijo (npr. G572, 585, 586, 589, 590).

Oblike dna (sl. 5.3.7)

Dna ročk so razdeljena v dva glavna tipa, in sicer ročke na navidezni nogi in ročke s preoblikovanim robom. Sicer imata oba tipa dno s preoblikovanim robom, vendar je prehod v steno pri vsakem tipu drugačen. Dna pri navadnih ročkah so nadalje razdeljena v različice, ki so določene glede na odebelitev dna v preseku.

Tip 1

Preoblikovan rob dna s postopnim prehodom v steno posode, ki tvori navidezno nogo (G566–570).

V preseku je dno enake debeline. Višina noge je manjša ali enaka eni tretjini posode (Horvat 1999, 200).

Tip 2

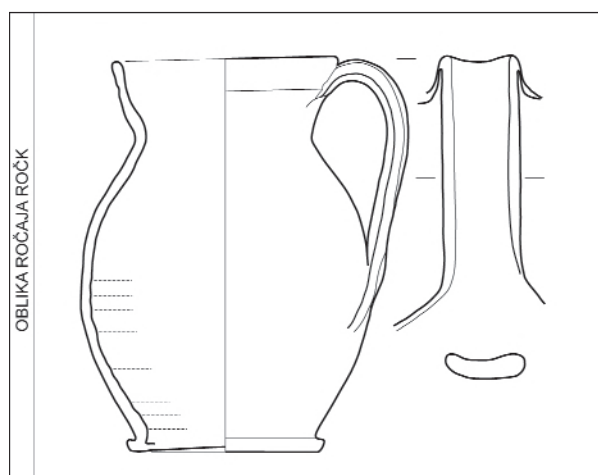
Dno s preoblikovanim robom pri ročkah brez navidezne noge.

Vsi primeri tega tipa imajo točko upogiba na prehodu v steno posode.

Različica 2.1 – Dno je v preseku enakomerne debeline (G573, 576–581, 583–586, 588, 590, 594, 595).

Različica 2.2 – Dno je v preseku na notranji strani proti sredini stanjšano (G572, 587, 593).

Različica 2.3 – Dno je v preseku na notranji strani

Slika 5.3.8 Oblike ročaja ročk.

proti sredini odebeljeno (G575, 591, 592).

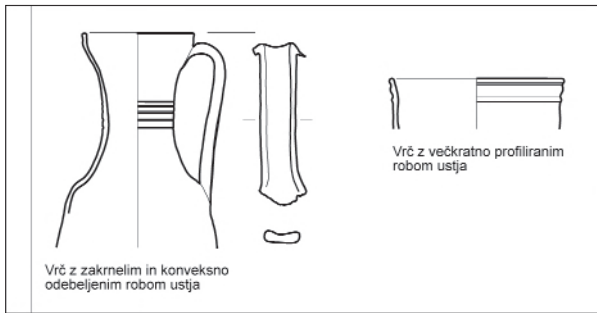
Različica 2.4 – Dno ima v preseku na sredini na notranji strani izboklino (G582).

Oblike ročajev (sl. 5.3.8)

Vse ročke imajo trakast ročaj, ki je v preseku konkavne oblike. Vsi primeri imajo na zunanji površini ob straneh nekoliko poudarjen rob. Ročaj je v zgornjem delu pripet na vrat, v spodnjem delu pa na trebuh posode in ima v vzdolžnem preseku obliko črke J.

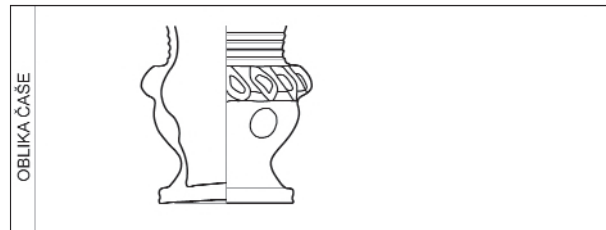
Tipološke in časovne primerjave ročk

Oblike kroglastih in jajčastih ročk, ki so podobne kranjskim, so bile odkrite na gradu Dobrovo in Tolmin - Kozlov rob. Pri ročki z gradu Dobrovo se tako kot pri kranjskih pojavi motiv osrednjega medaljona. Obdaja ga lestvičasta obroba s palmetami. Pri primerkih z gradu Dobrovo v osrednjem medaljonu nastopa motiv treh listov z viticami, na kranjskih ročkah pa v osrednjem medaljonu zasledimo motiva štiri ali večkrake zvezde in mreže s pikami. Tudi pri kranjskih primerih osrednji medaljon obdaja lestvičasta obroba s palmetami. Za slikanje so bile v uporabi modra, zelena, rumena in rjavo-vijolična barva, na primorskih ročkah pa se poleg omenjenih pojavlja tudi oranžna barva. Ročka z gradu Dobrovo je datirana v drugo polovico 16. stoletja, tista s Kozlovega roba pa v 17. stoletje (Žbona Trkman 1991, 34–37, kat. št. 30 in 35). Podobni ročki ovalne in kroglaste oblike, ki imata naslikan okras na engobo pod prozornim loščem, sta bili odkriti v Celju. Tudi ti dve imata v osrednjem delu medaljon, ki ga obkrožajo palmete, vendar se motiv v

Slika 5.3.9 Oblike vrčev.

medaljonu razlikuje od tistih na kranjskih ročkah. Pri eni nastopa motiv smrekove vejice oz. ribje kosti, pri drugi pa na ohranjenem spodnjem delu nastopa geometrijski motiv. Od barv sta za razliko od kranjskih primerov uporabljeni samo črna in zelena barva. Glede na obliko posod in okrasa je prvo ročko R. Cunja umestil v 15. in 16. stoletje, drugo pa v drugo polovico 16. in 17. stoletje. Obenem avtor dopušča možnost, da gre pri obeh primerkih za izdelek lokalne produkcije (Cunja 2001, 117–120, kat. št. 20 in 21). Tudi na gradu Šalek so bili odkriti odlomki ročk s slikanim okrasom na engobo pod lošč in so zelo verjetno izdelki lokalnih delavnic, ki naj bi pod severnoitalijanskim vplivom delovale na Goriškem. Poslikani so v zeleni in modri barvi ter v kombinaciji zelene in rjave barve. Natančneje niso datirani, z izjemo ročke z rastlinskim ornamentom, ki jo Brišnikova na podlagi primerjav umešča v 15. stoletje (Brišnik, Ravnikar 1999, 59–60, T. 27: 206; T. 29: 234; T. 31: 264). Nekaj zelo fragmentarno ohranjenih odlomkov poslikanih ročk lokalne izdelave je bilo najdenih tudi na gradu Šilentabor (Bratina 2005, 706, 738, T. 6: 9–11). Še najbolj podobni kranjskim pa so odlomki ročk, ki so bili odkriti na madžarskem najdišču Bajcsávar. Poslikani so v oranžni, modri, zeleni in rjavi barvi na engobo pod brezbarven lošč. Glavni element okrasa predstavlja osrednji medaljon, ki ga obrobja motiv letve in palmete. V medaljonu je navadno naslikan rastlinski motiv. Avtorica sicer predvideva, da gre za izdelke delavnic z območja Kranjske, vendar pa ne zavrne v celoti možnosti, da so morda severnoitalijanskega porekla (Kovács 2009, 265, 267, 268 (kat. št. 24–29), 269, 270 (kat. št. 30–36)). Vse najdbe z omenjenega gradu so časovno umeščene v zadnjo tretjino 16. stoletja (Kovács 2009, 255).

Slika 5.3.10 Oblike čaše.

Tudi v tem primeru se je pri iskanju primerjav pokazalo, da na Slovenskem zelo primanjkuje objav (z izjemo primorskega prostora), ki bi se ukvarjale z izdelki lokalne produkcije. Veliko več pozornosti je bilo namenjene predmetom, ki so bili uvoženi iz pomembnejših središč severnoitalijanske produkcije. Morda je to le posledica stanja raziskav, ki so odkrile le nekaj malega gradiva lokalnega izvora, ali pa je posledica tega, da ogromno tovrstnega gradiva ostaja neobjavljenega v depojih.

Vrči (sl. 5.3.9)

Vrči se od ročk razlikujejo v tem, da nimajo oblikovnega izliva, njihova višina pa ustreza približno ena in pol do štirikratnemu premeru odprtine oziroma premer odprtine ustreza približno dvema tretjinama do eni četrtini višine posode. Običajno imajo ožje poudarjeno grlo in en ročaj (Horvat 1999, 86 in 171). V odpadni jami sta bila odkrita le dva vrča (**G597**, **G598**), vendar je zelo mogoče, da domneva ni pravilna, ker ustje pri obeh posodah ni v celoti ohranjeno. Vrč **G597** se od zgoraj obravnavanih ročk razlikuje predvsem v obliki ustja in ohranjenem zgornjem delu trupa posode. Rob ustja je zakrnel in ima zgoraj konveksno odebelitev. Stik s steno posode je tekoč. Ima dolg vrat, na sredini je njegova površina kanelirana s petimi vodoravnimi linijami. Prehod v rame je oddeljen s klekom. Ročaj je trakasto oblikovan in je v preseku konkavne oblike. V zgornjem delu je pripet na vrat, v spodnjem delu pa na rame posode in ima v vzdolžnem prerezu obliko črke J. Ročaj ima ob straneh na zunanji strani poudarjen rob. Dno se ni ohranilo. Vrč je poslikan v rumeni, zeleni, modri in rjavo-vijolični barvi ter loščen. Glede na sestavo in barvo gline bi lahko sklepali, da je predmet lokalnega izvora. Verjetno lahko kot vrč opredelimo tudi odlomek ustja **G598**. Izdelan je iz fino prečiščene gline, na zunanji

in notranji površini je loščen z rjavim loščem. Rob ustja je vertikalno postavljen in večkratno profiliran, prehod v steno posode je tekoč, brez prekinitve. Ročaj ni ohranjen.

Čaše

Tudi čaše, tako kot vrči in ročke, spadajo v skupino namizne keramike in so se uporabljale kot pivsko posodje.

Oblika (sl. 5.3.10)

V odpadni jami je bila odkrita ena sama čaša (**G599**). Brez dvoma gre za izdelek lokalne lončarske delavnice, saj bel glinen premaz na notranji in zunanji površini ter odsotnost lošča kažeta na to, da gre za polizdelek. Ustje čaše ni v celoti ohranjeno. Ima rahlo vbočeno dno enakomerne debeline s poudarjenim robom, spodnji del trebuha ima štiri okrogle plitke udrtine. Na prehodu ramena v trebuh je niz apliciranih trakastih ušesc, vrat je cilindrične oblike in ima niz vžlebljenih vodoravnih linij. Premer dna meri 6,3 cm, ohranjena višina čaše pa znaša 8,7 cm.

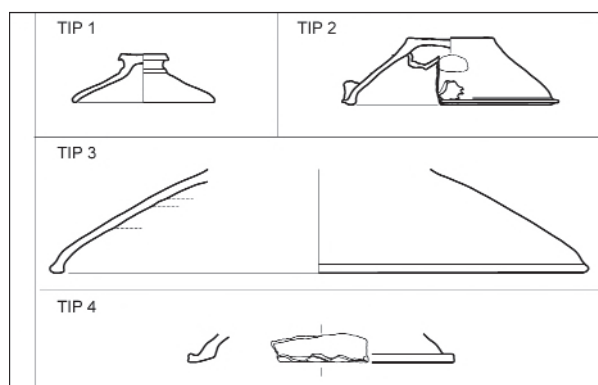
Tipološke in časovne primerjave čaš

Podobne čaše so bile najdene v strugi Ljubljani (Guštin 2001, 180; sl. 9: 4–5), pri Turjaški palači v Ljubljani (Guštin 2001, 184; sl. 13: 60), na Knežjem dvoru v Celju (Guštin 2001, 192; sl. 21: 30) in na Pustem gradu nad Lipnico (Guštin 2001, 193; sl. 22: 5). Guštin je tovrstno čaše umestil v t. i. skupino Ljubljana, ki so največkrat loščene na notranji in zunanji površini v zelenih ali rjavih tonih (Guštin 2001, 154). Časovno jih je umestil v konec 15. in v 16. stoletje (Guštin 2001, 158).

Pokrovi

Pokrovi spadajo med kuhinjsko opremo in so običajno izdelani iz slabše prečiščene gline. Z njimi so pokrivali lonce, s čimer so zagotovili, da je hrana ostala dlje časa topla oziroma se je hitreje skuhala, obenem pa so shranjena živila ostala na varnem pred različnimi škodljivci (Brišnik, Ravnikar 1999, 53).

V odpadni jami je bilo odkritih 5 pokrovov. Premeri ustja merijo od 12,6 pri najmanjšem do 48,6 cm pri največjem pokrovu. Premer ohranjenih držajev znaša od 2,8 do 5,2 cm. Vsi imajo konično obliko, trije imajo ohranjen gumbast držaj (**G600**, **G604**, **G605**),

Slika 5.3.11 Oblike ustij pokrovov.

eden pa je imel držaje pritrjene na ostenju (**G601**). Pri slednjemu dopuščamo možnost, da gre morda za skledo. Vendar pa v prid temu, da gre za pokrov, kaže njegova faktura, ki je podobna loncu **G452**, pa tudi njegov premer se lepo prilega premeru tega lonca. Tudi pri pokrovu **G603** ni povsem jasno, ali gre za pokrov ali skledo. Podoben predmet je bil najden na gradu Šalek, kjer je opredeljen kot pokrov (Brišnik, Ravnikar 1999, 53). Vsi pokrovi so bili uporabljeni, le za pokrov **G605** domnevamo, da je izdelek lokalne lončarske delavnice, ker ne kaže nobenih znakov uporabe.

Oblike ustij pokrovov (sl. 5.3.11)

Ohranjena ustja pokrovov so razdeljena v pet tipov.

Tip 1

Enostavno zaobljeno ustje (**G600**).

Tip 2

Odebeljeno ustje s poudarjenim vodoravnim rebrom (**G601**).

Tip 3

Konveksno odebeljen rob ustja (**G602**).

Tip 4

Poševen rob ustja (**G603**). Rob ustja je okrašen v tehniki vtiskovanja s palico.

Tipološke in časovne primerjave pokrovov

Konični pokrovi z gumbastim držajem so na slovenskih najdiščih časovno umeščeni od 14. pa vse do 17. stoletja (Guštin, Cunja, Predovnik 1993, 58 in sl. 23: 1–7; Žbona Trkman 1991, 24, kat. št. 5; Bavec 1996, 144;

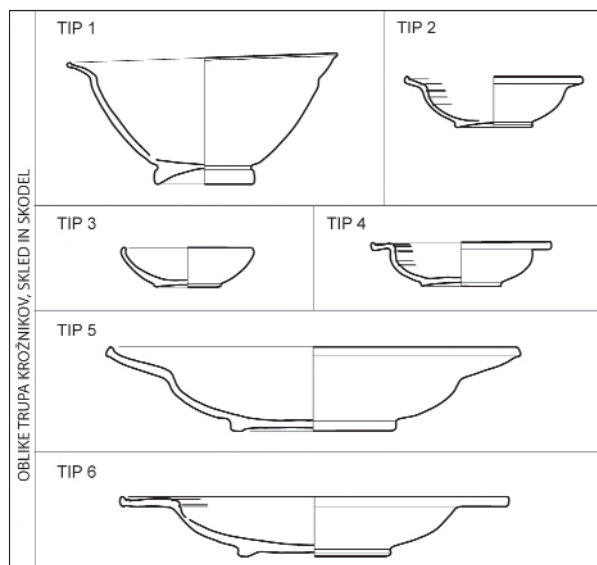
Železnikar 2002, T. 14: 13–18). Podoben pokrov, ki ima rob oboda členjen s palico, je bil najden na gradu Šalek (Brišnik 1999, T. 30: 242). Podoben okras ima tudi ploščat pokrov, ki je bil najden na Prešernovi ulici na Ptujju in je datiran v 13.–15. stoletje (Lamut 1993, 610, T. 6: 5).

Krožniki, sklede, skodele

Krožnike, sklede in skodele (**G609–720**) uvrščamo v skupino namizne keramike. Ti predmeti so bili namenjeni serviranju že pripravljene hrane inso imeli poleg tega tudi močno dekorativno ter reprezentativno vlogo, zato so bili izdelani iz dobro prečiščene gline in bogato okrašeni. Med gradivom iz lončarske odpadne jame je ta skupina posodja močno zastopana. Pri večini gre za polizdelke, med njimi je le nekaj končnih izdelkov, zato lahko z gotovostjo sklepamo, da so predmeti del lončarskega odpada kranjske delavnice. Vsi predmeti so bili okrašeni v tehniki vrezovanja. Polizdelki imajo ohranjen bel premaz in vrezan okras na notranji površini, končni izdelki pa imajo poleg tega ohranjen še slikan okras, čez katerega je bil nanesen prozoren lošč. Za poslikavo so uporabljali modro, zeleno, rumeno in vijolično-rjavo barvo.

Osnova za določevanje tipa posode so bile definicije Milene Horvat (Horvat 1999, 85). Krožnik je posoda, pri kateri je premer odprtine enak ali večji od petkratne višine posode, pri skledi je premer odprtine enak dva in pol do petkratni višini posode, pri skodeli pa ena in pol do dva in pol kratni višini posode. Žal je bilo zaradi fragmentarne ohranjenosti predmetov neredko težko določiti, v katero skupino sodijo, zato so vse tri vrste posod obravnavane skupaj.

Z gotovostjo je bilo mogoče opredeliti 17 skled (**G610–626**), 15 krožnikov (**G627–640**) in eno skodelo (**G609**). Premer skodele znaša 19,8 cm, premer dna 9,6 cm, njena višina pa 7,4 cm. Premeri majhnih skledic se gibljejo od 9,7 do 13,1 cm, njihovi premeri dna od 5 do 6 cm, višine celih in rekonstruiranih skledic merijo od 3 do 4,3 cm. Premeri ustij večjih skled se gibljejo med 16,6 in 37,2 cm, največ jih ima premer med 24 in 30 centimetri, premeri dna pa znašajo od 6,6 do 8 cm. Pri krožnikih premeri ustja merijo od 15,8 do 40 cm, največ jih sodi v razpon med 24 in 30 centimetri, premeri dna znašajo od 9 do 16 cm, višine celih in rekonstruiranih krožnikov pa od 4,1 do 6,4 cm.

Slika 5.3.12 Oblike trupa krožnikov, skled in skodel.

Oblike trupa (sl. 5.3.12)

Oblike trupa so določene glede na funkcionalno obliko predmeta v kombinaciji z osnovnim tipom roba ustja. Tako so razdeljeni v naslednje skupine:

Tip 1

Skodela s poševnim robom ustja (**G609**).

Tip 2

Sklede s poševnim robom ustja (**G610–620**, **G625**).

Tip 3

Sklede z enostavnim robom ustja (**G621–623**).

Tip 4

Sklede z robom ustja, ki je zalomljen poševno navzdol (**G624**).

Tip 5

Krožniki s poševnim robom ustja (**G627–637**).

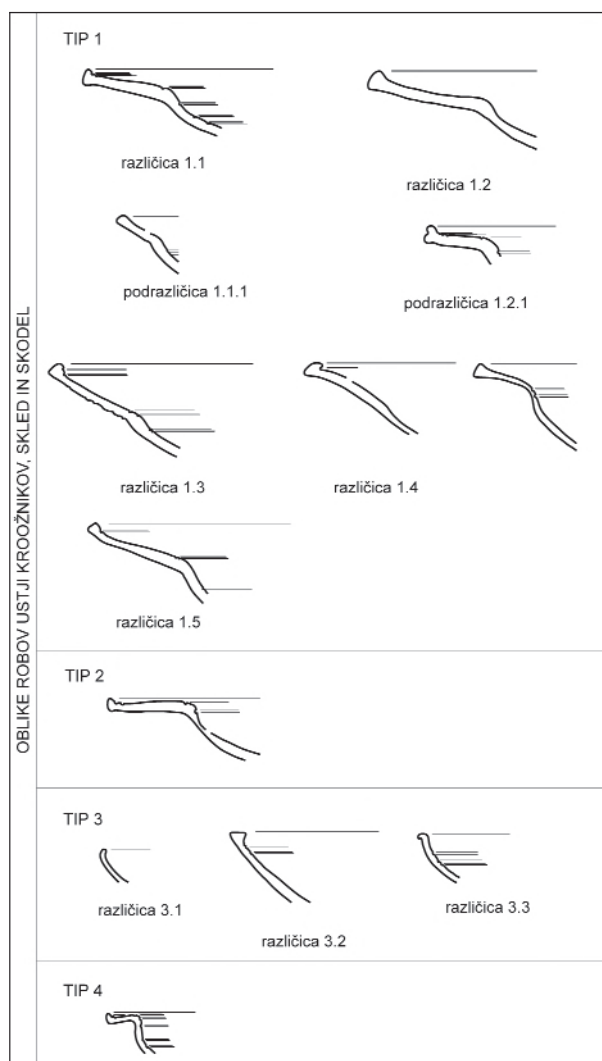
Tip 6

Krožniki z ravnim robom ustja (**G638**).

Vse posode imajo prstanasto oblikovano dno.

Oblike robov ustij (sl. 5.3.13)

Zastopani so štiri glavni tipi robov ustij: poševen, vodoraven, enostaven (ki je lahko orientiran rahlo

Slika 5.3.13 Oblike robov ustij krožnikov, skled in skodel.

navzven ali navznoter) in rob ustja, ki je zalomljen poševno navzdol. Glavni tipi se lahko delijo še naprej na različice in podrazličice, ki so določene glede na lokacijo preoblikovanosti roba ustja in obliko ustja. Različni prehodi roba ustja v steno posode ne predstavljajo kriterija za opredeljevanje novega tipa, ampak so pri vsakem tipu le omenjeni.

Tip 1

Poševen rob ustja.

Predstavlja najbolj zastopan tip med odkritimi posodami odprtih oblik.

Različica 1.1 – Rob ustja je ravno odrezan, ustje je odebeljeno. Prehod v steno posode je lahko postopen (G611, G627–629, G646, G648) ali pa je nekoliko ostrejši (G610, G612, G643, G647).

Podrazličica 1.1.1 – Rob ustja je ravno odrezan, ustje ni preoblikovano (G613).

Različica 1.2 – Rob ustja je zaobljen, ustje je odebeljeno. Stik s steno posode je postopen (G615, G616, G631, G632, G634, G649–657) ali nekoliko ostrejši (G614, G630, G633, G658).

Podrazličica 1.2.1 – Rob ustja je zaobljen, ustje je odebeljeno in ima užlebitev v vodoravni liniji (G635, G659).

Različica 1.3 – Užlebljen rob ustja, ustje je odebeljeno. Prehod v steno posode je lahko postopen (G660, G662–664, G666) ali pa je nekoliko ostrejši (G617, G618, G636, G661, G665).

Različica 1.4 – Konkaven rob ustja, ustje je odebeljeno. Prehod v steno posode je lahko tekoč, brez prekinitve (G675), postopen (G619, G625) ali nekoliko ostrejši (G609).

Različica 1.5 – Konveksno konkaven rob ustja, ustje je odebeljeno. Prehod v steno posode je lahko postopen (G676, G678, G680, G682, G683) ali nekoliko ostrejši (G637, G620, G677, G679, G681).

Tip 2

Vodoraven rob ustja.

Rob je zaobljen, ustje je odebeljeno, stik s steno posode je postopen (G638, G685).

Tip 3

Enostaven rob ustja.

Različica 3.1 – Rob ustja je rahlo zapognjen navznoter, ustje je zaobljeno (G621, G622).

Različica 3.2 – Rob ustja je orientiran rahlo navzven, ustje je odebeljeno in ravno odrezano (G623, G686).

Različica 3.3 – Rob ustja je postavljen vertikalno, ustje je zaobljeno in odebeljeno na zunanji strani (G687).

Tip 4

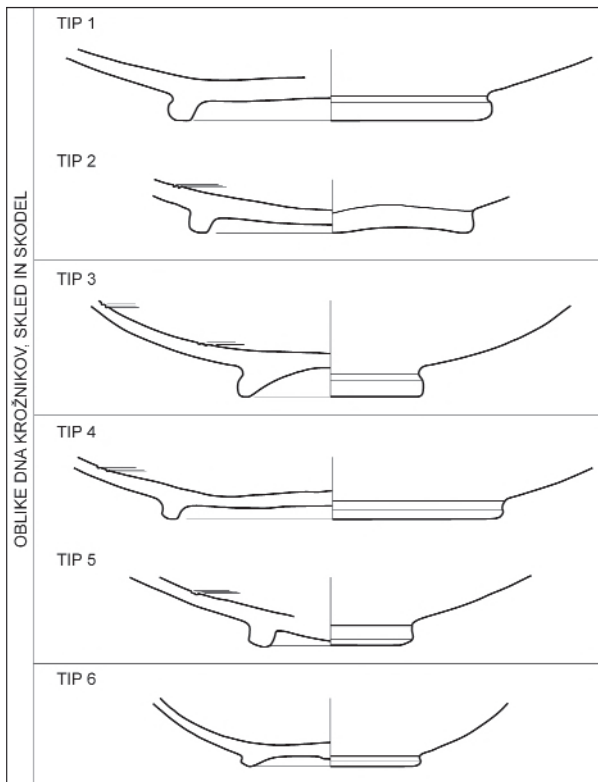
Rob ustja je zalomljen poševno navzdol (G624).

Oblike dna (sl. 5.3.14)

Vse posode imajo prstanasto oblikovano dno. Dna so razdeljena v 6 različnih tipov, in sicer na podlagi oblike v prerezu.

Tip 1

Dno je v prerezu enostavno, enakomerne debeline (G621, G622, G629, G632, G634, G640, G688–697). Prehod v steno posode je rahlo zaobljen.

Slika 5.3.14 Oblike dna krožnikov, skled in skodel.

Tip 2

Dno se v prerezu tanjša proti sredini na notranji strani (G631, G635, G638, G698–701). Prehod v steno posode je rahlo zaobljen.

Tip 3

Dno se v prerezu tanjša proti sredini na zunanji strani (G609, 613, 616, 620, 626, 702–705). Prehod v steno posode je lahko zaobljen.

Tip 4

Dno je v prerezu odebeljeno proti sredini na notranji strani (G706, G712). Prehod v steno posode je rahlo zaobljen.

Tip 5

Dno je v prerezu odebeljeno proti sredini na zunanji strani (G614, G625, G707–710).

Tip 6

Dno ima v prerezu na sredini na notranji strani oblikovano vdolbino (G633, G711, G713).

Skodela G609 in odlomek dna posode G702 imata na zunanji površini dna odtis v obliki koncentričnih krogov.

Tipološke in časovne primerjave

Tudi pri teh tipih posod se ponovno srečamo s problemom pomanjkanja sistematičnega raziskovanja in objav tovrstnega gradiva z izjemo Primorske, ki pa se od izdelkov iz kranjske lončarske delavnice zelo razlikuje, saj se po obliki in načinu okraševanja neposredno navezuje na severnoitalijanski prostor. Zato je smiselno primerjave iskati predvsem na najdiščih s celinskega dela Slovenije, od koder pa je objavljen le tu in tam kak kos, medtem ko večina gradiva na žalost ostaja neobjavljenega.

Podobne oblike posodja z vrezanim okrasom so bile odkrite leta 1972 ob zaščitnih izkopavanjih v Škofji Loki na območju Komuna in Poljanskih vrat. Slabe je odkrito namizno keramiko opredelil kot loško slikano keramiko, ki so jo uporabljali predvsem meščani. Časovno jo je opredelil v 16. in 17. stoletje, predvsem na podlagi vrezanih letnic na nekaterih odlomkih posod, ne izključuje pa tudi možnosti, da so morda nekateri predmeti nastali že v 15. stoletju. Najdba tovrstne lončenine je bila v tistem času izjemna, saj do takrat nikjer v Sloveniji ni bilo odkritega podobnega gradiva. Slabe je domneval, da je bilo nekaj posod zagotovo izdelanih v domačih delavnicah pod vplivom sosednjih dežel, nekaj pa da jih je morda prišlo v Škofjo Loko preko trgovskih stikov iz Avstrije in Italije (Slabe 1977, 55–57; Slabe 1980, 311–313). Najdeni so bili predvsem globoki in plitvi krožniki s prstanastim dnom, nekaj je bilo tudi skodelic. Predmeti so bili izdelani iz dobro prečiščene gline in okrašeni v tehniki vrezovanja, okras je dodatno poslikan na belo engobo pod prozornim loščem. Za razliko od kranjskih izdelkov so poleg ostalih barv (modre, rjavo-vijolične, rumene in zelene) uporabljali tudi oranžno in belo barvo. Med okrasnimi motivi so zastopane upodobitve ženskih doprskih portretov, upodobitve živali (ptic, petelina in rib), rastlinski motivi in različni geometrični motivi (Slabe 1977, 55–57; Slabe 1980, 311–313; Štukl 2004, 16–17). Najbližje kranjskim so motivi ribe in cvetlice (Slabe 1977, 55–57) ter geometrični motivi, predvsem pletenice s krožnimi ali oglatimi linijami. Podrobnejša primerjava okrasov med škofjeloškim in kranjskim gradivom žal ni mogoča, saj večina gradiva zaenkrat ostaja še neobjavljenega. Kar se tiče oblik skled in krožnikov so si na prvi pogled podobne, vendar se ob

podrobnejši analizi izkaže, da je vseeno med obema najdiščema precej razhajanj. Še najbolj so podobni škofjeloški primeri krožnikov in skled s poševnim robom ustja in prstanastim dnom, medtem ko krožnikov in skled konične oblike (Štukl 2004, T. 15–24) med kranjskim gradivom ne zasledimo.

Podobno namizno posodje je bilo najdeno tudi v Ljubljani na različnih najdiščih (odpadna jama v parku Gradišče poleg tovarne Šumi, Stritarjeva ulica, na območju Turjaške palače in Starega trga (Horvat 1999, 145–147; Kos 1999a, 148–150), veliko neobdelanega in neobjavljenega gradiva pa je shranjenega v depoju Narodnega muzeja Slovenije (Štukl 2002, 63). Tudi tu gre za posodje, okrašeno v tehniki vrezovanja in poslikano v modri, zeleni, rumeni in rjavi barvi. Od motivov se pojavljajo rastlinska in geometrijska tematika, upodobitve ptičev, rib, grbov in portretov. Tudi za te izdelke raziskovalci menijo, da so izdelek lokalnih delavnic, ki pa posnemajo oziroma črpajo vzore iz severne Italije. Časovno so opredeljeni v čas druge polovice 16. in začetek 17. stoletja (Horvat 1999, 145–147; Kos 1999, 148–150). Še najbližje kranjskim motivom je primer krožnika s Starega trga, ki ima v osrednjem polju upodobljenega goloba, notranjo površino ustja pa krasi kombinacija cvetličnih in geometričnih motivov (Horvat 1999, Tav. XVII, 1). Motiv goloba v osrednjem delu posode je zastopan pri nekaj primerih iz kranjskega odpada, vendar pa nastopa v kombinaciji z drugimi motivi, medtem ko se cvetlični in geometrični motivi (koncentrični krogi, vzporedne črte, cik-cak linije, motiv mreže) v Kranju pojavijo v kombinaciji z ženskim doprsnim portretom. Prav tako se pri ljubljanskih krožnikih pojavlja motiv želodov, ki je bil zelo priljubljen tudi na predmetih iz kranjske delavnice, vendar se v načinu izvedbe risbe precej razlikuje od ljubljanskih primerov.

Sorodno gradivo je bilo odkrito tudi na madžarskem najdišču Bajcsavár. Odkritih je bilo nekaj posod, okrašenih v tehniki vrezovanja, ki so poslikane v zeleni, rjavi, oranžni, redkeje v modri barvi na engobo pod prozoren lošč. Zastopani so geometrični (trikotniki, mreža, pletenice), rastlinski (želodi, cvetlice, rozete in palmete) in živalski motivi (ribe, ptice) (Kovács 2009, 259, 261–262). Avtor ugotavlja veliko sorodnost z izdelki iz Škofje Loke in Ljubljane ter

obenem predpostavlja, da odlomki z najdišča Bajcsavár izvirajo iz lokalnih delavnic z območja Kranjske, morda Škofje Loke ali Ljubljane (Kovács 2009, 262). Podobni kranjskim so predvsem motivi pletenice (Kovács 2009, Fig. 5: 11; Fig. 6: 6), želodov (Kovács 2009, Fig. 5: 18), mreže (Kovács 2009, Fig. 4: 3; Fig. 5: 12), in motiv zvezde (Kovács 2009, Fig. 4: 6).

Nekaj lončenine okrašene v tehniki vrezovanja iz lokalnih delavnic je poznanega tudi s Tolmina-Kozlovega roba (Žbona-Trkman *et al.* 1991, kat. št. 68–71). Tamkajšnja oblika krožnika kat. št. 71 je zelo podobna kranjskemu (**G636**).

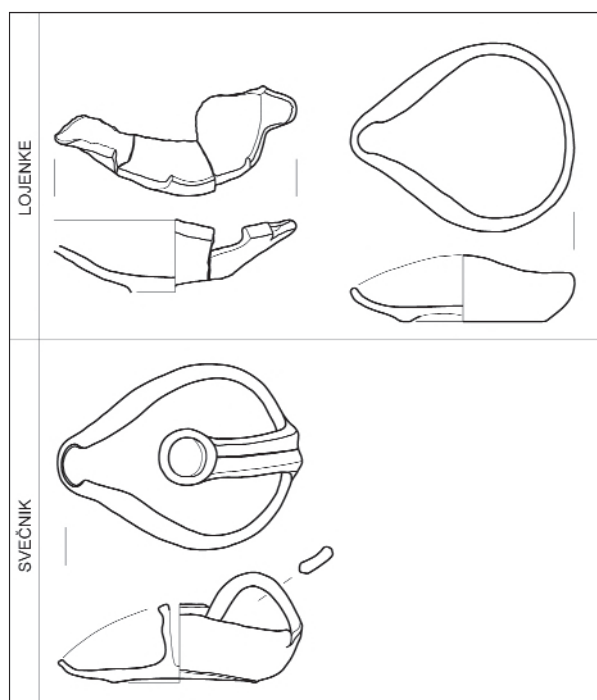
Posamezni kosi gravirane keramike lokalne izdelave so bili odkriti še na graščini v Polhovem gradcu (Železnikar 2002, T. 9: 14; T. 11: 1–5, 11), v Ljubljani pri Vrhniku je bil najden zelo podoben motiv prepleta treh rib (Gaspari, Erič 2008, T. 8: 6, 7; T. 14: 1), na gradu Šalek (Brišnik, Ravnikar 1999, T. 9: 40), v Celju (Guštin, Jezeršek, Prošek 2001, kat. št. 95, 119, 202), v Pletertjah je zelo podoben kranjskemu motiv goloba (Bavec 1996, sl. 9) in na Malem gradu v Kamniku okras z motivi prepleta krožnih linij (Štular 2009, 134–135, sl. 6.7).

Čeprav do sedaj, z izjemo lončarske odpadne jame v Kranju, na celinskem območju Slovenije še ni bilo najdenih sledi lokalne proizvodnje, glede na razhajanja pri oblikah posodja, načinu izvedbe risbe in barvnih odtenkih primerjanih predmetov sklepam, da so zelo verjetno v vseh omenjenih mestih oziroma vsaj v Škofji Loki, Ljubljani in Kranju zagotovo delovale lokalne lončarske delavnice, ki pa so očitno izdelovale svoje izdelke po nekih skupnih vzorih oziroma predlogah. Tako se na primer predmeti okrašeni v tehniki vrezovanja iz Ljubljane od škofjeloških razlikujejo v tem, da imajo prvi plitvejši vrez (Predovnik 2009, 286). Kot ugotavlja Predovnikova, gre pri lončenini iz Škofje Loke in Ljubljane, pri čemer sedaj lahko dodamo tudi Kranj, za reprezentativno lončenino, ki se zgleduje po sočasnih vzorih italijanske produkcije, ki pa obenem ni le preprosta kopija, saj je določene motive domača produkcija svobodno preoblikovala, pa tudi oblike posod se razlikujejo od italijanske (Predovnik 2009, 286–287). S tovrstno keramiko so pripadniki srednjega sloja meščanstva želeli pokazati svoj položaj v družbi, saj si dragih importov niso mogli privoščiti. Te so si lahko zagotovili le plemiči in višji sloj meščanstva (Predovnik 2009, 289).

V skupino krožnikov, skled in skodel so uvrščeni tudi predmeti (**G606–608**), vendar so obravnavani ločeno, ker se od predmetov (**G609–718**) razlikujejo predvsem v tehnologiji izdelave. Odlomek predmeta **G606** je izdelan iz fino zrnate gline in je na obeh površinah loščen. Ni povsem jasno, ali gre za skledo ali pa najdba spada v kakšno drugo funkcionalno skupino predmetov. Podobno ustje zasledimo pri čaši, ki je bila odkrita v Knežjem dvoru v Celju in je uvrščena v tip enostavnih čaš (Guštin 2001, 145, sl. 3). Za razliko od kranjskega odlomka ni loščena, ustje pa ima precej manjši premer, zato je neposredna primerjava vprašljiva. Skleda **G607** je izdelana iz fino prečiščene gline, ni loščena in ima ostenje okrašeno z nizom žlebljenih linij in užlebljeno valovnico. Ustje je odebeljeno in orientirano rahlo navzven. Verjetno je služila serviranju živil, zato jo lahko uvrstimo v skupino namizne keramike, kar dodatno izpričuje tudi faktura iz fino prečiščene gline. Skleda **G608** verjetno predstavlja destilacijsko posodo. Izdelana je iz drobnozrnate gline in je na notranji površini loščena z rjavim loščem. Podobna destilacijska skleda je bila najdena v mestu Konstanz na jugozahodu Nemčije. Slednja je loščena po obeh površinah v zeleni barvi in je časovno umeščena v 14. stoletje (Kurzmann 2000, 22 in 26 (Abb. 9)). S slovenskega najdišča je destilacijska posoda poznana s Starega gradu nad Podbočjem (Predovnik 2003, T. 68: 554). Tovrstne posode so uporabljali v gospodinjstvu, morda tudi za pripravo zdravil (Predovnik 2003, 61).

Lojenke in svečniki (sl. 5.3.15)

V srednjeveškem in zgodnjenovoveškem obdobju so za razsvetljavo na gradovih in v meščanskem okolju najpogosteje uporabljali keramična svetila – oljenke, lojenke in svečnike, medtem ko so v kmečkih hišah vir svetlobe predstavljali predvsem trske in ognjišče (Felgenhauer-Schmiedt 1993; Lozar Štamcar 1995, 261). Lojenke imajo ovalno obliko z lijem za stenj in so za razliko od oljenk bolj odprte oblike (Lozar Štamcar 1995, 261). Prve keramične lojenke so se v južni Nemčiji in v Avstriji pojavile v 12. ali 13. stoletju (Felgenhauer-Schmiedt 1993). Za gorivo so uporabljali živalsko maščobo, torej loj. Tudi sveče so bile najpo-

Slika 5.3.15 Lojenke in svečniki.

gosteje izdelane iz tovrstne surovine, saj je bila njihova izdelava v primerjavi z voščenimi občutno cenejša. Ker pa so bile lojene sveče veliko bolj krhke, so svečo vtaknili v tulec, namesto nasadili na trn, saj je le-ta svečo ob natikanju nanj lahko zdrobil (Wechssler-Kümmel 1962, 56–57).

Oblika

Glede na odprto obliko keramičnih svetil, ki so bila odkrita v lončarski odpadni jami, sklepamo, da gre za ostanke lojenk. Odkritih je bilo najmanj 29 neloščenih in 5 primerov loščenih lojenk. Izdelane so iz prečiščene gline in žgane v oksidacijski ali nepopolno oksidacijski atmosferi. Imajo odprto ovalno obliko z nizkim ostenjem in oblikovanim lijem, kamor je bil prislonjen stenj. Ustje ostenja je rahlo zapognjeno navznoter. Pri vseh ohranjenih primerih je dno rahlo vbočeno. Lojenke **G721–723** imajo na vrhu ostenja oblikovan držaj. Pri prvih dveh ima držaj polkrožno, pri zadnji pa pravokotno obliko. Lojenke **G724–727** so brez držaja. Lojenka **G723** ima na notranji površini rdeče rjav lošč. Le v enem primeru (ni kataloško obdelana) je težko določiti barvo lošča (verjetno zelene barve) zaradi njegove slabe kakovosti, ki je domnevno posledica previsoke temperature žganja. Na to kaže tudi deformirana oblika ostenja.

Poleg lojenk je bilo najdenih še 6 neloščenih in 1 loščen svečnik. Izdelani so iz prečiščene glin in žgani v oksidacijski ali nepopolno oksidacijski atmosferi. Imajo podobno obliko kot lojenke, le da je v sredini oblikovan tulec, ki je držal svečo. Ustje ostenja je rahlo zapognjeno navznoter. Vsi svečniki imajo oblikovan trakast ročaj, ki je pritrjen na ostenje in se v polkrožnem loku priključi na steno tulca. Dno je rahlo vbočeno. Tako kot pri lojenki tudi pri loščenem svečniku (ni kataloško obdelan) ni mogoče ugotoviti prave barve lošča zaradi previsoke temperature žganja. Na to kaže slaba kakovost lošča, ki je mehurčkast in se lušči. Črepinja je prežgana in zasintrana.

Vse naštetje napake – deformirane oblike ostenj nekaterih lojenk in svečnikov, slaba kakovost lošča in odstop dna pri nekaj primerih lojenk (npr. **G721**, **722**), ki so najverjetneje nastale pri postopku žganja, kažejo na to, da so bili vsi izdelki iz te funkcionalne skupine izdelani v kranjski lončarski delavnici in so zaradi napak pri izdelavi končali na lončarskem odpadu.

Tipološke in časovne primerjave

Podobne lojenke, le da imajo bolj okroglo obliko kot kranjske, so bile najdene na Starem gradu nad Podbočjem (Predovnik 2003, 227–228, T. 69: 595, 596; T. 70), v Celju na Prešernovi ulici (Guštin, Jezeršek, Prošek 2002, 214, kat. št.: 61, 62, 63) in v srednjeveški kovačnici in talilnici pri gradu na Goričkem (Kerman 1997, 159, T. 7, 25). Podobne ovalne oblike pa v Ormožu (Tomanič-Jevremov 1997, 137, T.9, 54), nekaj odlomkov je bilo odkritih tudi na Malem gradu v Kamniku (Štular 2009, 139, T. 22: 1–4).

Pečnice

Likovni viri in ostanki ilovnatih peči iz druge polovice 13. stoletja kažejo, da so bile takrat v uporabi enostavne peči s kubičnim spodnjim in kupolasto oblikovanim zgornjim delom. Zaradi boljšega izkoristka toplote so bile vanje vgrajene posamezne pečnice v obliki posod (člašaste, cevaste, lončaste in skledaste pečnice) tako, da so gledale z ustjem ven in z dnom v notranjost peči. Gobaste (*Pilzkachel*) in pečnice v obliki krožnika (*Tellerkachel*) so bile orientirane z zaprtim delom navzven in so bile zelo primerne za vgradnjo v kupolasti del peči. Oba tipa so tudi že kra-

sili od druge tretjine 14. stoletja naprej in tako pomenita pomemben vezni člen pri razvoju oploščenih pečnic. Sredi 14. stoletja so že poznane prve prave lončene peči, ki so po celotni površini obložene s pečnicami. Najbolj primerne za to so bile oploščene pečnice, za katere je značilna reliefno okrašena plošča (Roth Heege 2012, 206–208).

V kranjski odpadni jami so bile odkrite tipološko starejše oblike, in sicer cevaste in lončaste pečnice ter odlomki tipološko mlajših oploščenih pečnic. Glede na deformiranost ostenja in roba ustja ter razpok na površini pri predmetu **G734**, ki so zelo verjetno posledica previsoke temperature žganja, predvidevamo, da bi lahko bili vsaj nekateri primeri cevastih pečnic izdelani v lokalni lončarski delavnici. Prav tako je to mogoče sklepati za nekatere primere lončastih pečnic. Brez dvoma pa so izdelek lončarske delavnice tiste oploščene pečnice, ki imajo po vrhnji površini nanesen bel glinen premaz in predstavljajo polizdelke (**G748**, **G749**, **G752**, **G753**). Verjetno ostale primere oploščenih pečnic prav tako lahko pripišemo lončarski delavnici, ker ne kažejo nobenih znakov uporabe, razen odlomkov **G738–740**, ki imajo na notranji površini sive lise in so bile zelo verjetno že uporabljene.

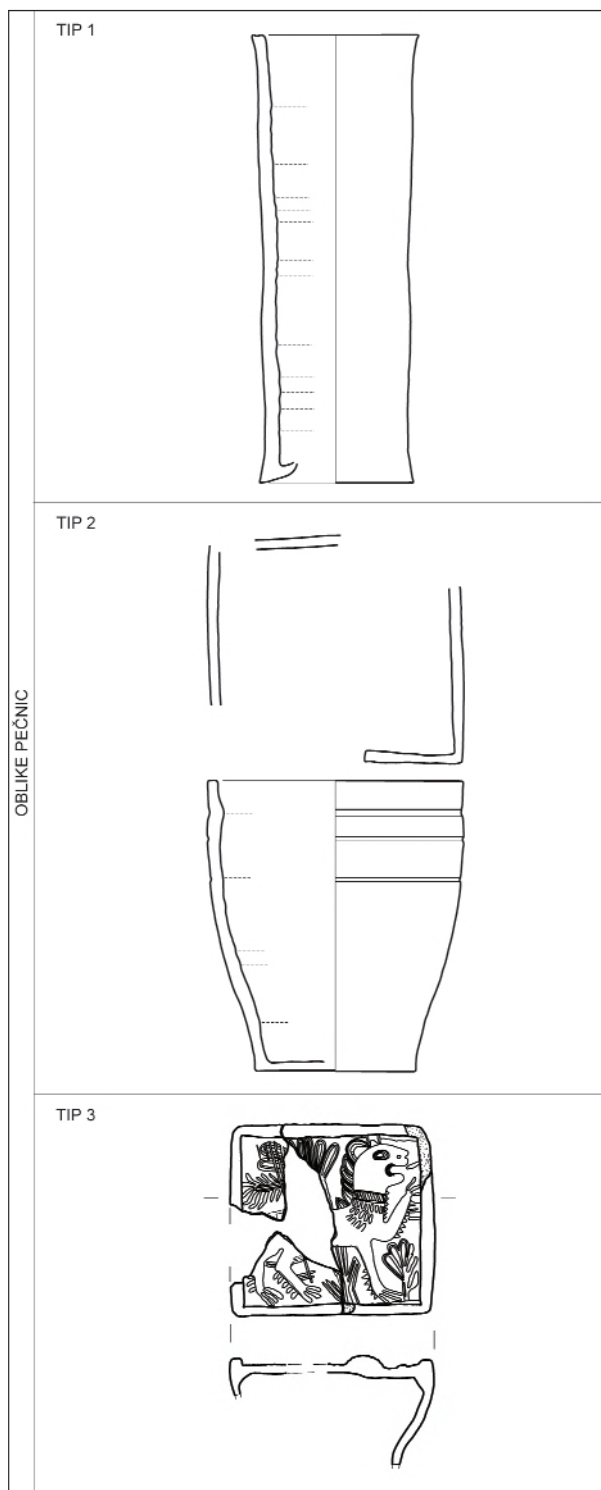
Oblike pečnic (sl. 5.3.16)

Kot je bilo omenjeno v prejšnjem poglavju, so pečnice razdeljene v tri glavne tipe:

Tip 1

Cevaste pečnice (**G731–735**).

Cevaste pečnice predstavljajo različico člašastih pečnic. Zanje je značilno, da višina presega dvainpolkratnik premera ustja (Roth Heege 2012, 218). Pri ohranjenih pečnicah **G729** in **G733** to pravilo velja, medtem ko pečnice **G732–734** zaradi neohranjenosti dna ali ustja ne moremo z gotovostjo uvrstiti v to skupino, kajti lahko bi šlo tudi za obliko člašastih pečnic. Vsi primeri tega tipa so neloščeni, pečnici **G733** in **G734** imata po celotnem ostenju vodoravne kanelure. Ustje je enostavno in orientirano rahlo navzven. Dna so lahko rahlo (**G731**, **732**) ali nekoliko bolj vbočena (**G733**, **G735**).

Slika 5.3.16 Oblike pečnic.

Tip 2

Lončaste pečnice (G736, G737).

Pečnica G736 ima dno okrogle in ustje pravokotne oblike. Na ostenju pod ustjem ima tri vodoravne kanelure. V ta tip uvrščamo tudi pečnico G737. Njeno dno je okrogle, ustje pa zaobljene pravokotne oblike. Ostenje ima ovalno obliko, premer ustja je ožji od premera dna. Pečnica izstopa od ostalih predmetov zlasti

zaradi svoje višine, ki znaša dobrih 35 centimetrov. Vsi primeri lončastih pečnic, tudi tistih, ki niso predstavljeni v katalogu, so neloščeni.

Tip 3

Oploščene pečnice (G738–753).

Odlomki oploščenih pečnic G738–740 so okrašeni verjetno z geometrijskim okrasom, ki pa ga zaradi fragmentarne ohranjenosti ni mogoče natančneje opredeliti. Verjetno odlomka G738 in G739 pripadata isti pečnici. Vsi omenjeni odlomki so neloščeni.

Odlomka G741 in G742 prav tako zelo verjetno pripadata isti pečnici. Na odlomku je verjetno upodobljen svetnik, morda duhovnik, ki z desnico blagoslavlja, v levici pa drži križ. Oba odlomka sta neloščena.

Pri odlomkih G743–746 je zaradi fragmentarne ohranjenosti motiv okrasa težko razpoznaven. Tudi ti odlomki so neloščeni.

Odlomka G748 in G749) imata po zgornji površini nanesen bel glinen premaz, torej gre za polizdeleka, in imata upodobljen preprost geometrijski motiv s profiliranim okvirjem. Podoben okras imata tudi odlomka G750 in G751, ki pa imata poleg belega premaza nanesen tudi zelen lošč. Ker so omenjeni odlomki le fragmentarno ohranjeni, ne vemo, kakšen motiv je bil upodobljen v osrednjem delu pečnice.

Odlomek pečnice G752 z motivom rozete ima po vrhnji površini nanesen bel glinen premaz in je najbrž polizdelek lokalne lončarske delavnice.

Prav tako predstavlja polizdelek odlomek pečnice G753, saj ima po vrhnji površini nanesen le bel glinen premaz. Glede na obliko lahko sklepamo, da je bila pečnica vgrajena v kronski del peči. Na njej je upodobljen arhitekturni motiv – gotski šilasti obok, pod njim pa je viden osrednji del človeške figure, ki v vsaki roki drži grb.

Tipološke in časovne primerjave pečnic

Preproste lončaste pečnice s pravokotnim ustjem so bile odkrite na gradu Šalek (Brišnik, Ravnikar 1999, 46; T. 4: 23), v Polhovem Gradcu (Železnikar 2002, T. 4; T. 5: 1–4), na Ljubljanskem gradu (Guštin, Horvat 1994, 91), v Pleterjah (Bavec 1996, sl. 15 in 16), na Šilentaboru (Bratina 2005, T. 28: 2) in na Starem gradu nad Podbočjem (Guštin, Cunja, Predovnik 1993, 59, sl. 13). Na gradu Šalek so tovrstne pečnice

datirane v pozno 14. in 15. stoletje (Brišnik, Ravnikar 1999, 46), medtem ko se v Polhovem Gradcu pojavljajo v plasteh, ki so datirane v 14. in vse do druge polovice 17. stoletja (Železnikar 2002, 334, Tab. 10). V Pleterjah so lončaste pečnice umeščene v časovni okvir od 14. do prve polovice 16. stoletja (Bavec 1996, sl. 15 in 16, 147).

Odlomek čašaste pečnice z okroglim ustjem je bil odkrit na Malem gradu v Kamniku. Štular ga na podlagi primerjav časovno umešča v 13. in 14. stoletje (Štular 2009, 136, 138, T. 24: 11). Po tipologiji, ki jo je opredelila Eva Roth Heege s sodelavci, kranjski odlomki glede na razmerje med višino in premerom ustja verjetno spadajo v tip cevastih pečnic, ki pa predstavljajo različico čašastih pečnic. Vendar pa se švicarski primeri nekoliko razlikujejo od kranjskih, predvsem v obliki ustja (Roth Heege 2012, 218). Prvi imajo ustje zadebeljeno in zaobljeno, medtem ko imajo kranjski ravno odrezano ustje, ki ni odebeljeno. Še najbolj soroden kranjski pečnici **G733** je primer iz Nemčije (Leipzig), ki je opredeljen med čašaste pečnice z okroglim ustjem. Tudi ta ima ravno odrezano, nekoliko navzven nagnjeno ustje, ki ni zadebeljeno. Vendar je razmerje med višino in premerom ustja drugačno; pečnica iz Leipziga ima večji premer ustja, obenem pa je višina predmeta nekoliko manjša. Časovno je umeščena v 12. in do konca 13. stoletja (Roth Heege 2012, 214–215). Predvidevamo, da so tovrstne pečnice izdelovali v kranjski lončarski delavnici, saj je imel en primer pečnice deformirano ostenje, ki je verjetno posledica napak pri postopku žganja. Kranjski primeri so torej na podlagi ostalega gradiva časovno umeščeni v konec 16. in na začetek 17. stoletja. Zakaj je tako veliko časovno razdobje med švicarskimi in nemškimi primerom na eni strani ter kranjskimi na drugi, je težko reči. Morda je bila ta oblika pečnic zelo dolgoživa, kot se je to izkazalo za lončaste pečnice (prim. Železnikar 2002, 323).

Motiv rozete, ki je zelo podoben kranjskemu, najdemo na pečnici z Ljubljanskega gradu (Guštin, Horvat 1994, 97, kat. št. 13) in na Starem gradu v Celju (Bregant 1997, 33). Tovrstni motiv je bil zelo priljubljen v poznosrednjeveškem in zgodnjenovoveškem času (Guštin, Horvat 1994, 75–76).

Pečnici **G753** na slovenskem območju ni najti primerjav. Prav tako je bilo zaradi fragmentarne ohranjenosti odlomkov pečnic **G738–746** iskanje primerjav neuspešno.

Pečnicam s profiliranim okvirjem je bilo mogoče najti primerjave na gradu Šalek (Brišnik, Ravnikar 1999, T. 4: 24, 25, 27), vendar je podrobnejša analiza zaradi neohranjenosti osrednjega dela pečnic onemogočena.

Distančniki, tehnična keramika

V kranjski odpadni jami so bili odkriti trije distančniki (**G754–756**). Izdelani so iz slabo prečiščene gline in imajo trikrako obliko s priostrenimi nožicami. Lončarji so jih uporabljali pri žganju loščenih keramičnih izdelkov odprtih oblik (krožnikov, skled in skodel). Položili so jih na dna posod, s čimer so onemogočili neposreden stik z drugimi posodami in tako preprečili, da bi se ostenja posod med žganjem sprijela (Guštin 2004, 57–58). Najdbe distančnikov v odpadni jami le še dodatno potrjujejo lončarsko dejavnost v Kranju.

Verjetno je bila v tukajšnji lončarski delavnici izdelana pomožna ploščica **G757**. Spodaj ima polkrožno obliko, zgornji del ni ohranjen v celoti. Verjetno se je poškodovala med postopkom žganja, na kar nakazuje njena neenakomerno obarvana površina. Tovrstne ploščice so lončarji uporabljali za zlaganje manjše keramike v več nadstropij (Guštin 2004, 57).

Neopredeljeni predmeti

Predmet **G758** ima ohranjen cevast izliv (dulec) in aplikje, ki kupolasto oblikovanemu zaključnemu delu dajejo videz živalske glave (morda pujsa), ki prehaja v ostenje ovalne oblike. Morda bi ta predmet lahko primerjali z odlomki, ki so bili odkriti na gradu Gornji Maribor. Najdeni odlomki predstavljajo akvamanile. To je vrč za vodo, ki so ga uporabljali za umivanje ali splakovanje rok. Večinoma so bile izdelane iz bron, lončene pa so bile cenejši nadomestek. Sprva so jih uporabljali le za sakralne namene. Pozneje (v 13. in 14. stoletju) so jih uporabljali kot namizno keramiko v kombinaciji z umivalnikom. Največkrat so bile oblikovane po živalskih in človeških podobah, ki izvirajo predvsem iz Bližnjega Vzhoda in Sredozemlja. Izliv je bil najpogosteje oblikovan kot živalska glava – bik, oven, fantastične živali (Ravnik 2012, 18).

Natančneje nismo mogli opredeliti tudi odlomka dna in ostenja posode **G759**. Izdelan je iz prečiščene gline in loščen na obeh površinah z obarvanim neprosojnim loščem rjavo-okraste barve. Dno je okroglo, medtem ko ostenje prehaja v pravokotno obliko, ki pa ni deformirano. Na notranji površini je lošč luknjičav, na zunanjo površino je prilepljen košček keramike nekega drugega predmeta, ki se je morda na ostenje prilepil med zlaganjem v peč. Na podlagi teh opažanj predvidevamo, da je bil predmet izdelan v lokalni lončarski delavnici. O namembnosti je zaradi slabe ohranjenosti predmeta težko ugibati.

5.3.2 Motivika okrasa na lončenini iz Odpadne jame 1

Urška Stepanjan

Za analizo motivike so bili izbrani najlepše ohranjeni kosi z ostanki okrasa. Večina je najverjetneje polizdelkov tukajšnje lončarske delavnice. V večjem delu gre za izmet po prvi fazi žganja, zato imajo predmeti le vrezan okras v bel glinen premaz (engobo), ni pa še obarvan in premazan s prozornim svinčevim loščem. Ta je prisoten le na predmetih (**G621, G622, G631, G632, G634, G678, G712**).

Krožniki, skleda, skodele

Človeške figure

Tovrstni motivi so vrezani na dnu posod kot glavni motiv. Na krožnikih, skledah in skodelah (**G625, G628, G634**) so upodobljeni ženska poprsja v profilu z značilno renesančno frizuro in avbo. Upodobljena sta tudi zgornji del obleke z globokim vratnim izrezom, ki je šrafiran, in del rokava. Na krožniku **G631** je zaradi slabe ohranjenosti težko določiti, ali gre za žensko ali moško figuro. Na glavi je zelo verjetno upodobljena krona, ki ima roglje s trilitnimi zaključki, zato lahko sklepamo, da gre za upodobitev kralja ali kraljice.

Tudi dno krožnika **G710** ima vrezano žensko poprsje v profilu z renesančno frizuro in avbo, vendar ima povsem drugače upodobljen zgornji del trupa kot

ostale upodobitve. Ta dama za razliko od ostalih nima oblačila z globokim vratnim izrezom, ampak nosi oblačilo s prilegajočim se vratnim delom, poševne črte pa nakazujejo gube oblačila. Na spodnjem delu trupa je vrezan krog, morda medaljon ali okrasna priponka, ki je razdeljen na štiri polja, v katerih so manjši krogi.

Upodobitev na dnu krožnika **G707** se od vseh ostalih primerov razlikuje v tem, da je upodobljena celopostavna ženska figura, od katere pa je ohranjen samo del, na katerem sta vidna rokav pokrčene desne roke in široko nabrano krilo.

Upodobitve človeških figur lahko na podlagi kombinacij z različnimi motivi na robu ustij delimo v tri večje skupine:

Poprsja v kombinaciji s koncentričnimi krogi na robu ustja

Skleda **G625** ima na dnu upodobljeno žensko poprsje v profilu, rob ustja je okrašen s koncentričnimi krogi.

Poprsja v kombinaciji z geometričnimi motivi na robu ustja

Krožnik **G629** ima na dnu upodobljeno žensko poprsje v profilu, rob ustja pa je okrašen s cik-cak motivom. Krožnik **G634** ima poleg vrezanega ohranjen tudi slikan okras. Na dnu je upodobljeno žensko poprsje, ki je obrobljeno z modro barvo, lasje in šrafirani del obleke sta rumene, avba pa rumene in vijolično-rjave barve. Portret je obkrožen s koncentričnima krogoma vijolično rjave in zelene barve. Rob ustja nima vrezanega okrasa, ampak ima v širših poljih naslikan niz vodoravnih črt vijolično-rjave barve, ožja polja so obrobljena z modro barvo, njihovo polnilo pa je rumene barve.

Poprsja v kombinaciji z rastlinskim in geometričnim motivom na robu ustja

Na krožniku **G631** je zaradi slabe ohranjenosti težko razpoznati, ali gre za žensko ali moško figuro, kar je verjetno posledica napak pri postopku slikanja ali žganja posode. Lasje so obarvani rumeno, nad glavo je verjetno upodobljena krona. Spodnji del roba ustja je obkrožen s koncentričnim krogom zelene barve. Preostali del roba je okrašen s polji, v katerih so upodobljeni cvetovi, ki

so poslikani v zeleni in rumeni barvi, ter rumeno obarvanimi praznimi in šrafiranimi polji. Vsa polja so obrobljena z modro barvo. Podoben motiv šrafiranih polj in cvetlic je poznan z gradu Šalek (Brišnik, Ravnikar 1999, T. 9: 40), medtem ko so bili podobni motivi ženskih poprsij najdeni v Škofji Loki (Slabe 1977, 55–59; Štukl 2004, 18, Sl. 17).

Živalski motivi

Ribji motiv

V to skupino lahko zelo verjetno poleg spodaj navedenih uvrstimo še predmete **G692**, **G699** in **G712**, ki imajo slabo ohranjena dna, vendar je mogoče razločiti motiv prepleta treh rib. Odlomek **G712** ima poleg graviranega ohranjen tudi poslikan okras. Ribje glave so rumene barve, glavni motiv prepleta treh rib obrobljena koncentrična kroga zelene in modre barve. Poslikava je slabše kakovosti, saj je dobršen del prozornega lošča in barv odluščen.

Ribji motiv v kombinaciji s koncentričnimi krogi

V tej skupini srečamo predmete, ki imajo na dnu posod upodobljen motiv prepleta treh rib. Rob ustja je okrašen le z motivom koncentričnih krogov. Sem sodijo predmeti **G624**, **G638** in **G643**. Verjetno v to skupino lahko prištejemo tudi predmeta **G616** in **G627**, kjer dno ni ohranjeno, vendar pa so na ostenju vidne ribje repne plavuti. Tudi krožnik **G646** ima slabo ohranjeno dno, vendar so na ohranjenem delu verjetno upodobljena ribja usta. Motiv ribe se pojavlja v Škofji Loki (Slabe 1977, 55–59) in Ljublanici (Gaspary in Erič 2008, T. 14: 1).

Ribji motiv v kombinaciji s pletenico na ostenju

Predmeti v tej skupini so sicer ohranjeni precej slabše kot v zgornji skupini. Ohranjeni so le deli dna in ostenja. Na krožniku **G690** je videti, da gre za motiv prepleta treh rib, na ostenju pa je okras pletenice. Pri krožniku **G691** prav tako nastopa motiv ribe, vendar je zaradi delne ohranjenosti dna težko reči, ali gre prav tako za preplet treh rib kot pri zgoraj omenjenih primerih. Za razliko od ostalih pa pri tem primeru opazimo tudi motiv kolesa, ki se pojavi skupaj s pletenico na ostenju.

Ribji motiv v kombinaciji z geometričnimi motivi na ostenju

Pri krožniku **G697** imamo opraviti z ribjim motivom, vendar je zaradi slabše ohranjenosti dna težko domnevati, da gre za preplet treh rib, kot pri ostalih primerih iz te skupine. Obenem je upodobljen motiv kolesa tako kot pri predmetu **G691**. Na ostenju so upodobljeni krogi in rombi. Pri krožniku **G703** je upodobljen motiv prepleta treh rib, na ostenju pa se izmenjujejo polja s prekrižanimi črtami in šrafirana polja.

Motiv ptice

V to skupino poleg spodaj opisanih sodita tudi slabše ohranjeno dno krožnika (**G694**) in dno z ostenjem (**G645**). Pri prvem je ohranjen del glave in trupa ptice, najverjetneje goloba. Pri drugem primeru je v celoti ohranjen trup in glava ptice. Tudi pri tem gre najverjetneje za upodobitev goloba. Krožnik ima ohranjeno še poslikavo, vendar je mehurčkasta, barve so brez sijaja, kar je verjetno posledica previsoke temperature žganja ali slabe recepture barv. Krožnik ima ohranjen del ostenja, vendar je prav zaradi slabe kakovosti poslikave težko razpoznati okrasni motiv.

Zelo podoben motiv ptice, najverjetneje goloba, najdemo na krožniku iz Ljubljane, vendar ta nastopa z motivom šrafiranih polj in cvetov na robu ustja (Horvat Ma. 1999, Tav. XVII: 1). Pri kranjskih krožnikih se ta motiv pojavlja le v kombinaciji z ženskim poprsjem. Motiv ptice je bil najden še na krožniku iz Škofje Loke (Slabe 1977, 55–59), kjer je upodobljen petelin, in na krožniku iz Polhovega Gradca (Železnikar 2002, 363, T. 11: 1). Pri kranjskih krožnikih upodobitve petelina ni zaslediti.

Ostali trije primeri krožnikov so bolj ohranjeni, zato so glede na okrasne motive dodatno deljeni v dve skupini.

Motiv ptice v kombinaciji z rastlinskimi motivi na ostenju

V to skupino sodi krožnik **G618**. Na dnu je zelo verjetno upodobljen golob, viden je le njegov spodnji del trebuha in noga, pod njim je upodobljen želod. Okrog tega osrednjega motiva so na ostenju upodobljeni želodi s stebli. Rob ustja je okrašen s pletenico. Tudi na

madžarskem najdišču Bajsávar se motiv ptice pojavi z motivom želodov, rob ustja pa krasi valovnica (Kovács 2009, 260, Fig. 3: 2). Seveda pa je med njima precej velika razlika v izvedbi oziroma risbi motiva, saj so ptice in želodi na madžarskih krožnikih upodobljeni na drugačen način kot pri kranjskih.

Motiv ptice z geometričnimi motivi na ostenju

Krožnik **G702** ima na dnu upodobljeno ptico, najverjetneje goloba, pod njim je motiv želoda. Na ostenju se izmenjujejo prazna in šrafirana polja. Rob ustja ni ohranjen. Krožnik **G711** ima skoraj v celoti ohranjen motiv ptice, prav tako najverjetneje goloba, manjka le spodnji del trupa in noga. Ostenje je zelo slabo ohranjeno, vendar lahko domnevamo, da ga krasi pletenica.

Motiv zajca

Motiv zajca v kombinaciji z geometričnimi motivi na ostenju

Pri krožnikih **G614** in **G615** je na delno ohranjenem dnu mogoče razpoznati zajčje noge, pri prvem primeru tudi zgornji del glave in ušesa. Pri obeh primerih je na ostenju upodobljen motiv src.

Na krožniku **G612** je zelo verjetno upodobljen gobček zajca, na ostenju pa motiv pletenice. Vsi trije omenjeni primeri imajo rob ustja okrašen le s koncentričnimi krogi.

Na dnu krožnika **G704** se je ohranil motiv zajca, medtem ko je ostenje okrašeno s pletenico.

Motiv zajca v kombinaciji z rastlinskim motivom

Krožnik **G701** ima na dnu skoraj v celoti ohranjeno risbo zajca. Na ostenju so upodobljeni želodi s stebli.

Rastlinski motivi

Rastlinski motivi se najpogosteje pojavljajo na ostenju krožnikov, posamezno jih srečamo tudi na dnu v kombinaciji z motivom ptice. Daleč najbolj od vseh prevladuje upodobitev želodov s stebli (**G609**, **618**, **626**, **636**, **670**, **700**, **701**). Ti se pojavljajo v kombinaciji z motivom zajca, ptice in cvetov. Motive želodov najdemo na primerih iz Bajcsávára, kjer se pojavljajo le na ostenju krožnikov (Kovács 2009, 260, Fig. 3: 2, Fig. 5: 18), in Ljubljane, kjer jih najdemo tako na ostenju kot tudi na dnu krožnikov (Horvat Ma. 1999, 193,

Tav. XVII: 4). Na krožniku **G666** je na ostenju upodobljen motiv cvetnih listov, na krožniku **G719** pa stebila z listi.

Zelo redko se rastlinski motiv pojavi na robu ustja, kar lahko zasledimo samo pri treh primerih. Odlomek roba ustja **G660** ima upodobljene vitice z drobnimi cvetovi. Odlomek roba ustja **G682** ima poleg vrezanega motiva stiliziranih listov ohranjen tudi poslikan okras. Listi so obarvani izmenično z rumeno in zeleno ter obrobljeni z modro barvo. Spodnji del roba ustja je obkrožen s koncentričnim krogom vijolično-rjave barve, vrh ustja pa s krogom zelene barve. Enak motiv srečamo na robu ustja krožnika **G644**, na njegovem ohranjenem delu ostenja so upodobljena šrafirana polja in stebila z listi. Tudi ta ima ohranjen poslikan okras, vendar je dovršen del barv odluščen. Mogoče je razločiti poslikavo v rumeni in zeleni barvi na robu ustja, njegov spodnji rob je obkrožen s krogom zelene, del ostenja pa s krogom vijolične barve. Šrafirana polja in stebila z listi na ostenju so zelene barve.

Na nekaj primerih zasledimo upodobitev cvetlice na dnu, kjer se nahaja glavni motiv. Krožnik **G698** ima ohranjeno le dno, na katerem je upodobljen cvet s srčastimi listi. Morda v to skupino sodi tudi krožnik **G693**, vendar je to težko potrditi zaradi slabe ohranjenosti dna. Na ohranjenem delu je verjetno upodobljen cvetni list. Ostali štiri krožniki iz te skupine so dobro ohranjeni, zato jih je bilo mogoče na podlagi kombinacij različnih motivov razdeliti v dve skupini.

Motiv cvetlice v kombinaciji s koncentričnimi krogi

Krožniki **G633**, **G635** in **G680** imajo na dnu kot glavni motiv upodobljen cvet. Prvi ima srčasto, druga dva pa trikotno oblikovane liste. Ker pri zadnjih dveh omenjenih krožnikih dno ni ohranjeno v celoti, dopuščamo možnost, da gre morda za motiv zvezde. Rob ustja je pri vseh treh okrašen le s koncentričnimi krogi. V to skupino sta uvrščeni tudi skledici **G621** in **G622**, ki imata poleg graviranega cveta s trikotnimi listi ohranjen tudi poslikan okras. Pri prvi je osrednji del cveta obarvan rumeno in obrobljen z zeleno barvo, listi so zelene in modre barve, ustje je obkroženo s koncentričnim krogom modre barve. Pri drugi skledici je osrednji del cveta prav tako rumeno obarvan, vendar obkrožen

z vijolično barvo, šrafirana polovica lista je rumene, polovica nešrafiranega dela lista pa modre barve. Ustje je obrobljeno s koncentričnim krogom zelene barve. Soroden okras cvetlice s trikotnimi listi najdemo na krožniku iz Škofje Loke (Slabe 1977, 56) in Bajcsávára (Kovács 2009, Fig. 5: 17). Tudi na škofjeloškem primeru se ta motiv pojavi tako kot na kranjskem skupaj s koncentričnimi krogi na robu ustja.

Motiv cvetlice v kombinaciji z drugimi rastlinskimi motivi

V to skupino sodita krožnika **G609** in **G626**. Oba imata identičen motiv, in sicer cvetlico na dnu kot glavni motiv. Cvet ima štiri liste, njihova notranjost je šrafirana, med listi so upodobljene vitice oziroma nekakšni ozki listki. Okrog tega glavnega motiva so na ostenju upodobljeni želodi s stebli. Prvi krožnik ima rob ustja okrašen s koncentričnimi krogi, medtem ko pri drugem ta ni ohranjen. Sorodno upodobitev cveta s štirimi listi, katerih notranjost je šrafirana, najdemo na madžarskem najdišču Bajcsávar (Kovács 2009, 260, Fig. 3: 3). Vendar pa ima ta med listi drugače upodobljene vitice in dodatne srčasto oblikovane listke. Tudi motiv na robu ustja je povsem drugačen.

Geometrični motivi

Ti se pojavljajo le na ostenjih in robovih ustij krožnikov, skled in skodel. Koncentrični krogi so upodobljeni na vseh delih odprtih posod, veliko pa je primerov, kjer je s tem motivom okrašen le rob ustja. Ta se pojavlja v kombinaciji s skoraj vsemi glavnimi motivi – portreti, zajci, ribami in cvetovi ter salomonskim križem.

Zelo pogost je motiv **pletence**, ki se pojavlja tako na ostenjih (npr.: **G612**, **620**) kot tudi na robovih ustij (npr.: **G617**, **G618**, **G623**, **G663**, **G665**, **G667**) odprtih posod. Ta motiv se na ostenju pojavlja v kombinaciji z glavnimi motivi salomonskega križa (**G620**), zajca (**G612**) in ribe (**G690**, **G691**). Ker so ohranjeni pretežno le robovi ustij s tovrstnim motivom, ne pa tudi drugi deli posod, je nemogoče ugotavljati, v kakšnih kombinacijah se ta pojavlja z ostalimi motivi. To je mogoče le pri krožniku (**G618**), kjer pletenica nastopa z motivom želodov in stebel na ostenju ter motivom ptice na dnu. Motive pletence srečamo na krožnikih

iz Škofje Loke (Štukl 2004, 18, Sl. 16), Bajcsávára (Kovács 2009, 263, Fig. 5: 11), in Malega gradu v Kamniku (Štular 2009, 134–135, sl. 6.7).

Motiv **verige src** se pojavlja na ostenju krožnikov le v kombinaciji z motivom zajca (npr.: **G612**, **G615**). Na krožniku **G688** se motiv src pojavi na dnu kot glavni motiv.

Motiv **trikotnikov**, ki so po sredini predeljeni z navpično črto, najdemo na robovih ustij **G619** in **G628**. Pri prvem krožniku ta motiv nastopa v kombinaciji s prekrizanimi črtami na ostenju, pri drugem primeru zaradi fragmentarne ohranjenosti ostenja motiva ni mogoče prepoznati. Trikotnike srečamo tudi na nekaj primerih ostenj krožnikov, in sicer na odlomkih **G630**, **G683** in **G720**. Pri prvih dveh ta motiv nastopa s koncentričnimi krogi na robu ustja. Motive trikotnikov z navpično črto na sredini najdemo na krožniku s Kozlovega roba, vendar tu nastopajo na ostenju (Žbona Trkman 1999, 190, Tav. XIV: 2), in Ljubljane, kjer prav tako kot pri kranjskih nastopajo na robu ustja (Horvat Ma. 1999, 193, Tav: XVII: 4).

Motiva **šrafiranih in prekrizanih polj** sta upodobljena tako na robovih ustij (**G662**) kot na ostenjih (**G637**, **G703**). Motiv šrafiranih polj zasledimo na primerih z najdišča Bajcsávar, ki nastopajo skupaj s praznimi polji na robu ustja (Kovács 2009, 261, Fig. 4: 5). **Cik-cak linije** nastopajo le na robovih ustij. Najdemo jih na robu ustja **G649**, dvojne cik-cak linije na ustju **G629** nastopajo skupaj z ženskim poprsem, dvojne cik-cak linije s pikami pa na krožniku **G717**.

Motiv **pletence z oglatimi linijami** najdemo na robu ustja **G666**, kjer je upodobljen skupaj z motivom cvetlic na ostenju.

Motiv **spiral** najdemo na ostenju krožnika **G716**.

Motiv, kjer se izmenjujejo **krogi in rombi**, je upodobljen na robu ustja **G681** in na ostenju krožnika **G697**, kjer je upodobljen v kombinaciji z motivom ribe in kolesa na dnu.

Motiv salomonskega križa

V to skupino sodi manjša skleda **G613**, ki ima salomonski križ upodobljen na dnu. Ta motiv srečamo tudi na dnu skleda **G620**, ki ima na ostenju ohranjen motiv pletence, rob ustja pa je okrašen le s koncentričnimi krogi.

Ročke in vrči

Pri ročkah gre v glavnem za polizdelke tukajšnje delavnice, zato imajo po obeh površinah nanesen le bel glinen premaz. Le štirje primeri imajo ohranjen tudi poslikan okras, čez katerega je nanesen prozoren svinčev lošč. Tako ima manjša ročka **G582** na osrednjem medaljonu upodobljeno mrežo modre barve z rumenimi pikami. Zaradi slabe ohranjenosti lošča in poslikanega okrasa je rekonstrukcija lestvičastega motiva okoli osrednjega medaljona negotova. Ob njem pa so vidne palmete modre barve.

Ročka **G583** ima v osrednjem medaljonu upodobljeno štirikrako zvezdo. Kraki so rumene, modre, zelene in vijolično-rjave barve. Motiv obroblja vijolično-rjav krog, nato lestvičast motiv modre barve in nazadnje spet krog vijolično rjave barve. Ob njem so nanizane palmete modre barve.

Ročka **G588** nima v celoti ohranjenega osrednjega medaljona, vendar je mogoče videti, da je upodobljena večkraka zvezda. Zaradi obloge, ki pokriva večji del okrasa, je težko določiti barve krakov. Zvezda je modre barve, kraki so modre ali vijolične barve, med kraki so upodobljene modre pike. Osrednji motiv obkroža krog modre barve in nato lestvičast motiv zelene in modre barve. Ob njem so nanizane palmete modre barve.

Ročka **G573** ima na površini neenakomerno naneseo modro barvo, ki je mehurčkasta, črepinja pa je zasintrana. Vse to je zelo verjetno posledica previsoke temperature žganja. Morda gre za tehniko meliranja, s katero so krasili posodje in pečnice.

Ročka **G575**, ki morda ni lokalnega izvora (drugačna faktura in način poslikave), ima skromno ohranjen trebuh, zato je težko rekonstruirati njen okras. Očitno pa je, da je imela ročka trebuh okrašen z osrednjim medaljonom (ohranjen je le njegov spodnji del), ki ga obkroža lestvičast motiv, na spodnjem delu ob njem je ohranjen motiv palmet. Ročka je poslikana v modri barvi, v spodnjem delu medaljona zasledimo tudi drobno rumene barve, s katero je obarvano manjše polje. Ročki **G571** in **G574** imata poleg belega glinenega premaza ohranjen le slikan okras v temno rjavi barvi. Naslikan imata medaljon z lestvičasto obrobo in palmetami, notranjost medaljona ročke **G574** je šrafirana. Predmeta nista loščena, rjav ton slikanega okrasa

pa je morda posledica napak pri postopku žganja.

Vrč **G596** je poslikan z navpičnimi vzporednimi črtami modre barve, polnilo med njimi je izmenično zelene in rumene barve. Med njimi je naslikan niz vzporednih kratkih vodoravnih črt vijolično-rjave barve. Prehod vratu v trebuh vrča je okrašen s poslikano vodoravno linijo rumene barve. Pod njo je ohranjen le manjši del trebuha, na katerem je viden okras mreže v modri barvi. Čez poslikan okras je bil nanesen prozoren svinčev lošč, ki pa je slabo ohranjen.

5.3.3 Tipološka in časovna opredelitev najdb iz ostalih kontekstov

Helena Bešter

V tem delu poglavja je predstavljen izbor srednje- in novoveških najdb. Večina najdb je iz premešanih kontekstov, izjema so predmeti, ki so bili najdeni v Odpadnih jami 2 (**S25**) lončarske delavnice. Kot osnova za tipološko opredelitev lončenine je služila tipologija lončenine iz Odpadne jame 1 (**S24**), ki je predstavljena v poglavju 6.3.1.

Predmeti so razvrščeni v tri večje skupine glede na material, iz katerega so izdelani (keramika, steklo, kovina), znotraj skupin pa nadalje po funkciji. Če je bilo možno, smo poiskali ustrezne primerjave, s pomočjo katerih so predmeti datirani.

Keramika

Lonci

Številčno najmočnejšo skupino predstavljajo lonci, ki sodijo med kuhinjsko posodje. Zaradi slabše ohranjenosti smo samo nekaterim loncem lahko določili obliko. Večina jih sodi v tip 1 (**G770, G814, G809, G827, G833, G843, G844, G865, G890**), dva v tip 2 (**G792, G818**) in trije v tip 3 (**G760, G808, G861**). Nov tip predstavlja lonec iz Odpadne jame 2 (**G765**). Primerjavo za to obliko najdemo v Polhovem Gradcu iz sredine in druge polovice 17. stoletja (Železnikar 2002, 341, T. 10: 24). Primernejša za datacijo so ustja. Nekatera imajo neposredne primerjave v Odpadnih jami 1 (**G760, G765, G775, G817, G827, G865, G879, G890**). Primerjave

za enostavna ravno odrezana ustja (**G770**, **G818**, **G791**) najdemo na Starem gradu nad Podbočjem, kjer so datirana v konec 12. in v 13. stoletje (Predovnik 2003, 140, kat. št. 2), na Starem gradu v Celju (Brišnik 1999, 269, tab. 12: 163, 164), kjer so datirana od 11. do 13. stoletja, in na Šilentaboru, kjer pa so postavljena v čas med 15. in 17. stoletjem (Bratina 2005, 717, T. 8:3). Te datacije kažejo na dolgotrajno uporabo loncev s tem tipom ustja.

Za trikotno konveksno ustje s profiliranimi različicami (**G816**, **G855**, **G821**) najdemo najboljše primerjave v Šentvidu pri Stični iz konca 15. in 16. stoletja (Porenta *et al.* 2015, 365, T1: 12) ter v Polhovem Gradcu, kjer so datirani v prvo polovico 16. stoletja (Železnikar 2002, 339, T. 6: 18). Za zaobljeno ustje (**G833**) smo primerjavo našli v Šilentaboru iz časa med 15. in 17. stoletjem (Bratina 2005, 722, T. 18: 10), za močno izvihano zaobljeno ustje (**G885**) prav tako v Šilentaboru (Bratina 2005, 713, T. 1: 4) in v Polhovem Gradcu, kjer so ustja umeščena v sredino in drugo polovico 17. stoletja (Železnikar 2002, 338, T. 5: 14).

Naslednji tip ustij, ki se pojavlja na najdišču, je visoko trikotno ustje z več različicami (npr. **G842**, **G854**, **G863**). Dobre vzporednice lahko najdemo v Polhovem Gradcu, kjer so datirani v konec 15. stoletja (Železnikar 2002, 338, T. 6: 4-7), na Šilentaboru, kjer so datirani od 15. do 17. stoletja (Bratina 2005, 721, T. 15: 13), in v Šentvidu pri Stični datirani v konec 15. in 16. stoletje (Porenta *et al.* 2015, 366, T. 4:51). Visoko profilirano ustje (npr. **G822**, **G893**, **G895**) ima najboljše primerjave v Šentvidu pri Stični (Porenta *et al.* 2005, 366, T. 5: 70, 71), v Polhovem Gradcu iz časa sredine in druge polovice 17. stoletja (Železnikar 2002, 343, T. 12: 5), Šilentaboru (Bratina 2005, 716, T. 7: 5) in na Starem gradu nad Podbočjem, kjer se pojavijo v začetku 14. stoletja in ostanejo v uporabi več stoletij (Predovnik 2003, 59).

Okras na loncih ni tako zelo raznolik. Večinoma gre za vodoravne kanelure na ramenu in trebuhu (**G770**, **G861**, **G890**), kanelirano valovnico na ostenju (**G772**, **G849**) ali na ustju (**G839**, **G891**, **G895**), odtise trsa ali cevke na ostenju (**G773**) ali na ustju (**G803**, **G840**, **G842**, **G860**, **G863**), odtisi nohtov na ostenju (**G873**) ter aplicirano rebro z odtisi trsa ali cevke (**G823**, **G826**).

Ročke

Ročke sodijo med fino namizno posodje in se glede na obliko trupa delijo na ročke na navidezni nogi in ročke brez navidezne noge. V prvo skupino sodi samo ročka **G796**. Ostale, katerim se je dalo določiti obliko trupa, sodijo v drugo skupino. Vsa dna so preoblikovana. V tip 1 sodi ročka na navidezni nogi, ostale sodijo v tip 2, pri čemer dve ročki (**G866**, **G868**) sodita v različico 2.1, ena pa v različico 2.4 (**G869**). Vsa ohranjena ustja so vertikalna in zaobljena na notranji in zunanji strani (**G867**, **G905**, **G906**). Edini ohranjen ročaj predstavlja nov tip s trikotnim presekom (**G867**). Okras na ročkah je podoben okrasu, ki se pojavlja na ročkah iz Odpadne jame 1. Pojavlja se motiv medaljona (**G796**, **G866**, **G868**), palmete (**G796**), lestve (**G796**, **G868**) in poševno križajočih se črt (**G868**). Najpogostejša barva lošča je rjava, sledita ji zelena in rumena, pojavlja se tudi lošč modre barve. Te barve se pojavljajo tudi na ročkah iz Odpadne jame 1. Izjemo predstavljata ročka **G906**, ki ima poleg rumene, rjave in modre tudi oranžno barvo, ter ročka **G869**, ki ima zunanjo površino peskano. Nekaj primerkov prav tako majhnih ročk s peskano zunanjo površino je bilo najdenih na madžarskem najdišču Bajcsa-Vár in so datirane v 16. in 17. stoletje (Kramer 2005, kat. 302, 248). Drugo izjemo predstavlja vrč ali ročka **G897**. Fakturno se povsem loči od ostalih, okras je izdelan bolj natančno, pa tudi barve so bolj izrazite kot na ostalih ročkah. Gre za majoliko, import iz italijanskih delavnic.

Vrči

Glede na fakturne značilnosti lahko vrče uvrstimo med kuhinjsko posodje. Sicer pa številni primerki vrčev ne omogočajo bolj natančne opredelitve. Zastopan je vrč z dulcem in cilindričnim vratom ter kaneliranim ostenjem (**G799**). Ta tip vrča se na Starem gradu nad Podbočjem pojavi v 15. stoletju (Predovnik, 2003, 66). Ohranil se je tudi dulec vrča ali akvamanile (**G798**) – lončene posode za vodo v obliki živali, pogosto v obliki leva, konja ali ovna. V uporabi so bile od 12. do 15. stoletja (Keller 2002, 125).

Čaše

Odlomek ustja čaše **G936** je opredeljen na podlagi premera ustja, ostanki belega glinenega premaza pa

nakazujejo na možnost, da gre za polizdelek. Drugi odlomek je prstanasta noga čaše (**G907**), ki ima zunanjo površino polirano in je del čaše na nogi. Zanj ustrežne primerjave nismo našli. Zaradi polirane površine domnevamo, da je bila del vrednejšega pivskega servisa. Sicer so lončene čaše prišle v uporabo konec 14. in v 15. stoletju (Predovnik 2003, 66).

Pokrovi

Kot pokrova zanesljivo lahko določimo odlomka **G835** in **G862**. Prvi je konveksen pokrov z votlim profiliranim ročajem, za katerega najdemo primerjave v Odpadni jami 1. Nekaj primerov tega tipa pokrova je bilo najdenih na Malem gradu v Kamniku, kjer so datirani med 15. in 17. stoletjem (Štular 2009, 133, T. 21: 7). V isti čas so datirani tudi pokrovi v Polhovem Gradcu (Železnikar 2002, 329-330, T. 13: 5, 6). Odlomek **G862** pa je opredeljen v tip pokrova v obliki skled ali krožnika z ročajem na sredini in z okrasom koncentričnih krogov. Tovrstni pokrovi so v Slovenji redko zastopani. Poznana sta dva primera iz Ormoža, ki nista natančneje datirana (Tomanič-Jevremov 1997, kat. 33, 34), in en iz odpadne jame iz Ptujja, ki je datiran v čas med 13. in 15. stoletjem (Lamut 1993, 610, t. 6: 5).

Krožniki in skled

Tudi krožnike in skled uvrščamo med fino namizno posodje. Krožniki **G762**, **G766**, **G767** iz Odpadne jame 2 imajo obliko trupa in ustja, ki so poznani že iz Odpadne jame 1 (glej *Vrži*). Tudi okras pletenice in spirale na ustju se pojavlja v Odpadni jami 1 (glej *poglavje 6.3.2*). Nov pa je rastlinski okras na dnu krožnika **G763**. Vsi štirje krožniki so polizdelki. Tudi krožnika iz plasti na dvorišču (**G853**, **G878**) sta polizdelka. Oba pa predstavljata nov tip krožnika na najdišču. Podobni krožniki so bili najdeni na Šilentaboru (Bratina 2005, T. 2: 19), Celju (Guštin, Jezeršek, Prošek 2001, kat. 143, 144) in v Polhovem Gradcu, kjer so datirani v 16. oziroma 17. stoletje (Železnikar 2002, 331, T. 11: 1). Majhnemu krožniku (**G870**) nismo našli primerjav. Napis IHS na dnu pa kaže, da je bil izdelan za posebno priložnost.

Skled lahko v grobem razdelimo v tri skupine, ki pa jih ni mogoče navezati na tipologijo skled iz Odpadne

jame 1 (*poglavje Krožniki, skled, skodele*). Prvo predstavljajo kroglaste skled z navzven izvihanim ustjem (**G812**, **G900**, **G901**, **909**), ki so bile najdene v naselbinskih plasteh, in skleda iz Odpadne jame 2 (**G761**). Skleda **G812** tipološko izstopa, njena oblika ni povsem kroglasta, notranja površina pa ni loščena, ampak je mat polirana. Skleda **G900**, **G901** in **G909** so loščene in imajo prežgan lošč. Prvi skupini najdemo primerjave v Kopru, kjer so skleda na podlagi okrasa datirane v 16. in 17. stoletje (Mileusnić, Badovinac 2012, T. 2: 15, 149).

V drugo skupino spadajo konične skled z navznoter zavihanim ustjem (**G887**, **G899**, **G902**). Vsi trije primerki imajo na notranji površini bel glinen premaz in lošč. Tudi tej obliki najdemo primerjave v Kopru, kjer so na podlagi okrasa, ki posnema majolike, datirane v 18. in 19. stoletje (Mileusnić, Badovinac 2012, T. 2: 16, 149). Večinoma neloščene in žgane v drugačni atmosferi pa so skleda tega tipa iz različnih najdišč v Kamniških Alpah, kjer so datirane od 17. do 20. stoletja (Železnikar 2002, kat. št. 69–76, 116–119).

Tretjo skupino zastopajo nizke skled z orientacijo ustja na zunanjo stran (**G779**, **G846**, **G847**, **G848**, **G857**, **G858**), ki na podlagi fature sodijo v kuhinjsko posodje. Skleda so žgane v različnih atmosferah, vse imajo okrašene robove ustji z odtisi trsa ali cevke, skleda **G779** ima na dnu koncentrične kanelure. Primerjave za to obliko najdemo v Polhovem Gradcu, kjer pa so manjših dimenzij, njihova ustja so neokrašena, datirana so v sredino in drugo polovico 17. stoletja, opredeljena pa kot krožniki oziroma pladnji (Železnikar 2002, T. 16: 9–11).

Za skledo z ročajem **G883** najdemo primerjave na Kalcah v Kamniških Alpah, kjer je datirana v 16. in 17. stoletje (Železnikar 2000, kat. 19, 92).

Trinožniki

Odkritih je bilo nekaj nog trinožnikov (**G801**, **G888**, **G903**), ki pa so preslabo ohranjeni za natančnejšo opredelitev.

Lojenke in svečniki

Lojenka **G768** in svečnik **G764**, ki sta bila odkrita v Odpadni jami 2, se tipološko navezujeta na oblike iz Odpadne jame 1 (glej *poglavje Lojenke in svečniki*).

Lojenka s kanelurami na robu ustja (**G910**) je podobna lojenki **G727** iz Odpadne jame 1, medtem ko je svečnik **G780** v primerjavi z ostalimi bolj okrogle oblike.

Pečnice

Pomembna najdba, ki kaže na proizvodnjo pečnic v lokalni delavnici, je prav gotovo del matrice za izdelovanje obrobni oploščenih pečnic (**G778**). Na njej sta na robovih upodobljena dva obraza. Desni ima brado in rogove ter daje vtis, da piha zrak, levi pa ima dolgo brado. Med njima je rastlinski okras. Matrice (in z njimi oploščene pečnice) so se pojavile v gotskem obdobju. Izdelane so bile iz lesa ali gline, izdelovali so jih lončarji sami, kupovali pa so jih tudi od drugih mojstrov (Stopar 1975, 277).

Najstarejšo obliko predstavlja neloščena lončasta pečnica **G825**, ki se pojavlja od 14. stoletja dalje (glej *poglavje Pečnice*). Pri neloščenih oploščenih pečnicah iz severnega dvorišča gradu Kieselstein je okras zaradi slabe ohranjenosti težko določljiv. Pojavljajo se rastlinski motivi (**G820**, **G828**, **G832**, **G851**), motiv zvezde (**G795**), na enem odlomku je viden del človeške noge (**G850**).

Rastlinski motiv na pečnicah je v uporabi že od samega začetka, še posebej pa je priljubljen od 16. stoletja dalje. Najstarejše neloščene pečnice se pojavijo v 14. stoletju, okoli leta 1500 jih nadomestijo loščene, vendar ponekod ostanejo v uporabi še v 18. stoletju (Kramberger *et al.* 1994, 73).

Odlomek večbarvno loščene pečnice **G911** z upodobitvijo angelske glave bi lahko bil vogalni del pečnice z osrednjo upodobitvijo pasijonskega prizora ali rastlinskega motiva, ki se pojavijo v 16. oziroma 17. stoletju (Stopar, 1977, 76). Tega zaradi premajhnega odlomka ne moremo zagotovo potrditi. V prid temu govori tudi večbarvni lošč, ki se uveljavi v poznem gotskem oziroma v renesančnem obdobju (Gaspari *et al.* 1994, 66). Enako velja tudi za odlomek večbarvno loščene oploščene pečnice **G834**.

V času renesanse se je razvil nov tip peči in posledično tudi novi tipi pečnic, kamor sodi temno rjavo loščena vogalna venčna prečnica **G912** (Kramberger 1994, 72).

Steklene najdbe

Med maloštevilnimi kosi steklenih najdb je bil najden odlomek steklenice z uvahanim ustjem in cilindričnem vratom (**G913**), ki najverjetneje pripada bikonični steklenici. Obliki ustja najdemo primerjave v Ljubljani v Turjaški palači, kjer so datirane v drugo polovico 16. in prvo polovico 17. stoletja (Petek 1999, 64, 65, kat. 1, 2), in je kot proizvod ljubljanske steklarne iz neznanega ljubljanskega najdišča, datirana v 16. stoletje (Kos 2007a, 93, kat. 234), na Knežjem dvoru v Celju (Lazar 2001, 88, kat. 114) ter v Polhovem Gradcu, ki je datirana v čas sredine in druge polovice 17. stoletja (Železnikar 2002, T. 2: 6).

Odlomek čaše **G914** z navzgor zavihanimi nataljenimi kapljicami pripada t. i. čaši ježevki. Najboljše primerjave zanjo so v Celju, kjer so glede na velikost kapljic datirane v drugo polovico 14. in prvo polovico 15. stoletja (Lazar 2001, 73, kat. 24–30) in v odpadni jami na Ptujju, kjer je večina najdb postavljena v 15. in začetek 16. stoletja (Lamut 1993, 611, T. 13: 6). En primer čaše ježevke z večjim kapljicami je bil najden tudi v Ljubljani in je datirana v prvo tretjino 16. stoletja (Kos 2007, 65, kat. 109; Kos 2009, kat. 160).

Odlomek narebrenega trakastega ročaja iz brezbarvne stekla (**G877**) je najverjetneje pripadal vrču.

Dva odlomka steklenih čaš na nogi (**G280**, **G297**) smo sprva povezovali s konteksti iz bližnjih peči, ki ju je izkopovalec interpretiral kot steklarsko delavnico (Sagadin 2000), tipološko pa so najbližji kelihom iz 16. stoletja (Petek 1999, 70–78).

Kovinske najdbe

Bron

Dve majhni pasni sponi z dvojnimi obročema (**G787**, **G925**) sodita v Krabathovo skupino I7. Za to skupino spon je značilno, da so njihovi konci rahlo potegnjeni navzven. Pojavijo se v drugi polovici 14. stoletja in so v uporabi vse do začetka 16. stoletja (Krabath 2001, 138). V Sloveniji je bila podobna najdena v Ljubljani na lokaciji Tri lesnice in je datirana v 15. oziroma 16. stoletje (Veršnik 2009a, kat. št. 123; Gaspari 2012, T. 8:78). Glede na njuno velikost sta

služili kot sponi za čevlje ali torbico. Za pasni sponi (**G904**, **G916**) primerjav nismo našli.

Pravokotna ploščica **G915** z naprej zavihanim zgornjim delom je najverjetneje del knjižnega okova. Gre za zaklepno ploščico z večkotno zatično luknjo tip A po A. Vintar. Po obliki podobni ploščici sta bili najdeni na poljskem najdišču Wrocław – mestni jarek na Aleji J. Słowackiego in na danskem najdišču Gevninge. Poljski primerek je datiran v 15. ali 16. stoletje, danski pa v čas po letu 1800 (Vintar 2013, 35–36, sl. 26 in tam citirana literatura).

Za dve igli lasnici (**G813**, **G817**) primerjav nismo našli. Podobne ploščate oblike je sicer lasnica iz groba G 98 iz Šentjerneja (Predovnik, Dacar, Lavrinc 2008, kat. 53, T. 6.1), vendar je šentjernejska veliko slabše izdelana. Iгла lasnica je datirana v čas med 13. in začetkom 16. stoletja (Predovnik, Dacar, Lavrinc 2008, 64). Kot zanimivost naj izpostavimo lasnico **G917** z vrezanim imenom Clara, verjetno ime lastnice.

Poleg predmetov, ki so predstavljeni v katalogu, je bila najdena še kopica bronastih najdb (spenci, igle, nakit, naprstniki ipd.), ki so bile najdene v najmlajših kontekstih. Del teh najdb je prikazan na Sliki 6.3.17.

Železo

Najdene so bile tri puščične osti s trnastim nasadilom (**G810**, **G852**, **G918**), ki so tipične za visoki in pozni srednji vek. Sodeč po teži so bile vse tri uporabljene za lok. Puščična ost **G918** sodi v skupino osti s trnastim nasadilom, suličastim telesom in s kvadratnim ali rombičnim presekom trna in osti. Tovrstne osti se pojavijo v 12. stoletju, najdemo jih tudi v 13. in 14. stoletju, pri čemer avtorja opozorita, da je ta tip izredno podoben antičnim puščicam (Zimmermann 2000, 73–76, Ruttkay 1976, 327–331). V Sloveniji so bile najdene na Starem gradu nad Pobočjem in so na podlagi stratigrafskih podatkov datirane v 15. stoletje (Predovnik 2003, kat. 803–805, 812, 97). V čas med 12. in začetkom 16. stoletja so umeščene osti iz Zgornjega stolpa na Kranclju nad Škofjo Loko (Štukl, 2007, 1–24, 370). Brez konteksta sta dve puščični osti iz Malega gradu v Kamniku (Štular 2009, T. 5: 11, 12, 113). Osti z rombičnim presekom iz Otoka pri Dobravi pa sta datirani v najmlajši horizont zidanih stavb, ki so bile porušene leta 1473 (Stare 2004, T. 2:1 3, 14, 41). Železni predmet **G802** je najverjetneje ključ. Primerjavo zanj najdemo na Otoku pri Dobravi (Stare 2002,

Slika 5.3.17 Izbor novoveškega bronastega gradiva (foto R. Urankar).

Slika 5.3.18 Kremenovi odbitki najdeni v atriju Louskega dvorca (foto R. Urankar).

T. 8:12, 25) in v Ljubljani, kjer je datiran med 13. in 15. stoletjem (Veršnik, 2009a, kat. št. 133).

Majhen deteljčast križec **G919** je bil v uporabi kot obesek ali kot zaključek rožnega venca. Obesek je služil kot nakit, izraz religioznosti ali spomin na romanje. Med kmečkim prebivalstvom pa so imeli križi simboličen ali magično-varovalen pomen (Knez 2010, 30). Še v 17. stoletju je za zaključek rožnega venca služila svetinja, od 18. stoletja dalje pa križec (Knez 2010, 60).

Svinčena vretenca (časovno neopredeljeno)

Okrogle svinčene predmete (**G921, G922, G928, G933, 934,939**) smo interpretirali kot vretenca. Podobne najdbe je Štular na smledniškem gradu na podlagi primerjav iz Yorka opredelil kot uteži za ribiške mreže (Štular 2013, 56). Tovrstni predmeti pa so bili najdeni tudi na Starem gradu pod Lubnikom v Škofji Loki in so opredeljeni kot uteži za vreteno (Knific, Nabergoj 2016, sl. 206, 233).

Slika 5.3.19 *Pogled na izkopno polje z zabodnega roba (foto P. Janežič).*

6 Analize

6.1 Tehnološke analize prazgodovinske keramike

Polona Janežič

Tehnološka analiza je bila izvedena na večini keramičnih odlomkov posodja in glinenih predmetov, ki so navedeni v katalogu; izvzeti so bili svitki (6 primerkov), vretenca (12 primerkov) in uteži (5 primerkov). Tem je bila določena zgolj barva površine in opravljene so bile izmere. Iz natančnejše tehnološke obdelave je bilo izpuščenih tudi 24 popolnoma prežganih kosov, ki sta jim bila določena le barva in način izdelave okrasa, kjer je bilo to možno. Popolne tehnološke analize so bile izvedene na 171 kosih keramičnih odlomkov posodja in predmetov.

Določeni so bili način izdelave, barva površine, osnovni načini obdelovanja površine, način žganja, sestava, zrnavost, luknjičavost lončarske mase in njena trdota. Pri preučevanju tehnologije izdelave keramike je bila

za osnovo vzeta tehnološka študija M. Horvat (Horvat 1999).

Po metodološkem postopku, ki ga je predlagala Horvatova, je bila uporabljena prilagojena makroskopska analiza, na podlagi katere je bila na svežem lomu s pomočjo povečevalnega stekla določena vsebnost neplastičnih surovin – kremen, kalcijevega karbonata, sljude, organskih sestavin, železovih oksidov idr. Hkrati smo ocenjevali tudi njihovo velikost in pogostnost. Vsebnost kalcijevega karbonata smo preverjali s 3,7 % raztopino klorovodikove (solne) kisline.

Glede na opisan postopek so bile določene kode lončarskih mas sestavljene iz naslednjih črk: A: kremen, B: kalcijev karbonat, C: sljuda, D: organske snovi, E: železovi oksidi, K: moluski. V kodi sta poleg črke še številki; prva pomeni velikost delcev, druga njihovo pogostnost.

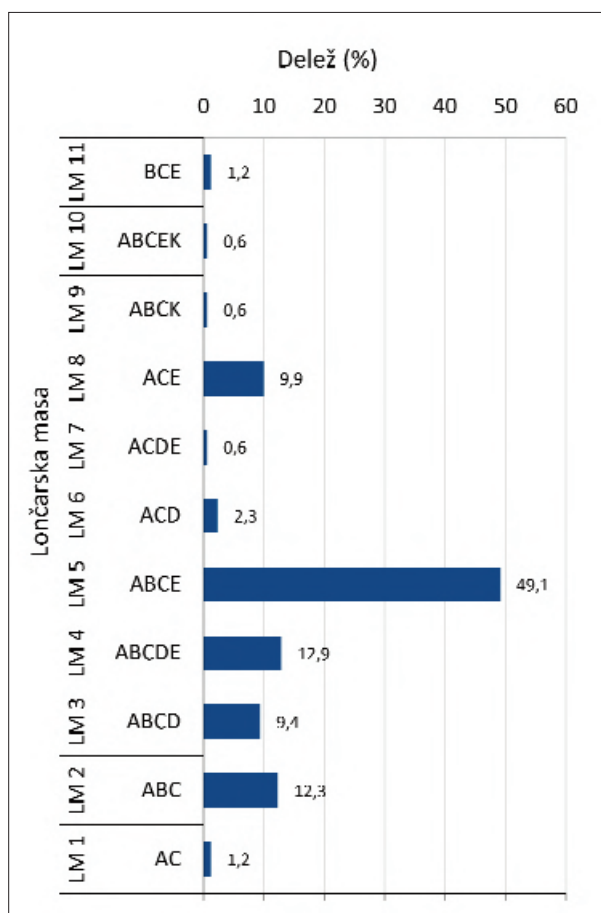
6.1.1 Lončarske mase

Prazgodovinska keramična produkcija v Kranju je bila zelo raznolika. Glede na časovni razpon, ki ga obravnavamo, je jasno, da je moralo na tem prostoru delati več lončarjev, nimamo pa tudi nobenih jasnih dokazov, da gre izključno za lokalno proizvodnjo. Temu primerna je tudi količina določenih mas. Med 171 analiziranimi kosi je bilo določenih kar 43 različnih keramičnih mas. Statistične analize kljub redukciji kod niso pokazale jasnih zakonitosti, zato so bile nadaljnje analize opravljene kar s pomočjo osnovnih lončarskih mas, s katerimi je bilo določenih 11 lončarskih mas (LM 1–LM 11), ki so predstavljene v tabeli na *sl. 6.1.1*. Najpogostejša primes glini je bil kremen, ki je prisoten kar v desetih lončarskih masah, pri sedmih masah pa

Oznaka lončarske mase	Osnovna lončarska masa	Število odlomkov	Delež (%)
LM 1	AC	2	1,2
LM 2	ABC	21	12,3
LM 3	ABCD	16	9,4
LM 4	ABCDE	22	12,9
LM 5	ABCE	84	49,1
LM 6	ACD	4	2,3
LM 7	ACDE	1	0,6
LM 8	ACE	17	9,9
LM 9	ABCK	1	0,6
LM 10	ABCEK	1	0,6
LM 11	BCE	2	1,2

skupaj	171	100,0
--------	-----	-------

Slika 6.1.1 Prazgodovinske lončarske mase.

Slika 6.1.2 Pogostnost prazgodovinskih lončarskih mas glede na osnovne sestavine.

je dodan kalcijev karbonat, ki je razen v enem primeru (LM 11) dodan masi skupaj s kremenom. V prav vseh masah je bila določena prisotnost sljude, ki pa je naravna primes v glini, na kar kažeta njena enakomerna zastopanost v masah in uniformna velikost. Masam so bili dodajani še organske snovi, železovi oksidi in moluski.

Najpogostejša lončarska (sl. 6.1.2) masa je bila LM 5, ki je bila določena v 49,1 % analiziranih odlomkov. Pri tej masi so bili glini dodani kremen, kalcijev karbonat in železovi oksidi. Zelo podobna ji je LM 4, v kateri so bili poleg že naštetih mineralnih zrn določeni tudi delci organskih snovi. LM 4 se pojavlja v 12,9 % analiziranih odlomkov.

V omembe vrednih količinah se pojavljajo še mase LM 2 (12,3 %), LM 3 (9,4 %) in LM 8 (9,9 %). Že bežen

Slika 6.1.3 Zastopanost prazgodovinskih lončarskih mas glede na tip predmeta.

Tip predmeta	Število kosov	Delež (%)	Lončarska masa	Osnovna lončarska masa	
dno posode	1	5,0	LM 2	ABC	
	1	5,0	LM 3	ABCD	
	6	30,0	LM 4	ABCDE	
	9	45,0	LM 5	ABCE	
	2	10,0	LM 6	ACD	
	1	5,0	LM 8	ACE	
skupaj	20	100,0			
lonec	3	50,0	LM 5	ABCE	
	1	16,7	LM 3	ABCD	
	2	33,3	LM 4	ABCDE	
skupaj	6	100,0			
ognjiščna koza	1	100,0	LM 2	ABC	
skupaj	1	100,0			
ostenja posod	37	58,7	LM 5	ABCE	
	8	12,7	LM 8	ACE	
	5	7,9	LM 2	ABC	
	4	6,3	LM 3	ABCD	
	3	4,8	LM 4	ABCDE	
	1	1,6	LM 10	ABCEK	
	2	3,2	LM 1	ACD	
	1	1,6	LM 6	ACD	
	2	3,2	LM 11	BCE	
	skupaj	63	100,0		
	pekva	2	33,3	LM 2	ABC
2		33,3	LM 3	ABCD	
2		33,3	LM 5	ABCE	
skupaj	6	100,0			
prenosna pečka	1	100,0	LM 3	ABCD	
skupaj	1	100,0			
ročaj pekve	5	31,3	LM 2	ABC	
	4	25,0	LM 3	ABCD	
	2	12,5	LM 4	ABCDE	
	4	25,0	LM 5	ABCE	
	1	6,3	LM 9	ABCK	
skupaj	16	100,0			
ročaj posode	1	7,7	LM 2	ABC	
	1	7,7	LM 4	ABCDE	
	9	69,2	LM 5	ABCE	
	2	15,4	LM 8	ACE	
skupaj	13	100,0			
shrambena posoda	1	20,0	LM 2	ABC	
	2	40,0	LM 4	ABCDE	
	1	20,0	LM 5	ABCE	
	1	20,0	LM 8	ACE	
skupaj	5	100,0			
skleda	3	9,1	LM 2	ABC	
	2	6,1	LM 3	ABCD	
	5	15,2	LM 4	ABCDE	
	16	48,5	LM 5	ABCE	
	1	3,0	LM 6	ACD	
	1	3,0	LM 7	ACDE	
	5	15,2	LM 8	ACE	
skupaj	33	100,0			
šoba	1	100,0	LM 2	ABC	
skupaj	1	100,0			

pogled na graf na sliki 6.1.2 nam pove, da so lončarji uporabljali večinoma mase, ki so vsebovale kombinacijo kremenovih zrn in zrn kalcijevega karbonata. Takih mas je kar 85,9 %. Od preostalih mas pa izstopa le LM 8 (glini dodana zrna kremen in železovih oksidov), ki je prisotna v 9,9 % analiziranih kosih.

Zastopanost lončarskih mas glede na tip predmeta (posode) kaže razpredelnica na sliki 6.1.3.

Večina shrambenih posod je narejenih iz LM 4 (40 %), nekaj manj iz LM 2 (20 %), LM 5 (20 %) in LM 8 (20 %). Nekaj odlomkov ostenj shrambenih posod je popolnoma prežganih.

Lonci so večinoma izdelani iz LM 5 (50 %), nekaj kosov še iz LM 4 (33,3 %) in LM 3 (16,7 %).

Pri pekvah je zastopanost lončarskih mas enakomerno razporejena: LM 2 (33,33 %), LM 3 (33,33 %) in LM 5 (33,33 %). Pri ročajih pekev pa se pojavlja večje število mas in tudi razmerja med njihovo zastopanostjo so malce drugačna: LM 2 (31,3 %), LM 5 (25 %), LM 3 (25 %), LM 4 (12,5 %), LM 9 (6,3 %), en ročaj je popolnoma prežgan.

Ročaji in držaji posod so izdelani v glavnem iz LM 5 (69,2 %).

Podobno je tudi pri ostalih delih posod. Dna so večinoma izdelana iz LM 5 (45 %), LM 4 (30 %) in LM 6 (10 %), eno dno je prežgano. Tudi ostenja so v glavnem izdelana iz LM 5 (58,7 %), omenimo lahko še LM 8 (12,7 %) in LM 2 (7,9 %).

6.1.2 Zrnastost

Zrnastost lončarske mase je določena z velikostjo in pogostnostjo vključkov neplastičnih surovin. Na ta način sta ločeni dve skupini: finoizrnatost lončarska masa, ki se pojavlja pri 85 % analiziranih kosih, in drobnoizrnatost lončarska masa, ki je nekoliko manj (15 %). Pri obeh skupinah so nekateri odlomki posod vsebovali tudi večje delce, ki so bili osnovni lončarski masi najbrž dodani namerno. Pri finoizrnatosti sestavi je takih odlomkov posod 12 %. Gre predvsem za pekve, ročaje pekev, ročaje in ostenja, skledo in lonec. Pri drobnoizrnatosti sestavi je teh kosov 36 %, kjer gre predvsem za pekve, ročaj pekev, držaj, shrambeno posodo in neopredeljivo ostenje posode.

Sklede imajo zgolj finoizrnatost sestavo, le ena skleda ima tudi večje vključke. Tudi lonček, skodela in cedila imajo finoizrnatost sestavo.

Lonci so z izjemo enega, ki je iz drobnoizrnatost mase, iz finoizrnatost mase, pri čemer ima en lonec večje vključke.

Shrambene posode imajo večinoma finoizrnatost sestavo, izjemi sta dve posodi, ki sta drobnoizrnatost sestave, pri čemer ima ena tudi večje vključke.

Pekve in ročaji pekev so v skoraj enakem številu narejeni iz drobno in finoizrnatost mase. Večje število odlomkov je pri obeh zrnatostih vsebovalo tudi večje vključke (55,6 % pri drobnoizrnatosti sestavi in 20 % pri finoizrnatosti sestavi).

Ročaji imajo v večini finoizrnatost sestavo, pri čemer je bilo v treh primerih opaziti tudi večje vključke. Dva imata drobnoizrnatost sestavo. Držaji so skoraj enakovredno zastopani z obema sestavama, en ima tudi finoizrnatost sestavo z večjimi vključki.

6.1.3 Obdelava površine

Površina lončenine je bila na odlomkih iz obravnavanega najdišča obdelana na dva načina: z glajenjem in poliranjem. Glajenje je način obdelave, kjer je bila mokra površina pred sušenjem glajena s pomočjo vode. Posledica je gladka površina. S poliranjem pa je površina še dodatno enakomerno zaglajena, brez nepravilnosti, z značilno polirano površino.

Površine posod so bile največkrat glajene in zgolj v nekaj primerih polirane. Pri osmih odlomkih sta bili pred žganjem spolirani obe površini, pri treh odlomkih le znotraj. Pri dveh odlomkih je bila polirana le zunanja površina, notranja je bila glajena.

En kos je imel obe površini polirani pred in po žganju. Polirane so zgolj sklede, dva ročaja, ki verjetno pripadata skodelam, eno dno in nekaj ostenj.

6.1.4 Žganje

Način žganja je bil določen pri 165 predmetih. Prepoznali smo 7 načinov žganja (postopkov v peči): nepopolno oksidacijsko (49 kosov), oksidacijsko (40 kosov),

redukcijsko (33 kosov), redukcijsko z oksidacijo v zaključni fazi (22 kosov), oksidacijsko z redukcijo v zaključni fazi (14 kosov), nepopolno oksidacijsko z redukcijo v zaključni fazi (5 kosov) in zaporedno menjavanje redukcijskega in oksidacijskega načina žganja z redukcijo v zaključni fazi postopka (2 kosa).

Redukcijsko žganje najbolj izstopa pri skledah, kjer so sicer zastopani tudi drugi načini žganj. En primer zaporednega menjavanja redukcijskega in oksidacijskega načina žganja z redukcijo v zaključni fazi najdemo prav tako pri skledi. Pri ostalih tipih posodja se pojavljajo različni načini žganja. Malce izstopata le oksidacijsko in nepopolno oksidacijsko žganje pri loncih in pekvah.

Način žganja v povezavi z lončarskimi masami prikazuje tabela na sliki 6.1.4, ki pa ne razkriva dodatnih zakonitosti. Morda bi lahko zaključili, da je bil kljub vsemu poudarek na oksidacijskem žganju, če predpostavimo nepopolno oksidacijsko žganje kot (neuspešno?) izpeljanko oksidacijskega žganja. V tem primeru pa se pokaže jasna ločnica med namiznimi posodami (skledami), ki so žgane redukcijsko zaradi temne barve, medtem ko je kuhinjsko posodje žgano oksidacijsko.

		1	2	4	5	6	7	9
		oksidacijsko	redukcijsko	oks., k.f. red.	red., k.f. oks.	nepop. oks., k.f. dim.	nepop. oks.	menjava, k.f. red.
LM 1	AC	2						
LM 2	ABC	13	1		2		4	1
LM 3	ABCD	5		1	1		9	
LM 4	ABCDE	7	1			2	12	
LM 5	ABCE	10	21	12	17	1	22	
LM 6	ACD	1				2		
LM 7	ACDE							
LM 8	ACE	2	9	1	1			1
LM 9	ABCK						1	
LM 10	ABCEK						1	
LM 11	BCE		1		1			

skupaj	40	33	14	22	5	49	2
--------	----	----	----	----	---	----	---

Slika 6.1.4 Načini žganja.

6.1.5 Trdota

Osnova za določevanje trdote je bila Mohsova lestvica, ki ima 10 stopenj, zaradi lažje statistične obdelave pa je bila uporabljena nemška lestvica, ki združuje trdote, določene po Mohsovi lestvici, v štiri kategorije: mehka, trda, zelo trda in izredno trda keramika (Horvat 1999, 56).

Trdota, določena pri prazgodovinskih kosih keramike, se giblje med stopnjami 4 in 8 po Mohsu. Večina keramike je bila izredno trda (47,6 %), nekaj manj je bilo zelo trde (44,9 %), najmanj pa je bilo trde keramike (8,4 %). Razmerja med keramiko z različnimi trdotami so predstavljena na sliki 6.1.5 in sliki 6.1.6.

Nekaj osnovnih zakonitosti je mogoče razbrati tudi s primerjavo med tipi posod in trdoto. Tako pri skledah močno prevladujejo izredno trdi kosi (59 %). Pri ročajih in držajih prav tako prevladujejo izredno trdi kosi (pri obeh 80 %). Pri pekvah je delež izredno trdih in zelo trdih kosov enakovreden, ročaji pekev pa so večinoma izredno trdi (71 %). Dna so pretežno zelo trda (71 %), nekaj malega jih je trdih in izredno trdih. Polovica shrambenih posod je izredno trdih, polovica pa ali trdih ali zelo trdih. Lonce zastopa večinoma zelo trda in trda lončenina, izredno trdi kosi so zgolj izjema.

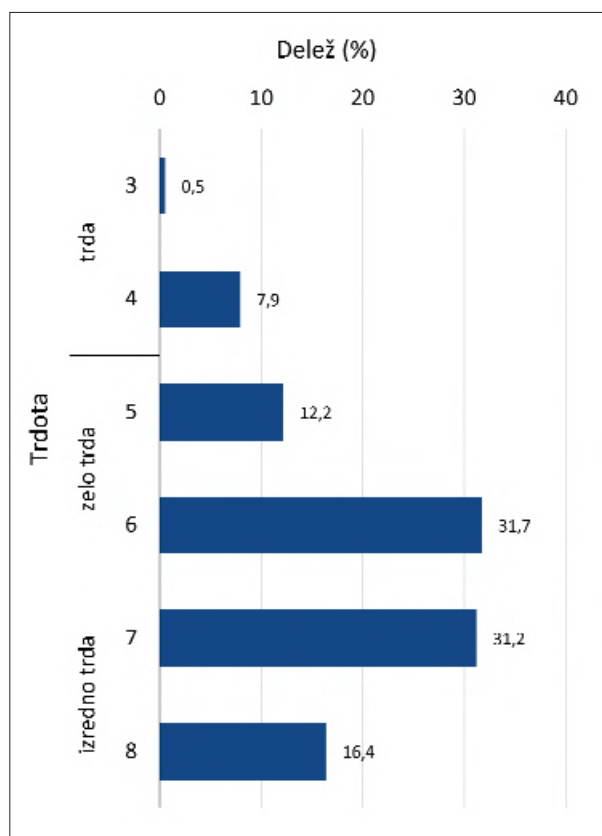
6.1.6 Barva površine

Barva površine je na odlomkih lončenine precej raznolika in je najbolj odvisna od načina žganja. S podrobnimi analizami je bilo določenih precej kombinacij, predstavljene pa so le barve ali na zunanji ali na notra-

Trdota po nemški lestvici	Trdota po Mohs-u	Št. kosov	Delež (%)
trda	3	1	0,5
	4	15	7,9
zelo trda	5	23	12,2
	6	60	31,7
izredno trda	7	59	31,2
	8	31	16,4

skupaj		189	100,0
--------	--	-----	-------

Slika 6.1.5 Trdota.

Slika 6.1.6 Trdota (grafični prikaz).

nji površini ter zgolj najbolj pogoste kombinacije.

Med barvami zunanje površine posod prevladujejo sivo-črna (41 odlomkov), rdeča (30 odlomkov) in svetlo rjava (26 odlomkov). V večjem številu so še odlomki posod s sivo (14 kosov), rjavo (13 kosov), svetlo rdečo (13 kosov) ter rdeče-črno (10 odlomkov) zunanjo površino. Odlomki posod z ostalimi barvami površine so zastopani v manjšem številu.

Ta površina je največkrat sivo-črne barve (34 odlomkov), velikokrat pa tudi rdeče (27 odlomkov) in svetlo rjave barve (27 odlomkov). V večjem številu so tudi odlomki posod sive (17 kosov), svetlo rdeče (16 kosov), rjave (14 kosov), rdeče-črne (9 kosov) in temno rjave barve (9 kosov). Odlomki posod ostalih barv se pojavljajo v manjšem številu.

Izkazalo se je, da izstopajo tri kombinacije: sivo-črna barva na obeh površinah posod (26 odlomkov), rdeča (23 odlomkov) ter svetlo rjava barva na obeh površinah (19 odlomkov).

Pogoste sta tudi siva barva (8 odlomkov) ter svetlo rdeča barva na obeh površinah posod (5 odlomkov). Ostale kombinacije so zastopane z najmanj 1 in največ 4 odlomki.

6.2 Tehnološke analize srednje- in novoveške keramike iz Odpadne jame 1

Urška Stepanjan

Tehnološko so analizirani skoraj vsi odlomki predmetov, ki so predstavljeni v katalogu. Izjema je le en predmet (G451), ki je bil v trenutku opravljanja analiz nedosegljiv. Tako je bilo v tehnološko analizo vključenih 324 lončenih predmetov.

Pri obdelavi so bili določeni sestava, zrnavost lončarske mase, osnovne tehnike oblikovanja, način žganja, trdota, barva notranje in zunanje površine, vrsta in barva premaza ter lošča in nazadnje krasilne tehnike. Kot metodološko izhodišče je služila študija Milene Horvat: Keramika: tehnologija keramike, tipologija lončenine, keramični arhiv (Horvat 1999).

Pri večini predmetov gre za polizdelke, saj so premazani le z belim glinenim premazom; le nekaj jih je imelo ohranjen tudi slikan okras in lošč. Interpretiramo jih kot izmet lokalne lončarske delavnice. Tudi večino preostalih predmetov (lonci z belim glinenim premazom, ročke, oploščene pečnice z belim glinenim premazom, lojenske, distančnik) bi lahko pripisali isti delavnici, kar kažejo relativno enotne recepture.

6.2.1 Lončarske mase

Sestavo lončarske mase ugotavljamo s pomočjo analize na makroskopskem nivoju. Na svežem lomu predmeta s pomočjo povečevalnega stekla in 3,7 % raztopine solne kisline (ob taki koncentraciji nanjo reagira le kalcijev karbonat) ugotavljamo prisotnost neplastičnih surovin – kremen, kalcijevega karbonata, sljude, organskih sestavin, železovih oksidov, zdrobljene keramike, grafita idr. Obenem analiziramo tudi velikost in pogostnost zrn v masi. Tako je koda lončarske mase sestavljena iz črke (A: kremen, B: kalcijev karbonat, C: sljuda, D: organske snovi, E: železovi oksidi, F: glinena jedra, G: zdrobljena keramika, H: grafit) in dveh števil. Prva številka predstavlja velikost zrn (1 - zelo fina: do 0,25 mm; 2 - fina: 0,26–0,50 mm; 3 - drobna: 0,51–2,00 mm; 4 - groba: 2,01–3,00 mm; 5 - zelo groba: nad 3,01 mm), druga

Oznaka lon. mase	Koda mase	Število izdelkov	Delež (%)	Funkcionalni tip posode
LM 1	A13	2	0,6	Loncc
LM 2	A13;B11;C21	1	0,3	Vrč z obarvanim neprosojnim loščem
LM 3	A13;B11;C22	1	0,3	Lojenka
LM 4	A13;B11;C22;D21	2	0,6	Ročka
LM 5	A13;B11;C22;D21;E21	3	0,9	Ročka (2), lonec (1)
LM 6	A13;B11;C22;E21	1	0,3	Krožnik/skleda/skodela
LM 7	A13;B12;C22	1	0,3	Ročka
LM 8	A13;C21	5	1,5	Neopred. predmet z obarvanim neprosojnim loščem (1), krožnik/skleda/skodela (2), lonec (1), ročka (1)
LM 9	A13;C21;D21	2	0,6	Lonec (1), ročka (1)
LM 10	A13;C21;D21;E21	7	2,2	Svečnik (1), lojenka (1), ročka (3), lonec (1), lonec z obarvanim neprosojnim loščem (1)
LM 11	A13;C21;E21	39	12,0	Neopred. predmet z obarvanim neprosojnim loščem (1), lojenka (2), loncc (2), lonec z obarvanim neprosojnim loščem (4), krožnik/skleda/skodela(30)
LM 12	A13;C22	11	3,4	Loncc (2), loncc z belim glin. premaz. (2), loncc z obarvanim neprosojnim loščem (1), ročka (3), krožnik/skleda/skodela v tch. Vrczovanja (3)
LM 13	A13;C22;D21	2	0,6	Lojenka z obarvanim neprosojnim loščem (1), loncc (1)
LM 14	A13;C22;D21;E21	14	4,3	Loncc (1), vrč (1), ročka (12)
LM 15	A13;C22;E21	82	25,2	Loncc (1), čaša (1), ročka (6), krožnik/skleda/skodela(69), skleda (1), lojenka (2), svečnik (1), neopred. predmet (1)
LM 16	A13;C22;E22	4	1,2	Krožnik/skleda/skodela
LM 17	A13;C22;E41;E21	1	0,3	Krožnik/skleda/skodela
LM 18	A13;E21	1	0,3	Krožnik/skleda/skodela
LM 19	A21;A13;B11;C22;E31;E21	1	0,3	Loncc
LM 20	A21;A13;B22;C22	1	0,3	Svečnik
LM 21	A21;A13;C21	1	0,3	Loncc z belim glin. premaz.
LM 22	A21;A13;C21;D21	1	0,3	Loncc
LM 23	A21;A13;C21;E21	5	1,5	Loncc (2), loncc z belim glin. premazom in obarvanim prosojnim loščem (2), loncc z obarvanim neprosojnim loščem (1)
LM 24	A21;A13;C22	2	0,6	Loncc (1), loncc z belim glin. premaz. (1)
LM 25	A21;A13;C22;D21;E21	2	0,6	Loncc (1), loncc z belim glin. premaz. (1)
LM 26	A21;A13;C22;E21	6	1,8	Loncc (1), loncc z belim glin. premaz. (5)
LM 27	A22;A13	1	0,3	Loncc z obarvanim neprosojnim loščem
LM 28	A22;A13;B21;C21	1	0,3	Loncc
LM 29	A22;A13;B21;C22	1	0,3	Loncc
LM 30	A22;A13;B21;C22;D21	1	0,3	Loncc
LM 31	A22;A13;C21	2	0,6	Loncc z belim glin. premaz. (1), loncc z belim glin. premaz. in obarvanim prosojnim loščem (1)
LM 32	A22;A13;C21;D21	1	0,3	Loncc
LM 33	A22;A13;C21;D21;E21	1	0,3	Loncc z belim glin. premaz.
LM 34	A22;A13;C21;E21	4	1,2	Loncc (1), loncc z belim glin. premaz. (2), loncc z belim glin. premaz. in obarvanim prosojnim loščem (1)
LM 35	A22;A13;C22;D21;E21	2	0,6	Loncc
LM 36	A22;A13;C22;E21	2	0,6	Loncc
LM 37	A31;A21;A13	3	0,9	Loncc z belim glin. premaz. (1), loncc z belim glin. premaz. in obarvanim neprosojnim loščem (1), loncc z obarvanim neprosojnim loščem (1)
LM 38	A31;A21;A13;B21;C21;D21	1	0,3	Loncc
LM 39	A31;A21;A13;B21;C22	3	0,9	Loncc (1), loncc z belim glin. premaz. (1), pokrov (1)
LM 40	A31;A21;A13;B21;C22;D21	2	0,6	Loncc
LM 41	A31;A21;A13;B21;C22;E21	3	0,9	Pokrov (1), loncc (2)
LM 42	A31;A21;A13;B41;B21;C21	1	0,3	Loncc
LM 43	A31;A21;A13;C21	12	3,7	Loncc (6), loncc z belim glin. premaz. (4), loncc z belim glin. premaz. in obarvanim prosojnim loščem (1), skleda z obarvanim neprosoj. loščem (1)
LM 44	A31;A21;A13;C21;D21	8	2,5	Loncc (7), pokrov (1)
LM 45	A31;A21;A13;C21;D21;E21	5	1,5	Loncc
LM 46	A31;A21;A13;C21;E21	21	6,5	Loncc (6), loncc z belim glin. premaz. (3), loncc z belim glin. premazom in obarvanim prosojnim loščem (6), loncc z belim glin. premaz. in obarvanim neprosojnim loščem (1), oplošč. pečnica (3), oploščena pečnica z belim glin. premaz. in obarvanim neprosojnim loščem (1), neopred. predmet (1)
LM 47	A31;A21;A13;C22	4	1,2	Loncc (3), pokrov (1)
LM 48	A31;A21;A13;C22;D21	6	1,8	Loncc (5), pokrov (1)
LM 49	A31;A21;A13;C22;D21;E21	6	1,8	Loncc (4), pokrov (1), oplošč. pečnica (1)
LM 50	A31;A21;A13;C22;E21	13	4,0	Loncc (8), loncc z belim glin. premaz. in obarvanim prosojnim loščem (2) oplošč. pečnica (2), oploščena pečnica z belim glin. premaz. (1)
LM 51	A31;A21;A13;D21	1	0,3	Loncc
LM 52	A31;A22;A13;C21	1	0,3	Distančnik
LM 53	A31;A22;A13;C21;E21	8	2,5	Distančnik (2), lonč. pečnica (1), oploščena pečnica (1), oploščena pečnica z belim glin. premaz. (3), oploščena pečnica z belim glin. premaz. in obarvanim neprosojnim loščem (1)
LM 54	A31;A22;A13;C22;E22	2	0,6	Oploščena pečnica
LM 55	A32;A21;A13;B21;C21	1	0,3	Cevasta pečnica
LM 56	A32;A21;A13;B21;C21;D21	2	0,6	Loncc
LM 57	A32;A21;A13;C21	1	0,3	Cevasta pečnica
LM 58	A32;A21;A13;C21;D21	1	0,3	Cevasta pečnica
LM 59	A32;A21;A13;C21;E21	2	0,6	Loncc (1), lonč. pečnica (1)
LM 60	A32;A22;A13;B21	1	0,3	Cevasta pečnica
LM 61	A32;A22;A13;E21	1	0,3	Cevasta pečnica
LM 62	A21;C11;E12	1	0,3	Krožnik/skleda/skodela
LM 63	A31;A21;C22;E21	1	0,3	pečnica

številka pa njihovo pogostnost (1: redka, 2: zmerna, 3: pogosta).

S tovrstno analizo je bilo ugotovljenih 63 lončarskih mas, ki so prikazane v tabeli na sliki 6.2.1. Največ različnih lončarskih mas zasledimo pri loncih, ki so največkrat zastopani le s po enim primerom na lončarsko maso. Eden od razlogov za tako raznoliko število mas je v tem, da opazujemo le manjši del svežega loma posode, na katerem je težko objektivno določiti maso za celotno posodo, še posebej pri bolj grobi kuhinjski lončenini. Drugi razlog pa lahko iščemo v različnih izvori surovine (ilovice), saj velika večina kuhinjskih loncev ni bila izdelana v tukajšnji lončarski delavnici. Razlika se jasno pokaže pri ročkah ter krožnikih, skledah in skodelah, okrašenih v tehniki vrezovanja, ki so bili izdelani v tukajšnji lončarski delavnici. Pri njih opazimo večjo enotnost lončarskih mas.

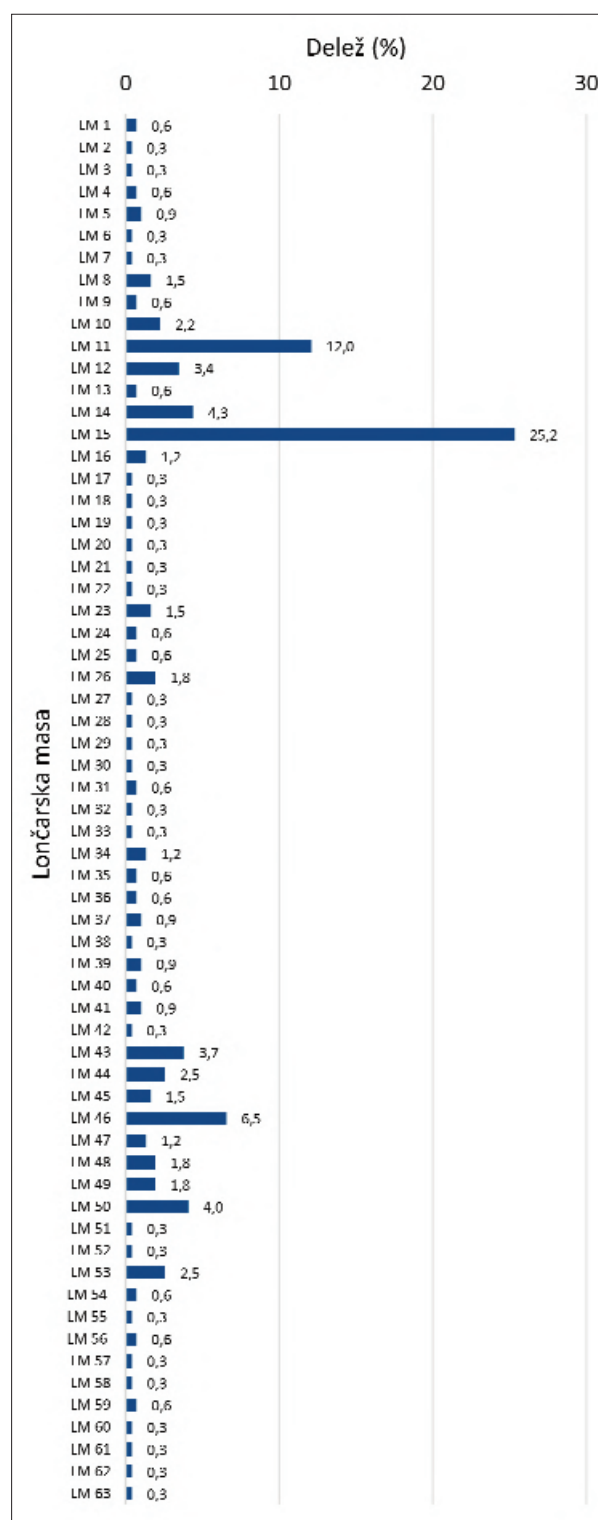
Kot je razvidno iz grafa na sliki 6.2.2, je najpogosteje zastopana lončarska masa 15 (LM 15), ki predstavlja 25,2 % delež analiziranih najdb. Sestavljena je iz zelo fino zrnatih delcev kremena in fino zrnatih delcev sljude ter železovih oksidov. Iz tovrstne mase je bilo izdelanih daleč največ krožnikov oziroma skled in skodel, ki so okrašene v tehniki vrezovanja in so izdelek tukajšnje lončarske delavnice. Njihov delež v tej skupini predstavlja 84,2 % vseh najdb.

Druga najpogostejša je lončarska masa 11 (LM 11), ki jo prav tako sestavljajo zelo fino zrnati delci kremena in fino zrnati delci sljude ter železovih oksidov, le da ta masa vsebuje manj sljude kot lončarska masa 15. Iz tovrstne mase je bilo izdelanih 12 % analiziranih najdb. Tudi v tej skupini po pogostnosti prednjačijo posode odprtih oblik, ki so okrašene v tehniki vrezovanja (76,9 %). Omembe vreden delež predstavljajo še lonci z barvno neprosojnim loščem (10, 3 %).

Tretja najpogostejša masa je lončarska masa 46 (LM 46), ki je sestavljena iz drobnozrnatih, fino zrnatih in zelo fino zrnatih delcev kremena, fino zrnatih delcev sljude ter železovih oksidov. Predstavlja 6,5 % delež analiziranih najdb. Lonci brez nanosa so v tej skupini zastopani z 28,6 %, lonci z belim glinenim premazom

in obarvanim prosojnim loščem z 28,6 %, lonci z belim glinenim premazom s 14,3 % in oploščene pečnice s 14,3 %.

Četrta najpogostejša je lončarska masa 14 (LM14), ki je sestavljena iz zelo fino zrnatih delcev kremena in fino zrnatih delcev sljude, organskih snovi in železovih

Slika 6.2.1 (stran 86) Lončarske mase, določene na gradivu iz Odpadne jame 1 (S24).

Slika 6.2.2 Zastopanos lončarskih mas v gradivu iz Odpadne jame 1 (S24).

Osnovna lončarska masa	Število posod	Delež (%)	Funkcionalni tip posode
A	6	1,9	Lonec (2), lonec z belim glin. premazom (1), lonec z belim glin. premazom in obarvanim neprosojnim loščem (1), lonec z obarvanim neprosojnim loščem (2)
AB	1	0,3	Cevasta pečnica (1)
ABC	11	3,4	Vrč z obarvanim neprosojnim loščem (1), lojenka (1), ročka (1), svečnik (1), lonec (4), lonec z belim glin. premaz. (1), pokrov (1), cevasta pečnica (1)
ABCD	9	2,8	Ročka (2), lonec (7)
ABCDE	3	0,9	Ročka (2), lonec (1)
ABCE	5	1,5	Krožnik/skleda/skodela v teh. vrezovanja (1), lonec (3), pokrov (1)
AC	39	12,1	Neopred. predmet z obarvanim neprosojnim loščem (1), krožnik/skleda/skodela (5), lonec (13), lonec z belim glin. premaz. (9), lonec z obarvanim neprosojnim loščem (1), ročka (3), lonec z belim glin. premaz. in obarvanim prosojnim loščem (2), skleda z obarvanim neprosojnim loščem (1), pokrov (1), distančnik (2), cevast.
ACD	21	6,5	Lonec (16), ročka (1), lojenka z obarvanim neprosojnim loščem (1), pokrov (2), cevast. pečnica (1)
ACDE	38	11,8	Svečnik (1), lojenka (1), ročka (16), lonec (14), lonec z belim glin. premaz. (2), lonec z obarvanim neprosojnim loščem (1), vrč (1), pokrov (1), oplošč. pečnica (1)
ACE	187	57,9	Neopred. predmet z obarvanim neprosojnim loščem (1), neopred. Predmet (2), lojenka (4), svečnik (1), lonec (24), lonec z belim glin. premaz. (10), lonec z obarvanim neprosojnim loščem (5), lonec z belim glin. premaz. in obarvanim prosojnim loščem (11), lonec z belim glin. premaz. in obarvanim neprosojnim loščem (1), krožnik/skleda/skodela (102), ročka (6), čaša (1), oplošč. Pečnica (9), oplošč. pečnica z belim glin. premaz. (4), oplošč. pečnica z belim glin. premaz. in obarvanim neprosojnim loščem (2), lončasta pečnica (2), distančnik (1)
AD	1	0,3	Lonec (1)
AE	2	0,6	Krožnik/skleda/skodela v teh. vrezovanja (1), cevasta pečnica (1)
skupaj	323	100,0	

Slika 6.2.3 Osnovne lončarske mase, določene na gradivu iz Odpadne jame 1 (S24).

oksidov. Iz nje je bilo izdelanih 4,3 % analiziranih najdb. Iz tovrstne mase je bilo izdelanih največ ročk (85,7 %).

Peta najpogostejša masa je lončarska masa 50 (LM50), iz katere je bilo izdelanih 4 % analiziranih najdb. Sestavljajo jo drobnozrnati, fino-zrnati in zelo fino-zrnati delci kremenca, fino-zrnati delci sljude in železovih oksidov. Od lončarske mase 46 se razlikuje le po vsebnosti sljude, ki je v LM 50 več. Iz nje je bilo izdelanih največ loncev brez nanosa (61,5 %).

Od mas, ki se pojavljajo v večjem številu analiziranih predmetov, velja omeniti še lončarsko maso 43 (LM 43), ki jo sestavljajo drobnozrnati, fino-zrnati in zelo fino-zrnati delci kremenca ter fino-zrnati delci sljude. Prisotna je v 3,7 % analiziranih najdb. Največkrat so bili iz nje izdelani lonci brez nanosa (45,5 %).

Približno četrtina (23,7 %) najdb je bilo izdelanih iz lončarskih mas, ki so zastopane z manj kot petimi primeri na lončarsko maso. Največ različnih lončarskih

mas se pojavlja v funkcionalni skupini loncev, kjer so številne lončarske mase največkrat zastopane le s po enim do tremi primeri posod.

6.2.2 Osnovne lončarske mase

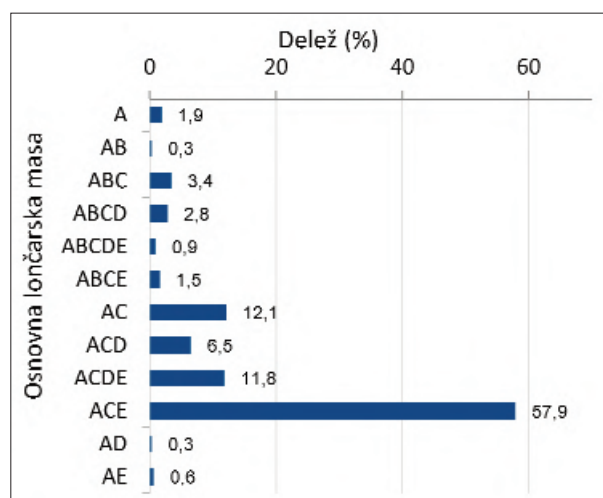
Pri določevanju osnovnih lončarskih mas gre v naspotju z natančnim določevanjem mas zgolj za opazovanje pojavnosti zrn kremenca (A), kalcijevega karbonata (B), sljude (C), organskih snovi (D) in železovih oksidov (E) v keramičnem odlomku, ne glede na njihovo velikost in pogostnost. Tako je bilo opredeljenih 12 osnovnih lončarskih mas, ki so tabelarično prikazane na sliki 6.2.3.

Kot je razvidno iz grafa na sliki 6.2.4, je najpogostejša osnovna lončarska masa ACE. Iz nje je bilo izdelanih 58,5 % analiziranih najdb. 55,2 % najdb v tej skupini predstavljajo krožniki, sklede in skodele okrašene v tehniki vrezovanja.

Druga najpogostejša osnovna lončarska masa je AC, iz katere je bilo izdelanih 12,3 % analiziranih predmetov. Iz tovrstne mase je bilo izdelanih največ loncev brez nanosa (32,5 %). Sledijo lonci z belim glinenim premazom (22,5 %) ter krožniki, sklede in skodele okrašene v tehniki vrezovanja (12,5 %).

Tretja najpogostejša osnovna lončarska masa je ACDE, ki je zastopana z 11,4 % deležem analiziranih najdb. Iz nje je bilo izdelanih največ ročk (40,5 %), ki so v glavnem polizdelki tukajšnje lončarske delavnice, nekaj pa jih ima ohranjen tudi slikan okras. Sledijo lonci brez nanosa (37,8 %).

Lončarsko maso ACD smo določili pri 6,5 % analiziranih najdb. Iz nje je izdelanih največ loncev brez nanosa (76,2 %).

Slika 6.2.4 Zastopanost osnovnih lončarskih mas v gradivu iz Odpadne jame 1 (S24).

Iz pete najpogostejše osnovne lončarske mase ABC (3,7 %) je bilo izdelanih največ loncev brez nanosa (36,4 %).

Ostale osnovne lončarske mase (A, AB, ABCD, ABDCE, ABCE, AD, in AE) so zastopane pri zgolj 7,9 %, kar je zanemarljivo malo. Velika večina izdelkov, ki so interpretirani kot produkti lokalne (kranjske) delavnice, je izdelana iz osnovnih mas, ki vsebujejo zrna kremenca (A) in sljude (C). Za večino preostalih izdelkov pa je značilno, da so osnovni lončarski masi dodana zrna kalcijevega karbonata (B).

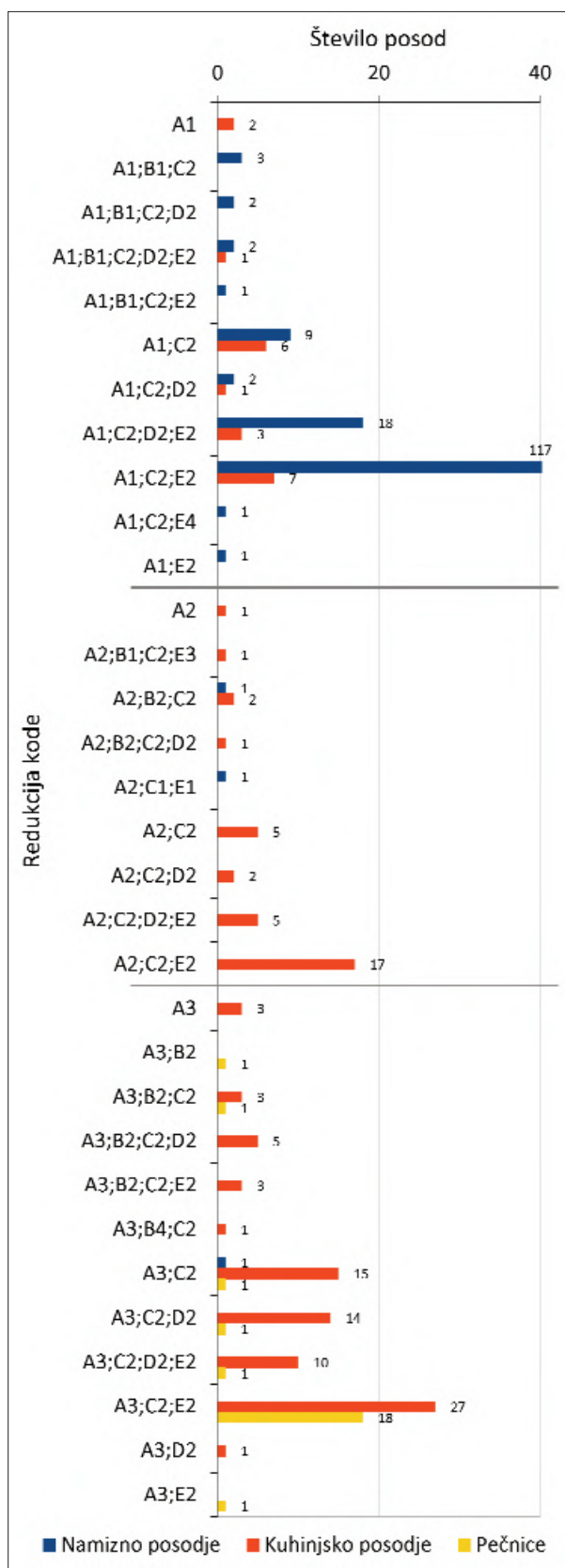
6.2.3 Redukcija kod lončarskih mas

Rafko Urankar

Statistične analize v poglavjih 7.2.1 in 7.2.2 so dale koristne informacije o lončarski tehnologiji v kranjski delavnici. Z nadaljnjim opazovanjem relacij med masami in vrsto predmetov je bilo ugotovljeno, da so osnovne lončarske mase, kjer opazujemo osnovno recepturo, premalo natančne, medtem ko so kode lončarskih mas preveč natančne in včasih otežijo interpretacijo.

Ugotovili smo, da je pomembna največja velikost delcev v masi, zato smo osnovno kodo dvakrat reducirali. Najprej smo iz kode odstranili tiste dele, ki delce opisujejo večkrat (npr. koda A31;A22;A13;C21;E21 je bila reducirana v A31;C21;E21). Tako smo dobili samo podatek o največjih zrnih posamezne primesi in njihovi pogostnosti. Pokazala so se sicer jasnejša razmerja med masami in predmeti, vendar je bila delitev še vedno preveč podrobna. Opazovanje pogostnosti delcev ne prikaže novih povezav, kar verjetno lahko povezujemo z relativno majhno površino opazovanja (reprezentativnost). Naslednja redukcija je bila odstranitev podatka o pogostnosti zrn (druga redukcija kode: A31;C21;E21 v A3;C2;E2). Rezultati druge redukcije kode so prikazani na grafu na sliki 6.2.5 in v tabeli na sliki 6.2.6.

Izkazalo se je, da je pri ločevanju mas pomembna velikost kremenovih zrn, ki jih vsebuje (oznaka A). To na eni strani kaže na to, da je bil kremen v glino dodan namerno zaradi izboljšanja lastnosti lončenine, po

Slika 6.2.5 Zastopanost lončarskih mas z reducirano kodo pri različnih tipih lončenine.

drugi strani pa je bila velikost kremenovih delcev pomembna pri sestavi keramične mase za izdelavo različnih predmetov. Graf na sliki kaže, da so za kuhinjsko posodje (lonci, pokrovi) sicer uporabljali mase z dodatnimi različno finimi zrni kremenca, vendar je večina tovrstne keramike le izdelana iz mas, ki so vsebovala zrna velikosti A2 in A3. Še lepše se uporaba grobega kremenovega peska pokaže pri izdelavi pečnic. Le-te so brez izjeme izdelane iz mas z največjimi zrni kremenca (A3). Ravno obratno pa se kaže pri izdelavi namiznega posodja (krožniki, skodele, ročke, vrči, lojenke), kjer imamo opraviti s fino in lepše obdelano keramiko, za kar je lončar potreboval bolj fino maso. Takrat je masi dodal najbolj fin kremenčev pesek (A1). V praksi to pomeni, da je za fino posodje bolj fino namlel kremen, medtem ko je za npr. pečnice zadostovalo že grobo mletje. V vsakem primeru so v masi prisotne vse tri frakcije, kar kaže na to, da v nadaljevanju postopka lončar mletega peska ni sejal. Podobne zakonitosti lahko opazimo tudi pri masah, kjer je bil dodan tudi kalcijev karbonat (B), le da je teh mas precej manj in zato statistična slika ni tako izrazita. Vsekakor je bil tudi pri teh masah kremen tista surovina, ki je dajala keramiki njene osnovne lastnosti.

6.2.4 Zrnavost

Zrnavost določimo glede na velikost in pogostost pojavljanja zrn v lončarski masi (Horvat 1999, 17). Analizirano gradivo je tako ločeno le v dve skupini. V prvi so posode, narejene iz lončarske mase z zrnavostjo 1; pri teh prevladujejo delci, ki so manjši od 0,25 mm. V drugo skupino so razvrščene posode iz lončarske mase z zrnavostjo 2; masa vsebuje veliko delcev, ki so veliki od 0,26 do 0,50 mm.

Kot je razvidno iz tabele na sliki 6.2.7 in grafa na sliki 6.2.8, prevladujejo zelo fino zrnate lončarske mase, ki predstavljajo 55,7 % analiziranih najdb. V tej skupini občutno prevladujejo krožniki, skodele in skodele, okrašene v tehniki vrezovanja. Sledijo jim ročke, torej namizno posodje.

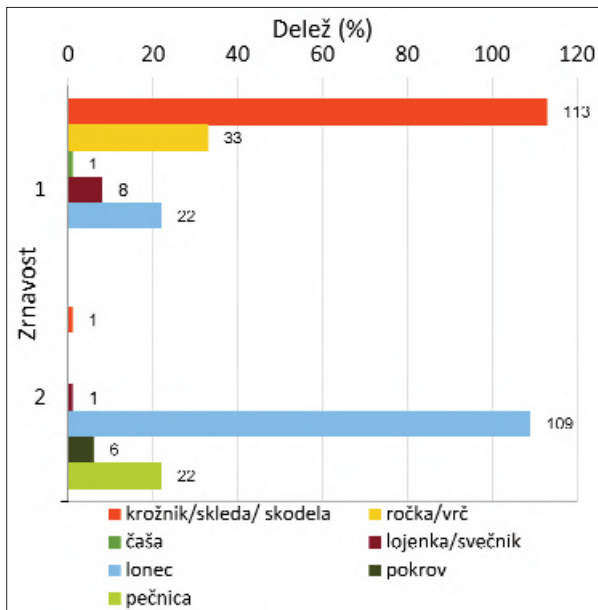
S 44,3 % so zastopane fino zrnate lončarske mase. V tej skupini prevladujejo lonci, sledijo jim pečnice; torej kuhinjska in tehnična keramika.

Druga redukcija kode	Število posod	Delež (%)	Namizno posodje	Kuhinjsko posodje	Pečnice	Funkcionalni tip posode
A1	2	0,6		2		lonec
A1;B1;C2	3	0,9	3			lojenka(1), ročka(1), vrč(1)
A1;B1;C2;D2	2	0,6	2			ročka
A1;B1;C2;D2;E2	3	0,9	2	1		lonec(1), ročka(2)
A1;B1;C2;E2	1	0,3	1			krožnik/skleda/skodela
A1;C2	16	4,9	9	6		neopredeljivo (1), krožnik/skleda/skodela(5), lonec(6), ročka (4)
A1;C2;D2	4	1,2	2	1		lojenka(1), lonec(2), ročka(1)
A1;C2;D2;E2	21	6,5	18	3		lojenka(1), lonec(3), ročka(15), svečnik(1), vrč(1),
A1;C2;E2	125	38,5	117	7		neopredeljivo(1), čaša(1), krožnik/skleda/skodela(105), lojenka(4), lonec(7),
A1;C2;E4	1	0,3	1			krožnik/skleda/skodela
A1;E2	1	0,3	1			krožnik/skleda/skodela
A2	1	0,3		1		lonec
A2;B1;C2;E3	1	0,3		1		lonec
A2;B2;C2	3	0,9	1	2		lonec(2), svečnik(1)
A2;B2;C2;D2	1	0,3		1		lonec
A2;C1;E1	1	0,3	1			krožnik/skleda/skodela
A2;C2	5	1,5		5		lonec
A2;C2;D2	2	0,6		2		lonec
A2;C2;D2;E2	5	1,5		5		lonec
A2;C2;E2	17	5,2		17		lonec
A3	3	0,9		3		lonec
A3;B2	1	0,3			1	cevasta pečnica
A3;B2;C2	4	1,2		3	1	cevasta pečnica(1), lonec(2), pokrov(1)
A3;B2;C2;D2	5	1,5		5		lonec
A3;B2;C2;E2	3	0,9		3		lonec(2), pokrov(1)
A3;B4;C2	1	0,3		1		lonec
A3;C2	19	5,8	1	15	1	cevasta pečnica(1), distančnik(2), lonec(14), pokrov(1), krožnik/skleda/skodela(1)
A3;C2;D2	15	4,6		14	1	cevasta pečnica(1), lonec(12), pokrov(2)
A3;C2;D2;E2	11	3,4		10	1	lonec(9), oploščena pečnica(1), pokrov(1)
A3;C2;E2	46	14,2		27	18	neopredeljivo(1), distančnik(1), lončasta pečnica(2), lonec(27), oploščena pečnica(15)
A3;D2	1	0,3		1		lonec
A3;E2	1	0,3			1	cevasta pečnica

Slika 6.2.6 Lončarske mase z reducirano kodo.

Zrnavost	Število posod	Delež (%)	Funkcionalni tip posode
1 – zelo fina (do 0,25 mm)	181	55,7	Neopred. predmet z obarvanim neprosojnim loščem (2), vrč z obarvanim neprosojnim loščem (1), čaša (1), krožnik/skleda/skodela v teh. vrezovanja (113), lojenka (6), lojenka z obarvanim neprosojnim loščem (1), lonec (13), lonec z obarvanim neprosojnim loščem (6), lonec z belim glinenim premazom (3), ročka (31), svečnik (2), vrč (1)
2 – fina (0,26-0,50 mm)	144	44,3	Neopred. predmet (1), cevast. pečnica (5), distančnik (3), lončast. pečnica (2), lonec (71), lonec z belim glin. premaz. (19), lonec z belim glin. premaz. in obarvanim prosojnim loščem (13), lonec z belim glin. premaz. in obarvanim neprosojnim loščem (2), lonec z obarvanim neprosojnim loščem (3), pokrov (6), oplošč. pečnica (9), oplošč. pečnica z belim glin. premaz. (4), oplošč. pečnica z belim glin. premaz. in obarvanim neprosojnim loščem (2), skleda z obarvanim neprosojnim loščem (1), svečnik (1)

Slika 6.2.7 Zrnavost lončarskih mas pri lončenini iz Odpadne jame 1 (S24).

Slika 6.2.8 Zrnavnost lončarskih mas pri različnih tipih lončenine iz Odpadne jame 1 (S24).

6.2.5 Dodelava površine

Obdelava površine

96,7 % analizirane lončenine je imelo obe površini brisani. S to tehniko je lončar s pomočjo vode na mokri površini zabrisal nepravilnosti, površina izdelka je zato na otip gladka. 3 % najdb ima notranjo površino poli-

rano, zunanjo pa brisano. To skupino sestavljajo lonci brez nanosa in en pokrov. Le en predmet, lonec brez nanosa (G529), je imel polirani obe površini. S poliranjem je delno sušena površina izdelka enakomerno zglajena in nima nepravilnosti (Horvat 1999, 25).

Nanos

Lončenim izdelkom z nanosi utrjujemo površino, jim povečamo odpornost in s tem življenjsko dobo, hkrati pa z njimi krasimo površino. Tehniko, s katero nanašamo glinene premaze oziroma glazure, imenujemo tehnika premazovanja (Horvat 1999, 25). Vrsta nanosa in njihov delež sta prikazana na sliki 6.2.9 in sliki 6.2.10.

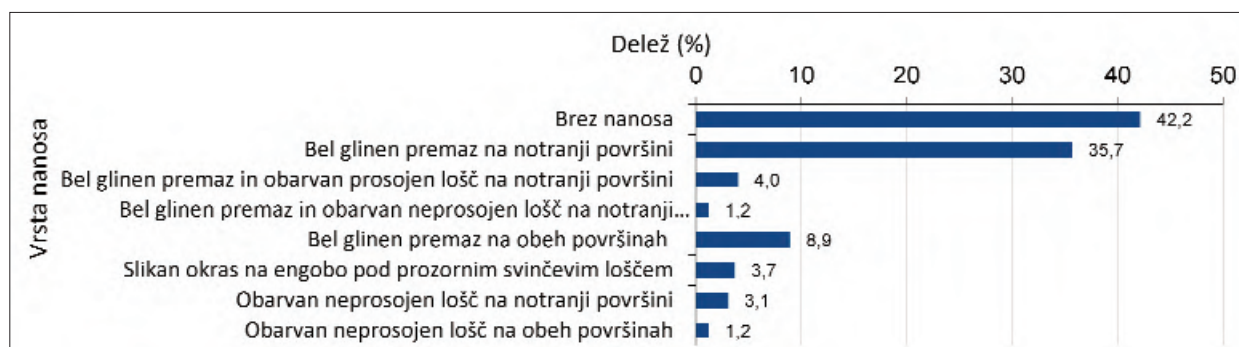
Največ lončenih predmetov je bilo brez nanosa. Njihov delež znaša 42,2 %. V tej skupini močno prevladujejo lonci, saj so zastopani kar s 60,6 %.

Naslednjo veliko skupino predstavljajo predmeti, ki imajo nanosen bel glinen premaz na notranji površini. Njihov delež znaša 35,7 %. Močno prevladujejo krožniki, skodele in skodele okrašeni v tehniki vrezovanja, ki so zastopani kar s 76,7 %, sledijo jim lonci z 19,8 %.

Nekaj več posod ima ohranjen bel premaz na obeh površinah (8,9 %), ostale vrste nanosov so relativno redke. Poudariti pa je potrebno, da imamo opraviti večinoma

Vrsta nanosa	Število posod	Delež (%)	Funkcionalni tip posode
Brez nanosa	137	42,2	Lonec (83), neopredeljen predmet (1), skleda (1), lojenka (4), svečnik (2), cevasta pečnica (5), distančnik (3), lončasta pečnica (2), oplošč. pečnica (9), pokrov (6)
Bel glinen premaz na notranji površini	116	35,7	Lonci (23), pečnice (4), krožniki/skleda/skodela v teh. vrezovanja (89)
Bel glinen premaz in obarvan prosojen lošč na notranji površini	13	4,0	Lonci (13)
Bel glinen premaz in obarvan neprosojen lošč na notranji površini	4	1,2	Lonci (2), oplošč. pečnica (2)
Bel glinen premaz na obeh površinah	29	8,9	Čaša (1), ročka (27), vrč (1)
Slikan okras na engobo pod prozornim svinčevim loščem	12	3,7	Krožniki/skodela/skleda (7), ročke (4), vrč (1)
Obarvan neprosojen lošč na notranji površini	10	3,1	Lonci (7), lojenka (1), skleda (1)
Obarvan neprosojen lošč na obeh površinah	4	1,2	Neopred. predmet (2), vrč (1), lonec (1)
skupaj	325	100,0	

Slika 6.2.9 Vrste nanosov pri lončenini iz Odpadne jame 1 (S24).

Slika 6.2.10 Zastopanost vrst nanosa na gradivu iz Odpadne jame 1 (S24).

z delavniškimi odpadki, kar pomeni, da statistična slika ne odraža povsem načina okraševanja posod, saj je odpad nastajal v različnih fazah izdelovanja lončenine.

6.2.6 Tehnologija žganja

Po žganju pri visoki temperaturi predmeti dobijo trdnost, barvo in kvaliteto (Horvat 1999, 46). Pri določanju vrste žganja opazujemo barvo površine in preloma črepinje. Pri analiziranih predmetih iz Odpadne jame 1 je bilo mogoče zaslediti 6 različnih vrst žganja, ki so prikazani na sliki 6.2.11, na sliki 6.2.12 pa njihova pogostnost med analiziranimi predmeti.

Močno prevladuje predvsem oksidacijski način žganja, v katerem je bilo žganih kar 76,6 % vseh kataloško obdelanih najdb. Prepoznamo ga po tem, da so prelom in obe površini črepinje enotne svetle barve (Horvat 1999, 53). V tej atmosferi je bilo žganih največ krožnikov, skled in skodel, okrašenih v tehniki vrezovanja (45 %), nekoliko manj je bilo loncev (33,7 %). V veliko manjšem številu sledi skupina posod, ki je bila žgana nepopolno oksidacijsko. Na ta način je bilo žganih 12,6 % analiziranih najdb. To vrsto žganja prepoznamo po neenotni barvi jedra črepinje, obe površini sta enotne svetle barve (Horvat 1999, 54). V tej skupini je največ ročk (34,1 %), nekoliko manj je loncev (31,7 %).

S 6,8 % so zastopani predmeti, ki so bili žgani oksidacijsko, v zaključni fazi žganja pa je bil vzpostavljen proces dimljenja. Jedro črepinje je enotne svetle barve, medtem ko sta obe površini temne barve (Horvat 1999, 54). Pri tem načinu žganja prevladujejo predvsem lonci (90,9 %).

Nepopolno oksidacijsko z dimljenjem v zaključni fazi

žganja je bilo izdelanih 1,5 % analiziranih najdb. Ta način žganja prepoznamo po tem, da je jedro preloma črepinje neenotne barve, obe površini pa sta temne barve (Horvat 1999, 54). V tej skupini je predvsem kuhinjsko posodje (lonci, pokrovi).

1,2 % najdb je bilo žganih redukcijsko z vzpostavljeno oksidacijsko atmosfero v zaključku procesa. Jedro preloma črepinje je enotne temne barve, obe površini pa sta svetle barve (Horvat 1999, 54). Na ta način so bili žgani trije lonci brez nanosa.

Prav tako 1,2 % najdb je bilo žganih popolnoma redukcijsko. Prelom in površini črepinje so enotne temne barve (Horvat 1999, 53). Tej skupini pripadata dva lonca brez nanosa.

6.2.7 Trdota

Trdota lončenih izdelkov narašča s temperaturo žganja, pri čemer imajo pomemben vpliv tudi trajanje žganja in ohlajanja mase ter seveda njena sestava. Osnova za določevanje trdote je Mohsova lestvica, ki ima 10 stopenj. Pri določevanju opazujemo, kateri od mineralov z znano trdoto razi preučevano lončenino. Trdota kataloško obdelanih predmetov je določena po nemški lestvici za keramiko, ki je usklajena z Mohsovo, vendar ima nemška le štiri stopnje (Horvat 1999, 56). V prvo stopnjo po nemški uskladitvi sodi mehka lončenina (trdota 1 in 2 po Mohsu – trdota lojevca in sadre), v drugo trda (trdota 3 in 4 Mohsu – trdota kalcita in fluorita), v tretjo zelo trda (trdota 5 in 6 po Mohsu – trdota apatita in ortoklaza) in četrto izredno trda (trdota 7, 8 in 9 po Mohsu – trdota kremenca, topaza in korunda). Pri analiziranem gradivu zasledimo le dve stopnji

Vrsta žganja	Število posod	Delež (%)	Funkcionalni tip posode
1 - Oksidacijsko žganje	249	76,6	Neopred. predmet (2), neopred. predmet z obarvanim neprosojnim loščem (2), vrč z obarvanim neprosojnim loščem (1), cevast. pečnica (5), čaša (1), distančnik (3), krožnik/skleda/skodela v teh. vrezovanja (112), lojenka (6), lojenka z obarvanim neprosojnim loščem (1), lončast. pečnica (2), lonci (43), lonci z belim glin. premazom (20), lonci z belim glin. premaz. in obarvanim prosojnim loščem (12), lonci z belim glin. premazom in obarvanim neprosojnim loščem (2), lonci z obarvanim neprosojnim loščem (7), pokrov (2), oplošč. pečnica (7), oplošč. pečnica z belim glin. premazom (3), oplošč. pečnica z belim glin. premazom in obarvanim neprosojnim loščem (1), ročka (16), svečnik(1)
2 - Redukcijsko žganje, atmosfera redukcijska	4	1,2	Lonec (2), ročka (1), oploščena pečnica (1)
4 - Žganje oksidacijsko, v končni fazi dimljenje	22	6,8	Lonec (20), pokrov (2)
5 - Žganje redukcijsko, v končni fazi oksidacijska atmosfera	4	1,2	Lonec (4)
6 - Nepopolno oksidacijsko žganje, v končni fazi dimljenje	5	1,5	Lonec (3), pokrov (2)
7 - Nepopolno oksidacijsko žganje, atmosfera oksidacijska	41	12,6	Krožnik/skleda/skodela v teh. vrezovanja (2), lonec (13), lonec z belim glin. premazom (2), lonec z belim glin. premazom in obarvanim prosojnim loščem (1), lonec z obarvanim neprosojnim loščem (2), oplošč. pečnica (2), oplošč. pečnica z belim glin. premazom (1), oplošč. pečnica z belim glin. premazom in obarvanim neprosojnim loščem (1), ročka (14), svečnik (2), vrč (1)

skupaj	325	100,0
--------	-----	-------

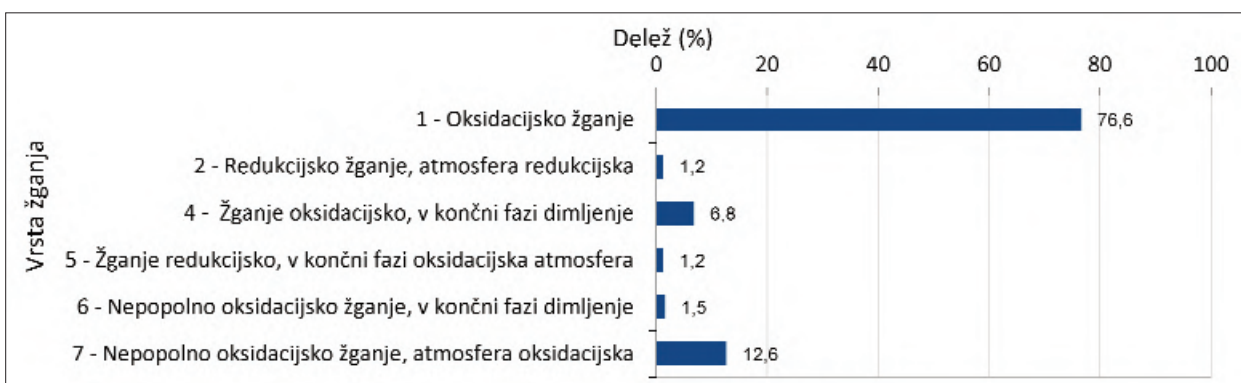
Slika 6.2.11 Načini žganja pri lončenini iz Odpadne jame 1 (S24).

trdote lončenine, in sicer izredno trdo (4. stopnja) in zelo trdo (3. stopnja).

Občutno prevladuje izredno trda lončenina, ki je bila določena pri 92,9 % posod. V tej skupini zasledimo vse krožnike, sklede in skodele, okrašene v tehniki vrezovanja, ročke, skoraj vse lojenke, večino loncev z

belim glinenim premazom, pečnice.

Trda lončenina je bila opredeljena pri 7,1 % analiziranih posod. V to skupino sodi pet loncev brez nanosa, osem loncev z belim glinenim premazom, osem loncev z belim glinenim premazom in barvno prosojnim loščem, lojenka in skleda brez nanosa.

Slika 6.2.12 Pogostost načinov žganja pri lončenini iz Odpadne jame 1 (S24).

Koda barve površine	Barva površine	Število posod	Delež (%)	Funkcionalni tip posode
01A3	Bela	1	0,3	Ročka
02A3	Svetlo siva	5	1,7	Lonec (4), ročka (1)
03A3	Siva	37	12,3	Lonec (25), lonec z belim glin. premazom (2), pokrov (3), oplošč. pečnica (2), ročka (5)
04A3	Sivo črna	6	2,0	Distančnik (1), lonec (5)
06A3	Svetlo rdeča	84	28,0	Neopred. predmet (1), neopred. predmet z obarvanim neprosojnim loščem (1), distančnik (1), krožnik/skleda/skodela v teh. vrezovanja (17), lojenka z obarvanim neprosojnim loščem (1), lonč. pečnica (2), lonec (18), lonec z obarvanim neprosojnim loščem (6), lonec z belim glin. premazom (9), lonec z belim glin. premazom in obarvanim prosojnim loščem (7), lonec z belim glin. premazom in obarvanim neprosojnim loščem (2), oplošč. pečnica z belim glin. premazom (1), oplošč. pečnica z belim glin. premazom in obarvanim neprosojnim loščem (2), ročka (12), skleda (1), vrč (1), vrč z obarvanim neprosojnim loščem (1), svečnik (1), skleda z obarvanim neprosojnim loščem (1)
09A3	Rdečkasta (rožnata)	55	18,3	Neopred. predmet z obarvanim neprosojnim loščem (1), čaša (1), krožnik/skleda/skodela v teh. vrezovanja (25), lojenka (2), lonec (10), lonec z obarvanim neprosojnim loščem (1), lonec z belim glin. premazom (5), lonec z belim glin. premazom in obarvanim prosojnim loščem (3), pokrov (1), oplošč. pečnica (1), ročka (4), svečnik (1)
10A3	Rdečkasto (rožnato) siva	4	1,3	Lonec z belim glin. premazom (1), oplošč. pečnica (3)
11A3	Bledo rjava	70	23,3	Krožnik/skleda/skodela v teh. vrezovanja (47), lojenka (2), lonec (3), lonec z obarvanim neprosojnim loščem (1), lonec z belim glin. premazom (5), lonec z belim glin. premazom in obarvanim prosojnim loščem (3), pokrov (1), oplošč. pečnica (2), oplošč. pečnica z belim glin. premazom (1), ročka (5)
12A3	Svetlo rjava	8	2,7	Krožnik/skleda/skodela v teh. vrezovanja (2), lonec (2), lonec z belim glin. premazom (1), oplošč. pečnica (1), oplošč. pečnica z belim glin. premazom (2)
13A3	Rjava	6	2,0	Krožnik/skleda/skodela v teh. vrezovanja (5), lonec z obarvanim neprosojnim loščem (1)
Kombinacije barvnih tonov	(< 5 odlomkov na barvno kombinacijo)	24	8,0	Lonec (17), cevasta pečnica (5), distančnik (1), pokrov (1)
skupaj		300	100,0	

Slika 6.2.13 Barve površine pri lončenini iz Odpadne jame 1 (S24).

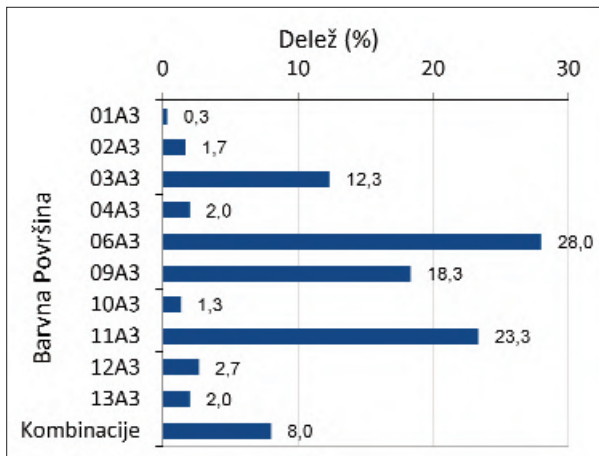
6.2.8 Barva površine

Barvo površine določamo pri žganih lončenih izdelkih. Ta je odvisna predvsem od prisotnosti železovih spojin v lončarski masi in atmosfere v peči. Določamo jo z barvno lestvico *Munsell soil color charts*. Določamo barvo tako zunanje kot tudi notranje površine (Horvat

1999, 55). Na analiziranih predmetih smo določili 10 različnih barv površin.

Največ lončenine je imelo površino obarvano svetlo rdeče (28 %). V tej skupini srečamo največ loncev brez nanosa, njihov delež v tej skupini znaša 21,4 %. Nekaj manj je krožnikov, skled in skodel, okrašenih v tehniki vrezovanja (20,2 %), ročk (14,3 %) in loncev

z belim glinenim premazom (10,7 %). Delež loncev z belim glinenim premazom in obarvanim prosojnim loščem je 8,3 %, loncev z obarvanim neprosojnim loščem 7,1 %, z dvema primeroma pa sta zastopana lonca z belim glinenim premazom in obarvanim neprosojnim loščem ter lončasta pečnica. Ostali predmeti se pojavljajo zgolj posamezno.

Slika 6.2.14 Zastopanost barv na površini lončenine iz Odpadne jame 1 (S24).

Precej pogosto je bila površina obarvana tudi bledo rjavo (23,3 %). Med tako obarvanimi predmeti močno prevladujejo krožniki, skledje in skodele, okrašene v tehniki vrezovanja, ki so izdelek lončarske delavnice. Njihov delež v skupini znaša kar 68,1 %. Sledijo jim ročke s 7,2 % in lonci z belim glinenim premazom s prav tako 7,2 %.

Tretja najpogostejša skupina je lončenina rdečkaste oziroma rožnate barve (18,3 %). Tudi tu srečamo največ krožnikov, skled in skodel, okrašenih v tehniki vrezovanja, ki so izdelek tukajšnje delavnice, saj njihov delež znaša 45,5 %.

12,3 % lončenine je sive barve. Tej skupini pripada največ loncev brez nanosa. Njihov delež znaša 67,6 %. Sledijo jim ročke s 13,5 % in lonci z belim glinenim premazom z dvema primeroma.

Ostale barve so porazdeljene med preostalih 18 % najdb. Podatki so prikazani na sliki 6.2.13 in sliki 6.2.14.

6.2.9 Tehnika oblikovanja

Vse funkcionalne skupine posod so bile izdelane na vretenu na nožni pogon, ki omogoča neprimerno hitrejšo izdelavo kot na vretenu na ročni pogon. Izjema so oploščene pečnice z reliefnim okrasom, ki so bile izdelane v kalupu, medtem ko so bili distančniki izdelani prostoročno. Neopredeljen predmet (morda gre za akvamanile) s cevastim trupom (G758), ki ima kupolast zaključek, okrašen z aplikami, ki predmetu dajejo videz živali (morda pujska), je bil obdelan na lončarskem vretenu, v končni fazi pa je bil dodelan prostoročno.

6.2.10 Pregled tehnoloških lastnosti po funkcionalnih skupinah posod

Lonci

Lonci brez nanosa

Pri loncih brez nanosa je večina lončarskih mas zastopana le z enim ali dvema primeroma. Glavna vzroka za takšno raznolikost lončarskih mas sta v glavnem dva. Prvi je ta, da glavnino odkritih loncev predstavljajo že uporabljeni lonci in ne tisti, ki so bili izdelani v kranjski lončarski delavnici. Ti so bili najverjetneje izdelani v drugih delavnicah, verjetno pa tudi ne istočasno. Drug razlog pa tiči v metodologiji dela, saj pri analizi opazujemo le majhen delček svežega loma črepinje, na podlagi katerega določimo povprečno maso celotnega lonca. Pri tako natančnem določevanju mas lahko pride tudi do odstopanj.

Po pojavnosti pri loncih brez nanosa izstopata masi LM 50 in LM 44. Pri osnovnih lončarskih masah v glavnem prevladujeta masi ACE in ACD. Večina loncev brez nanosa je bila izdelanih iz fino zrnat lončarske mase in imajo zelo fino luknjičavost. Prevladuje oksidacijsko žganje, z nekaj manj primeri mu sledi nepopolno oksidacijsko žganje. Večina tudi spada med izredno trdo lončenino, le za vzorec pa med trdo lončenino. Pri barvi površine prevladuje predvsem siva barva, nekaj manj je svetlo rdeče ter različne kombinacije barv notranje in zunanje površine. Nekaj loncev je imelo ramena okrašena s kanelurami, trije so imeli

ostenja okrašena z odtisom cevke oziroma trsa, dva s plastičnim rebrom členjenim z odtisom prsta, pet pa jih je imelo rob ustja okrašen z žlebljenjem. Eden je bil okrašen poleg kanelur tudi s plastičnim rebrom členjenim z odtisom prsta, eden s pravim vrezom, pri enem pa se pojavi žlebljenje na robu ustja v kombinaciji s kanelurami na ramenu.

Lonci z belim glinenim premazom

Pri loncih z belim glinenim premazom prav tako srečamo precej različnih lončarskih mas, pri katerih še najbolj izstopata LM 26 in LM 43. Pri osnovni lončarski masi prevladujeta masi AC in ACE. Glavnina loncev je izdelana iz finoizrnatne lončarske mase, zelo malo pa iz zelo finoizrnatne mase. Enako velja tudi za luknjičavost, saj ima večina loncev zelo fino luknjičavo ostenje. Lonci z belim glinenim premazom so bili v glavnem žgani v oksidacijski, zelo malo pa v nepopolni oksidacijski atmosferi. Večina jih spada med izredno trdo lončenino, nekaj manj pa med trdo lončenino. Prevladuje svetlo rdeča barva površine, z nekaj manj primeri sta enakovredno zastopani blede rjava in rdečkasta (rožnata) barva. Zelo verjetno so ti lonci polizdelki tukajšnje delavnice, razen enega (G441), ki ima črepinjo ožgano. Nekaj loncev je imelo ramena okrašena s kanelurami.

Lonci z belim glinenim premazom in obarvanim prosojnim loščem.

Največ loncev z belim glinenim premazom in obarvanim prosojnim loščem je bilo izdelanih iz lončarske mase LM 46. Med osnovnimi lončarskimi masami močno prevladuje masa ACE. Vsi lonci v tej skupini so izdelani iz finoizrnatne mase in imajo zelo fino luknjičavo površino. Le en lonec je bil žgan v nepopolni oksidacijski atmosferi, vsi ostali pa v oksidacijski atmosferi. Velika večina loncev spada med izredno trdo lončenino, le nekaj med trdo lončenino. Pri barvi površine prevladuje svetlo rdeča barva, s po tremi primeri sta zastopani rdečkasta (rožnata) in blede rjava barva. Devet loncev ima preko belega glinenega premaza nanosen lošč bele barve, dva krem in prav tako dva temno zelene barve. Večina loncev v tej skupini ima ramena okrašena s kanelurami.

Lonci z belim glinenim premazom in obarvanim neprosojnim loščem

Lonca sta izdelana iz lončarske mase LM 46 in LM 37. Osnovni lončarski masi sta ACE in A. Oba sta izdelana iz finoizrnatne mase in imata zelo fino luknjičavo površino. Žgana sta bila v oksidacijski atmosferi in spadata med izredno trdo lončenino. Površino imata obarvano svetlo rdeče. Eden je imel preko belega glinenega premaza nanosen lošč ultramarinske, drugi pa temno zelene barve. Oba imata ramena okrašena s kanelurami.

Lonci z obarvanim neprosojnim loščem

Večina loncev z obarvanim neprosojnim loščem je bila izdelana iz LM 11. Med osnovnimi lončarskimi masami prevladuje masa ACE. Večina jih je izdelanih iz zelo finoizrnatne lončarske mase, nekaj pa iz finoizrnatne. Enako velja za luknjičavost; prevladujejo lonci brez luknjičavosti, nekaj jih ima zelo fino luknjičavo površino. Večina jih je bila žganih v oksidacijski atmosferi, dva pa v nepopolni oksidacijski atmosferi. Vsi sodijo med izredno trdo lončenino. Prevladuje svetlo rdeče obarvana površina, s po enim primerom so zastopane rdečkasta (rožnata), blede rjava in rjava barva. Štirje lonci so imeli na notranji površini nanosen lošč rdeče-rjave barve, dva olivno zelene, eden bele in eden rjavo-okere barve. En lonec je imel tako na notranji kot zunanji površini lošč temno zelene barve. Le en lonec v tej skupini ima rame okrašeno s kanelurami.

Ročke in vrči

Največ ročk je bilo izdelanih iz lončarske mase LM 14 (13 primerov) in LM 15 (5 primerov). Ostale lončarske mase so zastopane z manj kot tremi primeri. Vse te posode so bile izdelane v tukajšnji lončarski delavnici, razen ročke (575), ki je izdelana iz lončarske mase LM 5. Med osnovnimi lončarskimi masami prevladuje masa ACDE. S precej manj primeri ji sledi masa ACE. Vse so bile izdelane iz zelo finoizrnatne mase in imajo površino brez luknjičavosti. Večina jih je bila žganih v nepopolni oksidacijski atmosferi, le malo manj pa v oksidacijski atmosferi. Sodijo med izredno trdo lončenino. Večina ročk ima površino obarvano svetlo rdeče, zelo malo ima blede rjavo in rdečkasto (rožnato)

barvo površine, s po enim primerom zasledimo belo in svetlo sivo obarvano površino. Štiri ročke so bile poslikane na engobo s podglazurnimi barvami, vse ostale imajo nanesen le bel glinen premaz (engobo) na notranji in zunanji površini, kar kaže na polizdelke tukajšnje delavnice.

Vrč (**G597**) s poslikano engobo s podglazurnimi barvami je bil izdelan iz LM 14. Njegova osnovna lončarska masa je ACDE. Izdelan je iz zelo fino zrnate mase, na njegovi površini ni zaslediti luknjičavosti. Žgan je bil v nepopolni oksidacijski atmosferi in spada med izredno trdo lončenino. Površina vrča je obarvana svetlo rdeče. Vrč (**G598**) z obarvanim neprosojnim loščem rjavo okrase barve je bil izdelan iz lončarske mase LM 2. Njegova osnovna lončarska masa je ABC. Izdelan je iz zelo fino zrnate lončarske mase, na njegovi površini ni zaslediti luknjičavosti. Žgan je bil v oksidacijski atmosferi in spada med izredno trdo lončenino. Njegova površina je obarvana svetlo rdeče.

Čaše

Najdena je bila zgolj ena in je zagotovo izdelek tukajšnje lončarske delavnice. Izdelana je iz lončarske mase LM 15. Ta se zelo pogosto pojavlja pri ročkah in krožnikih, ki so bili prav tako izdelani v tukajšnji lončarski delavnici. Njena osnovna lončarska masa je ACE. Izdelana je iz zelo fino zrnate lončarske mase, na njeni površini ni zaslediti luknjičavosti. Žgana je bila v oksidacijski atmosferi in spada med izredno trdo lončenino. Njena površina je obarvana rdečkasto (rožnato). Na obeh površinah ima nanesen bel glinen premaz, torej gre za polizdelek.

Pokrovi

Pri pokrovih je z lončarskimi masami podobno kot pri loncih – izdelani so iz različnih mas. Tako zasledimo LM 39, LM 41, LM 44, LM 47, LM 48 in LM 49. Iz omenjenih mas so najpogosteje izdelani kuhinjski lonci. Njihove osnovne lončarske mase so ABC, ABCE, ACD, AC in ACDE. Vsi pokrovi so bili izdelani iz fino zrnate mase in imajo površino z zelo fino luknjičavostjo. Dva pokrova sta bila žgana v oksidacijski, dva v redukcijski in prav tako dva v oksidacijski atmosferi z dimljenjem v zaključni fazi žganja. Vsi spadajo med izredno trdo lončenino. Trije lonci imajo

površino sive barve, vsak s po enim so zastopane blede rjava, rdečkasta (rožnata) barva in različne kombinacije barvnih tonov. Zgolj en pokrov je imel ustje členjeno z odtisom trsa oziroma cevke.

Krožniki, sklede in skodele

Vsi predmeti v tej skupini so bili okrašeni v tehniki vrezovanja in so izdelek kranjske lončarske delavnice, razen skled **G606** in **G607**. Občutno prevladujeta masi LM 11 (20 primerov) in LM 15 (46 primerov), ki sta si po sestavi zelo podobni. Vendar pa prva lončarska masa vsebuje manj sljude. Vseeno gre zelo verjetno za isto lončarsko maso, saj manjšo količino sljude pri LM 11 lahko povežemo s previsoko temperaturo žganja, zato je veliko sljude razpadlo. Ostale mase so zastopane le z enim primerom. Od osnovnih lončarskih mas daleč najbolj prevladuje masa ACE. Vsi krožniki, sklede in skodele, okrašeni v tehniki vrezovanja, so bili izdelani iz zelo fino zrnate lončarske mase, na njihovi površini ni zaslediti luknjičavosti. Največ jih je bilo žganih v oksidacijski atmosferi, le dva pa v nepopolni oksidacijski atmosferi. Vsi spadajo med izredno trdo lončenino. Večina jih ima površino obarvano svetlo rdeče, rdečkasto (rožnato) in blede rjavo, zelo malo pa svetlo rjavo in rjavo. Le pet krožnikov ima poleg belega glinenega premaza in vrezanega okrasa ohranjen tudi slikan okras pod prozornim svinčevim loščem. Vsi ostali imajo le bel glinen premaz.

Lojenke in svečniki

Vsi predmeti v tej funkcionalni skupini so bili zelo verjetno izdelani v kranjski lončarski delavnici. Dve lojenki sta bili izdelani iz lončarske mase LM 11. Iz tovrstne mase so bili izdelani tudi krožniki, sklede, skodele in ročke. Ena lojenka in svečnik sta bila izdelana iz mase LM 10, ki je po sestavi podobna masi LM 11, le da prva vsebuje tudi zrna organskih snovi. Ena lojenka je bila izdelana iz lončarske mase LM 13. Lojenki, ki sta izdelani iz lončarskih mas LM 3 in LM 20, izstopata od ostalih mas v tej skupini zaradi prisotnosti fino zrnatih delcev kalcijevega karbonata, kar ni značilnost mas, ki so bile uporabljane v kranjski delavnici. Pri osnovnih lončarskih masah prevladuje masa ACE, prisotne pa so še ACDE, ABC in ACD. Vsi predmeti so bili izdelani iz zelo fino zrnate lončarske

mase, razen enega svečnika, ki je bil izdelan iz finozrnate mase. Vsi predmeti v tej skupini imajo površino brez luknjičavosti in spadajo med izredno trdo lončenino, razen ene lojenke, ki sodi med trdo lončenino. Vse lojenke so bila žgane v oksidacijski, svečnika pa v nepopolni oksidacijski atmosferi. Lojenka z obarvanim neprosojnim loščem ima površino obarvano svetlo rdeče, dve lojenki brez nanosa blede rjavo, prav tako dve lojenki brez nanosa rdečkasto (rožnato). En svečnik je imel površino obarvano svetlo rdeče, drugi pa rdečkasto (rožnato). Samo ena lojenka je imela na notranji površini nanosen lošč rdeče-rjave barve.

Pečnice

Cevaste pečnice

Skoraj vse cevaste pečnice so bile izdelane iz lončarske mase LM 46, le ena cevasta pečnica je bila izdelana iz LM 41. Pri osnovnih lončarskih masah prevladuje masa ACE, le v enem primeru je bila določena masa ABCE. Izdelane so iz finozrnate mase in imajo površino z zelo fino luknjičavostjo. Vse spadajo med izredno trdo lončenino in so bile žgane v oksidacijski atmosferi. Vse imajo notranjo in zunanjo površino obarvano v različnih barvnih kombinacijah. Dve cevasti pečnici imata na ostenju kanelure.

Lončaste pečnice

Ena lončasta pečnica je bila izdelana iz lončarske mase LM 49, druga pa iz LM 50. Njuni osnovni lončarski masi sta ACDE in ACE. Obe sta izdelani iz finozrnate mase in imata površino z zelo fino luknjičavostjo. Spadata med izredno trdo lončenino. Žgani sta bili v oksidacijski atmosferi. Obe pečnici imata površino obarvano svetlo rdeče. Ena lončasta pečnica ima pod ustjem tri kanelure.

Oploščene pečnice

Največ reliefno okrašenih pečnic je bilo izdelanih iz lončarske mase LM 53. Dve oploščeni pečnici sta bili izdelani iz lončarske mase LM 54, ki se od LM 53 razlikuje le v tem, da vsebuje več železovih oksidov in sljude. Vsaka izmed 6 preostalih oploščenih pečnic je bila izdelana iz drugačne lončarske mase. Vsem pa je skupno to, da vsebujejo več drobnozrnatih primesi

kremena kot vsi preostali kataloško obdelani predmeti. Med osnovnimi lončarskimi masami tako prevladuje masa ACE.

Vse oploščene pečnice so bile izdelane iz finozrnate lončarske mase in imajo površino z zelo fino luknjičavostjo. Vse sodijo med izredno trdo lončenino. Velika večina jih je bila žgana v oksidacijski, le dve pa v nepopolni oksidacijski atmosferi. Dve pečnici z belim glinenim premazom in ena brez nanosa imajo površino obarvano svetlo rjavo, ena z belim glinenim premazom in dve brez nanosa blede rjavo, ena brez nanosa rdečkasto (rožnato), rdečkasto (rožnato) sivo površino ima ena pečnica brez nanosa, dve pečnici brez nanosa imajo sivo obarvano površino, dve pečnici z belim glinenim premazom in obarvanim neprosojnim loščem ter pečnica z belim glinenim premazom imajo površino obarvano svetlo rdeče. Oploščene pečnice (**G748**, **G749**, **G752**, **G753**) imajo na zgornji površini nanosen bel glinen premaz, enako kot polizdelki tukajšnje lončarske delavnice. Pečnica **G751** ima preko belega glinenega premaza nanosen lošč olivno zelene barve, pečnica **G750** pa temno zelene barve.

Distančniki

Dva distančnika sta bila izdelana iz lončarske mase LM 52. Tretji distančnik je bil izdelan iz LM 53, ki se od lončarske mase LM 52 razlikuje le v tem, da poleg ostalih snovi vsebuje še finozrnate delce železovih oksidov. Osnovni lončarski masi sta AC in ACE. Izdelani so bili iz finozrnate lončarske mase in imajo površino z zelo fino luknjičavostjo. Sodiijo med izredno trdo lončenino in so bili žgani v oksidacijski atmosferi. En distančnik ima površino obarvano sivo-črno, eden svetlo rdeče, eden pa ima površini obarvani v različnih barvnih tonih.

Neopredeljeni predmeti

Neopredeljen predmet (**G759**) je bil izdelan iz lončarske mase LM 8. Njegova osnovna lončarska masa je AC. Izdelan je iz zelo finozrnate lončarske mase in ima površino brez luknjičavosti. Spada med izredno trdo lončenino, žgan je bil v oksidacijski atmosferi. Površino ima obarvano rdečkasto (rožnato). Na obeh površinah ima nanosen obarvan neprosojen lošč rjavo-okraste barve.

6.3 Novoveška lončarska produkcija na območju Lovskega dvorca in njene značilnosti

Urška Stepanjan

Ob izkopavanjih v notranjosti Lovskega dvorca (Tomšičeva 42) sta bili odkriti dve jami, ki sta bili zapolnjeni z odpadno keramiko. Ker je šlo večinoma za polizdelke in ostanke peči, je verjetno v bližini delovala keramična delavnica. V prid tej tezi govorijo tudi najdbe, ki jih tipološko sicer lahko vzporejamo z istočasnim gradivom drugod po Sloveniji, medtem ko značilen način izdelave, uporaba keramičnih mas in način okraševanja kažejo na lokalno proizvodnjo. Z analizo vsebine Odpadne jame 1 (S 24) je bil narejen presek skozi proizvodnjo lokalne keramične delavnice, ki je najverjetneje oskrbovala tudi širše področje Kranja.

Pri skledah, krožnikih in ročkah med izmetom ni bilo črepij brez belega glinenega premaza (engobe), kar morda kaže naslednji postopek izdelave: oblikovanje posode, sušenje, nanašanje engobe, sušenje, žganje, barvanje, žganje, nanašanje lošča, žganje.

6.3.1 Lonci

Lonci z belim glinenim premazom

Zagotovo so v tukajšnji lončarski delavnici izdelovali lonce z belim glinenim premazom (engobo). O tem pričajo ostanki loncev (G441, G465, G471, G480, G484, G490, G493, G507, G519–G522, G527, G536–G538, G546–G548, G558). Gre za polizdelke, ki jim manjka lošč. V glavnem so vsi izdelani iz fino-zrnate, razen enega, ki je izdelan iz zelo fino-zrnate lončarske mase. Pri izdelavi so uporabljali večinoma tri lončarske mase: 23,8 % loncev je bilo izdelanih iz LM 26, 19 % iz LM 43 in 14,2 % LM 46. Ostali lonci so bili izdelani iz drugih mas – vsak lonec iz drugačne. Če se osredotočimo zgolj na osnovne lončarske mase, sta enakovredno zastopani osnovni masi ACE in AC. S po enim primerom pa so zastopane osnovne lončarske mase ACDE, A in ABC.

Dobrih 33 % loncev z belim premazom ima na ramenu okras v obliki kanelur. 31,5 % loncev ima konkaven rob

ustja, ki je zaobljen na spodnjem in zgornjem delu roba ustja (tip 5, različica 5.3), 15,8 % jih ima prav tako konkaven rob ustja, ki je zaobljen na spodnjem in zgornjem delu, le da je prehod med zgornjim in spodnjim delom roba ustja ostrejši, stopničast (tip 5, različica 5.3, podrazličica 5.3.1). 21 % loncev ima enostaven rob ustja zaobljene oblike (tip 1, različica 1.1), 10,5 % pa konveksno odebeljen rob ustja (tip 4). Enostaven rob ustja, ki je ravno odrezan in užlebljen z eno vodoravno linijo (tip 1, različica 1.4), nizek, konveksno odebeljen rob ustja (tip 3), večkratno profiliran rob ustja, ki ima zgornji del zalomljen navznoter (tip 7, različica 7.2) in večkratno profiliran poševen rob ustja (tip 7, različica 7.1) so zastopani vsak s po enim primerom.

Lonci z belim glinenim premazom in loščem

Poleg loncev z belim glinenim premazom je bilo v odpadni jami najdenih tudi nekaj loncev, ki so imeli čez bel glinen premaz nanesen lošč, vendar je zanje težko z gotovostjo trditi, da so izdelek tukajšnje lončarske delavnice. To se kaže le v dveh primerih, in sicer pri loncu G578, ki ima preko belega glinenega premaza nanesen lošč temno zelene barve, in loncu G535, ki ima preko belega glinenega premaza nanesen lošč krem barve. Pri prvem loncu je lošč razpokan in neenakomerno razporejen po notranji površini; po zunanji in notranji površini lonca je debela plast nekakšnega premaza bele barve, ki ima razpoke, kamor se je zajedel lošč, kar še dodatno otežuje rekonstrukcijo postopka v peči. Lonec je zaradi teh napak pristal med delavniškimi odpadki. Izdelan je iz fino-zrnate lončarske mase LM 3. Tudi lonec G535 ima preko belega premaza nanesen lošč krem barve, vendar je slabe kakovosti, saj je povsem brez sijaja, na določenih mestih se je odluščil. V prid temu, da gre za izdelek lončarske delavnice, govori tudi oblika ustja, ki jo zasledimo predvsem v skupini loncev z belim glinenim premazom. Lonec je izdelan iz fino-zrnate lončarske mase LM 23, ki vsebuje zrna kremenca, sljude in železovih oksidov (osnovna masa ACE).

Lonci z loščem na notranji površini

V skupini loncev, ki imajo na notranji površini nanesen samo lošč, je mogoče izločiti 7 primerov, ki so bili najverjetneje izdelani v tukajšnji lončarski

delavnici, in sicer so to lonci (**G437, G439, G463, G473, G488, G509, G523**). V prid temu govorijo deformirana ostenja ali ustja (npr. pri loncu z ročajem **G488**), majceni drobcji keramike, prilepljeni na lošč (lonca **G473** in **G439**), slaba kakovost lošča, ki se lušči in je brez sijaja (**G523**), slaba kakovost tudi pri loncu **G509** in razmazan lošč na zunanji površini lonca **G437**. Vsi lonci v tej skupini imajo obarvane neprosojne lošče bele (1 primer), temno zelene (1 primer), olivno zelene (1 primer), rjavo-okker (1 primer) in rdeče-rjave barve (3 primeri). Vsi so izdelani iz zelo fino-zrnate gline, le en primer je izdelan iz fino-zrnate gline. Trije lonci so izdelani iz LM 11. S po enim primerom so zastopane naslednje lončarske mase: LM 27, LM 32, LM 37, LM 10. Pri osnovnih lončarskih masah prevladuje masa ACE (4 primeri), pri dveh loncih je bila določena masa A, pri enem pa ACDE.

Trije lonci imajo konkaven rob ustja, ki je zaobljen na spodnjem in zgornjem delu (tip 5, različica 5.3), dva imata enostaven rob ustja zaobljene oblike (tip 1, različica 1.1), s po enim primerom sta zastopana vertikalno postavljen enostaven rob ustja (tip 2) in konveksno odebeljen rob ustja (tip 4). Samo en lonec v tej skupini ima na ramenu okras v obliki kanelur.

Lonci brez premaza

Tudi pri loncih brez premaza je težko ugotoviti, kateri so izdelki tukajšnje delavnice. To je mogoče z gotovostjo trditi za 6 loncev. V prid temu govorijo deformirane oblike ostenj ali robov ustij (**G449, 460, 470, 516, 517, 544**). Pri treh loncih poleg teh znakov opazimo tudi, da so bili žgani pri visoki temperaturi, saj je črepinja zasintrana in nenavadne sivkasto rdeče barve (**G460, G516, G544**). Pri lončku **G449** je vrh ustja nekoliko poškodovan, na istem mestu je vidna kapljica lošča. Verjetno je ta poškodba nastala med zlaganjem v peč, ko se je na rob ustja prislonil kakšen drug predmet in obenem poškodoval ustje lončka. Dva lončka sta bila izdelana iz zelo fino-zrnate mase, ostali pa iz fino-zrnate. Trije lončki so bili izdelani iz lončarske mase LM 1, ki ji je bil dodan le kremen. S po enim primerom so zastopane naslednje lončarske mase: LM 44, LM 10, LM 43, LM 9. Če pogledamo le osnovno sestavo lončarskih mas, vidimo, da sta z

dvema primeroma zastopani masi A in ACD, s po enim pa ACDE in AC. Trije lonci imajo konkaven rob ustja, ki je zaobljen na spodnjem in zgornjem delu (tip 5, različica 5.3), dva imata enostaven rob ustja zaobljene oblike (tip 1, različica 1.1) in en lonec večkratno profiliran rob ustja, ki ima zgornji del zalomljen navznoter (tip 7, različica 7.2). Samo en lonec v tej skupini ima na ramenu okras v obliki kanelur.

6.3.2 Ročke in vrči

Ročke (**G566–G574, G576, G578–G595**) so bile narejene v tukajšnji lončarski delavnici. Izdelovali so ročke na navidezni nogi (tip 1), ki imajo trup polkroglasto oblikovan (različica 1.1), in ročke brez navidezne noge (tip 2), ki imajo lahko trup kroglaste (različica 2.1), jajčaste (različica 2.2) ali hruškaste oblike (različica 2.3). Vse ročke imajo trlistno oblikovan izliv in vertikalni tip roba ustja, ki je zaobljen na notranji in zunanji strani. Prav tako imajo vse trakast ročaj, ki je v preseku konkavne oblike in ima na zunanji površini ob straneh nekoliko poudarjen rob.

Ročke so glede na oblikovanost dna razdeljene v dva tipa. Tip 1 – ročke na navidezni nogi s preoblikovanim robom, Tip 2 – ročke brez navidezne noge s preoblikovanim robom. 48 % ročk je bilo izdelanih iz LM 14, 18,5 % jih je bilo izdelanih iz LM 15, ki se od LM 14 razlikuje le v tem, da prva ne vsebuje organskih snovi. 11 % ročk je bilo izdelanih iz LM 10, ki je sestavinsko zelo podobna LM 15, le da za razliko od nje vsebuje manj sljude. Dve ročki sta bili izdelani iz LM 4. S po enim primerom so zastopane lončarske mase LM 5 (ta je sestavinsko podobna LM 4, le da vsebuje tudi zrna železovih oksidov), LM 7, LM 9 in LM 12.

Od osnovnih lončarskih mas prevladuje masa ACDE, iz katere je izdelanih kar 66,6 % ročk. Nato ji sledi masa ACE z 18,5 %. S 7,4 % sta zastopani osnovni masi ABCD in ABCDE. Vsaka s po enim primerom so zastopane mase ABC, ACD in AC.

Velika večina ročk predstavlja polizdelke, ki imajo po obeh površinah nanosen bel glinen premaz (engobo). Le trije primeri imajo poleg tega ohranjen tudi poslikan okras, čez katerega je bil nanosen prozoren svinčev lošč (**G582, G583, G588**).

Glede na fakturo in barve poslikanega okrasa je bil zelo verjetno izdelan v tukajšnji lončarski delavnici tudi vrč **G597**, ki ima zakrnel rob ustja, njegov zgornji del je konveksno odebeljen. Ima dolg vrat, prehod v rame je oddeljen s klekom. Ročaj je tako kot pri ročkah trakasto oblikovan in je v preseku konkavne oblike. Prav tako je izdelan iz lončarske mase LM 14, ki je najpogostejša pri ročkah. Osnovna lončarska masa je torej ACDE.

Vrat vrča je kaneliran s petimi vzporednimi linijami. Poslikan je z navpičnimi vzporednimi črtami modre barve, polnilo med njimi je izmenično zelene in rumene barve. Med njimi je naslikan niz vzporednih kratkih vodoravnih črt vijolično-rjave barve. Prehod vratu v trebuh vrča je okrašen s poslikano vodoravno linijo rumene barve. Pod njo je ohranjen le manjši del trebuha, na katerem se vidi okras mreže v modri barvi. Čez poslikan okras je bil nanesen prozoren svinčev lošč, ki pa je slabo ohranjen.

6.3.3 Čaše

V odpadni jami je bila odkrita le ena čaša (**G599**), vendar je ta zagotovo izdelek tukajšnje lončarske delavnice, saj bel glinen premaz nanosen na obe površini. Ker ni poslikan ali prekrit z loščem, kaže, da gre za polizdelek. Izdelana je iz lončarske mase LM 15, osnovna lončarska masa ACE.

6.3.4 Krožniki, sklede in skodele

Posode (**G608–720**) so okrašene v tehniki vrezovanja. Velika večina jih ima ohranjen le bel glinen premaz in vrezan okras, torej gre za polizdelke tukajšnje lončarske delavnice. Manjše število krožnikov oziroma skled pa ima poleg tega ohranjen tudi poslikan okras (**G621, 622, 631, 632, 634, 682, 712**). Skledica **G621** ima vrezan motiv cvetlice, ki je poslikan v rumeni, modri in zeleni barvi, ustje je obkroženo s koncentričnim krogom modre barve. Tudi skledica **G622** ima vrezano cvetlico, ki pa je poslikana z rumeno, vijolično in modro barvo. Ustje je obkroženo s koncentričnim krogom zelene barve. Krožnika **G631** in **G634** imata

vrezano žensko poprsje; pri prvem nastopa skupaj z geometričnim in rastlinskim okrasom na robu ustja, pri drugem pa samo z geometričnim okrasom. Motiv je poslikan v modri, zeleni, rumeni in vijolično-rjavi barvi. Krožnik **G632** ima nerazpoznaven okras, ki pa je poslikan v enakih barvah kot prejšnja dva. Rob ustja **G682** ima vrezan motiv stiliziranih listov, ki so poslikani z rumeno, zeleno in modro barvo. Pri polizdelkih se na dnu kot glavni motiv pojavlja žensko poprsje v kombinaciji s koncentričnimi krogi ali geometričnimi motivi na robu ustja; upodobitve rib (preplet treh rib, riba s kolesom) v kombinaciji s koncentričnimi krogi na robu ustja, pletenico in geometričnimi motivi na ostenju; upodobitve ptice v kombinaciji z rastlinskimi ali geometričnimi motivi na ostenju; upodobitve zajca z geometričnimi ali rastlinskimi motivi na ostenju; upodobitve cvetlice s koncentričnimi krogi na robu ustja ali z drugimi rastlinskimi motivi na ostenju; upodobitve salomonskega križa v kombinaciji s pletenico na ostenju in koncentričnimi krogi na robu ustja. Pletenice in trikotnike najpogosteje srečamo na ostenju krožnikov, nekaj pa tudi na robovih ustij. Motive src in spiral srečamo le na ostenju krožnikov. Motive šrafirani polj in prekrizanih polj najdemo tako na ostenjih kot tudi na robovih ustij. Enako velja tudi za motiv, kjer se izmenjujejo krogi in rombi. Cik-cak linije in pletenico z oglatimi linijami srečamo le na robovih ustij. Rastlinski motivi (želodi s stebli, cvetni listi, stebela z listi) nastopajo pretežno na ostenjih, pri dveh primerih (stilizirani listi in vitice z drobnimi cvetovi) pa jih zasledimo tudi na robu ustja.

Največ predmetov v tej skupini je bilo izdelanih iz lončarske mase LM 15, saj je bilo iz nje izdelanih kar 62,2 % krožnikov oziroma skled in skodel. Druga najpogostejša masa je LM 11, ki je sestavinsko podobna LM 15, le da vsebuje manj sljude, kar je verjetno posledica previsoke temperature žganja, pri čemer je veliko sljude izgorelo. Iz nje je bilo izdelanih 27 % analiziranih posod. S tremi primeri je zastopana lončarska masa LM 12, z dvema LM 8. Vsaka s po enim primerom so zastopane LM 6, LM 18 in LM 16.

Če pogledamo le osnovne lončarske mase, občutno prevladuje masa ACE, ki je zastopana kar z 90,5 %. S 6,8 odstotki je zastopana masa AC, vsaka s po enim primerom pa osnovni masi AE in ABCE.

Pri tipoloških oblikah trupa prevladujejo krožniki (tip 5) in sklede s poševnim robom ustja (tip 2). Posamezno se pojavljajo skodele s poševnim robom ustja (tip 1), sklede z enostavnim robom ustja (tip 3), sklede z robom ustja, ki je zalomljen navzdol (tip 4), in krožniki z ravnim robom ustja (tip 6).

Pri predmetih, ki imajo ohranjen le rob ustja in del ostenja, prevladujejo poševni robovi ustij (tip 1), predvsem različica 1.2 (rob ustja je zaobljen, ustje je odebeljeno), različica 1.3 (rob ustja je vžlebljen, ustje je odebeljeno) in različica 1.5 (konveksno konkaven rob ustja, ustje je odebeljeno). Z nekaj primeri so zastopani vodoraven rob ustja (tip 2), enostaven rob ustja (tip 3) z različicami, in z enim primerom rob ustja, ki je zalomljen poševno navzdol (tip 4).

Vsi predmeti imajo prstanasto oblikovano dno. Ta so razdeljena v 6 tipov glede na njihovo oblikovanost v prerezu.

Zelo verjetno je bila v tukajšnji lončarski delavnici izdelana tudi skleda **G607**, ki je brez glinenega premaza in ni okrašena v tehniki vrezovanja. Njeno ostenje je okrašeno z nizom žlebljenih linij in vžlebljeno valovnico. Ustje je odebeljeno in orientirano rahlo navzven. Izdelana je bila prav tako kot večina krožnikov skodel in skled, ki so okrašeni v tehniki vrezovanja, iz lončarske mase LM 15 (osnovna lončarska masa ACE).

6.3.5 Lojenke in svečniki

Zagotovo so v kranjski lončarski delavnici izdelovali tudi lojenke in svečnike. Izdelava je bila precej enotna, izdelki se v glavnem razločujejo po izvedbi ročajev in obdelavi površine.

Lojenke imajo odprto ovalno obliko z nizkim ostenjem in oblikovanim lijem, kamor je bil prislonjen stenj. Ustje ostenja je rahlo zapognjeno navznoter, dno je pri ohranjenih primerih rahlo vbočeno. Lojenke **G721–G723** imajo na vrhu ostenja oblikovan držaj. Pri prvih dveh ima držaj polkrožno, pri zadnji pa pravokotno obliko. Lojenke **G724–G727** so brez držaja. Lojenka **G723** ima na notranji površini ohranjen lošč rdeče-rjave barve. Lošč se pojavlja tudi na številnih odlomkih, ki niso kataloško obdelani. Običajno so prežgani in zato barve ni mogoče točno določiti, glede na odtenke prežgane

barve pa je bil lošč verjetno zelen. Pri številnih lojenkah je odstopilo dno, zaradi česar so pristale med delavniškim odpadom. Dve lojenki sta bili izdelani iz LM 11, ki jo srečamo tudi pri krožnikih, skledah in skodelah, ki so okrašeni v tehniki vrezovanja (osnovna lončarska masa ACE). S po enim primerom so zastopane lončarske mase LM 10 (osnovna lončarska masa ACD), LM 13 (osnovna lončarska masa ACD) in LM 3 (osnovna lončarska masa ABC).

Tudi svečniki imajo podobno obliko kot lojenke, le da je v sredini oblikovan tulec, ki je držal svečo. Ustje ostenja je rahlo zapognjeno navznoter. Vsi svečniki imajo oblikovan trakast ročaj, ki je pritrjen na ostenje in se v polkrožnem loku priključi na steno tulca. Dno je rahlo vbočeno. Tako kot lojenke je tudi velika večina svečnikov neloščenih. Pri loščenih pa barve zaradi previsoke temperature žganja ni mogoče določiti. Tehnološko sta bila analizirana le dva svečnika. Eden je bil izdelan iz lončarske mase LM 10, tako kot lojenka (osnovna lončarska masa ACD), drugi je bil izdelan iz lončarske mase LM 20 (osnovna lončarska masa ABC).

Pri lojenkah in svečnikih brez lošča se pojavlja vprašanje, ali gre pri vseh primerih za polizdelke ali pa so nekateri končni izdelki vseeno ostali brez njega. Jasno pa je, da so vsaj nekatere predmete v tej skupini krasili z loščem rdeče-rjave ali zelene barve.

6.3.6 Pečnice

Glede na deformiranost ostenja in roba ustja ter razpok na površini pečnice **G734**, ki so zelo verjetno posledica previsoke temperature žganja, lahko sklepamo, da so bili vsaj nekateri primeri cevastih pečnic izdelani v tukajšnji lončarski delavnici. Ta cevasta pečnica je bila izdelana iz lončarske mase LM 61 (osnovna lončarska masa AB).

Zagotovo pa so bile v tukajšnji lončarski delavnici izdelane tiste oploščene pečnice z reliefnim okrasom, ki imajo na zgornji površini nanosen bel glinen premaz, saj gre za polizdelke. Tako imata odlomka **G748** in **G749** po zgornji površini nanosen bel glinen premaz in preprost geometrijski motiv s profiliranim okvirjem. Prav tako je polizdelek tudi pečnica **G752**, ki ima upodobljeno rozeto. Tudi odlomek pečnice

G753, ki je bila verjetno vgrajena v kronski del peči, ima le bel glinen premaz. Na njej je upodobljen arhitekturni motiv – gotski šilasti obok, pod njim pa je viden osrednji del človeške figure, ki v vsaki roki drži grb.

Ena pečnica je bila izdelana iz lončarske mase LM 50, ostale tri so bile izdelane iz lončarske mase LM 54, ki se od LM 50 razlikuje v tem, da vsebuje več finoziatega kremena in manj sljude. Morda izdelek tukajšnje delavnice predstavljata tudi odlomka oploščenih pečnic **G750** in **G751**, ki imata poleg glinenega premaza ohranjen lošč temno zelene in olivno zelene barve. Tudi ti dve imata upodobljen preprost geometrijski motiv s profiliranim okvirjem. Prvi odlomek je izdelan iz lončarske mase LM 46, ki je podobna LM 54, le da prva vsebuje manj finoziatega kremena. Drugi odlomek je bil izdelan iz LM 54, kot večina oploščenih pečnic, ki so izdelek tukajšnje delavnice.

Če pogledamo le osnovno lončarsko maso, prevladuje masa ACE.

6.3.7 Neopredeljeni predmeti

Odlomek dna in ostenja posode **G759** je izdelan iz prečiščene gline in loščen na obeh površinah z barvno krijočim loščem rjave barve. Dno je okroglo, ostenje prehaja v pravokotno obliko, ki ni deformirano. Na notranji površini je lošč luknjičav, na zunanjo površino pa je prilepljen košček keramike nekega drugega predmeta, ki se je morda na ostenje prilepil med zlaganjem v peč. Na podlagi tega predvidevamo, da je bil predmet izdelan v lončarski delavnici. Namembnosti predmeta zaradi fragmentarne ohranjenosti ni bilo mogoče ugotoviti.

6.3.8 Gradbeni material

Med keramičnimi najdbami v Odpadni jami 1 je bilo tudi veliko opek, ki sicer niso izdelek iste delavnice, so pa odigrale pomembno vlogo pri proizvodnji keramičnih izdelkov. Gre predvsem za spodnje dele strešnikov (bobrovec). Na nekaterih so se ohranili ostanki apnega ometa, na nekaterih pa ostanki zapečenega ilovnatega premaza (*sl. 6.3.1*). Podobno je tudi pri nekaterih kosih pečnic, kar verjetno kaže na to, da so pri gradnji

peči uporabili odslužene strešnike, pa tudi masivnejše kose odpadnih pečnic (*sl. 6.3.2*).

Nekateri kosi strešnikov imajo na površini ostanke lošča (*sl. 6.3.3*), kar verjetno kaže na to, da so jih morda uporabljali tudi kot pomožne ploščice za zlaganje keramike v peč. Zato mogoče ni naključje, da je bila najdena le ena tovrstna ploščica (**G757**). Vsi ostanki strešnikov so bili razbiti, in sicer tako, da je bil odstranjen vrhnji rob strešnika, kjer se nahaja izbočeni del, ki je sicer držal strešnik na letvi. Ko so odbili ta del, so dobili ravno ploščo, ki so jo uporabili pri žganju. Večina strešnikov je bila zato močno sekundarno prežgana.

Poleg strešnikov, ki so bili vgrajeni v konstrukcijo peči, je bilo v jami tudi več večjih in manjših kosov zapečenega glinenega premaza (*sl. 6.3.4*), ki je bil izdelan iz slabo prečiščene ilovice s primešanim grobozirotnim kremenovim peskom. Ti kosi so se med uporabo odlučili od stene, zato so jih odvrgli skupaj z delavniškim izmetom.

6.3.9 Najpogostejše napake pri izdelavi posod v kranjski lončarski delavnici

Med najpogostejše napake kranjske lončarske delavnice lahko uvrstimo izdelke, ki so bili žgani pri previsoki temperaturi. Na to kažejo deformirane oblike ostenj in ustij predmetov.

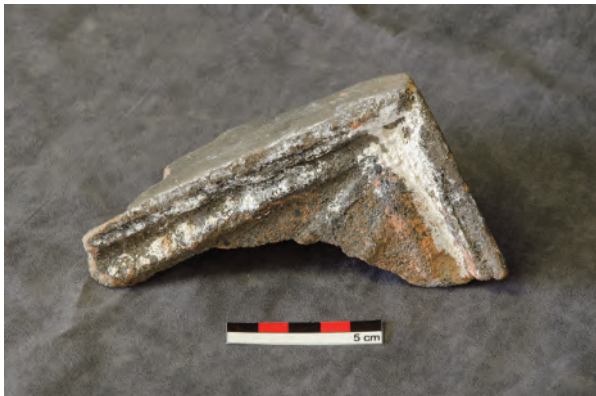
Kot primer izmeta pri prvem žganju (ob predpostavki, da je lončar prvič žgal posodo po nanosu engobe) zaradi previsoke temperature sta krožnik s slike 6.3.5 in ročka s slike 6.3.6 (desno). Pri obeh posodah so črepinje zasintane, sicer bel glinen premaz pa je dobil modrikast ton. Tudi dno in ostenje krožnika na sliki 6.3.7 sta deformirana. V tem primeru je krožnik že poslikan, vendar je poslikava mehurčkasta, barve pa so brez sijaja, kar kaže na previsoko temperaturo žganja. Zaradi poslikave sklepamo na izmet po drugem žganju. Kot primer izmeta po tretjem žganju pa je ročka na sliki 6.3.6 (levo), na kateri je prežgan že tudi lošč.

Podobno je tudi pri loncih; na sliki 6.3.8 vidimo deformirano ostenje in prežgan lošč.

Med izmetom pa so tudi predmeti, ki ne kažejo vidnih znakov previsokih temperatur, kar mogoče kaže na to, da so posode preprosto počile; morda v peči, morda pri manipulaciji ob peči.

Slika 6.3.1 Odlomki strešnikov z maltno in glineno oblogo (foto R. Urankar).

Slika 6.3.2 Oploščena pečnica z ostanki malte (foto R. Urankar).

Slika 6.3.3 Odlomki strešnikov z ostanki lošča (foto R. Urankar).

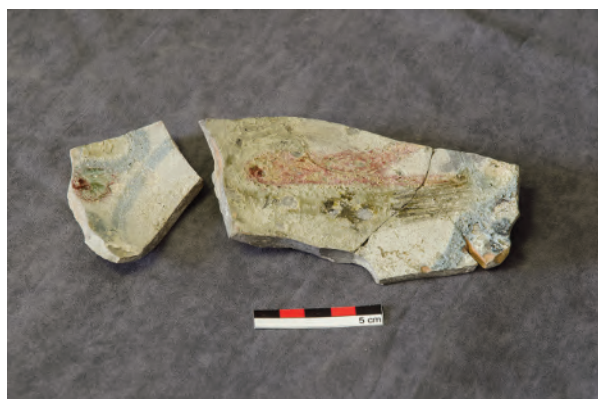
Slika 6.3.4 Glinena obloga peči (foto R. Urankar).

Slika 6.3.5 Dno in ostenje deformiranega krožnika (foto R. Urankar).

Slika 6.3.6 Prežgani ročki – levo po tretjem žganju z ostanki barve in lošča, desno po prvem žganju z belim glinenim premazom - engobo (foto R. Urankar).

Slika 6.3.7 Dno in ostenje deformiranega krožnika (foto R. Urankar).

Slika 6.3.8 Prežgani in deformirani ostenji loncev (foto R. Urankar).

6.4 Mineraloško-petrografska analiza lončenine in pečnic iz Lovskega dvorca v Kranju

Andreja Žibrat Gašparič, Matej Dolenc

6.4.1 Uvod

Razumevanje lončenine nekega najdišča se začne z izkopavanjem in nadaljuje z laboratorijskimi analizami tako na makroskopskem kot mikroskopskem nivoju. Pri tem s pomočjo makroskopskega opazovanja in opisovanja (Horvat 1999) obdelamo največjo količino izkopanega gradiva ter na podlagi tako dobljenih rezultatov izberemo vzorce za natančnejše mineraloške in kemijske preiskave. Petrografska analiza keramike je ena takšnih preiskav, kjer preko pregleda keramike v obliki zbruskov prepoznamo in opišemo mineralno sestavo, kar nam omogoča dober vpogled v pretekle postopke izdelave lončenine (npr. Whitbread 1995; Reedy 2008; Quinn 2015). Takšne analize postajajo pomemben del raziskav tudi na našem prostoru, vendar so vezane predvsem na obdobja prazgodovine in

antike, redkeje pa posežejo v mlajša obdobja (Daszkiewicz, Schneider 1999; Daszkiewicz, Schneider 2008a; Daszkiewicz, Schneider 2008b; Fazioli 2012; Kramar 2013; Kramar *et al.* 2012; Zupančič 2006; Zupančič in Bole 1997; Žibrat Gašparič 2008; Žibrat Gašparič 2013; Žibrat Gašparič 2014; Žibrat Gašparič 2015).

V tem prispevku prvič predstavljamo rezultate raziskave gradiva iz lončarske delavnice iz Lovskega dvorca v Kranju, ki datira v čas 16. in 17. stoletja. V analizo smo vključili različne tipe lončenine in pečnic, hkrati pa smo preiskali tudi vzorec gline, ki je bil odkrit v istem kontekstu s keramiko.

6.4.2 Geološka osnova

Kranj leži na območju kotline t. i. Gorenjskega bazena, ki se razprostira med Jesenicami, Kranjem, Kamnikom in Ljubljano. Bazen je zapolnjen s kvartarnimi aluvialnimi nanosi (Žlebnič 1971; Vrabc, Fodor 2006). Pod nanosi se nahajajo terciarne plasti, ki jih sestavljajo oligocenske dolomitne breče, konglomerati, peščenjaki in glinavci ter pliocenski kremenov prod, pesek in konglomerat. V kvartarnih pleistocenski nanosih srečamo predvsem prodne zasipe in konglomerate, ki so povezani z obdobji poledenitev (Grad, Ferjančič 1976).

V Kranju in okolici so znana nahajališča pleistocenske gline, npr. v Stražišču, kjer je bil v preteklosti glinokop po pobočjem Sv. Jošta, ali pri Bobovku, kjer je bila v 20. stoletju opekarna. Obe lokaciji sta od mestnega jedra oddaljeni manj kot 5 kilometrov. V Stražišču so dokumentirali različne plasti glin. Najgloblja je sivorjava peščena glina, sledi ji plast zeleno-sive gline, nato pa še plast rumeno-rjave meljaste gline. Na Bobovku se nahaja rjava peščena glina s prodniki kremena in peščenjaka, nad njo pa rjava glina (Rokavec 2014).

6.4.3 Izbor vzorcev

V mineraloško-petrološko analizo smo vključili 17 vzorcev lončenine, pečnic in žgane gline (*sl. 6.4.1*). Lončenina in pečnice so bili izbrani na podlagi tipoloških značilnostih posod iz Odpadne jame 1 (plasti

Kat. št.	opis predmeta	osnovne sest.
456	lonec s premazom in glazuro	ACE
546	lonec s premazom	ACE
552	lonce s premazom in glazuro	AC
575	ročka z glazuro	ABC
587	ročka s premazom	ABCD
588	ročka s premazom	ACDE
620	skleda s premazom	ACE
646	krožnik s premazom	ACE
732	cevasta pečnica	ACD
735	cevasta pečnica	AC
737	lončasta pečnica	ACE
740	oploščena pečnica	ACDE
749	oploščena pečnica s premazom	ACE
751	oploščena pečnica s premazom in glazuro	ACE
KR1	žgana glina 700°C	
KR2	žgana glina 900°C	
KR3	žgana glina 1100°C	

Slika 6.4.1 Seznam vzorcev lončenine, pečnic in gline iz Odpadne jame 1 iz Lovskega dvorca v Kranju. Osnovne sestavine so: A – kremen, B – kalcijev karbonat, C – sljuda, D – organska snov, E – železovi oksidi.

SE 904, SE 968, SE 976, SE 977, SE 982) ter na podlagi značilnosti tehnologije keramike, ki je bila določena na podlagi makroskopskega opisa gradiva. Lončenina sodi med t. i. engobirano posodje, kjer imajo posode na površini dve vrsti nanosov, glinen premaz ali engobo in glazuro. Po vsakem posameznem nanosu je sledilo žganje, zato so tovrstne posode vedno vsaj dvakrat žgane (Guštin 2004; Predovnik 2009; Porenta *et al.* 2015). Analizirani vzorci predstavljajo odpadne kose delavnice s področja Lovskega dvorca v Kranju. Vzorci predstavljajo večinoma polizdelke, saj so premazani le z belim glinenim premazom, le redki predmeti imajo izdelan tudi slikan okras in glazuro. V analizo smo vključili tri lonce, tri ročke, skledo, krožnik, tri oploščene pečnice, dve cevasti pečnici in eno lončasto pečnico.

Poleg tega smo analizirali tudi vzorec gline, ki je bil odvzet iz Odpadne jame 1, in sicer iz najvišje plasti v jami (SE 904). Gre za zapolnitev jame s sivo glino. Vzorec gline smo pripravili v tri ploščice, ki smo jih pri kontroliranih oksidacijskih pogojih žgali v moderni peči pri temperaturah 700, 900 in 1100 °C. Nato smo žgane vzorce pripravili v zbruske z oznakami KR1, KR2 in KR3.

6.4.4 Metode

Vzorci keramike in glin smo mineraloško-petrološko opisali in nato še fotografirali z optičnim polarizacijskim mikroskopom Nikon Eclipse E600 POL. Za potrebe analize pod optičnim polarizacijskim mikroskopom smo vzorce lončenine in pečnic pripravili v polirane zbruske, ki smo jih opazovali v presewni polarizirani svetlobi. Pri vzorcih smo opisali videz, optično stanje in barvo glinene mase, vrste mineralnih, organskih in anorganskih sestavin v masi, njihovo velikost, pogostnost, obliko in razporeditev ter odnose med glineno maso in drugimi mineralnimi sestavinami (Whitbread 1995; Reedy 2008; Quinn 2015; Terry in Chillingar 1955).

Na podlagi teh značilnosti smo določili lončarske recepte, ki temeljijo na razlikah med osnovnimi izvornimi naravnimi glinami, ki so bile uporabljene za izdelavo teh posod, in surovinami, ki so jih lončarji namenoma dodali v glino v postopku izdelave posod. Dodane sestavine se od naravno prisotnih sestavin v keramiki ločijo na podlagi kriterijev, kot so razporeditev in velikost različnih zrn, njihova zaobljenost in razporeditev v masi, pa tudi glede njihove mineralne sestave (Rice 1987; Whitbread 1995).

6.4.5 Rezultati mineraloško-petrografske analize

V nadaljevanju predstavljamo rezultate mineraloško-petrološke analize vzorcev lončenine in pečnic iz Lovskega dvorca (sl. 6.4.2, sl. 6.4.3 in sl. 6.4.4). Na koncu so predstavljeni še opisi vzorca glin iz plasti SE 904, ki je bil pripravljen v tri različno žgane vzorce (KR1, KR2, KR3) (sl. 6.4.2 in sl. 6.4.5).

Lončenina

Lonec G456 je izdelan iz nekarbonatne glin, ki je delno optično aktivna in predstavlja skupaj s porami 70 % delež v keramiki; mineralna zrna predstavljajo 30 % vidnega polja zbruska.

Sestava: med zrnji prevladujejo zrna monokristalnega kremenca (40 %) in zrna sljude, muskovita (40 %).

Ostala mineralna zrna v vzorcu so še biotit (10 %), hematitni agregati (5 %), roženci (1 %), kvarcit (0,5 %), rutil (<0,5 %) in epidot (<0,5 %).

Velikost zrn: kremenova zrna so drobna, prevladujejo zrna v velikostnem razredu melja (85 % zrn je manjših od 0,06 mm), prisotna pa so tudi zrna v velikosti od finega do grobega peska (do 1 mm). Zrna so delno ogleta in slabše sortirana, večja zrna kremenca so razpokana kot posledica temperaturnih sprememb. Muskovit je prav tako prisoten predvsem v velikosti melja (85 %), manj v velikosti finega peska, zrna so v lističih in dobro sortirana. Zrna roženca se pojavljajo v velikostnih razredih od melja do grobega peska (do 1 mm), zrna kvarcita pa v velikosti od melja do drobnega peska (do največ 0,6 mm). Večja zrna kremenca, roženca in kvarcita so delno ogleta in slabše sortirana. Glede na njihovo velikost, obliko in sortiranost sklepamo, da so bila zrna v glino dodana kot pustilo.

Drugo: lonec je bil najverjetneje žgan med 900 in 1000°C, kar kažejo optične značilnosti glin in količina ter interferenčne barve muskovita v vzorcu. Posoda je bila tudi premazana s prečiščenim belim glinenim premazom, debeline od 0,05 do 0,1 mm, ki je delno optično aktiven ter vsebuje zrna kremenca in muskovita.

Lonec G546 je izdelan iz nekarbonatne glin, ki je delno optično aktivna in predstavlja skupaj s porami 70 % delež v keramiki; mineralna zrna predstavljajo 30 % vidnega polja zbruska.

Sestava: med zrnji močno prevladujejo zrna monokristalnega kremenca (60 %), sledijo zrna sljude muskovita (20 %) in biotita (10 %), zaobljena zrna hematitnih agregatov (5 %), zrna roženca (1 %) in kvarcita (0,5 %) ter zrna rutila (<0,5 %) in epidota (<0,5 %).

Velikost zrn: zrna kremenca so prisotna predvsem v velikostnem razredu melja (85 % zrn je manjših od 0,06 mm), manj je finega in drobnega peska (do 0,4 mm). Zrna so delno oglate oblike in slabše sortirana, večja zrna kremenca so tudi razpokana zaradi temperaturnih sprememb pri žganju (Grimshaw 1971). Muskovitna zrna so redka in imajo netipične interferenčne barve, prisotna so predvsem v velikosti melja (85 %), redko finega peska. Zrna roženca se pojavljajo v velikostnih razredih od melja do grobega

peska (do 1 mm), zrna kvarcita pa v velikosti od melja do drobnega peska (do 0,6 mm). Večja zrna kremena, roženca in kvarcita so delno oglašata in slabše sortirana. Tudi v tem vzorcu sklepamo, da so bila takšna zrna dodana v glino kot pustilo.

Drugo: lonec je bil najverjetneje žgan pri temperaturi ok. 1000 °C, kar kažejo optične značilnosti gline in količina ter interferenčne barve muskovita v vzorcu. Posoda je bila premazana s prečiščenim belim glinenim premazom, debeline od 0,05 do 0,1 mm, ki je slabo optično aktiven in vsebuje posamezna zrna kremena.

Lonec G552 je izdelan iz nekarbonatne gline, ki je optično aktivna in predstavlja skupaj s porami 80 % delež v keramiki; mineralna zrna predstavljajo 20 % vidnega polja zbruska.

Sestava: med zrni prevladujejo zrna monokristalnega kremena (50 %), sledijo zrna sljude muskovita (25 %) in biotita (10 %), zaobljena zrna hematitnih agregatov (10 %), litična zrna roženca (2 %) in kvarcita (0,5 %), zrna glincev (plagioklazov; <0,5 %) ter zrna rutila (<0,5 %), epidota (<0,5 %) in kamninske delce gline (ARF; <0,5 %).

Velikost zrn: zrna kremena so prisotna predvsem v velikostnem razredu melja (90 % zrn je manjših od 0,06 mm), manj je finega, drobnega in grobega peska

(največ do 1 mm). Zrna so delno oglašata oblike in slabše sortirana, večja zrna kremena so precej razpokana zaradi temperaturnih sprememb pri žganju. Muskovit je prisoten predvsem v velikosti melja (85 %), redko finega peska, zrna so v lističih in dobro sortirana. Zrna roženca in kvarcita se v tem vzorcu pojavljajo v velikostnih razredih od melja do grobega peska (do 1 mm). Večja zrna kremena, roženca in kvarcita so delno oglašata in slabše sortirana. Na podlagi teh značilnosti sklepamo, da so bila takšna zrna dodana v glino kot pustilo.

Drugo: lonec je bil žgan pri temperaturi ok. 900 °C, na kar kažejo optične značilnosti gline in količina ter interferenčna barva muskovita v vzorcu. Posoda je bila premazana s prečiščenim belim glinenim premazom, debeline od 0,05 do 0,1 mm, ki je optično aktiven in vsebuje redka zrna kremena.

Ročka G575 je izdelana iz nekarbonatne gline, ki je slabo optično aktivna in predstavlja skupaj s porami 70 % delež v keramiki; mineralna zrna predstavljajo 30 % vidnega polja zbruska. Glinena masa je zelo kompaktna in vsebuje le malo por.

Sestava: med zrni prevladujejo zrna monokristalnega kremena (50 %), sledijo zrna sljude muskovita (30 %) in biotita (10 %), zaobljena zrna hematitnih agregatov (5 %), vsebuje še zrna glincev (plagioklazov

Kat. št.	kremen	muskovit	biotit	hem. agreg.	roženca	kvarcit	kalcedon	glinenci	rutil	epidot	ARF
456	40	40	10	5	1	0,5			<0,5	<0,5	
546	60	20	10	5	1	0,5			<0,5	<0,5	
552	50	25	10	10	2	0,5		<0,5	<0,5	<0,5	<0,5
575	50	30	10	5	<0,5			1	1	<0,5	
587	70	20	1	5	0,5				<0,5	<0,5	
588	70	10	5	10	1				<0,5	<0,5	
620	75	10	5	5	1,5	<0,5		<0,5	<0,5	<0,5	
646	50	40	2	2	1				<0,5	<0,5	
732	50	40	2	5	1,5	0,5		<0,5	<0,5	<0,5	
735	80	5	1	10	2	1			<0,5	<0,5	
737	70	10	5	10	1		1	1	<0,5	<0,5	
740	60	30	1	5	1,5	0,5	0,5	0,5	<0,5	<0,5	
749	65	10	10	10	2	0,5	0,5		<0,5	<0,5	
751	60	20	5	10	2	0,5	0,5	0,5	<0,5	<0,5	<0,5
KR 1*	50	20	15	10	0,5	0,5		<0,5	<0,5	<0,5	
KR 2	50	30	10	5	0,5	0,5			<0,5	<0,5	<0,5
KR 3	75	10	5	5	1	0,5			<0,5	<0,5	

Slika 6.4.2 Osnovna mineralna sestava lončenine, pečnic in gline iz Odpadne jame 1 iz Lovskega dvorca v Kranju. Vsebnost mineralov je navedena v odstotkih (%).

in kalijevih glinencev; 1 %), zrna rutila (1 %), ter zrna rožencev (<0,5 %) in epidota (<0,5 %).

Velikost zrn: zrna kremenca so prisotna predvsem v velikostnem razredu melja (90 % zrn je manjših od 0,06 mm), redka zrna so v velikosti finega peska (do največ 0,2 mm). Zrna so delno oglate oblike in dobro sortirana. Muskovit je prisoten predvsem v velikosti melja (90 %), manj v velikosti finega peska, zrna so v lističih in dobro sortirana. Zrna roženca so v tem vzorcu redka in prisotna le v velikosti melja (do 0,06 mm). Sestava in drobna frakcija zrn kažejo, da je bila lončarska masa zelo prečiščena in da lončarji v glino niso dodajali nobenih drugih snovi.

Drugo: ročka je bila žgana pri temperaturi ok. 1000 °C, na kar kažejo optične značilnosti glinice in količina ter interferenčne barve muskovita v vzorcu. Posoda je bila premazana z glazuro debeline od 0,05 do 0,2 mm, ki je optično neaktivna in vsebuje pigmentirane mehurčke, verjetno od slikanja posode. Poslikava je bila na površino posode nanešena pred prelitjem posode z glazuro.

Ročka G587 je izdelana iz nekarbonatne glinice, ki je slabo optično aktivna in predstavlja skupaj s porami 90 % delež v keramiki; mineralna zrna predstavljajo komaj 10 % vidnega polja zbruska.

Sestava: med zrnji močno prevladujejo zrna monokristalnega kremenca (70 %), sledijo zrna sljude muskovita (20 %) in biotita (1 %), zaobljena zrna hematitnih agregatov (5 %), redka so še zrna rožencev (0,5 %), rutila (<0,5 %) in epidota (<0,5 %).

Velikost zrn: zrna kremenca so prisotna predvsem v velikostnem razredu melja (90 % zrn je manjših od 0,06 mm) in redkega finega peska (do 0,2 mm). Zrna so delno oglate oblike in dobro sortirana. Muskovit je prisoten predvsem v velikosti melja (90 %) in redkega finega peska, zrna so v lističih in dobro sortirana. Zrna roženca so v tem vzorcu redka in prisotna le v velikosti melja (do 0,06 mm). Sestava in drobna frakcija zrn kažejo, da je bila lončarska masa zelo prečiščena in da lončarji v glino tega vzorca niso dodajali nobenih drugih snovi.

Drugo: ročka je bila žgana pri temperaturi med 1000 in 1100 °C, na kar kažejo optične značilnosti glinice in količina ter interferenčne barve muskovita v vzorcu. Posoda je bila premazana s prečiščenim belim glinenim

premazom, debeline 0,05 mm, ki je slabo optično aktiven in vsebuje redka zrna kremenca in muskovita. Premaz je na ročko nanešen v enakomerni debelini.

Ročka G588 je izdelana iz nekarbonatne glinice, ki je slabo optično aktivna in predstavlja skupaj s porami 80 % delež v keramiki; mineralna zrna predstavljajo 20 % vidnega polja zbruska.

Sestava: med zrnji prevladujejo zrna monokristalnega kremenca (70 %), sledijo zrna sljude muskovita (10 %) in biotita (5 %), zaobljena zrna hematitnih agregatov (10 %), redka so še zrna rožencev (1 %), rutila (<0,5 %) in epidota (<0,5 %).

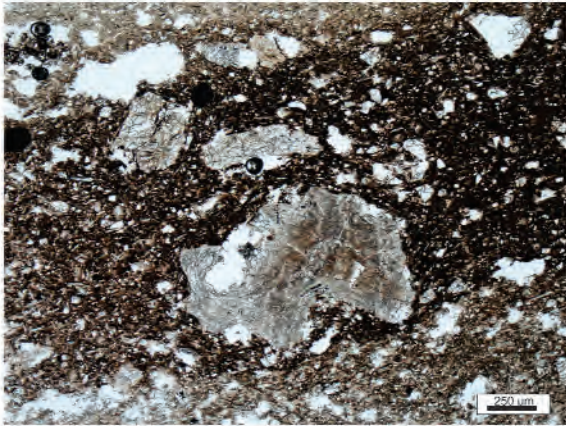
Velikost zrn: zrna kremenca so prisotna predvsem v velikostnem razredu melja (90 % zrn je manjših od 0,06 mm) in redkeje finega peska (do 0,2 mm). Zrna so delno oglate oblike in dobro sortirana. Muskovit je prav tako prisoten v velikosti melja (85 %) in redkega finega peska, zrna so v lističih in dobro sortirana. Zrna roženca so redka in prisotna le v velikosti melja (do 0,06 mm). Sestava in drobna frakcija zrn kažejo, da je bila lončarska masa zelo prečiščena, in da lončarji v glino tega vzorca niso dodajali nobenih drugih snovi.

Drugo: ročka je bila žgana pri temperaturi med 1000 in 1100 °C, na kar kažejo optične značilnosti glinice in količina ter interferenčne barve muskovita v vzorcu. Posoda je bila premazana s prečiščenim belim glinenim premazom, debeline ok. 0,1 mm, ki je slabo optično aktiven in vsebuje redka zrna kremenca in muskovita. Premaz je na ročko nanešen v enakomerni debelini.

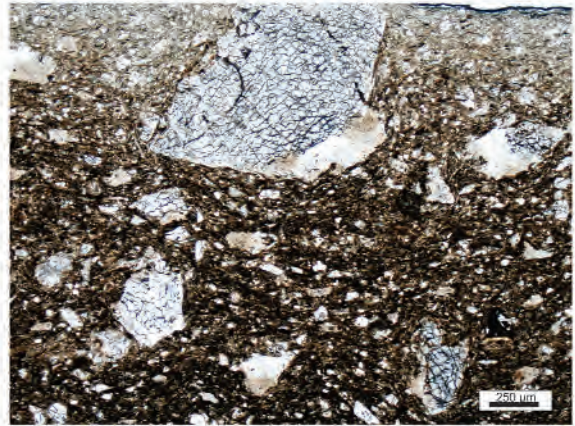
Skleda G620 je izdelana iz nekarbonatne glinice, ki je optično neaktivna in predstavlja skupaj s porami 70 % delež v keramiki; mineralna zrna predstavljajo 30 % vidnega polja zbruska.

Sestava: med zrnji močno prevladujejo zrna monokristalnega kremenca (75 %), sledijo zrna sljude muskovita (10 %) in biotita (5 %), zaobljena zrna hematitnih agregatov (5 %), redka so še zrna rožencev (1,5 %),

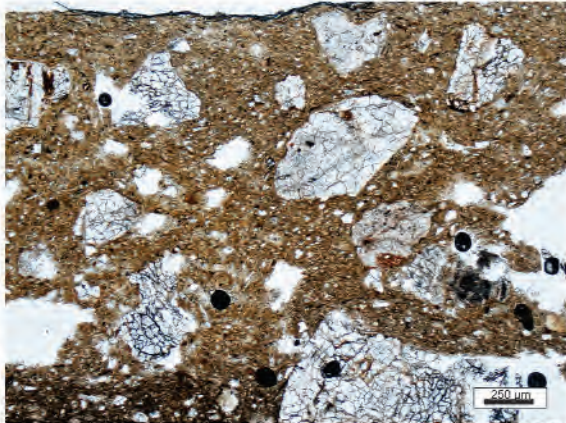
Slika 6.4.3 (stran 111) *Fotografije zbruskov lončenine iz Odpadne jame 1 iz Lovskega dvorca v Kranju (G456, 546, 552, 575, 587, 588, 620, 646). Fotografirano z optičnim mikroskopom Nikon Eclipse E600 POL v presewni svetlobi pri izključenem analizatorju (foto A. Žibrat Gašparič).*

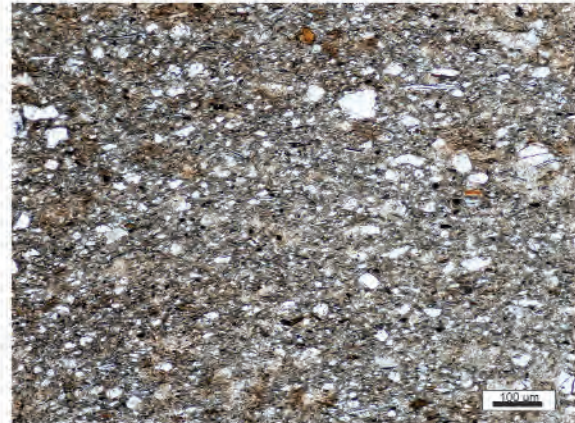
456

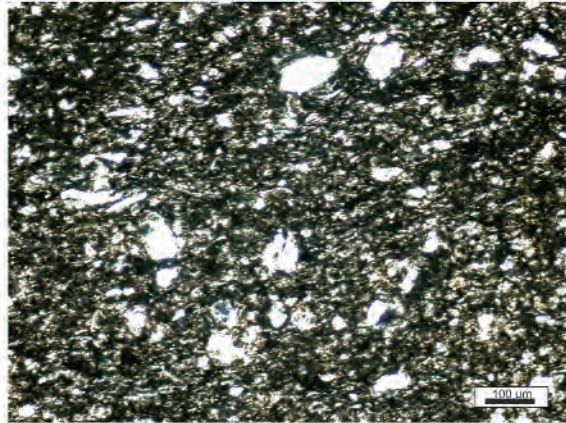
546

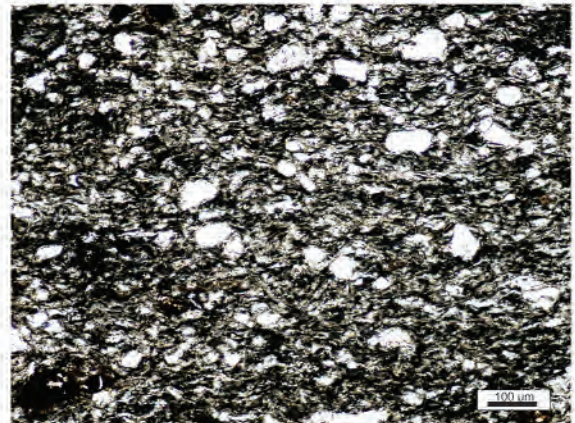
552

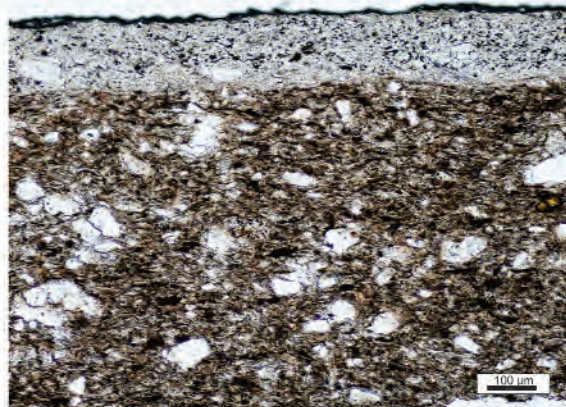
575

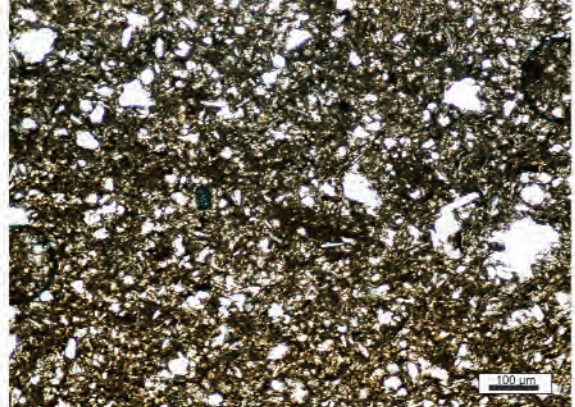
587

588

620

646

kvarcita (<0,5 %), glinencev (plagioklazov; <0,5 %), rutila (<0,5 %) in epidota (<0,5 %).

Velikost zrn: Zrna kremenca so prisotna predvsem v velikostnem razredu melja (90 % zrn je manjših od 0,06 mm) in redkega finega peska (do 0,2 mm). Zrna so delno oglete oblike in dobro sortirana. Muskovit je prav tako prisoten v velikosti melja (75 %) in redkeje finega peska, zrna so v lističih in dobro sortirana. Zrna roženca so redka in prisotna le v velikosti melja (do 0,06 mm). Zrna kvarcita so zelo redka in so v vzorcu prisotna od velikosti melja do finega peska (do 0,2 mm). Sestava in drobna frakcija zrn kažejo, da je bila lončarska masa zelo prečiščena, in da lončarji v glino tega vzorca niso dodajali nobenih drugih snovi. *Drugo:* skleda je bila žgana pri temperaturi med 1000 in 1100 °C, na kar kažejo optične značilnosti glinice in količina ter interferenčne barve muskovita v vzorcu. Posoda je bila premazana s prečiščenim belim glinenim premazom, debeline od 0,1 do 0,2 mm, ki je slabo optično aktiven in vsebuje redka zrna kremenca in muskovita. Skleda je premazana z debelejším nanosom premaza kot preostali vzorci posod.

Kročnik G646 je izdelana iz nekarbonatne glinice, ki je optično aktivna in predstavlja skupaj s porami 60 % delež v keramiki; mineralna zrna pa v tem vzorcu predstavljajo kar 40 % vidnega polja zbruska.

Sestava: med zrnji prevladujejo zrna monokristalnega kremenca (50 %) in zrna sljude, muskovita (40 %). Prisotna so še zrna biotita (2 %), zaobljena zrna hematitnih agregatov (2 %) in redka zrna roženec (1 %), rutila (<0,5 %) in epidota (<0,5 %).

Velikost zrn: zrna kremenca so prisotna predvsem v velikostnem razredu melja (95 % zrn je manjših od 0,06 mm), redkeje v velikosti finega peska (do 0,2 mm). Zrna so delno oglete oblike in dobro sortirana. Muskovit je prav tako prisoten v velikosti melja (90 %) in redkega finega peska, zrna so v lističih in dobro sortirana. Zrna roženca so redka in prisotna le v velikosti melja (do 0,06 mm). Sestava in drobna frakcija zrn kažejo, da je bila lončarska masa zelo prečiščena, in da lončarji v glino tega vzorca niso dodajali nobenih drugih snovi.

Drugo: kročnik je bil žgan pri temperaturi ok. 900 °C, na kar kažejo optične značilnosti glinice in količina ter

interferenčne barve muskovita v vzorcu. Posoda je bila premazana s prečiščenim belim glinenim premazom, debeline od 0,05 do 0,1 mm, ki je delno optično aktiven in vsebuje redka zrna kremenca in muskovita.

Pečnice

Cevasta pečnica G732 je izdelana iz nekarbonatne glinice, ki je delno optično aktivna in predstavlja skupaj s porami 80 % delež v keramiki; mineralna zrna pa v tem vzorcu predstavljajo 20 % vidnega polja zbruska. *Sestava:* med zrnji prevladujejo zrna monokristalnega kremenca (50 %) in zrna sljude, muskovita (40 %). Prisotna so še zrna biotita (2 %), zaobljena zrna hematitnih agregatov (5 %), zrna roženec (1,5 %), kvarcita (0,5 %), glinencev (plagioklazov; <0,5 %), rutila (<0,5 %) in epidota (<0,5 %).

Velikost zrn: zrna kremenca so prisotna predvsem v velikostnem razredu melja (85 % zrn je manjših od 0,06 mm), redkeje v velikosti finega, drobnega in grobega peska (do 1,5 mm). Zrna so delno oglete oblike in slabše sortirana. Muskovit je prisoten v velikosti melja (90 %), redkeje finega peska, zrna so v lističih in dobro sortirana. Zrna roženca se pojavljajo v velikostnih razredih od melja do drobnega peska (do 0,6 mm), zrna kvarcita pa v velikosti od finega do grobega peska (do 1 mm). Večja zrna kremenca, roženca in kvarcita so delno ogleta in slabše sortirana. Velikost, oblika in sortiranost zrn kažejo, da so bila takšna zrna v glino dodana kot pustilo.

Drugo: Pečnica je bila žgana pri temperaturi med 900 in 1000 °C, na kar kažejo optične značilnosti glinice in količina ter interferenčne barve muskovita v vzorcu.

Cevasta pečnica G735 je izdelana iz nekarbonatne glinice, ki je optično neaktivna in predstavlja skupaj s porami 90 % delež v keramiki; mineralna zrna pa v tem vzorcu predstavljajo 10 % vidnega polja zbruska. *Sestava:* med zrnji močno prevladujejo zrna monokristalnega kremenca (80 %), sledijo zrna sljude muskovita (5 %) in biotita (1 %), zaobljena zrna hematitnih agregatov (10 %), prisotna so še zrna roženec (2 %), kvarcita (1 %), rutila (<0,5 %) in epidota (<0,5 %).

Velikost zrn: zrna kremenca so prisotna predvsem v

velikostnem razredu melja (70 % zrn je manjših od 0,06 mm), manj je finega in drobnega peska (do 0,6 mm). Zrna so delno oglate oblike in slabše sortirana. Redka zrna muskovita, ki so se kljub visokim temperaturam še ohranila v vzorcu, so vidna le v velikosti finega peska (med 0,06 in 0,1 mm). Zrna roženca se pojavljajo v velikostnih razredih od melja do drobnega peska (do 0,6 mm), zrna kvarcita pa v velikosti od finega do grobega peska (do 1 mm). Večja zrna roženca in kvarcita so delno oglata in slabše sortirana. Glede na njihovo velikost, obliko in sortiranost sklepamo, da so bila takšna zrna v glino dodana kot pustilo.

Drugo: pečnica je bila žgana pri temperaturi ok. 1100 °C, na kar kažejo optične značilnosti gline in količina ter interferenčne barve muskovita v vzorcu.

Lončasta pečnica G737 je izdelana iz nekarbonatne gline, ki je optično neaktivna in predstavlja skupaj s porami 80 % delež v keramiki; mineralna zrna pa predstavljajo 20 % vidnega polja zbruska.

Sestava: med zrnji močno prevladujejo zrna monokristalnega kremenca (70 %), sledijo zrna sljude muskovita (10 %) in biotita (5 %), zaobljena zrna hematitnih agregatov (10 %), prisotna so še zrna rožencev (1 %), zrna kalcedona (1 %), glincev (plagioklazev in kalijevih glincev; 1 %), rutila (<0,5 %) in epidota (<0,5 %).

Velikost zrn: zrna kremenca so prisotna predvsem v velikostnem razredu melja (80 % zrn je manjših od 0,06 mm), manj je finega, drobnega in grobega peska (do 1 mm). Zrna so delno oglate oblike in slabše sortirana. Redka zrna muskovita so prisotna v velikosti melja (90 %), redkeje finega peska, zrna so v lističih in dobro sortirana. Zrna roženca se pojavljajo v velikostnih razredih od melja do drobnega peska (do 0,6 mm), zrna kalcedona in redkih glincev pa v velikosti od finega do grobega peska (do 1,5 mm). Večja zrna kremenca, roženca, kalcedona in glincev so delno oglata in slabše sortirana. Glede na njihovo velikost, obliko in sortiranost sklepamo, da so bila takšna zrna v glino dodana kot pustilo.

Drugo: pečnica je bila žgana pri temperaturi ok. 1100 °C, na kar kažejo optične značilnosti gline in količina ter interferenčne barve muskovita v vzorcu.

Oploščena pečnica G740 je izdelana iz nekarbonatne gline, ki je delno optično aktivna in predstavlja skupaj s porami 80 % delež v keramiki; mineralna zrna pa predstavljajo 20 % vidnega polja zbruska.

Sestava: med zrnji prevladujejo zrna monokristalnega kremenca (60 %), sledijo zrna sljude muskovita (30 %) in redka zrna biotita (1 %), zaobljena zrna hematitnih agregatov (5 %), prisotna so še zrna rožencev (1,5 %), zrna kvarcita (0,5 %), kalcedona (0,5 %), glincev (plagioklazev in kalijevih glincev; 0,5 %), rutila (<0,5 %) in epidota (<0,5 %).

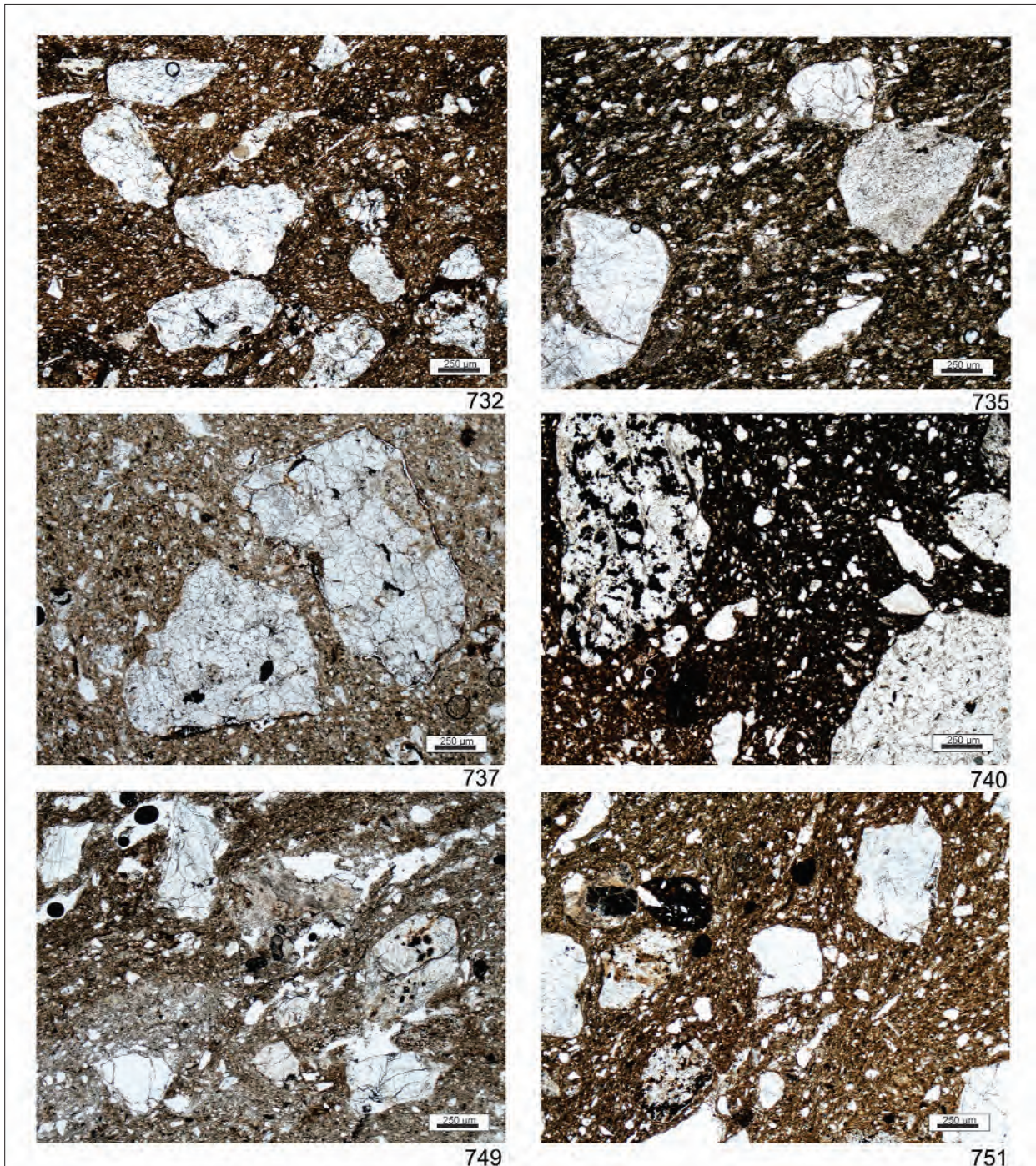
Velikost zrn: zrna kremenca so prisotna predvsem v velikostnem razredu melja (80% zrn je manjših od 0,06 mm), manj je finega in drobnega peska (do 0,4 mm). Zrna so delno oglate oblike in slabše sortirana. Zrna muskovita so prisotna v velikosti melja (80 %) in redkeje finega peska, zrna so v lističih in dobro sortirana. Zrna roženca se pojavljajo v velikostnih razredih od melja do grobega peska (do 1,5 mm), zrna kvarcita in kalcedona pa v velikosti od finega peska do proda (do 3 mm). Večja zrna roženca, kvarcita in kalcedona so delno oglata in slabše sortirana. Glede na njihovo velikost, obliko in sortiranost sklepamo, da so bila takšna zrna v glino dodana kot pustilo.

Drugo: pečnica je bila žgana pri temperaturi med 900 in 1000 °C, na kar kažejo optične značilnosti gline in količina ter interferenčne barve muskovita v vzorcu.

Oploščena pečnica G749 je izdelana iz nekarbonatne gline, ki je slabše optično aktivna in predstavlja skupaj s porami 80 % delež v keramiki; mineralna zrna pa predstavljajo 20 % vidnega polja zbruska.

Sestava: med zrnji prevladujejo zrna monokristalnega kremenca (65 %), sledijo zrna sljude muskovita (10 %) in zrna biotita (10 %), zaobljena zrna hematitnih agregatov (10 %), prisotna so še zrna rožencev (2 %), zrna kvarcita (0,5 %), kalcedona (0,5 %), rutila (<0,5 %) in epidota (<0,5 %).

Velikost zrn: zrna kremenca so prisotna predvsem v velikostnem razredu melja (85 % zrn je manjših od 0,06 mm), manj je finega, drobnega in grobega peska (do 1 mm). Zrna so delno oglate oblike in slabše sortirana. Zrna muskovita so prisotna v velikosti melja (85 %) in redkeje finega peska, zrna so v lističih in dobro sortirana. Zrna roženca, kvarcita in kalcedona se poja-

Slika 6.4.4 Fotografije zbruskov pečnic iz Odpadne jame 1 iz Lovskega dvorca v Kranju (G732, G735, G737, G740, G749, G751). Fotografirano z optičnim mikroskopom Nikon Eclipse E600 POL v presevni svetlobi pri izključenem analizatorju (foto A. Žibrat Gašparič).

vljajo v velikostnih razredih od melja do drobnega peska (do 0,6 mm). Večja zrna kremenca, roženca, kvarcita in kalcidona so delno ogleta in slabše sortirana. Glede na njihovo velikost, obliko in sortiranost sklepamo, da so bila takšna zrna v glino dodana kot pustilo.

Drugo: pečnica je bila žgana pri temperaturi 1000 in 1100 °C, na kar kažejo optične značilnosti gline in količina ter interferenčne barve muskovita v vzorcu. Pe-

čnica je bila premazana s prečiščenim belim glinenim premazom, debeline od 0,05 do 0,2 mm, ki je slabo optično aktiven in vsebuje redka zrna kremenca in muskovita.

Oploščena pečnica G751 je izdelana iz nekarbonatne gline, ki je delno optično aktivna in predstavlja skupaj s porami 80 % delež v keramiki; mineralna zrna

pa predstavljajo 20 % vidnega polja zbruska.

Sestava: med zrnji prevladujejo zrna monokristalnega kremena (60 %), sledijo zrna sljude muskovita (20 %) in zrna biotita (5 %), zaobljena zrna hematitnih agregatov (10 %), prisotna so še zrna rožencev (2 %), zrna kvarcita (0,5 %), kalcedona (0,5 %), glinencev (plagioklazov; 0,5 %), kamninskih delcev gline (ARF; <0,5 %), rutila (<0,5 %) in epidota (<0,5 %).

Velikost zrn: zrna kremena so prisotna predvsem v velikostnem razredu melja (80 % zrn je manjših od 0,06 mm), manj je finega, drobnega in grobega peska (do 0,8 mm). Zrna so delno oglate oblike in slabše sortirana. Zrna muskovita so prisotna v velikosti melja (85 %), redkeje in drobnega peska (do 0,3 mm). Zrna sljude so v lističih in srednje dobro sortirana. Zrna roženca se pojavljajo v velikostnih razredih od melja do drobnega peska (do 0,6 mm), zrna kvarcita in kalcedona pa v velikosti od finega peska do proda (do 3 mm). Večja zrna kremena, roženca, kvarcita in kalcedona so delno oglata in slabše sortirana. Glede na njihovo velikost, obliko in sortiranoost sklepamo, da so bila takšna zrna v glino dodana kot pustilo.

Drugo: pečnica je bila žgana pri temperaturi ok. 1000 °C na kar kažejo optične značilnosti gline in količina ter interferenčne barve muskovita v vzorcu. Pečnica je bila premazana s prečiščenim belim glinenim premazom, debeline ok. 0,1 mm, ki je slabo optično aktiven in vsebuje redka zrna kremena in muskovita, ter z glazuro debeline ok. 0,05 mm.

Gline

Analizirali smo vzorec gline, ki so ga arheologi odkrili v jami skupaj z zgoraj opisano lončenino in pečnicami. Vzorec gline smo oblikovali v drobne ploščice in jih žgali pri različnih temperaturah ter jih opisali na podoben način kot vzorce lončenine in pečnic. Nežgana glina je zelo prečiščena, svetlo sive barve (Munsell 2.5Y 7/2) ter sestavljena iz kremena, sljude in železovih oksidov. Vsebuje nečistoče v obliki organskih snovi, pa tudi redka drobna zrna kalcijevega karbonata, ki smo jih na makroskopskem nivoju določili s pomočjo razredčene klorovodikove kisline (HCl).

Glina KR 1 – vzorec gline iz plasti SE 904, ki je bil žgan do maksimalne temperature 700 °C. Barva gline

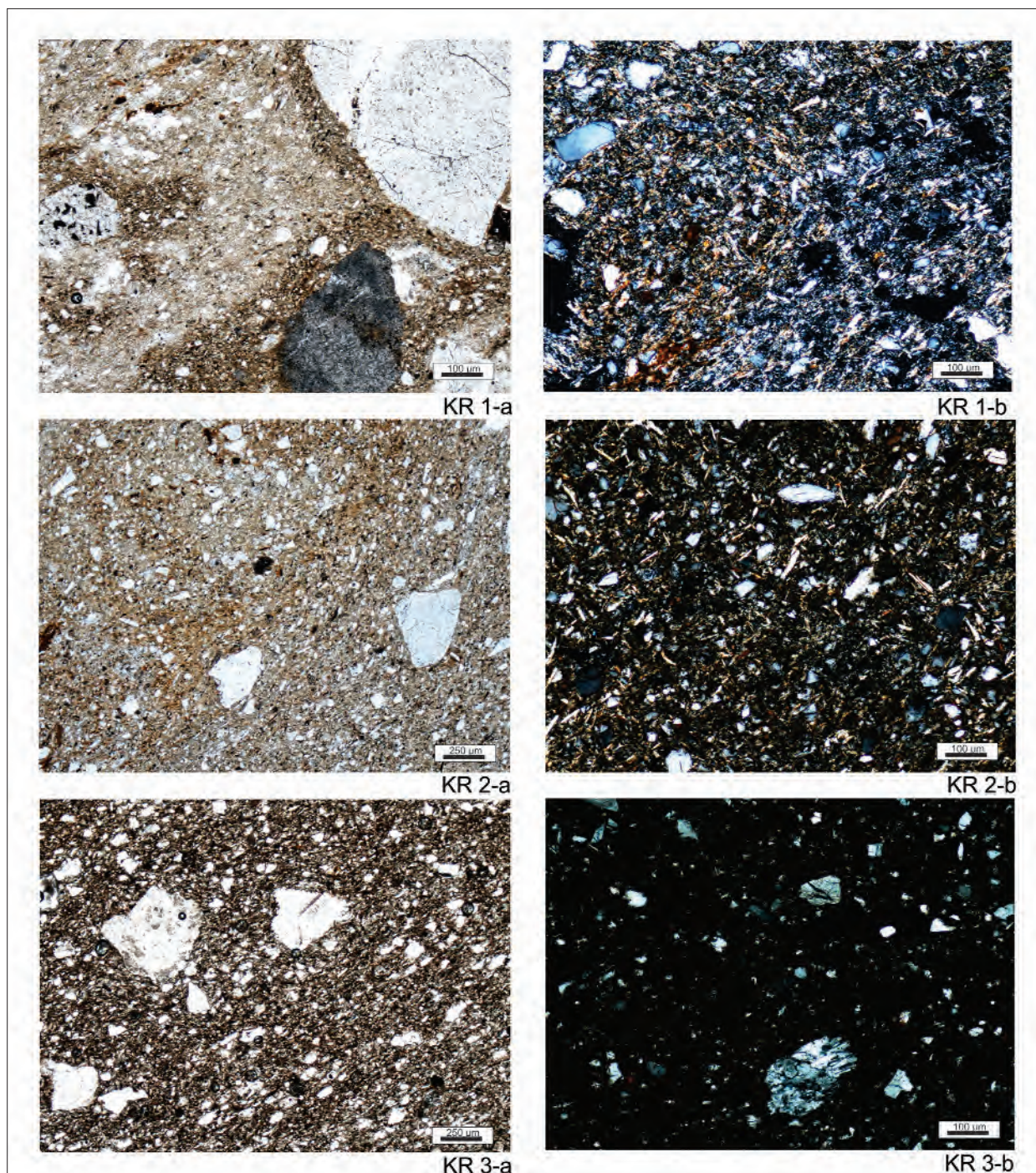
po žganju je rdečkasta (Munsell 7.5YR 7/4). Glina je pri pregledu pod mikroskopom optično aktivna in predstavlja skupaj s porami 80 % delež v keramiki; mineralna zrna predstavljajo 20 % vidnega polja zbruska. Vzorec gline je zelo mehek in je zato pri pripravi zbruska prišlo do nastanka večjih por.

Sestava: med zrnji prevladujejo zrna monokristalnega kremena (50 %), sledijo zrna sljude muskovita (20 %) in zrna biotita (15 %), zaobljena zrna hematitnih agregatov (10 %), prisotna so še zrna rožencev (0,5 %), zrna kvarcita (0,5 %), zrna glinencev (plagioklazov; <0,5 %), rutila (<0,5 %) in epidota (<0,5 %). Vzorec vsebuje tudi redka zaobljena zrna apnenca (<0,5 %).

Velikost zrn: zrna kremena so prisotna predvsem v velikostnem razredu melja (85 % zrn je manjših od 0,06 mm), manj je finega, drobnega in grobega peska (do 0,8 mm). Zrna so delno oglate oblike in slabše sortirana. Zrna muskovita so prisotna v velikosti melja (85 %) in redkeje finega peska, zrna so v lističih in dobro sortirana. Zrna roženca so prisotna od velikosti melja do velikosti grobega peska (do 1,5 mm). Kvarcit je prisoten od velikosti finega do drobnega peska (do 0,6 mm), zrna apnenca pa v velikosti drobnega peska (do 0,4 mm). Apnenec je v glini redek, delno zaobljen in zagotovo predstavlja nečistoče v glineni masi. Večja zrna kremena, roženca in kvarcita so delno oglata in slabše sortirana. Glede na njihovo velikost, obliko in sortiranoost kaže, da gre za sestavine, ki so jih lončarji dodali v glino. Druga možnost je, da glina sama po sebi vsebuje bolj grobo frakcijo zrn.

Glina KR 2 – vzorec gline iz plasti SE 904, ki je bil žgan do maksimalne temperature 900 °C. Barva gline po žganju je rdeče-rumena (Munsell 7.5YR 7/6). Glina je pri pregledu pod mikroskopom optično aktivna in predstavlja skupaj s porami 70 % delež v keramiki; mineralna zrna predstavljajo 30 % vidnega polja zbruska.

Sestava: med zrnji prevladujejo zrna monokristalnega kremena (50 %), sledijo zrna sljude muskovita (30 %) in zrna biotita (10 %), zaobljena zrna hematitnih agregatov (5 %), prisotna so še redka zrna rožencev (0,5 %), zrna kamninskih delcev gline (ARF; <0,5 %), zrna kvarcita (0,5 %) ter zrna rutila (<0,5 %) in epi-

Slika 6.4.5 Fotografije zbruskov žganih vzorcev glin iz Odpadne jame 1 iz Lovskega dvorca v Kranju (zap. št. KR1, KR2, KR3). Fotografirano z optičnim mikroskopom Nikon Eclipse E600 POL v presevni svetlobi pri izključenem analizatorju (KR1-a, KR2-a, KR3-a) in z vključenim analizatorjem (KR1-b, KR2-b, KR3-b) (foto A. Žibrat Gašparič).

dota (<0,5 %). V tem vzorcu ni prisotnih zrn apnenca, saj so le-ta razpadla pri žganju nad 870 °C (Cultrone *et al.* 2001, 628).

Velikost zrn: zrna kremenca so prisotna predvsem v velikostnem razredu melja (80 % zrn je manjših od 0,06 mm), manj je finega in drobnega peska (do 0,5 mm). Zrna so delno oglate oblike in srednje dobro sortirana. Zrna muskovita so prisotna v veliko-

sti melja (85 %) in redkeje finega peska, zrna so v lističih in dobro sortirana. Zrna roženca so prisotna od velikosti melja do drobnega peska (do 0,3 mm). Kvarciti je redek in prisoten v velikosti finega peska (do 0,2 mm). V tem vzorcu so zrna kremenca, roženca in kvarciti manjša kot v vzorcu KR 1, kar pomeni, da so tovrstna zrna le nečistoča v glini, ne pa dodane sestavine v lončarsko maso.

Glina KR 3 – vzorec gline iz plasti SE 904, ki je bil žgan do maksimalne temperature 1100 °C. Barva gline po žganju je svetlo rdeča (Munsell 2.5YR 6/6). Glina je pri pregledu pod mikroskopom optično neaktivna in predstavlja skupaj s porami 80 % delež v keramiki; mineralna zrna predstavljajo 20 % vidnega polja zbruska.

Sestava: med zrnji močno prevladujejo zrna monokristalnega kremenca (75 %), sledijo zrna sljude muskovita (10 %) in zrna biotita (5 %), zaobljena zrna hematitnih agregatov (5 %), prisotna so še redka zrna roženec (1 %), zrna kvarcita (0,5 %) ter zrna rutila (<0,5 %) in epidota (<0,5 %).

Velikost zrn: zrna kremenca so prisotna predvsem v velikostnem razredu melja (85 % zrn je manjših od 0,06 mm), manj je finega in drobnega peska (do 0,5 mm). Zrna so delno oglete oblike in srednje dobro sortirana. Zrna muskovita so prisotna v velikosti melja (90 %) in redkeje finega peska, zrna so v lističih in dobro sortirana. Zrna roženca so prisotna od velikosti melja do drobnega peska (do 0,6 mm). Kvarcit je redek in prisoten v velikosti od finega do grobega peska (do 1 mm). Zrna roženca in kvarcita so delno ogleta in slabše sortirana. Glina je bila zelo nehomogene sestave in vsebuje tudi grobo frakcijo zrn. Lahko pa prisotnost takšnih zrn v glini iz Odpadne jame 1 razumemo tudi kot sestavine, ki so jih lončarji dodali v glino. Torej vzorec gline iz Kranja ni samo naravna surovina za izdelavo lončenine, temveč že pripravljena lončarska masa.

6.4.6 Diskusija

Pri pregledu vzorcev pod polarizacijskim mikroskopom smo ugotovili, da so si vzorci lončenine, pečnic in glin po osnovni mineralni sestavi podobni (sl. 6.4.2). Vsa lončenina in pečnice so izdelani iz nekarbonatne glinene mase, ki je delno do slabo optično aktivna in predstavlja skupaj s porami od 60 do 90 % vidne površine v zbrusku. Glinena masa je sestavljena iz številnih mineralnih zrn kremenca in sljude (predvsem muskovit, tudi biotit), hematitnih agregatov, redkeje pa se pojavljajo še zrna roženca, kvarcita, kalcedona, glinencev (plagiokazov in kalijevih glinencev), najredkejš

sestavine pa so težki minerali, kot sta rutil in epidot, ter posamezni kamninski delci glinavcev (Ang. argillaceous rock fragments ali ARF; povzeto po Whitbread 1986). Največ odstopanj med vzorci je v količini kremenca in muskovita ter v prisotnosti kvarcita, kalcedona, glinencev in kamninskih delcev gline. Količina kremenca in muskovita v vzorcih je vezana na temperaturne spremembe pri žganju. Pri žganju gline v keramiko se zgodijo številne strukturne spremembe v mineralih, ki sestavljajo glino. Večinoma gre za ireverzibilne reakcije, ki mehko glino spremenijo v trdo snov, keramiko. Kristalna struktura minerala muskovita začne razpadati pri žganju nad 900 °C (Cultrone *et al.* 2001, 624), kar posledično pomeni, da se manjša količina tega minerala v keramiki. To se dobro kaže pri vzorcu gline iz Kranja, kjer količina muskovita pade iz 20 do 30 % pri nižjih temperaturah žganja (700 in 900 °C) na manj kot 10 % pri žganju do 1100 °C (sl. 6.4.5). Zato pri vzorcih keramike in pečnic iz Odpadne jame 1 ne gre za izdelke iz različnih glin, ampak za izdelke, ki so bili narejeni iz enake gline, ampak žgani pri različno visokih temperaturah.

Tako smo določili, da sta bila pri temperaturi okoli 900 °C žgana krožnik **G646** in lonec **G552**, pri temperaturah od 900 do 1000 °C sta bila žgana lonca **G456** in **G546**, pa tudi cevasta pečnica **G732**, ter oploščene pečnice **G740**, **G749** in **G751**. Pri temperaturah od 1000 do 1100 °C so bili žgani pečnica **G749**, ročke **G575**, **G587** in **G588** ter skleda **G620**. Pri najvišji temperaturi 1100 °C pa sta bili žgani lončasta pečnica **G737** in cevasta pečnica **G735**.

Druga razlika med vzorci so predvsem količine kvarcita, mestoma tudi kalcedona in glinencev. Kvarcit je metamorfna kamnina, ki je v glavnem sestavljena iz kremenovih zrn, vsebuje pa tudi sljude in druge akcesorne minerale. Kvarcit se na področju Kranja pojavlja kot sestavina peščenjakov in konglomeratov; podobno velja tudi za težke minerale, kot sta rutil in epidot (Grad, Ferjančič 1976). V vzorcu gline iz Kranja smo prepoznali zrna kvarcita, pogosta pa so tudi v vzorcih loncev (**G456**, **546**, **552**) in pečnic (**G732**, **G735**, **G740**, **G749**, **G751**). Tudi v skledi **G620** smo prepoznali zrna kvarcita, ki pa jih je količinsko zelo malo in so morda le nečistoča v sicer zelo prečiščeni glini. Zrna kvarcita v vzorcih so večinoma delno

ogлата do ogлата in v velikosti od finega do grobega peska, v nekaterih primerih zrna dosegajo tudi velikost proda (do 3 mm v vzorcih **G740** in **G751**). Takšna zrna tvorijo skupaj z večjimi zrnji kremenca in rožencev del lončarskega recepta, kjer so lončarji v prečiščeno glino primešali pesek, da bi izboljšali sestavo gline. Za kuhinjske lonce je znano, da zahteva njihova uporaba na odprtih ognjiščih, kjer so dnevno izpostavljeni velikim temperaturnim spremembam, bolj grobo lončarsko maso kot posode, ki so namenjene serviranju in konzumiranju hrane (Rice 1987; Tite 2001). Zato so lončarji glini pogosto dodajali zdrobljena zrna kremenca, metamorfni ali magmatskih kamnin, apnenca, tudi školjke ipd. V lončarski delavnici v Kranju so tako glini primešali predvsem kremen v obliki metamorfne kamnine, kot je kvarcit, pa tudi žilni kremen, tj. kalcedon (pri pečnicah **G737**, **740**, **749**, **751**), monokristalen kremen in roženec. V pečnici **G737** smo prepoznali tudi večja zrna glincev (plagiokazov in kalijevih glincev), ki so morda prišli v glino z drobljenjem kakšnih drugih kamnin, npr. magmatske kamnine aplita.

Analizirana glina KR 1-3 iz Odpadne jame 1 lahko po eni strani predstavlja nehomogeno in neprečiščeno glineno maso, ki vsebuje številne nečistoče v obliki grobih zrn apnenca, roženca, kremenca in kvarcita. Lahko pa glino KR 1-3 razumemo tudi kot že pripravljeno lončarsko maso, iz katere so v tej lončarski delavnici izdelovali lonce, kot so vzorci **G456**, **G546** in **G552**, ter kot osnovo za izdelavo pečnic, ki pa so jim dodajali še dodatna zdrobljena zrna kvarcita, kalcedona in roženca. Apnenec je bil v glini redko prisoten in predstavlja nečistočo, kar pomeni, da lahko prisotnost kalcijevega karbonata v nekaterih vzorcih na makroskopskem nivoju prav tako interpretiramo kot nečistočo, ki je lončarji niso uspeli odstraniti iz svoje lončarske mase, in ne kot namensko sestavino svojega recepta za izdelavo keramike. Apnenec je v večjih količinah sicer nezaželen sestavina keramičnih posod, ki so žgane pri temperaturah nad 800 °C, ko se prične reakcija apnenca v apno, saj lahko to pri ohlajanju zelo poškoduje posodo. V keramiki in pečnicah iz kranjske lončarske delavnice so bila zrna apnenca zelo redka, kar dokazuje, da so se lončarji takšna zrna odstranjevali iz svojih lončarskih mas.

Vzorci ročk **G587** in **G588**, skleda **G620** ter krožnik **G646** so po osnovni mineralni sestavi primerljivi s preostalimi vzorci keramike, pečnic in gline, se pa razlikujejo po tem, da glinena masa ne vsebujejo dodatnih snovi. Gre za zelo prečiščene, fino zrnate posode, ki imajo zelo drobna zrna kremenca, muskovita in drugih mineralov, ne vsebujejo pa zrn kvarcita in kalcedona oz. zelo redko in v zelo drobni frakciji zrn (skleda **G620**). Tudi glinenci so v teh vzorcih prisotni predvsem kot zrna v velikosti melja ali finega peska. Sklepamo, da so lončarji za izdelavo teh posod uporabljali enako glino, kot je bila izkopana v Odpadni jami 1 (vzorec KR 1-3), ampak so ji odstranili vse grobe delce oz. nečistoče. Takšna prečiščena sestava lončarske mase pri ročkah, skledah in krožnikih kaže na lončarjev namen, da je bilo namizno posodje izdelano bolj fino kot kuhinjska posoda, predvsem zaradi drugačne funkcije takšnih posod.

Od vseh vzorcev najbolj odstopa ročka **G575**, kar se je pokazalo že pri makroskopski analizi, to pa je potrdila tudi petrografska analiza. Glina, iz katere je posoda izdelana, je svetlejšje barve, kompaktnjša in vsebuje le malo por. Mineralna sestava te ročke vključuje kremen, sljudo (muskovit in biotit) ter hematitne agregate, zato pa vsebuje manj rožencev in več glincev ter zrn težkih mineralov, rutila, kot preostali vzorci iz Odpadne jame 1. Ročka **G575** je bila izdelana iz drugačne lončarske mase kot preostalo gradivo, ki smo ga analizirali, in predstavlja posodo, ki so jo prinesli od drugod. Sklepamo lahko, da je bila ročka izdelana v drugi lončarski delavnici. Kje bi lahko bila ta delavnica, v tem trenutku ne moremo ugotoviti, saj za to obdobje na našem prostoru še nimamo izdelanih primerljivih mineraloških analiz keramike. Za bolj natančno lociranje te najdbe v prostoru bi potrebovali več podatkov o mineralni sestavi posod iz tega obdobja iz Kranja in okolice (npr. iz Škofje Loke, Kamnika, Ljubljane) kot tudi širše, dodatno pa tudi podatke o sestavi glin iz Gorenjske in osrednje Slovenije, predvsem mineraloško-petrološke analize, povezane s tesnim kontroliranim žganjem vzorcev glin.

Vse analizirane posode, torej lonci, sklede, krožniki in ročke, kot tudi dve oploščeni pečnici (**G749**, **751**), so bile premazane z belim glinenim premazom, ki je pod mikroskopom zelo homogena sestava. Premaz

je slabo optično aktiven in vsebuje redka drobna zrna kremenca in sljude (muskovita). Debelina premaza je od 0,05 do 0,1 mm. Le pri skledi **G620** in oploščeni pečnici **G749** je bil premaz debelejši (od 0,1 do 0,2 mm). Premaz je bil na površino ročk **G587** in **G588** nanesen bolj enakomerno kot na površino loncev **G456**, **G546** in **G552**. Tudi to kaže na drugačen pristop lončarjev do bolj finega namiznega in servirnega posodja kot do kuhinjske opreme, kot so lonci. Nanos belega premaza, na katerega so lončarji izdelali okras (gravure ali slikanje), pred prvim žganjem in nato nanos glazure pred drugim žganjem predstavljata sicer tipičen proces izdelave namizne keramike na področju Kranja in Škofje Loke v 16. in 17. stoletju (Predovnik 2009; Porenta *et al.* 2015); posode pa so bile statusni simbol za nižje meščanstvo, ki si ni moglo privoščiti fine uvožene keramike (Predovnik 2009). Tovrstna keramika je bila proizvod lokalnih lončarskih delavnic, kot je tudi delavnica iz Lovskega dvorca v Kranju, ki so se pri svoji proizvodnji zgledevale po italijanski proizvodnji gravirane keramike (Guštin 2004).

6.4.7 Sklepi

V prispevku predstavljamo rezultate analiz gradiva zgodnje novoveške lončarske delavnice iz Lovskega dvorca v Kranju. Mineraloško-petrografska analiza je bila opravljena na izbranem gradivu polizdelkov, ki je vključeval različno posodje (lonci, skleda, ročke, krožnik), različne vrste pečnic in ostanke gline, ki je bila najdena *in situ*.

Na podlagi opravljene mineraloško-petrografske analize smo ugotovili, da so lončenina in pečnice izdelane iz gline, ki je bila najdena v istem kontekstu Odpadne jame 1 (*sl.* 6.4.2 – *sl.* 6.4.5). Material je namreč zelo homogen, odstopanja pa so nastopila predvsem zaradi različnih lončarskih receptov in stopnje (temperature) žganja keramike. Keramika iz kranjske lončarske delavnice je bila žgana pri temperaturah od 900 do 1100 °C. Različni lončarski recepti pa se nanašajo na prisotnost večje količine peska v preiskanih loncih in pečnicah. Kremenčev pesek, sestavljen večinoma iz kamnin kvarcita in roženca, kot

tudi iz kremenca in kalcedona, so lončarji dodajali h glini, ko je keramika zahtevala večjo termično stabilnost pri temperaturnih nihanjih, kot npr. kot obloga peči ali pri kuhanju. Namizno posodje, kamor sodijo ročke, skleda in krožniki, je bilo izdelano iz zelo prečiščene gline, ki skoraj ni vsebovala zrn v velikosti peska. Izjema je ročka **G575**, ki je izdelana iz drugačne gline kot preostalo gradivo iz kranjske lončarske delavnice, in je zagotovo izdelek neke druge delavnice; morda gre celo za import.

V prihodnje bo potrebno raziskati še izvor gline, ki so jo odkrili v Odpadni jami 1 in tvori sestavni del lončarskih mas za kranjsko keramično delavnico v 16. in 17. stoletju. Zato bo potrebno pričeti s sistematičnim zbiranjem in vzorčenjem različnih vrst glin v okolici Kranja, pa tudi širše proti drugim lončarskim centrom v tem času, torej proti Škofji Loki ter proti Komendi in Kamniku. Te vzorce glin bo nato potrebno žgati pri kontrolirani temperaturi in atmosferi ter jih pregledati z optičnim polarizacijskim mikroskopom. Za primerjavo bo potrebno izvesti dodatne mineraloško-petrografske analize tudi na vzorcih keramike iz obdobja 16. in 17. stoletja tako iz območja Kranja kot tudi v širši okolici.

6.5 Numizmatična analiza

Andrej Talajč

Izkopavanja na severnem dvorišču dvorca Kieselstein so glede na površino in volumen izkopa prinesla relativno malo novčnih najdb. Ob upoštevanju dejstva, da gre za mestna izkopavanja, da je bil prostor neprekinjeno poseljen že od prazgodovine, je zato 34 novcev količina, ki ima zagotovo vzroke, ki niso povezani z njihovo neuporabo. Razlog gre iskati predvsem v izredni poškodovanosti plasti in odsotnosti večjega deleža čistih kontekstov v stratigrafiji, kar kaže, da se plasti niso zgolj odlagale, temveč so bile v aktivni izrabi do novejših obdobij, verjetno pa so bile delno tudi odstranjene in odložene izven območja naših raziskav.

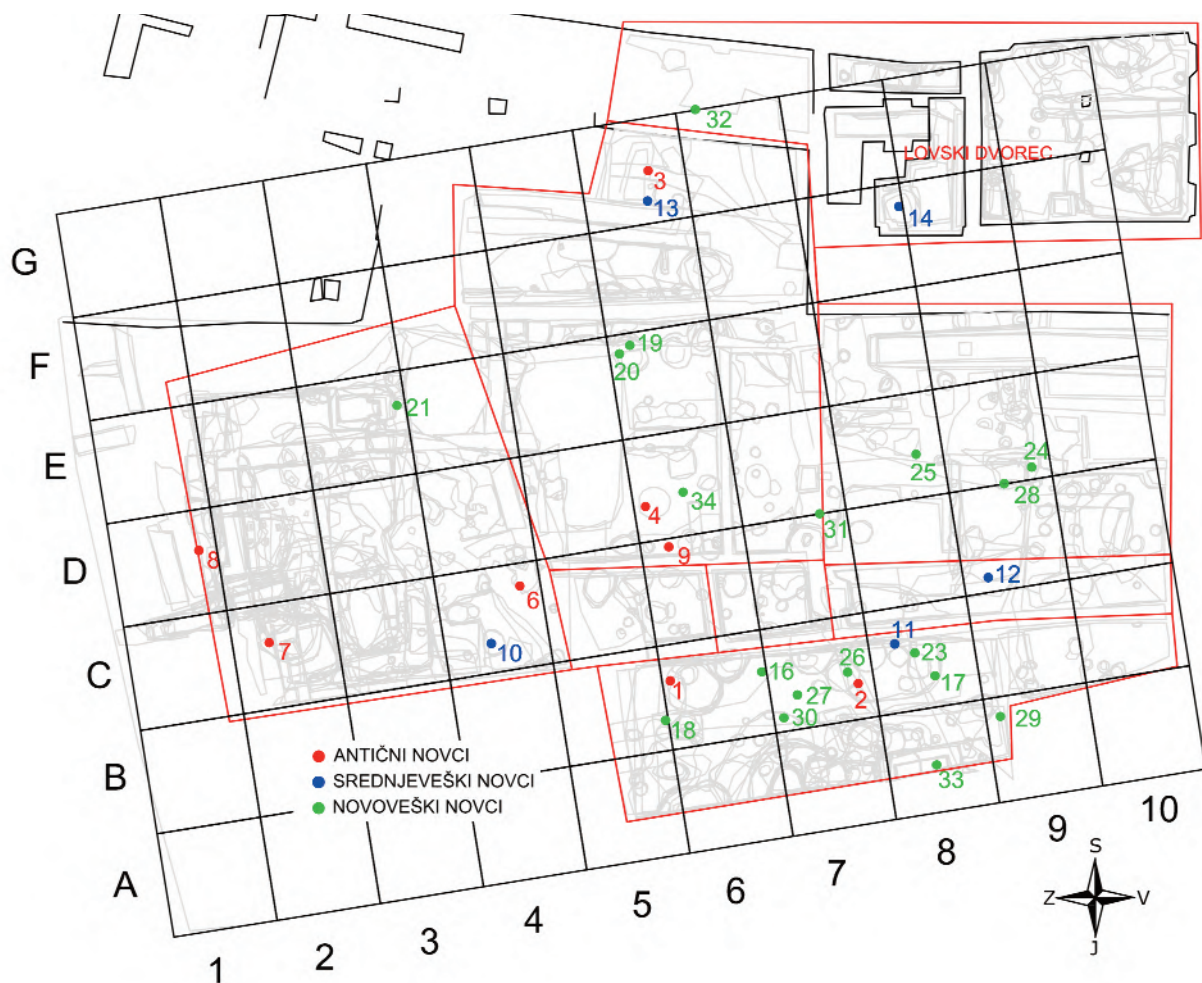
Lega novcev na najdišču, ki je prikazana na *sl. 6.5.1*, kaže koncentriranje antičnih novcev na zahodni polovici najdišča, kjer je tudi bilo težišče antične poselitve. Srednjeveški novci, sicer številčno najslabše zastopani, so bili najdeni pretežno na vzhodni polovici najdišča, kar morda kaže na odmik poselitve od zahodnega roba konglomeratne terase. Podobna distribucija novcev se kaže tudi v mlajših obdobjih, ko je bil prostor precej obremenjen z vsakodnevnimi aktivnostmi, kar na eni strani kaže večja prisotnost novcev, po drugi strani pa izredna fragmentiranost keramičnih najdb.

Najstarejši novcec je srebrn novcec Noriških Keltov (**N1**), ki je igral v tedanjem življenju najpomembnejšo vlogo. Gre za tip z rozeto (z zabrisano sprednjo stranjo in z upodobitvijo rozete na zadnji), ki je na področju Slovenije precej pogost. Prenehali so ga kovati že okoli leta 26/25 pr. n. št., a so krožili skupaj z rimskom denarjem vsaj še do obdobja tibetijeve vladavine (Kos 1997, 246). Žal je bil najden v premešanem kon-

tekstu in kaže zgolj na uporabo tovrstnih novcev tudi v Kranju.

Najdeno je bilo tudi osem rimskih novcev (**N2–9**). Zanimivo je, da jih je bilo kar šest polovičenih. Gre za pojav, ki je rezultat pomanjkanja avgustejskih kvadransov (bronastega drobiža najnižje vrednosti). Polovičeni novci so igrali glavno vlogo v denarnem obtoku na področju jugovzhodnih Alp in Ilirika. Razmerje polovičenih kovničarskih asov napram celim kovničarskim asom je ponekod tudi do 58 % (Celeia), povprečno pa je 30 % polovičenih. Novci so se polovičili v samih naselbinah, kjer se je pojavilo pomanjkanje novcev nizkih vrednosti. Fenomen polovičenja gre na našem prostoru omejiti na pozno avgustejsko in v manjši meri zgodnjeteriberijsko obdobje (Kos 1986, 38–39).

Glede na kontekst velja omeniti dva novca; **N7** je bil najden v SE 775, **N8** pa v SE 541. Za obe plasti je značilno, da sta vsebovali zgolj antične najdbe njihova datacija pa se ujema z datacijo novcev (glej *poglavje 5.2*).

Slika 6.5.1 Lega novcev na severnem dvorišču dvorca Kieselstein v Kranju.

Srednjeveški (N10–14) in predvsem novoveški novci (N15–34) kažejo na obtok novcev tako italijanskih dežel kot novcev svetega rimskega cesarstva, vse od Benetk, Celovca, Salzburga do Muenchna, kar nakazuje na živahno trgovsko pot med temi deželami preko Kranja.

6.5.1 Katalog novcev

Fotografije so v merilu 2 : 1.

Seznam okrajšav:

kv.	kvadrant
SE	stratigrafska enota
t.	teža
vel.	velikost

KELTI

Vzhodnokeltsko kovanje

Zgodnje imitacije srebrnikov Filipa II.

Noricum

Mali srebrniki

Tip z rozeto

1 MaS / 1. stol. pr. n. št. / - / TKN ? / Inv. št. KrK 7018

SE 253, kv. B6, PN 264; Pol. peč. ?, t. 0,52 g, vel. 10 × 11 mm. Dobro ohranjen.

RIM

Republika

2 As / 1. pol 2. stol. pr. n. št. / Rom / RRC ? / Inv. št. KrK 7014

SE 129, kv. B7, PN 139; Pol. peč. ?, polovičen, t.: 9,86 g, vel. 29,5 × 15 mm. Slabo ohranjen.

Augustus

3 Dp / 27 pr. n. št. / Nem / RIC 154 / Inv. št. KrK 7023

SE 821, kv. G6, PN 472; Pol. peč. 10, polovičen, t. 9,35 g, vel: 27 × 15,5 mm. Zelo lepo ohranjen.

4 Dp / 16–10 pr. n. št. / Nem / RIC 155 / Inv. št. KrK 7015

SE 182, kv. D6, PN 213; Pol. peč. 5, polovičen, t. 6,69 g, vel. 25 × 13 mm. Odlično ohranjen.

7 As / 1. p. 1. st. pr. n. št. – 1. p. 1. st. n. št. / ? / RIC ? / Inv. št. KrK 2507

SE 775, kv. C1, PN 451; Pol. peč. ?, polovičen, t. 3,60 g, vel. 27 × 14 mm. Izrabljen.

5 Dp / 16 - 10 pr. n. št. / Nem / RIC 155 / Inv. št. KrK 7006

Deponija, kv. ?, PN 019; Pol. peč. 7, polovičen, t. 7,45 g, vel. 25 × 15 mm. Zelo lepo ohranjen.

8 Sem / 1. stol. / Rom? / RIC ? / Inv. št. KrK 7021

SE 541, kv. D1, PN 378; Pol. peč. ?, t. 4,36 g, vel. 20 × 19 mm. Izrabljen.

Nedoločljiv

6 S / 1. p. 1. st. pr. n. št. – 1. p. 1. st. n. št. / ? / RIC ? / Inv. št. KrK 7007

SE 034, kv. C4, PN 036; Pol. peč. ?, polovičen, t. 15,89 g, vel. 32 × 18 mm. Izrabljen.

9 AE3? / 4. stol.? / ? / RIC ? / Inv. št. KrK 7017

SE 204, kv. C6, PN 251; Pol. peč. ?, t. 1,61 g, vel. 17,5 × 17 mm. Izrabljen.

SREDNJI VEK

Italijanske dežele

Benetke

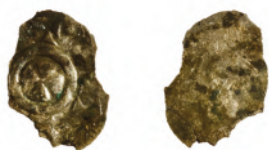
Doževska oblast

10 Denaro scodellato / 12. - 13. stol. / Venezia / ? /

Inv. št. KrK 7019

SE 354, kv. C4, PN 293; Pol. peč. ?, t. 0,11 g, vel. 13 mm.

Dobro ohranjen.

Nedoločljiv

11 1 pfennig / 14. stol. / ? / ? / Inv. št. KrK 2503

SE 256, kv. C8, PN 294; Pol. peč. ?, t. 0,27 g, vel. 10 mm.

Slabo ohranjen.

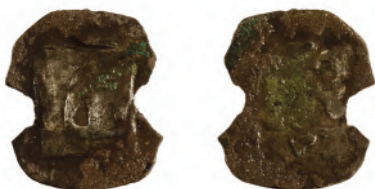
Sveto rimsko cesarstvo

Dunajski okrog

12 1 pfennig / 13. - 14. stol. / ? / ? / Inv. št. KrK 3311

SE 195, kv. C9, PN 284; Pol. peč. ?, t. 0,30 g,

vel. 16 × 14,5 mm. Slabo ohranjen.

Salzburški okrog

Johann II von Reisberg

13 1 pfennig / 1429 – 1441 / Salzburg? / Probszt 48 /

Inv. št. KrK 7024

SE 827, kv. G6, PN 476; Pol. peč. 1, t. 0,38 g,

vel. 15 × 14 mm. Zelo dobro ohranjen.

Bavarski okrog

Albrecht von Bayern (1438–1460)

14 1 pfennig / 1438 – 1460 / München / ? / Inv. št.

KrK 6064

SE 966, Lovski dvorec, Prostor 2, PN 523; Pol. peč. ?,

t. 0,22 g, vel. 14 × 12 mm. Slabo ohranjen.

NOVI VEK

Sveto rimsko cesarstvo

Salzburški okrog

15 2 pfennig / 1519? / Salzburg? / ? / Inv. št. KrK 7020

SE ?, kv. ?, PN 304; Pol. peč. ?, t. 0,52 g, vel. 17 mm. Slabo

ohranjen.

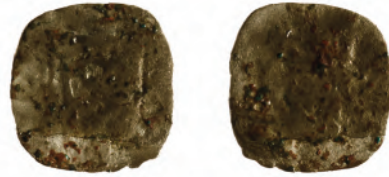

Koroški okrog

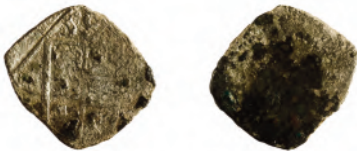
16 **1 pfennig** / 16. stol. / St. Veit / ? / Inv. št. **KrK 2506**
SE 001, kv. B6, PN 045; Pol. peč. ?, t. 0,19 g, vel. 11 mm.
Dobro ohranjen.

20 **1 pfennig** / 15. - 16. stol. / ? / ? / Inv. št. **KrK 2504**
SE 109, kv. E6, PN 096; Pol. peč. ?, t. 0,29 g,
vel. 15 × 14,5 mm. Slabo ohranjen.

17 **1 pfennig** / 16. stol. / St. Veit / ? / Inv. št. **KrK 2505**
SE 209, kv. B8, PN 258; Pol. peč. ?, t. 0,29 g,
vel. 11,5 × 11 mm. Dobro ohranjen.

21 **1 pfennig?** / 16. - 17. stol. / ? / ? / Inv. št. **KrK 7004**
SE 001, kv. ?, PN 014; Pol. peč. ?, t. 0,31 g,
vel. 15 × 14,5 mm. Izrabljen.

Bavarski okrog

Maximilian I (1597–1651)

18 **1 pfennig** / 1611 / München / KM# 5 / Inv. št. **KrK 7011**

SE 127, kv. B5, PN 105; Pol. peč. 12?, t. 0,16 g,
vel. 12 × 11 mm. Zelo dobro ohranjen.

Italijanske dežele

Benetke

Doževska oblast

22 **1 Bezzo** / 17. stol. / Venezia / ? / Inv. št. **KrK 7005**
Deponija, kv. ?, PN 018; Pol. peč. 10, t. 2,43 g, vel. 23 mm.
Dobro ohranjen.

Nedoločljiv

19 **1 pfennig?** / 15. - 16. stol. / ? / ? / Inv. št. **KrK 2502**

SE 109, kv. E6, PN 113; Pol. peč. 12, t. 0,29 g,
vel. 15 × 14,5 mm. Dobro ohranjen.

Antonio Priuli (1618–1623)

23 1 Soldo / 1618-23 / Venezia / ? / Inv. št. KrK 7012
SE 129, kv. B8, PN 126; Pol. peč. 4; t. 1,69 g, vel. 22 mm.
Zelo lepo ohranjen.

Francesco Loredan (1752–62)

24 1 Soldo / 1752 – 1762 / Venezia / ? / Inv. št. KrK 7022
SE 732, kv. D9, PN 430; Pol. Peč. 12?, t. 0,59 g,
vel. 18,5 mm. Dobro ohranjen.

Napoleonovo kraljestvo (1805–1814)

Napoleon I. (1804–1814)

25 1 Centesimo / 1810 / Venice / KM C# 1.3 / Inv. št.
KrK 7008
SE ?, kv. D8, PN 049; t. 1,84 g, vel. 19 mm. Zelo lepo ohranjen.

Sveto rimsko cesarstvo

Avstrijsko-češko-ogrška krona

26 3 Kreuzer / 1600 / ? / ? / Inv. št. KrK 7016
SE 170, kv.: B7, PN 226; Pol. peč. 9, t. 1,65 g, vel. 20 mm.
Dobro ohranjen.

Avstrijsko-češko-ogrška krona

Salzburg

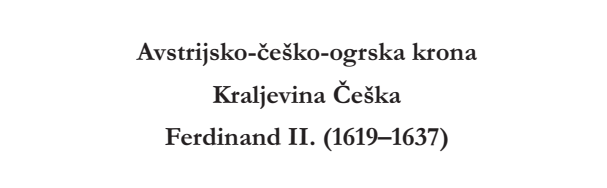
Paris von Lodron (1619–1653)

27 1 pfennig / 1633 / Salzburg / ? / Inv. št. KrK 7009
SE 084, kv. B7, PN 075; Pol. peč. 12, t. 0,25 g, vel. 12 mm.
Zelo lepo ohranjen.

28 1 Kreuzer / 1. pol 17. stol. / Salzburg / ?

SE 732, Kv D9, PN 436; Pol. peč. 12?, t. 0,27 g, vel. 12 mm.
Slabo ohranjen.

Avstrijsko-češko-ogrška krona

Kraljevina Češka

Ferdinand II. (1619–1637)

29 3 Kreuzer / 1623 / Prague / KM# 324 / Inv. št. KrK 7010
SE ?, kv. B9, PN 089; Pol. peč. 12, t. 0,83 g, vel. 20 mm.
Zelo lepo ohranjen.

Avstrijsko-češki okrog
Avstrijska hiša
Franz II. (1792–1806)
(Dedne dežele)

30 3 Kreuzer / konec 18. stol. / ? / ? / Inv. št. KrK 7013
SE 129, kv. B7, PN 133; Pol. peč. 5, t. 1,47 g,
vel. 21 × 21,5 mm. Slabo ohranjen.

Avstro-Ogrsko cesarstvo
denarna reforma (1892–1918)
Franz Joseph I. (1848–1916)

33 2 Heller / 1901 / Vienna? / KM# 2801 / Inv. št. KrK
7027
SE 093, kv. A8; t. 3,27 g, vel. 19 mm. Odlično ohranjen.

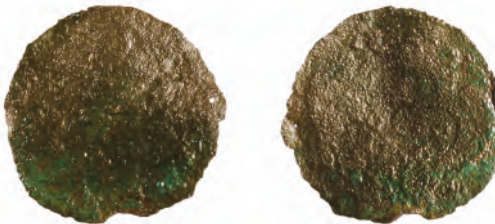

Nedoločljiv

31 1 Kreuzer / 1800 / Kremnitz / KM# 2111 / Inv. št.
KrK 7025
SE 168, kv. C/D7, PN 488; Pol. peč. 12, t. 3,78 g,
vel. 23 mm. Dobro ohranjen.

34 ? / 16. - 18. stol. / ? / ? / Inv. št. KrK 2501
SE 202, kv. D6, PN 235; t. 1,10 g, vel. 19,5 × 19 mm. Izra-
bljen.

Naslednice Svetega rimskega cesarstva
Avstrijsko kraljestvo (1806–1867)
Franz I. (1804/6–1835)
(Dedne dežele)

32 3 Kreuzer / 1826 / Kremnitz / KM# 2118 / Inv. št.
KrK 7026
SE /, Lovski dvorec, kv. Zunaj, PN 547; Pol. peč. 12, t. ?g,
vel. 20 mm. Dobro ohranjen.

6.6 Živalski ostanki iz rimskodobnih kontekstov severnega dvorišča gradu Kieselstein

Borut Toškan

Intenzivne zaščitne arheološke raziskave na območju kranjskega konglomeratnega pomola, ki potekajo nekako od leta 1989 dalje, vedno znova potrjujejo tri izrazite poselitvene sunke. Časovno so umeščeni v začetek starejše železne dobe, zgodnje in pozno rimsko obdobje z nadaljevanjem v zgodnji srednji vek (Sagadin 2015, 211). Ob tem je bila nedavno na območju Pungarta potrjena še mlajšekamenodobna poselitev (Urankar, Bešter 2014, 25). Z arheozoološkega vidika je seveda ključno, da širok nabor izkopanih ostalin vključuje tudi več tisoč živalskih kosti in zob. Analiza tako bogatega gradiva lahko namreč pomembno prispeva k boljšemu razumevanju cele kopice zanimivih problematik, kot so prehrabne navade nekdanjih skupnosti, gospodarski pomen posameznih domačih živali in politika njihove reje, vloga lova, načini organizacije prostora znotraj naselbine in v njenem zaledju, obseg trgovanja ipd. (Toškan 2016a, 119–123). Redkeje, čeprav ne zgolj izjemoma, je iz arheozooloških podatkov mogoče sklepati celó na socialno, funkcionalno in/ali etnično razslojenost prebivalstva (za tovrstne študije s Slovenskega glej npr. Toškan, Dirjec 2010, 105–118; Toškan 2013, 56–59; Toškan 2015, 72–75; Porenta *et al.* 2015, 362–364). Kot bo razbrati v nadaljevanju, predstavlja enega takšnih primerov tudi gradivo s severnega dvorišča gradu Kieselstein.

Raziskave živalskih ostankov z različnih najdišč na območju Kranja so bile doslej osredotočene na gradivo iz železnodobnih in pozno-rimskodobnih kontekstov (glej npr. Stare 1980, 15; Toškan, Dirjec 2011; Toškan, Dirjec 2012a; Toškan, Dirjec 2012b; Toškan, Dirjec 2015), medtem ko je obseg zbranih podatkov za zgodnje rimsko obdobje precej skromen. Enako pravzaprav velja za vsa sočasna najdišča v jugovzhodnoalpskem prostoru, kar se med drugim kaže tudi v maloštevilnih objavah (glej npr. Bekljanov Zidanšek 2012, 19–20; Andrič *et al.* 2012, Toškan 2013, 43–44; Horvat *et al.* 2016, 217–221). Vsakršno na novo pridobljeno gradivo te starosti je zato več kot dobrodošlo, pa čeprav gre za razmeroma

majhne zbirke kot v primeru srednje- in poznoavgustej-skih živalskih ostankov z območja Kieselsteina. Na podlagi njihove analize se lahko namreč nadejamo dragocenih spoznanj o doslej še neraziskanih razsežnostih romanizacije na območju jugovzhodnih Alp (Županek 2008, 35; Horvat 2009; prim. Riedel 1986; King 2001; Lepetz 1996; Oueslati, Robin, Marquis 2006; Albarella, Johnston, Vickers 2008; Colominas, Saña 2009).

6.6.1 Taksonomija

Z izkopavanji na severnem dvorišču gradu Kieselstein v letih 2008 in 2009 je bilo pridobljenih 430 živalskih ostankov iz rimskodobnih kontekstov, med katerimi so zastopani skoraj izključno sesalci. Ožjo taksonomsko opredeliti je bilo mogoče 186 primerkov (*sl.* 6.6.1). V skladu s pričakovanji (prim. Bökönyi 1974, 75–76) močno prevladujejo kosti in zobje domačih živali, v prvi vrsti seveda goveda (*Bos taurus*), prašiča (*Sus domesticus*) in drobnice (*Caprinae*). Njihov skupni delež presega 87 odstotkov vseh taksonomsko opredeljenih najdb, kar se ujema z ugotovitvam iz številnih drugih rimskodobnih najdišč v tem delu Evrope (glej npr. Hornberger 1970, tab. 1; Riedel 1994a, 77; Toškan 2013, 42; Petrucci 2007a; 2007b; Galik 2015, 371–372). Zaradi velike podobnosti med skeletnimi elementi ovce (*Ovis aries*) in koze (*Capra hircus*) je bilo mogoče do nivoja vrste opredeliti le petino izmed skupaj 48 razpoložljivih ostankov drobnice. Pri tem so bili ovci pripisani trije odlomki lopatice, dva koželjnice in drobec spodnje čeljustnice, kozi pa odlomek rožnice, dva odlomka spodnje čeljustnice ter prstnica. Opredelitev je temeljila na vrstno-specifičnih morfoloških značilnostih posameznih skeletnih elementov (Boessneck, Müller, Teichert 1964; Zeder, Pilaar 2010). V nasprotju s tem je bil poskus razlikovanja med najdbami domačega in divjega prašiča (*Sus scrofa*) opravljen na podlagi velikosti dovolj dobro ohranjenih kosti in zob (*sl.* 6.6.8). Rezultati so pokazali, da gradivo skoraj zagotovo vključuje le ostanke domačega prašiča, bi pa trije nekoliko večji primerki utegnili pripadati križancu med obema vrstama (Blason Scarel 1990, 37; Kryštufek 1991, 238; primerjaj z vrednostmi za divjega prašiča pri Hornberger 1970, 95–97). Vse tri

Takson	Zgodnja antika	Antika	Pozna antika	SKUPAJ
<i>Bos taurus</i>	33	1	10	44
Caprinac	29	2	17	48
<i>Sus cf. domesticus</i>	58	--	12	70
<i>Cervus elaphus</i>	4	--	3	7
<i>Capreolus capreolus</i>	1	--	--	1
<i>Bos s. Cervus</i>	--	--	1	1
Σ Mammalia	125	3	52	180
<i>Gallus domesticus</i>	--	--	5	5
<i>Ostrea edulis</i>	--	1	--	1

Slika 6.6.1 Zastopanost živalskih ostankov v gradivu s severnega dvorišča gradu Kieselstein (izkopavanja v letih 2008 in 2009). Količina najdb je podana kot število določenih primerkov (NISP oz. Number of Identified Specimen; Grayson 1984, 17–26). Seznam upoštevanih stratigrafskih enot (SE): 1 – zgodnja antika: SE 541, 706, 774 in 775; 2 – antika (najverjetneje zgodnja): SE 460; 3 – pozna antika: SE 63, 450, 460, 484 in 510.

najdbe (tj. odlomek komolčnice in četrta dlančnica iz SE 484 ter peta stopalnica iz SE 450) so poznoantične starosti.

Zbir ostankov divjadi vključuje posamezne najdbe jelena (*Cervus elaphus*) in odlomek rogovja srnjaka brez vidnih sledi obdelave (*Capreolus capreolus*) (sl. 6.6.3). Prisotnost divjega prašiča je, kot že omenjeno, malo verjetna (sl. 6.6.2). Prav jelen, srna in divji prašič so sicer najbolj zastopane lovne vrste v rimskodobnih kontekstih tega dela Evrope (npr. Riedel 1989, tab. 4), vendar je njihov skupni delež praviloma precej pod petimi odstotki vseh taksonomsko opredeljenih najdb (Bartosiewicz 1986, tab. 1; Dirjec *et al.* 2012, tab. 4; Andrič *et al.* 2012, tab. 2; Toškan 2013, 42; Toškan 2016b, tab. XX; Horvat *et al.* 2016, tab. 12; za izjeme glej npr. Turk *et al.* 1993, 72; Petrucci 2007a, sl. 2 in 4; Boschini 2013, 86–87).

Od nesalskih taksonov sta v gradivu zastopani kokoš (*Gallus domesticus*; N = 5) in ostriga (*Ostrea edulis*; N = 1). Prva je postala del srednjeevropske favne že v železni dobi (Perry-Gal *et al.* 2015, 9849–9850), medtem ko je treba prisotnost ostrige razumeti v kontekstu živahnega trgovanja z obmorskimi kraji (Panciera 1957, 21, 79; Petrucci 2007a, 776).

6.6.2 Kontekstualizacija najdb

Analizirano arheozoološko gradivo izvira iz dveh poselitvenih faz: zgodnje- in pozno-rimskodobne (sl. 6.6.1). Zgodnje-rimskodobni vzorec označuje večinska zastopanost domačega prašiča, katerega delež presega 45 odstotkov vseh taksonomsko opredeljenih najdb. Med pozno-rimskodobnim gradivom prevladuje drobnica, delež prašiča pa je prepolovljen. Pomembna je prisotnost kokoši, ki predstavlja vzrejno izredno nezahteven vir živalskih beljakovin.

Pretežni, kar 90-odstotni delež zgodnjeantičnih kosti in zob je bilo najdenih v polnilih opuščene polzemljanke (SE 774 in SE 775). Te najdbe brščas predstavljajo klavniški in/ali kuhinjski odpadki, kar dokazujeta množina razbitih kosti in prisotnost vrezov oziroma zasekanin na njih (sl. 6.6.4). Dodaten argument v prid takšni interpretaciji je skoraj izključna zastopanost samcev med spolno opredeljivimi ostanki prašiča ($N_{\text{♂}} = 6$; $N_{\text{♀}} = 1$), pri čemer je treba poudariti, da je bila starost teh živali ob zakolu praviloma pod dvema letoma (glej sl. 6.6.6 in pripadajoče besedilo). Samice, ki so ključne za ohranitev vitalnosti krdela, so očitno ohranjali pri življenju dlje, najbrž kar do konca obdobja plodnosti. Po-

Obdobje	Vrsta	Σ ostankov	Zanesljivo določenih	Pogojno določenih
Zgodnja antika	<i>S. domesticus</i>	21	21	--
	<i>S. scrofa</i>		--	--
Pozna antika	<i>S. domesticus</i>	9	7	2
	<i>S. scrofa</i>		--	--

Slika 6.6.2 Zastopanost domačega in divjega prašiča med ostanki rodu *Sus* v gradivu s severnega dvorišča gradu Kieselstein (izkopavanja v letih 2008 in 2009) po obdobjih. Taksonomska opredelitev do nivoja vrste temelji na metričnih podatkih (glej sl. 6.6.8).

Slika 6.6.3 Izbor ostankov lovnih vrst v gradivu s severnega dvorišča gradu Kieselstein (izkopavanja v letih 2008 in 2009): 1 – odlomek rogovja srnjaka (SE 775); 2 – skočnica jelena (SE 775); 3 – srednja nartnica jelena (SE 775); 4 – petnica jelena (SE 775) (foto T. Valob).

sledično je moralo biti njihovo meso ob zakolu manj cenjeno, zaradi česar bržčas tudi ni sledilo trgovski poti eno- do dvoletnih samcev (Riedel 1994b, 64).

Za interpretacijo živalskih ostankov iz SE 774 in SE 775 so dragoceni tudi podatki o zastopanosti posameznih skeletnih elementov (sl. 6.6.5). Ti so večinoma skladni s pričakovanji, saj kažejo na prevlado kosti iz srednje in najmanj mesnatih anatomskih regij trupa. Izjemo predstavlja govedo, pri katerem je bila ugotovljena neobičajno dobra zastopanost skeletnih elementov iz najbolj mesnatih delov (npr. opečje, ledja, stegno), sploh v primerjavi z bistveno skromnejšim deležem kosti iz kulinarično komaj kaj zanimivih spodnjih delov nog. Vsaj deloma gre tu zagotovo za napako zaradi premalo natančnega pobiranja najdb, saj se sedimenti niso sejali (Toškan 2015), vendar pa je mogoče dobljene rezultate razumeti tudi kot podkrepitev teze o mešanju klavniških in kuhinjskih odpadkov. Načina kosanja trupa velikih (tj. govedo) in manjših živali (ovca, koza, prašič) naj bi se namreč do neke mere razlikovala (Lepetz 1996, 139–144). Predvsem lahko domnevamo, da se je govedina pogosteje prodajala že ločena od kosti,

kar ne nazadnje nakazujejo tudi številne najdbe (dolgih) kosti te domače živali v okviru rimskodobnih mestnih tržnic oz. njihovih pomožnih objektov (macella; Riedel 1994a, 586–587; Lepetz 1996, 145–146; Petrucci 2007a, 763–767; Biller 2014). Ostanki govejih nadlahtnic, koželjnic, stegnenic in golenic v gradivu s Kieselsteina bi torej utegnili predstavljati prav odpadke takšnega t. i. sekundarnega razkosavanja, katerega namen je bil (pred)priprava prodajnih porcij. V nasprotju s tem bi utegnili biti med prašičjimi najdbami bolje zastopani kuhinjski odpadki. Več indicev namreč kaže, da so v rimskem obdobju (predvsem) mlajše in torej manjše prašiče končnemu kupcu pogosto prodajali še žive ali kvečjemu grobo razkosane (Riedel 1994a, 588; Riedel 1994b, 59; Lepetz 1996, 145).

Med zanimivejša odkritja glede živalskih ostankov iz polnil zgoraj omenjenih polzemljank (tj. SE 774 in 775) sodi tudi pet kostnih odlomkov z odtisi pasjih zob, ki so edine takšne najdbe v celotnem gradivu (sl. 6.6.4). Njihova prisotnost bi lahko pričala o tem, da so bile smeti v oba vkopa odlagane postopoma in niso bile sproti zasipane. Na ta način so (p)ostali odvrženi

Slika 6.6.4 Izbrani primerki kostnih odlomkov z vrezi (levo) in odtisi pasjih zob (desno) iz SE 775 (foto T. Valob).

organski odpadki dostopni lokalnim (potepuškim?) psom, ki so to očitno s pridom izkoriščali.

Brez upoštevanja gradiva iz SE 774 in SE 775 je posamezna stratigrafska enota z arheozoološkimi najdbami zgodnje rimske starosti v povprečju vključevala 9,6 taksonomsko opredeljenih ostankov (mediana: 12; N = 7), kar je razmeroma malo. Najbogatejša v tem smislu je bila SE 450 (NISP = 17; pozno-rimskodobna plast

z odlomki amfor in gradbenega materiala), najrevnejša pa SE 706 (NISP = 1; zgodnje-rimskodobna plast z odlomki kuhinjske, namizne in fine keramike ter gradbenim materialom). Razpršenost opazovanih podatkov okrog njihove srednje vrednosti je šibka (SD = 6,13), tako da o kakršnih koli koncentracijah ni mogoče govoriti.

Takson	Proc. cornualis	Cranium	Maxilla	Mandibula	Dentes	Vertebrae*	Pelvis*	Scapula*	Humerus*	Radius	Ossa metacarpalia	Femur*	Tibia, fibula	Ossa tarsalia	Ossa metatarsalia	Phalanges
<i>Bos taurus</i>	--	1	-	4	5	7	7	4	3	4	2	2	2	1	2	2
<i>Sus sp.</i>	--	1	3	7	11	1	--	6	7	5	2	1	5	3	2	2
Caprinae	1	6	--	1	14	4	8	3	1	5	5	2	5	--	2	--

Slika 6.6.5 Zastopanost živalskih ostankov v gradivu iz SE 774 in 775 s severnega dvorišča gradu Kieselstein (izkopavanja v letih 2008 in 2009) po skeletnih elementih gospodarsko najpomembnejših domačih živali. Količina najdb je podana kot število določenih primerkov (NISP). Skeletni elementi iz najbolj mesnatih delov trupa so označeni z zvezdico (*).

6.6.3 Oris (lokalne?) živinorejske politike

Najpogosteje uporabljeni orodji za pridobitev vpogleda v živinorejsko politiko neke skupnosti sta ocena klavne starosti in telesne velikosti domestikatov. V primeru gradiva s Kieselsteina so ugotovitve o stopnji obrabe žvekalne površine kočnikov in (ne)zraščeniosti epifiz pokazale, da med ostanki goveda in drobnice prevladujejo najdbe odraslih živali (sl. 6.6.6). V nasprotju s tem kažejo podatki za prašiča na preferenčni zakol do dve leti starih, pogosto celo zgolj enoletnih primerkov. Oboje je pričakovano, saj je bila vzreja prašičev praviloma usmerjena v prirejo mesa in maščob, medtem ko so bili pri ovcah, kozah in govedu v ospredju posamezni drugotni proizvodi reje (runo, mleko, fizična moč; Kron 2002; Chiabà 2007). Zelo podobno sliko kaže večina rimskodobnih naselij v tem delu Evrope (Hornberger 1970, 26–27, 49, 83–84; Petrucci 2007a, 768–776; Toškan 2013, 47).

Podatkov o velikosti posameznih skeletnih elementov je sorazmerno malo (N = 66; sl. 6.6.8). Še največ se jih nanaša na prašiča, ki se v opazovanih parametrih umešča blizu povprečja za istovrstne primerke z drugih sočasnih najdišč v tem delu Evrope (Hornberger

1970, 81–92; Riedel 1994a, tab. 11 in 12; Galik 2015, tab. 51–62). Za dve živali je bilo mogoče oceniti tudi višino ob vihru, in sicer na podlagi največje lateralne dolžine skočnice (SE 775; zgodnja rimska doba) in največje dolžine četrte dlančnice (SE 450; pozna rimska doba) (Teichert 1969). Zgodnje-rimskodobni primerki se z ocenjeno vrednostjo 74,4 cm tudi v tem pogledu umešča znotraj variacijske širine za prašiče iz sočasnih najdišč v širši regiji (Hornberger 1970, tab. 126; Petrucci 2007a; Galik 2015, sl. 22), primerki iz pozno-rimskodobnega konteksta pa je nadpovprečno velik (tj. 79,6 cm). Kot je bilo zgoraj že omenjeno, bi ga nemara res kazalo pripisati križancu med divjim prašičem in domačo svinjo. Primerjava velikosti rimskodobnih prašičev iz Kranja z mlajšeželeznodobnimi primerki iz Stične (Bökönyi 1994, 205–213) in z ljubljanske Tribune (lastni neobjavljeni podatki; za arheološko predstavitev prazgodovinske naselbine glej Vojaković 2014a) omembe vrednih razlik ni izpostavila. Enako se nakazuje tudi pri drobnici, kjer je razpoložljivih metričnih podatkov sicer precej manj (N = 11). Oboje je mogoče razumeti kot argument v prid pretežno lokalni vzreji omenjenih domestikatov.

Še skromnejši kot pri drobnici je nabor meritev govejih

Takson	Starost (leta)	Epifiza		Zobjc		
		Nczraščena	Zraščena	Zob	Obraba	Starost (mcs.)
<i>B. taurus</i>	0 1	--	--	ni podatkov		
	1 2	--	1			
	2 3	--	4			
	3	--	2 + 1*			
	Σ	0	8			
<i>Sus sp.</i>	0–1	1	--	M ₁ –M ₂ –M ₃	D – B – A	10/14 – 18/26
	1–2	1	2 + 1*	M ₁ –M ₂	E – B	10/14 – 18/26
	2–3	2	--	M ₃	izrašča	16 – 22
	3–	2	--			
	Σ	6	3			
<i>Caprinae</i>	0 1	--	1	M ₃	11G	≥ 36 72
	1 2	--	--			
	2 3	--	--			
	3–	--	1			
	Σ	0	2			

Slika 6.6.6 Ocena klavne starosti gospodarsko najpomembnejših domačih živali v gradivu s severnega dvorišča gradu Kieselstein (izkopavanja v letih 2008 in 2009) na podlagi števila kosti z nezraščenioma epi- in diafizo po starostnih skupinah (levo) ter stopnje obrabe žvekalne površine spodnjih kočnikov (desno). Pri epifizah posamezno starostno skupino sestavljajo skeletni elementi, ki popolnoma osificirajo pri isti ontogenetski starosti (tj. v prvem, drugem, tretjem ali po tretjem letu življenja). Podatke o časovnem poteku zraščanja epi- in diafize podaja Silver (1972), o obrabi žvekalne površine kočnikov pa Payne (1973; 1987) in Rolett, Chiu (1994). Pri prašičjih zobeh je najverjetnejša ocena starosti ob zakolu znotraj sicer nekoliko širših intervalov ponazorjena s krepko pisavo. Primerki iz poznoantičnih kontekstov so označeni z zvezdico (*).

kosti, s tem da je ta tudi kronološko omejen le na zgodnje-rimskodobno fazo. Kljub temu so rezultati zanimivi, saj najmanj trije od skupno štirih izmerjenih kostnih odlomkov pripadajo velikemu govedu t. i. rimske pasme kot enemu izmed kazalcev napredujoče romanizacije (Boschin, Toškan 2012; glej dimenzije dlančnice in stopalnice na *sl. 6.6.8* in primerjaj z npr. Bökönyi 1994, 205–213). Hiter (takojšen?) množičen pojav te gospodarsko zelo pomembne živali v osrednjeslovenskem prostoru po njegovi priključitvi k rimski državi je bil zabeležen tudi v Navportu in na območju Ljubljanskih vrat (Toškan, Dirjec 2007a; Toškan, Dirjec 2007b; Andrič *et al.* 2012, 413), zato bržčas ni naključen. Ker se veliko govedo v lokalnih železnodobnih kontekstih pojavlja zgolj izjemoma (glej npr. Bökönyi 1994, 194–196), bi znaten porast števila in deleža takšnih primerkov v zgodnje-rimskodobnih kontekstih Ljubljanske kotline nemara kazalo razumeti kot indic za okrepljen uvoz teh živali iz Italije.

Trgovske poti med jugovzhodnoalpskim prostorom in Italijo so bile živahne že ob koncu mlajše železne dobe (glej npr. Pavan 1955, 440; Horvat 2008; Horvat, Bavdek 2009, 144–146), v rimskem času pa se je blagovna menjava seveda le še povečala (Pavan 1955, 440–442; Horvat, Mušič 2007, 171–172; Curk 1999, 61–62; Horvat 1999a, 256 in tam navedena literatura). Med drugim se je trgovalo tudi z živino in mesom (Blason Scarel 1990, 37–38; 1993, 8; Chiabà 2007, 732–733), ki jih kot poglavitne izvozne artikle iz jugovzhodnoalpskega prostora in Panonije v Italijo omenja že Strabon (Strabo 5, 1, 8). Neposredno po priključitvi osrednjeslovenskega ozemlja k rimski državi je bila sicer smer trgovanja z živino domnevno obratna. V okviru navora za dvig kmetijskega donosa (Pavan 1955, 435; Bökönyi 1982, 336–337) so si namreč novi oblastniki prizadevali za pospešeno zamenjavo nizkoproduktivnih tradicionalnih lokalnih form gospodarsko najpomembnejših domačih živali z naprednimi pasmami italskega izvora (Pancieri 1957, 79; Boschin, Toškan 2012; glej tudi Albarella, Johnston, Vickers 2008, 1831–1840, 1843; Colominas, Schlumbaum, Saña 2014). To početje je bilo daleč

najbolj intenzivno pri govedu, kar se v arheozoološkem zapisu kaže v znatnem porastu povprečne velikosti posameznih skeletnih elementov (*slika 6.6.8*). Dodaten motor uvoza hrane je v tedanjem času predstavljala vojska s svojimi odlično organiziranimi oskrbovalnimi potmi (Roth 1999; Mušič, Horvat 2007). Na dlani je torej, da živalskih ostankov iz zgodnje-rimskodobnega Kranja ni mogoče brezpogojno navezati na lokalno živinorejo, najsi ti predstavljajo klavniške in kuhinjske odpadke italskih civilnih priseljencev ali (sicer skromne) vojaške posadke (Sagadin 2015).

Sčasoma je vložen napor v optimizacijo kmetijske politike obrodil zelene sadove. Na območju obsežne plodne ravnice Kranjskega in Sorškega polja so vzniknili številni podeželski dvorci, kar priča o vzpostavitvi načelne³ prehranske samozadostnosti italskih priseljencev s staroselskim življem vred (Horvat 1999a, 253 in tam navedena literatura; Vidrih Perko, Sagadin 2004, 208). Vzpostavitev najstarejšega danes poznanege podeželskega dvorca na Gorenjskem – gre za kompleks pri Mošnjah – je datirana v poznoavgustejski čas (Lux, Sagadin 2012), do pravega razcveta tovrstnih kmetijskih proizvodnih središč pa je prišlo šele v 2. stoletju (Sagadin 1995, 13–22; Sagadin 2006, 23–25). Vsaj del živalskih ostankov s severnega dvorišča gradu Kieselstein kaže tako obravnavati kot iztržek lokalne živinoreje (prim. Galik 2015, 604), predvsem v primeru goveda pa je treba računati tudi na pomemben uvoz iz Italije.

6.6.4 Zgodnje-rimskodobno gradivo

Intenzivne arheozoološke raziskave rimskih najdišč v tujini so nazorno pokazale, da so bile prehrabne navade v času in prostoru zelo spremenljive (glej npr. Bartosiewicz 1990–91; Lepetz 1996; King 2001; MacKinnon 2004; Albarella, Johnston, Vickers 2008; Colominas, Schlumbaum, Saña 2014). Pri tem se je uveljavilo stališče, da gre tovrstne spremembe iz časa pospešene širitve rimske države razumeti kot odraz romanizacije novo priključenih ozemelj (King 2001, 221; MacKinnon 2004; Albarella, Johnston, Vickers 2008, 1844; Galik 2015, 405), čeprav bi bilo v mnogih primerih nemara ustrežnejše govoriti o „galizaciji“ ali „germanizaciji“ (King 2001, 215, 221).

3 Uvoz olivnega olja, morskih rib, ribje omake, morskih sadežev, eksotičnih začimb ipd. se je seveda nadaljeval tudi v kasnejši čas (Blason Scarel 1998, 7; Curk 1999, 90–93).

Določena neskladja v prehrabnih navadah so bila ugotovljena tudi v naši neposredni soseščini, denimo med kraji zahodno in severno od nas. Za severnoitalijansko območje je namreč značilno skoraj popolno prevzetje klasičnega rimskega jedilnika sensu King (2001, 211–213; glej tudi Riedel 1994b, 76–78; MacKinnon 2004; Petrucci 2008 in tam navedena literatura), ki ga označujeta visok delež kulinarično cenjenega prašiča ter solidna zastopanost vsestransko uporabnega goveda (King 1999, 196–171). V nasprotju s tem je bila v Noriku, Germaniji in Panoniji količinsko domnevno bistveno bolj v ospredju govedina (Bökönyi 1986, tab. 1; Riedel 1993; Riedel 2004; Riedel 2007; Bartosiewicz 1990–91; King 1999, 180–182; Galik 2015, sl. 6; a glej tudi Hornberger 1970, tab. 1; Dolenz *et al.* 2003). Seveda obstajajo znotraj vsakega od omenjenih območij tudi določeni odkloni od povprečja, ki so jim botrovali statusna, funkcionalna in etnična razslojenost prebivalstva, razmere na tržišču v smislu spreminjajočega se odnosa med ponudbo in povpraševanjem, prilagajanje lokalnim okoljskim danostim ipd. (Riedel 1985; MacKinnon 2004, 207–211, 225–227; Županek 2008, 230–231; Donat, Petrucci 2013; Galik 2015, sl. 6).

Kam se v tem smislu umešča jugovzhodnoalpski prostor? Če razpoložljive arheozoološke podatke združimo v enoten vzorec in jih torej obravnavamo neodvisno od ožje časovne opredelitve ter tipa najdišča (npr. manjše naselje, mesto, podeželski dvorec, vojaški tabor, grobišče), je treba za čas do nastopa pozne rimske dobe ugotoviti vodilno vlogo goveda, kasneje pa bodisi drobnice bodisi prašiča (Toškan 2013, 42–45 in tam navedena literatura). A pozor! Medtem ko se pozno-rimskodobno gradivo s severnega dvorišča gradu Kieselstein s takšno sliko v celoti ujema (glej spodaj), je treba pri zgodnjem-rimskodobnem zbiru ugotoviti očitno odstopanje zaradi večinske zastopanosti prašiča (*sl. 6.6.1*).

Med vsemi arheozoološko obdelanimi konteksti iz jugovzhodnoalpskega prostora iz časa od 1. stoletja pr. n. št. do 4. stoletja n. št. je bila podobna prevlada prašičjih najdb ugotovljena le še v primeru lokacij NUK II in Gregorčičeva 1 v Ljubljani, in sicer ob upoštevanju gradiva s konca 1. stoletja pr. n. št. in 1. polovice 1. stoletja n. št. (Andrič *et al.* 2012; Toškan, Dirjec 2014). V tedanjem času naj bi se na omenjenem območju sprva zadrževalo vojaško moštvo (vadbeni tabor, gradnja

obzidane Emone), kasneje pa predvsem civilni prebivalci novozgrajenega mesta (Gaspari 2010; Andrič *et al.* 2012, 413–415). Tako eni kot drugi so večinoma prihajali z območja (severne) Italije (Šašel Kos 1995, 229, 232), kjer se je svinjina – ob divjačini – dotlej že uveljavila kot kulinarično najbolj cenjena vrsta rdečega mesa (King 1999, 188–189; Petrucci 2007a; Petrucci 2007b). Visok delež prašičjih ostankov med kuhinjskimi odpadki teh ljudi je bil zato v omenjenih dveh primerih preliminarno interpretiran kot odsev prenosa tradicionalnih italjskih prehrabnih navad v novo okolje (Andrič *et al.* 2012, 413). Analogije so poznane tako iz civilnih kot tudi vojaških kontekstov širom imperija (King 1999; 2001 in tam navedena literatura). Pri tem je ključno, da arheozoološko obdelana železnodobna najdišča⁴ s Slovenskega praviloma izkazujejo prevlado govejih najdb (Bökönyi 1994, tab. 2; Toškan 2013, 43), kar je bilo ugotovljeno tudi za posamezne lokacije znotraj današnjega Kranja (*sl. 6.6.7*). Še več! Delež prašiča v gradivu iz tega obdobja nikoli bistveno ne presega 15 odstotkov.

V Kranju je prvi intenzivni rimski poseg zaznati v srednjeavgustejskem času. Takrat je s priključitvijo Norika naselbina pridobila pomembno vlogo pri vzpostavljanju rimske oblasti, najkasneje sredi 1. stoletja n. št. pa je naselbina zamrla (Horvat 1999a, 253; Sagadin 2015, 213, 217). Najdbe orožja dokazujejo, da je bila v sicer civilni postojanki prisotna tudi vojaška posadka (Sagadin 2015), vendar je bila po številčnosti povsem neprimerljiva z moštvo na območju Emone. Bi kazalo torej prevlado prašičjih najdb tudi v primeru Kranja razumeti kot odraz navezanost italjskih prišlekov na „domačo“ hrano? Takšna teza se zdi vsekakor privlačna. Toliko bolj zaradi lokalne prisotnosti ostrig (*sl. 6.6.1*), oljčnega olja, vina in ribje omake (Sagadin 2003, 74), pomenljiva pa je tudi številčnost ostankov iz Italije privedenega velikega rimskega goveda (glej zgoraj) in kakovostnega uvoženega posodja (Sagadin 2003, 72–74).

Seveda se ob takšni interpretaciji zastavlja vprašanje, zakaj prevlade prašiča ni zaslediti tudi znotraj drugih arheozoološko obdelanih zgodnjem-rimskih najdišč pri nas (Toškan 2013, tab. 1 in 2; Horvat *et al.* 2016, 217–221). Tako

4 Prevladujejo sicer ostanki starejšezeleznodobne starosti, gradivo iz Stične (Bökönyi 1994) in ljubljanske Tribune (lastni neobjavljeni podatki) pa vendarle vključuje tudi reprezentativen nabor mlajšezeleznodobnih najdb.

↓ Takson	Železna doba			
	Najdišče →	1	2	3
<i>Bos taurus</i>	382	1028	68	175
<i>Sus sp.</i>	115	320	36	252
Caprinac	229	657	95	469
Drugo	72	76	8	7

Slika 6.6.7 Zastopanost živalskih ostankov v gradivu z različnih lokacij znotraj Kranja, ki jih je med letoma 2009 in 2011 raziskovalo podjetje Magelan skupina d.o.o. Količina najdb je podana kot število določenih primerkov (NISP). Predstavitev najdišč: 1 – Jelenov klanec: Ljubljanska cesta (Tomažinčič 2011b; Toškan, Dirjec 2012a); 2 – Savska cesta, sejmišče (Toškan, Dirjec 2015; Urek s sod. 2015); 3 – Pungart: trasa energetskega kabla in vodovoda (Tomažinčič 2012; Toškan, Dirjec 2012b); 4 – Tavčarjeva ulica 24, 28 in 41, Cankarjeva ulica 10a, Prešernovo gledališče in Roženovska cerkev (Urek, Rozman 2012; Toškan, Dirjec 2011b).

v okviru vikusa na Vrhniki (Nauportus; Horvat, Mušič 2007; Horvat *et al.* 2016) in podeželske vile pri Serminu (Stokin, Novšak 2002) kot tudi pri rimskih postojankah Mandrga in Preval na prelazu Razdrto (Odra; Horvat, Bavdek 2009) namreč po številu najdb prevladuje govedo, prašič pa je praviloma šele na tretjem mestu. Na dobljene rezultate je utegnila vplivati dinamika romanizacije staroselskega prebivalstva na območju jugovzhodnih Alp, saj je nekatera območja, poklicne skupine, socialne sloje ali pa, denimo, aktivnosti oz. opravila zajela prej in intenzivneje od drugih (glej npr. Horvat 1999a, 253; Slapšak 2003; Županek 2008, 230–234; Šašel Kos 2009; Mason 2012). Asimetričnost omenjenega procesa je mogoče prepoznati tudi v arheozoološkem zapisu, predvsem seveda z osvetlitvijo hitrosti in obsega sprejemanja novih prehrabnih navad in vzrejnih prijemov (Lepetz 1996; King 2001; Schlumbaum *et al.* 2003; Albarella 2007, 396–399; Albarella, Johnston, Vickers 2008; Colominas, Schlumbaum, Saña 2014; Galik 2015, 405). Tako naj bi zunaj Italije do povečanega uživanja svinjine neposredno po zasedbi prihajalo predvsem v okviru rimskih mest, legijskih taborov in tistih objektov znotraj podeželskih dvorcev, v katerih so živeli lastniki oz. zakupniki (King 2001, 212, 220–222). V nasprotju s tem so se na podeželju tradicionalne lokalne prehranske navade – kakor tudi živinorejska politika – marsikje ohranile bolj ali manj nespremenjene še več generacij (npr. Albarella, Johnston, Vickers 2008, 1844).

Na Slovenskem je bil podoben razvoj dogodkov doslej zgolj nakazan (Curk 1999, 90; Županek 2008; Djura Jelenko, Kumprej Gorjanc 2009), pa še to na podlagi arheološkega gradiva (tj. posodja) in ne živalskih ostankov (za izjemi glej Toškan, Dirjec 2009, 33, 36; Andrič *et al.* 2012). Prevladujoč deleža prašiča (pa tudi prisotnost

ostrige) med zgodnjerrimskim arheozoološkim gradivom iz Ljubljane in Kranja bi tako utegnil predstavljati prvi neposredni dokaz močne navezanosti italjskih priseljenecv na njim lastne prehrabne navade kot alternativo pogostemu poseganju po govedini pri staroselcih. Kaj pa podobno sklepanje v obratno smer? Je torej mogoče prevlado goveda v zgodnje-rimskodobnem gradivu iz nerezidenčnih (!) objektov podeželskega dvorca pri Serminu (Stokin, Novšak 2002) ali pa iz gostilnice znotraj manjše obcestne postaje na območju Preval pod Nanosom (Horvat, Bavdek 2009, 126–128) razložiti z vztrajanjem staroselcev pri z govedino bogati (mesni) hrani? Je prevladi goveda v sicer rimskem (Horvat 2012) vikusu na lokaciji Breg na Vrhniki botroval specifičen izvorni kontekst pretežnega dela doslej analiziranih najdb (Toškan, Dirjec 2007a; Toškan, Dirjec 2007b), ki ne predstavlja klasične deponije klavniških in kuhinjskih odpadkov (prim. Lepetz 1996, 144–145; Toškan 2016b)? Žal zaradi pičlosti omenjenih zbiorov⁵ odgovorov na ta vprašanja (še) ni mogoče dati. Na podlagi zgolj nekaj deset taksonomsko opredeljenih kosti je namreč utemeljeno sklepati kvečjemu na nabor prisotnih živalskih vrst v nekem prostoru (naselbini), ne pa tudi na njihov gospodarski pomen v smislu obsega reje oz. lova nanje (Davis 1987, 46). Z drugimi besedami povedano: s povečanjem števila analiziranih najdb bi se utegnulo znatno spremeniti tudi količinsko razmerje med ostanki posameznih živalskih vrst.

⁵ Število taksonomsko opredeljenih ostankov (NISP) v gradivu iz zgodnjerrimskih kontekstov: Dolge njive, Vrhnika (NISP = 46), Kočvarjev vrt, Vrhnika (NISP = 182), podeželska vila, Sermin (NISP = 11), Mandrga, prelaz Razdrto (NISP = 12), Preval, prelaz Razdrto (NISP = 41). Povzeto po: Toškan, Dirjec 2007a; 2007b; 2007c; Horvat *et al.* 2016, 218.

Takson	Skcl. element	Dimenzija	Izmerki (v mm)				
<i>B. taurus</i>	Mctacarpus	SD	35,0				
	Tibia	SD	36,0				
	Mctatarsus	SD	28,5	-			
Bd		-	58,5				
Caprinac	Scapula	SLC	16,0*	18,5*			
	Ulna	BPC	17,0				
	Radius	Bp	33,0	-			
		SD	20,5	16,0			
	Mctacarpus	SD	16,5	12,5			
	Tibia	SD	12,5	14,5			
<i>Sus</i> sp.	Dens	Širina M ₁	9,5				
		Širina M ₂	11,5				
		Dolžina M ₃	32,0	-	29,5		
		Širina M ₃	13,5	13,0	17,0		
	Scapula	SLC	20,5				
	Humcrus	SD	11,5	14,0	15,0	14,0	
	Radius	SD	13,5	13,0			
	Ulna	BPC	16,5	22,5			
	Mctacarpus 4	GL	75,5				
	Fcmur	SD	13,5	20,0			
		Bd	36,0	-			
	Tibia	SD	13,5	14,0	21,5		
	Astragalus	GLl	41,0				
		GLm	37,5				
		Dl	21,5				
		Dm	22,0				
		Bd	24,5				
	Calcaneus	GB	20,5				
	Mctatarsus 5	GL	65,0				
	Phalanx 1	GL	33,0	30,0			
<i>C. elaphus</i>	Radius	Bp	63,0				
		Dp	34,5				
		SD	17,0				
	Centrotarsale	GB	45,0				
	Astragalus	GLl	56,5				
		GLm	51,5				
		Dl	31,5				
		Dm	33,0				
		Bd	37,0				
	Calcaneus	GB	39,5				
	Phalanx 1	Bp	25,0				
		Bd	22,0				
		GL	62,5				
Phalanx 2	Bp	23,5					
	Bd	18,0					
	GL	46,0					
<i>G. domesticus</i>	Tarsometatarsus	Bp	14,0 (♂)				

Slika 6.6.8 Velikost bolje ohranjenih živalskih ostankov v gradivu s severnega dvorišča gradu Kieselstein (izkopavanja v letih 2008 in 2009), datiranih v zgodnjeantično (običajni zapis) oz. poznoantično fazo (krepki zapis). Izmerki, ki se nanašajo na isto najdbo, so uokvirjeni. Zvezdica (*) označuje podatke, ki jih je bilo mogoče z zanesljivostjo pripisati ovci. Za opredelitev posameznih dimenzij glej von den Driesch 1976.

6.6.5 Pozno-rimskodobno gradivo

Arheozoološko gradivo iz pozno-rimskodobnih kontekstov s severnega dvorišča gradu Kieselstein je po

številu najdb še skromnejše od zgodnje-rimskodobnega, zato je neposredna primerjava med obema mogoča le na nivoju deležev zastopanosti posameznih taksonov. Pri tem se za pozno-rimskodobno

fazo nakazuje očiten upad uživanja svinjine, ki ga je spremljalo povečano poseganje po ovčjem in/ali kozjem mesu (sl. 6.6.1). Pogled k drugim arheozoološko obdelanim pozno-rimskodobnim najdiščem v regiji in širše pokaže, da takšen trend ni neobičajen (sl. 6.6.7; Bartosiewicz 1999, 315–316; King 1999, 190–191; Turk 2000; Toškan, Dirjec 2011). Kot posledica sprememb v poselitveni strukturi, ki jim je ob določenem poslabšanju podnebnih razmer (McCormick *et al.* 2012) bržčas botrovala predvsem varnostna in politična nestabilnost tistega časa, so postajale novoustanovljene utrjene višinske postojanke namreč prehransko vse bolj samozadostne. Tudi zaradi bistveno bolj omejenih pašniško-kmetijskih površin v neposredni okolici večine takšnih naselbin je to privedlo do zmanjšanja obsega sicer gospodarsko nadvse pomembne govedoreje. Skupnosti v zahodnem delu današnje Slovenije – vključno s prebivalci Kranja in njegovega neposrednega zaledja – so to kot kaže večinoma nadomestile s krepitvijo reje drobnice, v nekoliko manjši meri pa tudi s porastom perutninarstva in lova (glej npr. Toškan 2013, 59 in tam navedena literatura). Prisotnost kokoši in divjadi v gradivu s Kieselsteina je potemtakem povsem pričakovana (sl. 6.6.1).

Kmetijsko-gospodarska slika Kranja v 5. in 6. stoletju, ko je ta sicer predstavljal osrednjo naselbino v širši regiji (Ciglencečki 2012, 468), torej nazorno izžareva vso skromnost jugovzhodnoalpskih poznoantičnih civitates. S tem pomembno bogati védenje o radikalni gospodarski preobrazbi tedanje rimske države, ki se ji niso mogla izogniti niti mnoga njena nadregionalna središča (Ciglencečki 2012).

6.7 Radiokarbonsko (^{14}C) datiranje in Bayesovo kronološko modeliranje najdišča Kieselstein

Marko Sraka

Uvod

Iz najdišča na severnem dvorišču dvorca Kieselstein v Kranju je na voljo trinajst ^{14}C vzorcev neidentificiranega oglja iz arheoloških plasti in različnih polnil

(sl. 6.7.1). Pet vzorcev je bilo datiranih pri laboratoriju Beta Analytic s sedežem v Miamiju v Združenih državah Amerike, osem pa v laboratoriju CEDAD (Centro di Datazione e Diagnostica) na Dipartimento di Ingegneria dell'Innovazione, Università del Salento v Brindiziju v Italiji.

Postopek predobdelave vzorcev oglja v obeh laboratorijih sledi mednarodno sprejetim standardom, po katerih se vzorec najprej fizično očisti pod optičnim mikroskopom z namenom odstranjevanja vidnih kontaminantov. Sledi postopek kemičnega čiščenja z izmeničnim raztapljanjem v klorovodikovi kislini (HCl) z namenom odstranitve karbonatov, natrijevem hidroksidu (NaOH) z namenom odstranitve huminskih kislin in ponovno v kislini z namenom nevtralizacije vzorca pred sušenjem. Ogljik iz vzorca se nato s kompleksimi postopki pretvori v plinsko stanje CO_2 , nakar se ga s pomočjo kovinskega katalizatorja pretvori v grafit. Nekaj miligramov grafita se vstavi v diske, kjer je prostora za več ^{14}C vzorcev. Sledi neposredno merjenje razmerij med izotopi ogljika z masnim spektrometrom, vezanim na pospeševalnik (AMS). Konvencionalne ^{14}C starosti vzorcev se izračunavajo na podlagi izmerjenega razmerja med ^{14}C in ^{12}C v vzorcu v primerjavi z razmerjem v sodobnem standardu ter ob popravku za frakcionacijo, ki temelji na razmerju ^{13}C in ^{12}C . Slednje je izmerjeno na AMS in nanjo vpliva tudi frakcionacija, do katere pride pri grafitizaciji in AMS meritvi. Izračun izpeljejo s pomočjo uveljavljenih matematičnih formul, upoštevajoč razpolovno dobo radioaktivnega ^{14}C po Libbyju. Konvencionalna ^{14}C starost je podana v letih pred sedanjostjo (BP) oziroma pred letom 1950 (Stuiver, Polach 1977, 356). Na ta način pridobljen ^{14}C datum je statistična ocena starosti, ki temelji na vseh zgoraj navedenih postopkih in določenih predpostavkah, vanjo pa so vključene tudi možne napake pri merjenju. Nenatančnost, ki izhaja iz analitičnega dela merjenja, je do neke mere predvidljiva in je izražena s standardnim odklonom.

V nasprotju s predpostavkami, ki so nepogrešljive pri izračunu konvencionalnih ^{14}C starosti, se je proizvodnja in koncentracija ^{14}C skozi čas spreminjala. ^{14}C starosti zato ne ustrezajo koledarskim starostim vzorcev; eno ^{14}C leto lahko predstavlja manj ali več kot eno koledarsko leto. Da bi dobili koledarske starosti vzorcev, je le-te potrebno kalibrirati s pomočjo kalibracijske

Lab. koda vzorca	Konven. radiokarbonska starost (BP±5)	AMS $\delta^{13}C$ (‰)	Datirana snov	Kontekst	Razlaga konteksta	Najdiščna faza	Namen vzorca	Koledarska starost (68,2% verjetnosti)	Koledarska starost (95,4% verjetnosti)
Beta-31825	1460±30	-25.1	ogljje	SE 405	plast pod ruševino hipokavsta, odložena pred zasutjem prostora z ruševino	PA	datumski približek objekta 9	580-640 cal AD	550-650 cal AD
Beta-31826	1650±30	-27.0	ogljje	SE 446	plast pod ruševino hipokavsta, odložena pred zasutjem prostora z ruševino	PA	datumski približek objekta 9	350-425 cal AD	260-535 cal AD
Beta-31827	2690±30	-24.1	ogljje	SE 601	polnilo prazgodovinske stojke vkopane v geološko podlago	PRZG	datumski približek prazgodovinske hiše (objekt 1)	895-805 cal BC	900-800 cal BC
Beta-31828	2630±30	-24.5	ogljje	SE 607	polnilo prazgodovinske stojke vkopane v geološko podlago	PRZG	datumski približek prazgodovinske hiše	820-790 cal BC	840-775 cal BC
Beta-31829	2550±30	-27.9	ogljje	SE 605	polnilo prazgodovinske stojke vkopane v geološko podlago	PRZG	datumski približek prazgodovinske hiše	800-590 cal BC	805-550 cal BC
LTL14177A	1529±45	-21.5±0.6	ogljje	SE 395	plast nad ruševino hipokavsta	PA	terminus ante quem za objekt 9	430-590 cal AD	420-620 cal AD
LTL14178A	1339±40	-27.3±0.3	ogljje	SE 864	plast v oblogi peči	PA	datira starejšo fazo uporabe peči	645-765 cal AD	630-770 cal AD
LTL14179A	1993±30	-26.7±0.3	ogljje	SE 541	polnilo jarka na robu naselbine, morda sočasno z objektom 5 (lesena gradnja)	A	datumski približek zgodnje-antične poselitve	40 cal BC-50 cal AD	55 cal BC-75 cal AD
LTL14181A	1439±35	-20.9±0.3	ogljje	SE 032	plast nad ruševino hipokavsta, nad SE 395	PA	terminus ante quem za objekt 9	595-650 cal AD	560-660 cal AD
LTL14182A	1214±45	-21.8±0.5	ogljje	SE 946	polnilo stojke mlajšega objekta, Šele po tem datumu prva zidana faza.	SNV	datumski približek mlajšega lesenega objekta (hiše) znotraj lovskega dvorca.	725-885 cal AD	660-946 cal AD
LTL14183A	1634±40	-26.2±0.5	ogljje	SE 584	plast z antičnimi najdbami	PA	datumski približek objekta 10	350-535 cal AD	330-540 cal AD
LTL14184A	1608±45	-26.3±0.5	ogljje	SE 774	plast pod objektom s hipokavstom	PA	terminus post quem za objekt 9	395-535 cal AD	345-555 cal AD
LTL14185A	1631±35	-26.4±0.5	ogljje	SE 594	plast, morda hodna površina v času gradnje objekta	PA	datumski približek objekta 9	380-535 cal AD	340-540 cal AD

Slika 6.7.1 ^{14}C datumi iz najdišča na severnem dvorišču dvorca Kieselstein v Kranju.

krivulje, ki je vgrajena v različne računalniške programe. Kalibracijske krivulje se nenehno sestavljajo in dopolnjujejo na podlagi zelo natančnega ^{14}C datiranja drugih kronoloških zaporedij, predvsem dendrokronologije, pri kateri se zelo natančno ve, katera lesna branika je zrasla v katerem koledarskem letu. S ^{14}C datiranjem branik z znano koledarsko starostjo se zato lahko za koledarsko starost določene branike določi tudi njena ^{14}C starost. Kalibracijske krivulje skratka združujejo vzorce znanih koledarskih starosti z njihovo ^{14}C starostjo. Zaradi oblikovanosti kalibracijske krivulje oceno koledarske starosti vzorca za razliko od normalne porazdelitve njegove ^{14}C starosti najpogo-

steje opisuje nesimetrična, kompleksna in multimodalna porazdelitev, ki jo opisujemo z verjetnostnimi intervali 68,2 in 95,4 % verjetnosti starosti vzorca.

Podatki

Na severnem dvorišču dvorca Kieselstein v Kranju je bilo pridobljenih trinajst ^{14}C vzorcev neidentificiranega oglja. Glede na stratigrafska zaporedja plasti in v njih odkritih tipološko določljivih najdb lahko vzorce v grobem razdelimo na posamezna arheološka obdobja. Trije vzorci oglja izhajajo iz polnil jam prazgodovinskih stojk, vkopanih v geološko osnovo (PRZG). En vzorec izhaja iz polnila jarka na robu

predvidene rimskodobne naselbine (A). Osem vzorcev izhaja iz različnih plasti, vezanih na pozno-rimskodobno poselitev (PA), en pa izhaja iz polnila jame za stojko srednjeveškega objekta (SNV). Pridobljene ^{14}C datume navajamo v tabeli na sliki 6.7.1 skupaj z vsemi kontekstualnimi podatki datiranih vzorcev.

^{14}C datum je zgolj statistična ocena starosti enega samega dogodka, pri čemer ta ni vedno istočasen z dogodkom, vezanim na človekovo delovanje, ki arheologe zanima. Da bi bili ^{14}C datumi ustrezni približki arheološko pomenljivim dogodkom, je potrebno na eni strani oceniti odnos med ^{14}C vzorci in njihovimi arheološkimi konteksti, na drugi strani pa oceniti razliko med starostjo ^{14}C vzorca in arheološkega konteksta (Waterbolk 1971).

Pri ocenjevanju odnosa med vzorci in konteksti ugotavljamo, da vzorci oglja iz polnil jam za stojke, vezane na prazgodovinske hiše, in stojke, vezane na srednjeveško hišo z visoko verjetnostjo ali celo zanesljivo datirajo omenjene objekte, saj vzorci oglja verjetno predstavljajo ostanke lesenih konstrukcij. Za vzorec oglja iz plasti v oblogi peči prav tako predvidevamo funkcionalen odnos s kontekstom. Večina ostalih vzorcev izhaja iz manjših koncentracij oglja ali tudi posameznih koščkov oglja, razpršenega v različnih plasteh. Ti vzorci datirajo nastanke posameznih plasti z nižjo verjetnostjo, saj je bilo lahko oglje v plasti naneseno od drugod. Vsi vzorci so bili izbrani skrbno z jasnim namenom datiranja posameznih arheoloških kontekstov, zato menimo, da so možnosti njihove intruzivnosti in/ali residualnosti majhne.

Pri ocenjevanju razlike v starosti vzorcev oglja in nastanka njihovih kontekstov moramo računati z možnim učinkom starega lesa. Vzorci oglja namreč lahko izhajajo iz dolgoživih dreves, kar pomeni, da so lahko tudi nekaj desetletij ali več starejši od trenutka, ko je bil les posekan in uporabljen. To še posebej velja za vzorce oglja iz jam za stojke, saj lahko izhajajo iz ostankov dolgoživega konstrukcijskega lesa, medtem ko je časovna razlika pri oglju, ki je ostanek kurjenja, verjetno zanemarljiva.

Model

Pri kalibraciji in analizi ^{14}C datumov iz najdišča Kieselstein smo uporabili programsko opremo OxCal, verzija 4.2 (Bronk Ramsey 2009a) z vgrajeno zadnjo

mednarodno sprejeto kalibracijsko krivuljo IntCal13 (Reimer *et al.* 2013). Postopki, orodja in predpostavke Bayesovega modeliranja koledarskih kronologij so predstavljeni v doktorski disertaciji avtorja (Sraka 2016, 55–60). Poleg osnovne kalibracije vseh ^{14}C datumov, ki omogoča grobo oceno koledarskih starosti posameznih poselitvenih faz na najdišču, smo se zaradi večjega števila ^{14}C datumov in kompleksnega stratigrafskega zaporedja ^{14}C datiranih plasti odločili vzpostaviti Bayesov model kronologije pozno-rimskodobne poselitve na najdišču.

Pri tej metodi verjetnostne porazdelitve ^{14}C datumov obravnavamo v okviru predhodnih arheoloških informacij, v našem primeru stratigrafskega zaporedja ^{14}C datiranih plasti, da bi prišli do novih informacij oziroma boljše razumevanje dogajanja na najdišču skozi čas. Bayesov pristop torej povezuje ^{14}C datume z drugimi kronološkimi podatki in omogoča ocenjevanje starosti arheološko pomenljivih dogodkov, ki niso neposredno ^{14}C datirani. Da bi bilo to mogoče, pri modeliranju vnašamo ključno predpostavko, da ^{14}C datumi predstavljajo v času naključno razporejene dogodke, kar je v našem primeru upravičeno, saj je zaporedje plasti, vezanih na pozno-rimskodobne objekte precej enakomerno ^{14}C datirano. Vse ^{14}C datume obravnavamo kot ubežnike s prirejenim modelom, namenjenim vzorcem za katere se pričakuje učinek starega lesa (Bronk Ramsey 2009b, 1030–1032). Dodatna predpostavka, ki jo pri tem vnašamo v model, je da so porazdelitve verjetnosti datumov razprostranjene eksponentno, tako da so starosti večine vzorcev še vedno blizu starosti kontekstov, ki naj bi jih datirali, vse manj vzorcev pa kaže vse višje starosti.

Bayesov kronološki model sestavlja zamejena faza, ki predstavlja čas pozno-rimskodobne poselitve na najdišču. Glede na stratigrafsko matriko smo ^{14}C datume razvrstili v zaporedje od najstarejšega do najmlajšega, glede na stratigrafsko zaporedje plasti, iz katerih datumi izhajajo. Prvi v zaporedju je datum za plast pod objektom 9 s hipokavstom (SE 774), sledi mu datum za plast, ki je vezana na omenjen objekt (SE 594) in morda predstavlja hodno površino v času gradnje objekta. Sledita dva datuma za plasti pod ruševino hipokavsta (SE 405 = SE 446), ki med seboj nista v časovnem zaporedju, zato ju v okviru

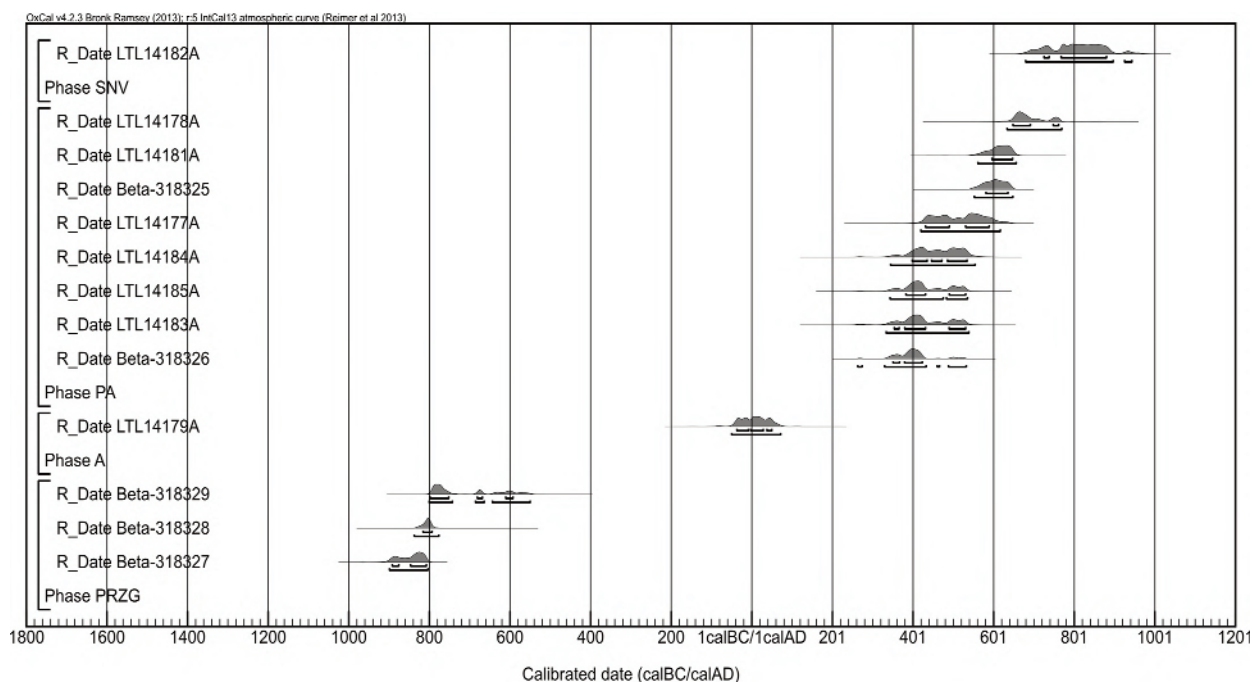
širšega zaporedja združujemo v fazo. Plast pod ruševino je bila morda vržena oziroma nanescena tik pred zasutjem prostora z ruševino, na kar kaže dejstvo, da je plast zapolnila nekatere jame in odtise stebričkov. V zaporedju sledita datuma za dve zaporedni plasti nad ruševino hipokavsta (SE 395 in SE 032). Omenjena zaporedja plasti so vezana na čas pred, čas obstoja in čas po objektu 9. Sledi datum za plast, vezano na objekt 10. Poleg zaporedja plasti, vezanih na oba objekta, je v okviru zamejene faze poznoantične poselitve še faza peči z datumom za plast v njeni oblogi (SE 864) Ker ta plast nima stika z drugimi plastmi, je obravnavana kot neodvisna od zaporedja. Datum za stojko mlajšega lesenega objekta (SE 946) znotraj lovskega dvorca predstavlja *terminus ante quem* za celotno fazo poznoantične poselitve.

Poleg splošnih ocen za koledarsko starost začetka in konca faze pozno-rimskodobne poselitve nam zaporedje ^{14}C datiranih plasti omogoča oceniti tudi koledarsko starost arheološko pomenljivih dogodkov, ki niso neposredno datirani. S tem namenom smo v zaporedje vnesli dodatne dogodke. Starost dogodka **Gradnja objekta 9** zamejujeta datum iz plasti pod objektom 9 (SE 774) in oba datuma iz plasti, neposredno vezane na objekt 9 (SE 594). Starost dogodka **Opustitev objekta 9** zamejuje slednji in oba datuma za

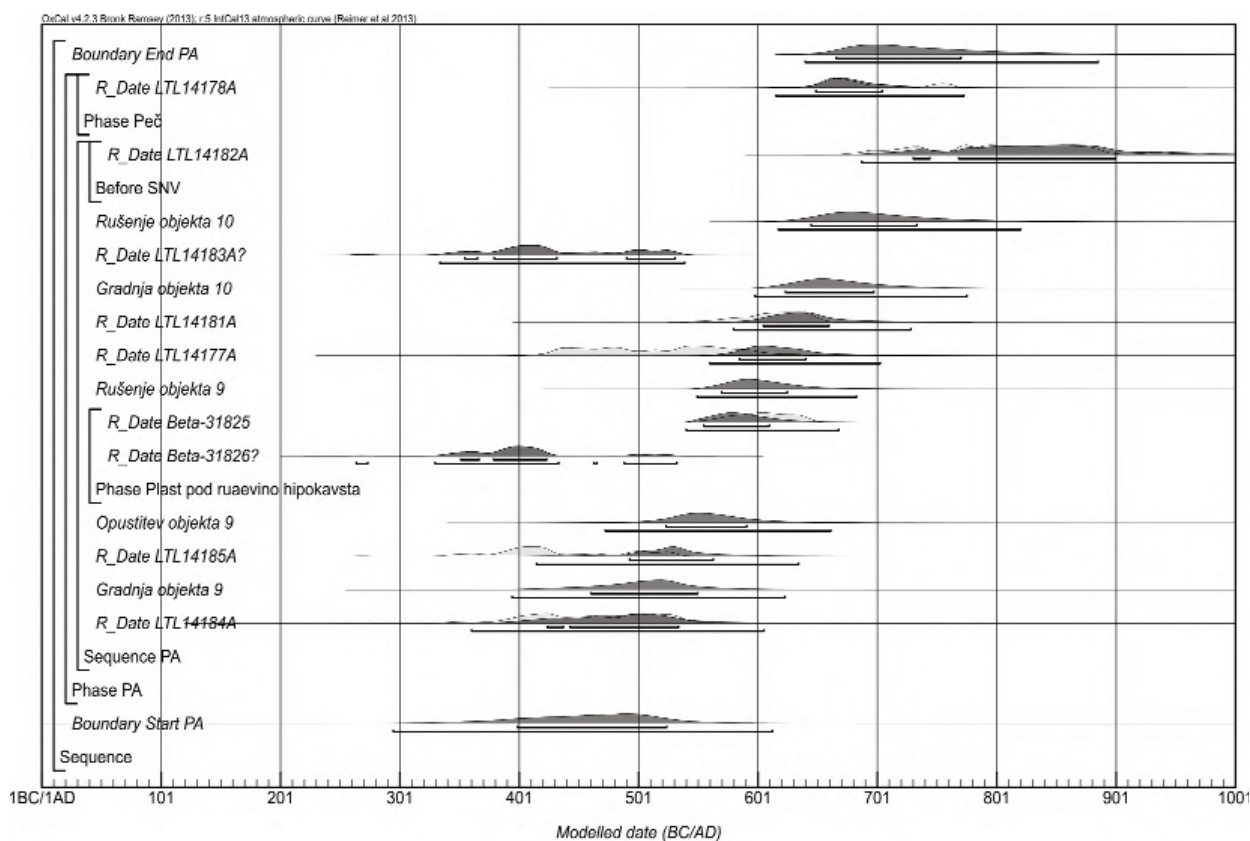
plast pod ruševino hipokavsta (SE 405 = SE 446), starost dogodka **Rušenje objekta 9** pa slednja in datum za prvo plast nad ruševino hipokavsta. Starosti dogodkov **Gradnja objekta 10** in **Rušenje objekta 10** poskušamo podobno ocenjevati na podlagi plasti, ki so starejše oziroma mlajše od plasti, vezane na objekt 10 (SE 584). Modeliranje nam omogoča oceniti trajanje celotne poznoantične poselitve na najdišču, z dodatnimi parametri pa izračunavamo tudi časovne razlike med zgoraj navedenimi arheološko pomenljivimi dogodki, vezanimi na objekt 9. Tako ocenjujemo trajanje celotnega obstoja objekta 9 (glede na časovno razliko med dogodkoma gradnje in rušenja), uporabo objekta 9 (glede na časovno razliko med dogodkoma gradnje in opustitve) ter neuporabo objekta 9 (glede na časovno razliko med dogodkoma opustitve in rušenja).

Rezultati

Verjetnostne porazdelitve ^{14}C datumov po kalibraciji prikazujemo na sliki 6.7.2, na kateri so prepoznavna grozdenja ^{14}C datumov, vezanih na posamezna arheološka obdobja. Na podlagi koledarske starosti vzorcev oglja iz stojk, ki predstavljajo dele prazgodovinskih hiš, med drugim objekta 1, lahko prazgodovinsko poselitev na najdišču postavimo v čas prehoda med 9. in 8. stoletjem pr. n. št. Koledarska starost vzorca oglja

Slika 6.7.2 Verjetnostne porazdelitve vseh ^{14}C datumov iz najdišča na severnem dvorišču dvorca Kieselstein.

Slika 6.7.3 Verjetnostne porazdelitve ^{14}C datumov in ocen starosti arheološko pomenljivih dogodkov za Bayesov model koledarske kronologije poznoantične poselitve severnega dvorišča dvorca Kieselstein.

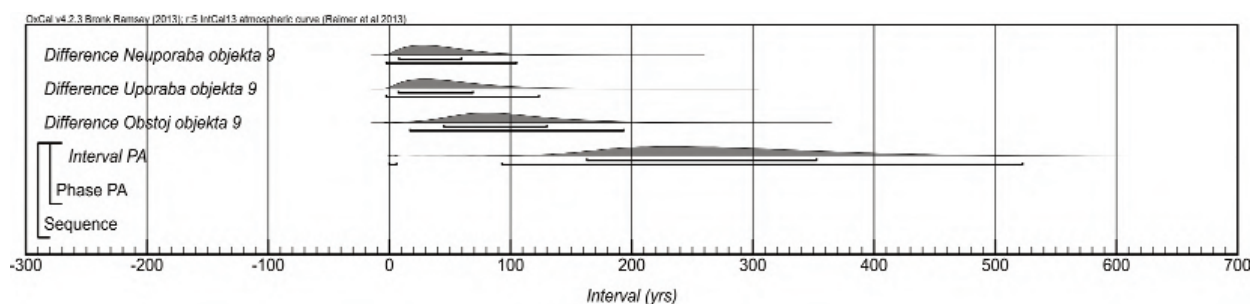
iz polnila jarka na robu rimskodobne naselbine, ki je lahko sočasen z lesenim objektom 5, je datumski približek zgodnje-rimskodobne poselitve v času prehoda med 1. stoletjem pr. n. št. in 1. stoletjem n. št. Pozno-rimskodobno poselitev lahko v grobem umestimo v čas med 4. in 8. stoletjem pr. n. št., nakar od 9. stoletja naprej sledi srednjeveška poselitev najdišča, ki jo izpričujejo ostanki zidanih objektov ob današnjem dvorcu Kieselstein.

Pri Bayesovem modeliranju koledarske kronologije pozno-rimskodobne poselitve na najdišču se je izkazalo, da koledarske starosti dveh ^{14}C datumov ne ustrezajo njunim položajem v časovnem zaporedju, kot ga predvideva stratigrafska matrika, zato smo ju označili za ubežnika. Gre za datum iz ene od plasti pod ruševino hipokavsta (SE 446) in datum iz plasti, vezane na objekt 10 (SE 584). Oba ubežnika sta starejša od predvidenega položaja v kronološkem modelu, kar lahko pojasnimo z učinkom starega lesa na vzorce oglja ali z rezidualnostjo obeh vzorcev v plasteh. Oba ubežnika datirata v čas prehoda med 3. in 4. stoletjem n. št. in morda kažeta na človekovo delovanje, ki je največ stoletje starejše

od začetka pozno-rimskodobne poselitve.

Verjetnostne porazdelitve ^{14}C datumov in drugih dogodkov po Bayesovem modeliranju so v grafični obliki predstavljene na sliki 6.7.3, v tekstovni obliki pa v nadaljevanju navajamo ocene starosti arheološko pomenljivih dogodkov. Ker se krivulje porazdelitev verjetnosti ocen koledarske starosti teh dogodkov približujejo obliki normalne porazdelitve, navajamo tudi srednje vrednosti s standardnim odklonom:

- **Boundary Start PA:** 395-525 cal AD (68,2 % verjetnosti) oz. 295-615 cal AD (95,4 % verjetnosti) oz. 460 ± 75 cal AD.
- **Gradnja objekta 9:** 460-550 cal AD (68,2 % verjetnosti) oz. 390-625 cal AD (95,4 % verjetnosti) oz. 510 ± 60 cal AD.
- **Opustitev objekta 9:** 520-595 cal AD (68,2 % verjetnosti) oz. 470-665 cal AD (95,4 % verjetnosti) oz. 560 ± 50 cal AD.
- **Rušenje objekta 9:** 570-625 cal AD (68,2 % verjetnosti) oz. 545-685 cal AD (95,4 % verjetnosti) oz. 605 ± 40 cal AD.

Slika 6.7.4 Verjetnostne porazdelitve ocen časa trajanja poznoantične poselitve in trajanj posameznih faz objekta 9 na severnem dvorišču dvorca Kieselstein.

- **Gradnja objekta 10:** 620-700 cal AD (68,2 % verjetnosti) oz. 595-780 cal AD (95,4 % verjetnosti) oz. 675 ± 50 cal AD.
- **Rušenje objekta 10:** 645-735 cal AD (68,2 % verjetnosti) oz. 615-825 cal AD (95,4 % verjetnosti) oz. 705 ± 55 cal AD.
- **Boundary End PA:** 665-775 cal AD (68,2 % verjetnosti) oz. 640-895 cal AD (95,4 % verjetnosti) oz. 745 ± 80 cal AD.

Verjetnostne porazdelitve ocen časa trajanja pozno-rimskodobne poselitve v celoti in trajanj različnih faz v življenju objekta 9 so v grafični obliki prikazane na sliki 6.7.4, navajamo pa jih tudi v tekstovni obliki:

- **Interval PA:** 160-355 let (68,2 % verjetnosti) oz. 0-525 let (95,4 % verjetnosti) oz. 280 ± 110 let.
- **Difference Obstoje objekta 9:** 45-130 let (68,2 % verjetnosti) oz. 15-195 let (95,4 % verjetnosti) oz. 95 ± 45 let.
- **Difference Uporaba objekta 9:** 5-70 let (68,2 % verjetnosti) oz. 0-125 let (95,4 % verjetnosti) oz. 50 ± 35 let.
- **Difference Neuporaba objekta 9:** 5-60 let (68,2 % verjetnosti) oz. 0-105 let (95,4 % verjetnosti) oz. 45 ± 30 let.

Razlaga

Razen skromnih ostalin prazgodovinske poselitve na prehodu med 9. in 8. stoletjem pr. n. št. ter še skromnejših ostalin zgodnje-rimskodobne poselitve na prehodu med 1. stoletjem pr. n. št. in 1. stoletjem n. št. je več ostalin na severnem dvorišču dvorca Kieselstein v Kranju vezanih na pozno rimsko obdobje, ki traja približno dve do tri stoletja. Človekovo aktivnost v tem ob-

dobju na tem prostoru lahko morda predvidevamo že na prehodu med 4. in 5. stoletjem, dejanske naselbinske ostanke pa postavljamo v čas 5. stoletja. V 6. stoletju je na najdišču stal objekt 9 s hipokavstom, ki je bil verjetno zgrajen na prehodu med 5. in 6. stoletjem ali v prvi polovici 6. stoletja. Že nekje sredi stoletja je bil morda objekt opuščen in nato porušen na prehodu med 6. in 7. stoletjem, torej je obstajal le kakšno stoletje in bil morda v uporabi le okoli pol stoletja. Nad ruševino objekta 9 je predvidoma v sredini in v drugi polovici 7. stoletja stal objekt 10, ki je bil verjetno še krajšega trajanja. Konec poznoantične poselitve na najdišču datiramo v čas prehoda med 7. in 8. stoletjem. Nad poznoantičnimi ruševinami šele od 9. stoletja naprej pričakujemo srednjeveške zidane objekte, ki pa niso ^{14}C datirani.

Zaključek

Poleg osnovne kalibracije ^{14}C datumov, vezanih na ostanke prazgodovinske, antične, poznoantične in srednjeveške poselitve na najdišču v neposredni bližini dvorca Kieselstein v Kranju, nam ^{14}C datumi skupaj s stratigrafsko matriko ter s pomočjo metodologije Bayesovega modeliranja koledarskih kronologij omogočajo natančnejše koledarsko datiranje, ocenjevanje starosti arheološko pomenljivih dogodkov, ki niso neposredno ^{14}C datirani, ter boljše razumevanje kronologije pozno-rimskodobne poselitve na najdišču. Natančnejše ocenjevanje koledarskih starosti dogodkov, vezanih na zaporednje pozno-rimskodobnih objektov na najdišču, omogoča primerjavo pričujoče koledarske kronologije z relativno kronologijo oziroma tipologijo na najdišču odkritih najdb. Želimo opozoriti na danes še vedno zanemarjen pomen in uporabnost metode ^{14}C datiranja ter Bayesovega modeliranja koledarskih kronologij tudi za zgodovinska obdobja.

Slika 6.8 Pogled na izkopno polje in severno fasado gradu Kieselstein (foto P. Janežič).

7 Sklep

Rafko Urankar

7.1 Opis in interpretacija najdišča

Severno dvorišče gradu Kieselstein je najdišče, kjer je v relativno tankem sloju kulturnih plasti zapisano za skoraj tri tisočletja zgodovine. To pomeni, da je potrebno zgodbo najdišča izluščiti iz tankih in velikokrat poškodovanih plasti. Za verodostojno interpretacijo najdiščnih kontekstov je zato pomembno upoštevati še vrsto zunanjih dejavnikov, ki so vplivali na dogodke v preteklosti in se kažejo v arheološkem zapisu: geografska lega, geološki pogoji, hidrologija področja in ne nazadnje pomembnejši dogodki v bližnji okolici, ki so izpričani tudi v zgodovinskih virih. Ker se najdišče nahaja na področju z nekoliko povečano dinamiko naravnih sprememb, lahko tovrstni podatki jasno pokažejo na vzroke, ki so vodili do arheološkega zapisa, kot smo ga odkrili.

Splet naravnih dejavnikov je nanasel, da je Kranj kljub svoji legi na ravnini Kranjsko-Sorškega polja izjemna dominanta. Izpostavlja ga lega na sotočju rek Save in Kokre, ki sta vrezani globoko v pleistocenski konglomerat. Kokra, ki ima nekoliko manjši pretok, je izdolbla relativno ozko sotesko, Sava pa si je vrezala nekoliko širše korito, v katerem premika svoj tok glede na količino vode in izjemne dogodke ob visokih vodostajih. Tudi kamnina je pomemben dejavnik; konglomerat, na katerem leži mesto, je zelo neenakomerno sprijet. Mestoma je izredno trd in žilav, ponekod pa razpada že pri najmanjših obremenitvah. Kranjska terasa je klinaste oblike. Z vzhodne strani jo ščiti kanjon Kokre, z zahodne strani strma brežina, ki pada proti Savi in je ponekod tudi previsna. Ob konici klina na jugu se nahaja sotočje. Nezaščiten je tako le relativno ozek severni del kranjskega klina, kar je omogočalo lahko obrambo prostora v preteklosti. Sava pod kranjsko teraso razširi svojo strugo, ki zato

postane bolj plitva. To omogoča lažji prehod preko reke, bočna erozija pa je ustvarila lahko prehodno brežino (Jelenov klanec), ki omogoča relativno enostaven dvig z nivoja reke na nivo polja. Ta erozija je ustvarila pod samim mestom serijo spodmolov, ki so jih nekdanji prebivalci uporabljali tudi za bolj nevsakdanje potrebe, kar kaže npr. najdba poznobronastodobnega depoja bronastih predmetov na Jelenovem klancu (Josipovič, Sagadin 1999).

Z roba terase, kjer se nahaja grad Kieselstein, je odličen pogled na del savske struge, ki omogoča najlažji prehod preko reke. Kontrola tega prehoda je bila verjetno vedno strateškega pomena. Poleg tega sta bili obe reki v preteklosti neusahljiv vir pitne vode, z ribištvom in lovom tudi hrane, ob ustreznih vodostajih sta se morda uporabljali tudi kot prometna pot.

Že v poglavju 4.2 Stratigrafska podoba najdišča smo pokazali na dve fazi poselitve v prazgodovini. Zaradi poškodb plasti je fazi med seboj težko ločiti, saj so hodne površine slabo ali sploh niso ohranjene. V množici jam (sl. 7.1), ki so večinoma interpretirane kot ostanki lesene stojkaste gradnje, smo uspeli izluščiti ostanke štirih lesenih prazgodovinskih stavb, med katerimi je ena (**S1**) glede na stratigrafsko lego starejša od ostalih. Najdbe kažejo, da imamo opraviti s poselitvijo, ki sodi v čas pozne bronaste dobe in prehoda v starejšo železno dobo (okvirno HaB2 do HaC1). Radiokarbonske datacije (glej *poglavje 6.7*) kažejo na razpon od 9. do 7. stoletja pr. n. št., v povprečju pa drugo polovico 9. in 8. stol. pr.n. št., kar se ujema s tipološko analizo lončenine (glej *poglavje 5.1*).

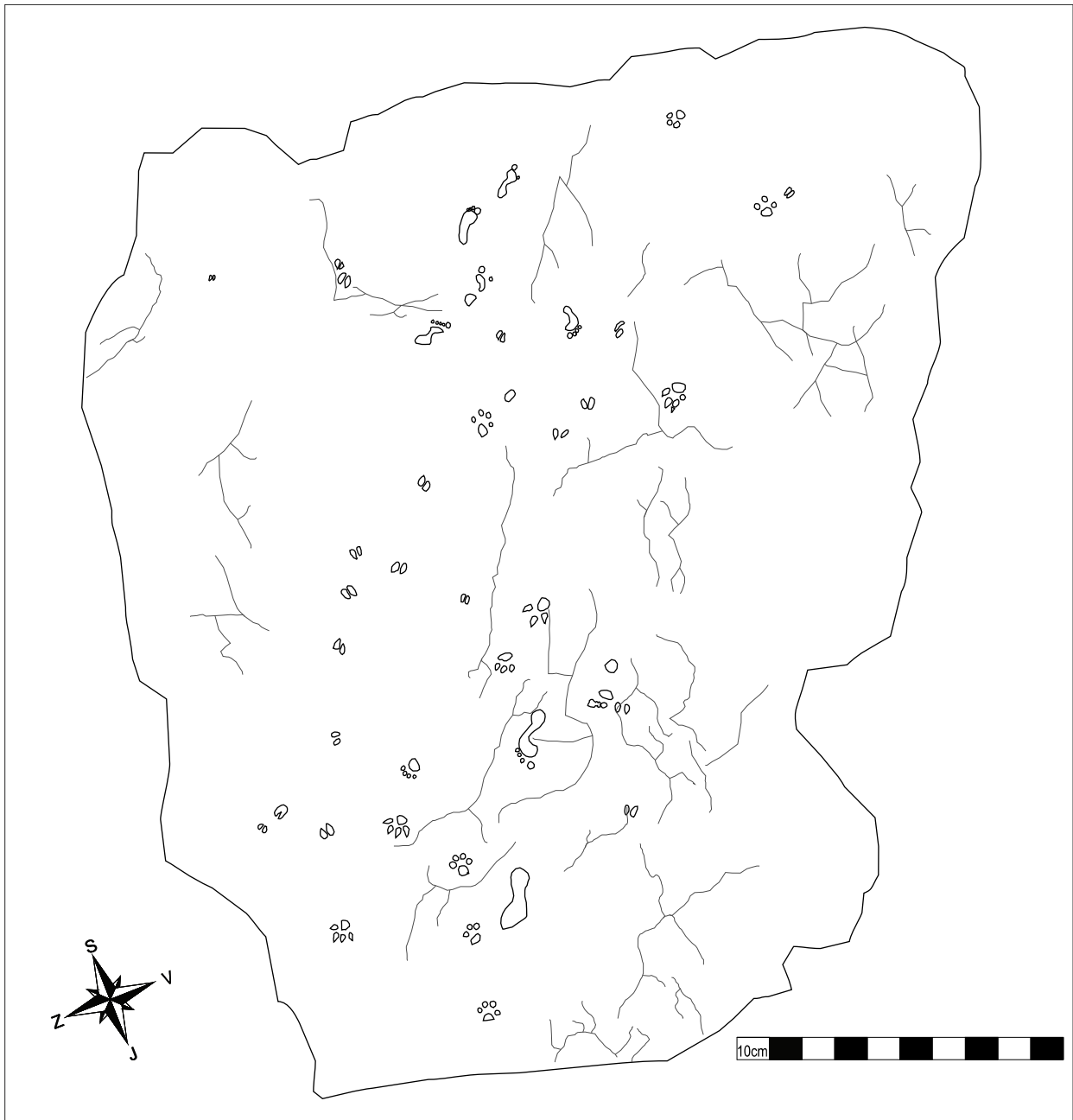
V tem času kaže, da rob terase ni bil poseljen, saj so bile vse štiri prepoznane stavbe postavljene precej bolj v notranjost pomola. Od stavb proti robu se je namreč teren spuščal.

Slika 7.1 Leseni objekti.

Slika 7.2 Zidani objekti.

Slika 7.3 Risba estriba z odtisi stopinj.

Težko je interpretirati tudi funkcijo odkritih stavb, saj se med gradivom pojavljajo kosi, ki so sicer tipični za naselbinske najdbe, hkrati pa nismo odkrili nobenega ostanka ognjišča ali kurišča.

Kljub vsemu pa se kaže, da je bila že prazgodovinska naselbina relativno dobro organizirana, saj je usmeritev vseh štirih objektov enotna. Daljše stene so bile postavljene v smeri vzhod–zahod, rob naselbine pa se je očitno prilagajal robu konglomeratne terase; hiše so bile postavljene v varni razdalji od njenega roba, na delih, ki so bili ravni in po možnosti prekriti s plastjo ilovice, kar je omogočilo manj zemeljskih del za izravnavo in lažje

kopanje jam za postavljanje konstrukcije. Sodeč po odsotnosti najdb je sledila začasna opustitev tega dela naselbine. Naslednja poselitvena faza se namreč kaže šele ob koncu mlajše železne dobe, v času 1. stol. pr. n. št., ko se zlasti med keramičnimi najdbami že kažejo rimski vplivi, sočasno pa se pojavlja značilna groba metličena poznolatska kuhinjska keramika, najden pa je bil tudi mali keltski srebrnik z rozeto (glej poglavje 6.5).

Zahodno od prazgodovinskega Objekta 3 (**S3**), na trdem konglomeratnem vršaju, so bili odkriti ostanki lesene rimskodobne stavbe (**S5** – Objekt 5). Le-ta je bila usmerjena povsem drugače od prazgodovinskih;

Slika 7.4 Fotografija estriba z odtisi stopinj (foto P. Janežič).

jame za konstrukcijo so bile vkopane v kamnito osnovo. Zahodno od stavbe je v konglomeratu zijala malce večja naravna zajeda, v katero se je odlagal bolj fin sediment, ki se je z meteorno vodo spiral z zgornjega dela naselbine. Zajeda pa je bila zanimiva tudi zato, ker je bilo v sedimentu, ki jo je zapolnjeval (SE 541), precej najdb, ki so pomembne za datacijo tega obdobja poselitve, med njimi orožja/orodja in fino namizno posodje. Podobno je tudi z najdbami v dveh plasteh (SE 774 in SE 775), ki sta zapolnjevali jamo (SE 835), izkopano na robu terase v neposredni bližini zajede. Jamo bi lahko interpretirali tudi kot ostanek manjše poznolatske polzemljanke, ki je imela vhod s spodnje strani terase, po koncu uporabe pa je bila zasuta z odpadnim materialom.

Naslednje rimskodobne faze kažejo pozidavo (sl. 7.2). Iz ostankov temeljev rimskodobnih zidov smo uspeli izluščiti dve pozno-rimskodobni podfazi. V starejši sta na robu terase stala Objekt 6 (S6) in Objekt 7 (S7). Njuni ostanki so precej slabo ohranjeni, zato je tudi rekonstrukcija tlorisa precej sumarna. V mlajšo podfazo sodi Objekt 9 (S8), ki pa je veliko bolje ohranjen. Odkrili smo ostanke temeljev vseh obodnih sten,

ostanke temeljev dveh predelnih sten, ostanke stebričkov hipokavsta iz kremenovega peščenjaka in celo nekaj razlomljenih talnih plošč, prav tako iz peščenjaka. V delu stavbe, kjer je bil tlak položen neposredno na tla, se je ohranil apnen estrih, v katerem so bile odtisnjene stopinje treh otrok, psa in prašiča (sl. 7.3 in sl. 7.4). Glede na to, da so ohranjeni zgolj temelji, je rekonstrukcija zgornjega dela stavbe prav tako precej negotova. Zunanje mere objekta niso sporne, kar nekaj podrobnosti pa kaže, da morda le ne gre za zidan objekt s hipokavstom. Kljub zelo natančnemu čiščenju in dokumentiranju namreč nismo uspeli odkriti prefurnija. Ker se zid ni ohranil, tudi ni bilo *in situ* ohranjenih tubulov, čeprav so bili njihovi odlomki odkriti v zgoraj ležečih, premešanih plasteh. Prav tako je bilo najdenih nekaj odlomkov tegul in imbreksov. Vse skupaj kaže na to, da je bila stavba verjetno zidana in krita s klasično rimskodobno kritino. Dvom o takšni podobi stavbe poraja na eni strani torej odsotnost prefurnija in značilnih ožganih plasti, na drugi strani se estrih s stopinjami naslanja na temelje in jih prekriva do take mere, da je najverjetnejša samo ena razlaga gradnje: gradnja temelja, nato polaganje tlaka z estrihom, na

koncu gradnja sten. Pri leseni stavbi, postavljeni na zidan temelj, je tako zaporedje del še realno, medtem ko se pri zidanih objektih tlaki vedno gradijo na koncu. Poleg tega je bil v času polaganja apnenega estriha prostor zagotovo odprt, saj odtisi stopinj jasno kažejo, da so tako otroci kot živali še nestrjen estrih neovirano prečkali, kar kaže, da sten še ni bilo.

Točna časovna umestitev objektov pa je precej težka. Z najstarejšo, leseno fazo, kamor spada Objekt 5 (**S5**), povezujemo nekaj plasti, ki so bile v neposredni bližini objekta in jih interpretiramo ali kot ostanek hodnih površin ali kot zapolnitev neravnin v prostoru (npr. SE 541). V teh plasteh je bila odkrita značilna zgodnje-rimskodobna keramika, zato Objekt 5 časovno postavljamo v čas začetka 1. stol. n. št., glede na količino in kratek čas uporabe najdb pa sklepamo, da zgradba ni bila dolgo v uporabi. Tudi radiokarbonski datumi kažejo isti čas, le da je razpon zaradi približka malce širši (glej radiokarbonsko datacijo SE 541 na *sl. 6.7.1*). Še bolj problematična je prva zidana faza (Objekta 6 in 7), ki je zelo slabo ohranjena, poleg tega ni bilo ohranjenih plasti, ki bi jih lahko nedvomno povezali z objektoma. Druga zidana faza (Objekt 9 in pripadajoče plasti) je veliko bolje ohranjena. Spremljajoče plasti sicer niso bile bogate z najdbami, zato pa smo iz njih lahko nabrali dovolj primernih vzorcev oglja za radiokarbonsko datiranje, ki je pokazalo, da je bil objekt najverjetneje zgrajen konec 5. stoletja.

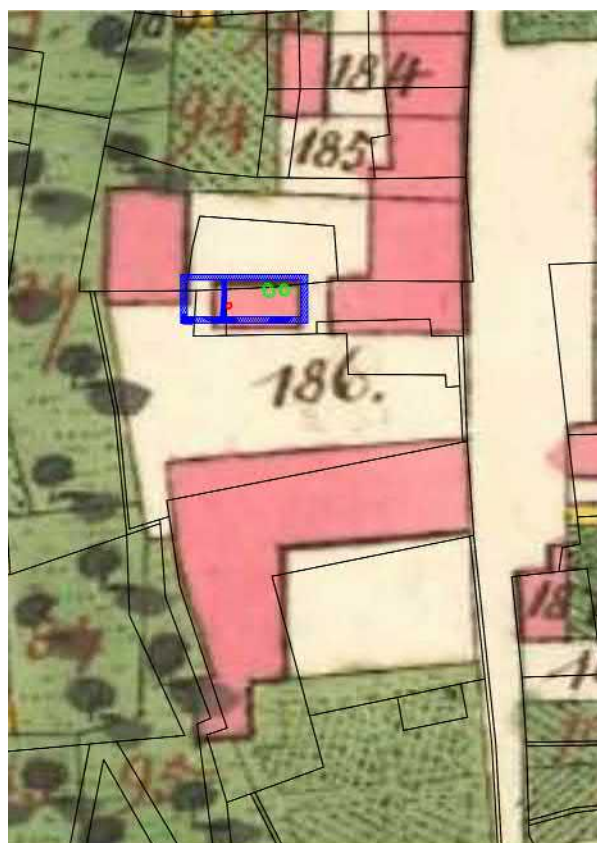
V naslednji zidani fazi na prostoru severnega dvorišča gradu Kieselstein pa je bil zgrajen Objekt 10 (**S10**). Ostanke zidov so se nahajali relativno plitko pod površino; naša izkopavanja so zajela le njegov severovzhodni vogal, kar je za natančnejšo interpretacijo premalo. Na srečo nam je M. Sagadin prijazno odstopil risbe svojih izkopavanj iz leta 1998, na katerih so dokumentirani ostanke južnega dela objekta. Podatke smo združili in tako dobili relativno dobro osnovo za rekonstrukcijo. Pomembna je ugotovitev, da je bil objekt zgrajen preko zahodne steklarske peči, ki jo je odkril M. Sagadin in jo na podlagi spremljajočih najdb datiral v drugo polovico 6. stoletja (Sagadin 2000, 21). Zaradi gradbenih del, ki so vključevala tudi prezentacijo *in situ*, je bila delavnica zopet odkopana. To priložnost smo izkoristili in iz obloge peči vzeli vzorec oglja. Radiokarbonska datacija (glej SE 864 na

sl. 6.7.1) je postavila vzorec v čas konec 7. in začetek 8. stoletja. Iz datacij delavnice in stratigrafskih odnosov sklepamo, da Objekt 10 nikakor ni bil grajen pred koncem 6. stoletja, če pa je radiokarbonska datacija natančna, se meja pomakne še približno sto let navzgor. Sagadin sicer omenja srednjeveška zidova, ki sta bila postavljena preko peči (Sagadin 2000, 14), vendar ne poda argumentov za tako pozno datacijo. Je pa zelo jasno Objekt 10 omejen tudi časovno navzgor, saj ga je očitno presekala gradnja gradu oz. njegovega predhodnika, ortenburškega stolpa, ki je bil sezidan v 13. stoletju (Sagadin 2005, 10). Interpretacija objekta je precej negotova. Bil je relativno velik, v tlorisu je meril približno 16 m v dolžino in 10 m v širino. Morda gre za ostanke utrdbe briksenskih škofov iz 11. stoletja, Avguštin pa nakaže tudi možnost, da se je nekje v okolici Kieselsteina nahajal že zidan krajišnikov grad, utrdba mejnega grofa Kranjske (Avguštin 1999, 34). Lokacija je zaradi izredne strateške važnosti zelo primerna, saj se nahaja neposredno nad prehodom čez Savo, kjer je kasneje stal lesen most, ki je upodobljen tudi na Merianovi upodobitvi Kranja iz leta 1649.

Vendar je prostor severnega dvorišča Kieselsteina skrival še nekaj starejših stavb. V tem pogledu je pomemben tudi vzhodni del Lovskega dvorca. V njegovem severovzhodnem vogalu smo odkrili ostanke lesene hiše z glinenim tlakom in ostanki kurišča (**S23** - Objekt 16). Tovrstni leseni objekti, zgrajeni v tehniki stojkaste gradnje, so znani že iz prazgodovine, vendar objekt ni bil prazgodovinski, na kar nas navaja tudi njegova drugačna usmeritev, ki se ne sklada z ugotovljeno prazgodovinsko. Vzorec oglja iz zasipa jame za stojko le-to datira okvirno v čas konec 8. stoletja (glej SE 946 na *sl. 6.7.1*). Kljub zavedanju o pomanjkljivosti radiokarbonskih datacij pa je rezultat vzpodbuden, saj lesenih objektov iz tega časa zaradi odsotnosti najdb doslej nismo prepoznali. Poleg tega je omenjena radiokarbonska datacija pomembna tudi za določitev mlajših zidanih objektov, ki so bili zgrajeni v bližini. Predvsem je pomembna za določitev starosti ostankov temeljev zidanega objekta (**S21** - Objekt 15), ki je bil prav tako odkrit v notranjosti Lovskega dvorca. Stratigrafsko je mlajši od Objekta 16. Radiokarbonska datacija vsekakor časovno zameji Objekt 15, ki glede na datum ne more biti starejši

od 8. stoletja, navzgor pa ga neposredno stratigrafsko omejuje najstarejša faza vzhodnega dela Lovskega dvorca, ki je postavljena v 17. stoletje (Leben, Sagadin 2008, 62). Stratigrafsko neposredno pod Lovskim dvorcem ležita jami, napolnjeni z odpadom keramične delavnice (**S24** – Odpadna jama 1, **S25** – Odpadna jama 2), ki ju tipološka analiza gradiva postavlja v 16. stoletje (glej poglavje 6.3). Žal neposredne stratigrafske povezave med jamama in Objektivom 15 ni, glede na manjkajoče linije zidov, ki se verjetno delno prekrivajo z obstoječimi zidovi Lovskega dvorca, pa lahko sklepamo, da ostanki temeljev Objekta 15 niso mlajši od 16. stoletja. Če poskušamo s pomočjo naselbinskega razvoja in zgodovinskih virov datacijo še zožiti, lahko upoštevamo tudi dejstvo, da je bil Kranj kot mesto ustanovljen najverjetneje v prvi polovici 13. stoletja, ko sta se začeli tudi načrtna mestna kolonizacija in s tem tudi urbanizacija prostora (Avguštin 1999, 40-41). Ostanke Objekta 15 torej lahko postavimo v čas med 8. in 13. stoletjem; najverjetneje gre za enega od prvotnih mestnih objektov. Podobno lahko trdimo tudi za ostanke temeljev Objekta 8 (**S9**), ki je bil odkrit na vzhodnem delu dvorišča ob Tomšičevi ulici. Tudi ti zidovi nimajo jasnih stratigrafskih povezav z okoliškimi objekti; argument za takšno interpretacijo leži v usmerjenosti zidov, ki so popolnoma vzporedni z zidovi Objekta 15.

V naslednji fazi urbanizacije prostora je bil sezidan že omenjeni Lovski dvorec, v čigar stavbni razvoj se na tem mestu ne bomo poglobljali. Pomemben pa je za nadaljnjo pozidavo dvorišča. V njegovem osrednjem delu smo odkrili ostanke Objekta 13 (**S16**), za katerega smo ugotovili, da gre za novoveško stavbo, ki smo jo s pomočjo umestitve meritev na Franciscejski kataster interpretirali kot eno od stavb na dvorišču (sl. 7.5), ki je očitno služila kot shramba, saj so bile ob severni steni odkrite tri večje jame (**S15**), ki so bile sicer zasute, v zasutju pa je bilo največ novoveških keramičnih odlomkov. Ob zahodni steni je bil zakopan lesen škaaf (**S19**), ki je tudi najbrž služil kot shramba. Vzhodno od Objekta 13 so stale garaže in delavnice iz 20. stoletja, v katerih so delovali gasilci. Stavbe so bile porušene, pod njimi pa smo odkrili ostanke starejše stavbe (**S12** – Objekt 12), ki je bila prav tako naslonjena na Lovski dvorec. Stavba je imela najbrž nekoliko kasneje v kletni etaži iz betona zgrajeno (vinsko) klet, v steni,

Slika 7.5 Lega Objekta 13 (**S16**) na Franciscejskem katastru.

ki meji na ulico, pa smo pod današnjim cestnim nivojem odkrili tudi okno.

Med vsemi mlajšimi objekti je najbolj skrivnosten Objekt 14 (**S17**). Njegove temelje smo odkrili v osrednjem delu dvorišča neposredno ob severni steni Kieselsteina, ob traktu, ki je bil prizidan okoli leta 1700 (Stopar 1996, 94-98). Žal je bil preostanek zidov odstranjen ob izkopavanjih leta 1998, o njihovem odnosu do grajskega zidu pa ni podatkov. Glede na velikost objekta sklepamo, da je bil najbrž porušen zaradi gradnje vzhodnega trakta Kieselsteina in najverjetneje sodi v 16. stoletje.

Na koncu je potrebno zaključiti še z ugotovitvijo, da je bilo dvorišče v novem veku zelo intenzivno uporabljano vsaj od izgradnje Lovskega dvorca do danes. Poleg številnih zgradb, ki so se prislanjale na grad in dvorec, je bil vmesni prostor obremenjen s prometom: živali, vozovi, ljudje. To kažejo tudi keramične najdbe, ki so zaradi pritiska razdrobljene in raztresene po celotnem dvorišču. Ostanke žindre kažejo na prisotnost kovaške delavnice, večje število kremenovih odbitkov v mlajših plasteh pa na izdelavo kresilnikov.

7.2 Diskusija

Z izkopavanji v letih 2008 in 2009 so bile dokončno odstranjene vse sledi preteklosti na območju severnega dvorišča gradu Kieselstein. Izjema so le ostanki pozno-rimskodobne steklarske(?) delavnice, nekaj zidov in rekonstrukcija hipokavsta, ki jih je projekt obnove zajel zaradi *in situ* predstavitve, povsod drugod so gradbeni posegi posegli globoko v geološko osnovo.

V knjigi so zajeti zgolj rezultati kampanje 2008–2009, ki je sicer zajela največjo površino, žal pa so tako izvzeti robni predeli dvorišča, ki bi na podlagi stratigrafskih odnosov lahko bistveno dopolnili sliko najdišča. Pretekle kampanje so bile objavljene kot kratka poročila v Varstvu spomenikov ali kot znanstveni članki, v katerih je bila stratigrafija zajeta le deloma, prav tako najdbe. Tako se odpirajo številna vprašanja zvezi z dogajanjem na skrajnem robu terase, ki je bil zaradi lateralne erozije konglomerata najbolj na udaru sprememb. Videti je, da so v prazgodovini poseljevali bolj notranjost, v rimskem obdobju pa so se začeli približevati robu in ga tudi utrjevati. Morda so tudi naravni procesi v vmesnem času toliko porušili previse in spodmole, da se je prebivalcem tudi rob zdel varnejši za prebivanje. Najlepše se erozija terase vidi na Objektu 10. Njegova zahodna stena manjka, prečni zidovi so preprosto odtrgani, rekonstruirana linija njihovega poteka sega čez rob sedanje terase. Podobno se je najbrž zgodilo tudi z Objektom 7. Na podlagi danes vidnih ostankov, ki so ostali iz izkopavalne kampanje 2004, je videti, da je bilo pozno-rimskodobno obzidje, ki so ga v srednjem veku nadzidali, zgrajeno kasneje kot Objekt 7. Za objektivno interpretacijo bi bila vsekakor potrebna revizija vseh starejših izkopavanj in združevanje podatkov. Zanimiva je tudi najdba spodnjega dela rimskega nagrobnika brez napisa. Ležal je neposredno ob zahodni steni Objekta 9, s plosko stranjo navzgor, ob nenavadni prečni strukturi v zidu, ki je videti kot kontrafor.

Nagrobnik je na eni strani zanimiv s stališča njegove funkcije ob preuporabi, ki je nejasna, na drugi strani pa bi lahko kazal na bližino groba, ki bi ga na podlagi nagrobnika lahko datirali najkasneje v 2. stoletje. Ob dejstvu, da datacija importov zgodnje-rimskodobne keramike kaže zelo kratko časovno obdobje (glej *preglavje 6.1*), ki je vezano na čas kolonizacije Emone, bi lahko predvidevali, da je bil Kranj v rimskem času vojaška postojanka z manjšo posadko, ki je nadzirala prehod preko Save, in se ni razvila v rimsko mesto, saj je po priključitvi širšega področja v sklop rimske Italije vojska odšla. Nagrobnik bi se tako najbolje vklopil v kontekst zgodnje rimske poselitve vojaškega značaja. Pomenljiva pa je tudi lega nagrobnika; le-ta je sicer preuporabljen, njegova izvorna lega (in s tem grob) pa zaradi zahtevnega transporta verjetno ni prav daleč. Iz tega bi lahko sklepali, da rimskodobna naselbina ni obsegala celotnega kranjskega pomola in je bila najbrž skoncentrirana na zahodnem robu terase.

Interpretacije srednjeveških in novoveških zidov ter preko tega opazovanje razvoja srednjeveške kolonizacije prostora so brez združevanja s podatki starejših izkopavanj šele na začetku. Izkazalo se je, da z natančnim opazovanjem in mersko umestitvijo v prostor postane pomemben še tako na videz nepomemben ostanek zidu ali temelja. To je pomembno omeniti zaradi slabo ohranjenih plasti, ki na prvi pogled ne nosijo dovolj informacij za dobro interpretacijo.

Eni od pomembnejših točk bodočih raziskav pa bosta zagotovo razjasnitev delovanja in rekonstrukcija keramične delavnice, za katero se je z analizo gradiva iz odpadnih jam izkazalo, da predstavlja enega od pomembnejših proizvodnih centrov keramike v 16. stoletju, ki je z zelo širokim spektrom izdelkov od pečnic do finega posodja verjetno zalagal širšo regijo.

Prav na koncu naj omenimo še najdbo večje količine kremenovih odbitkov (*sl. 5.3.18*), ki so ležali v najzgornejših plasteh v atriju Lovskega dvorca in kažejo na lokalno izdelavo kresilnikov.

8 Literatura

uredila Helena Bešter in Rafko Urankar

- ALBARELLA, U. 2007, The end of the Sheep Age: people and animals in the Late Iron Age. – V: C. Haselgrove, T. Moore (ur.), *The Later Iron Age in Britain and beyond*, Oxford, 390–402.
- ALBARELLA, U., C. JOHNSTON, K. VICKERS 2008, The development of animal husbandry from the Late Iron Age to the end of the Roman period: a case study from South-East Britain. – *Journal of Archaeological Science* 35, 1828–1848.
- ANDRIČ, M., B. TOŠKAN, J. DIRJEC, A. GASPARI 2012, Arheološki in okoljski zapis v sedimentu vodne kotanje iz začetka 1. stoletja n. št. na lokaciji NUK II v Ljubljani. – V: A. Gaspari, M. Erič (ur.), *Potopljena preteklost. Arheologija vodnih okolij in raziskovanje podvodne kulturne dediščine v Sloveniji*, Ljubljana, 409–416.
- Atlante- *Atlante delle forme ceramiche I. Ceramica fine romana nel bacino Mediterraneo (medio e tardo impero)*. – Enciclopedia dell'arte antica, classica e orientale, 1981, Roma.
- Atlante- *Atlante delle forme ceramiche II. Ceramica fine romana nel bacino Mediterraneo (tardo ellenismo e primo impero)*. – Enciclopedia dell'arte antica, classica e orientale, 1985, Roma.
- AVGUŠTIN, C. 1999, *Kranj – Naselbinski razvoj od prazgodovine do 20. stoletja*. - Znanstveni inštitut Filozofske fakultete, Ljubljana.
- BAILEY, D.M. 1980, *A catalogue of the lamps in the British Museum II, Roman lamps made in Italy*. – London.
- BARTOSIEWICZ, L. 1986, Roman Period animal remains from Most na Soči. – *Arheološki vestnik* 37, 287–296.
- BARTOSIEWICZ, L. 1990–91, Animal bones as indicators of continuity at Roman provincial sites. – *Antaeus* 19–20, 103–124.
- BAVEC, U. 1996, Arheološko najdišče Pleterje – zakladnica črepinj/Archäologischer Fundort – Fundgrube von Scherben. – V: *Od antičnega vrča do majolike/Vom antiken Krug bis Majolika*, 137–153, Novo mesto.
- BEKLJANOV ZIDANŠEK, I. 2012, Grob 1007 s Kongresnega trga v Ljubljani. – V: I. Lazar, B. Županek (ur.), *Emona med Akvilejo in Panonijo/Emona between Aquileia and Pannonia*, 13–26, Koper.
- BEZECZKY, T. 1998, The Laecanius Amphorae Stamps and the Villas of Brijuni. Denkschriften Österreichische Akademie der Wissenschaften. Philosophische Klasse. – Wien.
- BILLER, A. 2014, Archaeozoological finds. – V: O. Láng, A. Nagy, P. Vámos (ur.), *The Aquincum macellum, Researches in the area of the macellum in the Aquincum Civil Town (1882–1965)*, Aquincum Nostrum I.3, 75–76, Budapest.
- BITENC, P., T. KNIFIC (ur.) 2001, *Od Rimljanov do Slovanov. Predmeti*. - Ljubljana.
- BLASON SCAREL, S. 1990, Frammenti di storia economica e sociale in un'ara romana Aquileiese. – *Rivista storica della Bassa Friulana Orientale* 3, 32–43.
- BLASON SCAREL, S. 1998, *A tavola con gli antichi romani*. – Aquileia.
- BLEČIČ KAVUR M. 2011, The fastest way to the Big Sea. A contribution to the knowledge about the influence of the UFC on the territory of the northern Adriatic. – V: C. Gutjahr, G. Tiefengraber (ur.), *Beiträge zur Mittel- und Spätbronzezeit sowie zur Urnenfelderzeit am Rande der Südostalpen*, Akten des 1. Wildoner Fachgesprächs von 25. bis 26. Juni 2009 in Wildon/Steiermark (Österreich), Rahden/Westf., 15–62.
- BOESSNECK, J., H.-H. MÜLLER, M. TEICHERT 1964, Osteologische Unterscheidungsmerkmale zwischen Schaf (*Ovis aries* Linné) und Ziege (*Capra hircus* Linné). – *Kübn-Archiv* 78, 1–129.
- BÖKÖNYI, S. 1974, *History of domestic mammals in Central and Eastern Europe*. – Budapest.
- BÖKÖNYI, S. 1982, Trade of domestic animals between Pannonia and Italy. – *Savaria* 16, 335–339.
- BÖKÖNYI, S. 1986, Animal remains from the Roman Forum of Sopron-Scarbantia. – *Acta Archaeologica Academiae Hungaricae* 38, 397–422.
- BÖKÖNYI, S. 1994, Analiza živalskih kosti. – V: S. Gabrovec, *Stična I. Naselbinska izkopavanja*, Katalogi in monografije 28, 190–213, Ljubljana.
- BONIFAY, M. 2004, *Etudes sur la céramique romaine tardive d'Afrique*. – BAR International Series 1301, Oxford.
- BONIFAY, M., F. VILLEDIEU 1989, Importations d'amphores orientales en Gaule (V e – VII e siècle). – *Recherches sur la céramique Byzantine. Bulletin de correspondance Hellenique.*, 17–46.
- BONIFAY, M., D. PIÉRI 1995, Amphores du Ve au VIIIe s. à Marseille: nouvelles données sur la typologie et le contenu. – *Journal of Roman Archaeology*, 94–120.
- BOSCHIN, F. 2013, Živalski ostanki. – V: T. Fabec, T. Žerjal, *Odstirna Bukovica, življenje ob cesti Akvileja – Emona v rimskem času*, Odstiranja 3, 85–88, Bukovica.
- BOSCHIN, F., B. TOŠKAN 2012, Changes in cattle body size in Slovenia from the Iron Age to the Early Middle Age. – V: J. De Grossi Mazzorin, D. Saccà, C. Tozzi (ur.), *Atti del 6° Convegno nazionale di archeozoologia*, Parco dell'Orecchiella, maggio 2009, 393–395, Lecce.
- BRATINA, P. 2005, Tabor nad Zagorjem – Šilentabor, zaščitna arheološka sondiranja na območju grajskega kompleksa/Tabor above Zagorje - Šilentabor, archaeological rescue sample trenching in the area of the castle complex. – *Acta Carsologica* 34, št. 3, 691–767.

- BREGANT, T. 1997, Pečnice s Starega gradu Celje. – V: M. Guštin, K. Predovnik (ur.), *Drobcji nekega vsakdana/ Bruchstücke eines Alltags*. Archaeologia Historica Slovenica 2, 29–38.
- BRIŠNIK, D., T. RAVNIKAR, 1999, *Grad Šalek*. – Velenje.
- BRONK RAMSEY, C. 2009a, Bayesian analysis of radiocarbon dates. – *Radiocarbon* 51(3), 337–360.
- BRONK RAMSEY, C. 2009b, Dealing with outliers and offsets in radiocarbon dating. – *Radiocarbon* 51(3), 1023–1045.
- CHIABÀ, M. 2007, Sfruttamento della fauna nel territorio di Aquileia: trasformazione, consumo e distribuzione dei prodotti. Le fonti letterarie ed epigrafiche. – V: G. Cuscito, C. Zaccaria (ur.), *Aquileia dalle origini alla costituzione del ducato Longobardo: territorio, economia, società*, Antichità Altoadiatiche 65, 731–754, Trieste.
- CIGLENEČKI, S. 2012, Spremenjena podoba poznoantičnih urbanih središč – prispevek k transformaciji poselitvene slike v jugovzhodnoalpskem prostoru. – I. Lazar, B. Županek (ur.), *Emona med Akvilejo in Panonijo/Emona between Aquileia and Pannonia*, 459–478, Koper.
- COLOMINAS, L., M. SAÑA 2009, Animal husbandry in the north-east of Catalonia from the 1st century AD to the 5th century AD: improvement and importation. – V: J.M. Nolla (ur.), *El territori i els seu recursos*, Studies on the rural world in the roman period 4, 9–26, Girona.
- COLOMINAS, L., A. SCHLUMBAUM, M. SAÑA 2014, The impact of the Roman Empire on animal husbandry practices: study of the changes in cattle morphology in the north-east of the Iberian Peninsula through osteometric and ancient DNA analyses. – *Archaeological and Anthropological Science* 6(1), 1–16.
- Conspectus- Ettliger *et al.*, *Conspectus formarum terrae sigillatae Italico modo confectae*. – Mat. Röm.-Germ. Keramik 10, 2002.
- CULTRONE, G., C. RODRIGUEZ-NAVARRO, E. SEBASTIAN, O. CAZALLA, M. J. DE LA TORRE 2001, Carbonate and silicate phase reactions during ceramic firing. – *European Journal of Mineralogy* 13/3, 621–634.
- CUNJA, R. 2001, Italijanska majolika iz Celja. – V: M. Guštin (ur.), *Srednjeveško Celje/Medieval Celje*. Archaeologia Historica Slovenica 3, 97–123.
- CURK, I. 1999, „Arma virumque...“: ob tvarnih virih o rimski dobi na Slovenskem. – Ljubljana.
- ČREŠNAR, M. 2010, New research on the Urnfield period of Eastern Slovenia. A case study of Rogoza near Maribor/Nova spoznanja o pozni bronasti dobi vzhodne Slovenije na primeru naselja Rogoza pri Mariboru. – *Arheološki vestnik* 61, 7–119.
- ČREŠNAR, M. 2006, Novi žarni grobovi iz Ruš in pogrebni običaji v ruški žarnogrobišni skupini/Die neuen Urnengräber aus Ruše und das Bestattungsritual in der Ruše-Gruppe der Urnenfelderkultur. – *Arheološki vestnik* 57, 97–162.
- DASZKIEWICZ, M., G. SCHNEIDER 1999, Chemical, Mineralogical and Tehnological Studies of Fabrics of Roman Vessels and Lamps from Poetovio. – V: J. Istenič, *Poetovio: žabodna grobišča I. Grobne celote iz Deželnega muzeja Joanneuma v Gradcu*. – Katalogi in monografije 32, 173–190.
- DASZKIEWICZ, M., G. SCHNEIDER 2008a, Bericht zu den Untersuchungen der Keramik. – V: I. Šavel in B. Keraman, *Gornje njive pri Dolgi vasi*. – Zbirka Arheologija na avtocestah Slovenije 6, 114–126.
- DASZKIEWICZ, M., G. SCHNEIDER 2008b, Chemical and mineralogical-petrographic composition of pottery samples from Ivančna Gorica. – V: D. Svoljšak, *Mrzlo polje pri Ivančni Gorici*. – Zbirka Arheologija na avtocestah Slovenije 5, 175–179.
- DAVIS, S. J. M. 1987, *The archaeology of animals*. – London.
- DEMESTICHA, S. 2003, Amphora production on Cyprus during the Late Roman period. – *Actes du VIIème congrès international sur la céramique médiévale en Méditerranée. Thessaloniki, 11-16th October 1999*, 469–476.
- DENEUVE, J. 1969, *Lampes de Carthage*. – Paris.
- DIAMANTI, C. 2016, The Late Roman Amphora Workshops of Paros Island in the Aegean Sea. Recent results. – *Rei Cretariae Roamnae Fautorum Acta* 44, 691–697.
- DI FILIPPO BALESTRAZZI E. 1988, *Lucerne del Museo di Aquileia, vol. II, 1, Lucerne romane di età repubblicana ed imperiale*. – Aquileia.
- DIRJEC, J., T. TOMAZO RAVNIK, M. TOPLIČANEC, B. TOŠKAN 2012, Zaščitna arheološka izkopavanja na lokaciji SNG Opera (Ljubljana). – V: I. Lazar, B. Županek (ur.), *Emona med Akvilejo in Panonijo/Emona between Aquileia and Pannonia*, 27–47, Koper.
- DJURA JELENKO, S., M. KUMPREJ GORJANC 2009, *Svet živih – svet mrtvih: Kolaciona – 100 let*. – Slovenj Gradec.
- DOLENZ, H., A. GALIK, G. WOLF, S. ZAHBEHLICKY-SCHEFFENEGGER 2003, Interdisziplinäre Untersuchungen von zwei Sickerschachtverfüllungen einer Insula am westlichen Stadtrand von Virunum. – *Rudolfinum* 2003, 145–166.
- DONAT, P., G. PETRUCCI 2013, Ambiente montano e allevamento nel territorio di Iulium Carnicum nella prima età imperiale. – V: S. Magnani (ur.), *Le aree montane come frontiere: spazi d'interazione e connettività*, 119–131, Roma.
- DRIESCH, VON DEN A. 1976, *A guide to the measurement of animal bones from archaeological sites*. – Peabody Museum bulletin 1, Harvard.
- DULAR, J. 1978, Poskus kronološke razdelitve dobovskega žarnega grobišča/Versuch einer Einteilung des Urnenfeldes in Dobova. – *Arheološki vestnik* 29, 36–45.
- DULAR, J. 1982, *Halštatska keramika v Sloveniji*. – Dela 1. razreda SAZU 23.
- DULAR, J. 2013, *Severovzhodna Slovenija v pozni bronasti dobi/Nordostslowenien in der späten Bronzezeit*. – Opera Instituti Archaeologici Sloveniae 27.
- DULAR, J., M. TOMANIČ JEVREMOV 2010, *Ormož. Utrjeno naselje iz pozne bronaste in starejše železne dobe/ Ormož. Befestigte Siedlung aus der späten Bronze- und der älteren Eisenzeit*. – Opera Instituti Archaeologici Sloveniae 18.
- EMPEREUR, J.-Y., M. PICON, 1989, Les régions de production d'amphores impériales en Méditerranée orientale. – V: *Amphores romaines et histoire économique: dix ans de recherche, Actes du colloque de Sienne, 22–24 mai 1986* (Collection de l'École Française de Rome 114), 223–48.

- FARKA, C. 1977, *Die römischen Lampen vom Magdalensberg*. – Kärntner Museumsschriften 61. Verlag des Landesmuseums für Kärnten.
- FAZIOLI, K. P. 2012, Ceramic technology in the southeastern Alpine region in Late Antiquity and the Early Middle Ages: results of macroscopic and microscopic analyses. – *Arheološki vestnik* 63, 199-234.
- FELGENHAUER-SCHMIEDT, S. 1993, *Die Sachkultur des Mittelalters im Lichte der archäologischen Funde*. – Europäische Hochschulschriften, Reihe XXXVIII, Archäologie, Bd. 42, 128-130, Frankfurt am Main.
- GABROVEC, S. 1960a, Mesto Kranja v prazgodovini Slovenskega ozemlja. – V: J. Žontar (ur.), *900 let Kranja*, 11-30, Kranj.
- GABROVEC, S. 1960b, *Prazgodovinski Bled*. - Dela 1. razreda SAZU 12.
- GABROVEC, S. 1985, Mesto Kamnika v prazgodovini Slovenije. – V: J. Žontar (ur.), *Kamniki: 1229-1979. Zbornik razprav s simpozija ob 750-letnici mesta*, 5-9, Kamnik.
- GALIK, A. 2015, Archäozoologische Untersuchungen zu den Gurina-Funden. – V: P. Gamper, *Gurina: Die römische Stadt aus der Zeit der Eroberungen Noricum*, Teil II, 370–439, Klagenfurt.
- GASPARI, A. 2010, “*Apud horridas gentis...*” začetki rimskega mesta *Colonia Iulia Emona*. – Ljubljana.
- GASPARI, A. 2012, Arheološki pregledi Ljubljance 1998-2005. konceptno-metodološki razvoj, raziskovalna problematika in katalog izbora najdb. - V: GASPARI, A., M. ERIC (ur.), 2012, *Potopljena preteklost. Arheologija vodnih okolij in raziskovanje podvodne kulturne dediščine v Sloveniji. Zbornik ob 128-letnici Dežmanovih raziskav Ljubljance na Vrhniki (1884-2012)*, 117-224, Radovljica.
- GASPARI A., R. MIOVIĆ, A. MIŠKEC, J. TRATNIK, B. ŽUPANEK, K. K. PREDOVNIK, M. GUŠTIN 1994, Lončena peč. – V: M. Guštin, M. Horvat (ur.), *Ljubljanski grad. Pečnice*. - *Archeologia historica Slovenia* 1, 45-68.
- GASPARI A., V. PERKO, M. ŠTRAJHAR 2007, Antični pristaniški kompleks v Fizinah pri Portorožu - zaščitne raziskave leta 1998. – *Arheološki vestnik* 58, 167-218.
- GASPARI, A., M. ERIC 2008, Arheološke raziskave struge Ljubljance med Verdrom in Vrhniko. – *Annales: anali za istrske in mediteranske študije. Series historia et sociologia* 18, št. 2, 407-430.
- GERBEC, T. 2009, *Prazgodovinska naselbina na Bledu, najdišče "pod gradom"*. – Neobjavljeno diplomsko delo, Oddelek za arheologijo, Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani.
- GERBEC, T. 2014a, *Nišinska poselitev severovzhodne Slovenije v starejši železni dobi, primer Hotinja vas*. – Neobjavljena disertacija, Oddelek za arheologijo, Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani.
- GERBEC, T. 2014b, Hotinja vas. - V: Teržan, B., M. Črešnar 2014, 319-332.
- GUSAR, K. 2006, Italian glazed pottery from the venetian period in Zadar. – V: M. Guštin, S. Gelichi, K. Spindler (ur.) *The heritage of the Serenissima: the presentation of architectural and archaeological remains of the Venetian Republic. proceedings of the international conference*, Izola – Venezia, 4.-9. 2005, 141-147.
- GRAD, K., L. FERJANČIČ 1976, *Osnovna geološka karta SFRJ.1:100000. Tolmač lista Kranj: L 33-65*. Zvezni geološki zavod, Beograd.
- GRAYSON, D. K. 1984, *Quantitative zooarchaeology: topics in the analysis of archaeological faunas*. – Orlando, Florida.
- GRIMSHAW, R. W. 1971, *The Chemistry and Physics of Clays and Allied Ceramic Materials*. – Ernest Benn Ltd., London.
- GUŠTIN, M. 1979, *Notranjska. K začetkom železne dobe na severnem Jadranu/ Zu den Anfängen der Eisenzeit an der nördlichen Adria*. - Katalogi in monografije 17.
- GUŠTIN, M. 2004, Lončarske delavnice. – V: M. Guštin (ur.), *Srednjeveška in novoveška keramika iz Pirana in Svetega Ivana/ Ceramiche medievali e postmedievali da Pirano e San Giovanni/ Srednjovekovna i novovekovna keramika iz Pirana i Svetega Ivana*, *Annales Mediterranea*, 53-56, Koper.
- GUŠTIN, M., R. CUNJA, K. K. PREDOVNIK 1993, *Podbožje Stari grad*. – Brežice.
- GUŠTIN, M., M. HORVAT (ur.) 1994, *Ljubljanski grad. Pečnice/ Ljubljana Castle. Stove tiles*. – *Archeologia Historica Slovenia* 1.
- GUŠTIN, M., JEZERŠEK, M. in PROŠEK, N. 2001, Katalog keramičnih najdb iz Celja. – V: M. Guštin (ur.), *Srednjeveško Celje/ Medieval Celje*. *Archeologia Historica Slovenia* 3, 195-238.
- HAYES, J. W. 1972, *Late Roman Pottery*. – London.
- HORNBERGER, M. 1970, *Gesamtbeurteilung der Tierknochenfunde aus der Stadt auf dem Magdalensberg in Kärnten (1948–1966)*. – Kärntner Museumsschriften 49, Klagenfurt.
- HORVAT, J. 1984, Prazgodovinske naselbinske najdbe pri farni cerkvi v Kranju. – *Arheološki vestnik* 34, 140-218.
- HORVAT, J. 1999, Sledovi rimske zasedbe. – V: D. Božič, J. Dular (ur.), *Zakladi tisočletij. Zgodovina Slovenije od neandertalcev do Slovanov*, 189-192, Ljubljana.
- HORVAT, J. 1999a, Roman provincial archaeology in Slovenia following the year 1965: settlement and small finds. – *Arheološki vestnik* 50, 215–257.
- HORVAT, J. 2002, The Hoard of Roman Republican Weapons from Grad near Šmihel. - *Arheološki vestnik* 53, 117-192.
- HORVAT, J. 2008, The beginning of Roman commerce along the main route Aquileia – Emona. – V: R. Auriemma, S. Karinja (ur.), *Terre di mare: l'archeologia dei paesaggi costieri e le variazioni climatiche*, *Atti del Convegno Internazionale di Studi, Trieste*, 8–10 novembre 2007, 444–453, Trst, Piran.
- HORVAT, J. 2009, Romanizacija. – *Arheo* 26, 161–165.
- HORVAT, J. 2012, Skupek keramike iz prve polovice 1. stoletja iz Navporta. – I. Lazar, B. Županek (ur.), *Emona med Akvilejo in Panonijo/ Emona between Aquileia and Pannonia*, 273–299, Koper.
- HORVAT, J. 2015, The consolidation of Roman authority in the hinterland of the northern Adriatic. – V: Y. Marion, F. Tassaux (ur.), *AdriAtlas et l'histoire de l'espace adriatique du VIe s. a.C. au VIIIe s. p.C.*, *Scripta Antiqua* 79, 273–291, Bordeaux.
- HORVAT, J., A. BAVDEK 2009, *Okra, vrata med Sredozemljem in Srednjo Evropo*. – *Opera Instituti Archaeologici Sloveniae* 17, Ljubljana.
- HORVAT, J., B. MUŠIČ 2007, Nauportus, a commercial settlement between the Adriatic and the Danube. – V: M. Chiabà, P. Maggi, C. Magrini (ur.), *Le valli del Natisone e dell'Isonzo tra Centroeuropa e Adriatico*, *Atti del Convegno Internazionale di Studi, San Pietro al Natisone (Udine)*, settembre 2006, *Studi e ricerche sulla Gallia Cisalpina* 20, 165–174, Roma.

- HORVAT, J., P. PETERLE UDOVIČ, T. TOLAR, B. TOŠKAN 2016, Območje pristanišča v Navportu. – *Arheološki vestnik* 67, 177–258.
- HORVAT, M. 1999, *Keramika. Tehnologija keramike, tipologija lončenine, keramični arhiv*. – Razprave Filozofske fakultete, Znanstveni inštitut Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani, Ljubljana.
- HORVAT, Ma. 1999, I risultati delle ricerche archeologiche nel territorio di Ljubljana. – V: M. Buora, B. Žbona Trkman, M. Guštin (ur.), *Ceramica dal Bassomedioevo al Rinascimento in Italia Nordorientale e nelle aree transalpine*. Atti della giornata di studio (Udine, 16. marzo 1996), 145-147, Udine.
- JANEŽIČ, P. 2015, *Prazgodovinska naselbina na severnem dvorišču gradu Khislstein v Kranju*. – Neobjavljeno diplomsko delo, Oddelek za arheologijo, Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani.
- JOSIPOVIČ, D., M. SAGADIN 1999, Kranj – Jelenov klanc. – *Varstvo spomenikov* 38, 56-57.
- KEAY, S. J. 1984, *Late Roman amphorae in the Western Mediterranean. A typology and economic study: the Catalan evidence*. – BAR International Series 196 (i), Oxford.
- KRAMAR, S. 2013, Mineraloško-petrografska in kemična sestava keramike in gline iz lončarskih peči. – V: M. Horvat, *Cogetinci pri Lenartu*. – Zbirka Arheologija na avtocestah Slovenije 37, 225-231.
- KRAMAR, S., J. LUX, A. MLADENVIČ, H. PRISTACZ, B. MIRTIC, M. SAGADIN, M. ROGAN-ŠMUC 2012, Mineralogical and geochemical characteristics of Roman pottery from an archaeological site near Mošnje (Slovenia). – *Applied Clay Science* 57, 39-48.
- KELLER C., 2002, *Aquamanilen und das Ritual des Händewaschen*. – Schweizer Beiträge zur Kulturgeschichte und Archäologie des Mittelalters. Band 29.
- KERMAN, B. 1997, Srednjeveška kovačnica in talilnica pri gradu na Goričkem. – V: M. Guštin, K. Predovnik (ur.), *Drobci nekega vsakdanja/ Bruchstücke eines Alltags*. *Archaeologia Historica Slovenica* 2, 141-159.
- KERMAN, B. 2014, Pod Kotom- sever. – V: Teržan, B., M. Črešnar 2014, 159-176.
- KING, A. 1999, Diet in the Roman world: a regional inter-site comparison of the mammal bones. – *Journal of Roman Archaeology* 12, 168–202.
- KING, A. 2001, The Romanization of diet in the Western Empire: Comparative archaeozoological studies. – V: S. Keay, N. Terrenato (ur.), *Italy and the West: Comparative issues in Romanization*, 210–223, Oxford, Oakville.
- KNEZ, D. 2010, *Od zore do mraka. Križi iz zbirke Narodnega muzeja Slovenije./ From dawn till dusk. Crosses in the collection of the National Museum of Slovenia* – Viri. Gradivo za materialno kulturo Slovencev 8.
- KNIFIC T., T. NABERGOJ 2016, *Srednjeveške zgodbe s stišča svetov*. Ljubljana.
- KOS, M. 1995, Keramika v obdobju gotike. – V: *Gotika v Sloveniji. Svet predmetov. Gothic in Slovenia. The world of objects*, 203-215, Ljubljana.
- KOS, M. 1999, Keramika iz Bevk. – *Argo* 42, št. 1, 67-71.
- KOS, M. 1999a, Ceramiche tardomedievali e rinascimentali italiane e imitazioni da botteghe slovene presso il Narodni muzej Slovenije di Ljubljana. – V: M. Buora, B. Žbona Trkman, M. Guštin (ur.), *Ceramica dal Bassomedioevo al Rinascimento in Italia Nordorientale e nelle aree transalpine*. Atti della giornata di studio (Udine, 16. marzo 1996), 148-150, Udine.
- KOS, M. 2007, *Steklo iz 15. in 16. stoletja./ 15th in 16th Century Glass*. – Viri. Gradivo za materialno kulturo Slovencev VI.
- KOS, M. 2009, Novi vek in moderna doba. – V: P. Turk, J. Istenič, T. Knific, T. Nabergoj (ur.), *Ljubljana – kulturna dediščina reke*, 393-394, Ljubljana.
- KOS, P. 1986, *The Monetary Circulation in the Southeastern Alpine region ca. 300 B.C. - A.D. 1000*. Situla, razprave narodnega muzeja 24.
- KOS, P. 1997, Noriki (Norici). – *Leksikon antične numizmatike. S poudarkom na prostoru jugovzhodnih Alp*, 244-247, Ljubljana.
- KOVÁCS, G. 2009, *Ceramics from Carniola at Bajcsavár, a 16th-century border castle in Southwestern Hungary*. – *Acta Archaeologica Academiae Scientiarum Hungaricae* 60, 1, 253-274, Budapest.
- KRAMBERGER T., B. NADBATH, B. PETEK, I. PINTÉR, K. K. PREDOVNIK, M. GUŠTIN 1994, Vrednotenje. – V: M. Guštin, M. Horvat (ur.), *Ljubljanski grad. Pečnice*. – *Archeologia historica Slovenica* 1, 71-85.
- KRABATH, S. 2001, *Die hoch- und spätmittelalterlichen Buntmetallfunde nördlich der Alpen. Eine archäologisch-kunsthistorische Untersuchung zu ihrer Herstellungstechnik, funktionalen Bestimmung*. Band 1 – Text. – *Internationale Archäologie* 63.
- KRAMAR D. (ur.), 2005, *Auf Sand gebaut Weitschwar/ Bajcsavár*. – *Forschungen zur geschichtlichen Landeskunde der Steiermark*. Band XLVIII.
- KRIŽ, B., M. JEREB, B. TERŽAN 2014, Novo mesto, Kapiteljska njiva. – V: Teržan, B., M. Črešnar 2014, 473-484.
- KRON, G. 2002, Archaeozoological evidence for the productivity of Roman livestock farming. – *Münstersche Beiträge zur antiken Handelsgeschichte* 21(2), 53–73.
- KRYŠTUFEK, B. 1991, *Sesalci Slovenije*. – Ljubljana.
- KURZMANN, P. 2000, *Die Destillation im Mittelalter. Archäologische Funde und Alchemie*. – Tübingen.
- LAMUT, B. 1993, Poznosrednjeveške in zgodnjenovoveške najdbe s Ptuja. Preliminarno poročilo o arheoloških izkopavanjih na lokaciji Ptuj – Prešernova ul. 6. – V: B. Lamut (ur.), *Ptujski arheološki zbornik. Ob 100-letnici muzeja in muzejskega društva*. Ptuj.
- LAMUT, B. 2001, Ormož- The Chronological Structure of the Late Bronze and Early Iron age Settlement. – V: A. Lippert (ur.), *Die Dra-, Mur- und Raab- Region im 1. vorchristlichen Jahrtausend*. Akten des Internationalen und Interdisziplinären Symposiums vom 26. bis 29. April 2000 in Bad Radkersburg, *Universitätsforschungen zur prähistorischen Archäologie* 78, 207-242, Bonn.
- LAZAR, I. 2001, Srednjeveško steklo iz Celja/Medieval glass from Celje. – V: Guštin M., *Srednjeveško Celje/Medieval Celje*. *Archaeologia Historica Slovenica* 3, 69-96.
- LEBEN N., M. SAGADIN, 2008, Kranj. – *Kulturni in naravni spomeniki Slovenije* 211, *zbirka vodnikov*. – Ljubljana.
- LEPETZ, S. 1996, L'animal dans l'économie gallo-romaine. – *Revue archéologique de Picardie, Numéro spécial* 12, 81–147.
- LOESCHKE, S. 1919, *Lampen aus Vindonissa. Ein Beitrag zur Geschichte von Vindonissa und des antiken Beleuchtungswesens*. – Zürich.

- LUX, J., M. SAGADIN 2012, Poskus časovne umestitve objekta 2 rimske vile rustike pri Mošnjah. – I. Lazar, B. Županek (ur.), *Emona med Akvilejo in Panonijo/Emona between Aquileia and Pannonia*, 311–321, Koper.
- LAZAR, I. 2001, Srednjeveško steklo iz Celja/Medieval glass from Celje. – V: Guštin M., *Srednjeveško Celje/Medieval Celje*. Archaeologia Historica Slovenica 3, 69–96.
- LOZAR ŠTAMCAR, M. 1995, Svetila v času gotike. – V: *Gotika v Sloveniji. Svet predmetov/ Gothic in Slovenia. The world of objects*, 261–263, Ljubljana.
- MACKINNON, M. 2004, *Production and consumption of animals in Roman Italy. Integrating the zooarchaeological and textual evidence*. – Journal of Roman Archaeology, Supplementary series 54, Portsmouth, Rhode Island.
- MASON, P. 2012, Something old, something new, something borrowed... Romanisation and the creation of identity in Early Roman central and south-eastern Slovenia. – I. Lazar, B. Županek (ur.), *Emona med Akvilejo in Panonijo/Emona between Aquileia and Pannonia*, 389–406, Koper.
- MAZZEO SARAZINO, L. 1985, *Atlante delle forme ceramiche. Enciclopedia dell'arte antica, classica e orientale*. Istituto della Enciclopedia Italiana. – Roma.
- MCCORMICK, M., U. BÜNTGEN, M. CANE, E. COOK, K. HARPER, P. HUYBERS, T. LITT, S. MANNING, P. MAYEWSKI, A. MORE, K. NICOLUSSI, W. TEGEL 2012, Climate change during and after the Roman empire: reconstructing the past from scientific and historical evidence. – *Journal of Interdisciplinary History* 43(2), 169–220.
- MEDOVIČ, P. 1988, *Kalakača, naselje ranog gvozdenog doba/Die früheisenzeitliche Siedlung Kalakača*. – Posebna izdaja. Vojvodanski muzej 10, Novi Sad.
- MELE, M. 2009, *Naselbini Hajndl in Ormož v pozni bronasti in zgodnji železni dobi*. – Neobjavljena disertacija, Oddelek za arheologijo, Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani.
- METZNER-NEBELSICK, C. 1997, Tönerne Stecker-“magische” Gegenstände? Ein Beitrag zum keramischen Symbolgut der Urnenfelder- und Hallstattzeit in Südost- und Mitteleuropa. – V: *Hrónos: Beiträge zur prähistorischen Archäologie zwischen Nord- und Südosteuropa. Festschrift für Bernhard Hänsel*. – Studia honoraria 1, 577–599, Espelkamp.
- MILEUSNIČ Z., D. BADOVINAC 2012, Srednje- in novo-veška keramika iz starega mandrača v Koprju. Arheološke raziskave leta 2007. Middle and modern age ceramic from the old small harbour at Koper. Archaeological investigations in 2007. – V: A. Gaspari, Erič M. (ur.), *Potopljena preteklost. Arheologija vodnih okolij in raziskovanje podvodne kulturne dediščine v Sloveniji*. Zbornik ob 128-letnici Dežmanovih raziskav Ljubljani na Vrhniki (1884–2012), 145–156, Radovljica.
- MUŠIČ, B., J. HORVAT 2007, Nauportus – an Early Roman trading post at Dolge njive in Vrhnika: the results of geophysical prospecting using a variety of independent methods. – *Arheološki vestnik* 58, 219–283.
- NABERGOJ, T. 1995, Arheologija in gotika. – V: *Gotika v Sloveniji. Svet predmetov/ Gothic in Slovenia. The world of objects*, 7–119, Ljubljana.
- NABERGOJ, T. 1999, Srednjeveška keramika iz Ljubljane in Ljubljani: iz zbirke Arheološkega oddelka Narodnega muzeja Slovenije. – *Argo* 42, št. 1, 39–66.
- OMAN, D. 1981, Brinjeva gora – 1953, obdelava prazgodovinske keramike. – *Arheološki vestnik* 32, 144–216.
- OREHEK, B. 2014, *Zgodnjeantični Kranj v luči novih raziskav (Glavni trg)*. – Neobjavljeno diplomsko delo, Oddelek za arheologijo, Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani.
- OUESLATI, T., S. ROBIN, P. MARQUIS 2006, A multidisciplinary approach towards the definition of the status of the Gallo-Roman city of Paris: ceramic and animal-resource production and provisioning. – V: M. Maltby (ur.), *Integrating zooarchaeology*, Proceedings of the 9th conference of the International Council of Archaeozoology, Durham, August 2002, 98–108, Oxford.
- PAHIČ, S. 1972, *Pobrežje*. – Katalogi in monografije 6.
- PANCIERA, S. 1957, *Vita economica di Aquileia in età romana*. – Aquileia.
- PAPACOSTAS, T. 2001, ‘The economy of Late Antique Cyprus’, – V: S. Kingsley, M. Decker (ur.), *Economy and exchange in the East Mediterranean during Late Antiquity*. Oxbow, Oxford, 107 – 128.
- PAVAN, M. 1955, *La provincia romana della Pannonia Superior*. – Atti della Accademia nazionale dei Lincei, Classe di Scienze morali, storiche e filologiche, ser. 8, vol. 6, fasc. 5, Roma.
- PAYNE, S. 1973, Kill-off patterns in sheep and goats: the mandibles from Aşvan Kale. – *Anatolian studies* 23, 281–303.
- PAYNE, S. 1987, Reference codes for wear states in the mandibular cheek teeth of sheep and goats. – *Journal of archaeological science* 14, 609–614.
- PERKO, D., M. OROŽEN ADAMIČ (ur.) 1998, *Slovenija. Pokrajine in ljudje*. – Ljubljana.
- PERKO, V. 1994, Spätantike keramische Neufunde aus Piran. – *Rei Cretariae Romanae Fautorum acta* 34=Alba Regia 25, 241–248.
- PERKO, V. 2001, Seaborne trade routes in the north-east Adriatic and their connections to the hinterland in the late antiquity. – V: *L'adriatico dalla tarda antichità all'età carolingia: atti del convegno di studio Brescia 11-13 ottobre 2001* (Firenze 2005), 49–77.
- PERKO, V. 2012, Fiat lux! Svetila na prostoru današnje Slovenije v antiki. – V: V. Perko, A. Nestorovič, I. Žižek (ur.), *Ex oriente lux, Rimskodobna svetila in oljenke iz Slovenije*, Ptuj, 24–83.
- PERKO, V. 2013, The hidden power of small images: oil lamps, an instrument of romanisation? = Skrivena snaga malih predstava: uljane lampe kao instrument romanizacije? – V: S. Krunic, (ur.), *Acta sa stručnog skupa Antičke svetiljke: kronologija, tipologija i ornamentika*, 9–16, Beograd.
- PERKO, V., B. ŽBONA-TRKMAN 2005, Ceramic Finds from Ajdovščina - Fluvio Frigido, an early Roman Road Station and late Roman Fortress Castra. – *Rei Cretariae Romanae Fautorum acta* 39, 277–286.
- PERKO V., ZUPANČIČ M. 2005, Amphorae in western Slovenia and in northern Istra. – V: *LRCW 1: Late roman coarse wares, cooking wares and amphorae in the Mediterranean: archaeology and archaeometry*, BAR International Series 1340 (Oxford 2005) 521–536.
- PERRY-GAL, L., A. ERLICH, A. GILBOA, G. BAR-OZ 2015, Earliest economic exploitation of chicken outside East Asia: Evidence from the Hellenistic Southern Levant. – *PNAS* 112(32), 9849–9854.

- PETEK, B. 1999, *Poznosrednjeveške in novoveške steklene najdbe iz Turjaške palače v Ljubljani*. – Neobjavljeno diplomsko delo, Oddelek za arheologijo, Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani.
- PETRUCCI, G. 1997, La fauna protostorica e romana, Scavi Soprintendenza 1988–1992. – V: F. Maselli Scotti (ur.), *Il Civico museo archeologico di Muggia*, 121–127, Muggia.
- PETRUCCI, G. 2007a, Sfruttamento della fauna nel territorio di Aquileia: trasformazione, consumo e distribuzione dei prodotti. I dati dell'archeozoologia. – V: G. Cuscito, C. Zaccaria (ur.), *Aquileia dalle origini alla costituzione del ducato Longobardo: territorio, economia, società*, Antichità Altoadriatiche 65, 755–782, Trieste.
- PETRUCCI, G. 2007b, Analisi dei resti faunistici. – V: C. Morselli (ur.), *Trieste antica*, Lo scavo di Crosada. I materiali, 511–559, Trieste.
- PETRUCCI, G. 2008, Archeozoologia in Friuli Venezia Giulia. Dati, considerazioni ed ipotesi sullo sfruttamento delle risorse di origine animale da recenti scavi condotti in Regione. – *Notiziario della Soprintendenza per i Beni Archeologici del Friuli Venezia Giulia* 3, 264–269.
- PFLAUM, V. (ur.) 2016, V blesku kovinske oprave. Poznoantična lamelna oklepa iz Kranja. / Gleaming in armour. Late Antque lamellar armours from Kranj. - Kranj.
- PORENTA, S., B. ŠTULAR, B. TOŠKAN, Z. MILEUSNIČ, J. DIRJEC 2015, Poznosrednjeveško in zgodnjenovoveško najdišče Župnijski dom v Šentvidu pri Stični. Analiza lončenine in živalskih ostankov. – *Arheološki vestnik* 66, 333–397.
- PREDOVNIK, K. K. 1995, Pečnice z gradu Podsreda. – V: *Gotika na Kozjanskem z izbranimi kosi plastike in slikarstva / Die Gotik in Kozjansko mit ausgewählten Stücken der Plastik und der Malerei*, 39–48, Podsreda.
- PREDOVNIK, K. K. 2003, *Trdnjava Kostanjevica na Starem gradu nad Podbočjem*. - Archaeologia Historica Slovenica 4.
- PREDOVNIK, K. K. 2006, Srednjeveška in novoveška lončenina s planin v Kamniško-Savinjskih Alpah. – T. Cevc (ur.) *Človek v Alpah. Desetletje (1996-2006) raziskav o navzočnosti človeka v slovenskih Alpah*, 182–208, Ljubljana.
- PREDOVNIK, K. K. 2009, Prunk bei Tisch. Vom Beginn der Neuzeit in den slowenischen Ländern. – V: B. Scholkmann, S. Frommer, C. Vossler, M. Wolf (ur.), *Zwischen Tradition und Wandel. Archäologie des 15. und 16. Jahrhunderts*. - Tübinger Forschungen zur historischen Archäologie Band 3, Verlag Dr. Faustus, 281–290.
- PREDOVNIK, K. M. DACAR, M. LAVRINC 2008, *Cerkev sv. Jerneja v Šentjernejju. Arheološka izkopavanja v letih 1985 in 1986*. - Archaeologia historica Slovenica 6.
- PUŠ, I. 1971, *Žarnogoriška nekropola na dvorišču SAZU v Ljubljani*. – Razpr. 1. razr. SAZU 7/1.
- PUŠ, I. 1982, *Prazgodovinsko žarno grobišče v Ljubljani*. – Razpr. 1. razr. SAZU 13/2.
- RUTTKAY, A. 1976, Waffen und Reiterausrüstung des 9. bis zur ersten Hälfte des 14. Jahrhunderts in der Slowakai (II). - *Slovenská Archeológia* 24/2, 245–395.
- QUINN, P. S. 2015, *Ceramic Petrography. The Interpretation of Archaeological Pottery & Related Artefacts in Thin Section*. – Archaeopress, Oxford.
- RAVNIK, M. 2012, *Korenine mesta Maribora. Nova dognanja na Piramidi*. – Maribor.
- REEDY, C. L. 2008, *Thin-Section Petrography of Stone and Ceramic Cultural Material*. – Archetype Publications, London.
- REIMER, P. J., E. BARD, A. BAYLISS, J. W. BECK, P. G. BLACKWELL, C. BRONK RAMSEY, C. E. BUCK, H. CHENG, R. L. EDEWARDS, M. FRIEDRICH, P. M. GROOTES, T. P. GUILDERSON, H. HAFLIDASON, I. HAJDAS, C. HATTÉ, T. J. HEATON, D. L. HOFFMANN, A. G. HOGG, K. A. HUGHEN, K. F. KAISER, B. KROMER, S. W. MANNING, M. NIU, R. W. REIMER, D. A. RICHARDS, E. M. SCOTT, J. R. SOUTHON, R. A. STAFF, C. S. M. TURNEY, J. VAN DER PLICHT 2013, IntCal13 and Marine13 radiocarbon age calibration curves, 0–50,000 years cal BP. – *Radiocarbon* 55(4), 1869–1887.
- RICE, P. M. 1987, *Pottery Analysis. A Sourcebook*. - The University of Chicago Press, Chicago and London.
- RIEDEL, A. 1976, La fauna del castelciere degli Elleri (Trieste). – *Atti del Museo civico di Storia Naturale di Trieste* 29(2), 105–122.
- RIEDEL, A. 1985, Die Fauna von Altino (Venetien) im Verhältnis zu den Faunen nordostitaliens und der Alpenländer. – *Razprave IV. razreda SAZU* 26, 131–146.
- RIEDEL, A. 1986, Risultati di ricerche archeozoologiche eseguite nella regione fra la costa adriatica ed il crinale alpino (dal Neolitico recente al Medio Evo). – *Padusa* 22(1–4), 1–220.
- RIEDEL, A. 1989, The wild animals of Northeastern Italy from Neolithic to Medieval times: an archaeozoological comment. – *Natura Bresciana* 26, 311–330.
- RIEDEL, A. 1993, Die Tierknochenfunde des römischen Lager vicus von Traismauer / Augustiana in Niederösterreich. – *Annalen des Naturhistorischen Museums in Wien* 95(A), 179–294.
- RIEDEL, A. 1994a, Ossi animali. – V: M. Verzár-Bass (ur.), *Scavi ad Aquileia I: L'area a est del foro. Rapporto degli scavi 1989–91*, Studi e ricerche sulla Galia Cisalpina 3(2), 583–591, Roma.
- RIEDEL, A. 1994b, Archaeozoological investigations in North-eastern Italy: the exploitation of animals since the Neolithic. – *Preistoria alpina* 30, 43–94.
- RIEDEL, A. 2004, Tierknochen aus der römischen Villa rustica von Nickelsdorf im Burgenland (Österreich). – *Annalen des Naturhistorischen Museums in Wien* 106(A), 449–539.
- RIEDEL, A. 2007, Ein spätantiker Tierknochenfundkomplex aus Drösing an der March (Niederösterreich). – *Annalen des Naturhistorischen Museums in Wien* 109(A), 29–72.
- RISMONDO H., 2008, Kranj – arheološko najdišče Kranj. – *Varstvo spomenikov* 44, Poročila, 114–115.
- ROKAVEC, D. 2014, *Gline v Sloveniji / Clays in Slovenia*. - Geološki zavod Slovenije, Ljubljana.
- ROLETT, B.V., M.-Y. CHIU 1994, Age estimation of prehistoric pigs (*Sus scrofa*) by molar eruption and attrition. – *Journal of Archaeological Science* 21, 377–386.
- ROTH, J.P. 1999, *The logistics of the Roman army at war* (264 B.C. - A.D. 235). – Leiden, Boston, Köln.
- ROTH HEEGE, E. 2012, *Ofenkeramik und Kachelofen. Typologie, Terminologie und Rekonstruktion im deutschsprachigen Raum (CH, D, A, FL) mit einem Glossar in sieben Sprachen*. – Schweizer Beiträge zur Kulturgeschichte und Archäologie des Mittelalters, Sonderband 39, Basel.

- ROZMAN, B. 2004, Keramika iz prazgodovinske naselbine v Kranju (Pavšlarjeva hiša). – *Arheološki vestnik* 55, 55-109.
- ROZMAN L., 2008, Kranj – Tomšičeva ulica 38. – *Varstvo spomenikov* 44, Poročila, 115-116.
- SAGADIN M., 1990, Kranj – Grad Kieselstein. – *Varstvo spomenikov* 32, 179.
- SAGADIN M., 1991, Grad Kieselstein. – *Varstvo spomenikov* 33, 221.
- SAGADIN, M. 1995, Poselitvena slika rimskega podeželja na Gorenjskem. – *Kranjski zbornik* 1995, 13–22, Kranj.
- SAGADIN M., 1999, 93. Kranj. – *Varstvo spomenikov* 38, 55-56.
- SAGADIN M., 2000, Poznoantična steklarska delavnica v Kranju. – *Kranjski zbornik* 2000, 13-22.
- SAGADIN, M. 2003, Zgodnjeantični Kranj. – V: B. Jenčič, D. Globočnik, M. Roglej, A. Lavrič, G. Zupan, A. Železnik (ur.), *Avguštinov zbornik, 50 let Gorenjskega muzeja*, Gorenjski kraji in ljudje 24, 71–81, Kranj.
- SAGADIN M., 2005a, Rezultati raziskav kranjskega mestnega obzidja. – *Kranjski zbornik* 2005, 7-18.
- SAGADIN M., 2005b, Kranj – srednjeveško mestno obzidje. – *Varstvo spomenikov* 42, 72-74.
- SAGADIN, M. 2006, Ozemlje občine Šenčur v arheoloških obdobjih. – V: M. Kadivec (ur.), *Pod Jurijevim klobukom, Zbornik Občine Šenčur*, 19–30, Šenčur.
- SAGADIN M., 2007, Kranj – srednjeveško mestno obzidje. – *Varstvo spomenikov* 43, 104-105.
- SAGADIN M., 2008, *Od Karnija do Kranja. Arheološki podatki o razvoju poselitve v antičnem in zgodnjerednjeveškem obdobju*. – Neobjavljena disertacija, Oddelek za arheologijo, Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani.
- SAGADIN, M. 2015, Evidence of the Roman army in Early Roman Kranj. – V: J. Istenič, B. Laharnar, J. Horvat (ur.), *Evidence of the Roman army in Slovenia*. – Katalogi in monografije 41, 209–220, Ljubljana.
- SCHINDLER KAUDELKA, E. 1975, *Die dünnwandige Gebrauchskeramik vom Magdalensberg*. – *Kärntner Museumsschriften* 58. Archäologische Forschungen zu den Grabungen auf dem Magdalensberg 3, Klagenfurt.
- SCHINDLER KAUDELKA, E. 1980, *Die römische Modelkeramik vom Magdalensberg*. – *Kärntner Museumsschriften* 66. Archäologische Forschungen zu den Grabungen auf dem Magdalensberg 7, Klagenfurt.
- SCHINDLER KAUDELKA, E. 1989, *Die gewöhnliche Gebrauchskeramik vom Magdalensberg*. – *Kärntner Museumsschriften* 72, Archäologische Forschungen zu den Grabungen auf dem Magdalensberg 10, Klagenfurt.
- SCHINDLER KAUDELKA, E. 2012a, Céramiques communes du Magdalensberg: un cas exceptionnel dans le Norique. – V: *Les céramiques communes dans leur contexte régional: faciès de consommation et mode d'approvisionnement*. Actes de la table ronde organisée à Lyon les 2 et 3 février 2009 à la Maison de l'Orient et de la Méditerranée, Volume 60, 185-218, Lyon.
- SCHINDLER KAUDELKA, E. 2012, La ceramica a pareti sottili del Magdalensberg 1975-1998-2011, - V: I. Lazar, B. Županek (ur.), *Emona between Aquileia and Pannonia*, 323-366, Koper.
- SCHINDLER, M., S. SCHEFFENEGGER 1977, *Die glatte rotte Terra Sigillata vom Magdalensberg*. – *Kärntner Museumsschriften* 62, Archäologische Forschungen zu den Grabungen auf dem Magdalensberg 5, Klagenfurt.
- SCHLUMBAUM, A., B. STOPP, G. BREUER, A. REHAZEK, M. TURGAY, R. BLATTER, J. SCHIBLER 2003, Combining archaeozoology and molecular genetics: the reason behind the changes in cattle size between 150BC and 700AD in Northern Switzerland. – *Antiquity* 77 (298). Project Gallery.
- SAKARA SUČEVIĆ, M. 2004, *Kaštelir, prazgodovinska naselbina pri Novi vasi/Brtonigla (Istra). Prehistoric settlement near Nova vas/Brtonigla (Istra)*. - *Annales Mediterranea*.
- SILVER, I. A. 1969, The Ageing of Domestic Animals. – V: D.R. Brothwell, E.S. Higgs (ur.), *Science in archaeology: a comprehensive survey of progress and research*, 283–302, London.
- SLABE, M. 1977, Loška slikana meščanska keramika. – *Loški razgledi* 24, 55-57.
- SLAPŠAK, B. 2003, O koncu prazgodovinskih skupnosti na Krasu. – *Arheološki vestnik* 54, 243–257.
- SMOLE M., 1982, *Graščine na nekdanjem Kranjskem*. – Ljubljana.
- SMOLNIK, R. 1994, *Der Burgstallkogel bei Kleinklein II. Die Keramik der vorgeschichtlichen Siedlung*. - Veröffentlichung des Vorgeschichtlichen Seminars Marburg, Sonderband 9, Hamburg.
- SRAKA, M. 2016, *Prazgodovinske kronologije in kulturna zaporedja*. – Neobjavljena doktorska disertacija, Oddelek za arheologijo, Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani.
- STARE, F. 1954, *Ilirske najdbe železne dobe v Ljubljani*. - Dela 1. razreda SAZU 9/7.
- STARE, F. 1955, *Vače*. - Katalogi in monografije 1.
- STARE, F. 1975, *Dobova*. – Posavski muzej Brežice 2. – Brežice.
- STARE, V. 1980, *Kranj: nekropola iz časa preseljevanja ljudstev*. – Katalogi in monografije 18, Ljubljana.
- STARE, V. 2002, Kovinski predmeti z jugovzhodnega dela naselja na Otoku pri Dobravi (Gutenwert). - *Argo* 45/1, 18-43.
- STARE, V. 2004, Kovinske in keramične ostaline iz stanovaljskega in obrtniškega predela na sredini naselja na Otoku pri Dobravi. - *Argo* 47/2, 39-73.
- STENICO, A. 1963-64, Localizata a Cremona una Produzione di Vasellame "Tipo Aco", – *Rei Cetariae Romanae Factorum acta* 5-6, 51-59.
- STEPANJAN, U. 2013, *Lončarska delavnica iz 16. in 17. stoletja v Kranju: izkopavanja Lovskega dvorca leta 2009*. – Neobjavljeno diplomsko delo, Oddelek za arheologijo, Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani.
- STOKIN, M., M. NOVŠAK 2002, *Arheološka zaščitna izkopavanja Sermin 2001–2002: arheološko poročilo*. (Neobjavljeno poročilo, arhiv ZVKDS, OE Piran).
- STOPAR I., 1975, Poznogotske pečnice s celjskega območja. - *Varstvo spomenikov* 20, 275-306.
- STOPAR I.- 1977, Renesančne pečnice s celjskega območja. - *Varstvo spomenikov* 21, 63-100.
- STOPAR I., 1996, *Grajske stavbe v Sloveniji. Gorenjska. Ob zgornjem toku Save. Prva knjiga*. – Ljubljana.
- STUIVER, M., H. A. POLACH 1977, Discussion; Reporting of C-14 data. – *Radiocarbon* 19(3), 355-363.
- SVOLJŠAK, D., A. POGAČNIK 2001, *Tolmin, prazgodovinsko grobišče I. Katalog/Tolmin, the prehistoric cemetery I. Catalogue*. - Katalogi in monografije 34.

- SVOLJŠAK, D., A. POGAČNIK 2002, *Tolmin, prazgodovinsko grobišče II. Razprave/Tolmin, the prehistoric cemetery II. Treatises.* - Katalogi in monografije 35.
- ŠAŠEL KOS, M. 1995: The 15th legion at Emona – some thoughts. – *Zeitschrift für Papyrologie und Epigraphik* 109, 227–244.
- ŠAŠEL KOS, M. 2009, Ig – podeželsko naselje na južnem robu Barja. – V: P. Turk, J. Istenič, T. Knific, T. Nabregoj (ur.), *Ljubljana – kulturna dediščina reke*, 100–103, Ljubljana.
- ŠAVEL, I. 1994, *Prazgodovinske naselbine v Pomurju.* - Maribor.
- ŠKVOR JERNEJČIČ, B. 2011, Motiv trikotnika s podaljški na glinenem posodju v pozni bronasti in zgodnji železni dobi: razmislek o njegovi okrasni in simbolni vrednosti. - *Studia mythologica Slavica* 14, 23–52.
- ŠKVOR JERNEJČIČ, B. 2014, *Žarna nekropola v Ljubljani in preobrazba ljubljanske skupine na prehodu iz bronaste v železno dobo.* – Neobjavljena disertacija, Oddelek za arheologijo, Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani.
- ŠTUKL, J. 2002, *Arheološke raziskave srednjeveške Škofje Loke.* – Neobjavljeno diplomsko delo, Oddelek za arheologijo, Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani.
- ŠTUKL, J. 2004, *Arheološke raziskave srednjeveške Škofje Loke. Katalog razstave.* – Škofja Loka.
- ŠTUKL, J. 2007, O puščičnih ostenh za lok in samostrel z območja srednjeveške Škofje Loke. - *Arheološki vestnik* 58, 367–374.
- ŠTULAR, B. 2009, *Mali grad. Visokosrednjeveški grad v Kamniku.* – Opera Instituti Archaeologici Sloveniae 15.
- ŠTULAR, B. 2013, Drobni predmeti. – V: B. Štular (ur.), *Grad Smednik. Raziskave 2011–2012.* Monografije CPA 2, 51–78, Ljubljana.
- TASSAUX, F., R. MATIJAŠIČ, V. KOVAČIČ, 2001, *Loron (Croatie). Un grand centre de production d'amphores à huile istriennes (Ier - VIe s. p. C.).* – Bordeaux.
- TEICHERT, M. 1969, Osteometrische Untersuchungen zur Berechnung der Widerristhöhe bei vor- und frühgeschichtlichen Schweinen. – *Ethnographisch-Archäologische Zeitschrift* 10, 517–525.
- TERRY, R., G. CHILINGAR G. 1955, Summary of Concerning some additional aids in studying sedimentary formations' by M.S. Shvetsov. - *Journal of Sedimentary Research* 25, 229–234.
- TERŽAN, B. 1990, *Starejša železna doba na Slovenskem Štajerskem/The Early iron Age in Slovenian Styria.* – Katalogi in monografije 25.
- TERŽAN, B. 2002, Kronološki oris. - V: Svoltjšak D., A. Pogačnik 2002, 85–102.
- TERŽAN, B., M. ČREŠNAR 2014, *Absolutno datiranje bronaste in železne dobe/Absolute dating of Bronze and Iron Ages in Slovenia.* - Katalogi in monografije 40.
- TICA, G. 2007, *Šmaterž.* – Zbirka Arheologija na avtocestah Slovenije 4.
- TITE, M. S., V. KILIKOGLU IN G. VEKINIS 2001, Strength, toughness and thermal shock resistance of ancient ceramics, and their influence on technological choice. - *Archaeometry* 43/3, 301–324.
- TOMANIČ-JEVREMOV, M. 1997, Ormož. – V: M. Guštin, K. Predovnik (ur.), *Drobci nekega vsakdanja/ Bruchstücke eines Alltags.* Archaeologia Historica Slovenica 2, 107–139.
- TOMAŽINČIČ, Š. 2009, *Krokodil v Kranju,* Delo, Leto 51, št. 71 (26. mar.2009), 18.
- TOMAŽINČIČ, Š. 2011, *Poročilo o arheoloških raziskavah Jelenovega klanca na Ljubljanski cesti v Kranju.* (Neobjavljeno poročilo, arhiv Magelan skupina d.o.o., Kranj).
- TOMAŽINČIČ, Š. 2012, *Poročilo o zaščitnih arheoloških izkopavanjih na trasi energetskega kabla in vodovoda na območju Pungarta v Kranju.* (Neobjavljeno poročilo, arhiv Magelan skupina d.o.o., Kranj).
- TOMEDI, G. 2002, *Das hallstattzeitliche Gräberfeld von Frög (Die Altgrabungen von 1883 bis 1892).* – Archaeolingua, vol. 14.
- TOŠKAN, B., J. DIRJEC 2007a, *Sesalska favna s Kočevarjevega vrta – elektro, Vrhnika (2006).* (Neobjavljeno poročilo, arhiv Inštituta za arheologijo ZRC SAZU, Ljubljana).
- TOŠKAN, B., J. DIRJEC 2007b, *Sesalska favna s Kočevarjevega vrta – elektro, Vrhnika (2006).* Dodatek. (Neobjavljeno poročilo, arhiv Inštituta za arheologijo ZRC SAZU, Ljubljana).
- TOŠKAN, B., J. DIRJEC 2009, *Živalski ostanki iz rimskodobne Kolacione.* – V: S. Djura Jelenko, M. Kumprej Gorjanc, *Svet živih – svet mrtvih: Kolaciona – 100 let,* 32–36, Slovenj Gradec.
- TOŠKAN, B., J. DIRJEC 2010, *Ekonomska specializacija in socialna diferenciacija v poznobronastodobnem in zgodnježeleznodobnem Ormožu: arheozoološki pogled.* – V: J. Dular, M. Tomanič Jevremov (ur.), *Ormož, utrjeno naselje iz pozne bronaste in starejše železne dobe,* Opera Instituti Archaeologici Sloveniae 18, 99–121, Ljubljana.
- TOŠKAN, B., J. DIRJEC 2011a, *Sesalska makrofavna.* – V: Z. Modrijan, T. Milavec, *Poznoantična utrjena naselbina Tonovcov grad pri Kobaridu. Najdbe,* Opera Instituti Archaeologici Sloveniae 24, 303–388, Ljubljana.
- TOŠKAN, B., J. DIRJEC 2011b, *Živalski ostanki iz poznoantičnega Kranja: izkopavanja iz let 2008 in 2009.* (Neobjavljeno poročilo, arhiv Inštituta za arheologijo ZRC SAZU, Ljubljana).
- TOŠKAN, B., J. DIRJEC 2012a, *Živalski ostanki z območja Jelenovega klanca na Ljubljanski cesti v Kranju: izkopavanja iz let 2009 in 2010.* (Neobjavljeno poročilo, arhiv Inštituta za arheologijo ZRC SAZU, Ljubljana).
- TOŠKAN, B., J. DIRJEC 2012b, *Živalski ostanki s trase energetskega kabla in vodovoda na območju Pungarta v Kranju: izkopavanja v letu 2011.* (Neobjavljeno poročilo, arhiv Inštituta za arheologijo ZRC SAZU, Ljubljana).
- TOŠKAN, B. 2013, *Domače govedo v romaniziranem jugovzhodnoalpskem prostoru: arheozoološki pogled.* – *Keria* 15(1), 35–72.
- TOŠKAN, B., J. DIRJEC 2014, *Živalski ostanki iz rimskodobnih kontekstov na lokaciji Gregorčičeva 1, Ljubljana (izkopavanja dec. 2013 – jan. 2014).* (Neobjavljeno poročilo, arhiv Inštituta za arheologijo ZRC SAZU, Ljubljana).
- TOŠKAN, B. 2015, *Sejati ali ne sejati, to je tu vprašanje. O pomenu drobnih živalskih najdb v arheo(zoo)logiji.* – *Arheo* 32, 65–81.
- TOŠKAN, B., J. DIRJEC 2015, *Preliminarno strokovno poročilo o arheozooloških raziskavah grobišča v Lajbu in ostankov prazgodovinske poselitve pod Savsko cesto in na sejmišču v Kranju.* (Neobjavljeno poročilo, arhiv Inštituta za arheologijo ZRC SAZU, Ljubljana).

- TOŠKAN, B. 2016a, Arheozoologija. – V: M. Andrič, T. Tolar, B. Toškan, *Okoljska arheologija in paleoekologija: palinologija, arheobotanika in arheozoologija*, 81–123, Ljubljana.
- TOŠKAN, B., Pometeno pod preprogo: živalski ostanki na pragu rimske Emone. – V: B. Vičič, B. Županek (ur.), *Emona 2000: urbanizacija prostora – nastanek mesta*, Ljubljana (v tisku).
- TURK, I. 2000, Favna. – V: S. Ciglenceki, *Tinje nad Loko pri Žusmu, poznoantična in zgodnesrednjeveška naselbina*, Opera Instituti Archaeologici Sloveniae 4, 167–171, Ljubljana.
- TURK, I., Z. MODRIJAN, T. PRUS, M. CULIBERG, A. ŠERCELJ, V. PERKO, J. DIRJEC, P. PAVLIN 1993, Podmol pri Kastelcu – novo večplastno arheološko najdišče na Krasu, Slovenija. – *Arheološki vestnik* 44, 45–96.
- URANKAR R., H. BEŠTER 2014, *Arheološka izkopavanja v Kranju, mestno jedro Kranja. Trubarjev trg s Pungertom, Cankarjeva, Vodopivčeva ulica, Glavni trg, Poštna ulica in vrt Kieselsteina (Prvo strokovno poročilo o raziskavi)*. (Neobjavljeno poročilo, arhiv PJP d.o.o., Slovenska Bistrica).
- UREK, M., L. ROZMAN 2012, *Poročilo o arheoloških zaščitnih izkopavanjih na lokaciji Tomšičeve-Tavčarjeve / južni del 2008–2010 v Kranju*. (Neobjavljeno poročilo, arhiv Magelan skupina d.o.o., Kranj).
- UREK, S., T. PODOBNIK, Š. TOMAŽINČIČ, S. DJOKIČ 2015, *Končno strokovno poročilo o arheoloških raziskavah grobišča v Lajbu in ostankov prazgodovinske poselitve pod Savsko cesto in na Sejmišču v Kranju (EŠD 5145, Kranj – Arheološko najdišče Lajb; EŠD 274, Kranj - Mestno jedro)*. (Neobjavljeno poročilo, arhiv Magelan skupina d.o.o., Kranj).
- VERŠNIK, N. 2009, 115. Pečnica. – V: Turk, P., Istenič, J., Knific, T., Nabergoj, T. (ur.), *Ljubljana – kulturna dediščina reke*, 334–335, Ljubljana.
- VERŠNIK, N. 2009a, Srednji vek. – V: P. Turk, J. Istenič, T. Knific, T. Nabergoj (ur.), *Ljubljana – kulturna dediščina reke*, 342–343, 354–355, Ljubljana.
- VITČIČ, B. 1993, Zgodnje rimske naselje pod Grajskim gričem v Ljubljani. Gornji trg 15. – *Arheološki vestnik* 44, 153–202.
- VIDRIH PERKO, V., M. SAGADIN 2004, Gorenjska v antiki. – *Kamniški zbornik* 17, 207–224.
- VIDRIH PERKO, V. 2006, Amphorae of the Eastern Adriatic and its Northeastern Hinterland. – V: S. Čače, A. Kurilić, F. Tassaux (ur.) *Les routes de l'Adriatique antique: Géographie et économie Relié*, Ausonius-Institut de Recherche sur l'Antiquité et le Moyen-Âge; Mémoires 17, Bordeaux, Zadar, 209–224.
- VINTAR, A. 2013, *Knjižni okovi v arheoloških kontekstih*. – Neobjavljeno diplomsko delo, Oddelek za arheologijo, Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani.
- VOJAKOVIČ, P. 2013, *Prazgodovinska Emona: novo odkrita protourbana naselbina na Prulah in njeno mesto v času in prostoru*. – Neobjavljena disertacija, Oddelek za arheologijo Filozofska fakulteta Univerza v Ljubljani.
- VOJAKOVIČ, P. 2014, Ljubljana, Tribuna. – V: Teržan, B., M. Črešnar 2014, 392–412.
- VOJAKOVIČ, P. 2014a, Predrimska Emona v luči novih arheoloških odkritij. – V: M. Ferle (ur.), *Emona, mesto v imperiju*, 65–76, Ljubljana.
- VRABEC, M., L. FODOR 2006, Late Cenozoic tectonics of Slovenia: structural styles at the Northeastern corner of the Adriatic microplate. – V: N. Pinter *et al.*, *The Adria microplate: GPS geodesy, tectonics and hazards*. – NATO Science Series, IV, Earth and Environmental Sciences 61. Springer, Dordrecht, 151–168.
- WATERBOLK, H. T. 1971, Working with Radiocarbon Dates. – *Proceedings of the Prehistoric Society* 37, 15–33.
- WECHSLER-KÜMMEL, S. 1962, *Schöne Lampen, Leuchter und Laternen*. – München.
- WHITBREAD, I. K. 1986, The Characterisation of argillaceous inclusions in ceramic thin sections. – *Archaeometry* 28/1, 79–88.
- WHITBREAD, I. K. 1995, *Greek Transport Amphorae. A Petrological and Archaeological Study*. – Fitch Laboratory Occasional Paper 4, The British School at Athens, Exeter.
- ZEDER, M.A., S.E. PILAAR 2010, Assessing the reliability of criteria used to identify mandibles and mandibular teeth in sheep, Ovis, and goats, Capra. – *Journal of Archaeological Science* 37, 225–242.
- ZIMMERMANN, B. 2000, *Mittelalterliche Geschosspitzen. Kulturhistorische, archäologische und archäometallurgische Untersuchungen*. – Schweizer Beiträge zur Kulturgeschichte und Archäologie des Mittelalters. Band 26.
- ZUPANČIČ, N. 2006, Analize gline in opek. – V: I. Lazar, *Ilovica pri Vranskem*. – Zbirka Arheologija na avtocestah Slovenije 1, 253–264.
- ZUPANČIČ, N., M. BOLE 1997, Kemične in mineraloške raziskave amfor The Chemical and Mineralogical Analyses of the Amphorae. – V: J. Horvat, Sermin. *Prazgodovinska in zgodnje rimska naselbina v severozahodni Istri/Sermin. A Prehistoric and Early Roman Settlement in Northwestern Istria*. – Opera Instituti Archaeologici Sloveniae 3, 83–99, Založba ZRC SAZU, Ljubljana.
- ŽBONA-TRKMAN, B. *et al.* 1991, *Grajska zapuščina. Katalog ob razstavi keramike in stekla, 14.-17. stol.* – Nova Gorica.
- ŽEBNIK, L. 1971, Pleistocen Kranjskega, Sorškega in Ljubljanskega polja. – *Geologija* 14, 5–51.
- ŽELEZNIKAR, J. 2000, Katalog. – V: Cevc T., *Lončene posode pastirjev. Sklede in latvice iz poznega srednjega in novega veka iz planin v Kamniških Alpah*, 77–123, Ljubljana.
- ŽELEZNIKAR, J. 2002, Graščina v Polhovem gradu. – *Arheološki vestnik* 53, 301–371.
- ŽERJAL, T. 2005, Sigilata s Školaric pri Spodnjih Škofijah. Trgovina s sigilatnim posodjem v severni Istri v 1. in 2. st. – *Arheološki vestnik* 56, 263–292.
- ŽIBRAT GAŠPARIČ, A. 2008, *Strukturna analiza neolitske keramike in lončarske tehnologije*. – Neobjavljena disertacija, Oddelek za arheologijo, Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani.
- ŽIBRAT GAŠPARIČ, A. 2013, A new look at old material: ceramic petrography and Neo/Enolithic pottery traditions in the eastern Ljubljansko barje, Slovenia. – *Documenta Praehistorica* 40, 147–164.
- ŽIBRAT GAŠPARIČ, A., M. HORVAT, B. MIRTič 2014, Ceramic petrography, mineralogy and typology of Eneolithic pottery from Krašnja, Slovenia. – *Documenta Praehistorica* 41, 225–236.
- ŽIBRAT GAŠPARIČ, A., M. DOLENEC 2015, Ceramic petrography of pottery and clays from Novine (Hoarachkogel) and Plački vrh (Platsch). – V: M. Črešnar, M. Mele,

K. Peitler, M. Vinazza (ur.), *Archäologische Biographie einer Landschaft an der steirisch-slowenischen Grenze / Arheološka biografija krajine ob meji med avstrijsko Štajersko in Slovenijo*. - Schild von Steier 6, Graz – Ljubljana, 246-263.

ŽONTAR J., 1939, *Zgodovina mesta Kranja*. – (1982) Kranj.

ŽUPANEK, B. 2008, Barbarske gostije, rimsko posodje: po-

trošnja rimskih dobrin pred rimsko zasedbo slovenskega ozemlja. – V: R. Mušič, K. Hrobat (ur.), *Prostori soočanja in srečevanja: spominski zbornik za Boruta Brumma*, 227–238, Ljubljana.

ŽUPANEK, B. 2008, Iskanje prave poti: romanizacija v slepi ulici? – *Arheo* 25, 31–38.

9 Katalog struktur

Helena Bešter, Rafko Urankar

Seznam okrajšav

SE	stratigrafska enota		
sek.	sektor		
kv.	kvadrant	š.	širina
vel.	velikost	v.	višina
dl.	dolžina	pr.	premer
db.	debelina	gl.	globina

Način sklicevanja v tekstih: S (struktura) in zaporedna številka strukture (npr. **S1**).

9.1 Prazgodovina

1 Objekt 1 (sek. A, E, kv. A 5–7, C 6)

Ostanek lesene prazgodovinske stavbe, grajene v tehniki stojkaste gradnje. Odkriti ostanki dveh sten (jame za kole s pripadajočimi polnili).

Zahodna stena. Pripadajoče jame (vkop/polnilo):

SE 623/609 – pr. 0,3 m, gl. 0,06 m,

SE 625/605 – kamnit venec; vel. 1,15 × 0,58 m, gl. 0,18–0,36 m.

Južna stena. Pripadajoče jame (vkop/polnilo):

SE 625/605 – vogalna jama, opis pri južni steni,

SE 452/430 – pr. 0,55 m, gl. 0,24 m.

2 Objekt 2 (sek. D, kv. F 5–6, G 6)

Ostanek prazgodovinske stavbe, grajene v tehniki stojkaste gradnje. Odkriti ostanki dveh sten (jame za kole s pripadajočimi polnili).

Južna stena. Pripadajoče jame (vkop/polnilo):

SE 844/843 – pr. 0,26 m, gl. 0,06 m,

SE 846/845 – pr. 0,56 m, gl. 0,06 m,

SE 848/847 – kamnit venec na severni strani jame; vel. 0,75 × 0,53 m, gl. 0,18 m,

SE 850/849 – vel. 0,43 × 0,39 m, gl. 0,23 m,

SE 852/851 – vel. 0,4 × 0,33 m, gl. 0,15 m.

Vzhodna stena. Pripadajoče jame (vkop/polnilo):

SE 852/851 – vogalna jama, opis pri južni steni,

SE 829/828 – vel. 0,52 × 0,45 m.

Ob južni steni odkrita še sled tramu (SE 842) dolžine 4,4 m, ki teče vzporedno z linijo jame in gre verjetno za del konstrukcije stene.

3 Objekt 3 (sek. D, kv. D 7, E 6–7)

Ostanek lesene prazgodovinske stavbe, grajene v tehniki stojkaste gradnje. Odkriti ostanki dveh sten (jame za kole s pripadajočimi polnili).

Severna stena. Pripadajoče jame (vkop/polnilo):

SE 121/120 – vel. 0,73 × 0,51 m, gl. 0,3 m,

SE 133/132 – vel. 0,8 × 0,53 m, gl. 0,3 m,

SE 149/148 – vel. 0,52 × 0,4 m, gl. 0,3 m,

SE 112/111 – pr. 0,58 m, gl. 0,23 m,

SE 030/029 – vel. 0,53 × 0,5 m, gl. 0,11 m.

Vzhodna stena. Pripadajoče jame (vkop/polnilo):

SE 030/029 – vogalna jama, opis pri severni steni,

SE 199/198 – kamnit venec; pr. 0,53 m, gl. 0,35 m.

Ostanki notranje konstrukcije. Pripadajoče jame (vkop/polnilo):

SE 178/177 – pr. 0,32 m, gl. 0,13 m,

SE 189/188 – pr. 0,31 m, gl. 0,11 m.

4 Objekt 4 (sek. D, kv. D 7, E 6–7)

Ostanek lesene prazgodovinske stavbe, grajene v tehniki stojkaste gradnje. Odkrit ostanek ene stene (jame za kole s pripadajočimi polnili).

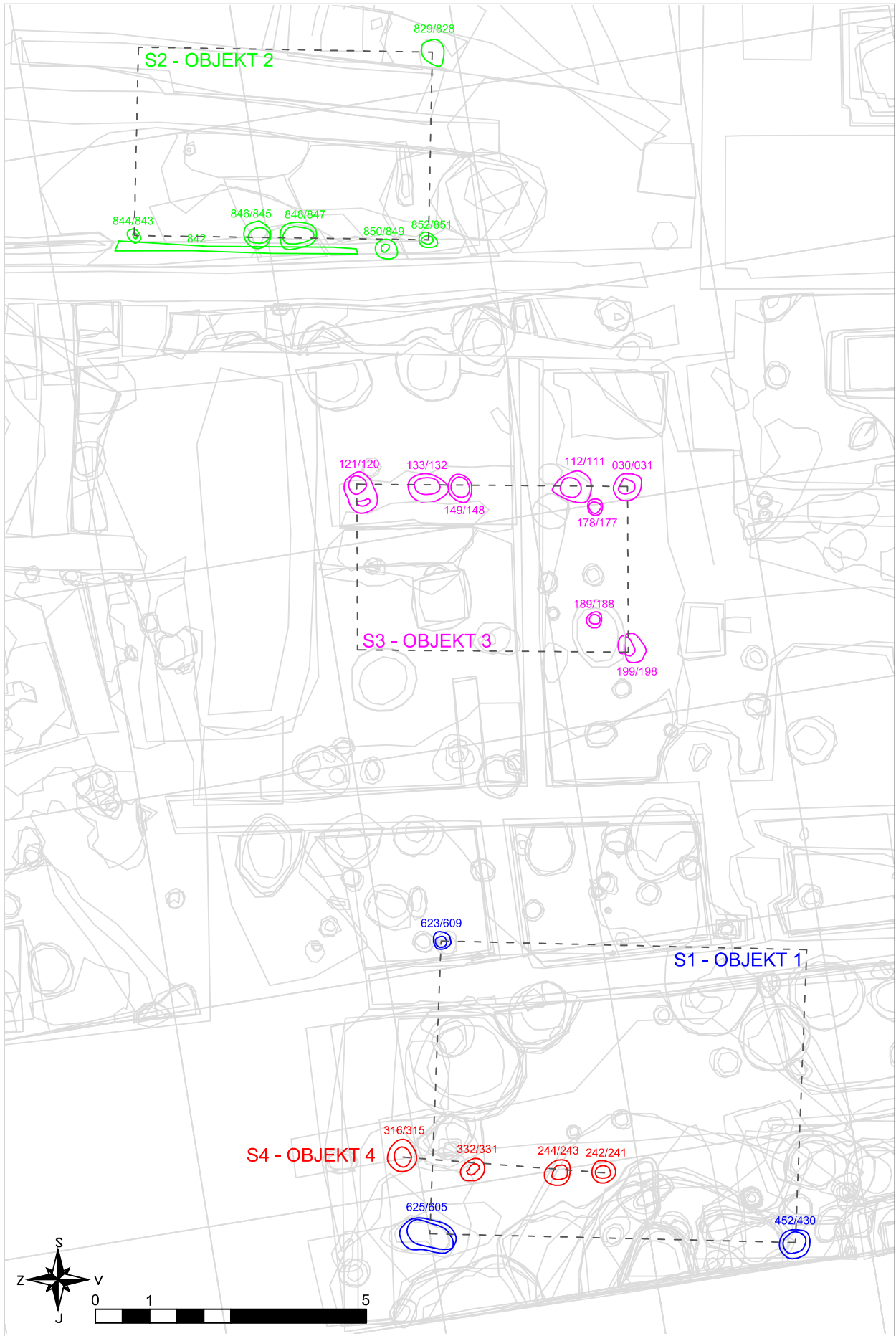
Ostanki notranje konstrukcije. Pripadajoče jame (vkop/polnilo):

SE 316/315 – vel. 0,6 × 0,55 m, gl. 0,25 m,

SE 332/321 – vel. 0,38 × 0,3 m, gl. 0,14 m,

SE 242/241 – kamnit venec; pr. 0,44 m, gl. 0,26 m,

SE 244/243 – pr. 0,48 m, gl. 0,29 m.

Slika 9.1 S1, S2, S3 in S4; M 1 : 100.

Slika 9.2 Ostanke jam prazgodovinskih objektov (foto P. Janežič).

Slika 9.3 S2 (foto P. Janežič).

Slika 9.4 S3 (foto P. Janežič).

9.2 Rimska doba

5 Objekt 5 (sek. D, F, kv. D–E 4–5)

Ostanek lesene rimskodobne stavbe, grajene v tehniki stojkaste gradnje. Odkriti ostanki dveh sten (jame za kole s pripadajočimi polnili).

Jugovzhodna stena. Pripadajoče jame (vkop/polnilo):

SE 527/513 – pr. 0,31 m, gl. 0,09 m,

SE 528/514 – vel. $0,29 \times 0,24$ m, gl. 0,59 m,

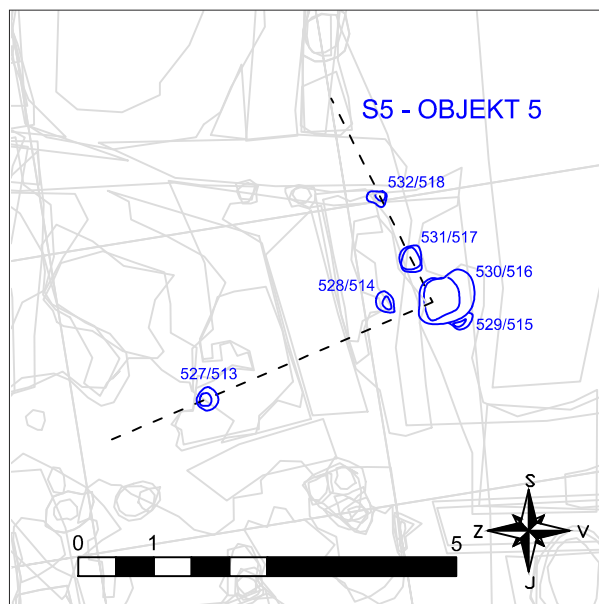
SE 529/515 – vel. $0,35 \times 0,15$ m, gl. 0,1 m,

SE 530/516 – vel. $0,73 \times 0,65$ m, gl. 0,22 m.

Severozahodna stena. Pripadajoče jame (vkop/polnilo):

SE 531/517 – vel. $0,36 \times 0,3$ m, gl. 0,05 m,

SE 532/518 – vel. $0,25 \times 0,2$ m, gl. 0,05–0,2 m.

Slika 9.5 S5; M 1 : 100.

6 Objekt 6 (sek. F, kv. C, D 4)

Ostanek rimskodobne zidane stavbe. Stene zgrajene iz apnenčastih oblic in kosov konglomerata, vezanih z apneno malto. Odkriti ostanki dveh zidov.

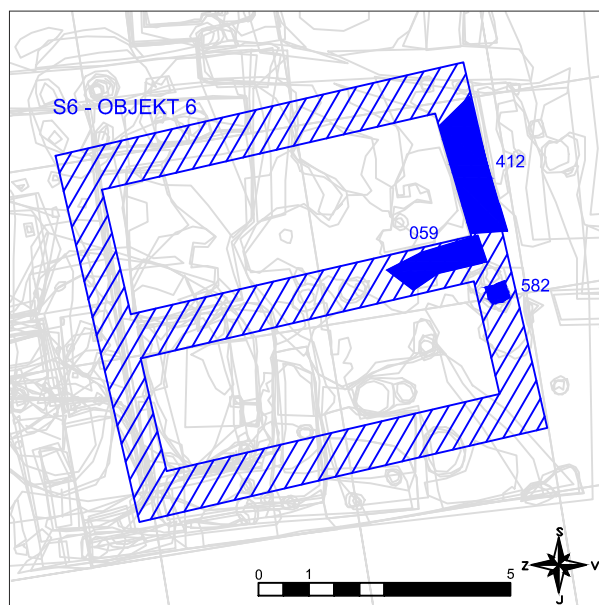
Vzhodna stena:

Zid SE 412 – dl. 2,76 m, š. 0,69 m,

Zid SE 582 – dl. 0,34 m, š. 0,41 m.

Predelna stena:

Zid SE 059 – dl. 1,88 m, š. 0,56 m.

Slika 9.6 S6; M 1 : 100.

7 Objekt 7 (sek. F, kv. C-E 1–2)

Ostanki rimskodobne zidane stavbe. Stene zgrajene iz apnenčastih oblic in kosov konglomerata, vezanih z apneno malto. Odkriti ostanki štirih zidov.

Vzhodna stena:

Zid SE 465 – dl. 1,34 m, š. 0,43 m.

Severna stena:

Zid SE 008 – dl. 2,36 m, š. 0,77 m, v. 0,23-0,76 m,

Zid SE 597 – dl. 0,34 m, š. 0,27 m.

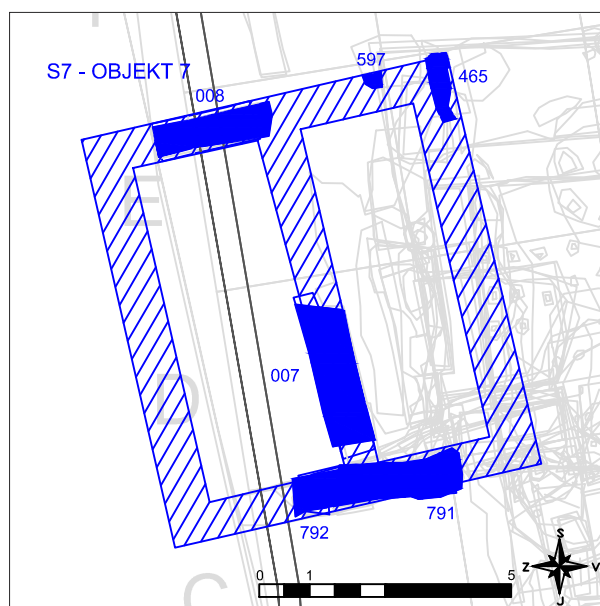
Južna stena:

Zid SE 791 – dl. 2,66 m, š. 0,72 m, v. 0,05-0,5 m,

Zid SE 792 – dl. 1,07 m, š. 0,87 m, v. 0,03-0,14 m.

Predelna stena:

Zid SE 007 – dl. 3,35 m, š. 0,85 m, v. 0,57 m.

Slika 9.7 S7; M 1 : 100.

8 Objekt 9 (sek. F, kv. C-E 2-3)

Ostanki rimskodobne zidane stavbe. Stene zgrajene iz apnenčastih oblic, lomljencev in kosov konglomerata, vezanih z apneno malto. Ohranjeni so štirje zunanji zidovi, dva notranja zidova in vkop za temelj.

Zahodna stena:

Zid SE 359 – dl. 8,6 m, š. 0,62–0,8 m, v. 0,3–0,88 m.

Severna stena:

Zid SE 480 – dl. 6,82 m, š. 0,9 m, v. 0,1–0,37 m.

Vzhodna stena:

Zid SE 539 – dl. 5,8 m, š. 0,22–0,68 m, v. 0,04–0,22 m.

Južna in delno vzhodna stena:

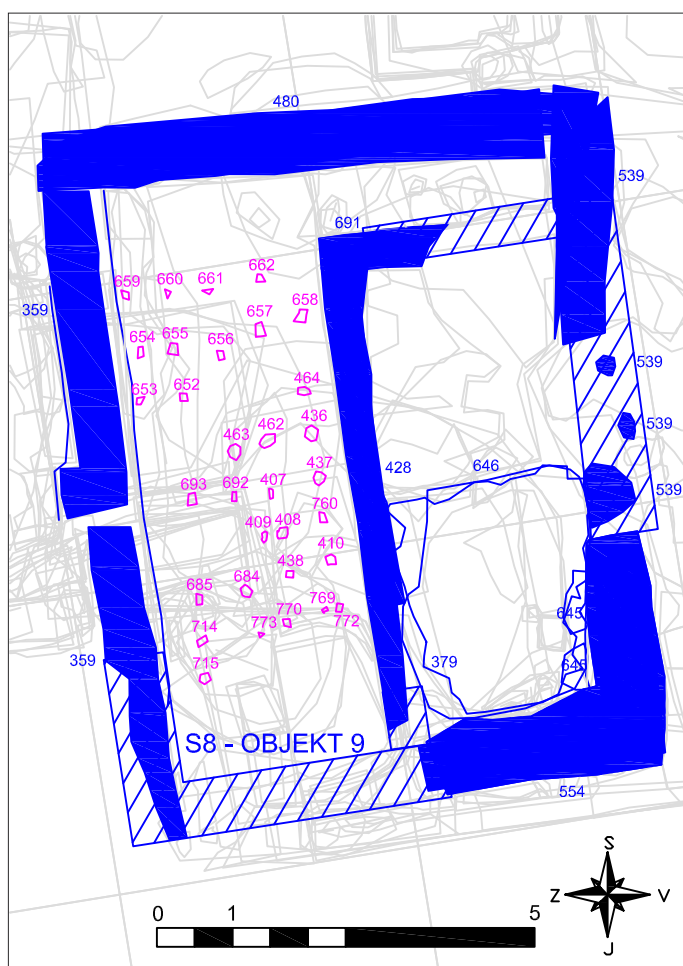
Vkop za temelj v jugovzhodnem vogalu (vkop/polnilo) SE 554/510 – dl. 3,11 in 3,06 m, š. 0,95 m, gl. 0,18 m.

Notranja predelna stena v smeri-sever jug:

Zid SE 428 – dl. 6,16 m, š. 0,39–0,62 m, v. 0,06–0,29 m.

Notranja predelna stena v smeri vzhod-zahod:

Zid SE 691 – dl. 1,72 m, š. 0,41 m, v. 0,25 m.

Slika 9.8 S8; M 1 : 100.

Slika 9.9 S8 (foto P. Janežič).

Apneni estrih v jugovzhodnem vogalu, med zidovima SE 428 in SE 539 ter vkopom za temelj (vkop/polnilo) SE 554/510:

SE 379 – dl. 3 m, š. 2,7 m, db. 0,03 m.

Podlaga za apneni estrih:

SE 645 – apnenčasti prodniki; dl. 3,08 m, š. 2,37 m, db. 0,05 m,

SE 646 – pesek; dl. 3,15 m, š. 2,5 m, db. 0,06 m.

Sistem hipokavsta v zahodnem delu objekta

Stebrički hipokavsta iz tufskega peščenjaka:

SE 407 – dl. 0,17 m, š. 0,7 m, v. 0,34 m,

SE 408 – dl. 0,17 m, š. 0,1 m, v. 0,47 m,

SE 409 – dl. 0,18 m, š. 0,16 m, v. 0,36 m,

SE 410 – dl. 0,15 m, š. 0,13 m, v. 0,48 m,

SE 437 – dl. 0,19 m, š. 0,17 m, v. 0,03 m,

SE 438 – dl. 0,15 m, š. 0,15 m, v. 0,06 m,

SE 464 – dl. 0,16 m, š. 0,1 m, v. 0,08 m,

SE 657 – dl. 0,26 m, š. 0,16 m, v. 0,10 m,

SE 658 – dl. 0,15 m, š. 0,21 m, v. 0,12 m,

SE 684 – dl. 0,07 m, š. 0,13 m, v. 0,06 m,

SE 685 – dl. 0,16 m, š. 0,11 m, v. 0,17 m,

SE 692 – dl. 0,12 m, š. 0,06 m, v. 0,05 m,

SE 693 – dl. 0,16 m, š. 0,12 m, v. 0,02 m,

SE 714 – dl. 0,18 m, š. 0,12 m, v. 0,03 m,

SE 715 – dl. 0,18 m, š. 0,18 m, v. 0,06 m,

SE 760 – dl. 0,15 m, š. 0,1 m, v. 0,05 m,

SE 770 – dl. 0,16 m, š. 0,13 m, v. 0,06 m,

SE 772 – dl. 0,15 m, š. 0,11 m, v. 0,04 m,

SE 773 – dl. 0,09 m, š. 0,09 m, v. 0,05 m.

Odtisi stebričkov hipokavsta:

SE 436 – dl. 0,21 m, š. 0,1 m, gl. 0,03 m,

SE 462 – dl. 0,18 m, š. 0,2 m, gl. 0,01 m,

SE 463 – dl. 0,22 m, š. 0,17 m, gl. 0,03 m,

SE 652 – dl. 0,24 m, š. 0,22 m, gl. 0,11 m,

SE 653 – dl. 0,28 m, š. 0,21 m, gl. 0,11 m,

SE 654 – dl. 0,32 m, š. 0,22 m, gl. 0,07 m,

SE 655 – dl. 0,2 m, š. 0,15 m, gl. 0,02-0,11 m,

SE 656 – dl. 0,23 m, š. 0,17 m, gl. 0,055 m,

SE 659 – dl. 0,2 m, š. 0,17 m, gl. 0,065 m,

SE 660 – dl. 0,16 m, š. 0,13 m, gl. 0,02 m,

SE 661 – dl. 0,27 m, š. 0,21 m, gl. 0,02 m,

SE 662 – dl. 0,18 m, š. 0,15 m, gl. 0,05 m,

SE 769 – dl. 0,22 m, š. 0,2 m, gl. 0,05 m.

Plošče iz tufskega peščenjaka

PN 308 – vel. 0,76 × 0,59 m,

PN 309 – vel. 0,39 × 0,32 m,

PN 310 – vel. 0,27 × 0,21 m,

PN 311 – vel. 0,4 × 0,28 m,

PN 312 – vel. 0,24 × 0,23 m.

9.3 Srednji in novi vek

9 Objekt 8 (sek. B, G, kv. C 9–10)

Ostanek zgodnj srednjeveške? zidane stavbe. Stene zgrajene iz apnenčastih oblic in kosov konglomerata, vezanih z apneno malto. Odkriti ostanki treh zidov.

Vzhodna stena:

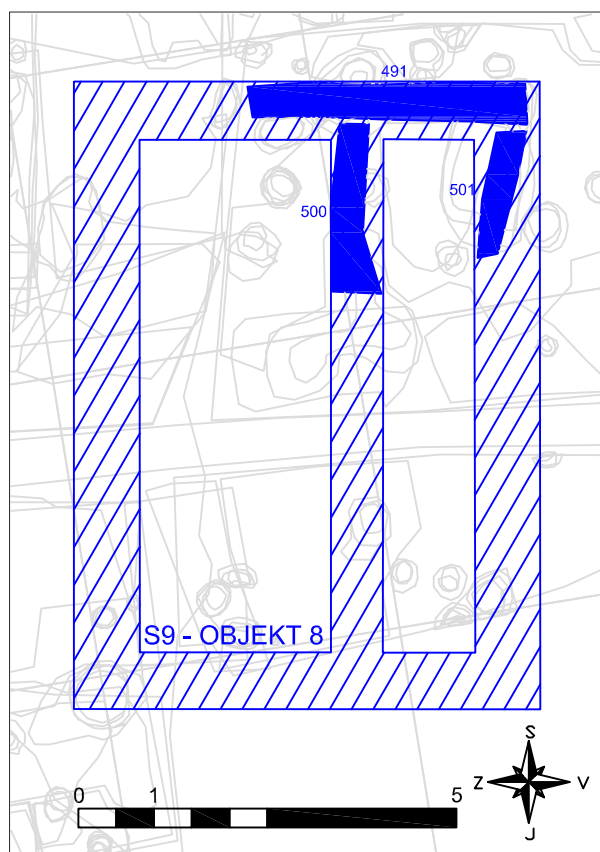
Zid SE 501 – dl. 1,63 m, š. 0,41 m.

Severna stena:

Zid SE 491 – dl. 3,36 m, š. 0,46 m.

Predelna stena:

Zid SE 500 – dl. 2,22 m, š. 0,39–0,68 m.

Slika 9.10 S9; M 1 : 100.

10 Objekt 10 (sek. F, kv. C–D 1–2, E 1)

Ostanek zgodnj srednjeveške? zidane stavbe. Stene zgrajene iz apnenčastih oblic, lomljencev in kosov konglomerata, vezanih z apneno malto. Ohranjeni so trije zidovi.

Severna stena:

Zid SE 006 – dl. 3,7 m, š. 0,67–0,81 m,

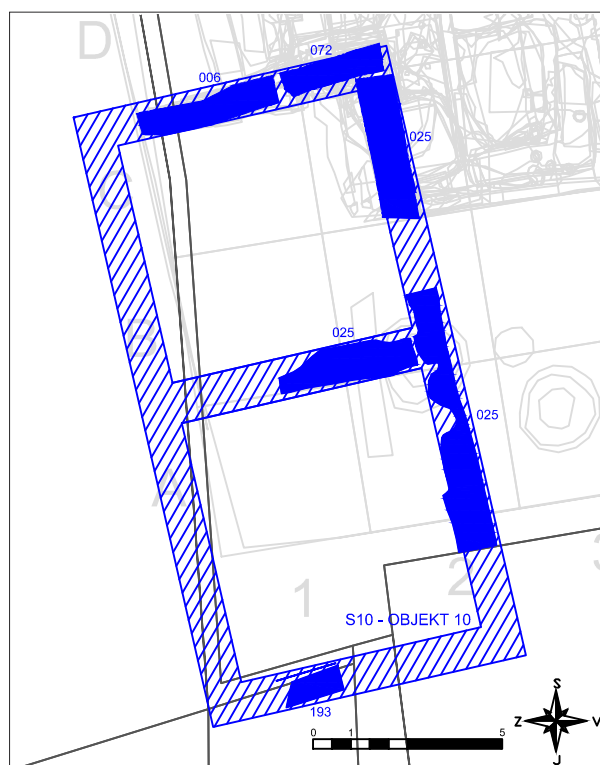
Zid SE 072 – dl. 2,71 m, š. 0,68 m.

Vzhodna stena:

Zid SE 025 – dl. 0,81 m, š. 0,94 m, v. 0,49 m.

Južna stena:

Zid SE 193 – dl. 1,58 m, š. 0,62 m, v. 1,35 m.

Slika 9.11 S10. M 1 : 100.

11 Objekt 11 (sek. F, kv. E 2–3)

Ostanek lesene srednje- ali novoveške stavbe, grajene v tehniki stojkaste gradnje. Odkriti ostanki stene (jame za kole s pripadajočimi polnili).

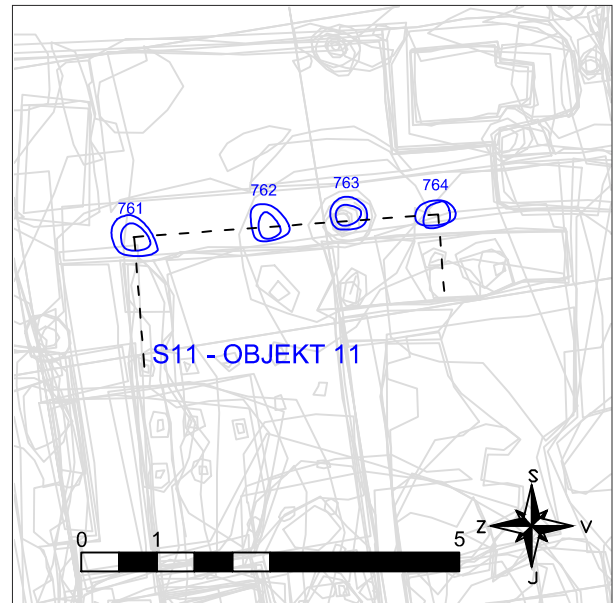
Pripadajoče jame (vkop/polnilo):

SE 761 – vel. $0,5 \times 0,4$ m, gl. 0,15 m,

SE 762 – vel. $0,5 \times 0,3$ m, gl. 0,16 m,

SE 763 – vel. $0,44 \times 0,4$ m, gl. 0,18 m,

SE 764 – vel. $0,52 \times 0,3$ m, gl. 0,2 m.

Slika 9.12 S11; M 1 : 100.

12 Objekt 12 (sek. G, kv. D–E 8-10)

Ostanek betonske kleti.

Pripadajoče stratigrafske enote:

Južna stena:

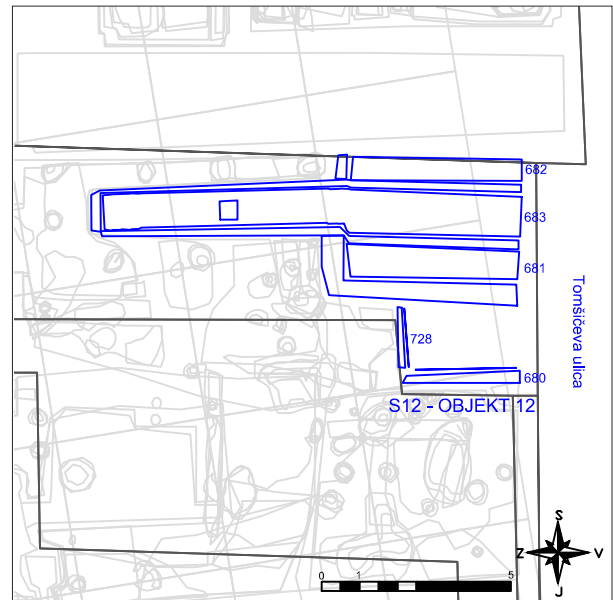
Zid SE 681 – dl. 5,23 m, š. 1,61 m, v. 1,14 m.

Severna stena:

Zid SE 682 – dl. 4,93 m, š. 0,64 m, 1,68 m.

Osrednji del s stopnicami:

Zid SE 683 – dl. 11,33 m, š. 1,64 m.

Slika 9.13 S12; M 1 : 100.

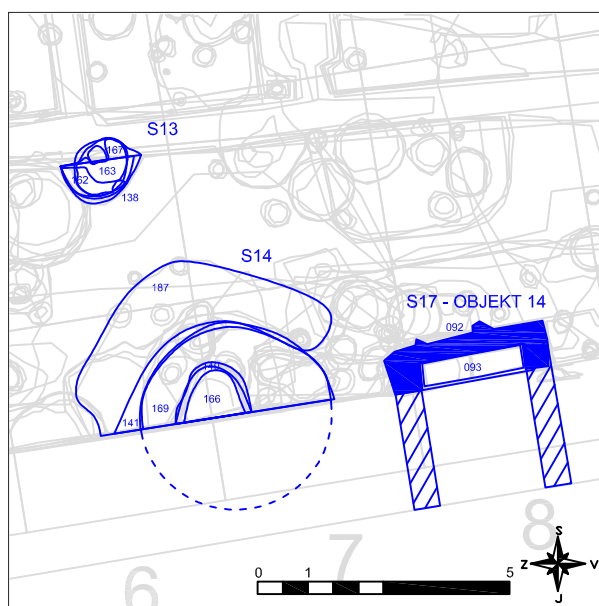
13 Jama za pripravo apna (sek. A, kv. B 6)

Pripadajoče stratigrafske enote:

- SE 137 – polnilo jame; dl. 1,6 m, š. 0,72 m, db. 0,62 m,
 SE 162 – polnilo jame; dl. 1,12 m, š. 0,59 m, db. 0,1 m,
 SE 163 – polnilo jame; dl. 1,19 m, š. 1,08 m, db. 0,35 m,
 SE 167 – apnena obloga; dl. 1,07 m, š. 1,02 m, db. 0,03 m,
 SE 138 – vkop jame; dl. 1,6 m, š. 1,32 m, gl. 0,62 m.

14 Krožni nasipi/jarki? (sek. A, kv. A–B 6–7)

- SE 140 – polnilo jame; dl. 1,2 m, š. 1,03 m, db. 0,35 m,
 SE 166 – interfacija; dl. 1,5 m, š. 1,07 m, gl. 0,36 m,
 SE 141 – polnilo jame; dl. 4,73 m, š. 1,86 m, db. 0,25 m,
 SE 169 – vkop jame; dl. 3,79 m, š. 1,85 m, gl. 0,61 m.
 SE 187 – plast; dl. 5,41 m, š. 1,57 m, db. 0,08 m.

Slika 9.14 S13, S14, S17. M 1 : 100.

15 Jame z novoveškimi najdbami

Vkop/polnilo

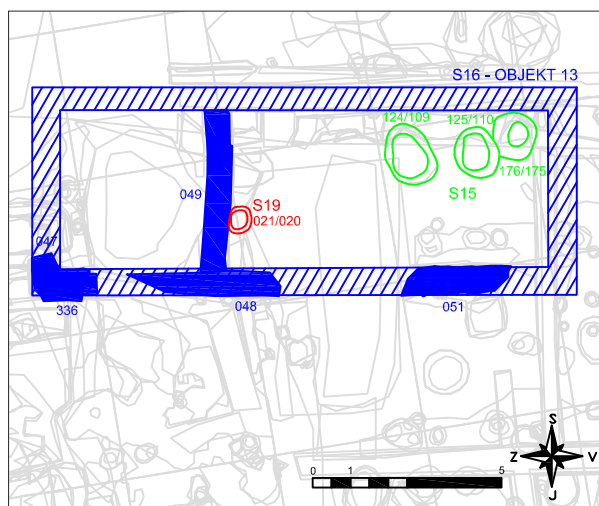
- SE 124 = SE 673/SE 109 = SE 672 – dl. 1,67 m,
 š. 1,24 m, gl. 0,64 m.

Vkop/polnilo

- SE 125 = SE 675/SE 110 = SE 674 – dl. 1,35 m,
 š. 1,19 m, gl. 0,54 m.

Vkop/polnilo

- SE 176 = SE 677/SE 175 = SE 676 – dl. 1,18 m,
 š. 1,1 m, gl. 0,73 m.

Slika 9.15 S15, S16, S19. M 1 : 100.

16 Objekt 13 – (sek F, D, kv. D 6, E 4–6, F 4–5)

Ostanek novoveške zidane stavbe. Stene zgrajene iz apnenčastih prodnikov in lomljencev. Odkriti ostanki treh sten.

Južna stena:

- Zid SE 048 – dl. 4,07 m, š. 0,62 m, v. 0,29 m,
 Zid SE 051 – dl. 2,94 m, š. 0,72 m, v. 0,15 m,
 Zid SE 336 – dl. 1,69 m, š. 0,8 m, v. 0,17–0,35 m.

Zahodna stena:

- SE 047 – dl. 0,48 m, š. 0,64 m, v. 0,31 m.

Predelna stena:

- Zid SE 049 – dl. 4,2 m, š. 0,66 m, v. 0,24 m.

Slika 9.16 S15, S16 (foto P. Janežič).

17 Objekt 14 (sek. A, kv A 7–8)

Del pravokotne zidane strukture, zgrajene iz apnenčastih oblic in opeke, vezanih z malto.

Pripadajoče stratigrafske enote:

SE 092 – dl. 2,92m, š. 0,52 m, v. 0,46 m,

SE 093 – plast znotraj zidu; dl. 1,8 m, š. 0,5 m, db. 0,38 m,

SE 107 – plast znotraj zidu; dl. 2 m, š. 0,46 m, db. 0,18 m.

(Glej *sl. 5.14*)

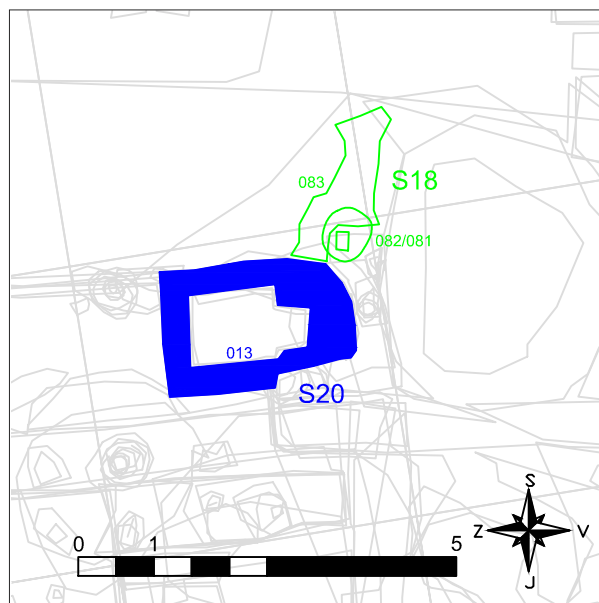
18 Zaplata apnene malte z jamo za stojko (sek. F, kv. E–F 3–4)

Pripadajoče stratigrafske enote:

SE 083 – apnena zaplata; dl. 2,29 m, š. 1,05 m, db. 0,05 m.

Vkop/polnili jame za kol:

SE 082/081/094 – pr. 0,74 m, gl. 0,051.

Slika 9.17 S18, S20. M 1 : 100.

19 Vkopan lesen škaf (sek. D, kv. E 5)

Ostanek lesenega škafa.

Pripadajoče stratigrafske enote:

SE 014 – polnilo škafa; dl. 0,57 m, š. 0,52 m,

SE 016 – lesen škaf z dvema železnima obročema; v. 0,19 m, db. 0,02 m,

SE 021/020 - vkop/polnilo jame; vel. 0,68 × 0,47 m, gl. 0,22 m.

Slika 9.18 S19 (foto P. Janežič).

20 Novoveška drenaža (?) (sek. F, kv. E 3)

Ostanek novoveške drenaže (?). Zgrajena iz apnenčastih oblic in opeke, vezanih z apneno malto, nepravilne oblike, v smeri vzhod-zahod.

SE 013 – dl. 2,62 m, š. 1,7 m, v. do 0,3 m.

(glej *sl. 5.17*)

Lovski dvorec**21 Objekt 15 (Lovski dvorec, prostor 1)**

Ostanek novoveške zidane stavbe, zgrajene iz apnenčastih oblic in večjih kosov konglomerata, vezanih z močno preperelo apneno malto. Odkriti ostanki štirih zidov.

Severna stena:

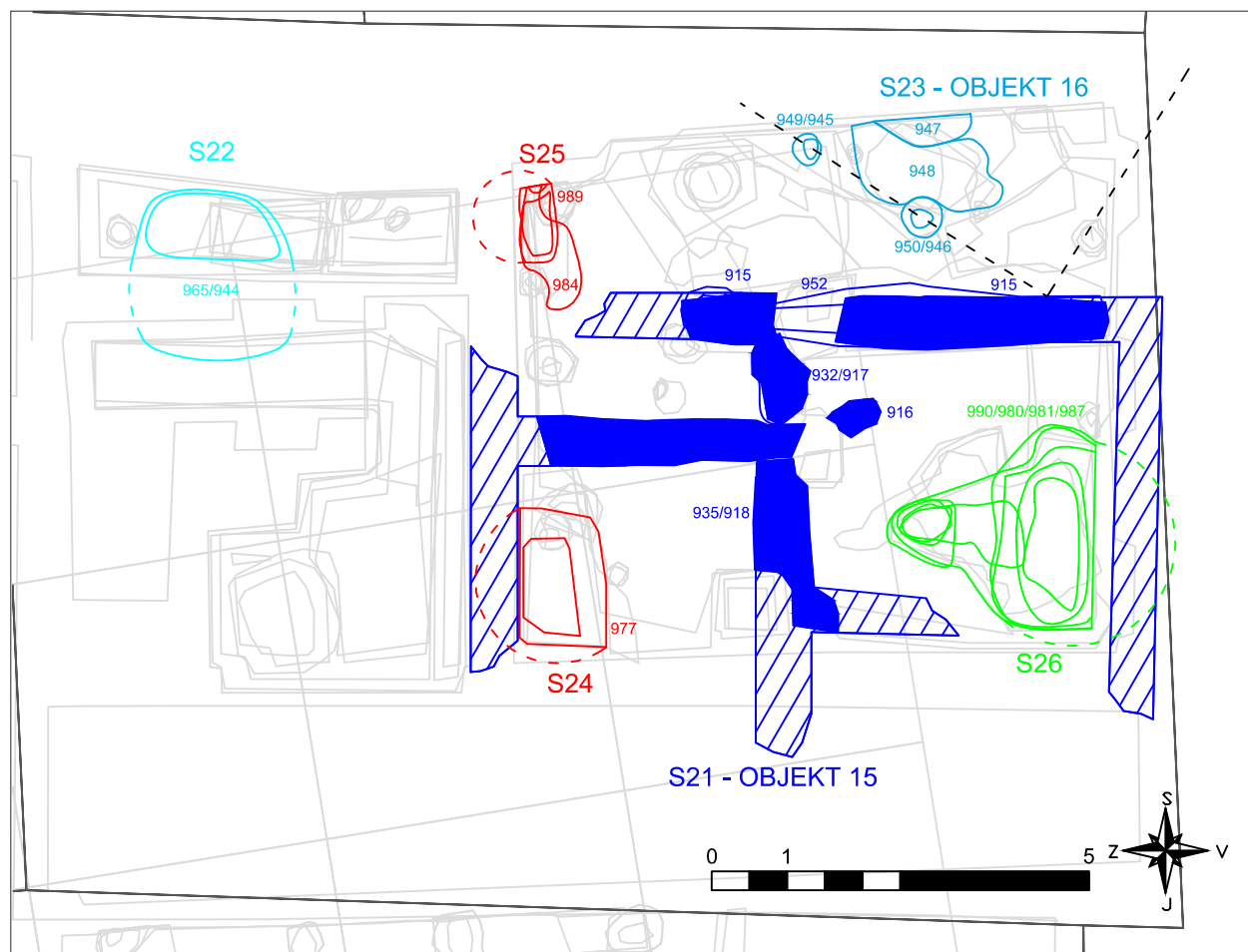
zid SE 915 – temelj zidu; dl. 5,6 m, š. 0,71 m, v. 0,12 m,
zid SE 952 – vkop za temelj zidu; dl. 5,66 m, š. 0,85 m, gl. 0,12 m.

Južna stena:

SE 916 – temelj zidu; dl. 4,52 m, š. 0,68 m, v. 0,06 m,
SE 953 – vkop za temelj; dl. 4,52 m, š. 0,68 m, v. 0,06 m.

Osrednja stena:

SE 917 – temelj zidu; dl. 0,9 m, š. 0,56 m, v. 0,13 m,
SE 932 – vkop za temelj zidu; dl. 1,19 m, š. 0,77 m, gl. 0,13 m,
SE 918 – temelj zidu; dl. 2,17 m, š. 0,64 m, v. 0,32 m,
SE 935 – vkop za temelj zidu; dl. 2,24 m, š. 0,76 m, gl. 0,22 m.

Slika 9.19 S21, S22, S23, S24, S25, S26; M 1 : 100.

22 Jama za pripravo apna (Lovski dvorec, prostor 3–4)

Pripadajoče stratigrafske enote:

SE 944 – apnena obloga; dl. 1,8 m, š. 1,03 m, db. 0,06 m,

SE 965 – vkop jame; dl. 1,8 m, š. 0,87 m, gl. 0,06 m.

(Glej *sl. 5.19*)

23 Objekt 16 (Lovski dvorec, prostor 1)

Ostanek lesene srednje ali novoveške stavbe, grajene v tehniki stojkaste gradnje. Odkriti ostanki stene in tlaka (jame za kole s pripadajočimi polnili).

Pripadajoče jame (vkop/polnilo):

SE 949/945 – vel. 038 × 0,32, gl. 0,41 m,

SE 950/946 – pr. 0,5 m, gl. 0,23 m,

SE 947 = SE 948 – zbita ilovica; dl. 2,19 m, š. 1,64 m, db. 0,04 m.

(Glej *sl. 5.19*)

24 Odpadna jama 1 (Lovski dvorec, prostor 1)

Pripadajoče stratigrafske enote:

SE 904 – dl. 1,63 m, š. 0,94 m, db. 0,27 m,

SE 968 – dl. 1,54 m, š. 1,07 m, db. 0,04–0,38 m,

SE 976 – dl. 1,06 m, š. 0,8 m, db. 0,32 m,

SE 982 – dl. 1,45 m, š. 0,8 m, db. 0,24 m,

SE 977 – dl. 1,9 m, š. 1,21 m, gl. 0,78 m.

(Glej *sl. 5.19*)

25 Odpadna jama 2 (Lovski dvorec, prostor 1)

Pripadajoče stratigrafske enote:

SE 984 – dl. 1,45 m, š. 0,56 m, db. 0,05 m,

SE 988 – dl. 0,94 m, š. 0,51 m, db. 0,36 m,

SE 989 – dl. 0,94 m, š. 0,51 m, db. 0,41 m.

(Glej *sl. 5.19*)

26 Jama v jugovzhodnem kotu (Lovski dvorec, prostor 1)

Pripadajoče stratigrafske enote:

SE 980 – polnilo jame; dl. 2,37 m, š. 1,16 m, db. 0,37,

SE 981 – polnilo jame; dl. 0,9 m, š. 0,89 m, db. 0,23 m,

SE 987 – polnilo jame; 1,76 m, š. 0,77 m, db. 0,06 m,

SE 990 = SE 996 – vkop jame; dl. 2,78 m, š. 2,72 m, gl. 0,62 m.

(Glej *sl. 5.19*)

10 Katalog gradiva

Gradivo je bilo razdeljeno po obdobjih na štiri večje sklope, ki jim sledi tudi katalog: prazgodovinsko, antično, srednje- in novoveško ter časovno neopredeljeno gradivo.

Izkopavanja so potekala stratigrafsko, zato je tudi gradivo razvrščeno glede na pripadajočo stratigrafsko enoto. Katalog je še dodatno razdeljen na skupine, ki se vežejo na kontekste iz tekstov.

Gradivo hrani Gorenjski muzej Kranj.

Seznam okrajšav

SE	stratigrafska enota
sek.	sektor
kv.	kvadrant
inv. št.	inventarna številka
odl.	odlomek
ost.	ostenje
roč.	ročaj
u.	ustje
d.	dno
dl.	dolžina
š.	širina
v.	višina
pr.	premer
db.	debelina
vel.	velikost
t.	teža
ohr.	ohranjen/a
rek.	rekonstruiran/a

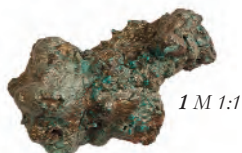
10.1 Prazgodovinske najdbe

Polona Janežič

1. nivo

1 SE 084; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 3218.

Kos bronca, metalurški ostanek pri vliivanju. Dl. 2,7 cm, š. 1,9 cm.

2 SE 102; sek. A, C, E, kv. B,C 6-7. Inv. št. KrK 6076.

Odl. ostenja posode iz drobnozrnate lončarske mase z glajeno površino, zunaj sive, znotraj temno rjave barve, na zunanji površini je svetlo rjava lisa. Izredno trd, žgan oksidacijsko, ob koncu žganja redukcijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Ohr. dl. 3,4 cm, ohr. š. 3,8 cm.

3 SE 102; sek. A, C, E, kv. B,C 6-7. Inv. št. KrK 6077.

Odl. ročaja pekve iz drobnozrnate lončarske mase z glajeno površino, zunaj svetlo rdeče, znotraj rjave barve, na zunanji površini je siva lisa. Zelo trd, žgan redukcijsko, ob koncu žganja oksidacijsko. Ohr. dl. 5,5 cm, š. 3,7 cm.

4 SE 102; sek. C, E, kv. C 6. Inv. št. KrK 6080.

Odl. ustja in ostenja skleda iz fino zrnate lončarske mase s polirano površino, sivo črne barve. Izredno trd, žgan z zaporednim menjavanjem redukcijskega in oksidacijskega žganja, v zaključku postopka redukcijsko žganje. Ustje okrašeno s poševnimi kanelurami. Pr. u. 19,4 cm, v. 3,1 cm.

4 M 1:1

5 SE 102; sek. C, kv. C 7. Inv. št. KrK 6081.

Odl. ostenja posode, zunaj svetlo sive, znotraj blede rjave barve. Zunanja površina okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Odlomek sekundarno popolnoma prežgan. Ohr. dl. 6 cm, ohr. š. 6,1 cm.

6 SE 102; sek. A, C, E, kv. B,C 6,7 in SE 067; sek. G, kv. C, D 9. Inv. št. KrK 6075.

Odl. ostenja posode fino zrnate sestave z zunaj spolirano površino, znotraj glajeno, sivo črne barve. Zelo trd, žgan redukcijsko. Zunanja površina ramena okrašena z vodoravnimi in poševnimi vrvičastimi snopi. Ohr. dl. 6,1 cm, ohr. š. 6,7 cm.

6 M 1:1

7 SE 084; sek. A, kv. A,B 5-7. Inv. št. KrK 6078.

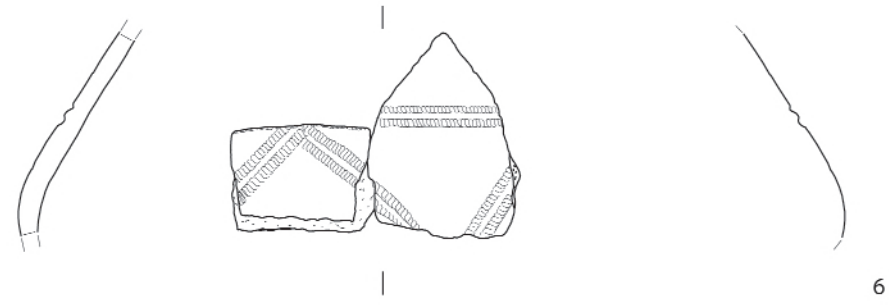
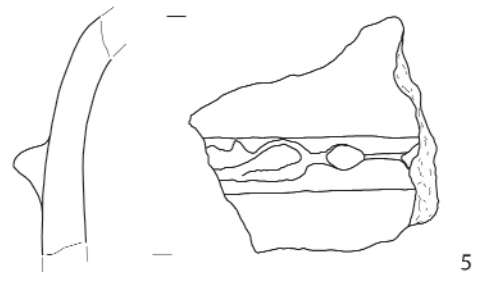
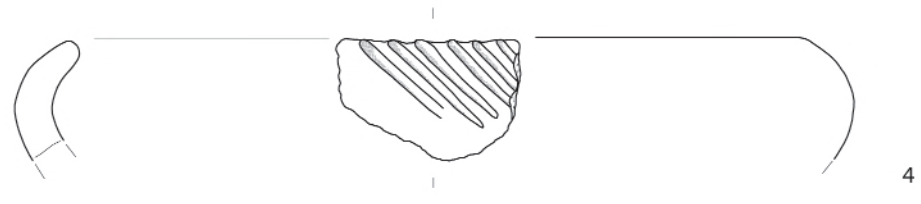
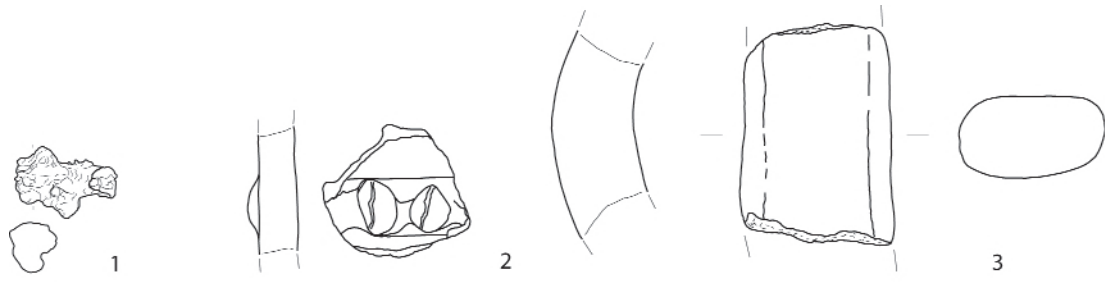
Odl. ostenja posode iz fino zrnate lončarske mase. Površina zunaj glajena, znotraj spolirana, zunaj blede rjave, znotraj sivo črne barve. Izredno trd, žgan redukcijsko, ob koncu žganja oksidacijsko. Na zunanji površini ramena so vtisnjene tri linije vodoravnega psevdovrvičastega okrasa. Ohr. dl. 3,1 cm, ohr. š. 2,6 cm.

7 M 1:1

8 SE 105; sek. C-E, kv. C, D 5-7. Inv. št. KrK 6082.

Odl. dna posode, zunaj rdeče, znotraj rjave barve. Odlomek je sekundarno popolnoma prežgan. Pr. d. 10,6 cm, v. 1,6 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. 1 bron, 2–8 keramika, M 1 : 2.

9 SE 105; sek. C-E, kv. C, D 5-7. Inv. št. KrK 6083.

Odl. pekve iz drobnozrnate lončarske mase z glajeno površino rdeče barve. Izredno trd, žgan oksidacijsko. Zunanja površina ostenja je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Ohr. dl. 2,8 cm, ohr. š. 3,1 cm.

10 SE 105; sek. C-E, kv. C, D 5-7. Inv. št. KrK 6084.

Odl. ostenja posode iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino, zunaj sivo črne, znotraj temno rjave barve. Zelo trd, žgan oksidacijsko, ob koncu žganja redukcijsko. Zunanja površina je okrašena z vrezanimi visečimi šrafranimi trikotniki. Ohr. dl. 3,2 cm, ohr. š. 4 cm.

10 M 1:1

11 SE 105; sek. C-E, kv. C, D 5-7. Inv. št. KrK 6086.

Odl. ostenja posode iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino, zunaj sivo črne, znotraj temno rjave barve. Zelo trd, žgan redukcijsko, ob koncu žganja oksidacijsko. Zunanja površina je okrašena z vzporednima vodoravnima žlebovoma. Ohr. dl. 3,9 cm, ohr. š. 4,7 cm.

12 SE 105; sek. C-E, kv. C, D 5-7. Inv. št. KrK 6087.

Odl. skleda z rahlo uvihanim ustjem iz drobnozrnate lončarske mase z glajeno površino sive barve. Izredno trd, žgan nepopolno oksidacijsko, ob koncu žganja redukcijsko. Pr. u. 28,2 cm, ohr. v. 4,6 cm.

13 SE 105; sek. C-E, kv. C, D 5-7. Inv. št. KrK 6088.

Odl. lonca s poudarjenim robom ustja iz drobnozrnate lončarske mase z glajeno površino rdeče barve, na ustju je rdeče črna lisa. Zelo trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Pr. u. 15 cm, ohr. v. 4,3 cm.

14 SE 118; sek. A, kv. A 8-9. Inv. št. KrK 6094.

Odl. svitka iz žgane gline svetlo rdeče barve. Odlomek je sekundarno popolnoma prežgan. Pr. 12, 4 cm, v. 4,4 cm, t. 110 g.

15 SE 118; sek. A, kv. A 8-9. Inv. št. KrK 6095.

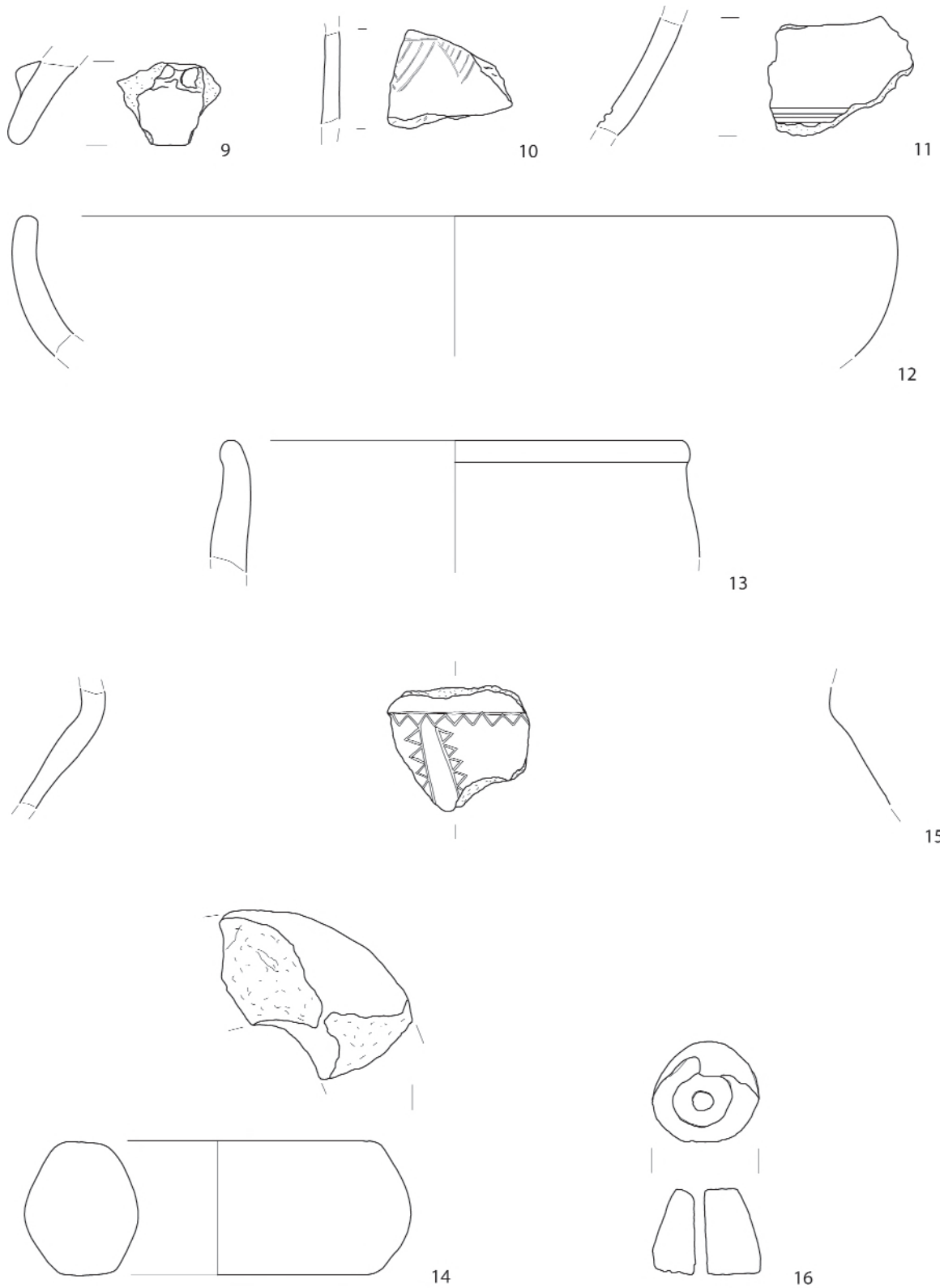
Odl. ostenja posode iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino sivo črne barve. Izredno trd, žgan redukcijsko. Zunanja površina je okrašena z vodoravnimi in poševnimi navpičnimi vrezi, iz katerih izhajajo vrezi v obliki cik caka s sledovi bele inkrustacije. Ohr. dl. 5,5 cm, ohr. š. 4,4 cm.

15 M 1:1

16 SE 118; sek. A, kv. A 7. Inv. št. KrK 1668.

Odl. bikoničnega vretenca iz sivo črne žgane gline. Pr. 3,5 cm, v. 2,3 cm, t. 27 g.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

17 SE 118; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 1669.

Ploščata utež iz žgane gline, svetlo rjave barve z rdečo liso na polovici površine. V. 7 cm, š. 6,2 cm, db. 2,2 cm, t. 107 g.

18 SE 119; sek. A, kv. A 7. Inv. št. KrK 6096.

Odl. ostenja posode, zunaj svetlo rdeče, znotraj svetlo sive barve. Zunanja površina je okrašena z bradavico. Odlomek je sekundarno popolnoma prežgan. Ohr. dl. 2,2 cm, ohr. š. 2,3 cm.

19 SE 108; sek. A, kv. A,B 9. Inv. št. KrK 6089.

Odl. ostenja posode iz finožrnate lončarske mase, zunaj rdeče, znotraj temno rdeče barve, na zunanji površini je siva lisa. Zelo trd, žgan oksidacijsko, ob koncu žganja redukcijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Ohr. dl. 6,4 cm, ohr. š. 6 cm.

19 M 1:1

20 SE 108; sek. A, B, kv. A, B 9, B 7-8, C 8-9. Inv. št. KrK 6090.

Odl. dna posode iz finožrnate lončarske mase z glajeno površino svetlo rjave barve, na notranji površini je rdeče črna lisa. Trd, žgan oksidacijsko. Pr. d. 24,4 cm, ohr. v. 3,5 cm.

21 SE 108; sek. A, B, kv. A, B 9, B 7-8, C 8-9. Inv. št. KrK 6091.

Odl. dna in ostenja posode iz finožrnate lončarske mase z glajeno površino, zunaj svetlo rjave, znotraj rdeče barve, na zunanji površini je sivo črna lisa. Zelo trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Na notranji površini ostanki hrane. Pr. d. 11 cm, ohr. v. 8,8 cm.

22 SE 129; sek. A, kv. A 5-7, B 5-8. Inv. št. KrK 6103.

Odl. ročaja posode iz finožrnate lončarske mase z glajeno površino rdeče barve, na zunanji in notranji površini je temno rjava lisa. Izredno trd, žgan oksidacijsko. Ohr. dl. 3,7 cm, š. 3,8 cm.

23 SE 129; sek. A, kv. A 5-7, B 5-8. Inv. št. KrK 6105.

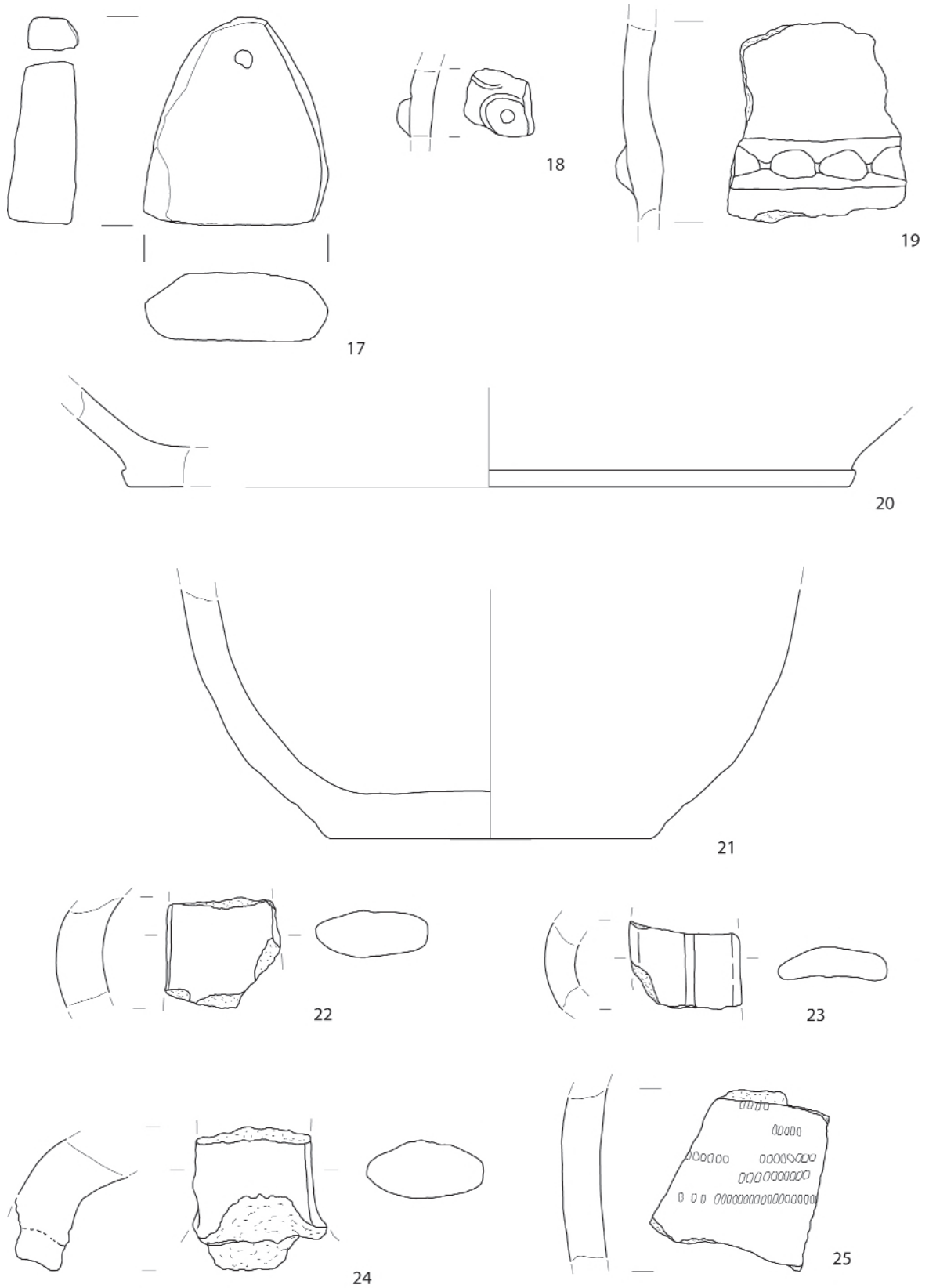
Odl. ročaja posode z rebrom iz finožrnate lončarske mase s površino spolirano pred žganjem sivo črne barve. Izredno trd, žgan redukcijsko. Ohr. dl. 2,8 cm, š. 3,6 cm.

24 SE 129; sek. A, kv. A 5-7, B 5-8. Inv. št. KrK 6122.

Odl. ročaja pekve iz finožrnate lončarske mase z glajeno površino rjave barve, na površini je rdeče črna lisa. Izredno trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Ohr. dl. 3,7 cm, š. 4,1 cm - 4,5 cm. Čep: ohr. dl. 1 cm, ohr. š. 3,1 cm.

25 SE 129; sek. A, kv. A 5-7, B 5-8. Inv. št. KrK 6104.

Odl. ostenja posode iz finožrnate lončarske mase z glajeno površino svetlo rdeče barve, na zunanji in notranji površini je sivo črna lisa. Zelo trd, žgan oksidacijsko. Zunanja površina je okrašena z vodoravnimi vzporednimi vrstami psevdovrvičastega okrasa. Odlomek je delno prežgan. Ohr. dl. 6,2 cm, ohr. š. 6,1 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

26 SE 129; sek. A, kv. A 5-7, B 5-8. Inv. št. KrK 6110.

Odl. ostenja posode iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino, temno rjave barve. Zelo trd, žgan oksidacijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Ohr. dl. 5 cm, ohr. š. 4,2 cm.

27 SE 129; sek. A, kv. A 5. Inv. št. KrK 6113.

Odl. ostenja posode iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino, zunaj rjave, znotraj rdeče črne barve. Izredno trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Ohr. dl. 3,3 cm, ohr. š. 4 cm.

28 SE 129; sek. A, kv. A 5,6. Inv. št. KrK 6102.

Odl. ročaja pekve z rebrom svetlo rdeče barve. Odlomek je sekundarno popolnoma prežgan. Ohr. dl. 5,2 cm, š. 4,6 cm.

29 SE 129; sek. A, kv. A 6. Inv. št. KrK 1658.

Stožčasto vretence iz blede rjave žgane gline s sivimi in sivo črnimi lisami na površini. Pr. 3,2 cm, v. 2,2 cm, t. 21 g.

30 SE 129; sek. A, kv. A 7. Inv. št. KrK 6106.

Odl. dna posode iz finoizrnatne lončarske mase s površino spolirano pred žganjem, sivo črne barve. Izredno trd, žgan redukcijsko. Pr. d. 9,8 cm, v. 2 cm.

31 SE 129; sek. A, kv. A 7. Inv. št. KrK 6108.

Odl. dna posode iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino, zunaj sivo črne, znotraj svetlo rdeče barve. Zelo trd, žgan nepopolno oksidacijsko, ob koncu žganja redukcijsko. Ohr. dl. 2,7 cm, ohr. š. 5,3 cm.

32 SE 129; sek. A, kv. A 7. Inv. št. KrK 6111.

Odl. ustja in ostenja pekve iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino rdeče črne barve. Zelo trd, žgan oksidacijsko, ob koncu žganja redukcijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Ohr. dl. 4,9 cm, ohr. š. 4,9 cm.

33 SE 129; sek. A, kv. A 7. Inv. št. KrK 6114.

Odl. ostenja posode iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino, zunaj rdeče, znotraj svetlo rjave barve. Izredno trd, žgan oksidacijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Ohr. dl. 3,3 cm, ohr. š. 3,1 cm.

34 SE 129; sek. A, kv. A 7. Inv. št. KrK 6120.

Odl. ostenja posode z držajem iz finoizrnatne lončarske mase, z zunaj glajeno površino, znotraj polirano pred žganjem, sivo črne barve. Izredno trd, žgan redukcijsko. Držaj je tik ob steni predrt z dvema luknjama, na sredini ima vdolino. Ohr. dl. 2,9, ohr. š. 4,4 cm.

35 SE 129; sek. A, kv. A 7. Inv. št. KrK 6121.

Odl. ostenja posode z držajem iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino, zunaj svetlo rjave, znotraj rjave barve. Izredno trd, žgan redukcijsko, ob koncu žganja oksidacijsko. Ohr. dl. 2,6 cm, ohr. š. 2,8 cm.

36 SE 129; sek. A, kv. A 7. Inv. št. KrK 6125.

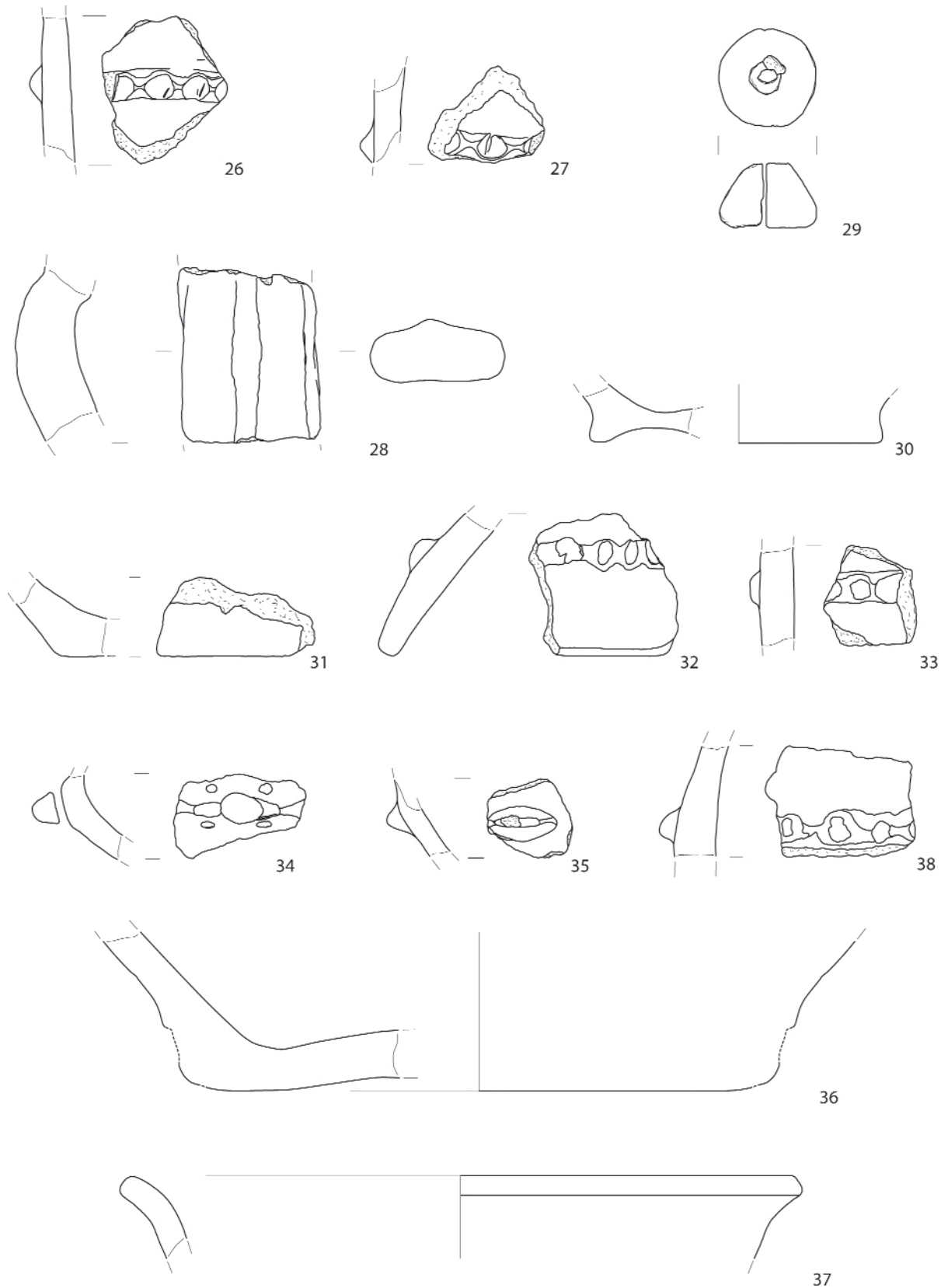
Odl. dna in ostenja posode iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino, znotraj sivo črne barve, na zunanji površini rdeče, svetlo rdeče in blede rjave lise. Zelo trd, žgan redukcijsko. Zunanja površina je sekundarno prežgana. Pr. d. 17,6 cm, ohr. v. 5,2 cm.

37 SE 129; sek. A, kv. B 6. Inv. št. KrK 6115.

Odl. skleda z izvihanim ustjem iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino, zunaj svetlo rjavo rdečkaste (rožnate) barve s sivo liso. Zelo trd, žgan oksidacijsko. Pr. u. 22,4 cm, v. 2,8 cm.

38 SE 129; sek. A, kv. B 6. Inv. št. KrK 6116.

Odl. ostenja posode, zunaj rdečkasto (rožnato) sive, znotraj svetlo rdeče barve. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Odlomek je sekundarno prežgan. Ohr. dl. 3,7 cm, ohr. š. 5 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

39 SE 129; sek. A, kv. B 6. Inv. št. KrK 6117.

Odl. ostenja posode iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino, zunaj sive, znotraj sivo črne barve. Izredno trd, žgan redukcijsko. Zunanja površina ostenja je okrašena z vodoravnimi in pod njimi poševnimi črtami vtisnjenege vrvičastega okrasa. Ohr. dl. 2,9 cm, ohr. š. 3 cm.

40 SE 129; sek. A, kv. B 6. Inv. št. KrK 6107.

Odl. ostenja posode iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino, zunaj rdeče, znotraj rjave barve. Zelo trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Ohr. dl. 4,7 cm, ohr. š. 5 cm.

41 SE 129; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 6101.

Odl. ročaja posodice iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino svetlo rjave barve. Izredno trd, žgan oksidacijsko. Ohr. dl. 2,4 cm, š. 1,7 cm.

42 SE 129; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 6112.

Odl. ostenja posode iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino rdeče črne barve. Izredno trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom, na katerem je svetlo rdeča lisa. Ohr. dl. 4,2 cm, ohr. š. 5,7 cm.

42 M 1:1

43 SE 129; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 6119.

Odl. ostenja posode iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino, zunaj rdečkasto (rožnato) sive, znotraj sive barve. Zelo trd, žgan redukcijsko. Zunanja površina je okrašena z bradavico. Ohr. dl. 3,7 cm, ohr. š. 2,4 cm.

44 SE 129; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 1655.

Odl. piramidalne ploščate uteži iz svetlo rjave žgane gline. Utež je poškodovana na spodnjem delu. Š. 6,8 cm, stojna ploskev 6,3 × 3,5 cm, v. 9,6 cm, t. 219 g.

45 SE 129; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 6124.

Odl. ostenja shrambene posode iz drobnnozrnate lončarske mase z glajeno površino, zunaj rjave, znotraj sivo črne barve, na notranji površini je svetlo rjava lisa. Zelo trd, žgan redukcijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom in barbotinom. Ohr. dl. 12,5 cm, ohr. š. 14,9 cm, pr. najširšega oboda 72,2 cm.

46 SE 129; sek. A, kv. B 8. Inv. št. KrK 6100.

Odl. ročaja pekve iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino rdeče barve, na zunanji in notranji površini so temno rjave lise. Zelo trd, žgan oksidacijsko. Ohr. dl. 7,1 cm, š. 4,7 cm.

47 SE 129; sek. A, kv. B 8. Inv. št. KrK 6118.

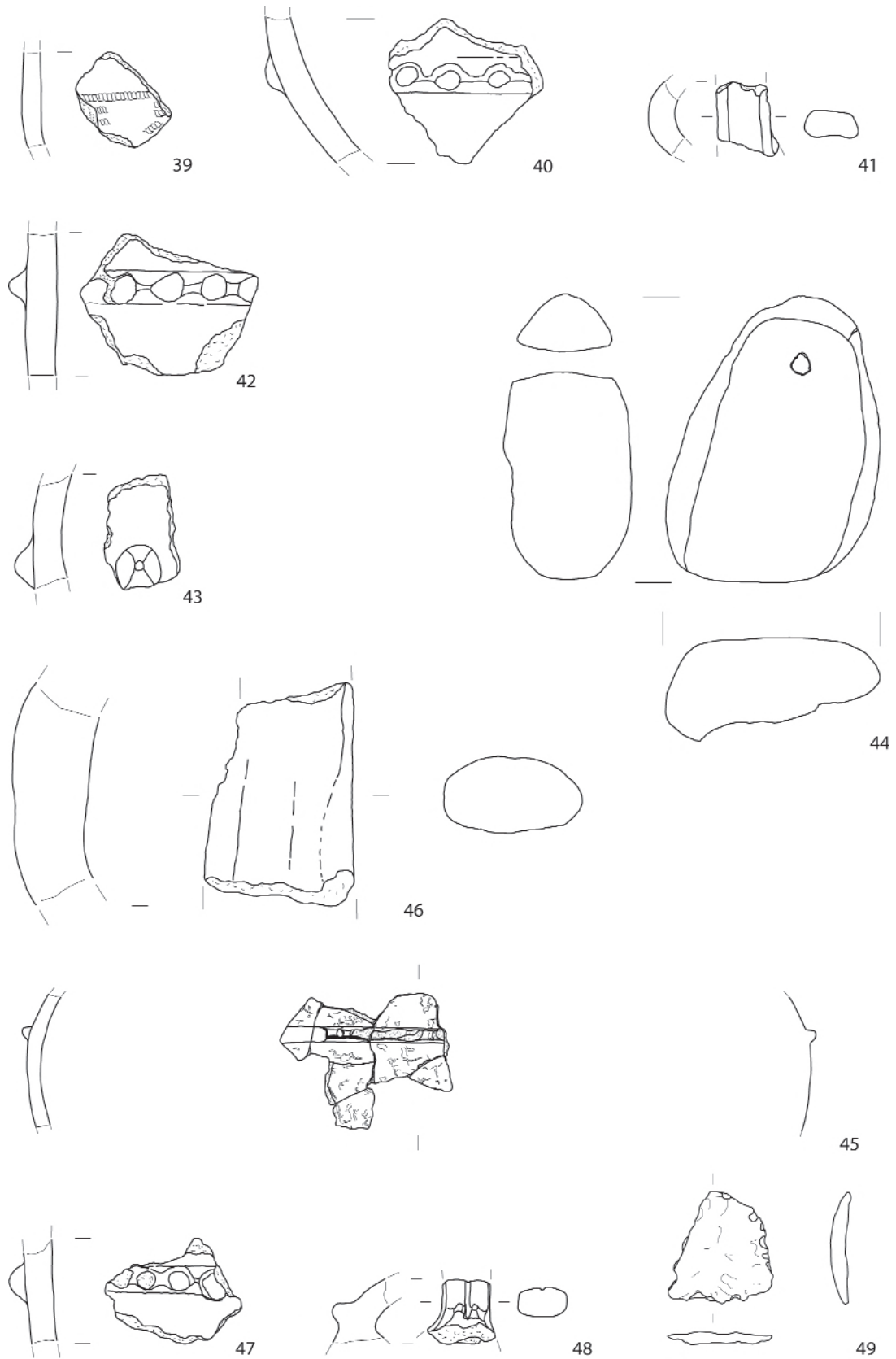
Odl. ostenja posode iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino, zunaj rdečkasto (rožnato) sive, znotraj svetlo rdeče barve. Trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Ohr. dl. 3,4 cm, ohr. š. 4,3 cm.

48 SE 129; sek. A, kv. B 8. Inv. št. KrK 6123.

Odl. ročaja posode iz fino zrnate lončarske mase z glajeno površino temno rjave barve. Izredno trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Zunanja površina je okrašena z žlebom in bradavico. Ohr. dl. 1,9 cm, š. 1,6 - 2,2 cm.

49 SE 129; sek. A, kv. A 5. Inv. št. KrK 3257.

Kos amorfnega bronca. Dl. 3,6 cm, š. 3,4 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. 39 - 48 keramika, 49 bron, 39-44, 46-49 M 1 : 2, 45 M 1 : 8.

50 SE 129; sek. A, kv. A 6. Inv. št. KrK 3258.

Kos amorfnega bron. Dl. 3,3 cm, š. 2,2 cm.

51 SE 129; sek. A, kv. A 6. Inv. št. KrK 3260.

Kos amorfnega bron. Dl. 3,1 cm, š. 3,3 cm.

52 SE 129; sek. A, kv. A 6. Inv. št. KrK 3261.

Kos amorfnega bron. Dl. 5,1 cm, š. 3,8 cm.

53 SE 129; sek. A, kv. A 6. Inv. št. KrK 3268.

Kos amorfnega bron. Dl. 1,85 cm, š. 1,9 cm.

54 SE 129; sek. A, kv. B 5. Inv. št. KrK 3250.

Kos amorfnega bron. Dl. 1,1 cm, š. 1,1 cm.

55 SE 129; sek. A, kv. B 6. Inv. št. KrK 3246.

Bronast obroček z nesklenjenima koncema različnih debelin in enim narebrenim koncem. Pr. 2,2 cm.

55 M 1:1

56 SE 129, 142, 143; sek. A, kv. A 5-7, B6-8. Inv. št. KrK 6126.

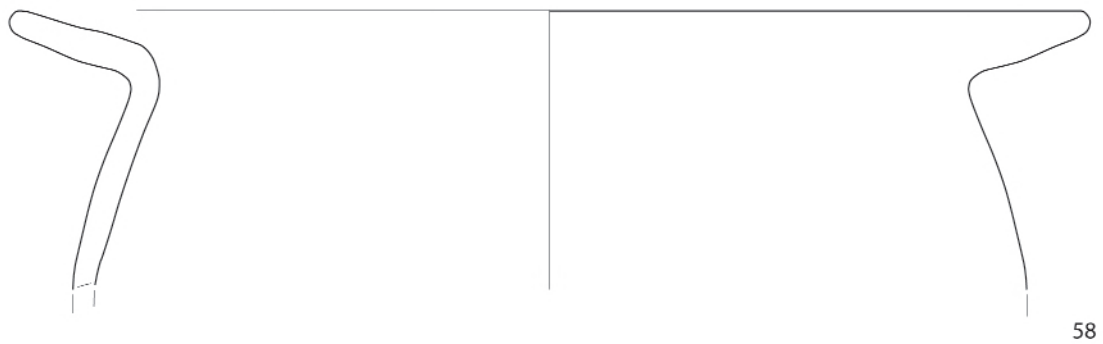
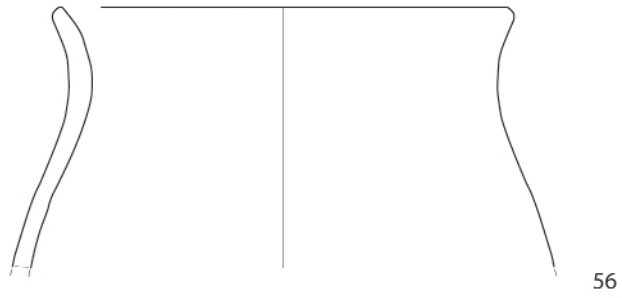
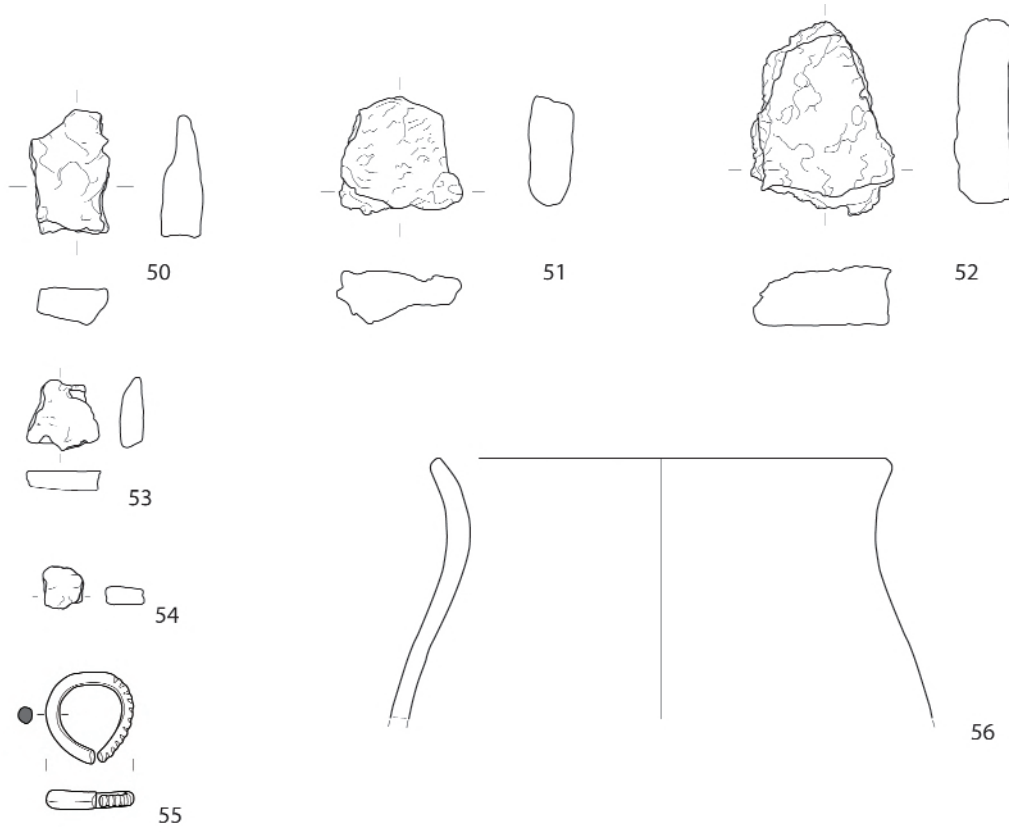
Odl. shrambene posode z rahlo izvihanim ustjem in kroglastim trupom, zunaj svetlo rdeče, znotraj sive barve, na zunanji in notranji površini sta sivi lisi, odlomek je sekundarno prežgan. Pr. u. 22,4 cm, ohr. v. 13,1 cm.

57 SE 129, 143, 084; sek. A, kv. A 5-7, B 5-8. Inv. št. KrK 6109.

Odl. dna posode iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino, zunaj sivo črne, znotraj svetlo rdeče barve, na zunanji površini je svetlo rjava lisa. Zelo trd, žgan nepopolno oksidacijsko, ob koncu žganja redukcijsko. Pr. d. 27,4 cm, ohr. v. 2,4 cm.

58 SE 455; sek. B, G, kv. C, D 9-10. Inv. št. KrK 6238.

Odl. shrambene posode z močno izvihanim ustjem, zunaj svetlo rdeče, znotraj svetlo rdeče in sive barve, odlomek je sekundarno prežgan. Pr. u. 57 cm, ohr. v. 14,1 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. 50–55 bron, 56–58 keramika, 50–55, 57 M 1 : 2; 56, 58 M 1 : 4.

59 SE 455; sek. B, G, kv. C, D 9-10. Inv. št. KrK 6239.

Odl. shrambene posode z močno izvihanim ustjem iz fino-zrnate lončarske mase z glajeno površino, zunaj sivo črne, znotraj rdečkasto (rožnato) sive barve. Izredno trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Zunanja površina je pre-žgana. Pr. u. 34,4 cm, ohr. v. 8 cm.

60 SE 455; sek. B, G, kv. C, D 9-10. Inv. št. KrK 6240.

Odl. dna in ostenja posode iz fino-zrnate lončarske mase z glajeno površino rjave barve, na notranji površini je siva lisa. Izredno trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Zunanja površina je prežgana. Pr. d. 17,2 cm, ohr. v. 3,5 cm.

61 SE 455; sek. B, G, kv. C, D 9-10. Inv. št. KrK 6241.

Odl. ostenja posode iz fino-zrnate lončarske mase z glajeno površino, zunaj sivo črne, znotraj sive barve. Izredno trd, žgan redukcijsko. Na zunanji površini je psevdovrvičast okras v motivu trikotnika s podaljški. Ohr. dl. 7 cm, ohr. š. 10,5 cm.

62 SE 494; sek. A, B, kv. A, B 9. Inv. št. KrK 6243.

Odl. ročaja pekve iz fino-zrnate lončarske mase z glajeno površino svetlo rjave barve, na zunanji površini je siva lisa. Izredno trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Ohr. dl. 7,2 cm, š. 4,3 cm.

63 SE 500; sek. B, G, kv. C 9. Inv. št. KrK 6244.

Odl. ostenja posode iz fino-zrnate lončarske mase z glajeno površino, zunaj svetlo rjave, znotraj svetlo rdeče barve. Zelo trd, žgan redukcijsko, ob koncu žganja oksidacijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Odlomek je zelo uničen. Ohr. dl. 5,2 cm, ohr. š. 4,4 cm.

64 SE 565; sek. B, G, kv. C 9. Inv. št. KrK 1664.

Bikonično vretence temno sive barve z svetlo rjavo sivimi in zelo temno sivimi lisami. Odlomek je deloma poškodovan. Pr. 3,6 cm, v. 3 cm, t. 30 g.

65 SE 698; sek. G, kv. D, E 8. Inv. št. KrK 6252.

Odl. ostenja posode iz fino-zrnate lončarske mase z glajeno površino rdeče barve. Zelo trd, žgan oksidacijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Ohr. dl. 4,2 cm, ohr. š. 4,1 cm.

66 SE 698; sek. G, kv. D 8, E 8-9. Inv. št. KrK 6254.

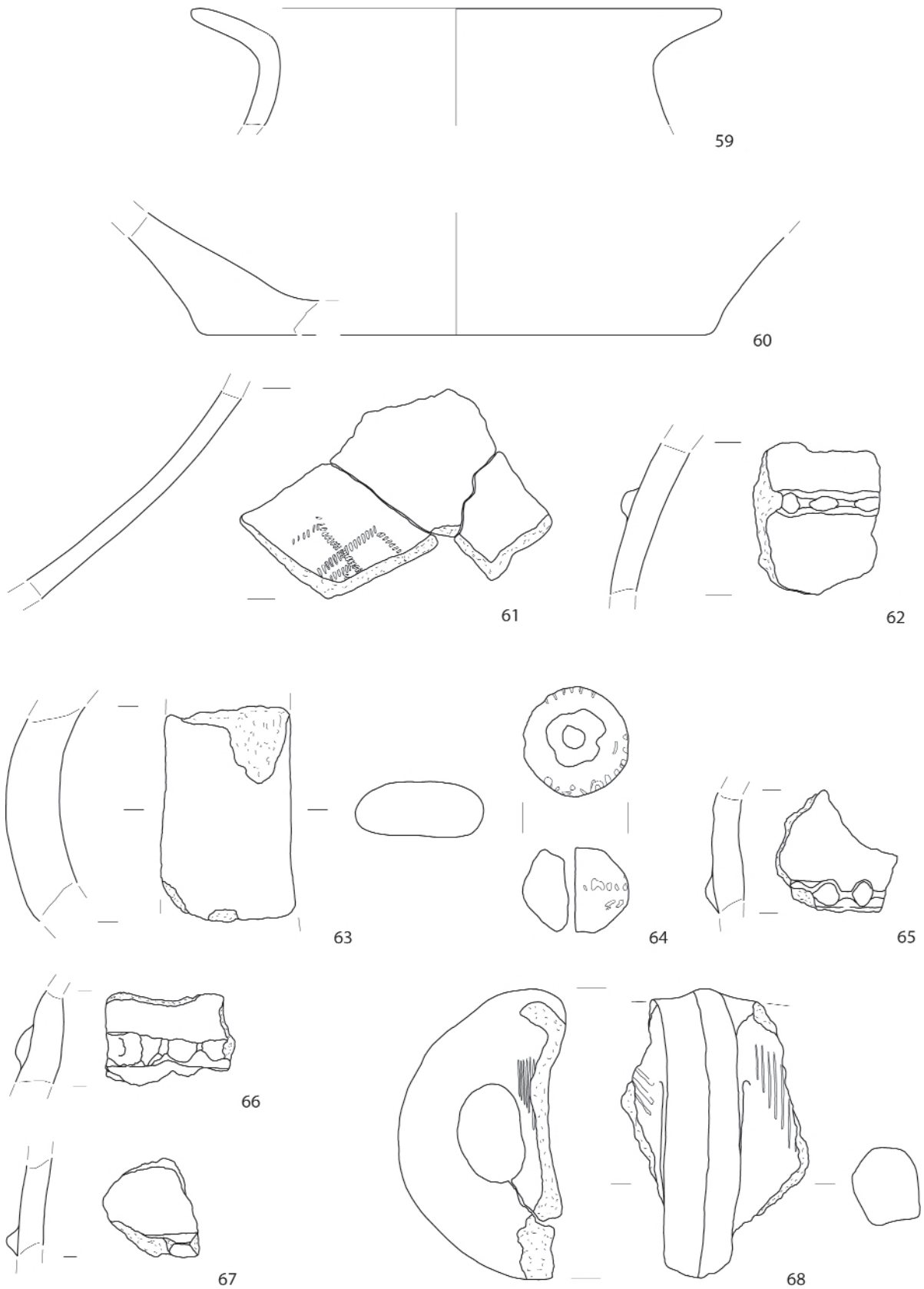
Odl. ostenja posode iz fino-zrnate lončarske mase z glajeno površino rjave barve, na zunanji površini je siva lisa. Zelo trd, žgan oksidacijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Ohr. dl. 3,1 cm, ohr. š. 4,4 cm.

67 SE 698; sek. G, kv. D, E 8. Inv. št. KrK 6253.

Odl. ostenja posode iz fino-zrnate lončarske mase z glajeno površino, zunaj temno rdeče, znotraj svetlo rjave barve. Zelo trd, žgan oksidacijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim gladkim rebrom. Ohr. dl. 3,4 cm, ohr. š. 3,1 cm.

68 SE 698; sek. G, kv. D 8. Inv. št. KrK 6255.

Odl. ustja posode z ostenjem in ročajem iz fino-zrnate lončarske mase z glajeno površino svetlo rjave barve, na obeh površinah sta sivi lisi. Zelo trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Zunanja površina ostenja je okrašena z metličanjem. Ohr. dl. roč. 10 cm, š. roč. 2,6 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

69 SE 698; sek. G, kv. E 8. Inv. št. KrK 3359.

Kos amorfnega bronca. Dl. 1,8 cm, š. 2,5 cm.

70 SE 694; sek. D, G, kv. D 7, 8. Inv. št. KrK 6251.

Odl. ostenja posode iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino, zunaj sivo črne, znotraj sive barve. Zelo trd, žgan oksidacijsko, ob koncu žganja redukcijsko. Zunanja površina je okrašena z dvema vzporednima vodoravnima linijama vrvičastega okrasa. Ohr. dl. 2,3 cm, ohr. š. 3,5 cm.

2. nivo

71 SE 130; sek. E, kv. C 5-6. Inv. št. KrK 6127.

Odl. ročaja pekve iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino svetlo rjave barve, na površini je siva lisa. Izredno trd, žgan redukcijsko, ob koncu žganja oksidacijsko. Ohr. dl. 5 cm, š. 4,1 cm.

72 SE 130; sek. E, kv. C 5-6. Inv. št. KrK 6128.

Odl. plitve skledice z ravnim ustjem iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino rdečkasto sive barve, na zunanji površini sivo črna lisa. Zelo trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Pr. u. 24,6 cm, ohr. v. 3,4 cm.

73 SE 130; sek. E, kv. C 5-6. Inv. št. KrK 6129.

Odl. močno izvihanega ustja shrambene posode, zunaj sivo črne, znotraj sive barve, na notranji strani blede rjava lisa. Odlomek je sekundarno prežgan. Pr. u. 47,6 cm, ohr. v. 3,5 cm.

74 SE 141; sek. A, kv. A 6. Inv. št. KrK 6132.

Odl. svitka svetlo rdeče barve. Odlomek je sekundarno prežgan. Pr. 9,8 cm, v. 3,9 cm, t. 101 g.

75 SE 141; sek. A, kv. A 6,7. Inv. št. KrK 6133.

Odl. lonca z rahlo izvihanim ustjem iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino blede rjave barve. Zelo trd, žgan oksidacijsko. Pr. u. 24,2 cm, ohr. v. 4,7 cm.

76 SE 142; sek. A, kv. A 5. Inv. št. KrK 6134.

Odl. skledice z rahlo uvihanim ustjem in držajem iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino svetlo rjave barve, na notranji površini siva lisa, na držaju sivo črna lisa. Izredno trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Ohr. dl. 3,3 cm, ohr. š. 3,1 cm.

77 SE 142; sek. A, kv. A 5, 6. Inv. št. KrK 6135.

Odl. ostenja skledice iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino, zunaj temno rjave, znotraj sivo črne barve. Izredno trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Zunanja površina je okrašena s pokončnimi šrafiranimi trikotniki. Notranja površina je poškodovana. Ohr. dl. 2,1 cm, ohr. š. 3,1 cm.

77 M 1:1

78 SE 142; sek. A, kv. A 6. Inv. št. KrK 3272.

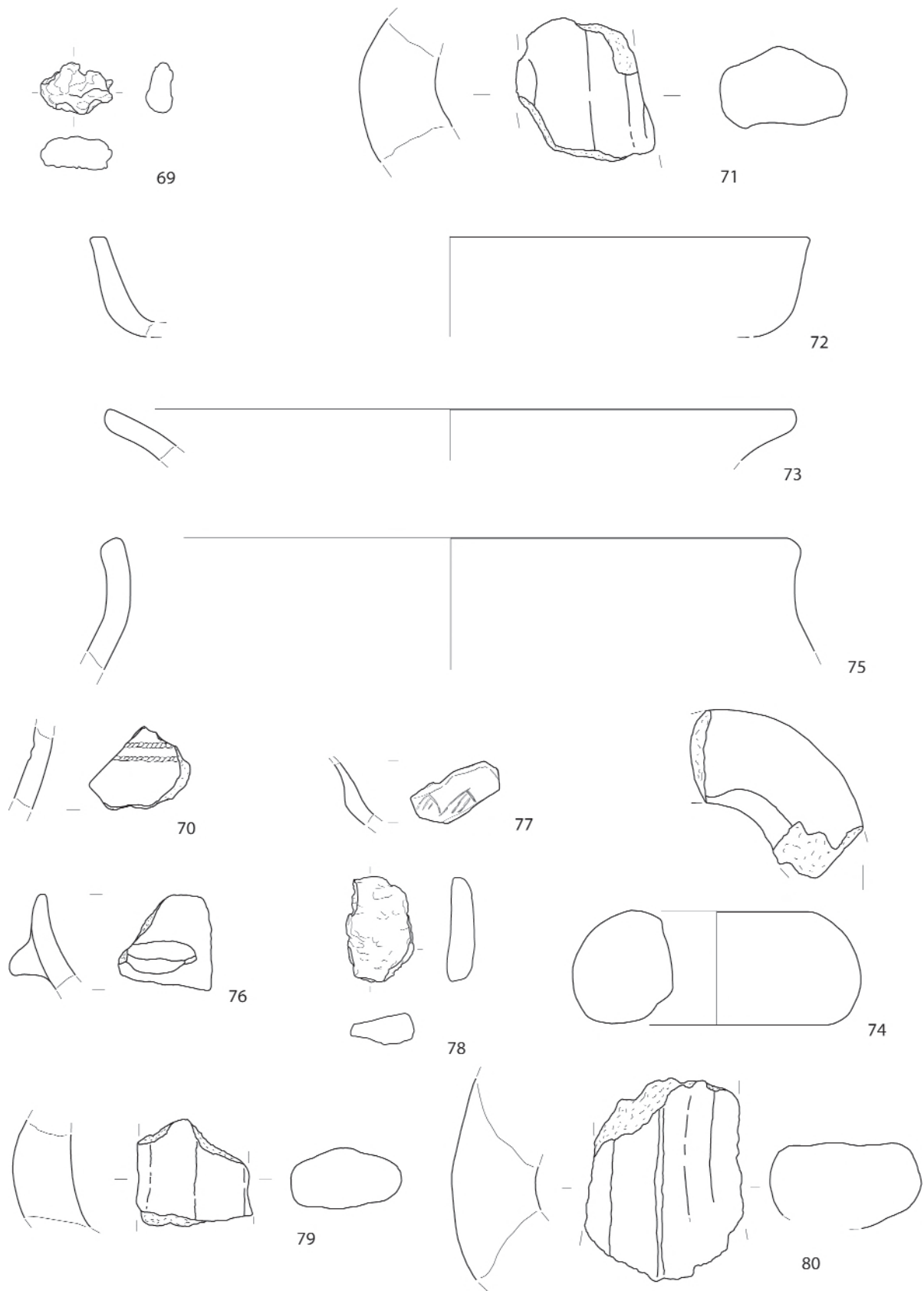
Kos amorfnega bronca. Dl. 3,6 cm, š. 2,3 cm.

79 SE 143; sek. A, kv. A 5, B 6,7. Inv. št. KrK 6137.

Odl. ročaja pekve iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino rdeče barve. Izredno trd, žgan oksidacijsko. Ohr. dl. 3,6 cm, š. 3,8 cm.

80 SE 143; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 6144.

Odl. ročaja pekve iz drobnoizrnatne lončarske mase z glajeno površino svetlo rdeče barve, na površini siva lisa. Izredno trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Ohr. dl. 6,8 cm, ohr. š. 5,6 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. 69, 78 bron, 70–77, 79, 80 keramika, 69–72, 74–80 M 1 : 2, 73 M 1 : 4.

81 SE 143; sek. A, kv. B 6,7. Inv. št. KrK 6156.

Odl. pekve iz finožrnate lončarske mase z glajeno površino rdeče barve, na zunanji površini so rdeča, temno rjava in rdeče črna lisa, na notranji pa rdeče črna lisa. Zelo trd, žgan oksidacijsko. Pr. u. 27,2 cm, ohr. v. 2,9 cm.

82 SE 143; sek. A, kv. B 6, 7. Inv. št. KrK 6158.

Odl. pekve iz finožrnate lončarske mase z glajeno površino svetlo rjave barve, na notranji površini siva lisa. Trd, žgan redukcijsko, ob koncu žganja oksidacijsko. Pr. u. 30,2 cm, ohr. v. 4,9 cm.

83 SE 143; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 6143.

Keramičen predmet, verjetno pripomoček za izdelavo okrasa, iz finožrnate lončarske mase z glajeno površino sive barve. Izredno trd, žgan nepopolno oksidacijsko, ob koncu žganja redukcijsko. Ostenje je okrašeno z vodoravnim razčlenjenim rebrom. Dl. 5,5 cm, š. čez rebro 3,4 cm, drugje 0,6 - 3,2 cm.

83 M 1:1

84 SE 143; sek. A, kv. B 6. Inv. št. KrK 1670.

Piramidalna utež iz žgane gline sivo črne barve z vdolbino na dnu. Na spodnjem delu je poškodovana. Šir. 4,3 × 4,3 cm, v. 6,9 cm, t. 99 g.

85 SE 143; sek. A, kv. A 5. Inv. št. KrK 6141.

Odl. ustja in ostenja skleda z rahlo uvihanim robom ustja iz finožrnate lončarske mase s površino polirano pred žganjem, sivo črne barve. Izredno trd, žgan redukcijsko. Ohr. dl. 2,9 cm, ohr. š. 3,6 cm.

86 SE 143; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 6136.

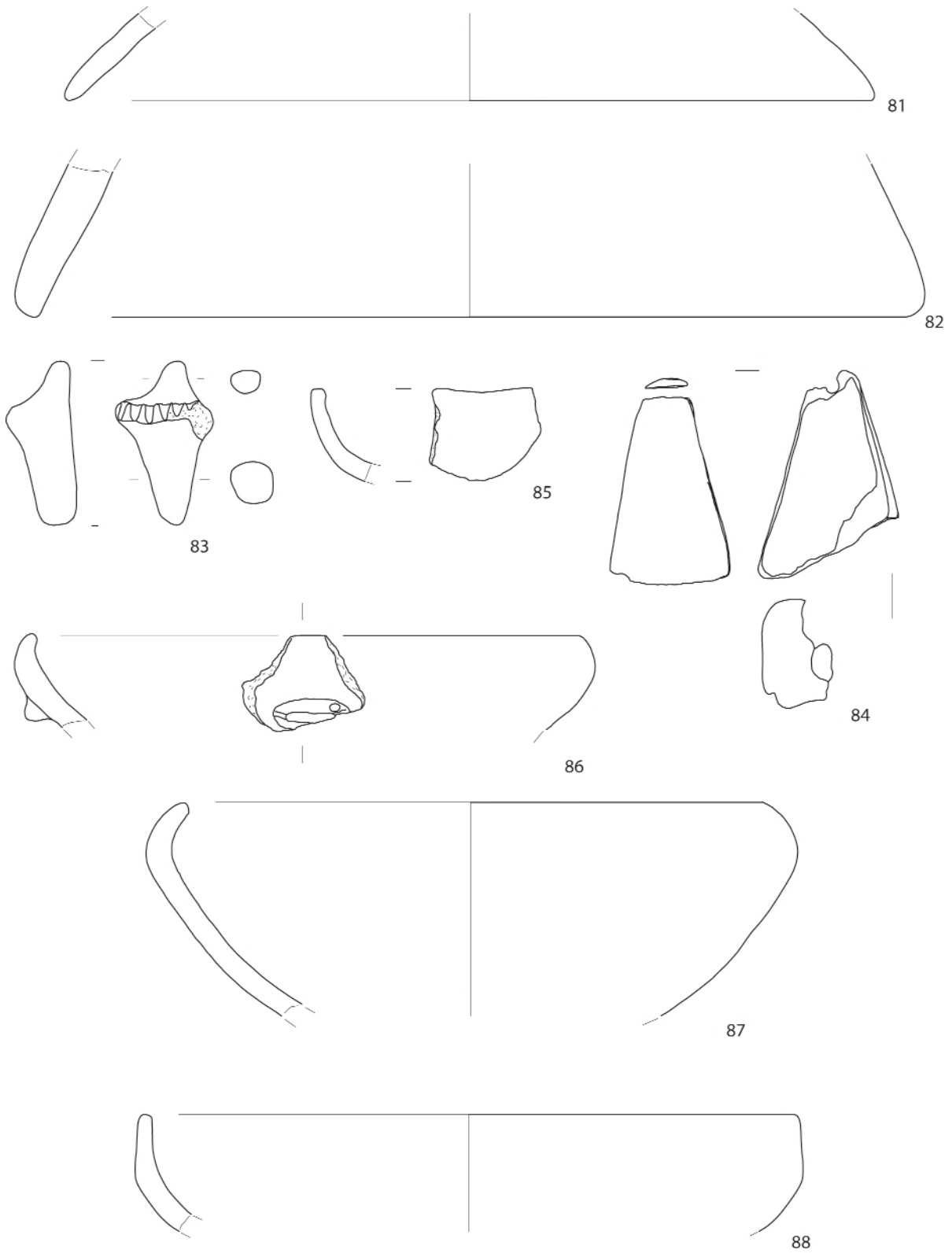
Odl. skleda z močnejše uvihanim ustjem in držajem iz finožrnate lončarske mase z glajeno površino sivo črne barve. Izredno trd, žgan redukcijsko. Pr. u. 18,4 cm, v. 3,1 cm.

87 SE 143; sek. A, kv. A 5, B 6,7. Inv. št. KrK 6140.

Odl. skleda z močno uvihanim ustjem iz finožrnate lončarske mase s površino polirano pred žganjem, sivo črne barve, na zunanji površini rjava lisa. Izredno trd, žgan redukcijsko. Pr. u. 19,6 cm, v. 7,1 cm.

88 SE 143; sek. A, kv. B 6,7. Inv. št. KrK 6157.

Odl. skleda z rahlo uvihanim ustjem iz finožrnate lončarske mase z glajeno površino sive barve, na obeh površinah sivo črne lise. Zelo trd, žgan oksidacijsko. Pr. u. 21,8 cm, ohr. v. 3,7 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

89 SE 143; sek. A, kv. B 6,7. Inv. št. KrK 6155.

Odl. sklede z močno izvihanim ustjem iz finoznate lončarske mase z glajeno površino, zunaj rdečkasto sive, znotraj svetlo rjave barve, na zunanji površini rdeča in rjava lisa, na notranji rjave lise. Zelo trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Rob ustja in ostenje tik pod robom ustja sta okrašena s plitvimi odtisi. Pr. roba u. 46,8 cm, ohr. v. 4,1 cm.

90 SE 143; sek. A, kv. A 5, B 6,7. Inv. št. KrK 6142.

Odl. sklede z rahlo uvihanim ustjem iz finoznate lončarske mase s površino polirano pred žganjem, sivo črne barve, na zunanji površini svetlo rjava lisa. Izredno trd, žgan redukcijsko. Pr. u. 19,2 cm, v. 2,8 cm.

91 SE 143; sek. A, kv. A 5, B 6,7. Inv. št. KrK 6139.

Odl. dna in ostenja lončka iz finoznate lončarske mase z glajeno površino sivo črne barve, na zunanji površini rjava lisa. Zelo trd, žgan redukcijsko. Pr. d. 4,6 cm, ohr. v. 3,4 cm.

92 SE 143; sek. A, kv. A 5, B 6,7. Inv. št. KrK 6150.

Odl. ostenja posode iz finoznate lončarske mase z glajeno površino, zunaj rdeče črne, znotraj rjave barve. Izredno trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Ohr. dl. 2,9 cm, ohr. š. 4 cm.

93 SE 143; sek. A, kv. A 5, B 6,7. Inv. št. KrK 6145.

Odl. ostenja posode iz finoznate lončarske mase z glajeno površino rdeče barve, na notranji površini temno rdeča lisa. Zelo trd, žgan oksidacijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Ohr. dl. 5,3 cm, ohr. š. 4,1 cm.

93 M 1:1

94 SE 143; sek. A, kv. A 5, B 6,7. Inv. št. KrK 6149.

Odl. ostenja posode iz finoznate lončarske mase z glajeno površino, zunaj sive, znotraj rjave barve. Zelo trd,

žgan oksidacijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Ohr. dl. 3,4 cm, ohr. š. 4,1 cm.

95 SE 143; sek. A, kv. A 5, B 6,7. Inv. št. KrK 6151.

Odl. ostenja posode iz finoznate lončarske mase z glajeno površino, zunaj sivo črne, znotraj rdeče črne barve. Izredno trd, žgan oksidacijsko, ob koncu žganja redukcijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Ohr. dl. 3,2 cm, ohr. š. 3,5 cm.

96 SE 143; sek. A, kv. B 6. Inv. št. KrK 6147.

Odl. ostenja posode, zunaj svetlo rdeče, znotraj rdeče črne barve. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Odlomek je sekundarno prežgan. Ohr. dl. 3,5 cm, ohr. š. 4,7 cm.

97 SE 143; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 6153.

Odl. ostenja posode iz finoznate lončarske mase z glajeno površino, zunaj sivo črne, znotraj rdeče barve. Zelo trd, žgan oksidacijsko, ob koncu žganja redukcijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Ohr. dl. 2,5 cm, ohr. š. 4,2 cm.

98 SE 143; sek. A, kv. A 5, B 6,7. Inv. št. KrK 6154.

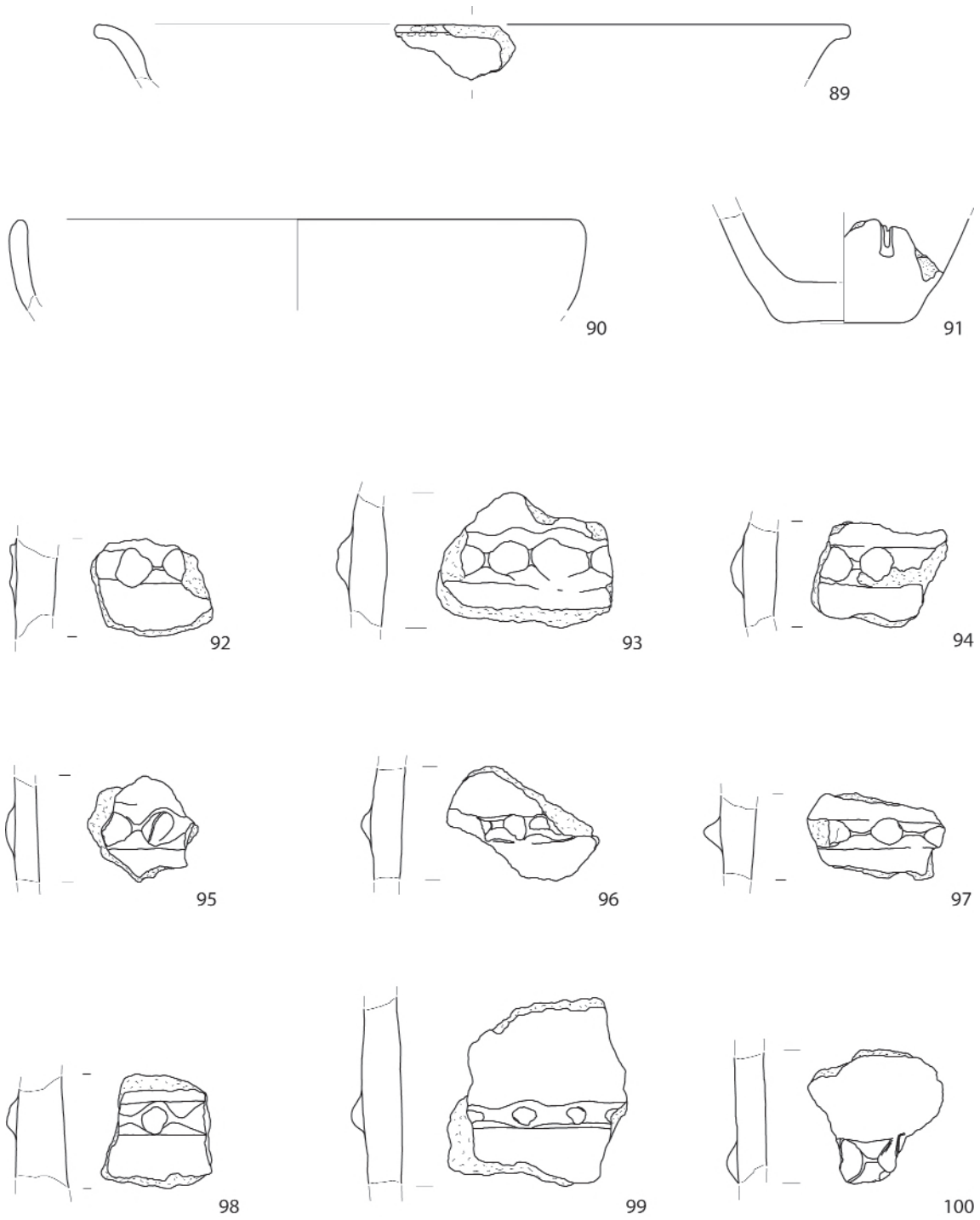
Odl. ostenja posode iz finoznate lončarske mase z glajeno površino, zunaj rjave, znotraj temno rdeče barve. Zelo trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Ohr. dl. 3,1 cm, ohr. š. 3,3 cm.

99 SE 143; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 6138.

Odl. ostenja posode iz finoznate lončarske mase z glajeno površino, zunaj svetlo rdeče, znotraj temno rdeče barve. Trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom, površina in okras sta poškodovana ter sekundarno prežgana. Ohr. dl. 5,7 cm, ohr. š. 5,5 cm.

100 SE 143; sek. A, kv. A 5, B 6. Inv. št. KrK 6148.

Odl. ostenja posode iz finoznate lončarske mase z glajeno površino, zunaj sive, znotraj rjave barve. Zelo trd, žgan oksidacijsko, ob koncu žganja redukcijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Okras je slabo ohranjen. Ohr. dl. 4 cm, ohr. š. 4,1 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, 89 M 1 : 4, 90–100 M 1 : 2.

101 SE 143; sek. A, kv. A 5, B 6,7. Inv. št. KrK 6152.

Odl. ostenja posode iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino, zunaj sivo črne, znotraj rjave barve. Izredno trd, žgan redukcijsko, ob koncu žganja oksidacijsko. Notranja površina je okrašena z vrezi v motivu smrekove vejice. Ohr. dl. 2,9 cm, ohr. š. 3,6 cm.

102 SE 144; sek. A, kv. A 8. Inv. št. KrK 6159.

Odl. ostenja posode, zunaj sive, znotraj svetlo rdeče barve. Zunanja površina je okrašena z vodoravno črto vrvičastega okrasa. Odlomek je sekundarno prežgan. Ohr. dl. 2,6 cm, ohr. š. 2,6 cm.

103 SE 144; sek. A, kv. A 8. Inv. št. KrK 6170.

Odl. ostenja posode iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino, zunaj svetlo rjave, znotraj sive barve. Trd, žgan redukcijsko, ob koncu žganja oksidacijsko. Zunanja površina je okrašena z vodoravnima žlebovoma. Ohr. dl. 4,1 cm, ohr. š. 1,9 cm.

104 SE 145; sek. A, kv. A 8. Inv. št. KrK 1657.

Bikonično vretence blede rjave barve s sivo črno liso na površini. Pr. 3,8 cm, v. 3 cm, t. 32 g.

105 SE 145; sek. A, kv. A 8-9. Inv. št. KrK 6269.

Odl. ročaja posode iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino rdeče barve, na zunanji površini rdeče črna lisa. Izredno trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Ohr. dl. 3,5 cm, š. 2,9 cm.

106 SE 145; sek. A, kv. A 8. Inv. št. KrK 6563.

Odl. lonca z izvihanim robom ustja iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino, zunaj temno rjave, znotraj rjave barve, na zunanji površini rdeče, na notranji pa svetlo sive, sive in rdečkasto (rožnato) sive lise. Zelo trd, žgan redukcijsko, ob koncu žganja oksidacijsko. Pr. u. 19 cm, v. 3,5 cm.

107 SE 145; sek. A, kv. A 8. Inv. št. KrK 6564.

Odl. dna in ostenja posode z glajeno površino rdečkasto (rožnato) sive barve, na zunanji strani rdeče črna lisa. Trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Pr. d. 10,1 cm, v. 5,3 cm.

108 SE 170; sek. A, kv. A, B 7, B 8. Inv. št. KrK 6177.

Odl. skleda z močno uvihanim ustjem iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino, zunaj svetlo rdeče, znotraj sivo črne barve. Izredno trd, žgan redukcijsko. Zunanja površina je sekundarno prežgana. Pr. u. 20,4 cm, ohr. v. 3 cm.

109 SE 180; sek. C, kv. C 7. Inv. št. KrK 6178.

Odl. ostenja posode, zunaj svetlo rdeče, znotraj sivo črne barve. Zunanja površina je okrašena z bradavico. Odlomek je sekundarno popolnoma prežgan. Ohr. dl. 5,8 cm, ohr. š. 6,1 cm.

110 SE 180; sek. C, kv. C 7. Inv. št. KrK 6179.

Odl. ostenja posode iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino, zunaj sivo črne, znotraj temno rjave barve. Zelo trd, žgan redukcijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Ohr. dl. 5,8 cm, ohr. š. 4,3 cm.

111 SE 180; sek. C, kv. C 7. Inv. št. KrK 6180.

Odl. ostenja posode iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino, zunaj temno rjave, znotraj sivo črne barve. Zelo trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Notranja površina je delno poškodovana. Ohr. dl. 4,2 cm, ohr. š. 3,8 cm.

112 SE 180; sek. C, kv. C 7. Inv. št. KrK 6181.

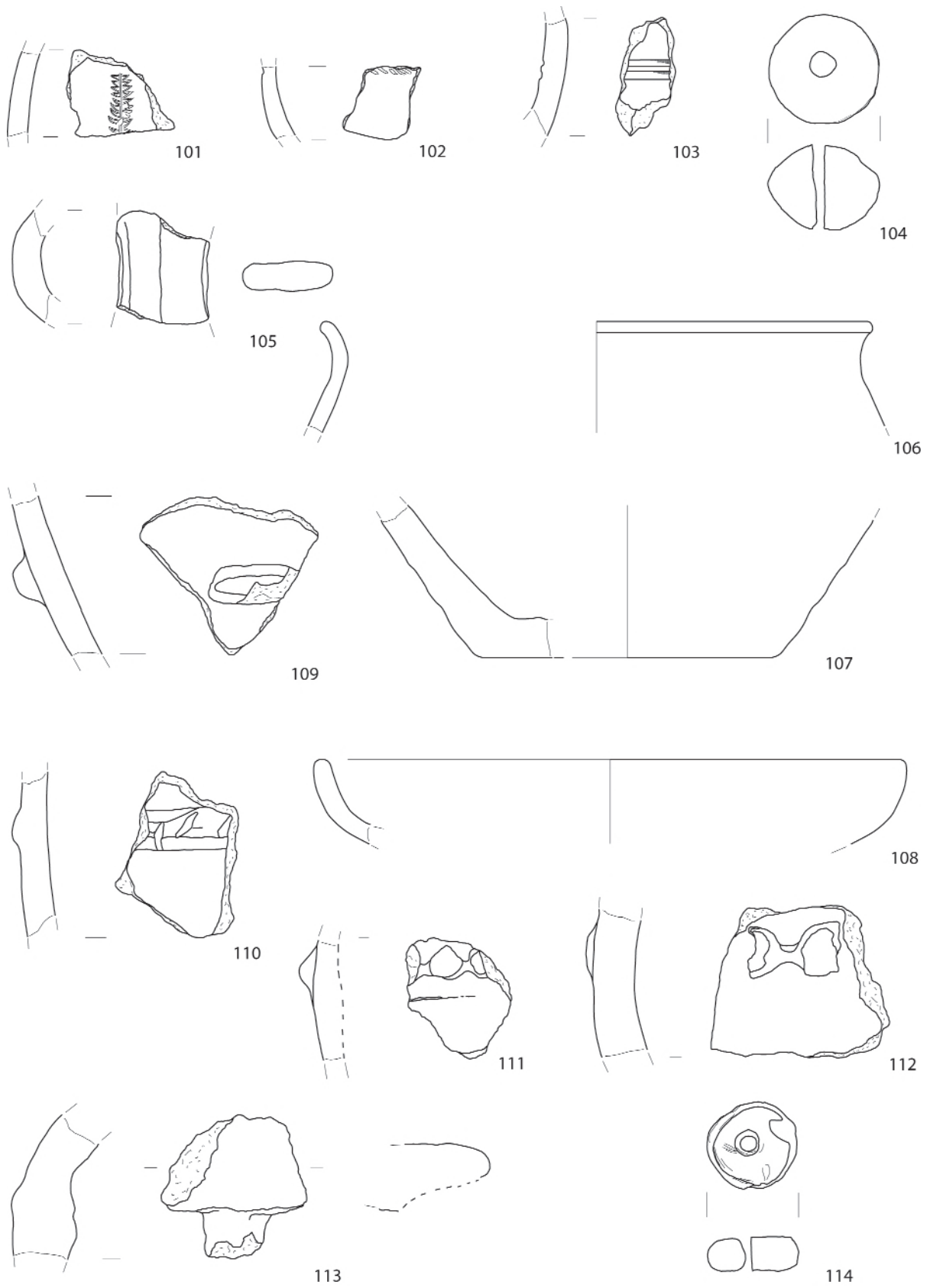
Odl. ostenja shrambene posode, zunaj svetlo rjave, znotraj svetlo rdeče barve. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Odlomek je sekundarno prežgan. Ohr. dl. 5 cm, ohr. š. 5,7 cm.

113 SE 180; sek. C, kv. C 7. Inv. št. KrK 6182.

Odl. držaja pekve iz drobnozrnate lončarske mase z glajeno površino rdeče barve, na obeh straneh čepa držaja siva lisa. Zelo trd, žgan oksidacijsko. Ohr. dl. 3,4 cm, ohr. š. 5,1 cm, čep: ohr. dl. 1,5 cm, ohr. š. 2,1 cm.

114 SE 180; sek. C, kv. C 7. Inv. št. KrK 6183.

Ploščato vretence iz žgane gline svetlo rdeče barve. Vretence je na zgornjem delu rahlo poškodovano. Pr. 3,1 cm, v. 1,2 cm, t. 10 g.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

115 SE 180; sek. C, kv. C 7. Inv. št. KrK 6184.

Odl. lonca s kratkim pokončnim ustjem iz finoizrnat lončarske mase z glajeno površino rdeče barve, na zunanji površini siva, na notranji temno rjava lisa. Zelo trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Pr. u. 27,2 cm, ohr. v. 3 cm.

116 SE 180; sek. C, kv. C 7. Inv. št. KrK 6185.

Odl. dna in ostenja posode iz drobnoizrnat lončarske mase rdeče barve, na zunanji površini temno rdeča in rdeče črna, na notranji rjava lisa. Trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Pr. d. 16,6 cm, ohr. v. 6,3 cm.

117 SE 180; sek. C, kv. C 7. Inv. št. KrK 6186.

Odl. skleda z izvihanim robom ustja iz finoizrnat lončarske mase z glajeno površino, zunaj rdeče, znotraj svetlo rdeče barve, na zunanji površini sivo črna in siva lisa. Zelo trd, žgan oksidacijsko. Zunanja površina je okrašena z vodoravnim gladkim rebrom. Pr. u. 34 cm, ohr. v. 7,5 cm.

118 SE 187; sek. A, kv. A 6, 7. Inv. št. KrK 6189.

Odl. ustja in ostenja pekve iz finoizrnat lončarske mase z glajeno površino rjave barve. Izredno trd, žgan oksidacijsko. Na zunanji površini je vidna sled nalepljenega vodoravnega rebra. Pr. u. 28,2 cm, v. 5,4 cm.

119 SE 187; sek. A, kv. A 7. Inv. št. KrK 6190.

Odl. ostenja posode iz finoizrnat lončarske mase z glajeno površino, zunaj rjave, znotraj svetlo rjave barve, na zunanji površini sivo črna lisa. Zelo trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Ohr. dl. 5,9 cm, ohr. š. 6,3 cm.

120 SE 187; sek. A, kv. A 6, 7. Inv. št. KrK 6191.

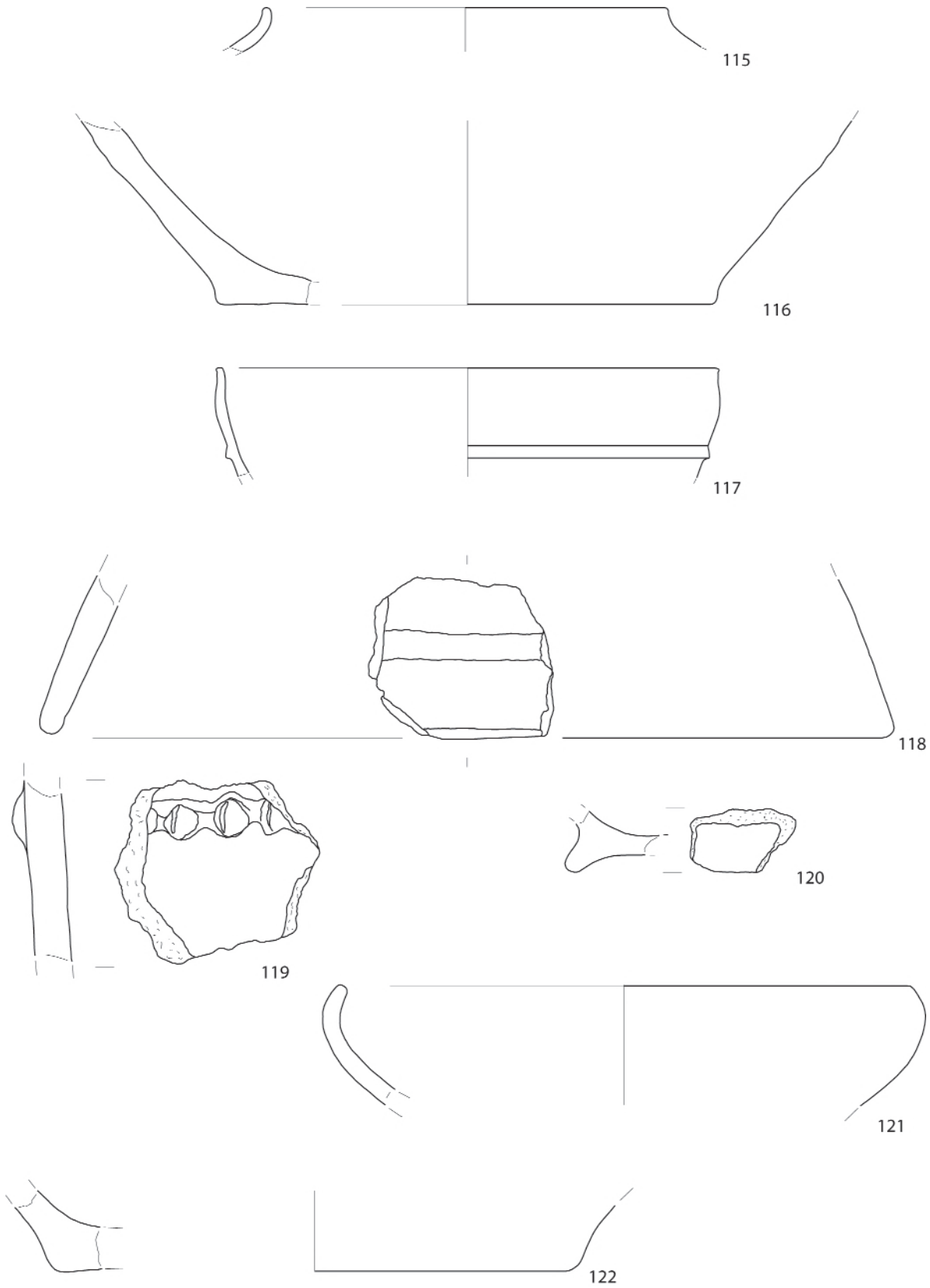
Odl. dna in ostenja posode iz finoizrnat lončarske mase z glajeno površino sivo črne barve. Izredno trd, žgan redukcijsko. Ohr. v. 1,9 cm, ohr. š. d. 3,1 cm

121 SE 187; sek. A, kv. A 6, 7. Inv. št. KrK 6192.

Odl. skleda z močnejše uvihanim ustjem iz finoizrnat lončarske mase z glajeno površino blede rjave barve, na zunanji površini siva lisa. Zelo trd, žgan redukcijsko, ob koncu žganja oksidacijsko. Pr. u. 19,4 cm, v. 4 cm.

122 SE 187; sek. A, kv. A 6, 7. Inv. št. KrK 6193.

Odl. dna posode iz finoizrnat lončarske mase z glajeno površino, zunaj sivo črne, znotraj rdečkaste (rožnate) barve. Zelo trd, žgan oksidacijsko, ob koncu žganja redukcijsko. Pr. d. 17, 4 cm, v. 2,7 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, 115, 117 M 1 : 4, 116, 118–122 M 1 : 2.

123 SE 187; sek. A, kv. A 6, 7. Inv. št. KrK 6194.

Odl. dna in ostenja posode iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino, zunaj sivo črne, znotraj rdečkaste (rožnate) barve, na zunanji površini rjava lisa. Zelo trd, žgan oksidacijsko. Pr. d. 12,8, ohr. v. 3,3 cm.

124 SE 187; sek. A, kv. A 6, 7. Inv. št. KrK 6195.

Odl. ostenja posode iz finozrnate lončarske mase z zunanjo površino polirano pred žganjem, glajeno notranjo površino, zunaj sivo črne, znotraj temno rjave barve. Zelo trd, žgan oksidacijsko, ob koncu žganja redukcijsko. Zunanja površina je okrašena z vtisnjenim psevdovrvičastim okrasom. Ohr. dl. 3,9 cm, ohr. š. 3,4 cm.

125 SE 187; sek. A, kv. A 6, 7. Inv. št. KrK 6196.

Odl. dna in ostenja posode iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino rdeče barve. Zelo trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Pr. d. 10 cm, ohr. v. 4,2 cm.

126 SE 187; sek. A, kv. A 6, 7. Inv. št. KrK 6197.

Odl. ročaja posode iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino rdečkaste barve, na zunanji površini rjava lisa. Izredno trd, žgan redukcijsko, ob koncu žganja oksidacijsko. Ohr. dl. 3,8 cm, š. 3 cm.

127 SE 187; sek. A, kv. A 6, 7. Inv. št. KrK 6198.

Odl. ročaja posode iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino sivo črne barve. Izredno trd, žgan z zaporednim menjavanjem redukcijske in oksidacijske atmosfere, zaključni del redukcijsko žganje. Ohr. dl. 3,3 cm, š. 2,3 cm.

128 SE 187; sek. A, kv. A 6, 7. Inv. št. KrK 6199.

Odl. ročaja posode iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino sivo črne barve. Izredno trd, žgan redukcijsko. Okrašen je z dvema vertikalnima vrezoma, na katera so vezani cikcak in manjši vrezi, ki tvorijo šrafirane trikotnike, vrezi so zapolnjeni z inkrustacijo. Ohr. dl. 4,2 cm, š. 3,7 cm.

128 M 1:1

129 SE 200; sek. A, kv. A 7. Inv. št. KrK 6200.

Odl. ostenja posode iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino sive barve. Izredno trd, žgan redukcijsko. Zunanja površina je okrašena z vtisnjenimi vodoravnimi vrstami vrvičastega okrasa. Ohr. dl. 5,4 cm, ohr. š. 6,9 cm.

129 M 1:1

130 SE 194; sek. A, kv. A5. Inv. št. KrK 3288.

Kos amorfnega bronca. Dl. 3,2 cm, š. 3,1 cm.

131 SE 200; sek. A, kv. A 7. Inv. št. KrK 6201.

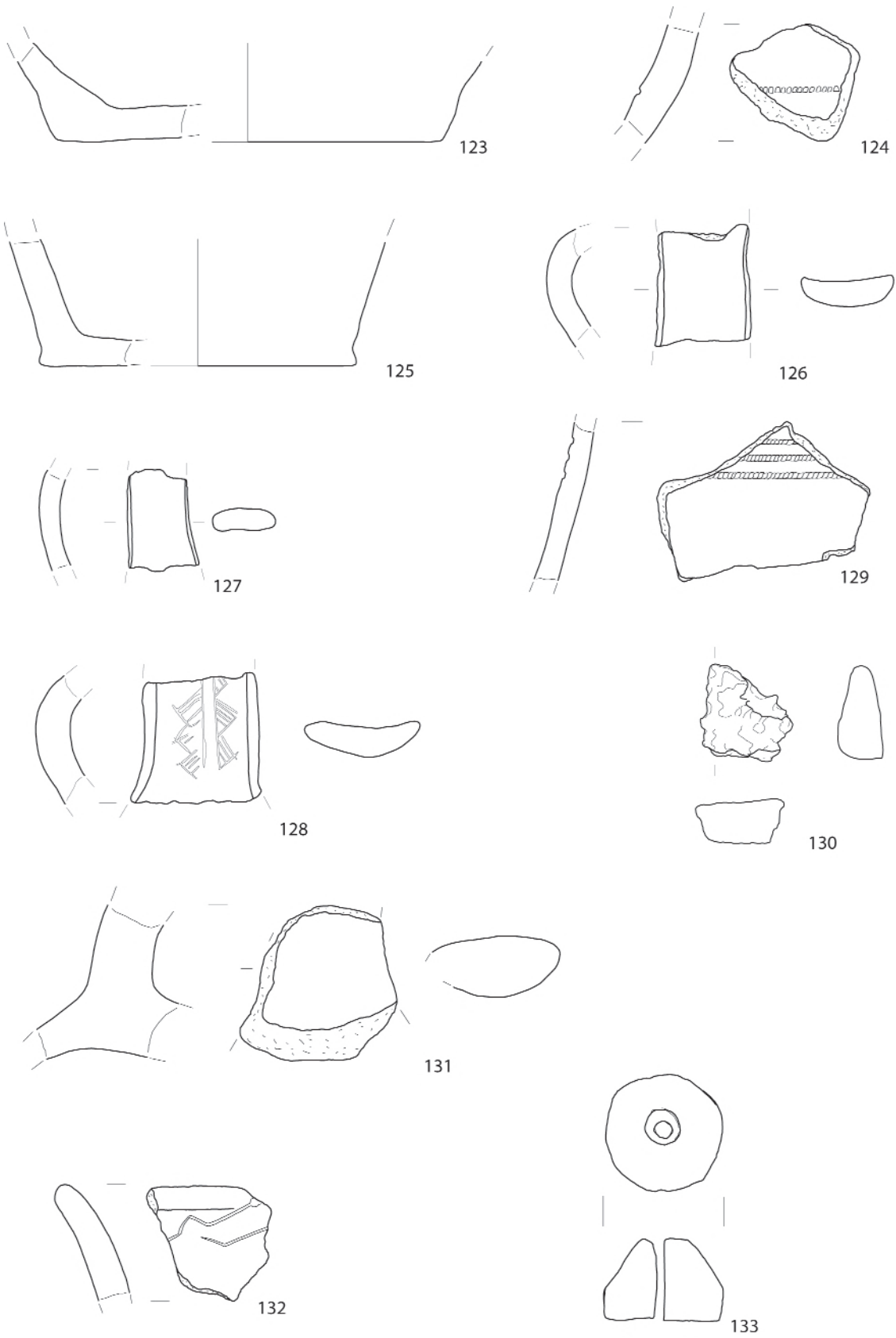
Odl. ročaja in ostenja pekve iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino temno rdeče barve, na spodnji strani sivo črna lisa. Izredno trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Ohr. dl. roč. 3,5 cm, skupna ohr. dl. 5,8 cm, ohr. š. roč. 3,9 cm, ohr. š. ost. 5 cm.

132 SE 200; sek. A, kv. A 7. Inv. št. KrK 6202.

Odl. ustja shrambene posode iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino rdeče barve, na obeh površinah sive lise. Zelo trd, žgan oksidacijsko. Zunanja površina vratu je okrašena z ostrimi vrezmi. Ohr. dl. 3,8 cm, ohr. š. 4,1 cm.

133 SE 200; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 1661.

Bikonično vretence iz žgane gline sivo črne barve, na površini je blede rjava lisa. Pr. 3,9 cm, v. 2,7 cm, t. 36 g.

Kieselstein - severno dvorišče. 123–129, 131–133 keramika, 130 bron, M 1 : 2.

134 SE 200; sek. A, kv. A 7. Inv. št. KrK 6203.

Odl. ustja in dna shrambene posode iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino svetlo rjave barve, na zunanji in notranji površini sivo črne lise. Trd, žgan oksidacijsko. Pr. u. 46,8 cm, ohr. v. 3,9 cm, pr. d. 25 cm, ohr. v. 3,5 cm.

135 SE 200; sek. A, kv. A 7. Inv. št. KrK 6205.

Odl. sklede iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino, zunaj temno rdeče, znotraj temno rjava barve, na zunanji površini rdeče črna lisa. Zelo trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Pr. u. 41,6 cm, ohr. v. 2 cm.

136 SE 200 in 143; sek. A, kv. B 6. Inv. št. KrK 6146.

Skleda z močnejše uvihanim ustjem iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino, zunaj rdeče, znotraj svetlo rdeče barve. Zelo trda, žgana oksidacijsko. Notranja in zunanja površina sta obloženi z organsko snovjo, najverjetneje ostanki hrane. Pr. u. 22,8 cm, pr. d. 8 cm, v. 8,6 cm.

137 SE 328; sek. C, E, kv. C 6-7. Inv. št. KrK 6221.

Odl. svitka rdečkasto sive barve. Odlomek je sekundarno prežgan. Pr. 11,6 cm, ohr. v. 3,1 cm, t. 30 g.

138 SE 328; sek. C, E, kv. C 6-7. Inv. št. KrK 6222.

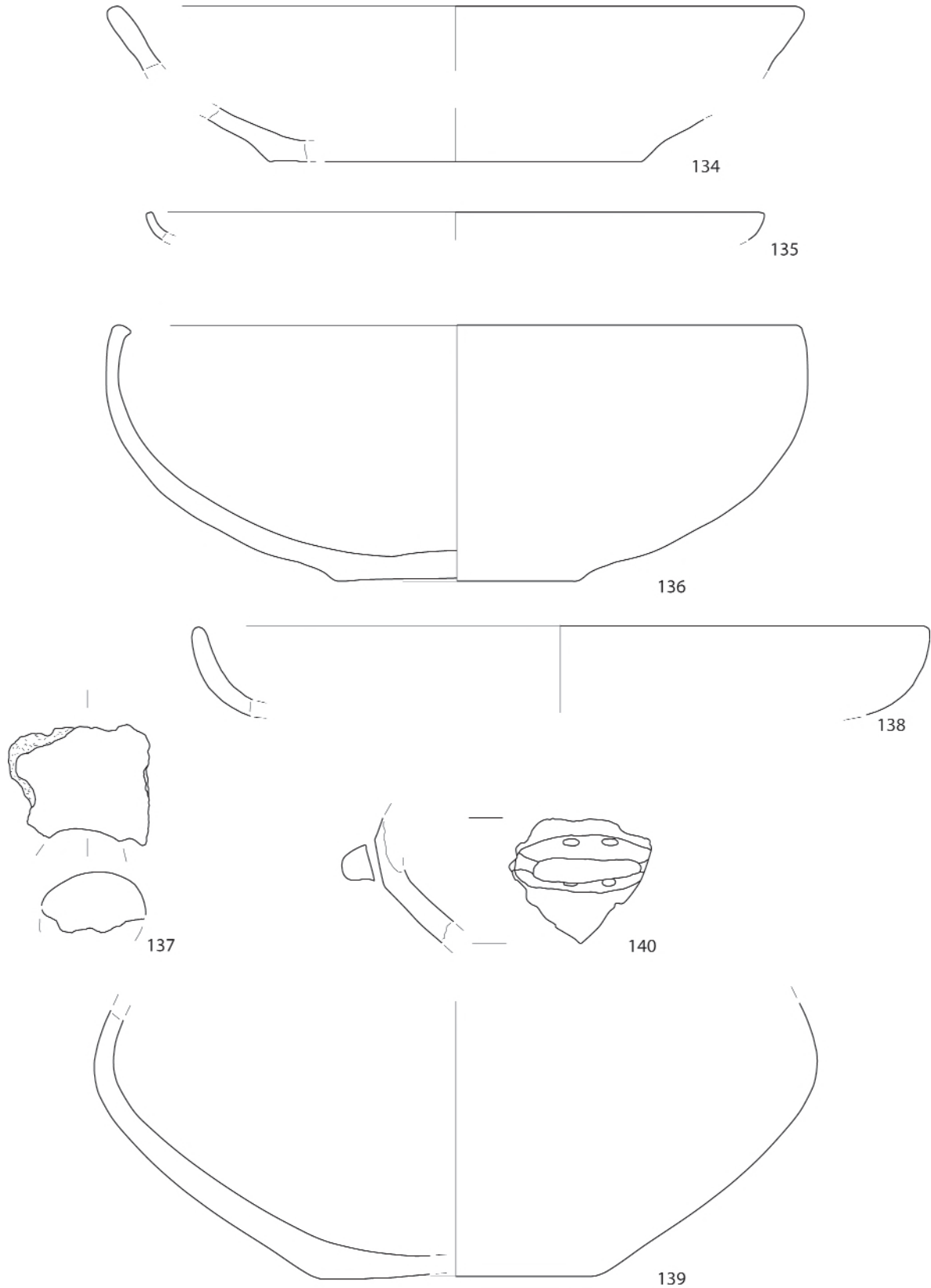
Odl. plitve sklede z izvihanim ustjem iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino sive barve. Izredno trd, žgan redukcijsko. Pr. u. 24,8 cm, ohr. v. 3 cm.

139 SE 328; sek. C, E, kv. C 6-7. Inv. št. KrK 6223.

Odl. dna in ostenja sklede iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino sivo črne barve, na dnu zunanje površine rdečkasto siva lisa. Izredno trd, žgan redukcijsko. Pr. d. 9,2 cm, ohr. v. 9,2 cm.

140 SE 328; sek. C, E, kv. C 6-7. Inv. št. KrK 6224.

Odl. ostenja posode z držajem iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino sivo črne barve. Izredno trd, žgan redukcijsko. Držaj ima dve predrtini. Ohr. dl. 4,2 cm, ohr. š. 4,5 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, 134, 135 M 1 : 4, 136–140 M 1 : 2.

141 SE 328; sek. C, E, kv. C 6-7. Inv. št. KrK 6225.

Odl. dna in ostenja posode iz drobnozrnate lončarske mase z glajeno površino svetlo rjave barve, na zunanji površini sivo črna, na notranji siva lisa. Izredno trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Pr. d. 8 cm, v. 5,4 cm.

142 SE 328; sek. C, E, kv. C 6-7. Inv. št. KrK 6227.

Odl. dna in ostenja posode iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino rjave barve, na notranji površini temno rjava lisa. Zelo trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Pr. d. 11,4 cm, v. 9,6 cm.

143 SE 328; sek. C, E, kv. C 6-7. Inv. št. KrK 6226.

Odl. ostenja posode iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino, zunaj svetlo rjave, znotraj sive barve. Izredno trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Zunanja površina je okrašena z žlebovi. Ohr. dl. 3,7 cm, ohr. š. 4,1 cm.

144 SE 328; sek. C, E, kv. C 6-7. Inv. št. KrK 6228.

Odl. ustja shrambene posode iz drobnozrnate lončarske mase z glajeno površino svetlo rjave barve. Izredno trd, žgan oksidacijsko. Na notranji strani je vidna sled brisanja (kanelura). Ohr. dl. 3,6 cm, ohr. š. 3,4 cm.

145 SE 328; sek. C, E, kv. C 6-7. Inv. št. KrK 6229.

Odl. ročaja posodice iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino rdeče barve. Izredno trd, žgan oksidacijsko. Ohr. dl. 2,4 cm, š. 2,2 cm.

146 SE 328; sek. C, E, kv. C 6-7. Inv. št. KrK 6230.

Odl. ostenja posode iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino, zunaj svetlo rjave, znotraj rdeče črne barve. Zelo trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Ohr. dl. 3,1 cm, ohr. š. 3,7 cm.

3. nivo

147 SE 114; sek. D, kv. D 6. Inv. št. KrK 6092.

Odl. ostenja posode iz drobnozrnate lončarske mase z glajeno zunanjo površino in notranjo površino, spolirano pred žganjem, zunaj svetle rdeče, znotraj sivo črne barve. Izredno trd, žgan redukcijsko z oksidacijo. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim gladkim rebrom. Ohr. dl. 2,35 cm, ohr. š. 3,4 cm.

148 SE 114; sek. C-D, kv. C 7, D,E 6-7. Inv. št. KrK 6093.

Odl. ročaja posode iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino svetlo rjave barve. Izredno trd, žgan oksidacijsko. Ohr. dl. 4,4 cm, š. 2,5 cm.

149 SE 120; sek. D, kv. E 6. Inv. št. KrK 6097.

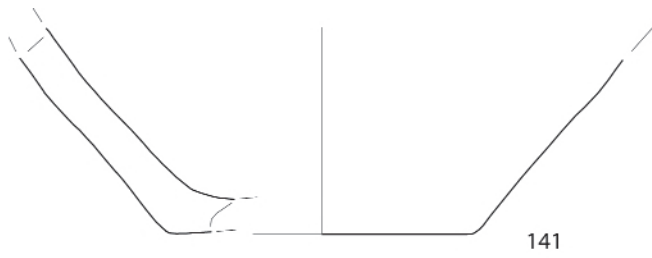
Odl. sklede z močnejše uvihanim ustjem svetlo rjave barve. Odlomek je sekundarno prežgan. Pr. u. 16,4 cm, v. 3,6 cm.

150 SE 120; sek. D, kv. E 6. Inv. št. KrK 6098.

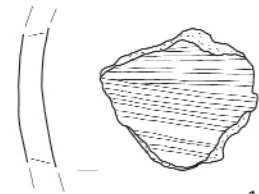
Odl. ostenja zajemalke iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino, zunaj temno rjave, znotraj svetlo rjave barve, na notranji površini sivo črna lisa. Zelo trd, žgan redukcijsko, ob koncu žganja oksidacijsko. Ohr. dl. 2,8 cm, š. 2,3 cm.

151 SE 120; sek. D, kv. E 6. Inv. št. KrK 6505.

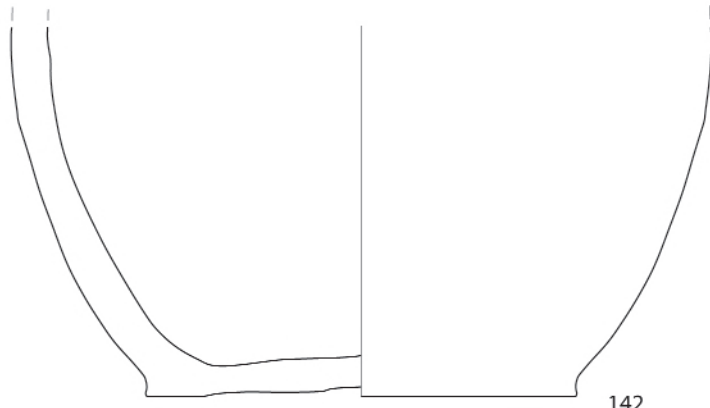
Odl. sklede z uvihanim zaobljenim ustjem svetlo rdeče barve, na zunanji in notranji površini je rjava lisa. Odlomek je sekundarno prežgan. Pr. u. 23,8 cm, v. 5,3 cm.

141

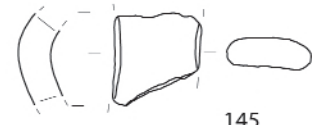
143

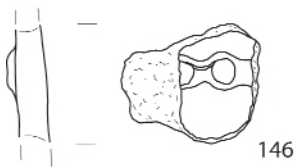
142

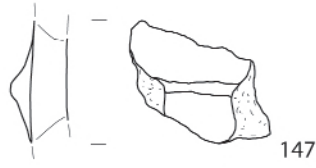
144

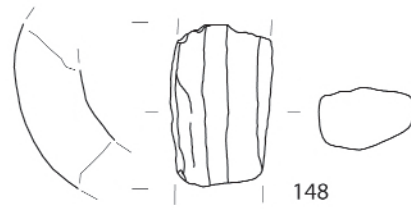
145

146

147

148

149

150

151

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

152 M 1:2

152 SE 120; sek. D, kv. E 6. Inv. št. KrK 6099.

Odl. stožčaste pekve iz drobnnozrnate lončarske mase z glajeno površino, zunaj rjave, znotraj svetlo rdeče barve, na zunanji in notranji površini so sive lise. Izredno trd, žgan oksidacijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Pr. u. 33 cm, ohr. v. 6,6 cm.

153 SE 132; sek. D, kv. E 6. Inv. št. KrK 6130.

Odl. ročaja pekve iz drobnnozrnate lončarske mase z glajeno površino rdeče barve, po celotni površini so sivo črne in temno rjave lise. Izredno trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Ohr. dl. 5,3 cm, š. 3,1 cm.

154 SE 132; sek. D, kv. E 6. Inv. št. KrK 6131.

Odl. ročaja pekve iz drobnnozrnate lončarske mase z glajeno površino rdeče barve, na površini temno rdeče lise. Izredno trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Zunanja površina ročaja je okrašena s plastično bradavico. Ohr. dl. 1,9 cm, š. 2,9 cm, š. na mestu bradavice 3,1 cm.

155 SE 148; sek. D, kv. E 6. Inv. št. KrK 6268.

Odl. sklede z izvihanim ustjem iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino, svetlo rdeče barve. Trd, žgan redukcijsko, ob koncu žganja oksidacijsko. Pr. u. 18,8 cm, ohr. v. 2,1 cm.

156 SE 148; sek. D, kv. E 6. Inv. št. KrK 6267.

Prenosno ognjišče iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino svetlo rjave barve, na obeh površinah so rdeče lise. Zelo trdo, žgano oksidacijsko. Na zgornji ploskvi ima dve luknji premera 3 cm. Ohr. v. 1,9 cm, ohr. š. 10, 3 cm.

157 SE 156; sek. D, kv. C, D 6. Inv. št. KrK 6171.

Odl. ročaja posode iz drobnnozrnate lončarske mase z glajeno površino rdeče barve, na zunanji površini rjava lisa. Izredno trd, žgan oksidacijsko. Ohr. dl. 3,6 cm, š. 3,5 cm.

158 SE 158; sek. D, kv. C 6. Inv. št. KrK 6172.

Odl. ostenja posode z jezičastim držajem iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino sive barve, na obeh površinah rdečkasto sive lise. Izredno trd, žgan redukcijsko, ob koncu žganja oksidacijsko. Držaj je predrt z dvema luknjama tik ob steni posode. Ohr. dl. 2,8 cm, ohr. š. 5,8 cm.

159 SE 168; sek. C, D, kv. C, D 7. Inv. št. KrK 6174.

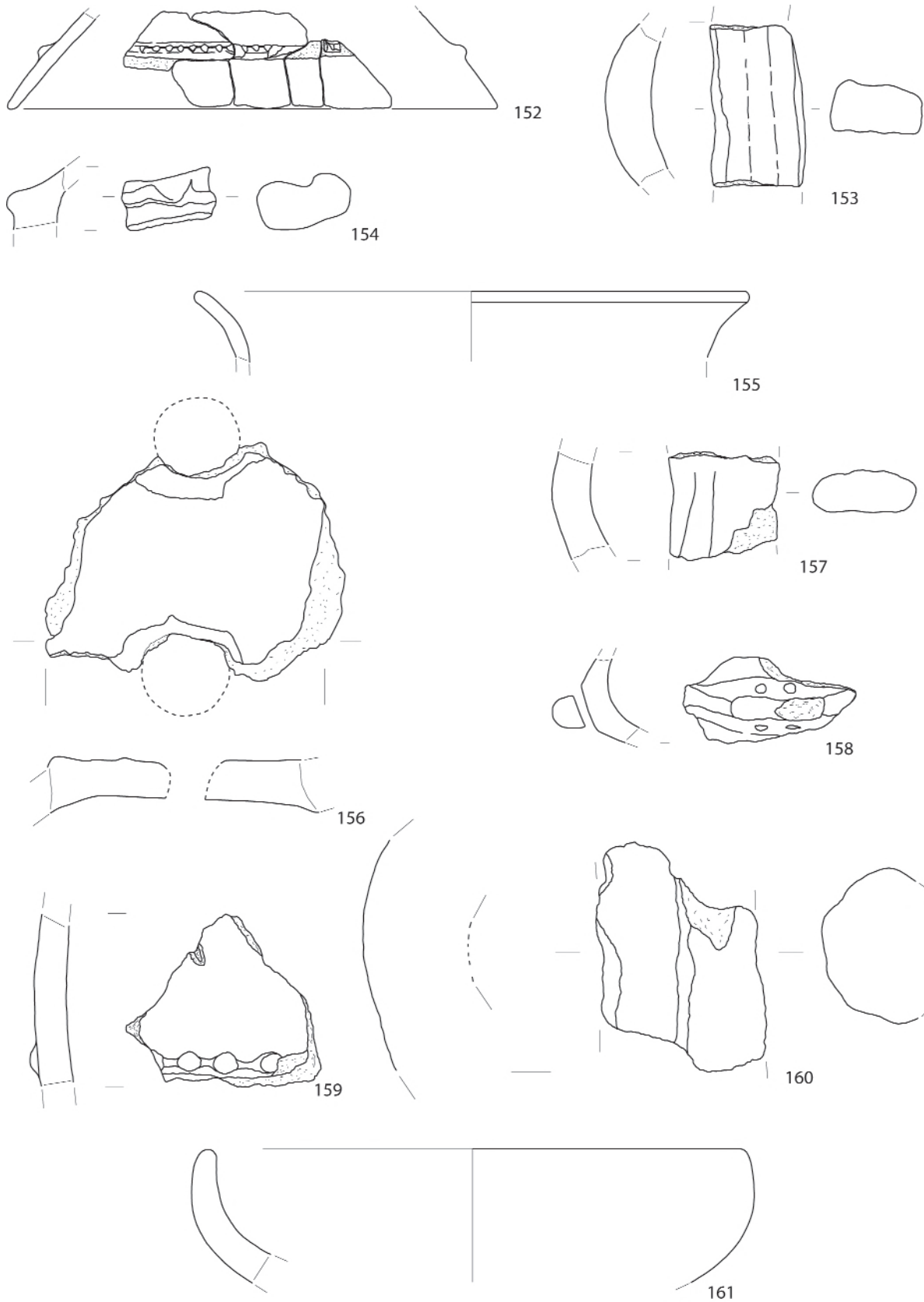
Odl. ostenja posode iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino, zunaj svetlo rjave, znotraj blede rjave barve, na notranji površini sivo črna lisa. Izredno trd, žgan oksidacijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Ohr. dl. 5,8 cm, ohr. š. 6,1 cm.

160 SE 168; sek. C, D 7, kv. C, D 7. Inv. št. KrK 6176.

Odl. ročaja pekve iz drobnnozrnate lončarske mase z glajeno površino svetlo rjave barve. Zelo trd, žgan redukcijsko, ob koncu žganja oksidacijsko. Ohr. dl. 6,3 cm, š. 5,3 cm.

161 SE 168; sek. G, kv. C, D 9. Inv. št. KrK 6175.

Odl. sklede z rahlo uvihanim ustjem iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino sivo črne barve. Izredno trd, žgan redukcijsko. Zunanja površina je delno poškodovana. Pr. u. 18 cm, v. 4,5 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, 152 M 1 : 4; 153–161 M 1 : 2.

162 SE 168; sek. G, kv. D 8-9. Inv. št. KrK 6173.

Odl. shrambene posode s cilindričnim vratom in močno izvihanim ustjem svetlo rjave barve, na zunanji površini svetlo rdeča lisa. Odlomek je sekundarno prežgan. Pr. u. 34,2 cm, v. 6 cm.

163 SE 181; sek. D, kv. D 6. Inv. št. KrK 6187.

Odl. svitka iz žgane gline svetlo rdeče barve. Odlomek je sekundarno prežgan. Pr. 11, 6 cm, v. 3,1 cm, t. 68 g.

164 SE 181, sek. D, kv. D, E 6. Inv. št. KrK 6188.

Odl. dna in ostenja posode iz finoizrinate lončarske mase z glajeno površino, zunaj svetlo rdeče, znotraj sive barve. Zelo trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Ohr. v. 3,9 cm, ohr. š. d. 3 cm.

165 SE 185; sek. D, kv. D 7. Inv. št. KrK 1656.

Piramidalna utež iz žgane gline svetlo rjave barve, na površini so rdeče in temno rdeče lise. Dno je označeno s tremi vrezi. V zgornjem delu je poškodovana, na površini organski ostanki. Ohr. v. 6,2 cm, š. 4,7 cm, t. 125 g.

166 SE 198; sek. D, kv. D 7. Inv. št. KrK 1659.

Stožčasto vretence iz žgane gline svetlo rdeče barve, na površini rjava lisa. V spodnjem delu je rahlo poškodovano. Pr. 4 cm, v. 3 cm, t. 46 g.

167 SE 207; sek. A, kv. A 7. Inv. št. KrK 6206.

Odl. ostenja posode, zunaj svetlo rdeče, znotraj sive barve. Zunanja površina je okrašena z vodoravnimi vzporednimi in pravokotnimi vrstami vrvičastega okrasa. Odlomek je sekundarno prežgan. Ohr. dl. 4,4 cm, ohr. š. 2,8 cm.

168 SE 208; sek. A, kv. A 7-8. Inv. št. KrK 6207.

Odl. ročaja posode iz finoizrinate lončarske mase s površino polirano pred in po žganju, sivo črne barve. Zelo trd, žgan redukcijsko. Ohr. dl. 2,9 cm, ohr. š. 2,3 cm.

169 SE 208; sek. A, kv. A 7-8. Inv. št. KrK 6160.

Odl. ročaja posode iz finoizrinate lončarske mase z glajeno površino rdeče barve, na zunanji površini rjava lisa. Izredno trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Ohr. dl. 4,4 cm, š. 4,5 cm.

170 SE 208; sek. A, kv. A 7. Inv. št. KrK 1660.

Zvončasto vretence sivo črne barve, na površini je sivo rjava lisa. Pr. 4 cm, v. 3,1 cm, t. 62 g.

171 SE 208; sek. A, kv. A 7. Inv. št. KrK 1665.

Stožčasto vretence svetlo rdeče barve, ki je na vrhu rahlo poškodovano (morda prežgano). Pr. 3,1 cm, v. 2,2 cm, t. 14 g.

172 SE 209; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 6208.

Odl. ostenja shrambene posode iz finoizrinate lončarske mase z glajeno površino svetlo rjave barve, na notranji površini svetlo rdeča lisa. Izredno trd, žgan redukcijsko, ob koncu žganja oksidacijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Na notranji površini ostanki hrane. Ohr. dl. 6 cm, ohr. š. 7,1 cm.

173 SE 209; sek. A, kv. A, B 5-9. Inv. št. KrK 6209.

Odl. skleda z močnejše izvihanim ustjem iz finoizrinate lončarske mase z glajeno površino, zunaj temno rjave, znotraj svetlo sive barve, na obeh površinah sivo črna lisa. Izredno trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Pr. u. 22,8 cm, v. 3,8 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, 162 M 1 : 4; 163–173 M 1 : 2.

174 SE 216; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 6210.

Odl. ostenja posode iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino, zunaj rjave, znotraj svetlo rdeče barve. Zelo trd, žgan redukcijsko, ob koncu žganja oksidacijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Ohr. dl. 8,8 cm, ohr. š. 8,6 cm.

175 SE 218; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 6211.

Odl. dna in ostenja posode iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino, zunaj svetlo rdeče, znotraj rjave barve, na zunanji površini rjava lisa. Zelo trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Pr. d. 9,4 cm, ohr. v. 3,9 cm.

176 SE 218; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 6212.

Odl. sklede z rahlo uvihanim ustjem iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino sive barve. Izredno trd, žgan redukcijsko. Pr. u. 15,8 cm, ohr. v. 3,8 cm.

177 SE 264; sek. A, kv. A 7. Inv. št. KrK 6214.

Odl. ostenja posode iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino sivo črne barve. Izredno trd, žgan redukcijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Ohr. dl. 3,4 cm, ohr. š. 2,6 cm.

178 SE 265, sek. A, kv. A 8. Inv. št. KrK 6215.

Odl. sklede z močnejše uvihanim ustjem iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino svetlo rjave barve. Zelo trd, žgan oksidacijsko. Pr. u. 18 cm, v. 2,3 cm.

179 SE 265, sek. A, kv. A 8. Inv. št. KrK 6216.

Odl. ostenja posode iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino, zunaj temno rjave, znotraj svetlo rjave barve, na obeh površinah sivo črna lisa. Izredno trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom in razčlenjeno apliko. Ohr. dl. 7,2 cm, ohr. š. 4,9 cm.

180 SE 265; sek. A, kv. A 8. Inv. št. KrK 6217.

Odl. ostenja posode iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino, zunaj rjave, znotraj svetlo rdeče barve. Zelo trd, žgan oksidacijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Ohr. dl. 4,5 cm, ohr. š. 4,2 cm.

181 SE 266; sek. A, kv. A 8. Inv. št. KrK 6218.

Odl. manjše sklede z izvihanim ustjem iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino, zunaj rjave, znotraj rdeče barve, na zunanji površini je rdeče črna lisa. Zelo trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Pr. u. 11,6 cm, ohr. v. 3 cm.

182 SE 266; sek. D, kv. D 2. Inv. št. KrK 6213.

Odl. sklede z močno uvihanim ustjem iz finozrnate lončarske mase s površino polirano pred žganjem, sivo črne barve, na zunanji površini svetlo rjava lisa. Izredno trd, žgan redukcijsko. Pr. u. 20,6 cm, ohr. v. 5,6 cm.

183 SE 267; sek. A, kv. A 8. Inv. št. KrK 6219.

Odl. ustja in ostenja sklede s predrtim držajem iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino blede rjave barve. Zelo trd, žgan oksidacijsko. Ohr. dl. 3,6 cm, ohr. š. 5,7 cm.

184 SE 279; sek. A, kv. A 6,7. Inv. št. KrK 6506.

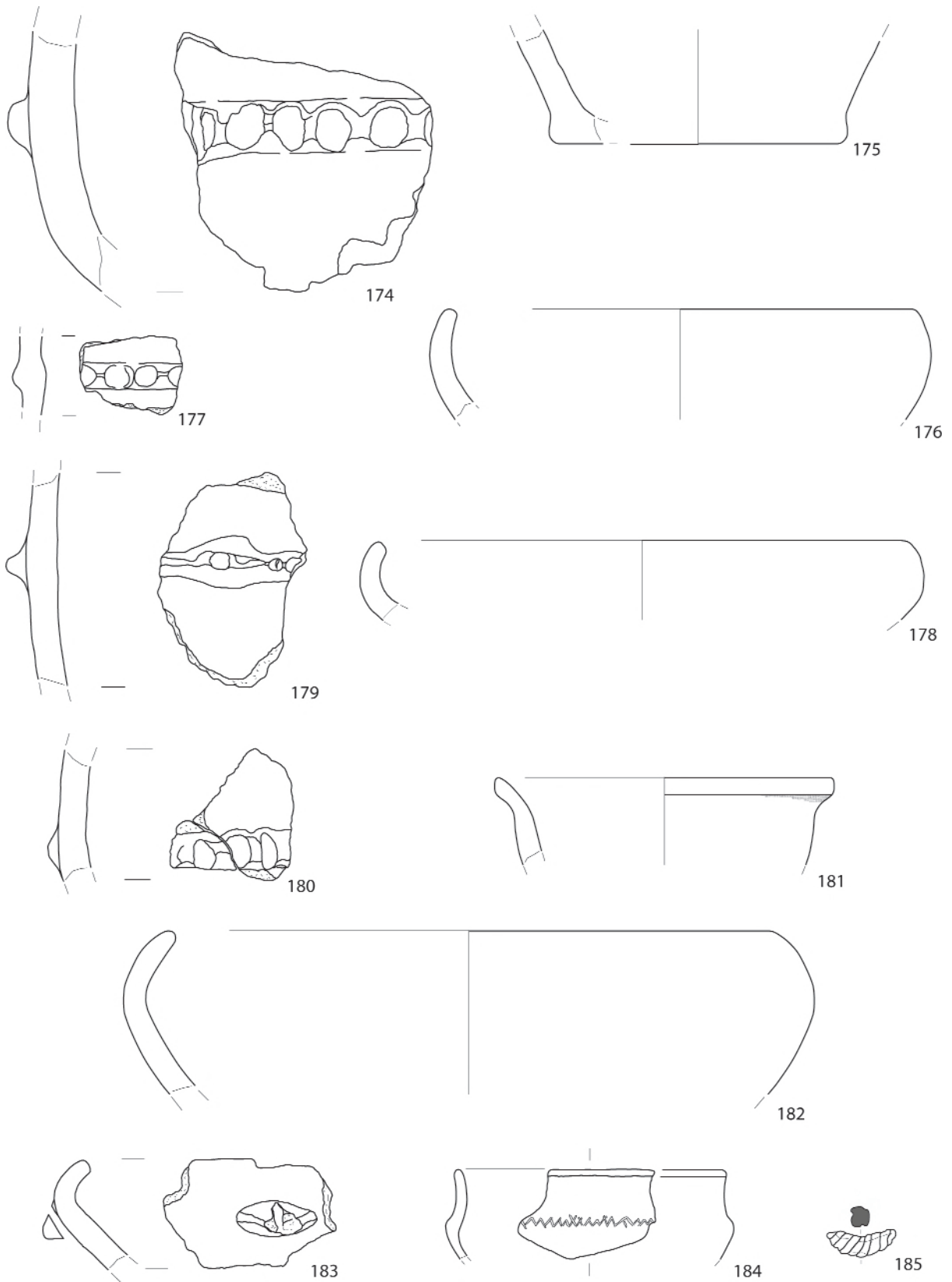
Odl. ustja in ostenja skodele z izvihanim ustjem in zaobljenim, rahlo odebeljenim robom iz finozrnate lončarske mase z glajeno površino temno rjave barve, na obeh površinah sivo črna lisa. Izredno trd, žgan redukcijsko, ob koncu žganja oksidacijsko. Rame je okrašeno s cikcak vrezi. Pr. u. 8,9 cm, ohr. v. 3 cm.

184 M 1:1

185 SE 289; sek. A, kv. A 8. Inv. št. KrK 3307.

Odlomek bronastega tordiranega predmeta, najverjetneje zapestnice. Dl. 2,3 cm, š. 0,7 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. 174–184 keramika, 185 bron, M 1 : 2.

186 SE 326; sek. C, kv. C 6. Inv. št. KrK 6220.

Odl. šobe iz žgane gline za vpihovanje, blede rjave barve. Odlomki so sekundarno prežgani. Ohr. dl. 7 cm, ohr. š. 4,7 cm.

187 SE 348; sek. C, E, kv. C 5,6. Inv. št. KrK 6163.

Odl. ustja in ostenja shrambene posode s cilindričnim vratom in rahlo izvihanim ustjem svetlo rdeče barve. Odlomek je sekundarno prežgan. Pr. u. 26,6 cm, ohr. v. 7,8 cm.

188 SE 348; sek. C, E, kv. C 5,6. Inv. št. KrK 6164.

Odl. ročaja pekve iz drobnozrnate lončarske mase z glajeno površino, zunaj rdečkasto (rožnato) sive, znotraj rjave barve, na ročaju siva lisa. Izredno trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Na notranji strani sledi zaglajevanja. Ohr. dl. 5 cm, ohr. š. 5 cm.

189 SE 348; sek. C, E, kv. C 5,6. Inv. št. KrK 6165.

Odlomek ostenja posode iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino, zunaj temno rdeče, znotraj svetlo rdeče barve, na notranji strani rjava lisa. Izredno trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Ohr. dl. 5,8 cm, ohr. š. 6,2 cm.

190 SE 348; sek. C, E, kv. C 5,6. Inv. št. KrK 6166.

Odlomek ostenja lončene posode, zunaj rdečkasto (rožnate), znotraj svetlo rjave barve. Zunanja površina je okrašena z vodoravnim razčlenjenim rebrom. Odlomek je sekundarno prežgan. Ohr. dl. 7,9 cm, ohr. š. 6,8 cm.

191 SE 348; sek. C, E, kv. C 5,6. Inv. št. KrK 6167.

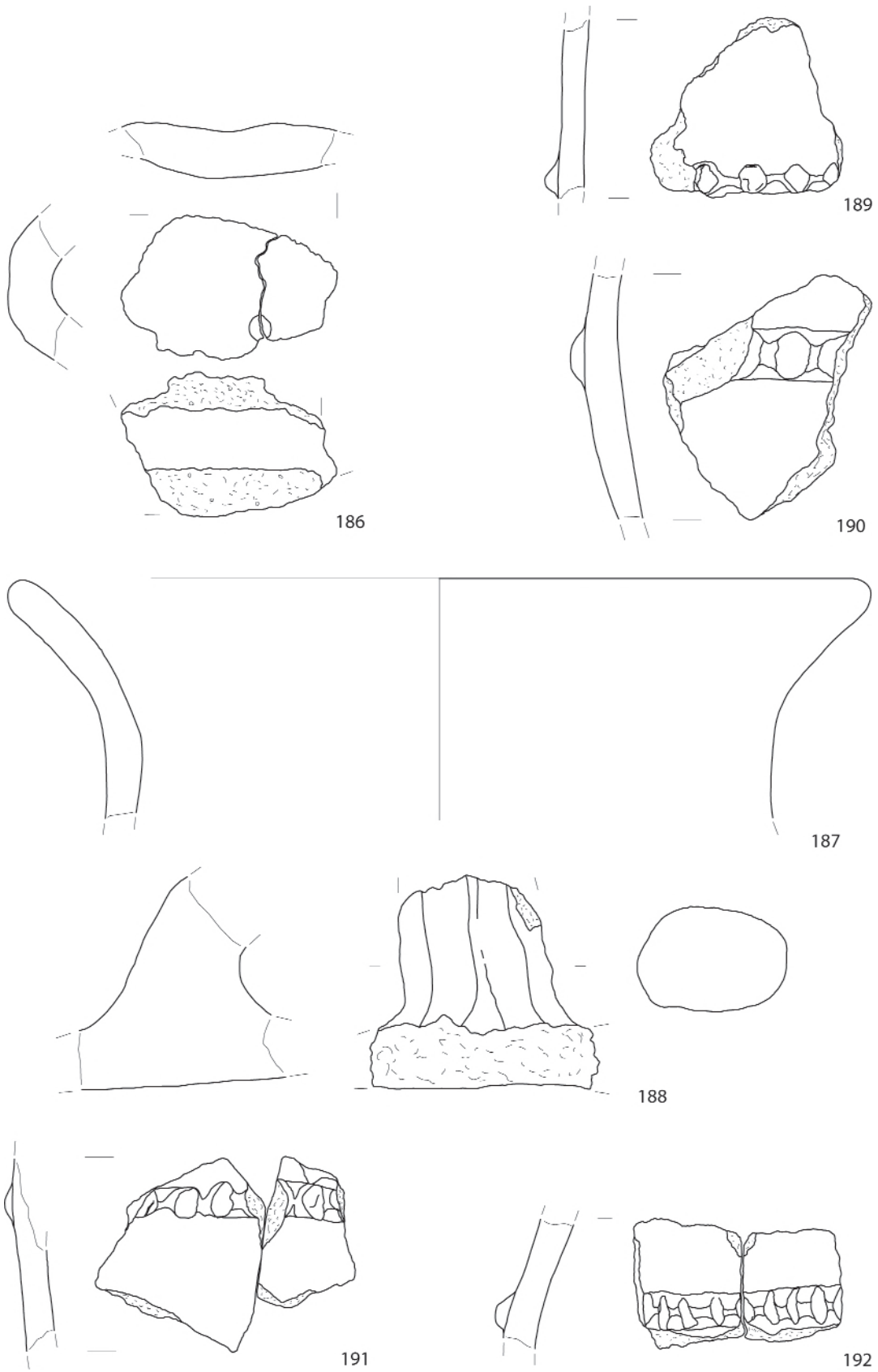
Odl. ostenja posode iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino, zunaj rjave, znotraj rdeče črne barve. Izredno trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Zunanja površina je okrašena z vodoravnim razčlenjenim rebrom. Notranja površina je poškodovana. Ohr. dl. 6,4 cm, ohr. š. 8,5 cm.

192 SE 348; sek. C, E, kv. C 5,6. Inv. št. KrK 6168.

Odl. ostenja posode iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino, zunaj blede rjave, znotraj rjave barve. Zelo trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Zunanja površina je okrašena z vodoravnim razčlenjenim rebrom. Ohr. dl. 4,2 cm, ohr. š. 6,8 cm.

192 M 1:1

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

193 SE 348; sek. C, E, kv. C 5,6. Inv. št. KrK 6169.

Odl. ostenja posode iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino, zunaj sive, znotraj svetlo rjave barve. Zelo trd, žgan redukcijsko, ob koncu žganja oksidacijsko. Zunanja površina je okrašena z vodoravnimi in poševnimi vrstami vrvičastega okrasa. Ohr. dl. 3,8 cm, ohr. š. 6 cm.

194 SE 348; sek. C, E, kv. C 5. Inv. št. KrK 6231.

Odl. ognjiščne koze iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino svetlo sive barve. Izredno trd, žgan oksidacijsko. Površina je okrašena z navpičnimi vrstami globokih odtisov okrogle oblike. Ohr. š. 5 × 3,2 cm, ohr. v. 6 cm.

195 SE 367; sek. C, kv. C 7. Inv. št. KrK 6232.

Odl. ustja in ostenja manjše sklede z močnejše uvihanim ustjem iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino, zunaj svetlo sive, znotraj sive barve, na zunanji površini siva lisa. Izredno trd, žgan redukcijsko z oksidacijo. Pr. u. 7,8 cm, v. 3,9 cm.

196 SE 367; sek. C, kv. C 7. Inv. št. KrK 6234.

Odl. dna in ostenja posode iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino rdeče barve. Zelo trd, žgan redukcijsko, ob koncu žganja oksidacijsko. Pr. d. 7 cm, v. 5,9 cm.

197 SE 367; sek. C, kv. C 7. Inv. št. KrK 6233.

Odl. ustja shrambene posode iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino, zunaj svetlo rdeče, znotraj rjave barve, na zunanji površini sivo črna lisa. Izredno trd, žgan oksidacijsko. Pr. u. 30, 8 cm, v. 2,5 cm.

198 SE 417; sek. C, kv. C 7. Inv. št. KrK 6235.

Odl. ostenja posode iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino, zunaj rdeče črne, znotraj rdeče barve. Zelo trd, žgan oksidacijsko, ob koncu žganja redukcijsko. Zunanja površina je okrašena z vodoravnim razčlenjenim rebrom. Ohr. dl. 4,2 cm, ohr. š. 3,4 cm.

199 SE 417; sek. C, kv. C 7. Inv. št. KrK 6271.

Odl. ostenja posode, zunaj sive, znotraj rdečkasto (rožnato) sive barve. Zunanja površina je okrašena z vodoravnim razčlenjenim rebrom. Odlomek je sekundarno prežgan. Ohr. dl. 3,9 cm, ohr. š. 5,1 cm.

200 SE 417; sek. C, kv. C 7. Inv. št. KrK 6272.

Odl. dna posode iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino sivo črne barve. Izredno trd, žgan nepopolno oksidacijsko, ob koncu žganja redukcijsko. Pr. d. 6,4 cm, ohr. v. 1,8 cm.

201 SE 417; sek. C, kv. C 7. Inv. št. KrK 6273.

Odl. sklede z držajem in močnejše uvihanim ustjem iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino, zunaj sivo črne, znotraj sive barve. Izredno trd, žgan redukcijsko. Pr. u. 17,4 cm, ohr. v. 3,4 cm.

202 SE 417; sek. C, kv. C 7. Inv. št. KrK 6274.

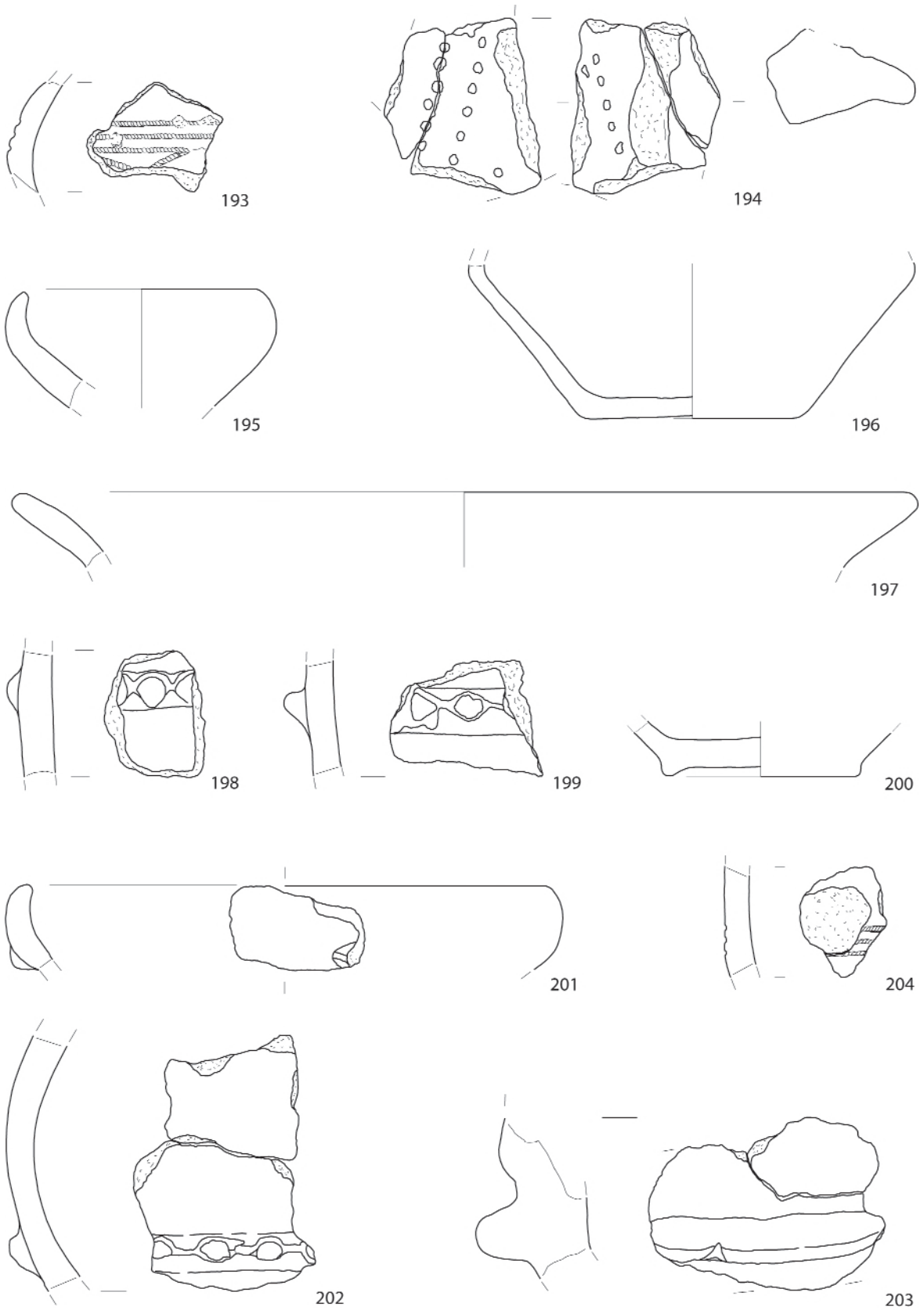
Odl. ostenja lončene posode sive barve. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Odlomki so sekundarno prežgani. Ohr. dl. 8,3 cm, ohr. š. 5,8 cm.

203 SE 746; sek. D, kv. F,G 5-6. Inv. št. KrK 6257.

Odl. ostenja posode s podolgovatim držajem iz drobnozrnatne lončarske mase z glajeno površino svetlo rdeče barve. Izredno trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Zunanja površina je delno prežgana. Ohr. dl. 5,7 cm, ohr. š. 7,2 cm.

204 SE 746; sek. D, kv. F 6, G 7. Inv. št. KrK 6256.

Odl. ostenja posode iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino, zunaj sivo črne, znotraj sive barve. Zelo trd, žgan redukcijsko. Zunanja površina je okrašena z vodoravnimi vrstami vrvičastega okrasa. Ohr. dl. 3,7 cm, ohr. š. 2,9 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

205 SE 813-814; sek. D, kv. F 5-7. Inv. št. KrK 6161.

Odl. stene prenosnega ognjišča, zunaj sive, znotraj blede rjave barve. Odlomek je sekundarno prežgan. Na steni je ohranjena manjša luknja premera 0,9 cm. Ohr. dl. 4,1 cm, ohr. š. 4,5 cm.

206 SE 823; sek. D, kv. F 7. Inv. št. KrK 6162.

Odl. šobe iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino svetlo rjave barve. Trd, žgan oksidacijsko. Ohr. dl. 3,3 cm, ohr. š. 4,5 cm.

207 SE 834; sek. D, kv. F 6. Inv. št. KrK 6258.

Odl. svitka iz žgane gline svetlo rdeče barve. Odlomek je sekundarno prežgan. Pr. 11 cm, v. 4,4 cm, t. 166 g.

4. nivo

208 SE 140; sek. A, kv. A 7. Inv. št. KrK 3281.

Kos amorfnega bronca. Dl. 1,5 cm, š. 1,8 cm.

208 M 1:1

209 SE 262; sek. D, kv. D 6. Inv. št. KrK 6508.

Odl. ustja in ostenja cedila iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino sivo črne barve. Izredno trd, žgan redukcijsko. Ohr. dl. 2,4 cm, ohr. š. 3,5 cm.

210 SE 430; sek. A, kv. C 7. Inv. št. KrK 6270.

Odl. dna posode iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino sive barve, na obeh površinah svetlo rjava lisa. Zelo trd, žgan redukcijsko. Pr. d. 7 cm, v. 1,9 cm.

211 SE 440; sek. A, kv. A 7. Inv. št. KrK 6236.

Odl. ostenja posode iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino, zunaj rjave, znotraj svetlo rdeče barve, na zunanji površini siva lisa. Izredno trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Ohr. dl. 5,3 cm, ohr. š. 3,1 cm.

212 SE 453; sek. A, kv. A 7. Inv. št. KrK 6237.

Odl. sklede z rahlo uvihanim ustjem iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino rjave barve, na zunanji površini je sivo črna, na notranji temno rjava lisa. Trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Pr. u. 20,2 cm, ohr. v. 2,2 cm.

213 SE 601; sek. A, kv. B 5. Inv. št. KrK 6248.

Odl. ustja in ostenja sklede z rahlo uvihanim ustjem iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino sivo črne barve. Izredno trd, žgan redukcijsko. Pr. u. 19 cm, v. 4,2 cm.

214 SE 605; sek. A, kv. A 5, 6. Inv. št. KrK 6249.

Odl. uteži iz žgane gline, rdečkaste (rožnate) barve. Ohr. dl. 6,6 cm, ohr. š. 5,3 cm, ohr. v. 8,5 cm, t. 339 g.

215 SE 605; sek. A, kv. A 6. Inv. št. KrK 3348.

Kos amorfnega bronca. Dl. 3,7 cm, š. 2,7 cm.

216 SE 678; sek. G, kv. E 7. Inv. št. KrK 6250.

Odl. ostenja posode iz finoizrnatne lončarske mase s površino, polirano pred žganjem, zunaj sive, znotraj sivo črne barve. Izredno trd, žgan redukcijsko. Zunanja površina je okrašena z vodoravnimi in poševnimi vrstami vrvičastega okrasa. Ohr. dl. 1,7 cm, ohr. š. 2,3 cm.

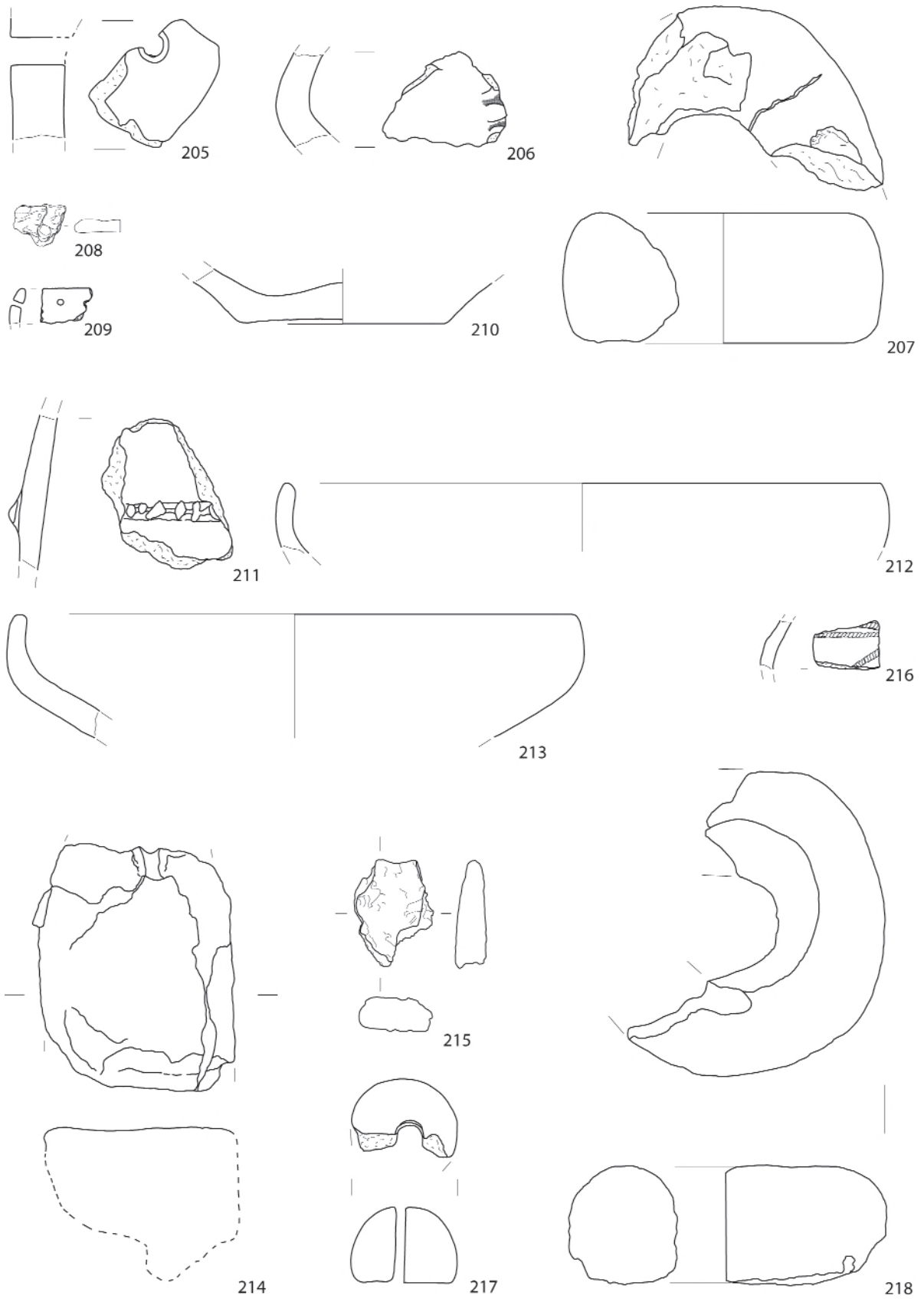
Sektor F

217 SE 077; sek. F, kv. E 3. Inv. št. KrK 6076.

Odl. polkroglastega vretenca iz žgane gline svetlo rdeče barve s svetlo sivo liso na površini. Sekundarno prežgan. Pr. 3,4 cm, v. 2,6 cm, t. 14 g.

218 SE 334; sek. F, kv. E 2. Inv. št. KrK 1671.

Odl. svitka iz žgane gline svetlo rdeče barve, na površini rjava lisa. Odlomek je prežgan. Pr. 11 cm, v. 4,1 cm, t. 225 g.

Kieselstein - severno dvorišče. 204–207, 209–214, 216–218 keramika, 208, 215 bron, M 1 : 2.

219 SE 467; sek. F, kv. D 4. Inv. št. KrK 6241.

Odl. sklede z rahlo uvihanim ustjem iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino rdečkaste (rožnate) barve. Izredno trd, žgan oksidacijsko. Pr. u. 19,2 cm, v. 3,1 cm.

220 SE 468; sek. F, kv. E 3. Inv. št. KrK 6242.

Odl. ročaja pekve iz drobnoizrnatne lončarske mase z glajeno površino svetlo rdeče barve, na zunanji površini siva lisa. Zelo trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Ročaj je okrašen z vrezi. Ohr. dl. 7,1 cm, š. 5,2 cm.

221 SE 585; sek. F, kv. C 4. Inv. št. KrK 6245.

Odl. ročaja pekve z rebrom iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino rdeče barve. Zelo trd, žgan oksidacijsko. Ohr. dl. roč. 3,7 cm, vse skupaj 5,6 cm, ohr. š. 3,6 cm.

222 SE 585; sek. F, kv. C 4. Inv. št. KrK 6246.

Odl. ustja šobe svetlo rjave barve iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino. Izredno trd, žgan oksidacijsko. Pr. u. 6,6 cm, v. 3,8 cm.

223 SE 588; sek. F, kv. E 2. Inv. št. KrK 6247.

Odl. ročaja pekve iz drobnoizrnatne lončarske mase z glajeno površino svetlo rdeče barve, na zunanji površini rdečkasta (rožnata) lisa. Trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Ohr. dl. roč. 6,5 cm, š. roč. 4,6 cm.

Lovski dvorec

224 SE 924, Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6263.

Odl. ostenja posode rdeče črne barve. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Odlomek je sekundarno prežgan. Ohr. dl. 2,9 cm, ohr. š. 2,7 cm.

225 SE 924, Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6264.

Odl. ostenja posode iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino, zunaj rdeče, znotraj rdeče črne barve. Zelo trd, žgan redukcijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Ohr. dl. 2,6 cm, ohr. š. 3,2 cm.

226 SE 924, Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6265.

Odl. ostenja posode iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino temno rjave barve. Zelo trd, žgan oksidacijsko, ob koncu žganja redukcijsko. Zunanja površina je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Ohr. dl. 3,9 cm, ohr. š. 3,5 cm.

227 SE 924, Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6266.

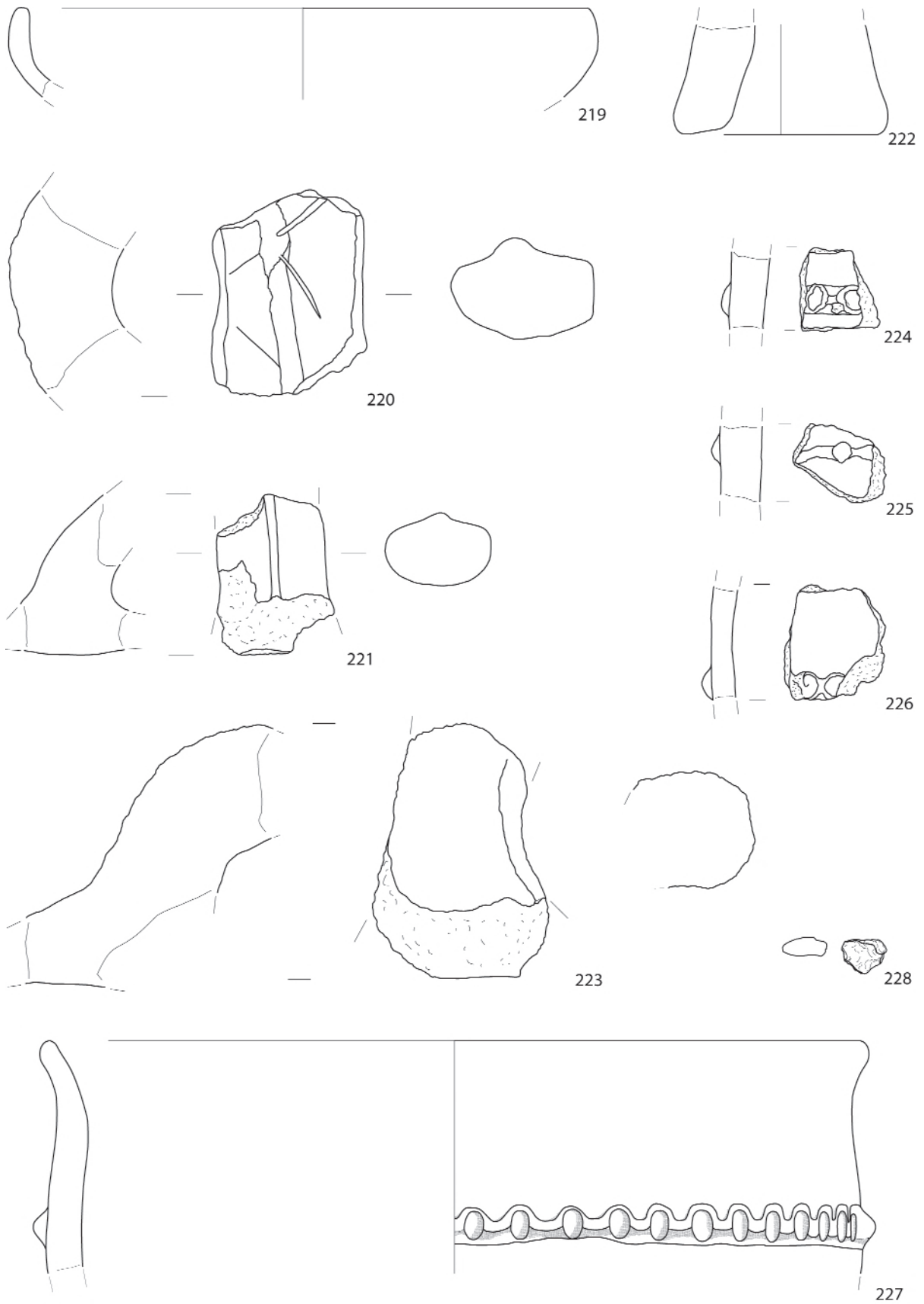
Odl. lonca z rahlo izvihanim ustjem iz finoizrnatne lončarske mase z glajeno površino rdeče barve, na zunanji površini temno rjava lisa. Zelo trd, žgan oksidacijsko. Zunanja površina ostenja je okrašena z nalepljenim vodoravnim razčlenjenim rebrom. Pr. u. 28,8 cm, ohr. v. 8,5 cm.

228 SE 924, Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 3394.

Kos amorfnega brona. Dl. 1,2 cm, š. 1,6 cm.

228 M 1:1

Kieselstein - severno dvorišče. 219–227 keramika, 228 bron, M 1 : 2.

Najdbe brez določenih stratigrafskih enot

229 SE /; sek. C-E, kv. C 6. Inv. št. KrK 6259.

Odl. sklede s kratkim cilindričnim vratom iz fino-zrnate lončarske mase z glajeno površino rdečkaste (rožnate) barve, na notranji površini rdečkasto siva lisa. Zelo trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Zunanja površina ostenja je okrašena z vodoravnimi linijami psevdovrvičnega okrasa. Odlomek je zelo poškodovan. Ohr. v. 4,3 cm, ohr. š. 5,8 cm.

230 SE /; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6260.

Odl. ostenja posode sive barve. Zunanja površina ostenja je okrašena z vodoravnimi žlebovi. Odlomek je sekundarno prežgan. Ohr. dl. 2,4 cm, ohr. š. 2,1 cm.

231 SE /; sek. D, kv. E 7. Inv. št. KrK 6261.

Odl. ostenja posode z držajem iz drobnozrnate lončarske mase z glajeno površino, zunaj svetlo rjave, znotraj rjave barve. Zelo trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Ohr. dl. 4,8 cm, ohr. š. 6 cm.

232 SE /; sek. /, kv. /. Inv. št. KrK 6262.

Odl. ustja in ostenja cedila iz fino-zrnate lončarske mase z glajeno površino sivo črne barve, na zunanji površini rjava, na notranji svetlo rjava lisa. Izredno trd, žgan nepopolno oksidacijsko. Luknjice so enakomerno razporejene po celotnem ostenju. Pr. u. 16,2 cm, v. 3,7 cm.

232 M 1:1

233 SE /; sek. A, kv. A 7. Inv. št. KrK 6507.

Odl. ostenja cedila iz fino-zrnate lončarske mase z glajeno površino sivo črne barve. Zelo trd, žgan redukcijsko. Ohr. dl. 1,6 cm, ohr. š. 1,9 cm.

234 SE /; sek. A, kv. A 8. Inv. št. KrK 1667.

Odl. bikoničnega vretenca iz žgane gline svetlo rjave barve. Pr. 3,5 cm, v. 2,4 cm, t. 27 g.

235 SE /; sek. A, kv. B 5. Inv. št. KrK 1662.

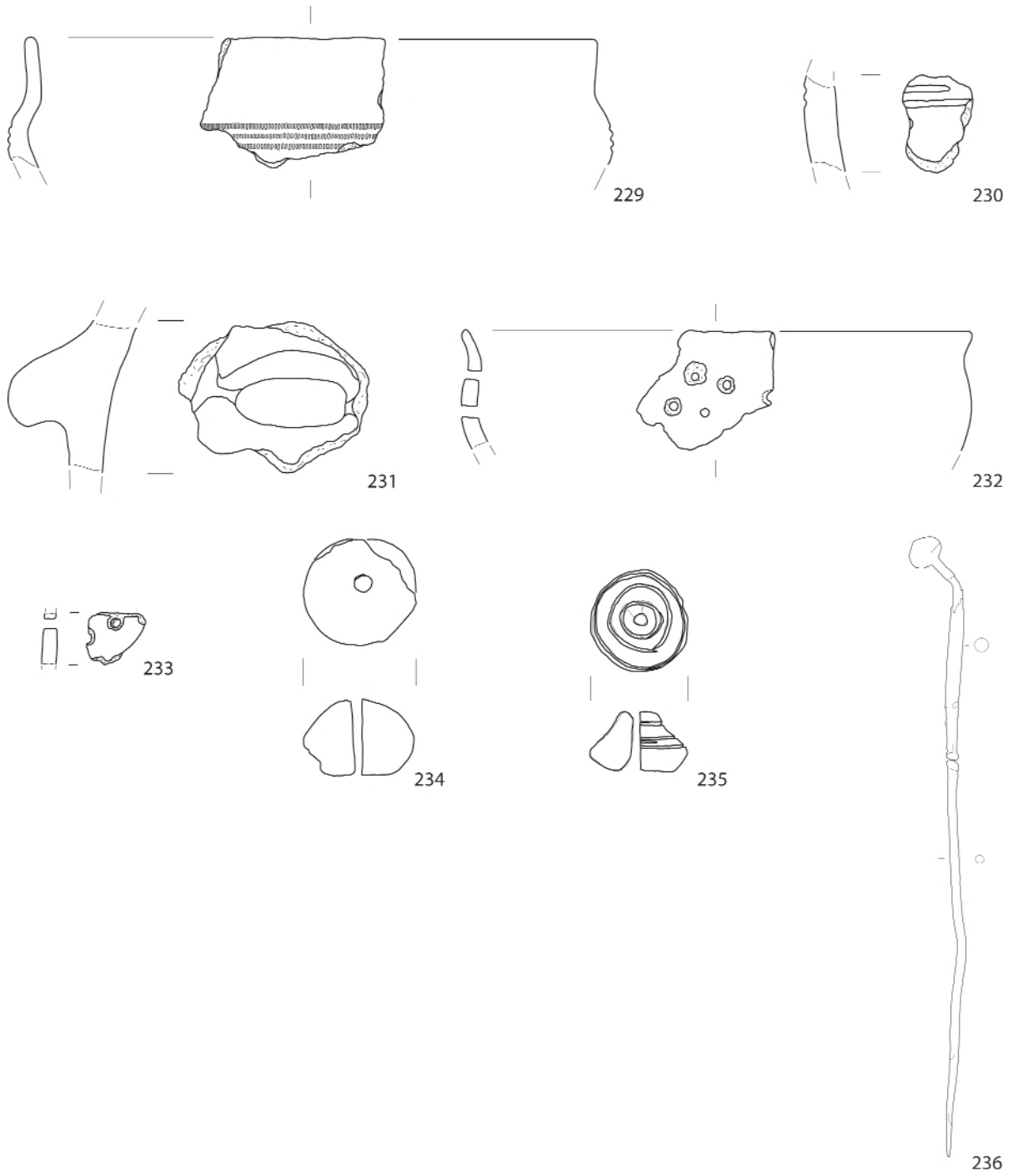
Bikonično vretenca iz žgane gline sivo črne barve s svetlo rjavo liso. Površina je okrašena z vrezano spiralno linijo. Pr. 3 cm, v. 1,9 cm, t. 14 g.

236 SE /; kv. D 10. Inv. št. KrK 3326a in b.

Bronasta igla s čebuličasto glavico in rahlo odebeljenim vratom. Dl. 19,7, š. 0,29–0,47 cm.

236 M 1:2

Kieselstein - severno dvorišče. 229–235 keramika, 236 bron, M 1 : 2.

10.2 Rimskodobne najdbe

Verena Perko

Fakturni tipi

Amfore

F Dr 6B/1: mazasta, svetlo lešnikovo žgana keramična masa z velikimi belimi, drobnimi temnimi in rjavimi (šamot) vključki, jadranska proizvodnja tipa Dr 6B, barva 7.5YR 7/3.

F Dr 6B/2: mazasta, lešnikovo žgana keramična masa z rožnatim prelomom z velikimi belimi, drobnimi temnimi in rjavimi (šamot) vključki, jadranska proizvodnja tipa Dr 6B (klasična), barva 5YR 6/6.

F LRAfr 1: opečnato rdeča, trdo žgana keramična masa z manjšimi temnimi in belimi vključki, barva 2.5YR 5/8.

F LRAfr 2: oranžna, gosta, trdo žgana keramična masa, fina zlata sljuda, barva 2.5 YR 5/8, površina 7.5YR 7/4.

F LRA 1/1: svetla, beige do lešnikovo trdo žgana, močno peščena, raskava keramična masa, barva 7.5YR 6/6.

F LRA 2: lešnikovo rjavo žgana, gosta keramična masa z redkimi belimi in temnimi vključki, rožnat prelom, barva preloma 2.5YR 6/8, površina 2.5YR 7/4.

Sigilatno posodje

F TS P1: sigilata, padanska, barva jedra rdečkasto rumena (5YR 6/6), se otira, fino prečiščena, gosta masa z vključki drobne zlate in redkejšje srebrne sljude, fina kremenova zrnca, redki črni vključki, školjkast prelom, nebleščeč do polbleščeč rjavo rdeč, gost premaz (2.5YR 4/8).

F TS P2: sigilata, padanska, barva jedra rdečkasta (5YR 6/6), se otira, fino prečiščena, gosta masa z vključki drobne srebrne sljude, fina kremenova zrnca, redki rjavi vključki, nepravilen prelom, pol bleščeč, rjavo rdeč premaz (2.5YR 4/8).

F TS 3: sigilata, (italska), trdo žgana, brez otiranja, opečnato rdeč (2.5YR 6/6) nepravilen prelom, prečiščena, z vključki drobne zlate sljude, pogostimi črnimi in rdečimi (šamot) vključki ter finimi kremenovimi zrni, nebleščeč rjavo rdeč premaz (2.5YR 4/8).

F TS I: sigilata, (severnojadranska, Istra?), trdo žgana, opečnato rdeč (2.5YR 5/6) nepravilen prelom, fino prečiščena, s pogostimi finimi belimi ter redkimi temnimi vključki, redko sljudo, gost, kvaliteten, nebleščeč rjavo rdeč premaz (2.5YR 4/6).

F AS D: opečnato rdeča, trdo žgana, prečiščena, z manjšimi črnimi, svetlimi vključki, nesvetleč premaz svetlo rdeče barve (premaz 2.5YR 5/6, prelom 2.5YR 5/8), afriška sigilata, D, pozna produkcija.

F AS D/var.: rjavkasto rdeča, trdo žgana, prečiščena, z manjšimi črnimi, svetlimi vključki, nesvetleč premaz rjave barve (premaz 5YR 3/2 do 2.5/1, prelom 5YR 5/6), afriška sigilata (?), pozna produkcija.

Keramika tankih sten

F TSt TS: keramika tankih sten, barva jedra rdečkasto rumena (2.5YR 6/8), s sigilatnim premazom, se otira, nepravilen prelom, prečiščena, z vključki drobne zlate sljude, pogostimi črnimi in rdečimi (šamot) vključki ter finimi kremenovimi zrni, nebleščeč rjavo rdeč premaz (2.5YR 4/6).

F TSt 1: fino prečiščena masa z vključki drobne zlate sljude, školjkast prelom, brez premaza, oranžne barve, se otira (jedro 5YR 5/6).

F TSt 2: fino prečiščena, trdo žgana keramična masa oker barve, siv prelom s fino raskavo površino, s številnimi črnimi (steklastimi) in belimi vključki ter obilno zlato sljudo (južna it. proizvodnja?) (5YR 6/8).

F TSt 3: fino prečiščena masa s finimi rjavimi vključki, trdo temno, rjavkasto žgana, sendvič, površina se delno otira, brez premaza (7.5YR 5/3).

F TSt 4: fino prečiščena masa s pogostimi rjavimi in drobnejšimi belimi vključki, nepravilen, plastovit prelom, trdo rdeče rjavkasto žgana, delno otira (2.5YR 6/6).

F TSt 5: fino prečiščena masa s finimi rjavimi vključki, trdo temno, sivo rjavo žgana, delno otira, površine s temno sivim do rjavkastim premazom, barva 10YR 4/1 do 4/2.

F TSt 5A: fino prečiščena masa s finimi temnimi vključki in delci srebrne sljude, trdo žgana, sive barve, se delno otira, brez premaza, barva 10YR 4/1.

Namizna keramika

F N 1: fino prečiščena masa, z drobnimi črnimi, rjavimi in svetlimi vključki ter redkejšimi lističi srebrne sljude, rožnat prelom, mazasta svetlejša površina brez premaza, rdečkasto rumene barve (7.5YR 7/6).

F N 1A: fino prečiščena masa, milnatega otipa, redki svetli in fini rdeči vključki, fina srebrna/zlata sljuda, mazasta površina (5YR 6/6).

F N 1B: prečiščena keramična masa s številnimi drobnimi črnimi, rjavimi in svetlimi vključki ter zrni kremena in pogosto srebrno sljudo, raskava površina, trdo oksidacijsko žgano, brez premaza (7.5YR 6/6).

F N 2: prečiščena keramična masa z drobnimi črnimi, rjavimi in svetlimi vključki ter redkejšimi lističi srebrne sljude, mazasta površina, redukcijsko žgano, brez premaza (10YR 5/1 do 5/2).

F N 2A: fino prečiščena keramična masa, z drobnimi črnimi, rjavimi in svetlimi vključki ter redkejšimi lističi srebrne sljude, milnat otip, redukcijsko žgano, brez premaza (5Y 6/1).

F N 3: prečiščena keramična masa, z drobnimi belimi in večjimi, redkejšimi črnimi vključki in drobno srebrno sljudo, redukcijsko žgano, brez premaza, delno oster otip (2.5YR 3/1).

F N 3A: slabše prečiščena keramična masa, z drobnimi črnimi, rjavimi in svetlimi vključki ter lističi srebrne sljude, redukcijsko žgano (jedro 10YR 3/1), temen premaz (GLEY 1 3/N).

F N 4: slabše prečiščena keramična masa, z manjšimi in večjimi svetlimi in rjavimi vključki, veliko srebrne sljude,

zelo trdo (ostri robovi pri prelomu), redukcijsko žgano, s plastjo čistejše glin na glajeni površini svilnatega otipa, okras glajenih pasov ali žigosan (GLEY 1 3/N).

F N 4A: slabše prečiščena keramična masa, z manjšimi in večjimi svetlimi in rjavimi vključki, veliko srebrne sljude, trdo redukcijsko žgano (temnejše jedro), s plastjo čistejše glin na glajeni površini svilnatega otipa (GLEY 1 3/N).

Kuhinjska keramika

F K1: groba kuhinjska keramika izdelana na počasnem lončarskem kolesu, sive do rjavkaste površine, s pogostimi belimi in sivimi vključki, apnenec in kremen, 3 mm in večje velikosti, fina srebrna sljuda, žgano redukcijsko, temno sivo, sivo do rjavkaste barve, neporozna.

F K1A: očiščena keramična masa s pogostimi belimi in sivimi vključki, apnenec in kremen, 3 mm in večje velikosti, fina srebrna sljuda, žgano redukcijsko, temno sivo, sivo do rjavkaste barve, porozna.

F K2: očiščena keramična masa, močno peskana z manjšimi, zaobljenimi zrni kremena in finimi belimi vključki, prisotnost fine srebrne sljude, površina premazana s plastjo prečiščene glin, izdelano na počasnem lončarskem kolesu, trdo žgano v delno kontrolirani redukcijski atmosferi, površina siva do svetlo rjava, neporozna.

F K3: prečiščena, s fino mletim, belim peskom mešana keramika, fina srebrna sljuda, izdelano na hitrem lončarskem kolesu, površina lisasta, siva do svetlo rjava, trdo žgana v delno kontrolirani redukcijski atmosferi, svetlo sive barve s temnejšimi lisami, neporozna.

F K3/1: prečiščena, trdo žgana masa z obilnim, velikoznatim belim peskom, fina srebrna sljuda, izdelano na počasnem lončarskem kolesu, lisaste, svetle do sive površine, neporozna.

F K3/2: prečiščena, trdo žgana masa z obilnim, velikoznatim belim peskom, fina srebrna sljuda, izdelano na počasnem lončarskem kolesu, premaz slabo očiščene, redke „blatne“ glin, temno sive površine, žgano redukcijsko in nekontrolirana atmosfera, sivo rjavo do svetlo rjavo, neporozna.

F K4: prečiščena, trdo žgana, s temnimi drobnimi vključki, močno peščena keramična masa, trdo oksidacijsko žgano, svetlo sive barve, neporozna.

F K5 (varia): siva, močno peskana keramična masa, trdo žgana, oblikovana na hitrem lončarskem kolesu, žgana na visoki temperaturi v redukcijski atmosferi, svetlo rjave do temno sive barve, neporozna.

Oljenke

F OL 1: prečiščena, dobro žgana keramika s sledmi zlate sljude, polmehka, delno mazasta, barva 10YR 8/2.

F OL 1A: prečiščena, dobro žgana keramika z drobnimi črnimi in rjavimi vključki ter s sledmi zlate sljude, polmehka, delno mazasta, barva beige 10YR 8/2, ostanek temnorjavega premaza 10YR 3/4.

F OL 2: slabše prečiščena, dobro žgana keramika z redkimi velikimi svetlimi, drobnimi belimi in rjavimi vključki, poltrdo, mazasta površina, barva beige 10YR 6/4.

F OL 3: slabo prečiščena, dobro žgana keramika s črnimi, belimi in rjavimi vključki (10YR 6/3) rjavkast premaz, ki se lušči v zaplatah (10R 5/4).

Katalog

237 SE 001; sek. F, kv. /. Inv. št. KrK 6338.
Odl. ostenja sigilatne keramične posode neidentificirane oblike. F AS D1. Ohr. dl. 2,1 cm, ohr. š. 1,8 cm.

238 SE 001; sek. F, kv. C 4. Inv. št. KrK 6339.
Odl. keramičnega lonca s trakastim, profiliranim ustjem z okrasom vrezane valovnice. F K3/1. Rek. pr. u. 14,9 cm, ohr. v. 1,9 cm.

239 SE 001; sek. /, kv. /. Inv. št. KrK 6340.
Odl. ustja amfore oblike LRA 1. F LRA 1/1. Rek. pr. u. 13,8 cm, ohr. v. 3,8 cm.

240 SE 006; sek. F, kv. C, D 1, 2. Inv. št. KrK 6341.
Odl. ustja in ostenja keramičnega lonca z izvihanim ustjem s poudarjenim, ravno posnetim robom in vrezano valovnico na ramenu. FK2. Rek. pr. u. 13,6 cm, ohr. v. 4 cm.

241 SE 022; sek. F, kv. C 2-4. Inv. št. KrK 6342.
Odl. ostenja čaše tankih sten s sigilatnim premazom in delom reliefnega okrasa z motivom rozete (?). F Tst TS. Ohr. dl. 3,3 cm, ohr. v. 3 cm.

242 SE 022; sek. F, kv. C 2-4. Inv. št. KrK 6343.
Odl. pokončnega ustja krožnika s kijasto odebeljenim robom oblike Hayes 99C. F ASD1. Ohr. pr. u. 18,4 cm, ohr. v. 3,1 cm.

243 SE 022; sek. F, kv. D 3. Inv. št. KrK 6344.
Odl. ostenja lonca z razširjenim ustjem z odebeljenim, profiliranim robom. F K3/2. Rek. pr. u. 12,8 cm, ohr. v. 2,9 cm.

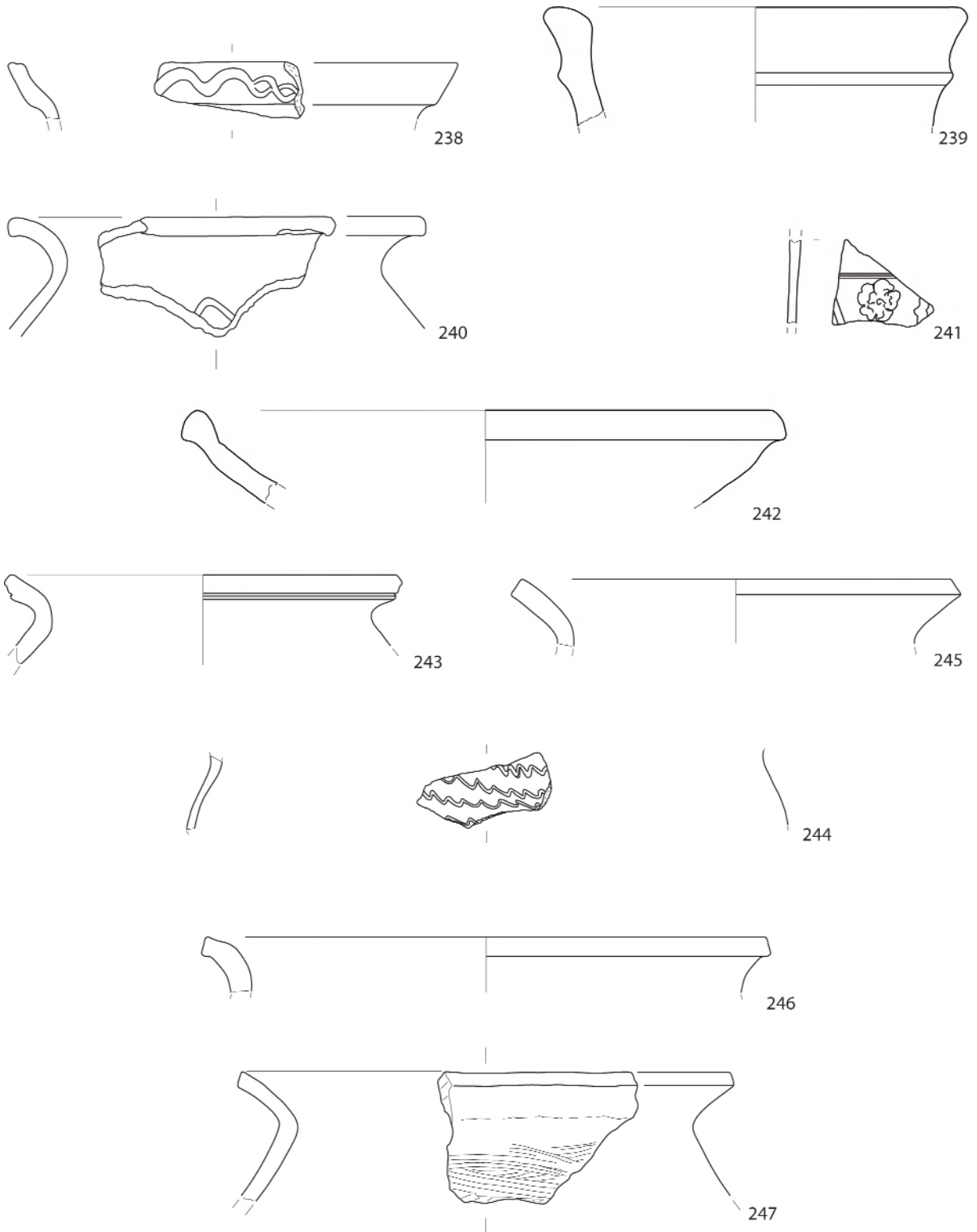
244 SE 022; sek. F, kv. C, D 2, 3. Inv. št. KrK 6345.
Odl. ostenja keramične posode (lonca?) s pasovi vrezanih valovnic. F K3/1. Ohr. dl. 8,7 cm, ohr. v. 4 cm.

245 SE 022; sek. F, kv. C 2-4. Inv. št. KrK 6347.
Odl. ustja in ostenja keramičnega lonca z izvihanim ustjem in ravno odrezanim robom. F K2. Rek. pr. u. 14,2 cm, ohr. v. 2,2 cm.

246 SE 022; sek. F, kv. C 2-4. Inv. št. KrK 6348.
Odl. ustja in ostenja keramičnega lonca z izvihanim ustjem in ravno odrezanim robom. F K1. Rek. pr. u. 18,6 cm, ohr. v. 2,1 cm.

247 SE 022; sek. F, kv. C, E 2-4. Inv. št. KrK 6349.
Trije odl. ustja in ostenja lonca z izvihanim ustjem z ravno odrezanim robom in vodoravnim metličenjem. F K1. Rek. pr. u. 16,2 cm, ohr. v. 4,4 cm.

248 SE 022; sek. F, kv. C, E 2. Inv. št. KrK 6350.
Odl. ostenja poznoantične afriške amfore. F LRAfr 1. Ohr. dl. 8,6 cm, ohr. v. 8,5 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, 237–243, 245–247 M 1 : 2, 244 M 1 : 4.

249 SE 026; sek. F, kv. C 2. Inv. št. KrK 6351.

Odl. ustja in ostenja keramičnega lonca z izvihanim ustjem z zaobljeno posnetim robom in z okrasom vrezane valovnice na ramenu. F K3/2. Rek. pr. u. 18,2 cm, ohr. v. 4,4 cm.

250 SE 027; sek. F, kv. E 3. Inv. št. KrK 6352.

Odl. ostenja lonca z okrasom večtračne valovnice na vodoravnem pasu grobo vrezanih kanelur. F K1. Ohr. dl. 5,4 cm, ohr. v. 3,2 cm.

251 SE 027; sek. F, kv. E 3. Inv. št. KrK 6356.

Odl. ostenja poznoantične afriške amfore. F LRAfr1. Ohr. dl. 4,6 cm, ohr. v. 6,1 cm.

252 SE 028; sek. F, kv. C 3,4. Inv. št. KrK 6355.

Odl. ustja in ostenja keramičnega lonca z razširjenim ustjem in odebeljenim, posnetim robom in z vrezanim okrasom večtračne valovnice na ramenu. F K1. Rek. pr. u. 15 cm, ohr. v. 5,3 cm.

252 M 1:1

253 SE 028; sek. F, kv. C 3,4. Inv. št. KrK 6357.

Fragmentarno ohranjena konična pekva z ušesatim, ploščatim vodoravnim ročajem in okrasom vrezane valovnice med vodoravnima linijama nad spodnjim robom. F K3. Rek. pr. u. 29,4 cm, rek. v. 10,8 cm.

253 M 1:2

254 SE 033; sek. F, kv. D 3. Inv. št. KrK 6358.

Odl. trakastega ročaja vrča z osrednjim žlebom. F N3A. Ohr. dl. 3,8 cm, š. 3 cm.

255 SE 033; sek. F, kv. E 2. Inv. št. KrK 6359.

Odl. ostenja poznoantične afriške amfore, morda grobo izdelan izčrepinjski pokrov. F LRAfr1. Ohr. dl. 7,3 cm, ohr. š. 7,3 cm.

256 SE 034; sek. F, kv. C 4. Inv. št. KrK 6360.

Odl. ostenja čaše tipa ACO s sigilatnim premazom in okrasom v obliki trikotnih vrezov v geometričnih poljih. Keramična masa je fino prečiščena, oker barve s številnimi črnimi in belimi vključki ter veliko zlate sljude. Površina je fino raskava. F TSt TS. Ohr. dl. 2,6 cm, ohr. v. 2,8 cm.

257 SE 034; sek. F, kv. D 4. Inv. št. KrK 6361.

Odl. ustja s kaneliranim robom čaše tipa ACO s sigilatnim premazom. F TS P1. Rek. pr. u. 9 cm, ohr. v. 2,4 cm.

258 SE 034; sek. F, kv. C 4. Inv. št. KrK 6362.

Odl. ostenja z nastavkom za ročaj skodele tipa Sarius. F TS P2. Ohr. dl. 2,9 cm, ohr. v. 3,1 cm.

259 SE 034; sek. F, kv. D 4. Inv. št. KrK 6363.

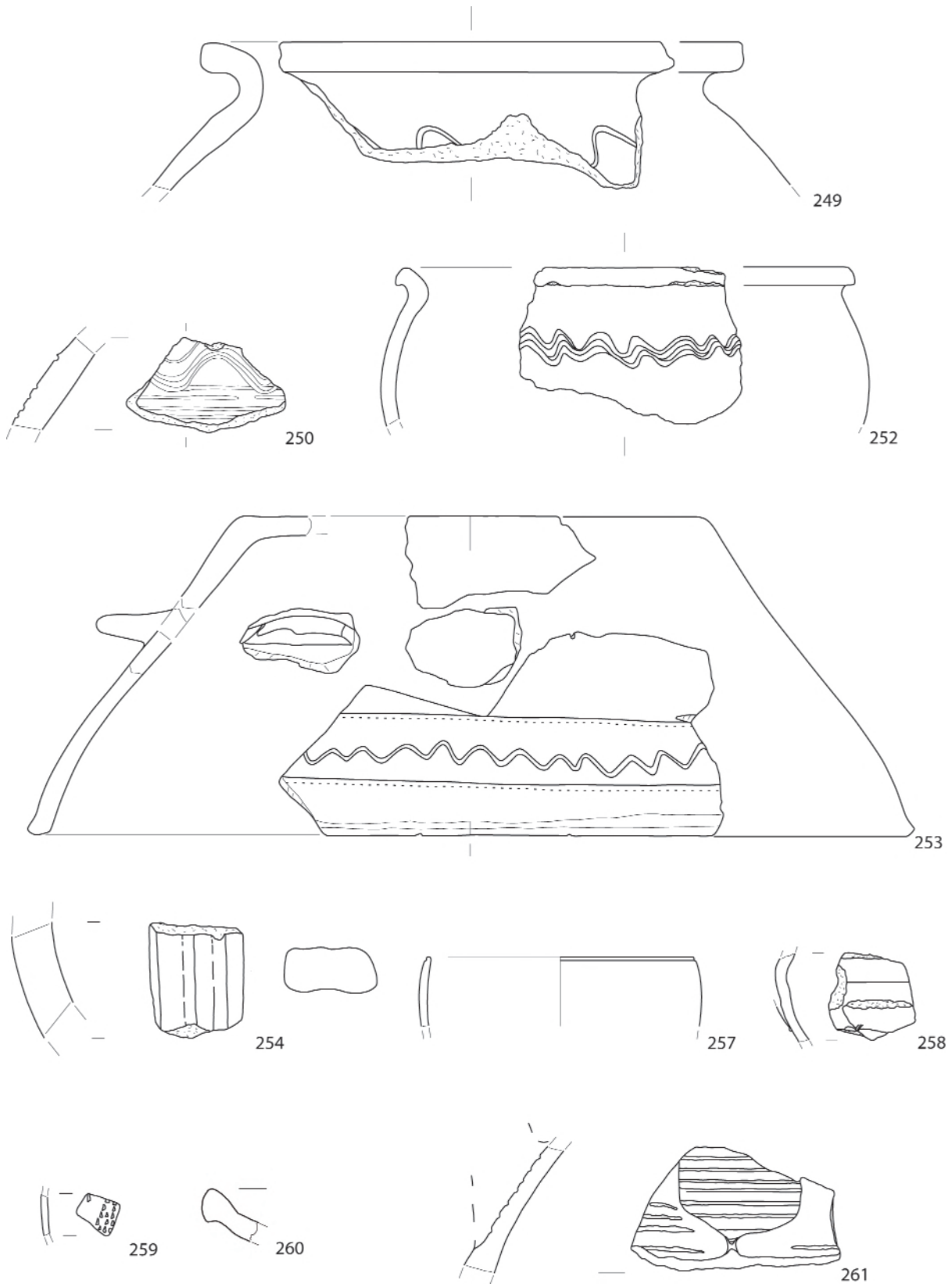
Odl. ostenja čaše tipa ACO s sigilatnim premazom in delom reliefnega okrasa v obliki kapljičastih trikotnikov, nanizanih v geometrijskih poljih. F TS P1. Ohr. dl. 1,5 cm, ohr. v. 1,5 cm.

260 SE 034; sek. F, kv. C 4. Inv. št. KrK 6364.

Odl. ustja skodele oblike Hayes 99C s kijasto odebeljenim robom. F ASD. Ohr. dl. 2,5 cm, ohr. v. 1,8 cm.

261 SE 063; sek. F, kv. D 2. Inv. št. KrK 6365.

Odl. narebrenega ostenja z ostankom pritrditve za ročaj amfore LRA 1. F LRA 1. Ohr. dl. 7 cm, ohr. v. 4,1 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

262 SE 063; sek. F, kv. D 2. Inv. št. KrK 6300.

Dva odl. železnih lamel. Zgornja ima ohranjeni sredinski luknjici in deloma še eno. Ohr. dl. 4,3 cm, š. 1,9 cm. Spodnja lamela ima ohranjeni dve končni luknjici in eno sredinsko. Ohr. dl. 4,6 cm, š. 1,9 cm.

262 M 1:1

263 SE 042; sek. F, G, kv. E 4, 5. Inv. št. KrK 6366.

Odl. svitkasto odebeljenega ustja in ostenja vrča (ali manjše amfore) iz mazaste, rdečerjavo žgane keramike. F Dr 6B/2. Ohr. dl. 2,7 cm, ohr. v. 3 cm.

264 SE 077; sek. F, kv. E 3. Inv. št. KrK 6367.

Odl. ostenja keliha ali zvonaste skodele s sigilatnim premazom in delom reliefnega okrasa v obliki jajčnega venca. F TS P1. Ohr. dl. 1,9 cm, ohr. v. 1,5 cm.

265 SE 084, 129; sek. A, kv. B 6, 7. Inv. št. KrK 6368, inv. št. KrK 6377.

Več odl. trebuha, vratu in svitkastega dna keramičnega vrča s sigilatnim premazom. F TS P1. Ohr. v. 9, 3 cm.

266 SE 084; sek. A, kv. A 6. Inv. št. KrK 6369.

Odl. narebrenega ostenja sekundarno prežgane keramične posode, morda amfore tipa Gaza ali LRA 4. Sekundarno prežgan. Ohr. dl. 5,3 cm, ohr. š. 2,8 cm.

267 SE 084; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 6370.

Odl. ustja cilindrične amfore tipa Keay 52. F LRAfr 2. Rek. pr. u. 13,1 cm, ohr. v. 5 cm.

268 SE 084; sek. A, kv. A 5. Inv. št. KrK 6324.

Odlomek zapestnice s presekom v obliki črke D iz temnomodrega stekla. Ohr. dl. 2,5 cm, db. 0,75 cm.

269 SE 084; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 3226.

Odl. bronaste fibule poznolatenske sheme. Dl. 3,9 cm.

269 M 1:1

270 SE 084; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 3217.

Dva odl. predmeta iz bronaste pločevine okrašene z vrezi. Večji kos: vel. 2,1×2,1cm, db. 0,1 cm. Manjši kos: vel. 1,1×1,8 cm, db. 0,1 cm.

270 M 1:1

271 SE 105; sek. D, kv. C 7. Inv. št. KrK 6325.

Odlomek zapestnice s presekom v obliki črke D iz temnomodrega stekla. Ohr. dl. 2 cm, š. 0,6 cm, db. 0,4 cm.

272 SE 108; sek. G, kv. C 9. Inv. št. KrK 6372.

Odl. rahlo vbočenega dna in ostenja keramične posode, vaze ali vrčka. F N 2. Rek. pr. d. 5,1 cm, ohr. v. 2,7 cm.

273 SE 108; sek. A, kv. A, B 8, 9. Inv. št. KrK 6373.

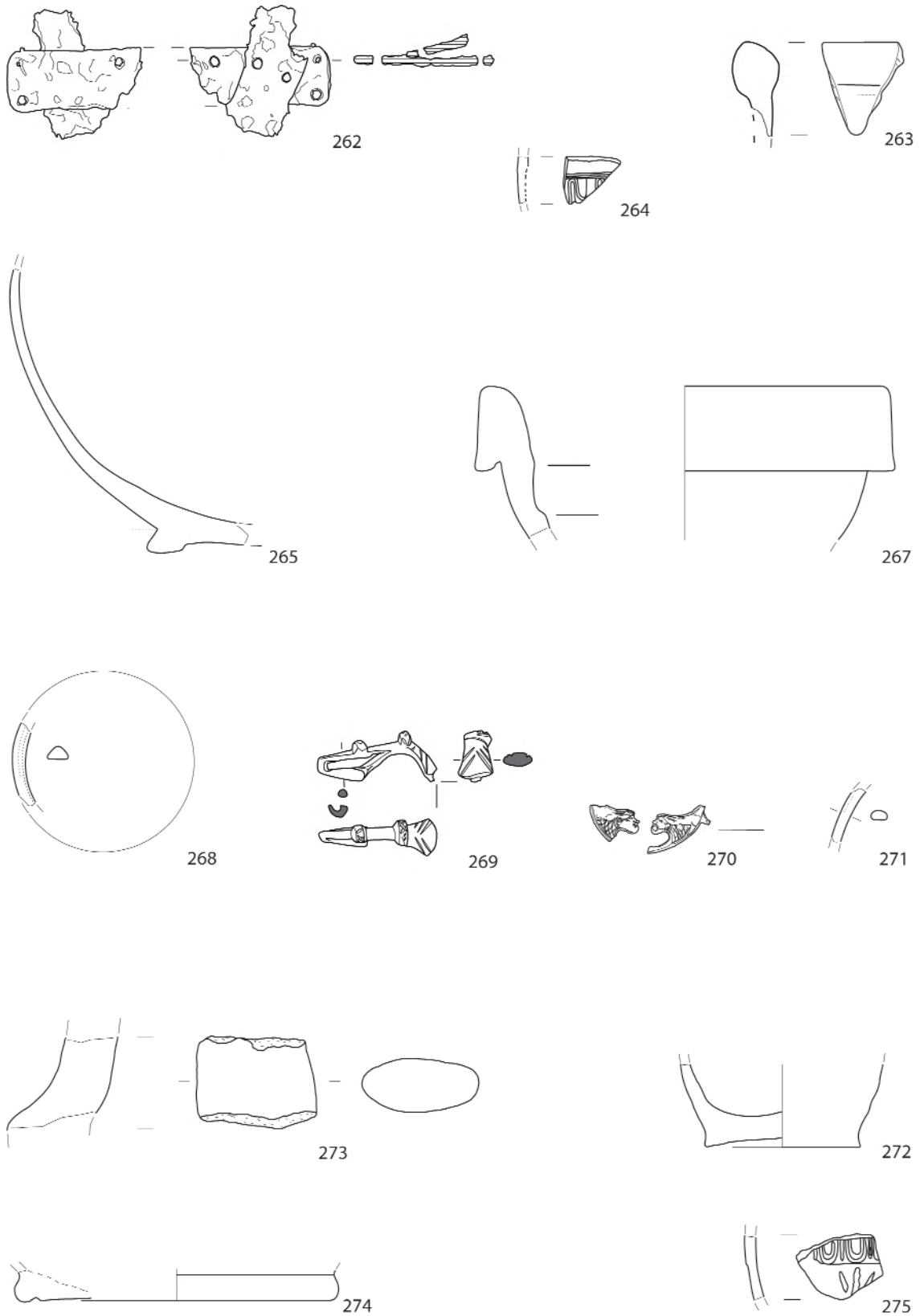
Odl. ročaja keramične posode. F K5. Ohr. dl. 4,4 cm, š. 3,8 cm.

274 SE 114, 204; sek. D, kv. D 6. Inv. št. KrK 6374, inv. št. KrK 6374.

Odl. rahlo vbočenega dna sigilatnega vrča z zaobljenim, na spodnji strani kaneliranim robom. F TS P1. Rek. pr. d. 10,4 cm, ohr. v. 1 cm.

275 SE 114; sek. D, kv. D 6. Inv. št. KrK 6375.

Odl. ostenja keliha ali zvonaste skodele s sigilatnim premazom in delom reliefnega okrasa v obliki jajčnega venca in delom rastlinskega ornamenta pod njim. F TS P1. Ohr. dl. 2,8 cm, ohr. v. 2,1 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. 262 železo, 263–267, 272–275 keramika, 268, 271 steklo, 269, 270 bron, M 1 : 2.

276 SE 129; sek. A, kv. B 6. Inv. št. KrK 6378.

Odl. prečnega ročaja skleda za pečenje, okrašenega s pasom kratkih rezov in prečnih, križajočih se linij in valovnico. F K3/2. Ohr. dl. 12,4 cm, db. 2,7 cm.

276 M 1:2

277 SE 129; sek. A, kv. B 5, 6. Inv. št. KrK 6379.

Odl. trakastega ročaja keramične posode. F N 3A. Ohr. dl. 4,7 cm, ohr. v. 2 cm.

278 SE 129; sek. A, kv. B 6. Inv. št. KrK 6380.

Odl. koničnega pokrova z razširjenim ustjem s posnetim, profiliranim robom. F N 1. Rek. pr. u. 12,6 cm, ohr. v. 2,3 cm.

279 SE 129; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 6381.

Trije odl. ustja in ostenja lonca z izvihanim ustjem, z ravno odrezanim robom in okrasom dvojne vrezane valovnice na ramenu. F K2. Rek. pr. u. 10 cm, ohr. v. 4,6 cm.

280 SE 129; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 6326.

Odlomek dna, konične noge z dvojno gumbasto odebelitvijo in del podstavka steklene čaše iz motnega brezbarvnega stekla. Ohr. v. 5,2 cm, ohr. šir. 4,4 cm.

281 SE 129; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 3254.

Ustje bronaste posode. Pod robom ustja vrezana linija. Na zunanji površini vratu vrezani dve vzporedni liniji. Na notranji površini vrezani dve vzporedni liniji. Vel. 7,4 × 1,9 cm, db. 0,1 cm.

282 SE 129; sek. A, kv. B 5. Inv. št. KrK 3251.

Odl. bronastega predmeta, mogoče noga fibule. Dl. 1,8 cm, š. 0,5-1,1 cm, db. 0,4-0,6 cm.

282 M 1:1

283 SE 129; sek. A, kv. A 7. Inv. št. KrK 6059.

Odl. svinčnega predmeta nepravilne oblike. Vel. 2,1 × 2,5 cm, db. 0,3 cm.

284 SE 130; sek. E, kv. C 5,6. Inv. št. KrK 6383.

Odl. pokončnega ustja skodele s kijasto odebeljenim robom. F AD D/var. Ohr. dl. 3,7 cm, ohr. v. 2,3 cm.

285 SE 141; sek. A, kv. A 6, 7. Inv. št. KrK 6385.

Odl. narebrenega ostenja poznoantične amfore. F LRA 1. Ohr. dl. 3,4 cm. Ohr. š. 2,2 cm.

286 SE 143; sek. A, B 7. Inv. št. KrK 6385A.

Odl. ostenja skodelice s sigilatnim premazom. F TS P1. Ohr. dl. 1,7 cm, ohr. v. 2,6 cm.

287 SE 143; sek. B 6, 7. Inv. št. KrK 6386.

Odl. ostenja čaše tipa ACO z reliefnim okrasom pokončnih trikotnih zarez in vodoravnim venčnim prepletom. F TSt 1. Ohr. dl. 3,9 cm, ohr. v. 2,6 cm.

288 SE 143; sek. A, kv. A 5. Inv. št. KrK 6387.

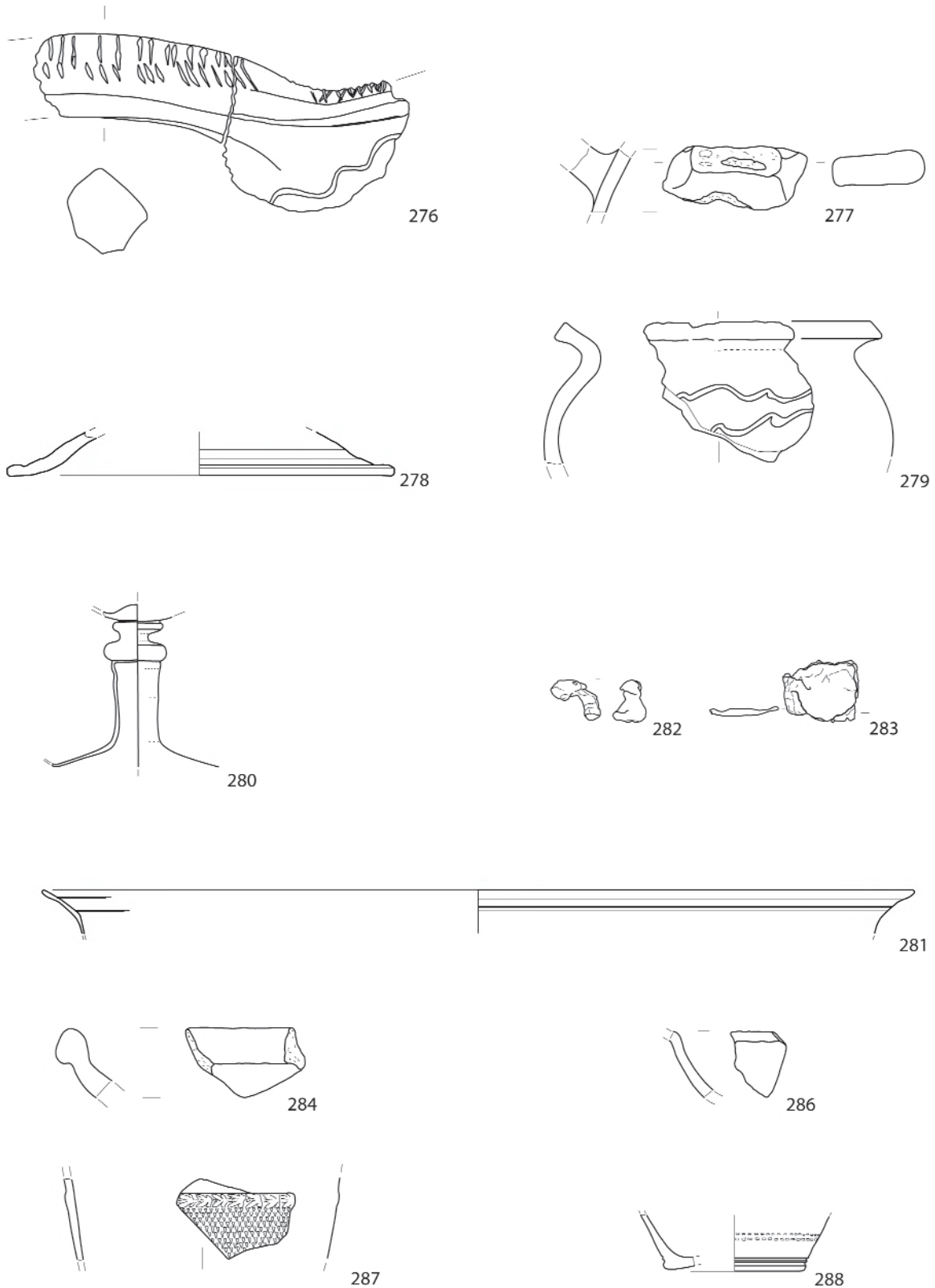
Odl. ravnega dna s spodnjim delom trebuha konične čaše tipa ACO s pasom okrasa dvojne vodoravne linije kvadratnih vbodov in s sigilatnim premazom na zunanji površini. F TS P1. Rek. pr. d. 4,5 cm, ohr. v. 1,8 cm.

289 SE 143; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 6843.

Trije odl. koščnega ročaja (meča?), po celotni površini okrašenega z vzporednimi poševnimi vrezi. Dl. 9,1 cm, š. 3,4 cm.

289 M 1:1

Kieselstein - severno dvorišče. 280 steklo, 276–279, 284–288 keramika, 281, 282 bron, 283 svinec, M 1 : 2.

290 SE 160; sek. G, kv. D 7. Inv. št. KrK 6388.

Odl. ostenja keramične posode neidentificirane oblike. F N 2A. Ohr. dl. 3,1 cm, ohr. š. 3,5 cm.

291 SE 168; sek. G, kv. D 8, 9. Inv. št. KrK 6389.

Trije odl. ostenja keramičnega vrča s sigilatnim premazom. F TS P1. Ohr. v. 7,7 cm.

292 SE 170; sek. A, kv. B 8. Inv. št. KrK 6390.

Odl. dna in ostenja keramične posode, vaze (?) z ravnim dnom. F N 2. Pr. d. 4,5 cm, ohr. v. 2,9 cm.

293 SE 180; sek. C, kv. C 7. Inv. št. KrK 6504.

Odl. ustja s trakasto razširjenim robom sigilatnega keliha (?) ali modiola (oblika podobna ustju R 3.3.1 - Consp. Taf. 54). F TS P1. Ohr. dl. 1,9 cm, ohr. v. 0,9 cm.

294 SE 194; sek. A, kv. A 5, 6. Inv. št. KrK 6393.

Odl. razširjenega ustja keramične sklede ali pokrova z rahlo poudarjenim in posnetim robom. F N 3A. Rek. pr. u. 28,1 cm, ohr. v. 1,9 cm.

295 SE 195; sek. G, kv. C 8, 9. Inv. št. KrK 6327.

Dva odlomka dna posode iz brezbarvnega stekla. Ohr. vel. $3,4 \times 4,7$ cm, $4,8 \times 1,7$ cm.

296 SE 200; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 6395.

Odl. ostenja zgodnjeantične amfore tipa Dr 6B. F Dr6B/1. Ohr. dl. 21,9 cm, ohr. v. 17,5 cm.

297 SE 200; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 6328.

Deset odlomkov dna, konične noge z dvojno gumbasto odebelitvijo in podstavek steklene čaše z s cevasto odebeljenim robom iz motnega brezbarvnega stekla. Ohr. v. 5,6 cm, pr. podstavka 7 cm.

298 SE 204; sek. D, kv. D 6. Inv. št. KrK 6304.

Železna trokrilna puščična ost s trnom za nasaditev. Dl. 2,5 cm.

298 M 1:1

299 SE 209; sek. A, kv. Inv. št. KrK 6397.

Odl. razširjenega ustja skodelice ali krožnika z razširjenim, profiliranim visečim ustjem. F N 1. Rek. pr. u. 17, 2 cm, ohr. v. 1 cm.

300 SE 210; sek. A, kv. B 8,7. Inv. št. KrK 6399.

Odl. ustja in ostenja keramičnega lončka z nastavkom za trakast ročaj in z razširjenim ustjem z zaobljenim, rahlo odebeljenim robom. F N 2. Rek. pr. u. 12,5 cm, ohr. v. 2,1 cm.

301 SE 210; sek. A, kv. B 7, 8. Inv. št. KrK 6401.

Odl. ustja in ostenja keramičnega lonca z razširjenim ustjem in ravno posnetim robom z vrezanim okrasom večtračne kanelure na ramenu. F N 3. Rek. pr. u. 10,6 cm, ohr. v. 3,1 cm.

302 SE 210; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 6402.

Izčrepijski disk z osrednjo prevrtanino, vretence. F K5. Premer 4,3 cm.

302 M 1:1

303 SE 218; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 6403.

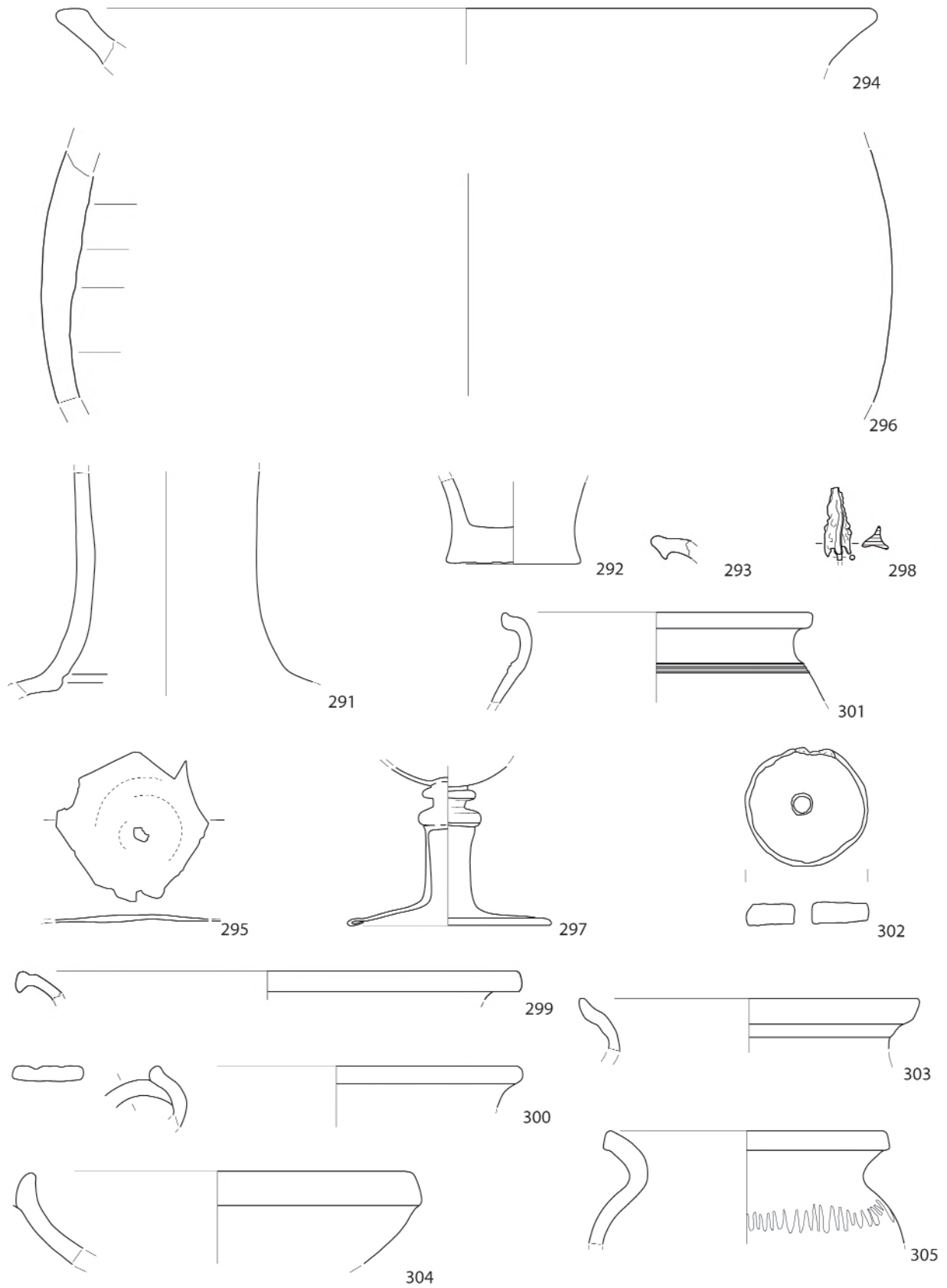
Odl. ustja in ostenja keramičnega lončka z razširjenim ustjem z zaobljenim, rahlo odebeljenim robom. F N 3. Rek. pr. u. 11,7 cm, ohr. v. 1,9 cm.

304 SE 228; sek. A, kv. B 7, 8. Inv. št. KrK 6405.

Odl. ostenja s pokončnim ustjem polkroglaste keramične skodele. F N3. Rek. pr. u. 13,1 cm, ohr. v. 3,2 cm.

305 SE 234; sek. F, kv. E 2. Inv. št. KrK 6406.

Odl. ustja in ostenja keramičnega lonca z izvihanim ustjem s posnetim robom in z okrasom vrezane valovnice na ramenu. F K3/2. Rek. pr. u. 9,4 cm, ohr. v. 4. cm.

Kieselstein - severno dvorišče. 291–294, 296, 299–305 keramika, 295, 297 steklo, 298 železo, 291–295 M 1 : 2, 296 M 1 : 4.

306 SE 252; sek. A, kv. B 6. Inv. št. KrK 6407.

Odl. pokončnega ustja keramičnega vrča s poudarjenim, trakastim robom. F N 1B. Rek. pr. u. 4,1 cm, ohr. v. 3,2 cm.

307 SE 266; sek. A, kv. A 8. Inv. št. KrK 6408.

Odl. trakastega ročaja keramične posode, vrča (?). F K5. Ohr. dl. 5,1 cm, š. 4 cm.

313 M 1:2

308 SE 296; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 6410.

Odl. ustja in ostenja kroglastega keramičnega lonca z razširjenim ustjem, s posnetim robom in z okrasom dvojne, prekrivajoče se vrezane valovnice na ramenu. F K2. Rek. pr. u. okoli 13,8 cm, ohr. v. 4,4 cm.

308 M 1:1

312 SE 334; sek. F, kv. E 2-3. Inv. št. KrK 6414.

Odl. razširjenega ustja shrambene posode z grobo vrezanim okrasom valovnice. F K1. Rek. pr. u. 33,6 cm, ohr. v. 6,4 cm.

313 SE 334; sek. F, kv. E 2, 3. Inv. št. KrK 6415.

Več odl. ustja in ostenja keramične shrambene posode s pokončnim, trakasto razširjenim in profiliranim ustjem, okrašenim s pasom večtračne valovnice, ki se ponovi na ramenu posode pod vodoravnim pasom večtračnih kanelur. F K1. Rek. pr. u. 33,6 cm, ohr. v. 6,4 cm.

309 SE 319; sek. A, kv. B 6. Inv. št. KrK 6411.

Izčrepijski pokrovček izrezan iz ostenja lonca. F K5. Ohr. dl. 5 cm, ohr. š. 4,7 cm.

310 SE 328; sek. C, kv. C 6, 7. Inv. št. KrK 6412.

Odl. pokončnega ustja s trakastim robom čaše keramike tankih sten. F TSt 2. Rek. pr. u. 6,6 cm, ohr. v. 1,7 cm.

311 SE 334; sek. F, kv. D 3. Inv. št. KrK 6413.

Odl. ramena keramičnega lonca z okrasom valovnice na pasu vodoravnih kanelur. F K2. Ohr. dl. 4,8 cm, ohr. v. 4,6 cm.

311 M 1:1

314 SE 334; sek. F, kv. E 2. Inv. št. KrK 6329.

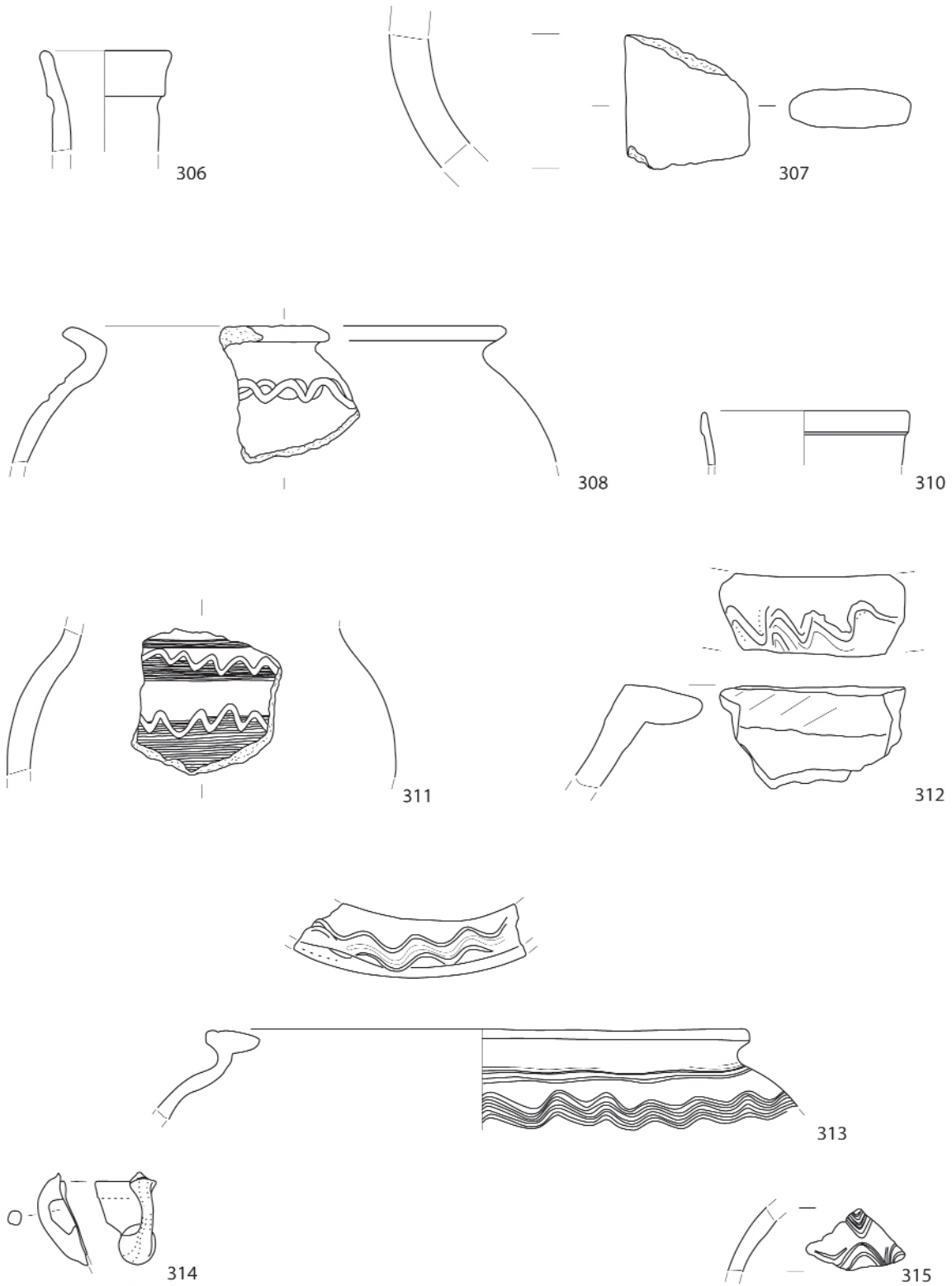
Odlomek ustja posodice svetilke z ušestastim ročajčkom iz olivnozelenkastega stekla. Ohr. dl. 2 cm, ohr. v. 2, 8 cm.

314 M 1:1

315 SE 339; sek. B, G, kv. C, D 9. Inv. št. KrK 6416.

Odl. ostenja keramičnega lonca z vrezanim okrasom večtračne valovnice. F K2. Ohr. dl. 3,2 cm, ohr. v. 2 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. 206–313, 315 keramika, 314 steklo, 306–312, 314, 315 M 1 : 2, 313 M 1 : 4.

316 SE 341; sek. F, kv. E 1, 2. Inv. št. KrK 6418.

Odl. razširjenega ustja shrambene posode z grobo vrezanim okrasom valovnice. F K1. Rek. pr. u. 28,8 cm, ohr. v. 2,5 cm.

317 SE 341; sek. F, kv. D 1. Inv. št. KrK 6330.

Odlomek ostenja in podstavka z delom pečlja čaše na visoki nogi iz brezbarvnega stekla. Ohr. pr. d. 3,3 cm, ohr. v. 1,6 cm, ohr. dl. ost. 4,6 cm, ohr. š. ost. 2,7 cm.

318 SE 342; sek. F, kv. C 4. Inv. št. KrK 6419.

Odl. rahlo vbočenega dna in ostenja konične čaše tankih sten. FTSt 3. Rek. pr. d. 3,7 cm, ohr. v. 2,2 cm.

319 SE 372; sek. F, kv. D 1. Inv. št. KrK 6420.

Delno poškodovana oljenka hruškaste oblike z nastavkom za trakast ročaj na ramenu. Keramična masa je slabše prečiščena z drobnimi črnimi, rjavimi in svetlimi vključki ter redkejšimi lističi srebrne sljude. Barva jedra svetlo rumenkaste barve (10YR 6/4), deloma je ohranjen rdeč premaz (2.5YR 5/6). Površina je mazasta. Redukcijsko žganje. F OL 3. Ohr. dl. 8,6 cm, š. 5,5 cm, ohr. v. 3 cm.

319 M 1:1

320 SE 384; sek. F, kv. C 3. Inv. št. KrK 6421.

Dva odl. ostenja vrča s sigilatnim premazom. F TS P1. Ohr. dl. 2,9 cm, ohr. š. 3 cm, ohr. dl. 3 cm, ohr. š. 1,3 cm.

321 SE 384; sek. F, kv. C 4. Inv. št. KrK 6422.

Odl. ustja keramične posode neidentificirane oblike z ostanki sigilatnega premaza. F TS P1. Ohr. dl. 3,6 cm, ohr. š. 1,8 cm.

322 SE 384; sek. F, kv. C 4. Inv. št. KrK 6844.

Koščen igralni žeton. Pr. 1,5 cm, db. 0,25 cm.

322 M 1:1

323 SE 404; sek. F, kv. D 4. Inv. št. KrK 6423.

Odl. ustja cilindrične amfore tipa Keay 60. F LRAfr 1. Rek. pr. u. 13 cm, ohr. v. 5,6 cm.

324 SE 417; sek. C, kv. C 7. Inv. št. KrK 6424.

Odl. svitkastega dna keramične vaze (?) s sigilatnim premazom na zunanji in notranji strani. F TS P1. Rek. pr. d. 4,4 cm, ohr. v. 2,1 cm.

325 SE 417; sek. C, kv. C 7. Inv. št. KrK 6425.

Odl. ostenja skodelice tankih sten z okrasom reliefnih bunčic v pasovih. F TSt 5. Ohr. dl. 1,5 cm, ohr. v. 1,5 cm.

326 SE 417; sek. C, kv. C 7. Inv. št. KrK 6426.

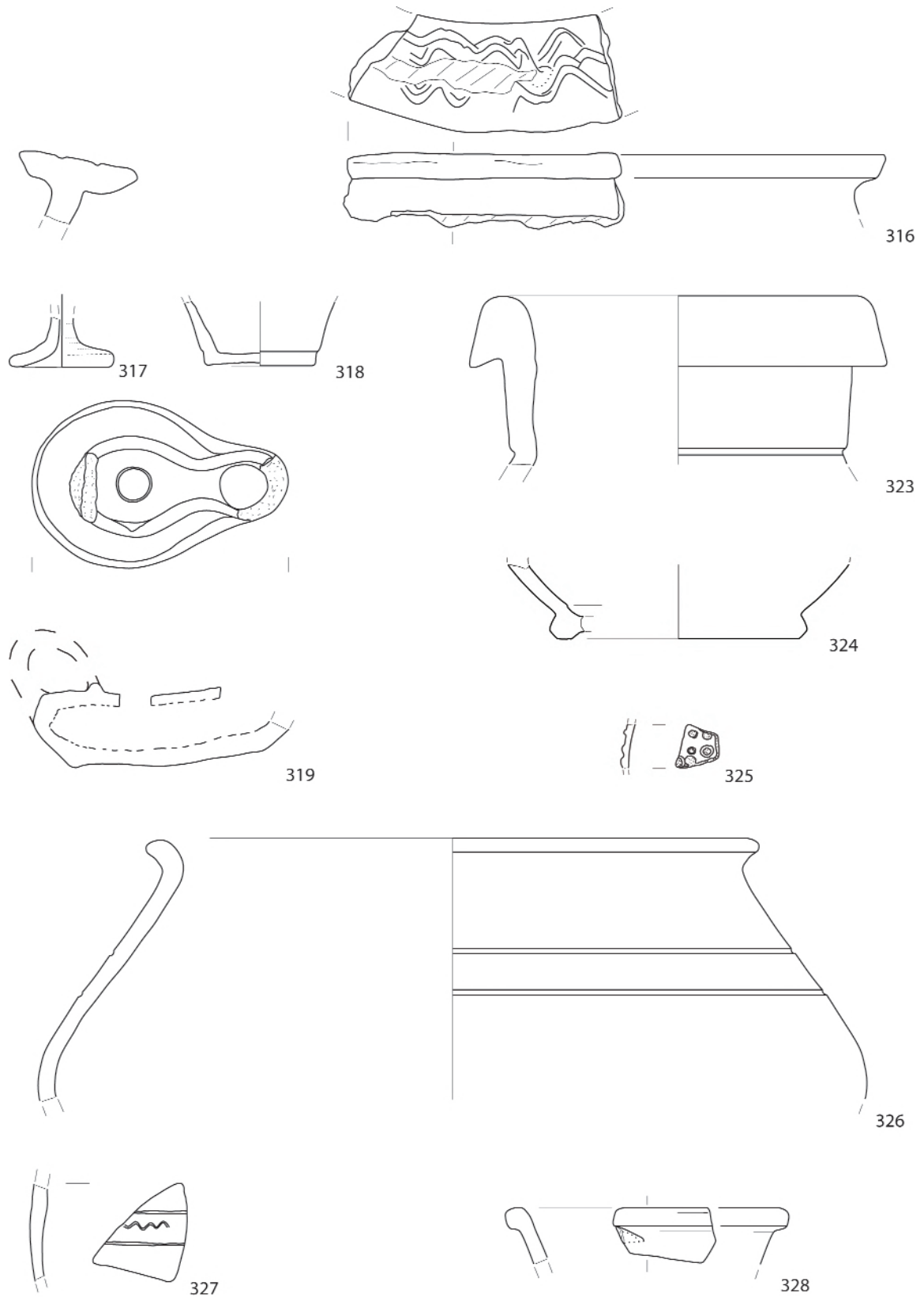
12 odl. ustja in ostenja bikonične keramične vaze z izvihanim ustjem in z zaobljenim robom. Na ostenju dve vzporedni kaneluri. F N 2. Rek. pr. u. 19,8 cm, ohr. v. 8,8 cm.

327 SE 417; sek. C, kv. C 7. Inv. št. KrK 6427.

Odl. ostenja keramične posode s pasom vrezane valovnice med dvema kanelurama. F N 2A. Ohr. dl. 3 cm, ohr. v. 3,3 cm.

328 SE 425; sek. F, kv. D, E 4. Inv. št. KrK 6428.

Odl. ustja s svitkasto odebeljenim robom keramičnega vrča s sigilatnim premazom. F TS P1. Ohr. pr. u. 8,9 cm, ohr. v. 1,9 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. 316, 318–321, 323–328 keramika, 314 steklo, M 1 : 2.

329 SE 425; sek. F, kv. D, E 4. Inv. št. KrK 6429.

Odl. odl. ostenja in ustja skodele s pokončnim ustjem, oblika Hayes 102. F AS D1. Rek. pr. u. 24,4 cm.

330 SE 446; sek. F, kv. D 2, 3. Inv. št. KrK 6430.

Odl. navzven zvrnjene ustja lonca s posnetim, navzgor zavihanim robom. F K3/2. Rek. pr. u. 23,4 cm, ohr. v. 2 cm.

331 SE 446; sek. F, kv. D 2, 3. Inv. št. KrK 6431.

Odl. ustja polkroglaste keramične skodele s pokončnim, svitkasto odebeljenim robom. F vK3/2. Rek. pr. u. 10,9 cm, ohr. v. 2,5 cm.

332 SE 454; sek. A, kv. B 9, 10. Inv. št. KrK 6432.

Odl. ostenja keramičnega lonca z okrasom večtračne valovnice in pasom poševnih kanelur. F K1. Ohr. dl. 3,5 cm, ohr. v. 3,7 cm.

333 SE 455; sek. G, kv. C 10. Inv. št. KrK 6433.

Odl. ostenja vratu sigilatnega vrča. F TS P1. Ohr. dl. 4,5 cm, ohr. v. 4,9 cm.

334 SE 455; sek. G, kv. D 11. Inv. št. KrK 6434.

Delno rekonstruiran keramičen dvoročajni vrč s sigilatnim premazom, cilindričnim vratom in svitkasto odebeljenim ustjem. F TS P1. Rek. pr. u. 8,2 cm, rek. pr. trebuha 18,2 cm.

335 SE 455; sek. G, kv. C 10. Inv. št. KrK 6435.

Odl. ostenja vrča s sigilatnim premazom. F TS P1. Ohr. dl. 4,4 cm, ohr. š. 2,2 cm.

336 SE 455; sek. G, kv. C, D 9, 10. Inv. št. KrK 6436.

Odl. ostenja z visokim pokončnim ustjem in s posnetim robom bikonične keramične čaše. F N1. Rek. pr. u. okoli 9,5 cm, ohr. v. 2,9 cm.

337 SE 455; sek. G, kv. C, D 9, 10. Inv. št. KrK 6437.

Odl. kolenasto navzven nagnjenim ustjem lonca z ravno posnetim, navzgor zavihanim robom in okrasom vrezane večtračne valovnice na ramenu. F K2. Rek. pr. u. 10,2 cm, ohr. v. 3,4 cm.

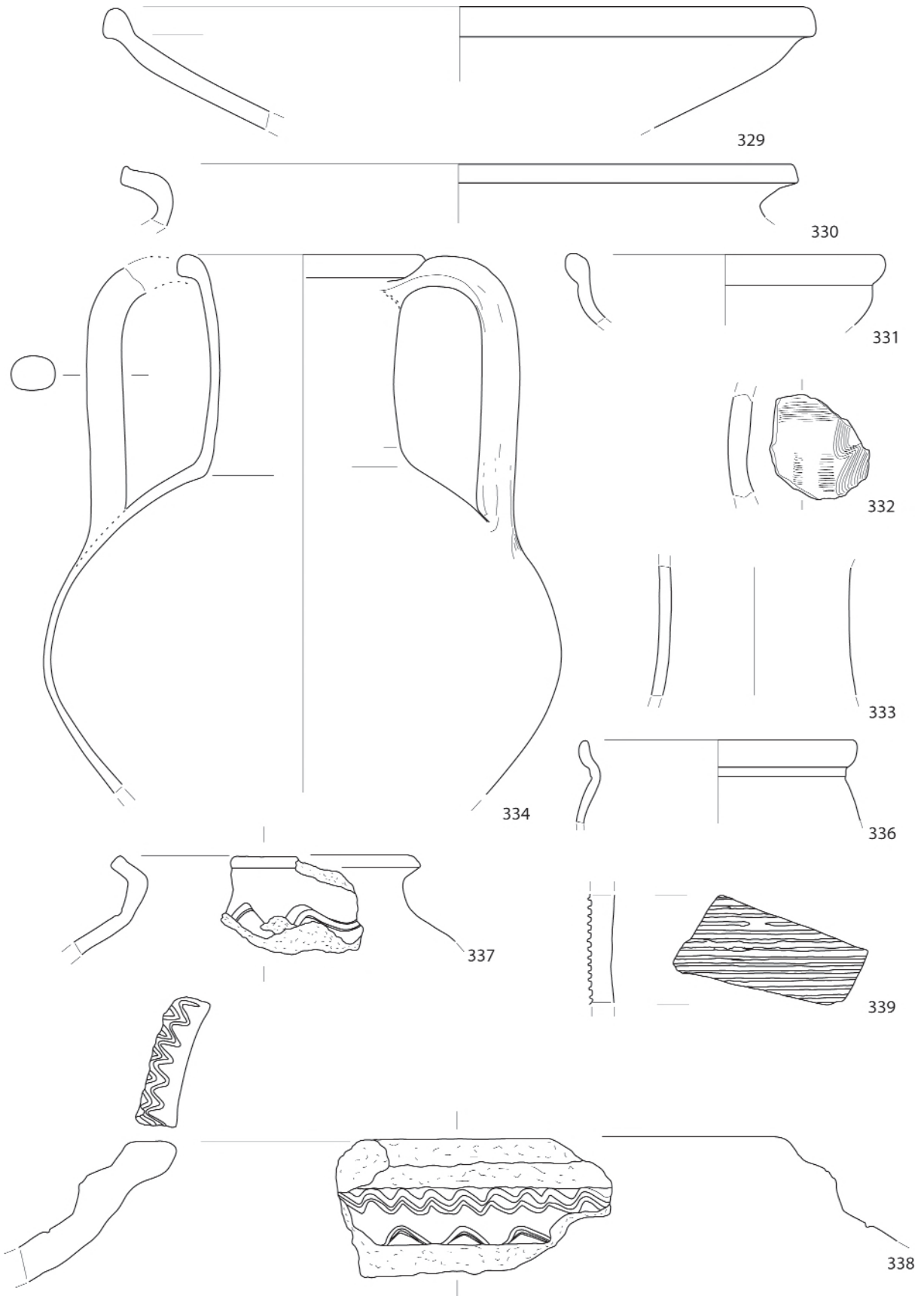
338 SE 455; sek. G, kv. C 10. Inv. št. KrK 6438.

Odl. ustja in ostenja velikega shrambenega vrča/lonca z okrasom večtračne valovnice na zgornjem robu ustja in ramenu. F K3/1. Ohr. vel. 11×5,7 cm, rek. pr. u. 27 cm.

339 SE 455; sek. G, kv. C, D 9, 10. Inv. št. KrK 6439.

Odl. ostenja amfore z narebreno površino LRA 2. F LRA 2. Ohr. dl. 6,8 cm, ohr. v. 3,4 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

340 SE 455; sek. G, kv. D 10. Inv. št. KrK 3327.

Bronast prstan D preseka, z nesklenjenimi, zožanimi zaključki. Pr. 2,1 cm, š. 0,3-0,4 cm, db. 0,1 cm.

340 M 1:1

341 SE 466; sek. F, kv. E 4. Inv. št. KrK 6440.

Odl. ostenja sigilatne keramične posode zaprte oblike. F TS P1. Padanska tera sigilata. Ohr. dl. 2,7 cm, ohr. š. 2 cm.

342 SE 468; sek. F, kv. E 2. Inv. št. KrK 6441.

Odl. svitkastega ustja amfore Dressel 6B. F Dr 6B/2. Rek. pr. u. 12,8 cm, ohr. v. 6,8 cm.

343 SE 470; sek. F, kv. D 1. Inv. št. KrK 3334.

Odl. predrtega nedoločljivega predmeta iz bronaste pločvine. Vel. 2,1×2,3 cm, db. 0,1 cm.

343 M 1:1

344 SE 475; sek. G, kv. C 10. Inv. št. KrK 6442.

Dva odl. vbočenega, profiliranega dna in kroglastega trebuha sigilatne skodele. F TS P1. Rek. pr. d. 5, 6 cm, ohr. v. 1,8 cm.

345 SE 483; sek. F, kv. D, E 1. Inv. št. KrK 6443.

Odl. ustja in ostenja lončka s kladvasto izvlečenim, vodoravnim ustjem in vglajenim mrežastim okrasom na ustju in trupu. F N4. Rek. pr. u. 18,4 cm, ohr. v. 3,9 cm.

345 M 1:1

346 SE 483; sek. F, kv. E 1. Inv. št. KrK 6308.

Železen nož s trnom za nasaditev, z ostanki lesenega ročaja in usnjene nožnice. Trn kolenčasto prehaja v hrbtni del in postopoma v ostri del rezila. Skupna dl. 18,4 cm, dl. rezila 13 cm, š. rezila 1,4-1,9 cm, dl. trna 5,4 cm, š. trna 0,7 cm.

346 M 1:2

347 SE 541; sek. F, kv. D 1. Inv. št. KrK 6444.

Odl. ostenja keramičnega sigilatnega keliha z reliefnim okrasom prekrivajočih se lovorjevih listov. F TS P2. Ohr. dl. 4,5 cm, ohr. v. 3,6 cm.

348 SE 541; sek. F, kv. D 1. Inv. št. KrK 6445.

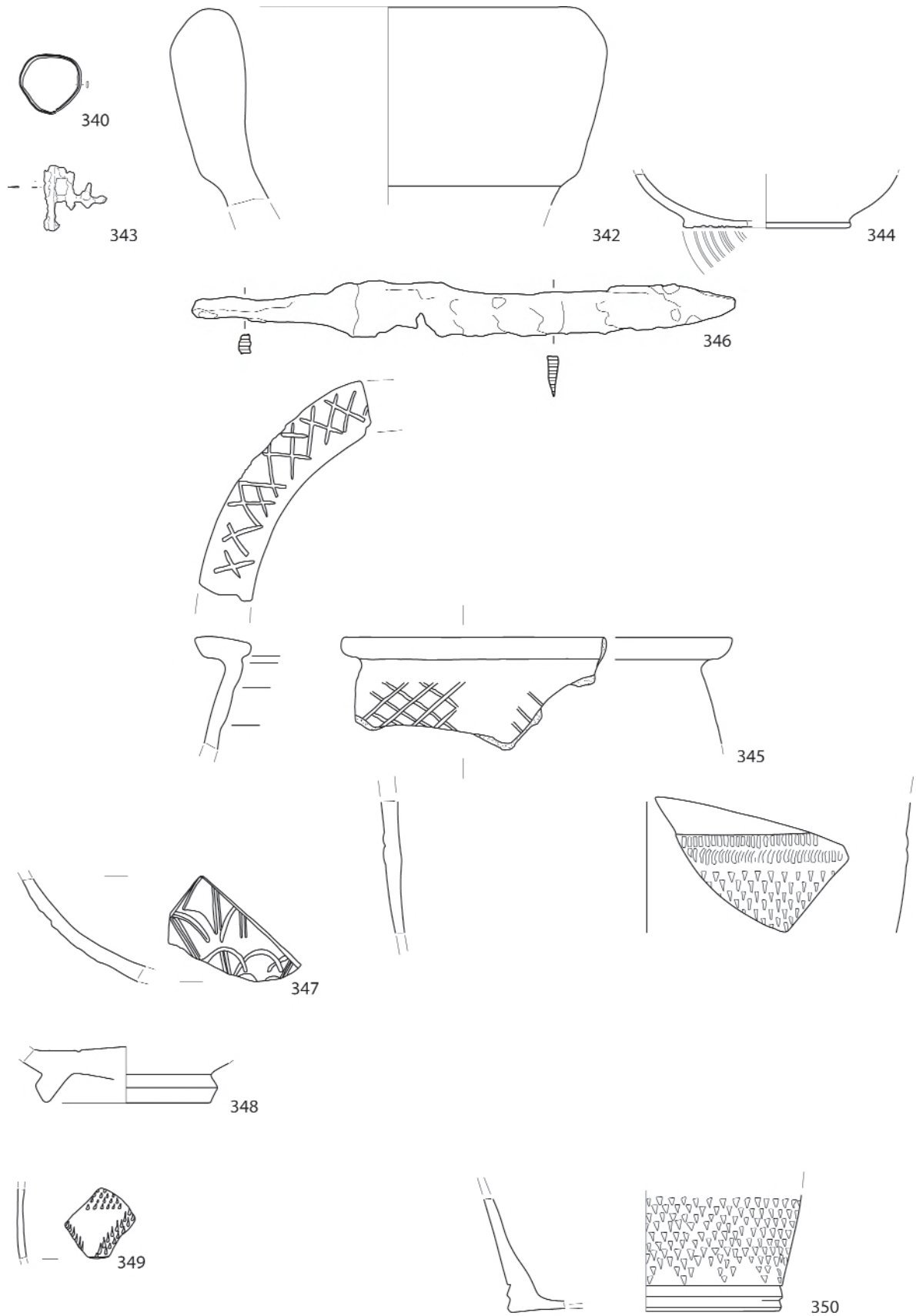
Odl. prstanastega dna sigilatne skodelice neidentificirane oblike. Padanska tera sigilata. F TS P1. Rek. pr. d. 5,7 cm., ohr. v. 1,9 cm.

349 SE 541; sek. F, kv. D 1. Inv. št. KrK 6446.

Odl. ostenja čaše tipa ACO s sigilatnim premazom in delom reliefnega okrasa v obliki kapljičastih trikotnikov, nanizanih v geometrijskih poljih. F TS P1. Ohr. dl. 2,4 cm, ohr. v. 2,4 cm.

350 SE 541; sek. F, kv. D 1. Inv. št. KrK 6447.

30 odl. ostenja z ravnim dnom čaše tipa ACO z reliefnim okrasom pokončnih reliefnih kapelj (Kommaregen) in vodoravnima vrstama kratkih zarežic na ramenu. F TSt 1. Rek. pr. u. 4,6 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. 340, 343 bron, 342, 344, 345, 347–350 keramika, 346 železo, M 1 : 2.

351 SE 541; sek. F, kv. D 1. Inv. št. KrK 6448.

Dva odl. ostenja čaše tankih sten s kapljičastim trikotnim okrasom v spodnjem delu, ki ga zaključuje na vrhu bršljanov venec z napisom (STE)PANVS NORB(ANI). FTSt 1. Ohr. dl. 4,2 cm, ohr. v. 5,8 cm, ohr. dl. 2,7 cm, ohr. v. 2 cm.

351 M 1:1

352 SE 541; sek. F, kv. D 1. Inv. št. KrK 6449.

Odl. ostenja najverjetneje male amfore. F Dr6B/2. Ohr. dl. 7,4 cm, ohr. v. 7,5 cm.

353 SE 541; sek. F, kv. D 1. Inv. št. KrK 6450.

Fragmentarno ohranjena volutna oljenka z reliefnim okrasom v obliki Bakhove glave z vencem na disku. F OL 1. Ohr. dl. 9,9 cm, ohr. š. 7,9 cm, v. 2,8 cm.

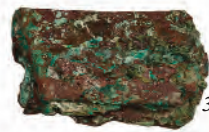
353 M 1:2

354 SE 541; sek. F, kv. D 1. Inv. št. KrK 3343.

Bronasta fibula tipa Aucissa. Dl. 5,4 cm.

355 SE 541; sek. F, kv. D 1. Inv. št. KrK 3345.

Odl. nedoločljivega predmeta iz bronaste pločevine. Dl. 2,6 cm, š. 1,5 cm, db. 0,4 cm.

355 M 1:1

356 SE 541; sek. F, kv. D 1. Inv. št. KrK 6309.

Železen peterokoten obroč pravokotnega preseka (0,5×0,6 cm) z zanko. Vel. 4,2×3,5 cm.

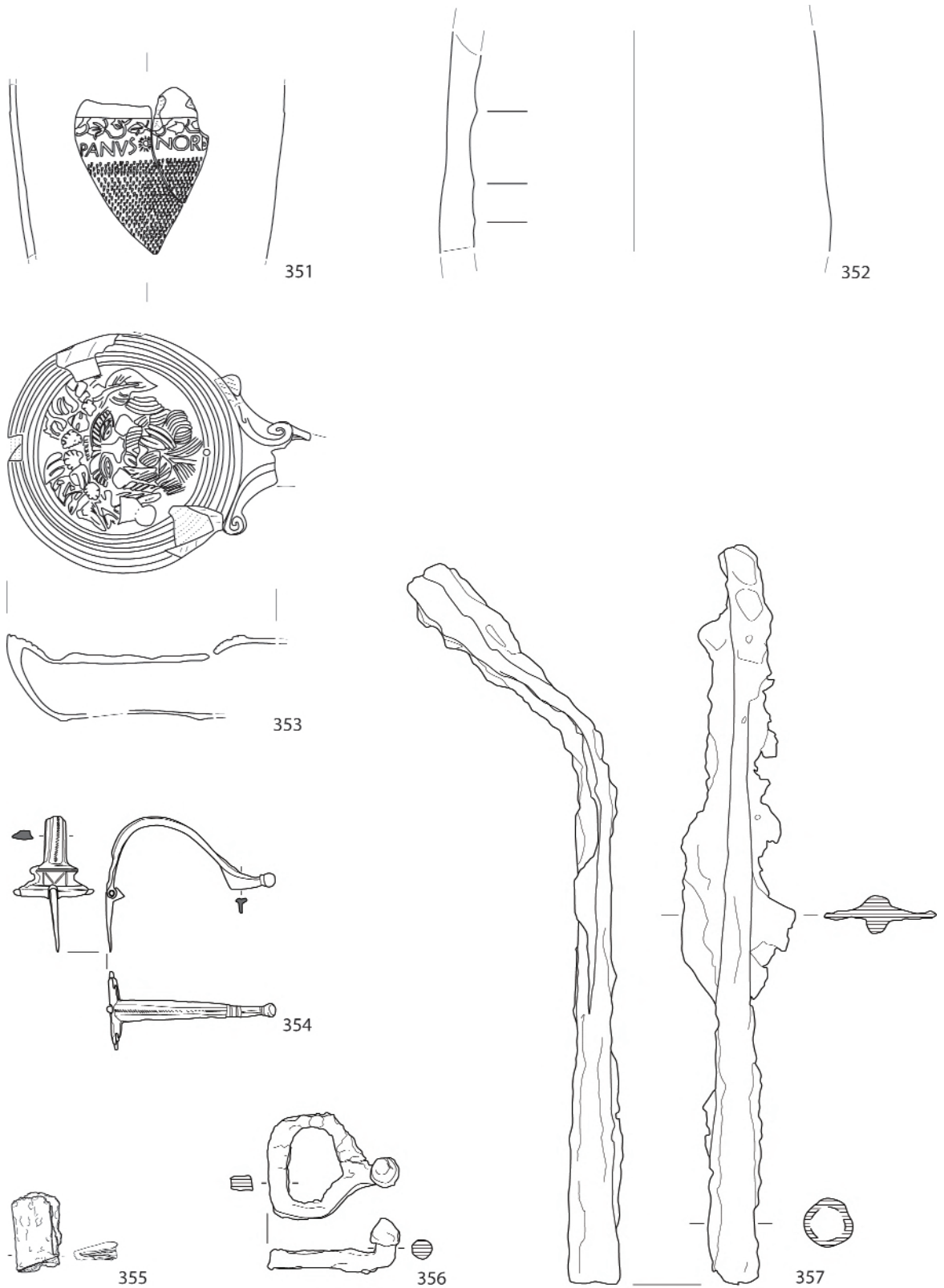
356 M 1:1

357 SE 541; sek. F, kv. D 1. Inv. št. KrK 6310.

Železna, tulasta sulična ost. Dl. 23,8 cm, š. 3,5 cm, pr. tula 1,5 cm.

357 M 1:2

Kieselstein - severno dvorišče. 351–353 keramika, 354, 355 bron, 356, 357 železo, M 1 : 2.

358 SE 541; sek. F, kv. D 1. Inv. št. KrK 6311.

Železen vejnik s trnom za nasaditev. Skupna dl. 27 cm, dl. rezila 21,5 cm, š. rezila 2,9 cm, dl. trna 5,5 cm, š. trna 0,6-1,8 cm.

358 M 1:2

359 SE 541; sek. F, kv. D 1. Inv. št. KrK 6312.

Železen nož z navzdol zakrivljenim zaključkom ročaja. Skupna dl. 25,3 cm, dl. rezila 15,4 cm, š. rezila 0,8-3,8 cm, dl. trna 9,9 cm, š. trna 1,2 cm.

359 M 1:2

360 SE 541; sek. F, kv. E 1. Inv. št. KrK 6314.

Železen nož z grbino na trnastem nastavku za nasaditev. Skupna dl. 14 cm, dl. rezila 11 cm, š. rezila 1,6 cm, dl. trna 3 cm, š. trna 0,9 cm.

360 M 1:2

361 SE 541; sek. F, kv. E 2. Inv. št. KrK 6313.

Odl. nedoločljivega železnega predmeta kvadratnega preseka (0,5×0,5 cm). Ohr. dl. 7,6 cm.

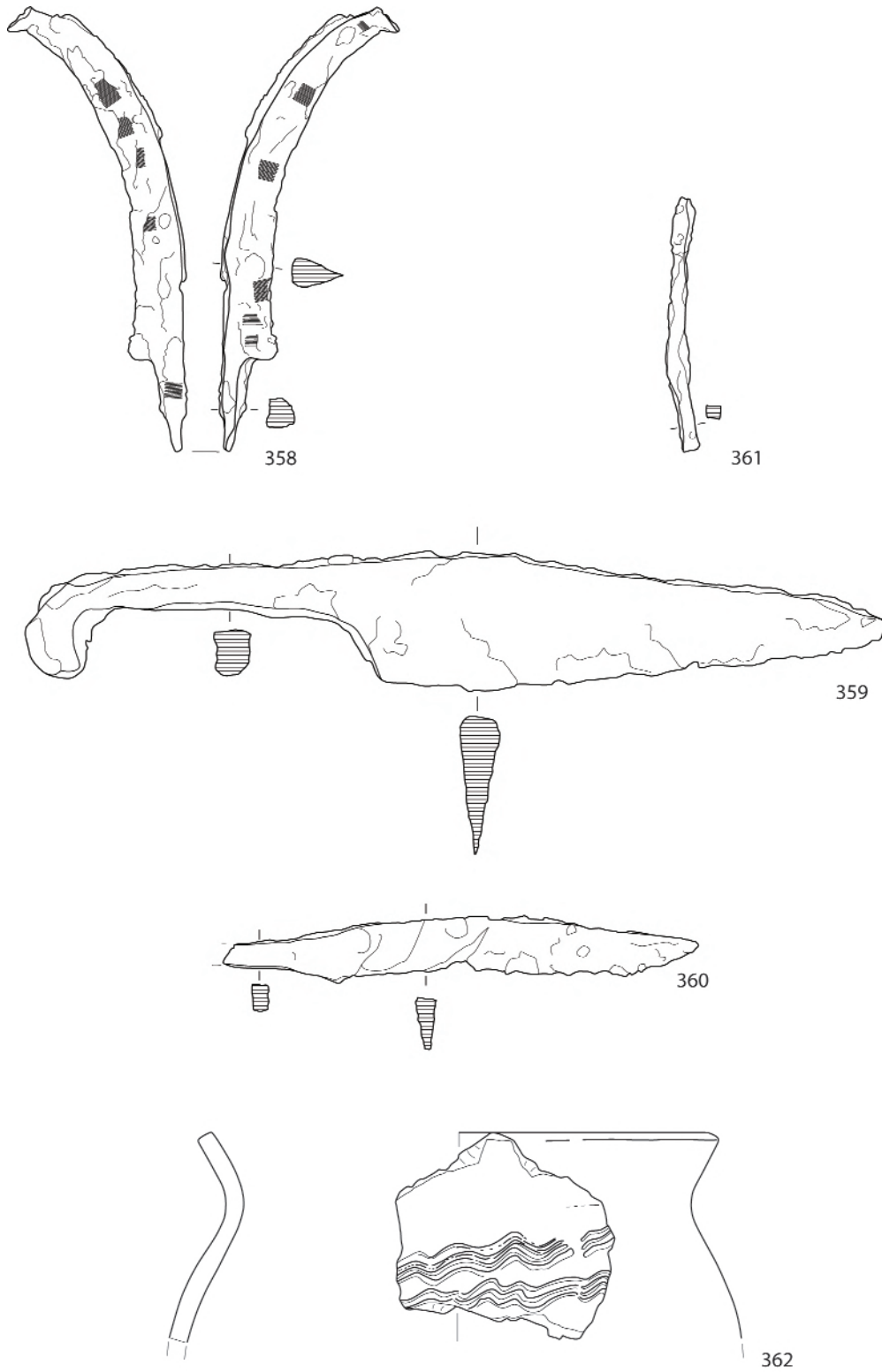
361 M 1:2

362 SE 544; sek. G, kv. C 10. Inv. št. KrK 6451.

Odl. ustja in ostenja lonca z razširjenim ustjem in z odre-zanim robom in okrasom večplastne valovnice na ramenu. F K2. Rek. pr. u. 14,9 cm, ohr. v. 6,2 cm.

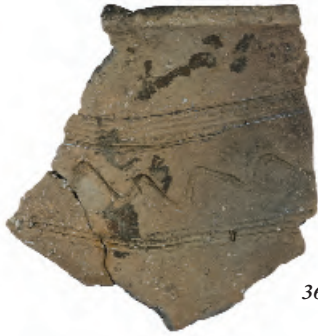
362 M 1:1

Kieselstein - severno dvorišče. 358–361 železo, 362 keramika, 358 M 1 : 4, 359–362 M 1 : 2.

363 SE 544; sek. G, kv. C 10. Inv. št. KrK 6452.

Šest odl. lonca z ravnim dnom, razširjenim ustjem in z odrezanim robom, z okrasom večtračne valovnice med pasoma vodoravnih kanelur na ramenu in zgornjem delu trebuha ter z nizom ploščatih odtisov na robu ustja. F K1. Rek. pr. u. 12,8 cm, ohr. v. 8,4 cm.

363 M 1:2

364 SE 544; sek. G, kv. C 10. Inv. št. KrK 6453.

Odl. ustja in ostenja lonca z razširjenim ustjem in ravno posnetim robom, z okrasom pokončnih večtračnih valovnic med vodoravnima pasoma ravnih kanelur na ostenju. F K1. Rek. pr. u. 21,6 cm, ohr. v. 11,5 cm.

364 M 1:2

365 SE 583; sek. F, kv. C 3. Inv. št. KrK 6454.

Odl. dna s prstanasto nogo sklede (?). F AS D/var. Ohr. dl. 2,8 cm, ohr. v. 1,1 cm.

366 SE 595; sek. F, kv. D 3. Inv. št. KrK 6845.

Dva odl. koščenega ročaja (meča?), po celotni površini okrašenega z vzporednimi poševnimi vrezji. Ohr. dl. 8,3 cm, ohr. š. 1,9 cm.

366 M 1:2

367 SE 595; PN 401; sek. F, kv. E 3. Inv. št. KrK 6846.

Koščen igralni žeton. Pr. 1,6 cm, db. 0,6 cm.

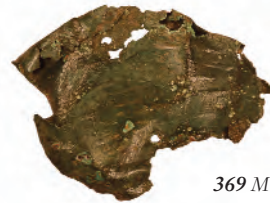
367 M 1:1

368 SE 598; sek. F, kv. C 2, 3. Inv. št. KrK 6455.

Odl. dna sigilatnega krožnika z nizko prstanasto nogo neidentificirane oblike. F AS D1. Ohr. dl. 4 cm, ohr. v. 1,7 cm.

369 SE 642; sek. F, kv. E 2. Inv. št. KrK 3353.

Odl. predmeta iz bronaste pločevine. Vel. 2,6×3,4 cm, db. 0,1 cm.

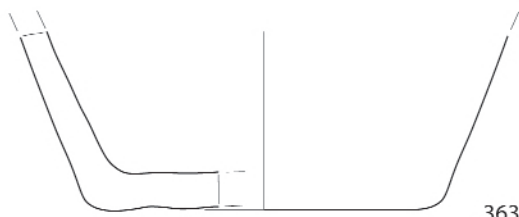
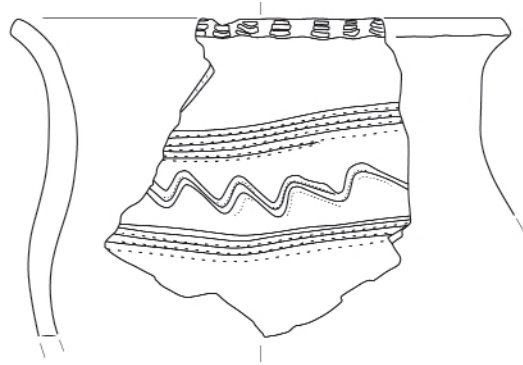
369 M 1:1

370 SE 665; sek. D, kv. F 5. Inv. št. KrK 6456.

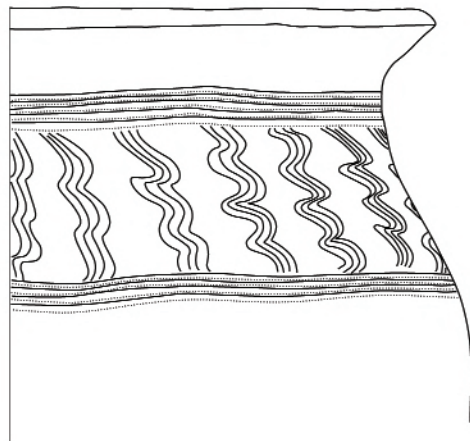
Odl. ostenja čaše tankih sten s sigilatnim premazom in delom reliefnega okrasa z motivom palmete (?). F Tst TS. Ohr. dl. 2,6 cm, ohr. v. 2,4 cm.

371 SE 698; sek. G, kv. E 8, 9. Inv. št. KrK 6457.

Odl. razširjenega ustja lonca s posnetim robom. F K5. Rek. pr. u. 48 cm, ohr. v. 4,5 cm.

363

364

365

369

370

371

Kieselstein - severno dvorišče. 363–365, 370, 371 keramika, 369 bron, 363–370 M 1 : 2; 371 M 1 : 4.

372 SE 700; sek. G, kv. D, E 9. Inv. št. KrK 6458.

Trije odl. ostenja konične čaše z navznoter nagnjenim ustjem s stanjšanim robom. F N4A. Rek. pr. u. 8,4 cm, ohr. v. 6,5 cm.

372 M 1:1

373 SE 706; sek. F, kv. D, E 3. Inv. št. KrK 6459.

Odl. močno profilirane prstanaste noge sigilatnega keliha (?). F TS P1. Rek. pr. d. 8,8 cm, ohr. v. 1 cm.

374 SE 706; sek. F, kv. D, E 3. Inv. št. KrK 6460.

Dva odl. pokončnega ustja keramične čaše vrste tankih sten s trakasto poudarjenim robom. F TSt 2. Rek. pr. u. 9 cm, ohr. v. 2,4 cm.

375 SE 706, SE 720; sek. F, kv. D, E 3, D-F 2. Inv. št. KrK 6461, inv. št. 6466.

Trije odl. pokončnega ustja s trakasto poudarjenim robom keramične čaše vrste tankih sten. F TSt 2. Ohr. vel. 3,5 × 3,2 cm, rek. pr. u. 9 cm.

376 SE 706; sek. F, kv. D 2. Inv. št. KrK 3356.

Odl. bronastega obroča pasne sponse D preseka. Vel. 1,3 × 1,5 cm, db. 0,15 cm.

376 M 1:1

377 SE 720; sek. F, kv. D 2. Inv. št. KrK 6462.

Odl. ostenja vratu sigilatnega vrča. Keramična masa je fino prečiščena z vključki drobne zlate sljude, se otira in ima

školjkast prelom, premaz je nebleščeč in polbleščeč, barva jedra rdečkasto rumena (5YR 7/6), barva premaza rdeča (2.5YR 4/8). Padanska tera sigilata. F TS P1. Ohr. dl. 5 cm, ohr. v. 6,6 cm.

378 SE 720; sek. F, kv. E, F. Inv. št. KrK 6463.

Odl. rahlo vbočenega dna s spodnjim delom trebuha čaše tankih sten z okrasom reliefnih paličic v vodoravnih pasovih. F TSt 3. Rek. pr. d. 7,6 cm, ohr. v. 1,5 cm.

379 SE 720; sek. F, kv. D 2. Inv. št. KrK 6464.

Odl. ustja sigilatne keramične zvonaste skledice, najverjetneje oblike *Conspectus* 14. 1. 5 ali krožnik *Conspectus* 12. 4. 2. F TS P1. Rek. pr. u. 18,2 cm, ohr. v. 1,9 cm.

380 SE 720; sek. F, kv. E, F 2. Inv. št. KrK 6692.

Odl. rahlo vbočenega dna s spodnjim delom trebuha konične čaše tankih sten. F TSt 1. Rek. pr. d. 3,6 cm, ohr. v. 1,3 cm.

381 SE 746; sek. D, kv. F, G 5, 6. Inv. št. KrK 6468.

Odl. pokončnega ustja vrča s posnetim robom. F N 4A. Rek. pr. u. 9,4 cm, ohr. v. 3,1 cm.

382 SE 752; sek. F, kv. E 2. Inv. št. KrK 6469.

Odl. ostenja z delom ročaja amfore Dressel 6B. F Dr 6B/2. Ohr. dl. 10,5 cm, ohr. v. 8,4 cm.

383 SE 758; sek. F, kv. C, D 2. Inv. št. KrK 6470.

Odl. močno profilirane prstanaste noge sigilatnega keliha (?). F TS P1. Rek. pr. d. okoli 8,2 cm, ohr. v. 1,4 cm.

384 SE 758; sek. F, kv. D 2. Inv. št. KrK 6331.

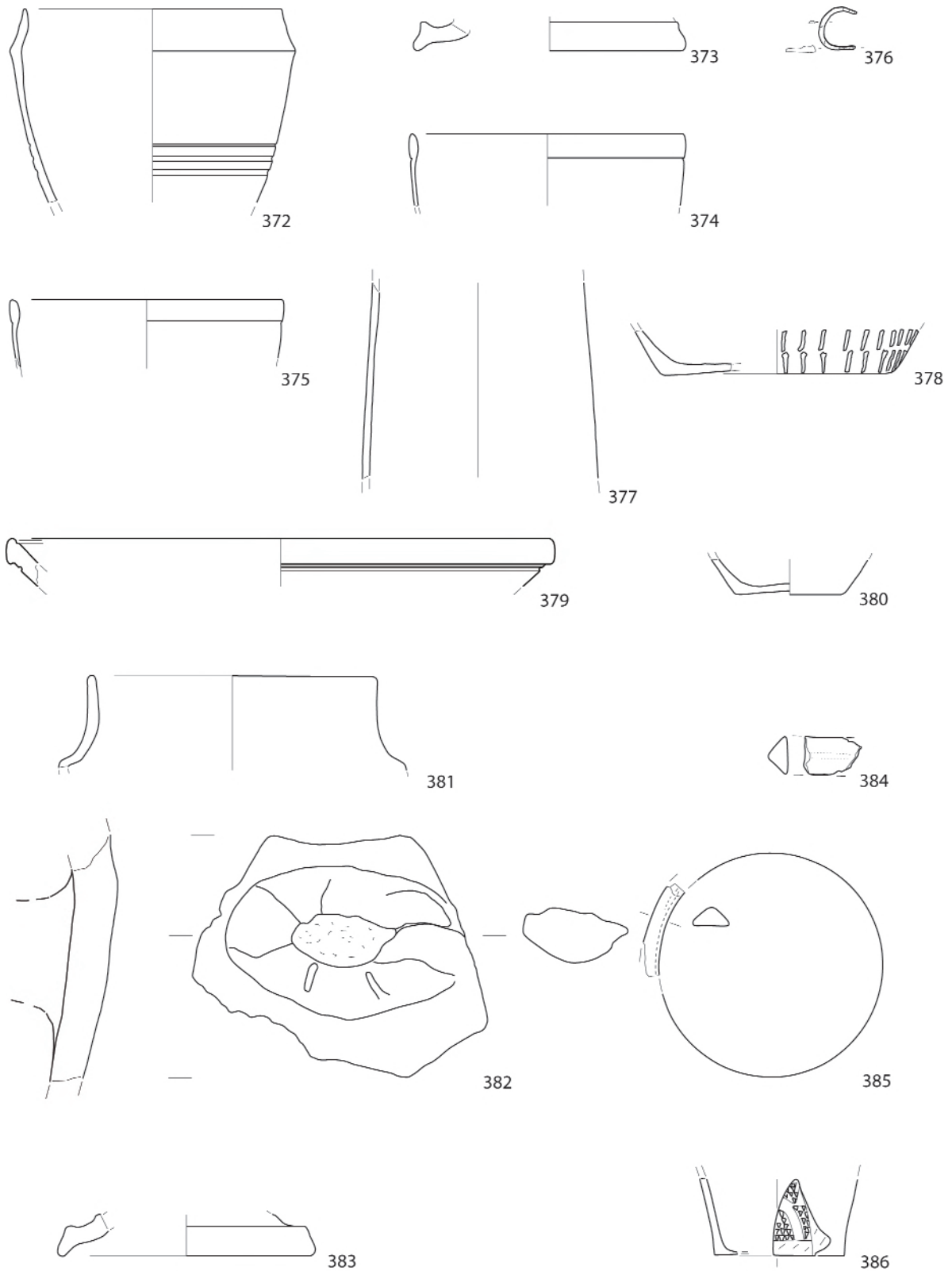
Odlomek zapestnice (?) trikotnega preseka iz temnomodrega stekla. Ohr. vel. 1, 8 x 1, 2 cm, db. 0,6 cm.

385 SE 758; sek. F, kv. D 2. Inv. št. KrK 6332.

Odlomek zapestnice trikotnega preseka iz temnomodrega stekla. Ohr. dl. 3,1 cm, š. 1,2 cm, db. 0,6 cm.

386 SE 774; sek. F, kv. D 2. Inv. št. KrK 6471.

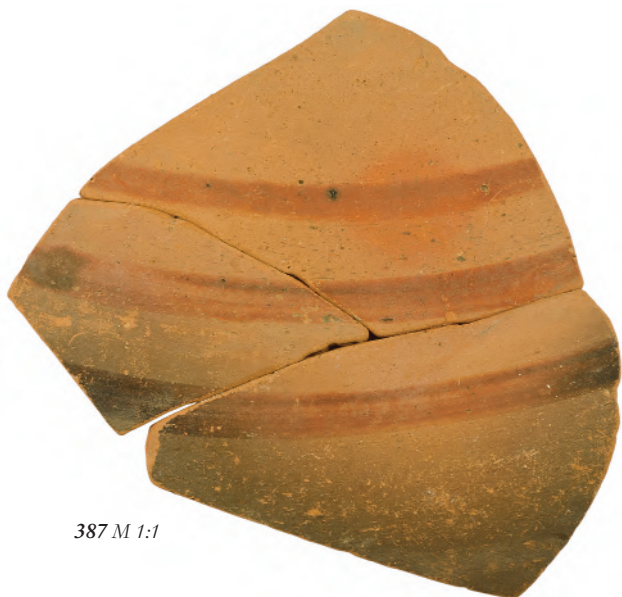
Odl. ostenja in ravnega dna čaše tipa ACO z okrasom pokončnih trikotnih zarez in sigilatnim premazom na zunanji in notranji površini. F TS P1. Rek. pr. d. 4,3 cm, ohr. v. 2,5 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. 372–375, 377–383, 386 keramika, 376 bron, 384, 385 steklo, M 1 : 2.

387 SE 774; sek. F, kv. D 2. Inv. št. KrK 6465.

Odl. ostenja vrča (oinohoe?), poslikanega s temnorjavimi vodoravnimi pasovi. F N1. Ohr. dl. 8 cm, ohr. v. 7,9 cm.

387 M 1:1

388 SE 774; sek. F, kv. D 2. Inv. št. KrK 3364.

Bronasta fibula tipa Aucissa. Dl. 8,5 cm.

388 M 1:1

389 SE 775; sek. F, C 2. Inv. št. KrK 6472.

Šest odl. ostenja z ustjem sigilatne keramične zvonaste skledice, oblike *Conspectus* 14. 1. 5. F TS P1. Rek. pr. u. 9,5 cm, ohr. v. 3,6 cm.

390 SE 775; sek. F, kv. C 2. Inv. št. KrK 6473.

Odl. prstanaste noge sigilatne keramične skledice. F TS P1. Rek. pr. d. 4,6 cm, ohr. v. 1,6 cm.

391 SE 775; sek. F, C, D 2. Inv. št. KrK 6474.

Odl. ostenja keramične čaše tipa ACO s sigilatnim premazom in z reliefnim okrasom v obliki visečih trikotnikov in jajčnega venca. F TSt TS. Ohr. dl. 1,4 cm, ohr. v. 1,6 cm.

392 SE 775; sek. F, kv. C, D 2. Inv. št. KrK 6475.

Dva odl. dna in pokončnega ustja čaše tipa ACO s posnetim robom in kaneluro na zunanji strani. F TSt 1. Rek. pr. u. 8,8 cm, rek. pr. d. 5,4 cm.

393 SE 775; sek. F, kv. C, D 2. Inv. št. KrK 6476.

Odl. ostenja čaše tankih sten z delom reliefnega okrasa z motivom palmet med stebri. F TSt 1. Ohr. dl. 2,7 cm, ohr. v. 1,5 cm.

394 SE 775; sek. F, C, D 1. Inv. št. KrK 6477.

Odl. ostenja z navzven zvrnjenim ustjem s posnetim robom lonca z dvema kanelurama na ramenu. F K3/2. Pr. u. 18,4 cm, ohr. v. 5,8 cm.

395 SE 775; sek. F, kv. C 2. Inv. št. KrK 6478.

Delno rekonstruiran disk volutne oljenke z shematiziranim reliefnim okrasom v obliki svetilnika z delfinoma in krokodiloma ter shematizirano ladjo z vesli v spodnjem delu prizora. F OL 1. Ohr. dl. 7,7 cm, ohr. š. 6,6 cm, ohr. v. 1,1 cm.

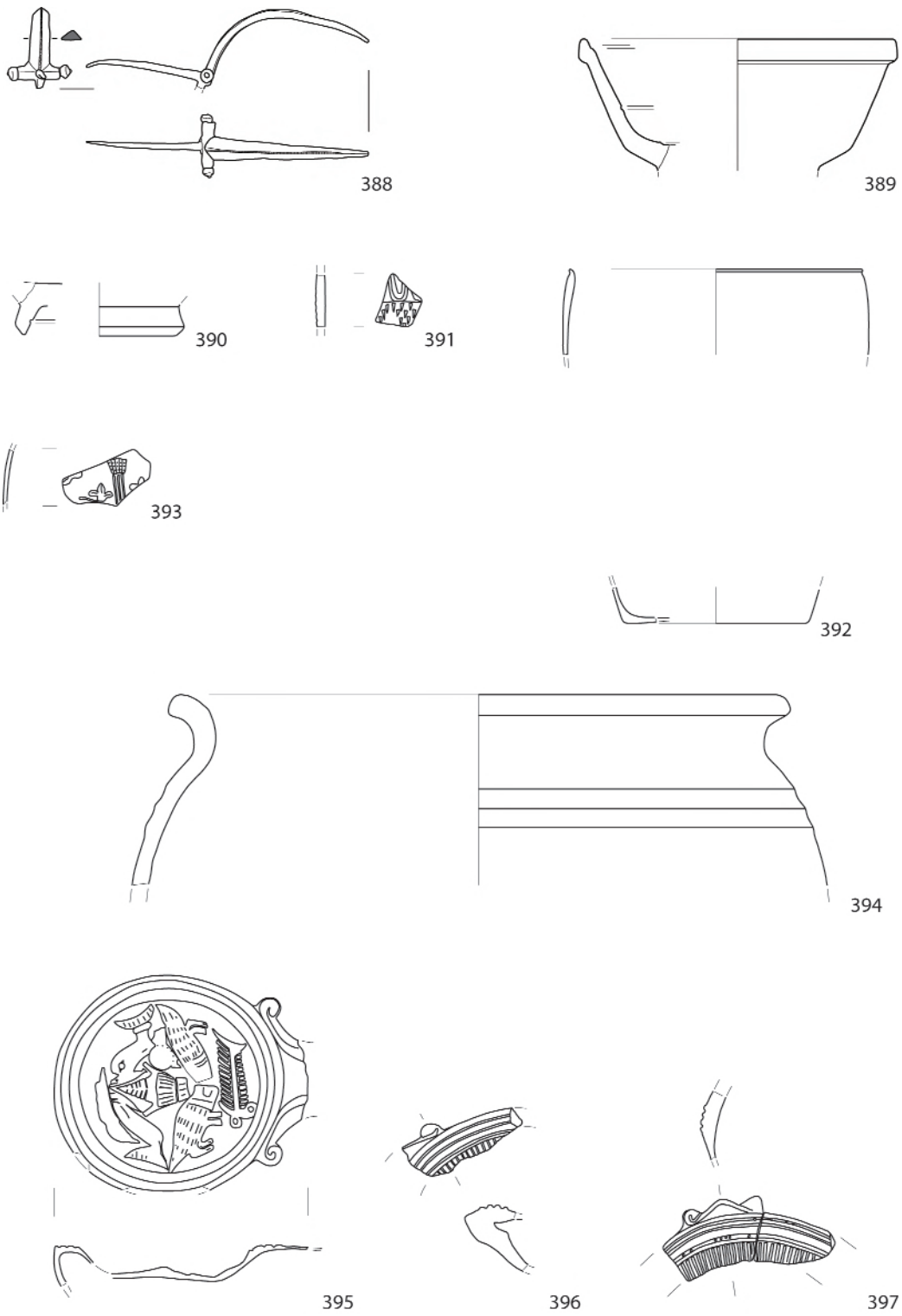
395 M 1:1

396 SE 775; sek. F, kv. C, D 2. Inv. št. KrK 6479.

Odl. ramena volutne oljenke. F OL 1A. Ohr. dl. 3,7 cm, ohr. v. 2 cm.

397 SE 775; sek. F, C 2. Inv. št. KrK 6480.

Odl. ramena volutne oljenke z žarkovnim radialnim okrasom. F OL 1A. Ohr. dl. 5,3 cm, ohr. v. 1 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. 389–397 keramika, 388 bron, M 1 : 2.

398 SE 775; sek. F, kv. C 2. Inv. št. KrK 3379.

Bronasta fibula tipa Aucissa. Dl. 6,6 cm.

399 SE 775; sek. F, kv. C 2. Inv. št. KrK 3378.

Obroč bronaste sponne D preseka (vel. 0,2×0,4 cm). Vel. 3,2×4 cm.

400 SE 775; sek. F, kv. C 2. Inv. št. KrK 3376.

Bronast nesklenjen prstan D preseka. Vel. 1,8 × 1,9 cm, š. 0,5 cm, db. 0,2 cm.

401 SE 775; sek. F, kv. C 2. Inv. št. KrK 3373.

Bronasta igla s predrto glavico (zaponka za obleko). Dl. 5,8 cm, pr. 0,2 cm.

402 SE 775; sek. F, kv. C 2. Inv. št. KrK 3374.

Odl. predmeta iz bronaste pločevine, okrašenega z dvema koncentričnima linijama (krogoma) ter bunčico na sredini. Vel. 0,9 × 1,2 cm, db. 0,1 cm.

403 SE 775; sek. F, kv. C 2. Inv. št. KrK 6316.

Železna puščična ost s pravokotnim trnom za nasaditev (0,6 × 0,7 cm), lečastega preseka. Dl. 12,6 cm.

404 SE 775; sek. F, kv. C 2. Inv. št. KrK 6317.

Železen obroč pasne sponne okroglega preseka (pr. 0,7 cm). Vel. 4,2 × 4,9 cm.

405 SE 775; sek. F, kv. C 2. Inv. št. KrK 6318.

Štirje odl. železne pločevine, del nožnice za meč. Vel. odlomkov 4 × 9,8 cm, 3,9 × 6,3 cm, 1,4 × 2,2 cm, 1,4 × 1,4 cm.

406 SE 775; sek. F, kv. C 2. Inv. št. KrK 6319.

Železen obroč pasne sponne (?) oglatega preseka (0,5 × 0,9 cm). Vel. 3,5 × 4,9 cm.

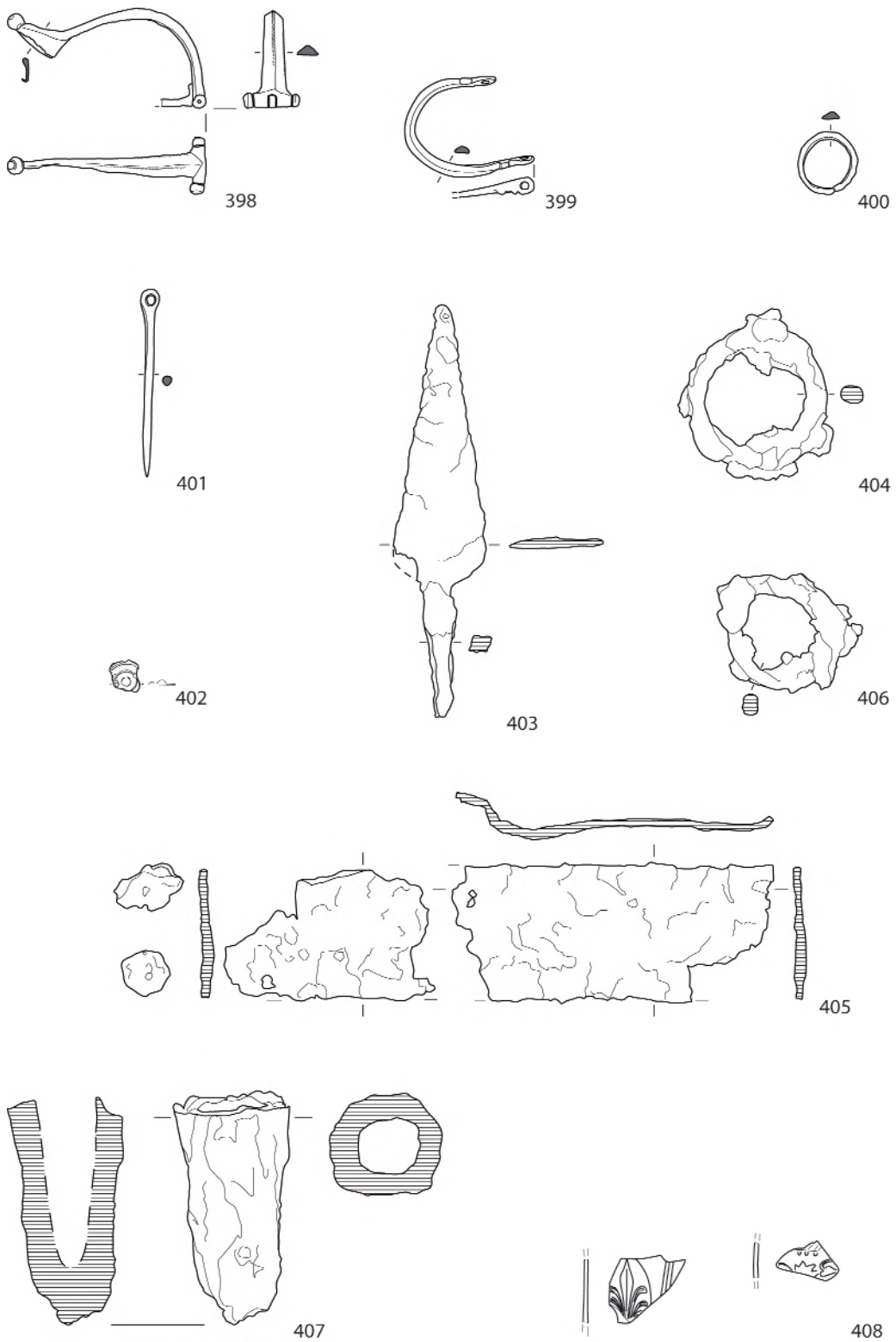
407 SE 775; sek. F, kv. C 2. Inv. št. KrK 6320.

Kopito kopja. Dl. 6,6 cm, š. 2,7 cm.

408 SE 811; sek. F, kv. D 1. Inv. št. KrK 6481.

Dva odl. ostenja čaše tipa ACO z reliefnim okrasom v obliki palmete in bršljanovih listov. F TSt 1. Ohr. dl. 2,3 cm, ohr. v. 1,9 cm, ohr. dl. 1,9 cm, ohr. v. 1,2 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. 398–402 bron, 403–407 železo, 408 keramika, M 1 : 2.

409 SE 811; sek. F, D 1. inv. št. KrK 3481.

Izčrepinjski pokrov. Keramična masa je močno mešana z zrni kremenca in apnenca. Oksidacijsko žgano. F K1. Pr. 9,8 cm, db. 1,7 cm.

409 M 1:2

410 SE 814; sek. D, kv. F 5-7. Inv. št. KrK 6482.

Odl. spodnjega dela trebuha lonca z ravnim dnom, okrašenega s pokončnim metličanjem na zunanji in notranji strani. F K1A. Rek. pr. d. 12,2 cm, ohr. v. 9,6 cm.

410 M 1:2

411 SE 814; sek. D, kv. F 5-7. Inv. št. KrK 6483.

Odl. vratu vrča ali male amfore s pokončnim, prstanastim ustjem in z zaobljenim robom. F Dr 6B/2. Rek. pr. u. 7,6 cm, ohr. v. 5,7 cm.

411 M 1:2

412 SE 820; sek. F, kv. D 1. Inv. št. KrK 6484.

Odl. ostenja čaše tankih sten s pasom koleščkanega okrasa. F Tst 1. Ohr. dl. 1,9 cm, ohr. v. 1,8 cm.

413 SE 820; sek. F, kv. D 1. Inv. št. KrK 6485.

Odl. ostenja skodelice tankih sten z okrasom reliefnih bunčic v pasovih. F TSt 5A. Ohr. dl. 2,3 cm, ohr. v. 1,5 cm.

414 SE 820; sek. F, kv. D 1. Inv. št. KrK 3380.

Bronast prstan trikotnega preseka. Pr. 2,5 cm, š. 0,35 cm, db. 0,25 cm.

414 M 1:1

415 SE 933; Lov. dvorec, prostor 2. Inv. št. KrK 6486.

Odl. ustja in ostenja lončka z razširjenim ustjem s posnetim in visečim robom. F N 4. Rek. pr. u. 11,6 cm, ohr. v. 4,4 cm.

416 SE 933; Lov. dvorec, prostor 2. Inv. št. KrK 6487.

Odl. ustja in ramena keramičnega lončka z razširjenim ustjem in trakastim, profiliranim robom in vodoravno kaneluro. F N 4A. Rek. pr. u. 11,2 cm, ohr. v. 4,5 cm.

417 SE 966; Lov. dvorec, prostor 2. Inv. št. KrK 6334.

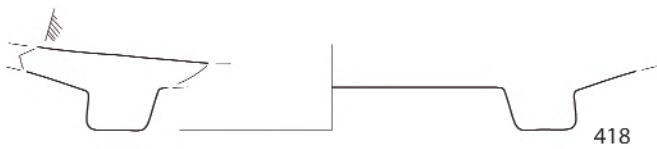
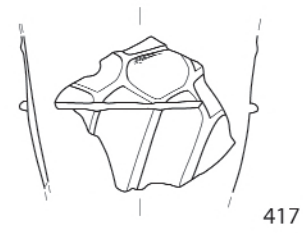
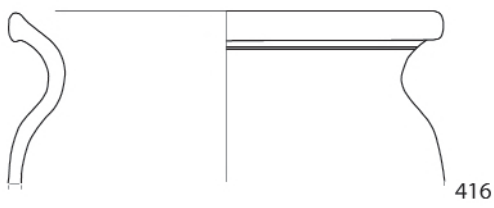
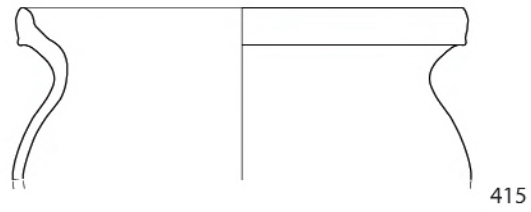
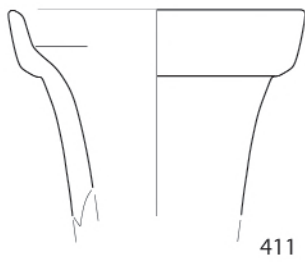
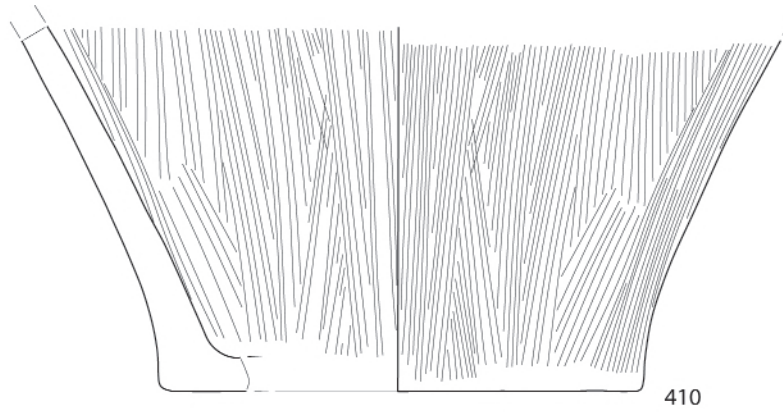
Odlomek ostenja čaše iz reliefno okrašenega brezbarvnega pihanega stekla z okrasnim, temnomodrim prečno ovitim rebrom. Ohr. dl. 4,8 cm, ohr. v. 4,1 cm.

418 SE /; sek. /, kv. /. Inv. št. KrK 6499.

Odl. dna s prstanasto nogo sigilatnega pladnja s sledjo kanelure in koleščkanega okrasa v pasu. F TS P1. Rek. pr. noge 12,6 cm, ohr. v. 2,2 cm.

419 SE /; sek. D, kv. D 6. Inv. št. KrK 6489.

Odl. ustja in vratu sigilatnega vrča z razširjenim ustjem in trikotno odebeljenim robom. F TS P1. Rek. pr. u. 10,1 cm, ohr. v. 2,1 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. 410–413, 415, 416, 418, 419 keramika, 414 bron, 417 steklo, M 1 : 2.

420 SE /; sek. /, kv. /. Inv. št. KrK 6494.

Odl. trakastega ročaja vrča z vglajenim mrežastim okrasom. F 4A. Ohr. dol. 4,1 cm, š. 3,5 cm.

420 M 1:1

421 SE /; sek. /, kv. /. Inv. št. KrK 6495.

Odl. trakastega ročaja vrčka. F 4A. Ohr. dl. 4 cm, š. 1,8 cm.

422 SE /; sek. /, kv. /. Inv. št. KrK 6496.

Odl. pokončnega ustja vrča (?) s trakastim robom. F N4. Rek. pr. u. 11,8 cm, ohr. v. 2,3 cm.

423 SE /; sek. /, kv. /. Inv. št. KrK 6497.

Odl. ostenja vrča (?) z žigosanim okrasom v obliki elipse s prečnimi rebri. F N4. Ohr. dl. 2,1 cm, ohr. v. 2,2 cm.

424 SE /; sek. /, kv. /. Inv. št. KrK 6498.

Odl. ustja in ostenja lonca s pokončnim, razširjenim ustjem s trakastim, na zgornjem delu zadebeljenim robom in s kaneliranim okrasom v obliki "viseče" enojne valovnice. F N4. Ohr. pr. u. 26,1 cm, ohr. v. 8,9 cm.

425 SE /; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 6493.

Odl. ostenja zgodnje antične amfore tipa Dr 6B. F Dr 6B/1. Ohr. dl. 10,8 cm, ohr. v. 6,3 cm.

426 SE/; sek. /, kv. /. Inv. št. KrK 6491.

Odl. spodnjega dela z ramenom in delom diska oljenke neidentificiranega tipa. F OL 2. Ohr. dl. 6 cm, ohr. š. 5,5 cm, v. 2 cm.

427 SE /; sek. G, kv. C 10. Inv. št. KrK 6492.

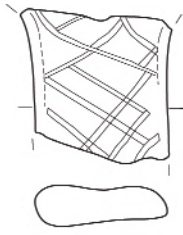
Izčrepinjski disk z osrednjo prevrtanino, vretence. F K5. Pr. 4,0 cm.

428 SE /; sek. D, kv. D 6. Inv. št. KrK 6336.

Odlomek steklene jagode temnomodre barve z okrasom ovite bele steklene nitke po vsej ohranjeni površini. Ohr. vel. 2 × 1,5 cm.

429 SE /; sek./, kv./ . Inv. št. KrK 3344.

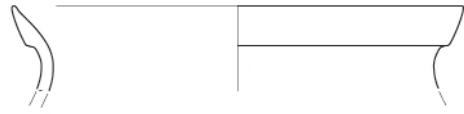
Bronasta utež. Pr. 2,5 cm, db. 1,6 cm, t. 52 g.

420

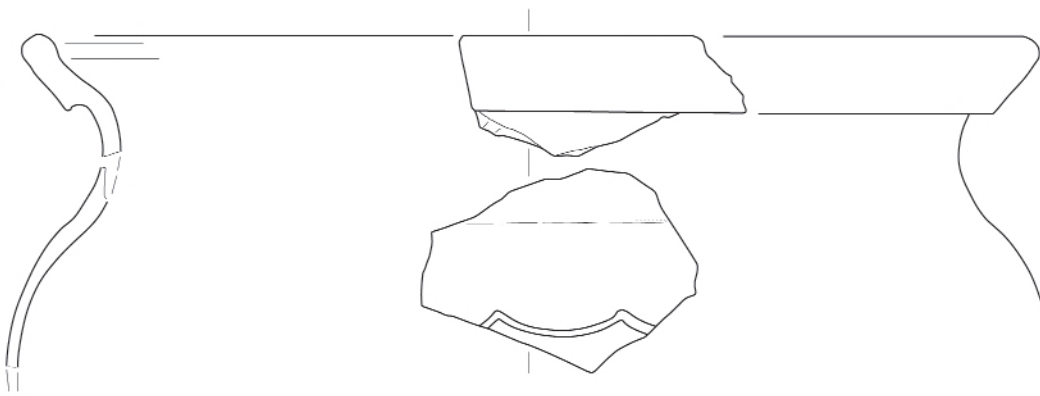
421

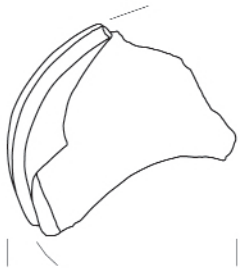
422

423

424

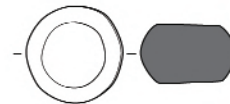
426

427

428

429

Kieselstein - severno dvorišče. 420–427 keramika, 428 steklo, 429 bron, M 1 : 2.

10.3 Srednje- in novoveške najdbe

Urška Stepanjan, Helena Bešter

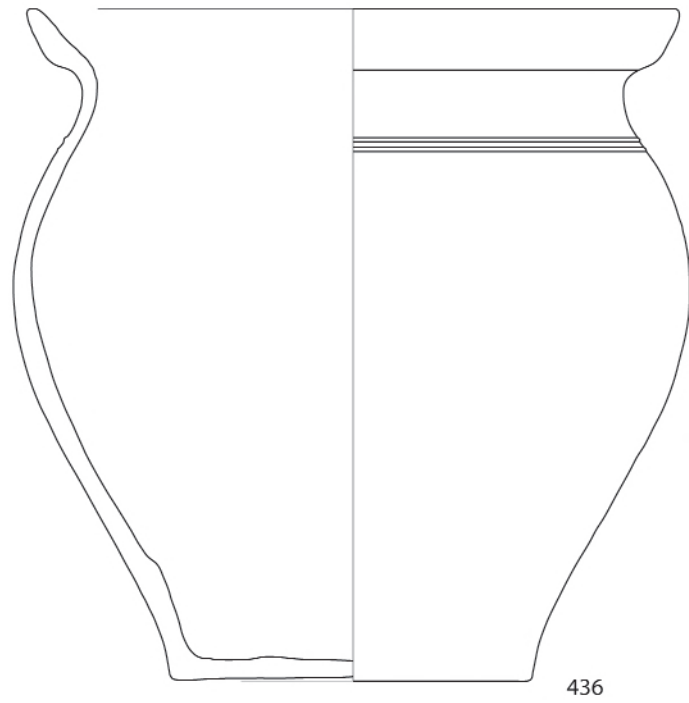
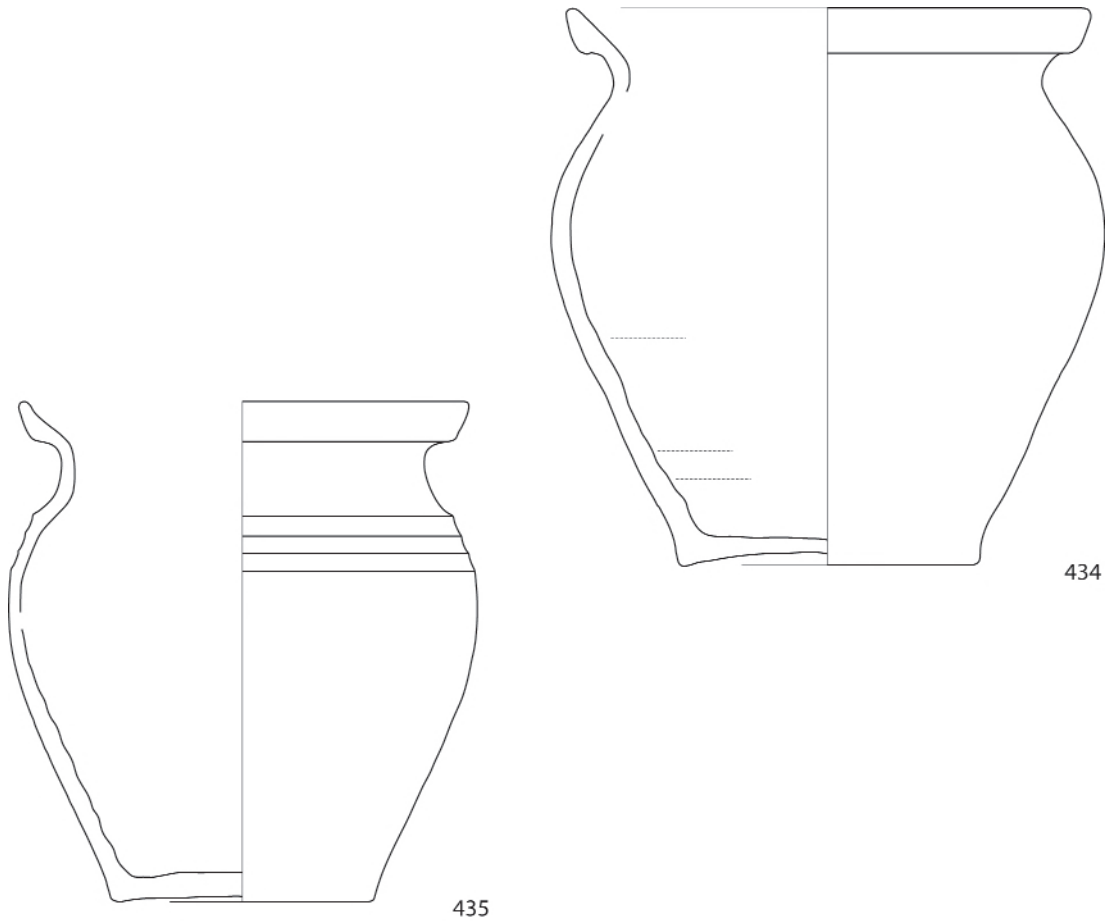
Odpadna jama 1

Lonci

434 SE 976, 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6275. Lonec iz finoizrnatne lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, izredno trd. Notranja površina polirana, zunanja brisana, obe svetlo sive barve. Pr. u. 13,6 cm, pr. d. 7,8 cm, rek. v. 14,7 cm.

435 SE 976, 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6276. Lonec iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja dimljen, izredno trd. Površina brisana, notranja površina svetlo sive barve, zunanja površina sive barve. Okrašen s kanelurami na ramenu. Na notranji površini ostanki apna, na zunanji površini organski ostanki. Pr. u. 11,7 cm, pr. d. 6,8 cm, rek. v. 13,2 cm.

436 SE 976, 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 2751. Lonec iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Okrašen s kanelurami na ramenu. Notranja površina, razen notranje površine roba ustja, ožgana (sivo črne barve). Pr. u. 17,1 cm, pr. d. 9,5 cm, v. 17,8 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. 434–436 keramika, M 1 : 2.

437 SE 904, 968, 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6277.

Odl. roba ustja in ostenja lonca z ročajem iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Notranja površina loščena z barvno krijočim loščem olivno zelene barve. Na zunanji površini roba ustja in delu ročaja lošč, na zunanji površini kapljice lošča. Pr. u. 9,6 cm, ohr. v. 9,5 cm.

438 SE 976, 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6278.
Lonc iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja dimljen, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Na zunanji in notranji površini ostanki apna in organski ostanki. Pr. u. 12,4 cm, pr. d. 6,8 cm, v. 12,7 cm.

439 SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6279.
Lonc iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Notranja površina loščena z barvno krijočim loščem rjavo oker barve. Okrašen s kanelurami na ramenu. Na notranji površini dna prilepljeni koščki keramike, lošč je neenakomerne barve. Pr. u. 10,1 cm, pr. d. 6 cm, rek. v. 11,7 cm.

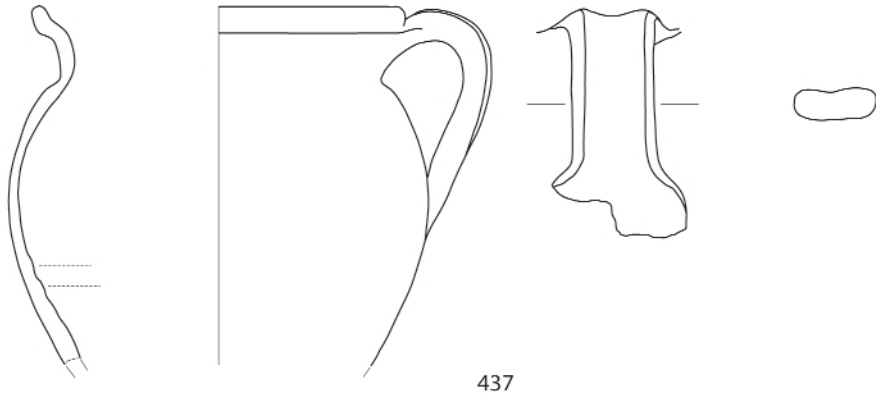
440 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 1626.

Lonc iz finožrnate lončarske mase, redukcijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Pr. u. 11 cm, pr. d. 6,2 cm, v. 11,6 cm.

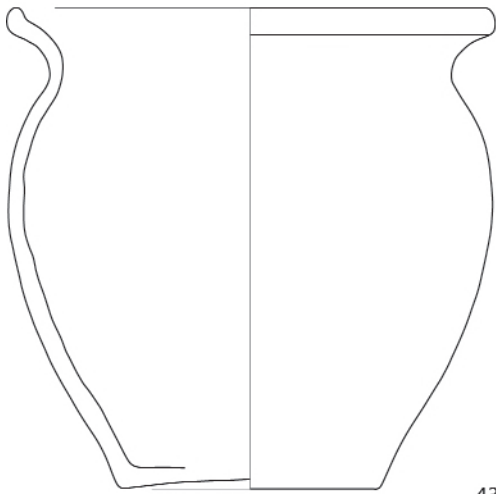

441 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6280.

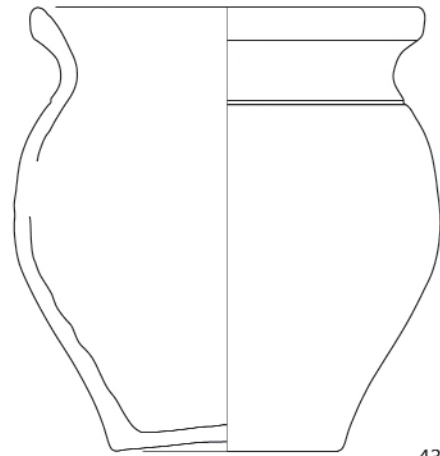
Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Notranja površina ima premaz bele barve. Okrašen s kanelurami na ramenu. Na zunanji površini roba ustja premaz bele barve. Pr. u. 15,4 cm, ohr. v. 13,6 cm.

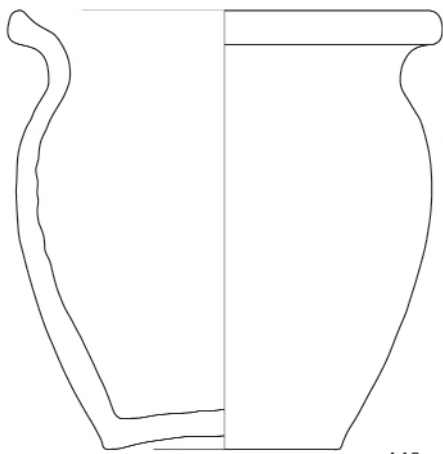
437

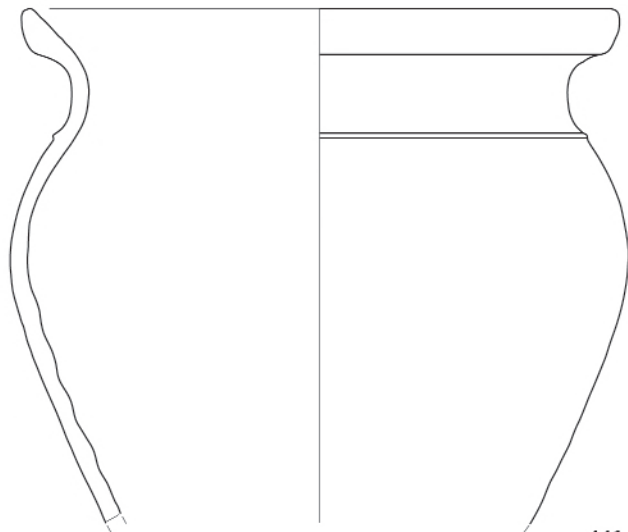
438

439

440

441

Kieselstein - severno dvorišče. 437–441 keramika, M 1 : 2.

442 SE 976, 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 2743. Lonec iz finoznate lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja dimljen, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Pr. u. 13,8 cm, pr. d. 7,9 cm, v. 15,8 cm.

443 SE 968, 976, 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6281.

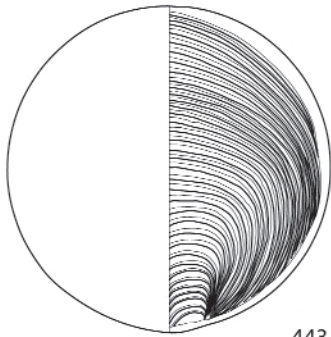
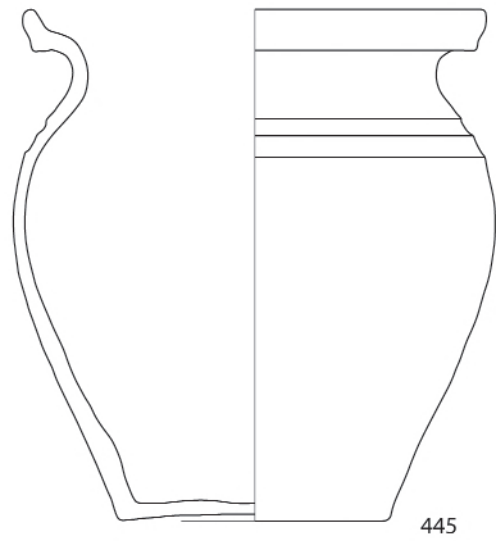
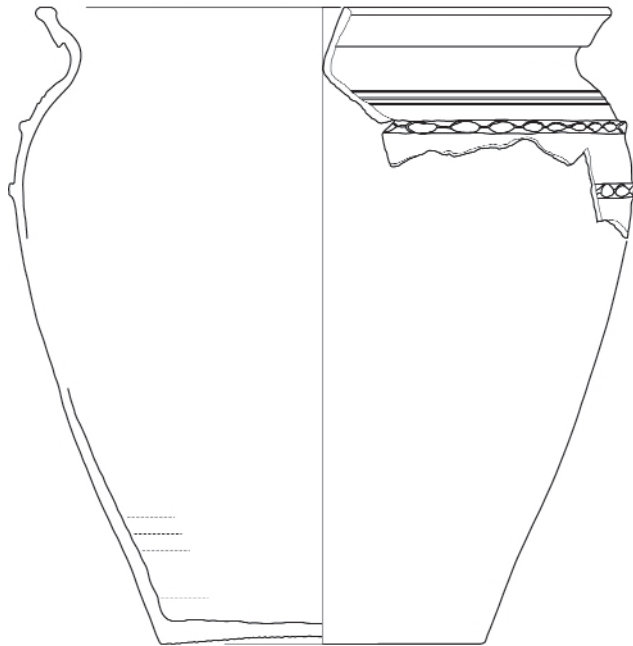
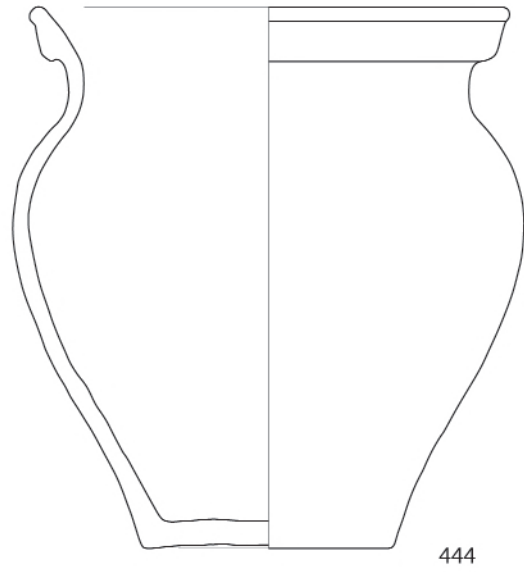
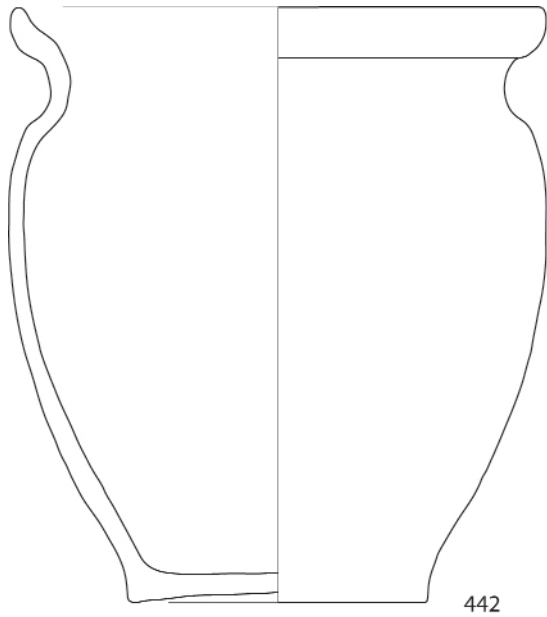
Lonec iz finoznate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Okrašen s kanelurami in odtisi prsta. Na notranji in zunanji površini ostanki apna. Na zunanji površini dna odtis koncentričnih krogov. Pr. u. 31,2 cm, pr. d. 17 cm, rek. v. 33,8 cm.

444 SE 968, 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8640.

Lonec iz finoznate lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja dimljen, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Na notranji in zunanji površini organski ostanki in lise sivo črne barve, na notranji površini ostanki apna. Na zunanji površini dna horizontalne linije. Pr. u. 12,3 cm, pr. d. 6,6 cm, rek. v. 14,4 cm.

445 SE 976, 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6283.

Lonec iz finoznate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana sive barve. Okrašen s kanelurami na ramenu. Pr. u. 11,9 cm, pr. d. 7 cm, rek. v. 13,6 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, 442, 444, 445 M 1 : 2; 443 M 1 : 4.

446 SE 976, 982; Lov. dvorec, prostor 1.

Inv. št. KrK 2753.

Lonec iz zelo finozrnate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Polizdelek. Pr. u. 9,5 cm, pr. d. 6,2 cm, v. 10,3 cm.

447 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. ; Inv. št. KrK 6284.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz zelo finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja dimljen, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Pr. u. 11,3 cm, ohr. v. 9 cm.

448 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. ; Inv. št. KrK 6285.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz zelo finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Notranja površina brisana, zunanja polirana, obe površini svetlo rdeče barve. Polizdelek. Pr. u. 12,1 cm, ohr. v. 9,7 cm.

449 SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6286.

Odl. roba ustja in ostenja iz zelo finozrnate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Na zunanji površini roba ustja kapljica lošča. Pr. u. 9,6 cm, ohr. v. 4,9 cm.

450 SE 904, 968, 976; Lov. dvorec, prostor 1.

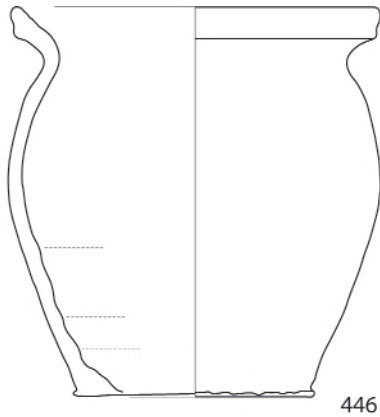
Inv. št. KrK 6287.

Lonec z ročajem iz finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, zelo trd. Površina brisana, rdečkaste (rožnate) barve. Notranja površina ima bel glinen premaz in prozoren lošč bele barve. Na zunanji površini bel glinen premaz in lošč, na zunanji površini ostenja sivo črne lise. Pr. u. 17,1 cm, pr. d. 8,6 cm, rek. v. 18,2 cm.

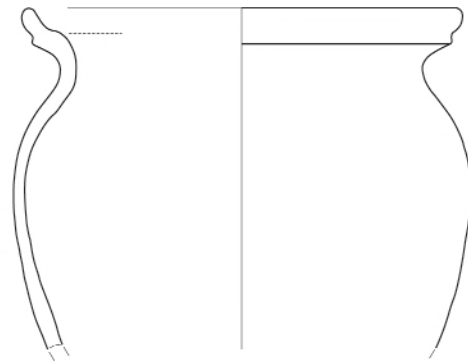
451 SE 968, 976, 982; Lov. dvorec, prostor 1.

Inv. št. KrK 6288.

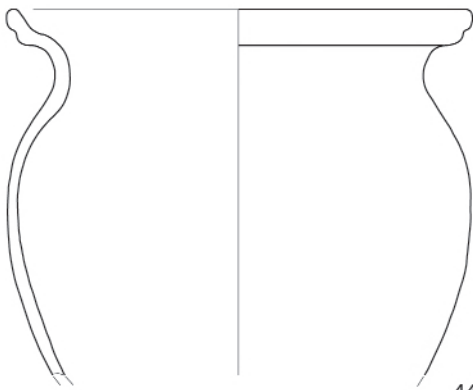
Lonec z dvema ročajema. Pr. u. 9,5 cm, pr. d. 6,5 cm, v. 9,1 cm.

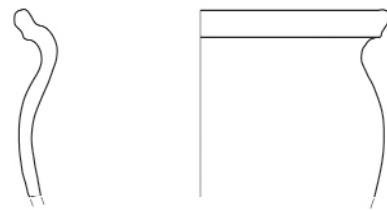
446

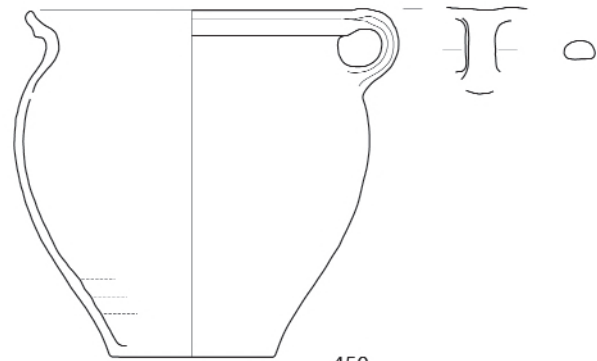
447

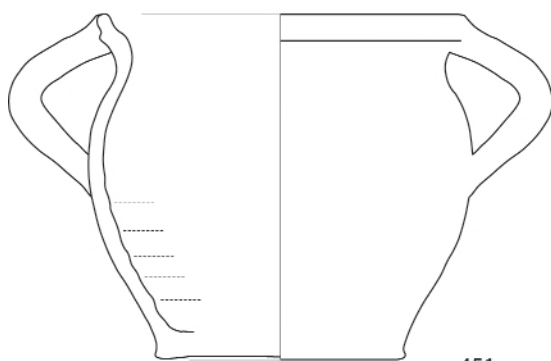
448

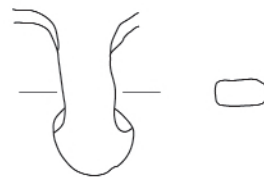
449

450

451

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, 446–449, 451 M 1 : 2; 450 M 1 : 4.

452 SE 904, 968, 976, 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6289.

Lonec iz finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja dimljen, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Na notranji in zunanji površini sivo črne lise. Pr. u. 21,8 cm, pr. d. 11,9 cm, v. 24,2 cm.

453 SE 976, 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6290.

Lonec z ročajem iz finozrnate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, zelo trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Notranja površina ima bel glinen premaz in prozoren lošč bele barve. Okrašen s kanelurami na ramenu. Na zunanji površini roba ustja bel glinen premaz in lošč. Na zunanji površini ostenja kapljice premaza in lošča. Pr. u. 15,1 cm, pr. d. 9,1 cm, ohr. v. 18,2 cm.

454 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6291.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz zelo finozrnate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, izredno trd. Notranja in zunanja površina brisani, notranja svetlo sive barve, zunanja svetlo rjave barve. Na notranji in zunanji površini lisa sive barve. Pr. u. 10,2 cm, ohr. v. 9,8 cm.

455 SE 968, 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6292.

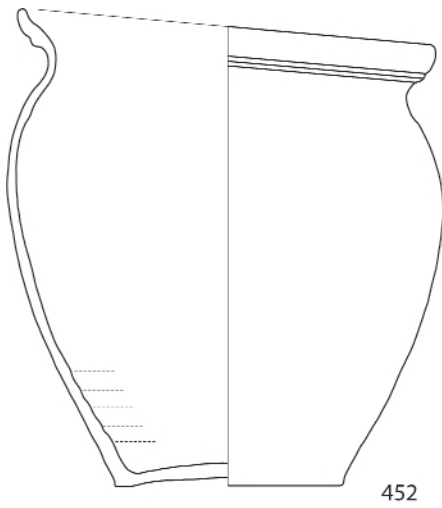
Lonec iz finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, zelo trd. Površina brisana, rdečkaste (rožnate) barve. Notranja površina ima bel glinen premaz in prozoren lošč bele barve. Okrašen s kanelurami na ramenu. Na zunanji površini roba ustja bel glinen premaz in lošč, na zunanji površini ostenja razmazana kaplja belega premaza. Pr. u. 19,2 cm, pr. d. 10,6 cm, rek. v. 19,5 cm.

456 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6293.

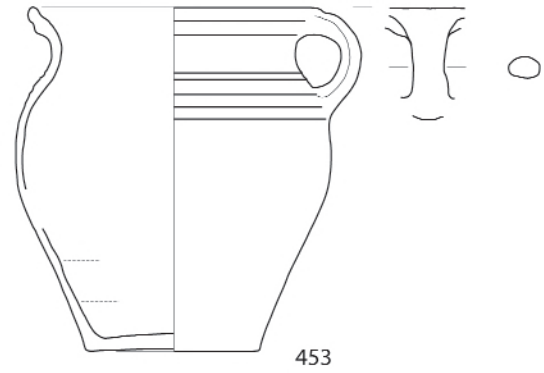
Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Notranja površina ima bel glinen premaz in prozoren lošč bele barve. Okrašen s kanelurami na ramenu. Na zunanji površini roba ustja bel glinen premaz in lošč, lošč je slabo ohranjen, nedoločljive barve. Na zunanji površini rdečkasto sive lise. Pr. u. 15,1 cm, ohr. v. 10,9 cm.

457 SE 976, 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6294.

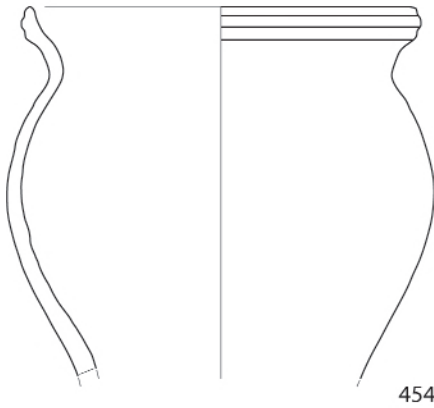
Odl. roba ustja in ostenja iz finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Notranja površina ima bel glinen premaz in prozoren lošč temno zelene barve. Okrašen s kanelurami na ramenu. Na zunanji površini roba ustja bel glinen premaz in lošč, na zunanji površini ostenja kapljica lošča. Pr. u. 13,1 cm, ohr. v. 8,3 cm.

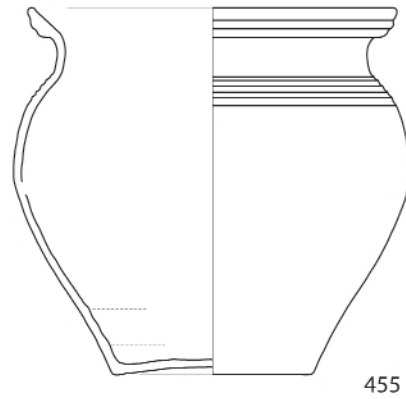
452

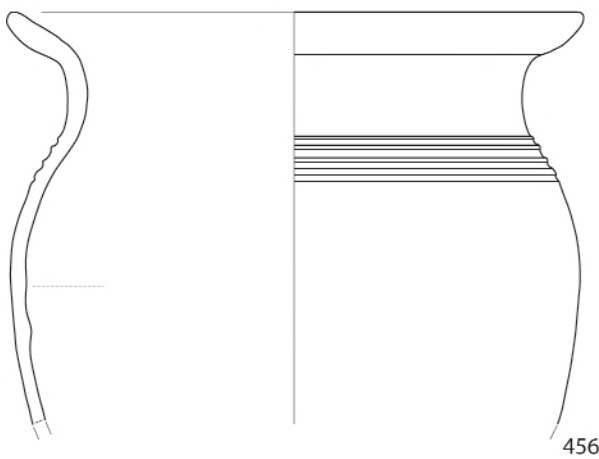
453

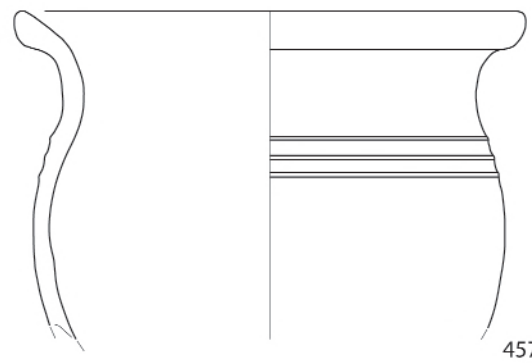
454

455

456

457

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, 452, 453, 455 M 1 : 4, 454, 456, 457 M 1 : 2.

458 SE 904, 968, 976, 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 2748.

Odl. roba ustja in ostenja lonca z ročajem iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. Notranja površina ima bel glinen premaz in prozoren lošč bele barve. Okrašen s kanelurami na ramenu. Na zunanji površini roba ustja bel glinen premaz in lošč. Na zunanji površini ostenja sivo črne lise. Pr. u. 14,9 cm, ohr. v. 9,5 cm.

459 SE 968, 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6295. Lonec z ročajem iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Notranja površina ima bel glinen premaz. Okrašen s kanelurami na ramenu. Na zunanji in notranji površini sivo črne lise. Pr. u. 15,6 cm, pr. d. 8,9, rek. v. 20,6 cm.

460 SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6296. Odl. roba ustja in ostenja lonca iz zelo finožrnate lončarske mase, redukcijsko žgan, v zaključku žganja oksidacijska atmosfera, izredno trd. Površina brisana, notranja površina svetlo rdeče barve, zunanja površina sive barve. Oblika lonca rahlo deformirana. Pr. u. 10,1 cm, ohr. v. 7,1 cm.

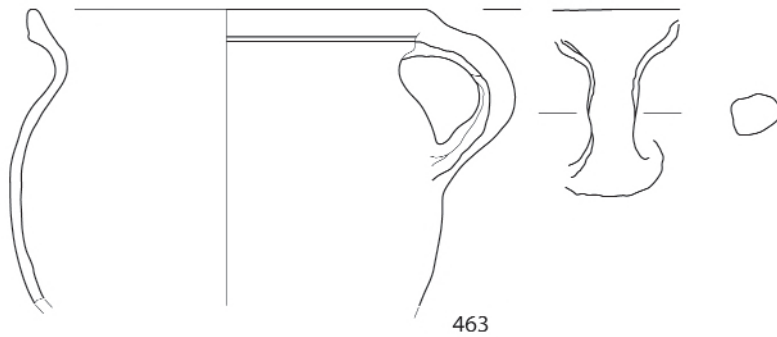
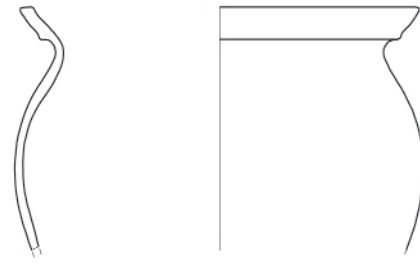
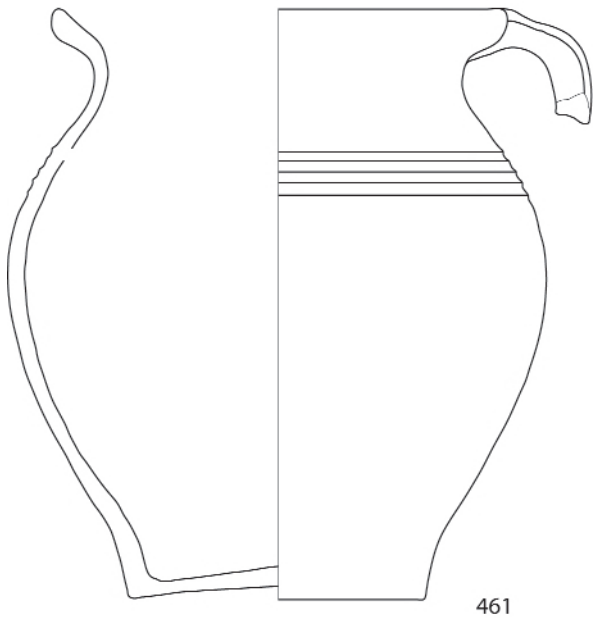
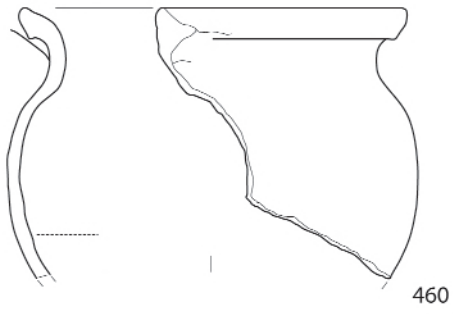
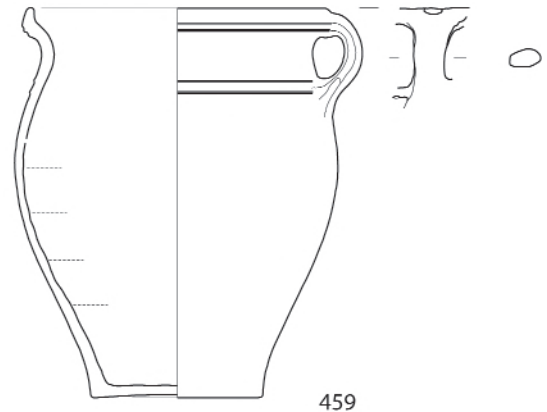
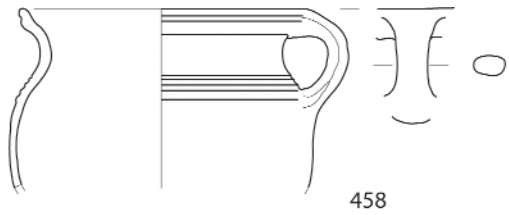
461 SE 904, 968, 976, 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 2754.

Lonec z ročajem iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rdečkaste (rožnate) barve. Notranja površina ima bel glinen premaz in prozoren lošč krem barve. Okrašen s kanelurami na ramenu. Na zunanji površini roba ustja bel glinen premaz in lošč, na zunanji površini ostenja kapljice premaza in lošča. Pr. u. 11,9 cm, pr. d. 7,8 cm, rek. v. 15,6 cm.

462 SE 976, 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6297. Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Pr. u. 20,4 cm, ohr. v. 12,9 cm.

463 SE 904, 968, 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 2742.

Odl. roba ustja in ostenja lonca z ročajem iz zelo finožrnate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Notranja površina loščena z barvno krijočim loščem rdeče rjave barve. Na zunanji površini roba ustja in na ročaju lošč, oblika lonca je rahlo deformirana. Pr. u. 10,5 cm, ohr. v. 7,9 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, 458, 459, 462 M 1 : 4; 460, 461, 463 M 1 : 2.

464 SE 904, 968, 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6298.

Odl. dna in ostenja lonca iz finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Notranja površina ima bel glinen premaz in prozoren lošč bele barve. Okrašen s kanelurami na ramenu. Na zunanji površini ostenja kapljica lošča. Pr. d. 8,9 cm, ohr. v. 15,4 cm.

465 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6299.

Odl. roba ustja in ostenja lonca z ročajem iz finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Notranja površina ima bel glinen premaz. Na zunanji površini roba ustja bel glinen premaz. Pr. u. 14,1 cm, ohr. v. 5,1 cm.

466 SE 976, 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8641.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja dimljen, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Na zunanji površini roba ustja svetlo siva lisa, na notranji in zunanji površini verjetno vidni ostanki hrane. Pr. u. 15,4 cm, ohr. v. 5,1 cm.

467 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6733.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja dimljen, izredno trd. Površina brisana, sivo črne barve. Zunanja površina roba ustja sive barve. Pr. u. 13 cm, pr. d. 2,7 cm.

468 SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6734.

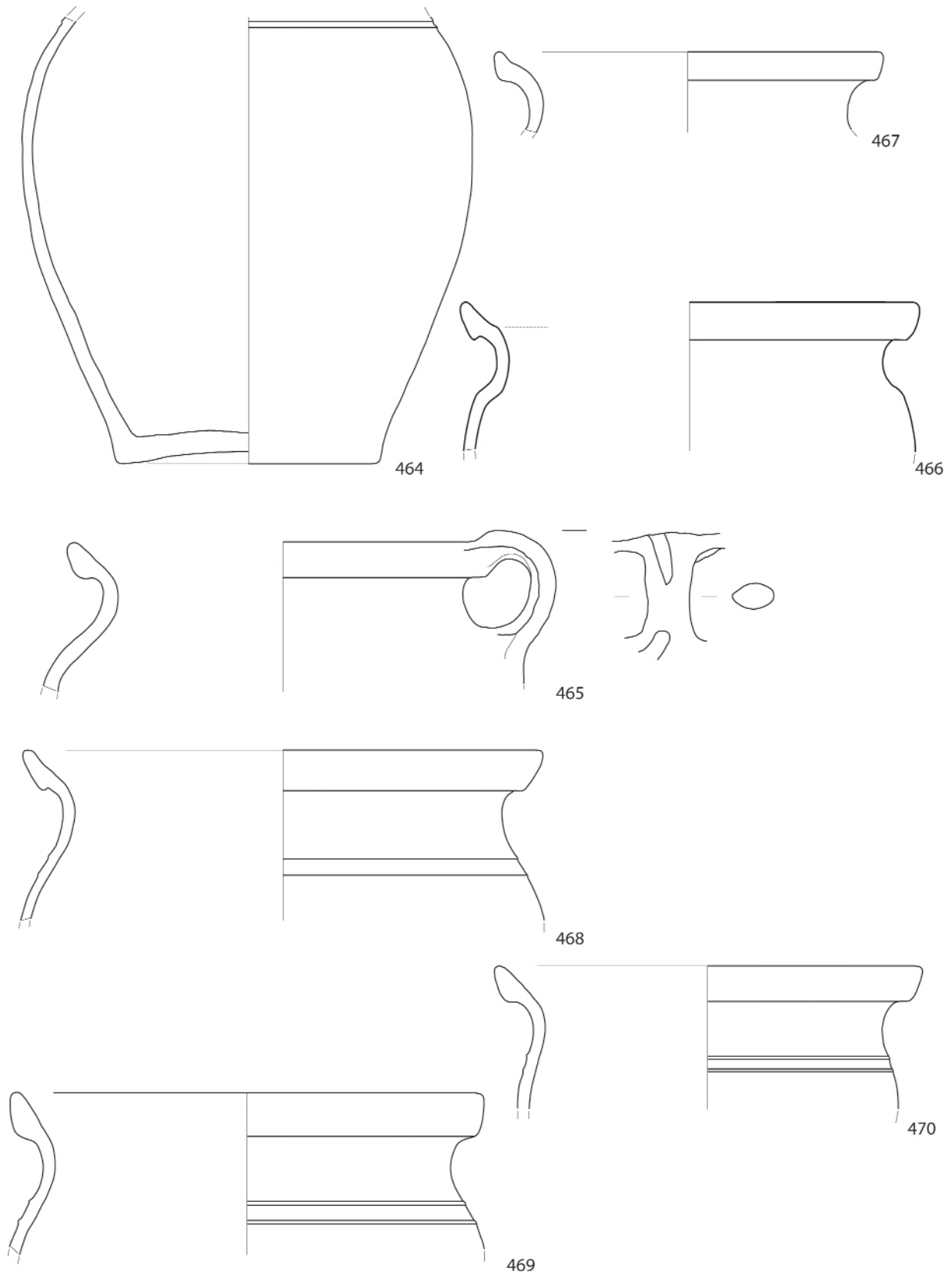
Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rdečkaste (rožnate) barve. Okrašen s kanelurami na ramenu. Na notranji površini lisa sivo črne barve. Pr. u. 17,6 cm, ohr. v. 5,8 cm.

469 SE 968, 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6815.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Notranja površina polirana, zunanja brisana, obe površini svetlo rdeče barve. Okrašen s kanelurami na ramenu. Pr. u. 16 cm, ohr. v. 5,3 cm.

470 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6816.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Notranja površina polirana, zunanja brisana, obe površini svetlo rdeče barve. Okrašen s kanelurami na ramenu. Oblika ostenja rahlo deformirana. Pr. u. 14,4 cm, ohr. v. 4,9 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

471 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6817.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, zelo trd. Površina brisana, rdečkaste (rožnate) barve. Notranja površina ima bel glinen premaz, prav tako zunanja površina roba ustja. Polizdelek. Pr. u. 14 cm, ohr. v. 5,1 cm.

472 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6867.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izjemno trd. Površina brisana, blede rjave barve. Notranja površina loščena z barvno krijočim loščem olivno zelene barve. Na zunanji površini roba ustja lošč. Pr. u. 12 cm, ohr. v. 4,2 cm.

473 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6818.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Notranja površina loščena z barvno krijočim loščem rdeče rjave barve. Na zunanji površini roba ustja lošč. Na zunanji površini skupaj z loščem zlepljeni koščki keramike. Pr. u. 10,8 cm, ohr. v. 2,8 cm.

474 SE 976, 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6657.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, redukcijsko žgan, izjemno trd. Površina brisana, sivo črne barve. Na notranji in zunanji površini organski ostanki. Pr. u. 19,1 cm, ohr. v. 3,9 cm.

475 SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6665.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja dimljen, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Pr. u. 17,1 cm, ohr. v. 3,1 cm.

476 SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6666.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, redukcijsko žgan, v zaključku žganja oksidacijska atmosfera, izjemno trd. Površina brisana, sivo črne barve. Na zunanji površini lise blede rjave barve. Pr. u. 17,2 cm, ohr. v. 3,5 cm.

477 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6667.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, v zaključku žganja dimljen, izjemno trd. Notranja površina polirana, zunanja brisana, obe površini sive barve. Pr. u. 23,1 cm, ohr. v. 3,9 cm.

478 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6668.

Odl. ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rdečkaste (rožnate barve). Na notranji površini ostenja lisa blede rjave barve. Pr. u. 12,4 cm, ohr. v. 2,8 cm.

479 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8642.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rjave barve. Notranja površina ima bel glinen premaz. Na zunanji površini roba ustja bel glinen premaz. Polizdelek. Pr. u. 14,8 cm, ohr. v. 3,8 cm.

480 SE 968; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6669.

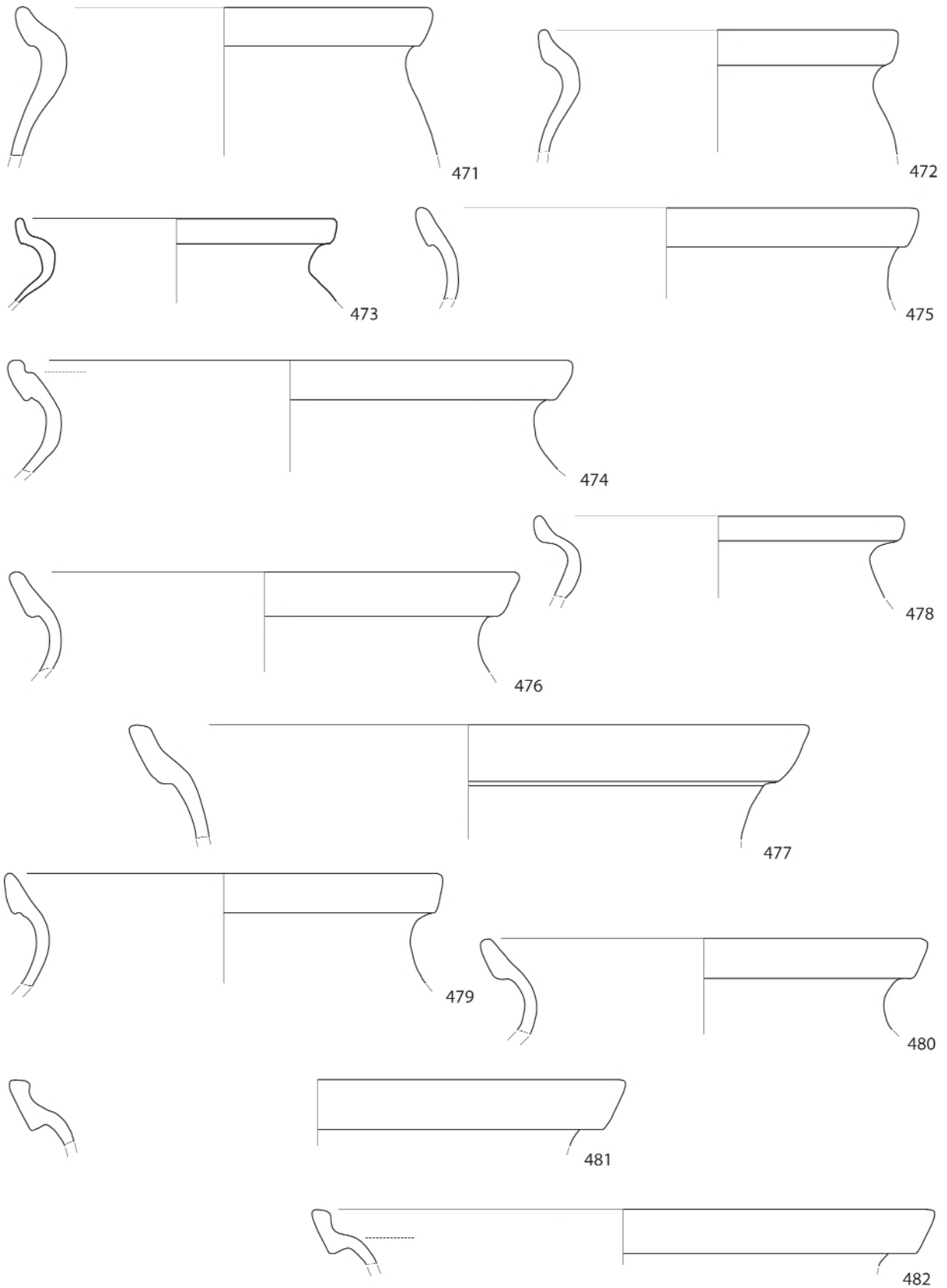
Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Notranja površina ima bel glinen premaz. Na zunanji površini roba ustja bel glinen premaz. Polizdelek. Pr. u. 15 cm, ohr. v. 3,1 cm.

481 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6819.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, notranja površina sive barve, zunanja blede rjave barve. Pr. u. 20,9 cm, ohr. v. 2,3 cm.

482 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6702.

Odl. ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Na notranji površini siva lisa. Pr. u. 21,3 cm, ohr. v. 1,9 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

483 SE 968, SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6703.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, zelo trd. Zunanja in notranja površini brisani, svetlo rdeče barve. Notranja površina ima bel glinen premaz in prozoren lošč bele barve. Okrašen s kanelurami na ramenu. Na zunanji površini roba ustja bel glinen premaz in lošč. Lošč slabo ohranjen, nedoločljive barve. Na zunanji površini sive lise. Pr. u. 15,7 cm, ohr. v. 4,9 cm.

484 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6704.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Notranja površina ima bel glinen premaz. Okrašen s kanelurami na ramenu in žlebljeno linijo na ustju. Na zunanji površini roba ustja bel glinen premaz. Pr. u. 17,9 cm, ohr. v. 5,1 cm.

485 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6705.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Notranja površina polirana, zunanja brisana, obe površini svetlo rdeče barve. Okrašen s kanelurami na ramenu in žlebljeno linijo na ustju. Na notranji in zunanji površini lise svetlo rjave barve. Pr. u. 34,2 cm, ohr. v. 7 cm.

486 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6706.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Notranja površina polirana, zunanja brisana, obe površini svetlo rdeče barve. Okrašen s kanelurami na ramenu in žlebljeno linijo na ustju. Pr. u. 34,6 cm, ohr. v. 6,1 cm.

487 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6820.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Pr. u. 22,2 cm, ohr. v. 3,4 cm.

488 SE 968; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6821.

Odl. roba ustja in ostenja lonca z ročajem iz finožrnate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rjave barve. Notranja površina loščena z barvno krijočim loščem bele barve. Na zunanji površini roba ustja mehurčkast lošč, oblika lonca je deformirana. Pr. u. 16,4 cm, ohr. v. 4,3 cm.

489 SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6822.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Notranja površina loščena z barvno krijočim loščem rdeče rjave barve. Na zunanji površini roba ustja lošč. Pr. u. 8,7 cm, ohr. v. 2,7 cm.

490 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6589.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. Notranja površina ima bel glinen premaz. Na zunanji površini roba ustja bel glinen premaz. Polizdelek? Pr. u. 13,3 cm, ohr. v. 2,6 cm.

491 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6590.

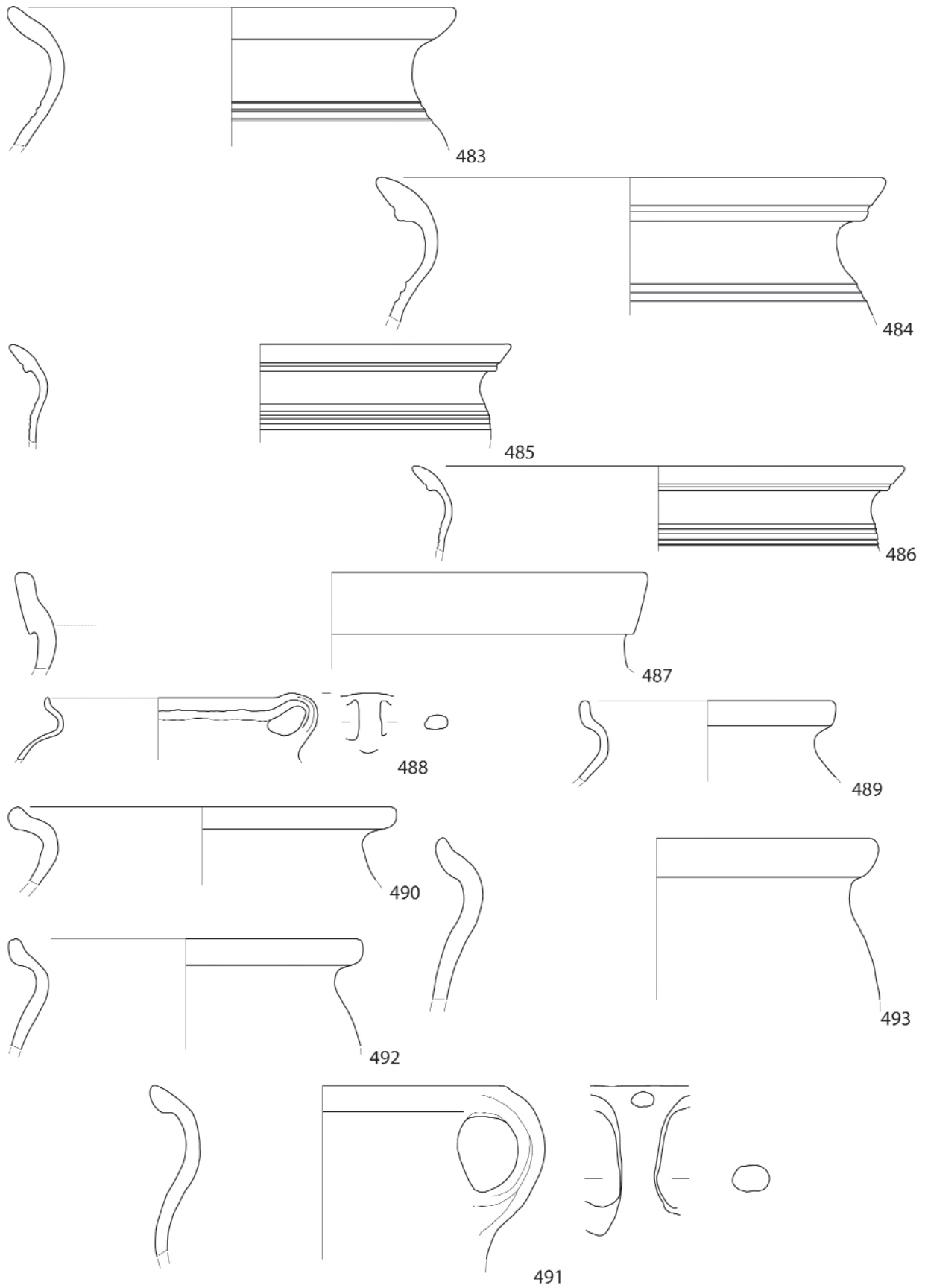
Odl. roba ustja in ostenja lonca z ročajem iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. Notranja površina ima bel glinen premaz in temno zelen prozoren lošč. Na zunanji površini roba ustja bel glinen premaz in lošč. Pr. u. 12,1 cm, ohr. v. 6 cm.

492 SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6599.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rdečkaste (rožnate) barve. Na notranji površini lisa blede rjave barve. Pr. u. 12,1 cm, ohr. v. 3,8 cm.

493 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6609.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rjave barve. Notranja površina ima bel glinen premaz. Na zunanji površini roba ustja bel glinen premaz. Polizdelek. Pr. u. 15,2 cm, ohr. v. 5,7 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, 483, 484, 487, 489–492 M 1 : 2, 485, 486, 488 M 1 : 4.

494 SE 976, 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8643.
Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, izjemno trd. Površina brisana, rdečkaste (rožnate) barve. Okrašen s kanelurami na ramenu. Na zunanji in notranji površini blede rjave lise. Pr. u. 22,8 cm, ohr. v. 6,4 cm.

495 SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6628.
Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo sive barve. Na notranji površini lisa sivo črne barve (ostanki hrane?), na zunanji površini sive lise. Pr. u. 12,8 cm, ohr. v. 2,9 cm.

496 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8644.
Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja dimljen, izredno trd. Površina brisana, sivo črne barve. Na notranji in zunanji površini organski ostanki. Pr. u. 13,1 cm, ohr. v. 2,1 cm.

497 SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6689.
Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, zelo trd. Površina brisana, rdečkaste (rožnate) barve. Pr. u. 15 cm, ohr. v. 3,6 cm.

498 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6690.
Odl. roba ustja in ostenja lonca iz zelo finoizrnatne lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, v zaključku žganja dimljen, izjemno trd. Notranja površina polirana in sivo črne barve, zunanja površina brisana in sive barve. Pr. u. 14 cm, ohr. v. 2,3 cm.

499 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6836.
Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, izjemno trd. Površina brisana, sive barve. Na zunanji površini organski ostanki. Pr. u. 22,3 cm, ohr. v. 3,1 cm.

500 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6814.
Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, notranja površina sive barve, zunanja blede rjave barve. Pr. u. 19,3 cm, ohr. v. 3,8 cm.

501 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6823.
Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. Pr. u. 30,8 cm, ohr. v. 4,8 cm.

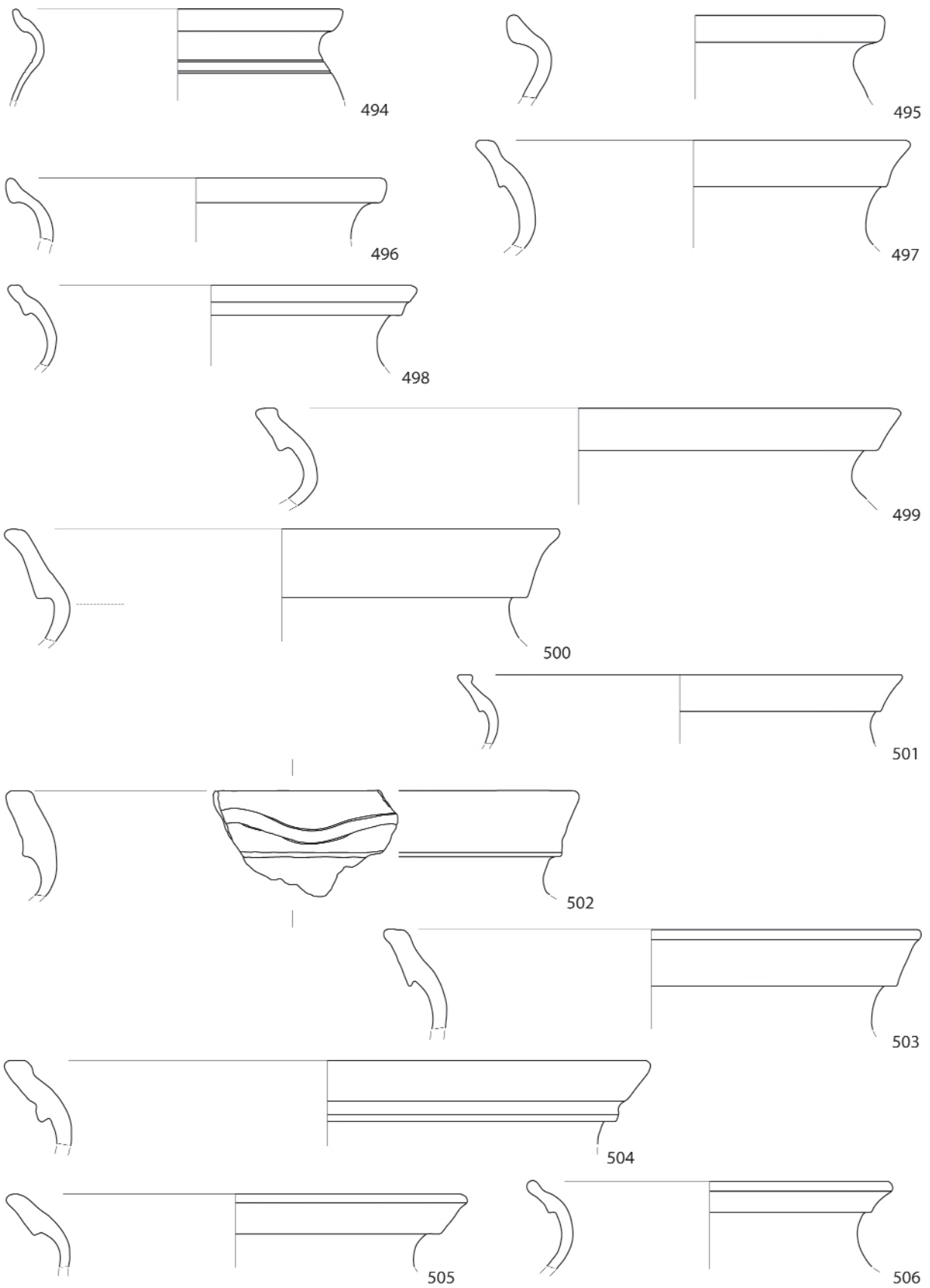
502 SE 968; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6732.
Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, izjemno trd. Površina brisana, svetlo sive barve. Na robu ustja okras valovnice. Pr. u. 19,8 cm, ohr. v. 3,6 cm.

503 SE 968; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6824.
Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Pr. u. 18,7 cm, ohr. v. 3,5 cm.

504 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6556.
Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, izjemno trd. Površina brisana, sive barve. Okrašen z žlebljeno linijo na robu ustja. Pr. u. 22,2 cm, ohr. v. 3 cm.

505 SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8645.
Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja dimljen, izredno trd. Površina brisana, sivo črne barve. Pr. u. 15,7 cm, ohr. v. 2,6 cm.

506 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8646.
Odl. roba ustja in ostenja lonca iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Na notranji površini sledi lošča. Na zunanji površini organski ostanki in lisa sivo črne barve. Pr. u. 12,6 cm, ohr. v. 3,1 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, 495–500, 502–506 M 1 : 2, 494, 501 M 1 : 4.

507 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8647.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz zelo finožrnate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rdečkasto (rožnato) sive barve. Notranja površina ima bel glinen premaz. Prežgano. Pr. u. 14,5 cm, ohr. v. 3,1 cm.

508 SE 968, 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8648.

Odl. roba ustja in ostenja lonca z ročajem iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Okrašen s kanelurami na ramenu. Pr. u. 10,1 cm, ohr. v. 4,3 cm.

509 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8649.

Odl. roba ustja in ostenja lonca z ročajem iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rdečkaste (rožnate) barve. Notranja površina loščena z barvno krijočim loščem temno zelene barve. Lošč slabo ohranjen, na notranji površini roba ustja koščki keramike. Pr. u. 40,2 cm, ohr. v. 7,5 cm.

509 M 1:1

510 SE 968; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6563.

Odl. roba ustja in ostenja lonca z dvema ročajema iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rdečkaste (rožnate) barve. Na notranji površini prstni odtisi, ostenje rahlo deformirano. Pr. u. 11,8 cm, ohr. v. 4,6 cm.

511 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6564.

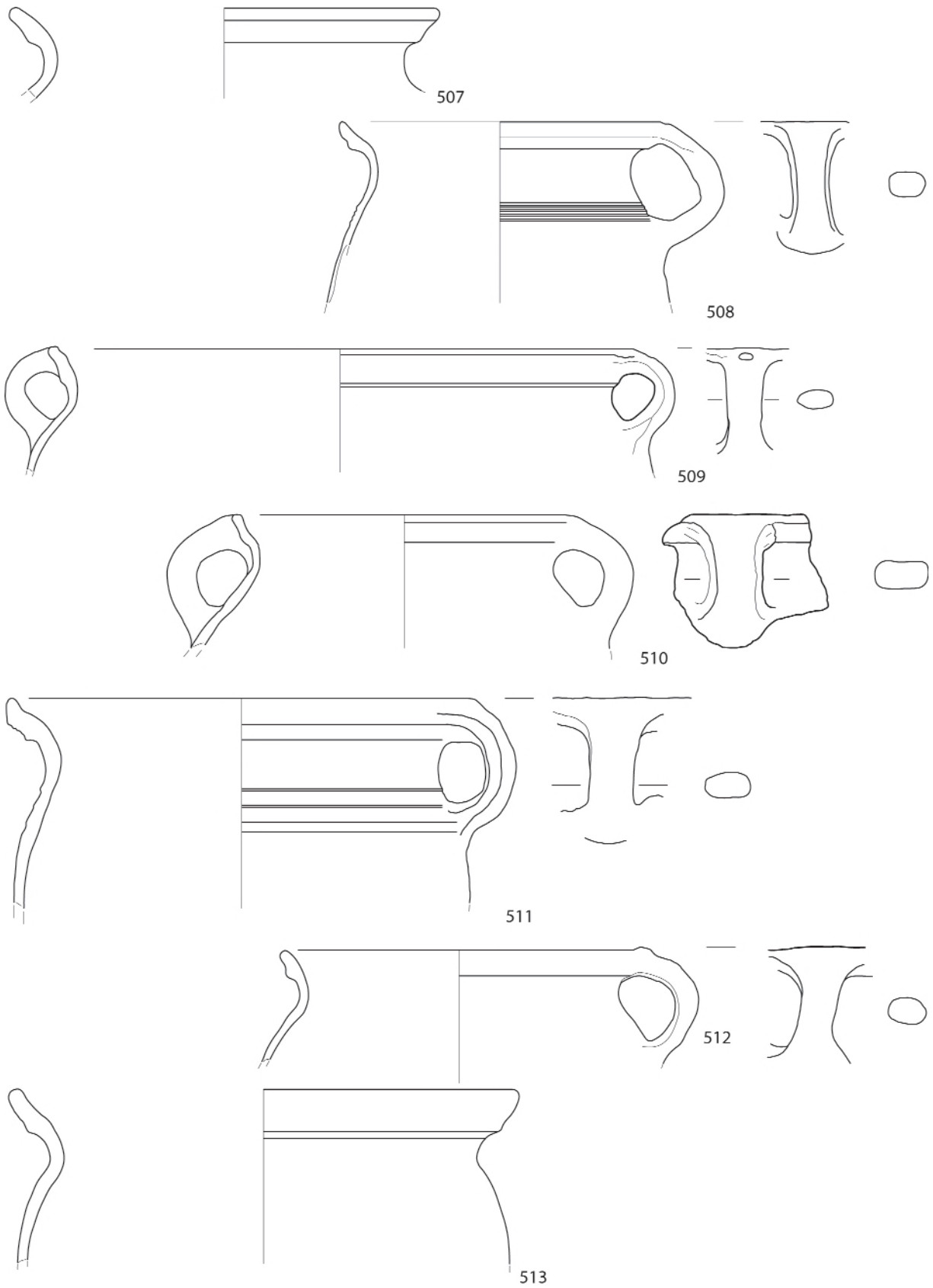
Odl. roba ustja in ostenja lonca z ročajem iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Notranja površina ima bel glinen premaz. Okrašen s kanelurami na ramenu. Na zunanji površini roba ustja bel glinen premaz, na notranji in zunanji površini sivo črne lise. Pr. u. 16,2 cm, ohr. v. 7,3 cm.

512 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6825.

Odl. roba ustja in ostenja lonca z ročajem iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, zelo trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Pr. u. 12,1 cm, ohr. v. 4,5 cm.

513 SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6565.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja dimljen, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Na notranji površini organski ostanki. Pr. u. 17 cm, ohr. v. 5,9 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, 507, 508, 510–513 M 1 : 2; 509 M 1 : 4.

514 SE 968, SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6566.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo sive barve. Okrašen z žlebljeno linijo na ramenu. Na notranji in zunanji površini rdečkaste (rožnate) lise. Pr. u. 19,6 cm, ohr. v. 9,2 cm.

515 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6567.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finožrnate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, izjemno trd. Površina brisana, sive barve. Na zunanji površini svetlo rdeče lise. Pr. u. 20,3 cm, ohr. v. 4,7 cm.

516 SE 968; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6568.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz zelo finožrnate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, notranja površina svetlo rjave barve, zunanja površina sive barve. Na zunanji površini ostanki apna, posoda rahlo deformirana. Pr. u. 11,1 cm, ohr. v. 5,7 cm.

517 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6569.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Ustje rahlo deformirano. Pr. u. 19,1 cm, ohr. v. 6,6 cm.

518 SE 968; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6570.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rdečkaste (rožnate barve). Pr. u. 11,6 cm, ohr. v. 3,7 cm.

519 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6826.

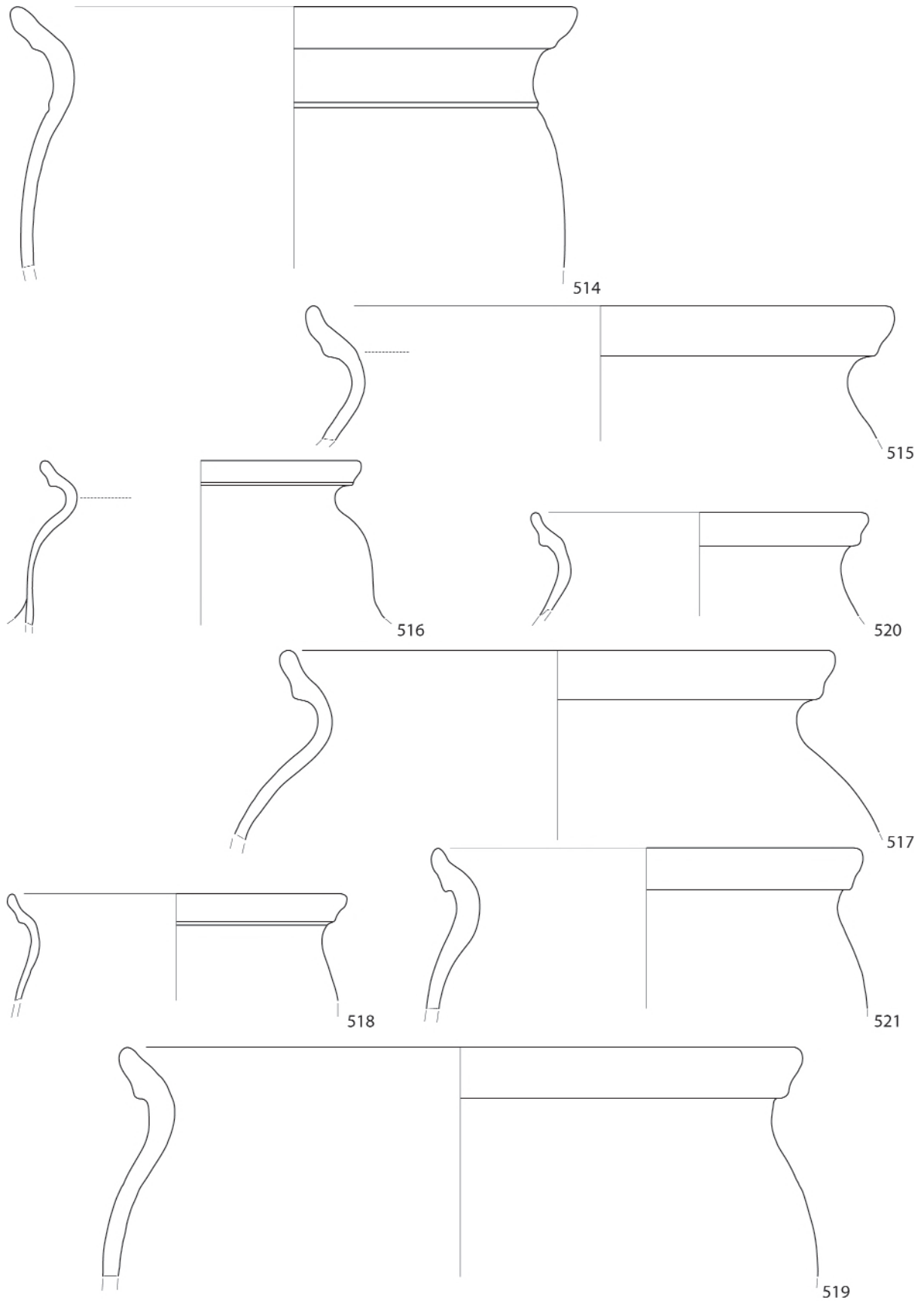
Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, zelo trd. Površina brisana, bledo rjave barve. Notranja površina ima bel glinen premaz, ki sega do zunanjega roba ustja. Polizdelek. Pr. u. 23,4 cm, ohr. v. 8 cm.

520 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6827.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve, z belim glinenim premazom. Polizdelek. Pr. u. 11,5 cm, ohr. v. 3,7 cm.

521 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6572.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, zelo trd. Površina brisana, rdečkaste (rožnate) barve. Notranja površina ima bel glinen premaz, ki sega do zunanjega roba ustja. Polizdelek. Pr. u. 14,7 cm, ohr. v. 5,6 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

522 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6571.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, zelo trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Notranja površina ima bel glinen premaz, ki sega do zunanjega roba ustja. Polizdelek. Pr. u. 17,2 cm, ohr. v. 6,2 cm.

523 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6573.

Odl. roba ustja in ostenj lonca iz zelo finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Notranja površina in zunanja površina roba ustja loščena z barvno krijočim loščem rdeče rjave barve. Posoda deformirana, lošč se ne sveti, Pr. u. 11,5 cm, ohr. v. 4,4 cm.

524 SE 968, 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6574.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo sive barve. Pr. u. 21,4 cm, ohr. v. 3,2 cm.

525 SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6575.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rdečkaste (rožnate) barve. Pr. u. 19,7 cm, ohr. v. 2,8 cm.

526 SE 968; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8650.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Pr. u. 21,2 cm, ohr. v. 2,9 cm.

527 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6577.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, zelo trd. Površina brisana, rdečkaste (rožnate) barve. Notranja površina ima bel glinen premaz, ki sega do zunanjega roba ustja. Polizdelek. Pr. u. 17,2 cm, ohr. v. 3,6 cm.

528 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6578.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Pr. u. 18,7 cm, ohr. v. 3,4 cm.

529 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8651.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz zelo finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Notranja površina polirana in sive barve, zunanja brisana in sivo črne barve. Na notranji in zunanji površini organski ostanki. Pr. u. 12,9 cm, ohr. v. 2 cm.

530 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6580.

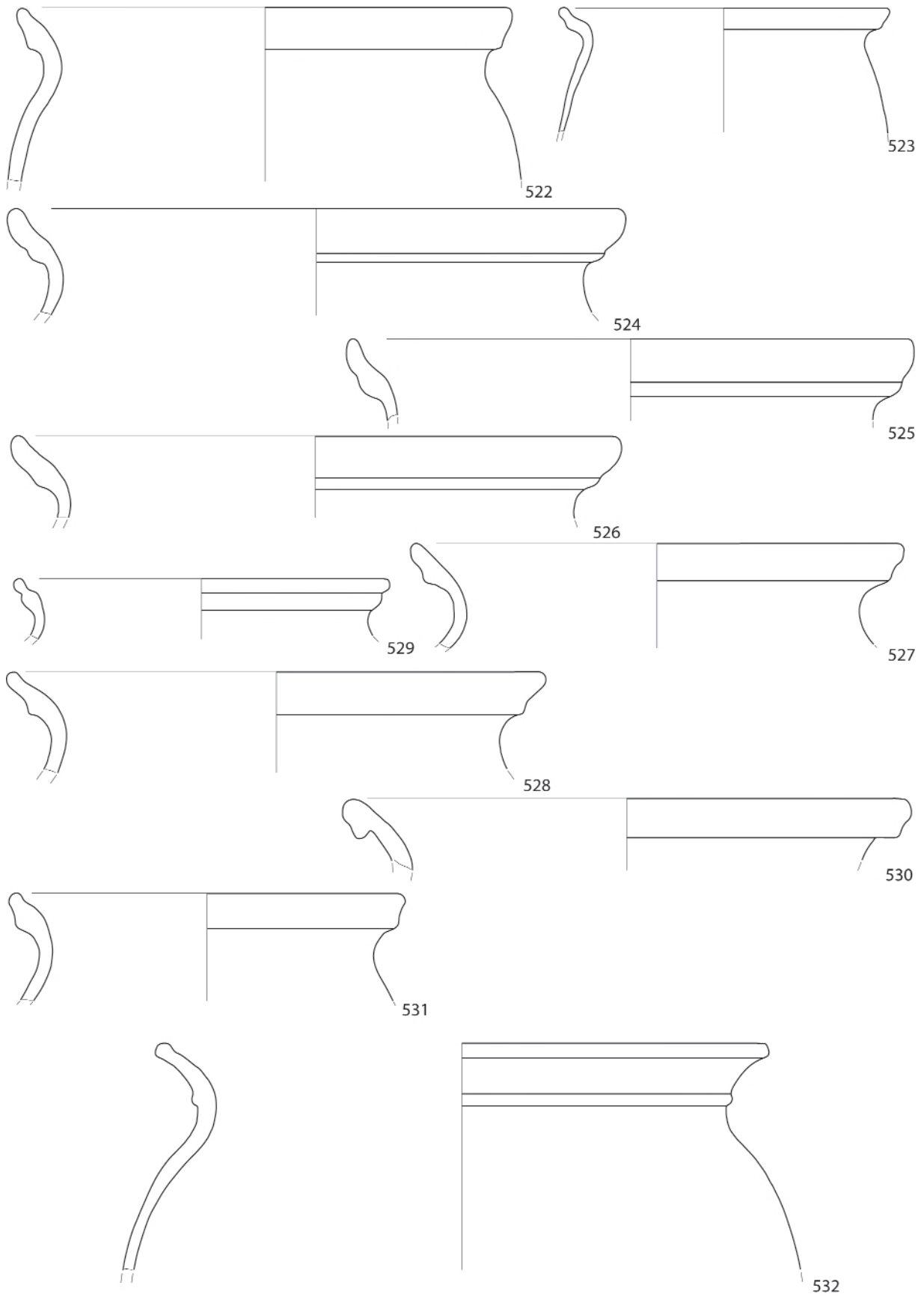
Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Pr. u. 19,6 cm, ohr. v. 2,5 cm.

531 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6581.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rjave barve. Pr. u. 13,5 cm, ohr. v. 3,8 cm.

532 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6583.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rdečkaste (rožnate) barve. Pr. u. 21,3 cm, ohr. v. 8 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

533 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6584.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz drobnozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Notranja površina prekrita z belim glinenim premazom in barvno krijočim loščem temno zelene barve, ki segata do zunanjšega roba ustja. Okrašen s kanelurami na ramenu. Na notranji površini premaz in lošč razpokana, na zunanji površini debela plast premaza (?). Pr. u. 30,2 cm, ohr. v. 9,9 cm.

534 SE 904, 968, 976, 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6586.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Notranja površina prekrita z belim glinenim premazom in barvno krijočim loščem ultramarin barve. Okrašen s kanelurami na ramenu. Na zunanji površini roba ustja premaz in lošč. Na zunanji površini ostenja kapljice premaza in lošča. Pr. u. 17 cm, ohr. v. 5,6 cm.

535 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8652.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, zelo trd. Površina brisana, blede rjave barve. Notranja površina ima bel glinen premaz in prozoren lošč krem barve, ki segata do zunanje površine roba ustja. Pr. u. 13,8 cm, ohr. v. 6,7 cm.

536 SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6588.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, izjemno trd. Površina brisana, sive barve. Notranja površina ima bel glinen premaz, ki sega do zunanje površine roba ustja. Polizdelek. Pr. u. 30,6 cm, ohr. v. 5,7 cm.

537 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8628.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, zelo trd. Površina brisana, rdečkaste (rožnate) barve. Notranja površina ima bel glinen premaz, ki sega do zunanjšega roba ustja. Polizdelek. Pr. u. 21,2 cm, ohr. v. 7,3 cm.

538 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8653.

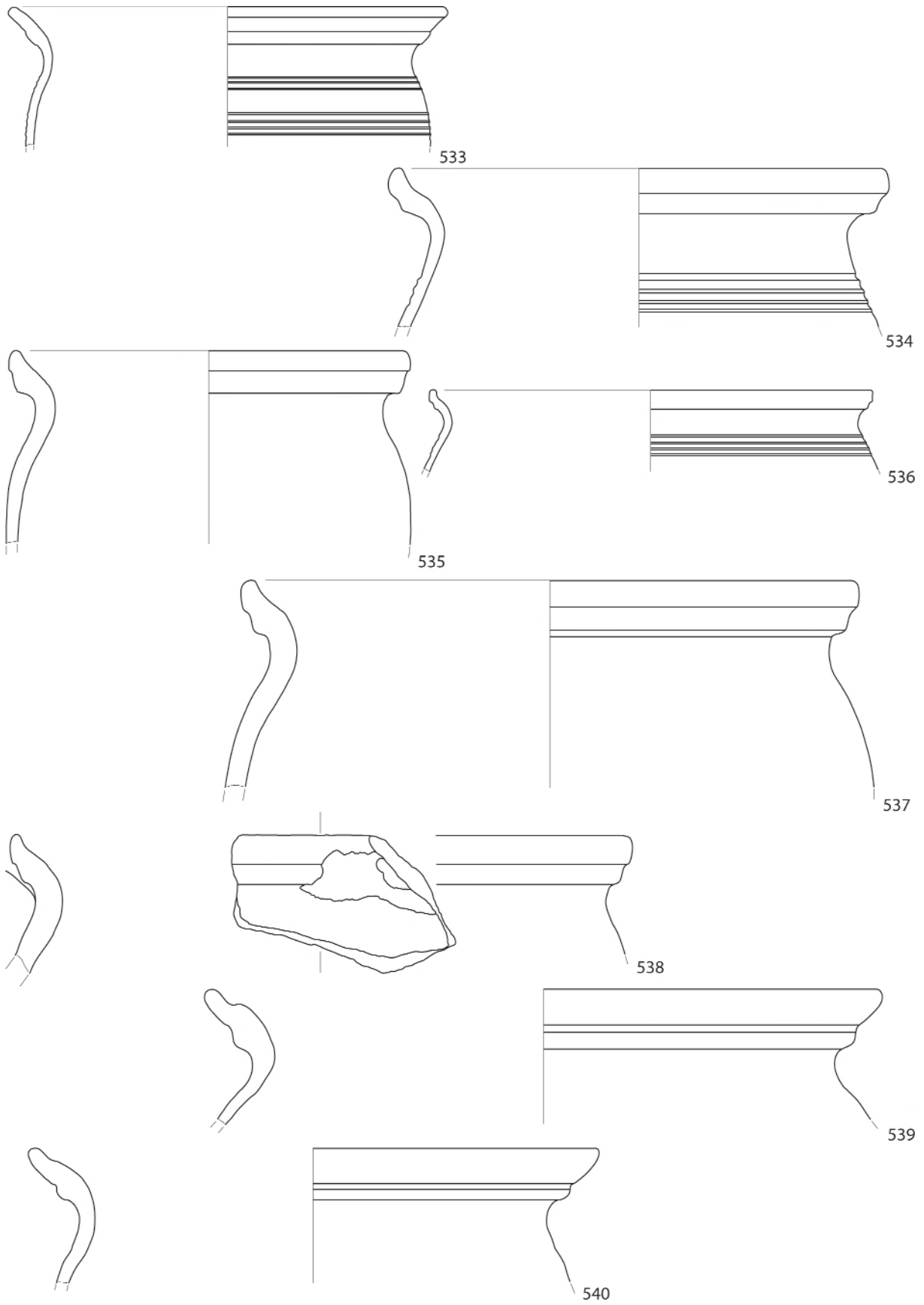
Odl. roba ustja in ostenja lonca z nastavkom za ročaj iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, zelo trd. Površina brisana, rdečkaste (rožnate) barve. Notranja površina ima bel glinen premaz, ki sega do zunanje površine roba ustja. Polizdelek. Pr. u. 21,5 cm, ohr. v. 4,2 cm.

539 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6592.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja dimljen, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Na notranji površini ostenje sivo črne barve. Pr. u. 23,6 cm, ohr. v. 4,2 cm.

540 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6593.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, notranja površina svetlo rdeče barve, zunanja površina svetlo rjave barve. Pr. u. 19,8 cm, ohr. v. 4,7 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, 533, 536 M 1 : 4; 534, 535, 537–540 M 1 : 2.

541 SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6594.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. Na notranji površini lisa rdečkaste (rožnate) barve, na notranji in zunanji površini lisa sivo črne barve. Pr. u. 20,8 cm, ohr. v. 3,3 cm.

542 SE 968; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6376.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja dimljen, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Pr. u. 24,1 cm, ohr. v. 3 cm.

543 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6585.

Odl. roba ustja in vratu lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Pr. u. 16,4 cm, ohr. v. 5,2 cm.

544 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6595.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz zelo finoizrnatne lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, notranja površina svetlo rdeče barve, zunanja površina sive barve. Ustje rahlo deformirano. Pr. u. 10,4 cm, ohr. v. 5,5 cm.

545 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6596.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, zelo trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Notranja površina ima bel glinen premaz in prozoren lošč bele barve, ki sega do zunanje površine roba ustja. Lošč je slabo ohranjen, barva nedololočljiva. Pr. u. 18,9 cm, ohr. v. 4,6 cm.

546 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6597.

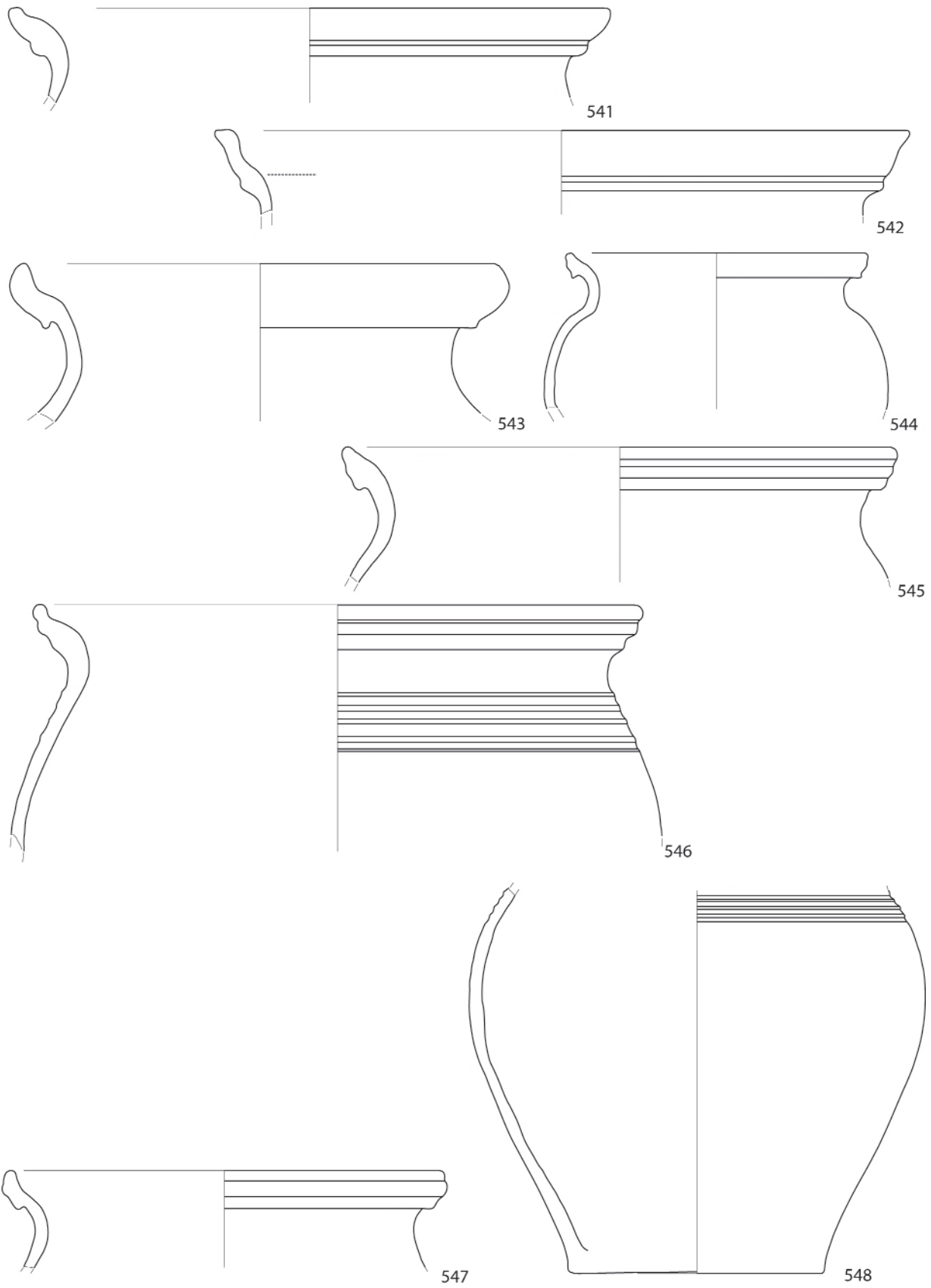
Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. Notranja površina ima bel glinen premaz, ki sega do zunanje površine roba ustja. Okrašen s kanelurami na ramenu. Polizdelek. Pr. u. 20,4 cm, ohr. v. 8,2 cm.

547 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6598.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. Notranja površina ima bel glinen premaz, ki sega do zunanje površine roba ustja. Polizdelek. Pr. u. 15,2 cm, ohr. v. 3,4 cm.

548 SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6382.

Odl. dna in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Notranja površina ima bel glinen premaz. Okrašen s kanelurami na ramenu. Pr. d. 8,8 cm, ohr. v. 13,4 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

549 SE 976, SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8654.

Odl. roba ustja in ostenja lonca iz finoizrinate lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja dimljen, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Na zunanji površini lisa sivo črne barve in organski ostanki. Pr. d. 10 cm, ohr. v. 11,9 cm.

550 SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6829.

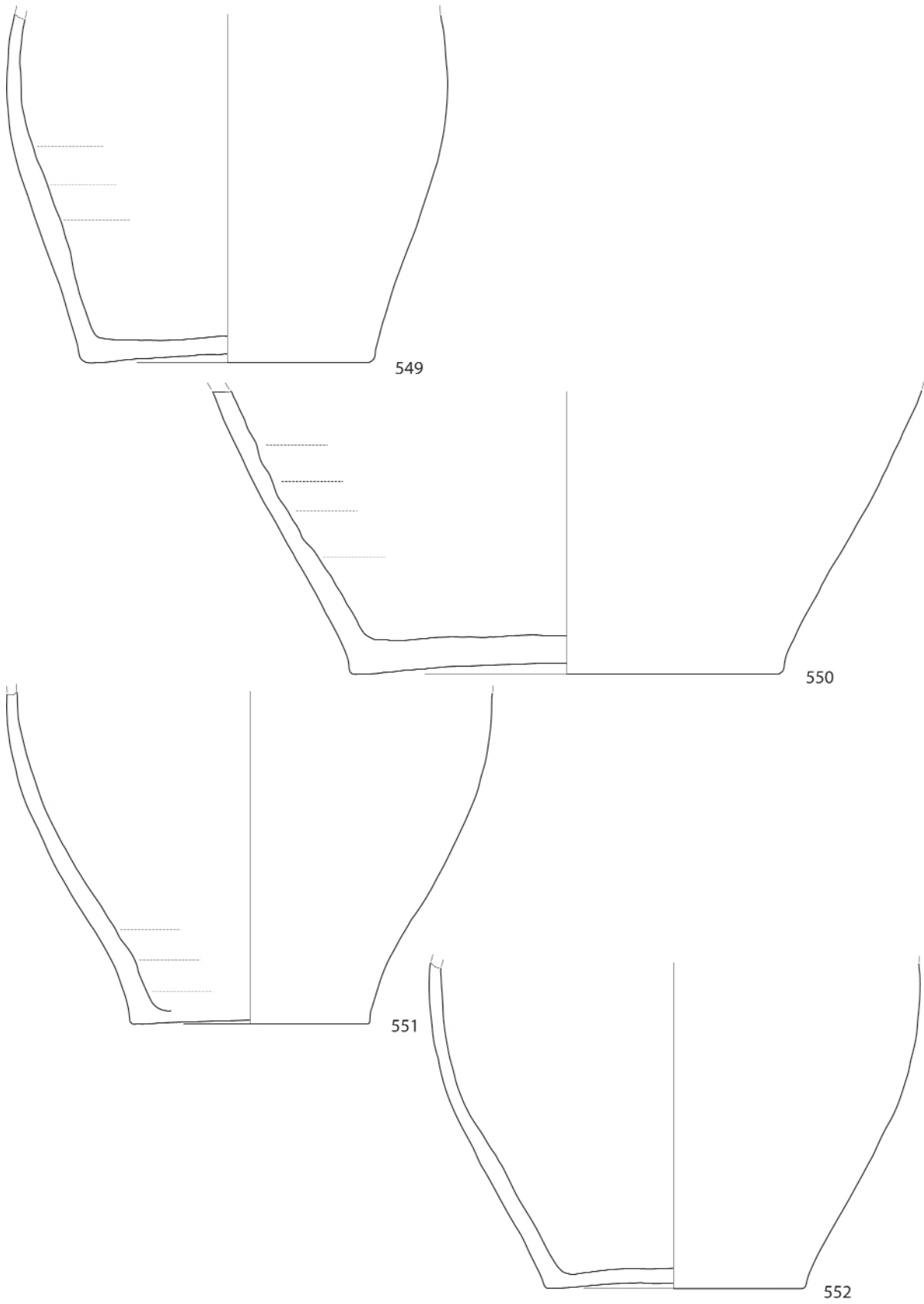
Odl. dna in ostenja lonca iz finoizrinate lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja dimljen, izredno trd. Notranja površina polirana in svetlo sive barve, zunanja površina brisana in sive barve. Na notranji površini dna debela obloga apna (?). Pr. d. 14,8 cm, ohr. v. 9,8 cm.

551 SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6601.

Odl. dna in ostenja lonca iz finoizrinate lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja dimljen, izredno trd. Površina brisana, notranja površina sivo črne barve, zunanja površina sive barve. Na zunanji površini lise sivo črne barve. Pr. d. 8,2 cm, ohr. v. 11,3 cm.

552 SE 976, 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6602.

Odl. dna in ostenja lonca iz finoizrinate lončarske mase, oksidacijsko žgan, zelo trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Notranja površina ima bel glinen premaz in prozoren lošč bele barve. Na zunanji površini kapljica glinenega premaza in ostanki apna. Pr. d. 8,8 cm, ohr. v. 11,1 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

553 SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6603.

Odl. dna in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja dimljen, izredno trd. Površina brisana, notranja površina sive barve, zunanja površina svetlo sive barve. Na trebuhu okras kanelur. Na zunanji površini sivo črne lise in organski ostanki. Pr. d. 7,8 cm, ohr. v. 14,9 cm.

554 SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6604.

Odl. dna in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. Pr. d. 8,2 cm, ohr. v. 7,1 cm.

555 SE 976, 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6605.

Odl. dna in ostenja lonca iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Pr. d. 8,3 cm, ohr. v. 7,4 cm.

556 SE 968; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8655.

Odl. ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, notranja površina sivo črne barve, zunanja sive barve. Okrašen s kanelurami na ostenju. Ohr. v. 4,2 cm.

557 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6837.

Odl. ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja dimljen, zelo trd. Površina brisana, sive barve. Okrašen s kanelurami na ostenju. Ohr. v. 3,6 cm.

558 SE 968; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6629.

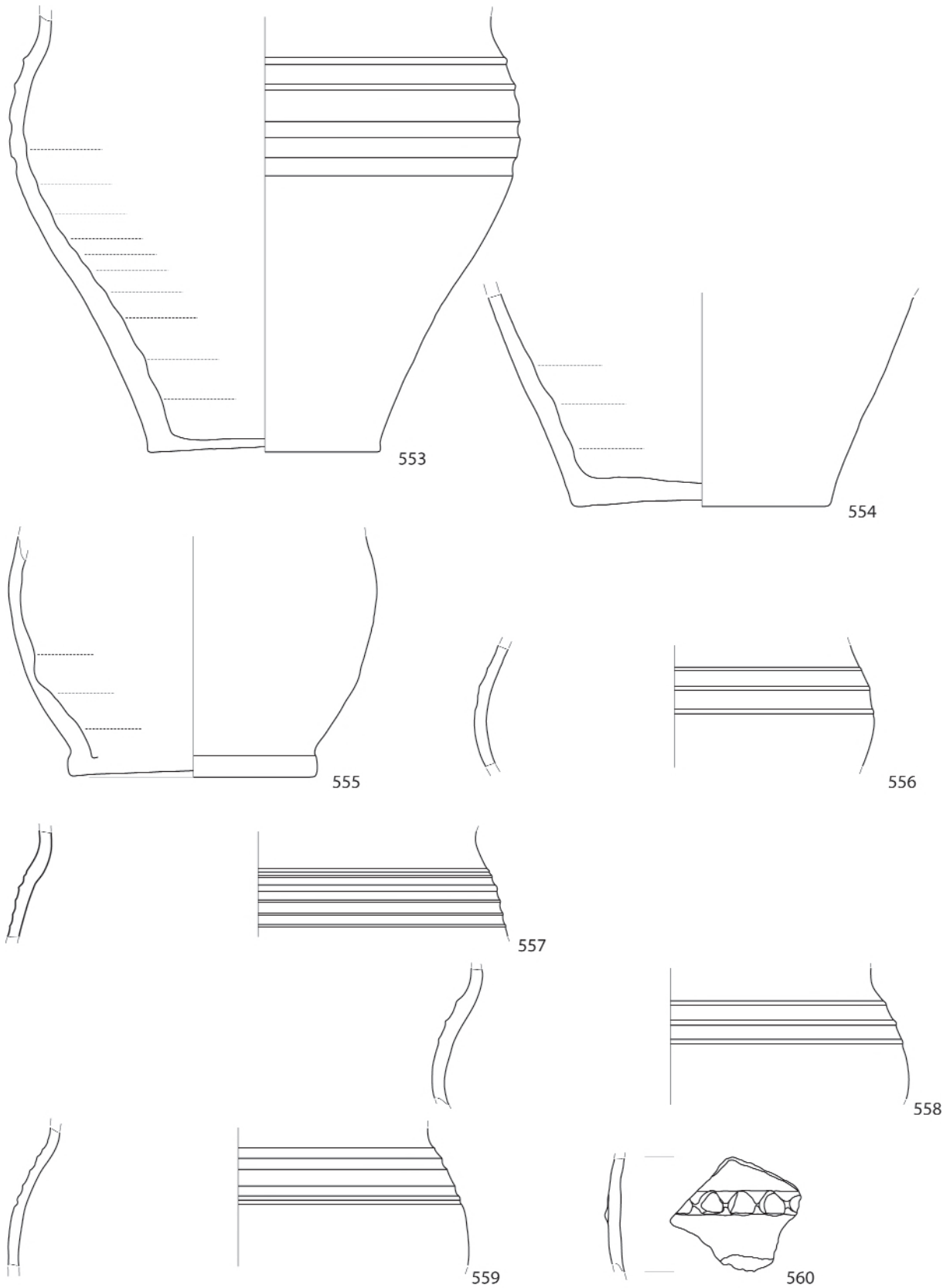
Odl. ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Notranja površina ima bel glinen premaz. Okrašen s kanelurami na ostenju. Polizdelek. Ohr. v. 4,5 cm.

559 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6608.

Odl. ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, redukcijsko žgan, izjemno trd. Površina brisana, sive barve. Okrašen kanelure na ostenju. Odlomek zasintran - žgan pri previsoki temperaturi. Ohr. v. 4,6 cm.

560 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6868.

Odl. ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Okrašen z odtisom prsta. Ohr. dl. 3,9 cm, ohr. š. 4,5 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

561 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8656.

Odl. ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, v zaključku žganja dimljen, izjemno trd. Površina brisana, sive barve. Na ostenju okrašen z odtisi prsta. Ohr. dl. 3,9 cm, ohr. š. 6,2 cm.

562 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6869.

Odl. ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja dimljen, izredno trd. Površina brisana, notranja površina sivo črne barve, zunanja površina sive barve. Okrašen z odtisi noža na ostenju. Ohr. dl. 3,1 cm, ohr. š. 4,1 cm.

563 SE 968; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8657.

Odl. ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, redukcijsko žgan, v zaključku žganja oksidacijska atmosfera, izjemno trd. Površina brisana, svetlo rjave barve. Okrašen z odtisi noža na ostenju. Ohr. dl. 4,8 cm, ohr. š. 4 cm.

564 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6830.

Odl. ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, notranja blede rjave barve, zunanja površina rdečkaste (rožnate) barve. Okrašen z odtisi noža na ostenju. Ohr. dl. 2,4 cm, ohr. š. 3,7 cm.

565 SE 976, SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8658.

Odl. ostenja lonca (?) iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, zelo trd. Površina brisana, rdečkaste (rožnate barve). Na zunanji površini viden nastavek za ročaj, okrog obloga manj prečiščene gline. Ohr. v. 8,7 cm.

Ročke

566 SE 968, SE 976, SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6831.

Ročka na navidezni nogi iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, svetlo rdeče barve, z belim glinenim premazom. Na zunanji površini svetlo rdeče lise. Polizdelek. Pr. d. 10,3 cm, v. 21,5 cm.

567 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8659.

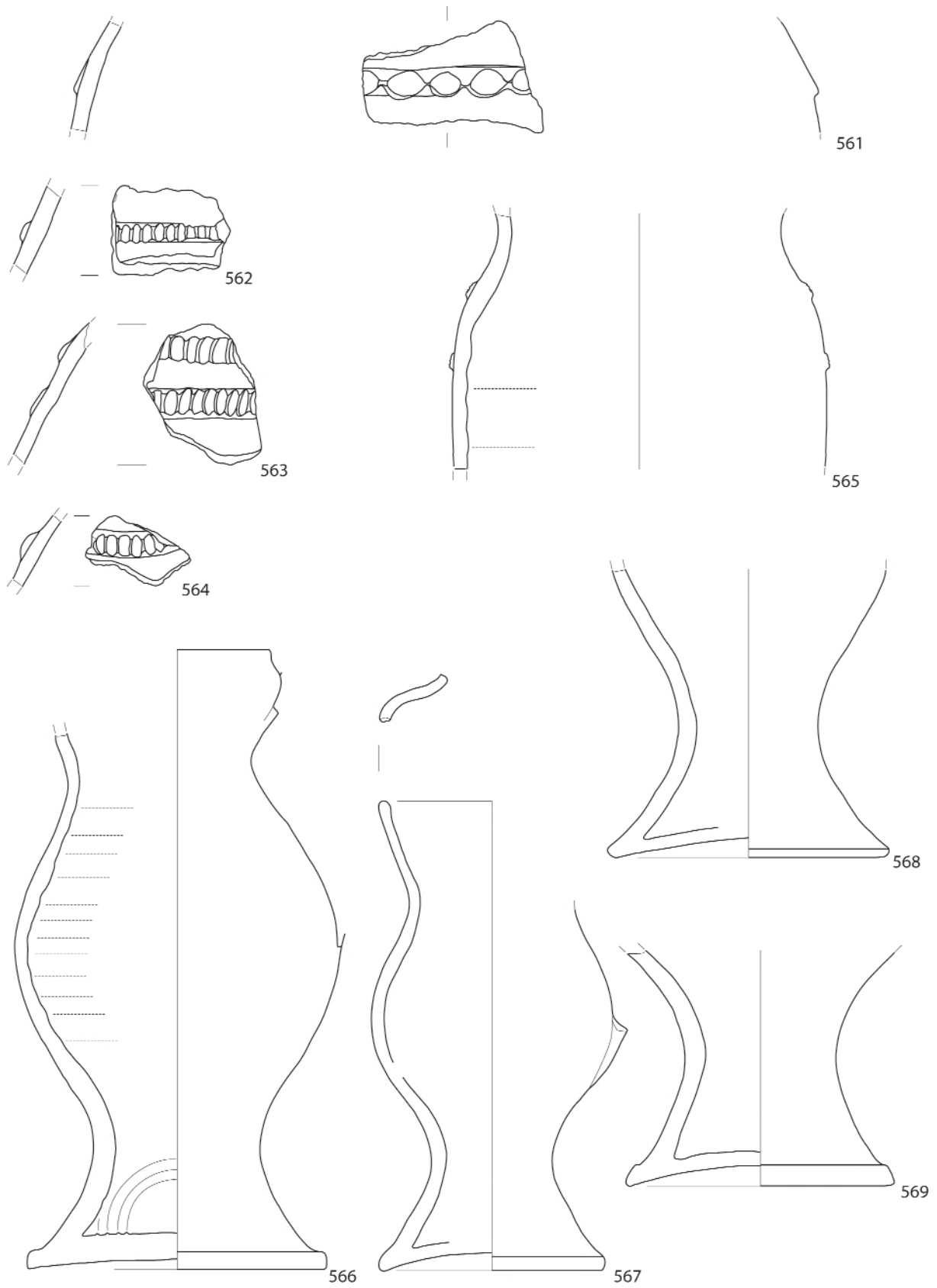
Ročka na navidezni nogi iz zelo finoizrnatne lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgana, izjemno trda. Površina brisana, svetlo sive barve, z belim glinenim premazom. Premaz ima modrikast sijaj. Polizdelek. Pr. d. 7,8 cm, v. 16,3 cm.

568 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8660.

Odl. dna in ostenja ročke na navidezni nogi iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, blede rjave barve, z belim glinenim premazom. Premaz ima modrikast sijaj, zasintran. Polizdelek. Pr. d. 9,7 cm, ohr. v. 10 cm.

569 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8661.

Odl. dna in ostenja ročke na navidezni nogi iz zelo finoizrnatne lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgana, izjemno trda. Površina brisana, rdečkaste (rožnate) barve, z belim glinenim premazom. Polizdelek. Pr. d. 9,3 cm, ohr. v. 8,2 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

570 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 1620.

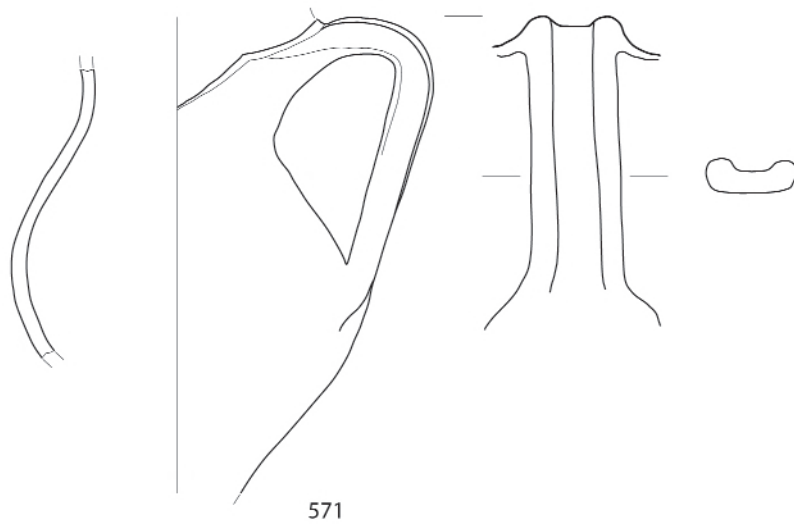
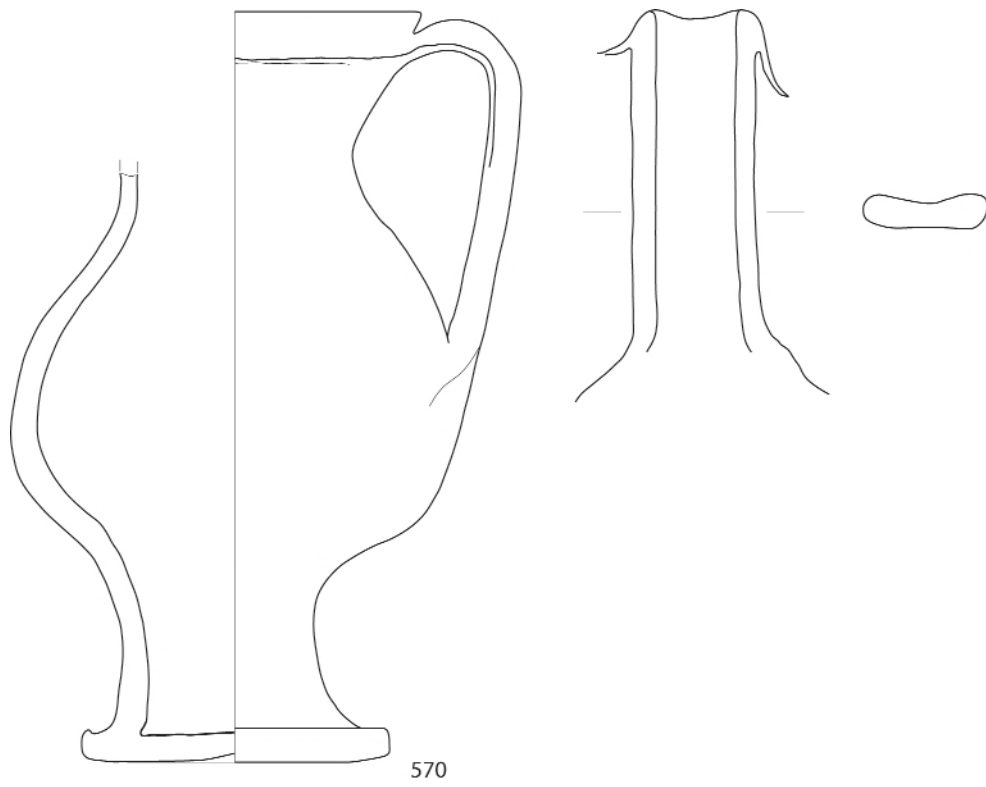
Ročka na navidezni nogi iz zelo finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, svetlo rdeče barve, z belim glinenim premazom. Posoda je deformirana, črepinja žgana pri previsoki temperaturi (zasin-trana). Polizdelek. Pr. d. 8,1 cm, v. 19,9 cm.

571 SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 1618.

Odl. roba ustja in ostenja ročke na navidezni nogi iz zelo finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, svetlo rdeče barve, z belim glinenim premazom. Poslikava s črno barvo. Polizdelek. Ohr. v. 12,5 cm.

571 M 1:2

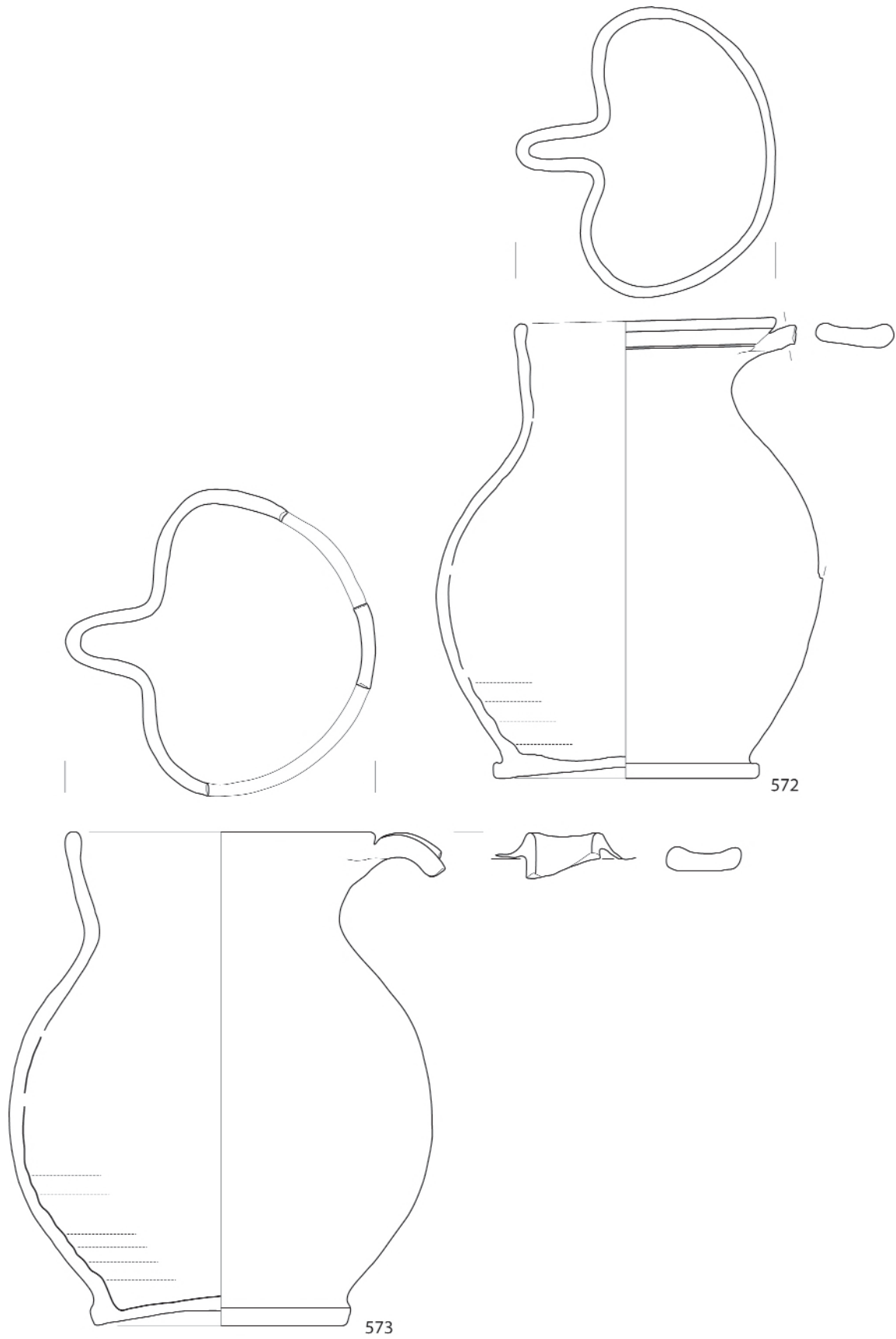
Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

572 SE 904, SE 968, SE 976, SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6832.

Ročka iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, svetlo rdeče barve, z belim glinenim premazom. Premaz zasintran (previsoka temperatura žganja). Polizdelek. Pr. u. 8,8 cm, pr. d. 9 cm, v. 15,6 cm.

573 SE 904, SE 976, SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8662.

Ročka iz zelo finožrnate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgana, izjemno trda. Površina brisana, sive barve, z belim glinenim premazom. Lošč in nanosi pod njim mehurčkasti, barve nedoločljive zaradi previsoke temperature žganja. Polizdelek. Pr. u. 10,5 cm, pr. d. 8,8 cm, v. 16,9 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

574 SE 904, SE 968, SE 976, SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6618.

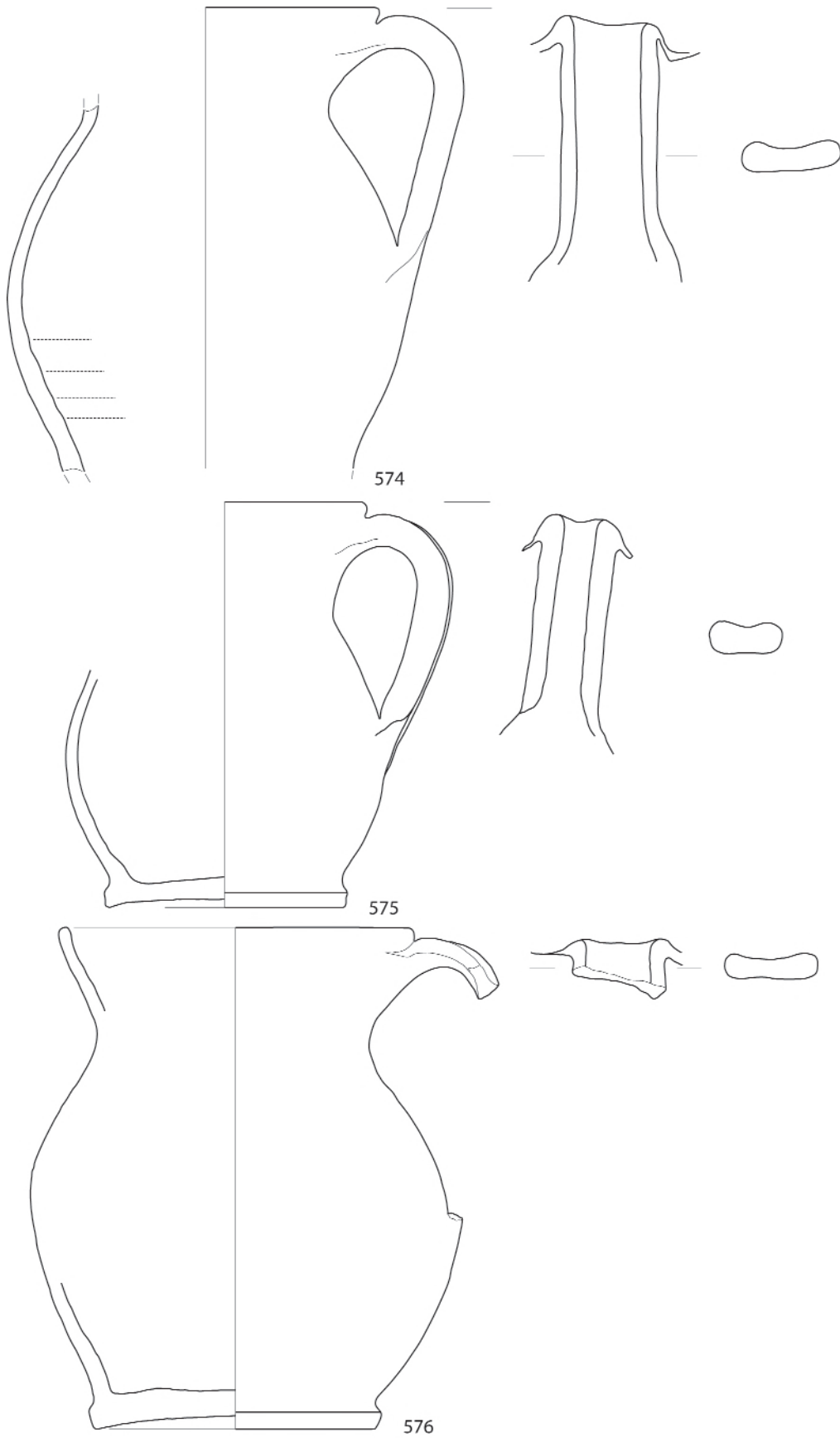
Odl. roba ustja in ostenja ročke iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, svetlo rdeče barve, z belim glinenim premazom. Poslikava s črno barvo. Polizdelek. Ohr. v. 14,8 cm.

575 SE 968, SE 976, SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6619.

Ročka iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, blede rjave barve, z belim glinenim premazom. Zunanja površina poslikana z modro in rumeno barvo, čez poslikavo nanešen slabo ohranjen prozoren lošč. Pr. d. 7,7 cm, v. 12,9 cm.

576 SE 976, SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6620.

Ročka iz zelo finožrnate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve, z belim glinenim premazom. Polizdelek. Pr. u. 11,2 cm, pr. d. 9,3 cm, v. 16 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

577 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 1615.

Ročka iz zelo fino zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, svetlo rdeče barve, z belim glinenim premazom. Polizdelek. Pr. u. 9,6 cm, pr. d. 8,7 cm, v. 15,4 cm.

577 M 1:2

579 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 1616.

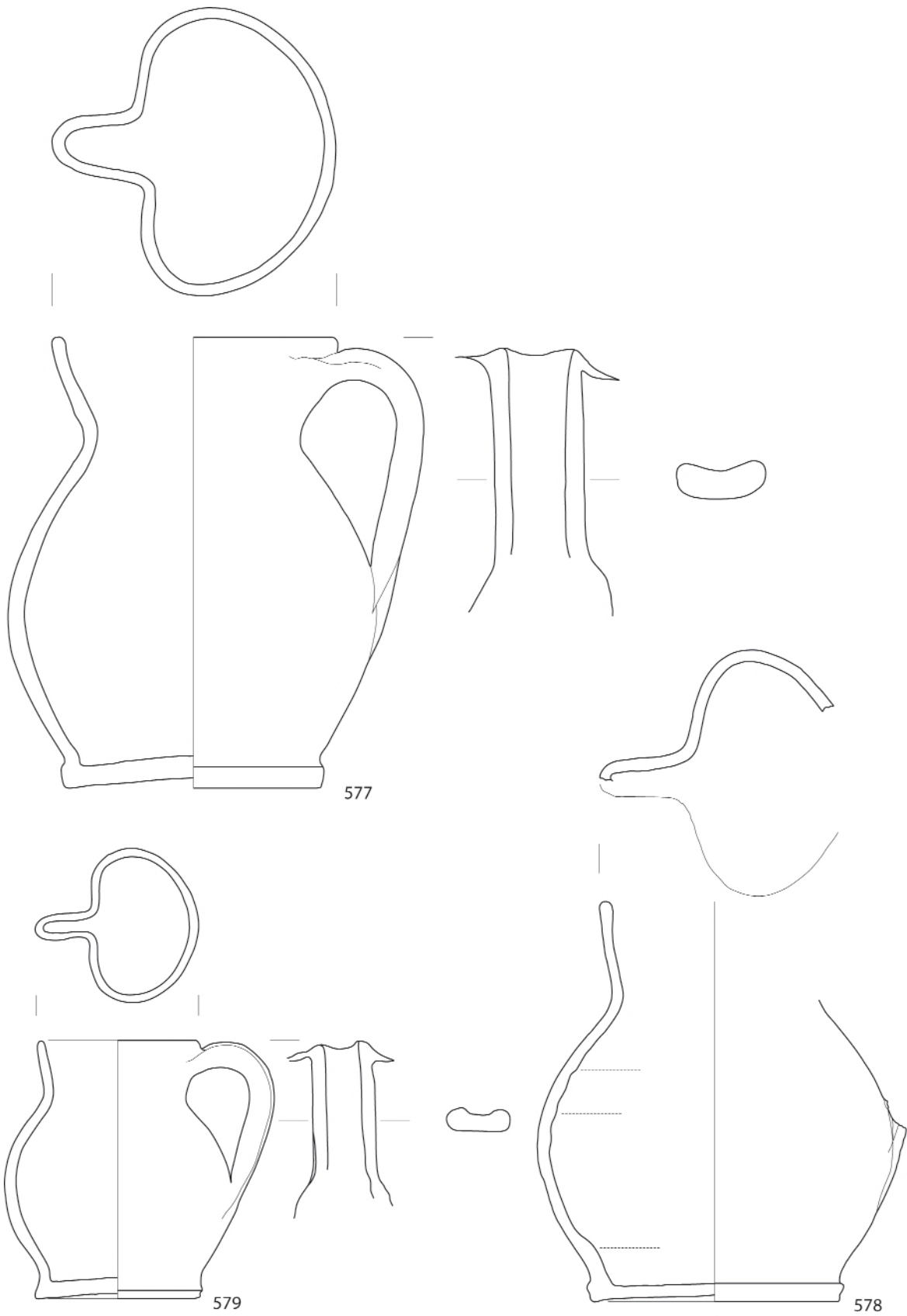
Ročka iz zelo fino zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve, z belim glinenim premazom. Polizdelek. Pr. u. 5,3 cm, pr. d. 5,6 cm, v. 8,8 cm.

579 M 1:2

578 SE 976, 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6833.

Ročka iz zelo fino zrnate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, sive barve, z belim glinenim premazom. Na notranji površini kaplje rjavega lošča, na zunanji površini sive lise. Polizdelek. Pr. d. 8,7 cm, v. 13,7 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

580 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 1617.

Ročka iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve, z belim glinenim premazom. Polizdelek. Pr. u. 5,8 cm, pr. d. 5,1 cm, v. 8,3 cm.

581 SE 968, 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6621.

Ročka iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, svetlo rdeče barve, z belim glinenim premazom. Polizdelek. Pr. u. 5,7 cm, pr. d. 5,1 cm, v. 9,9 cm.

582 SE 968, 976, 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6622.

Ročka iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Notranja površina ima bel glinen premaz. Zunanja površina poslikana v modri in rumeni barvi, čez poslikavo nanesen prozoren lošč. Poslikava in lošč slabo ohranjena. Pr. u. 5,3 cm, pr. d. 5,1 cm, v. 8,6 cm.

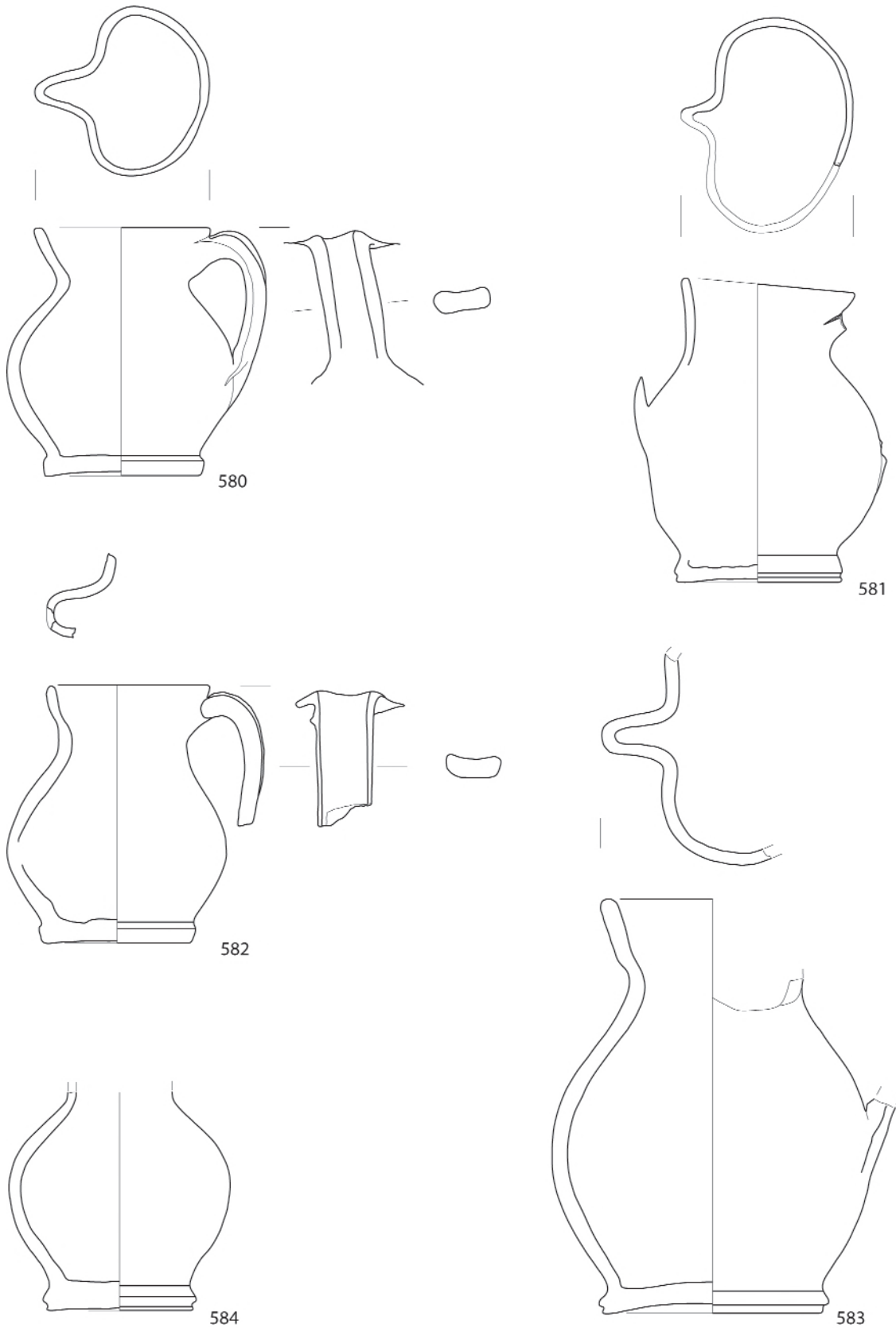
583 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 1623.

Ročka iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, svetlo rdeče barve, z belim glinenim premazom. Zunanja površina poslikana v modri, zeleni, rumeni in vijolično-rjavi barvi, čez poslikavo nanesen prozoren lošč. Pr. d. 8,3 cm, v. 13,8 cm.

584 SE 976, 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6623.

Odl. dna in ostenja ročke iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, svetlo rdeče barve, z belim glinenim premazom. Polizdelek. Pr. d. 5,1 cm, ohr. v. 7,3 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

585 SE 904, SE 976, SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6624.

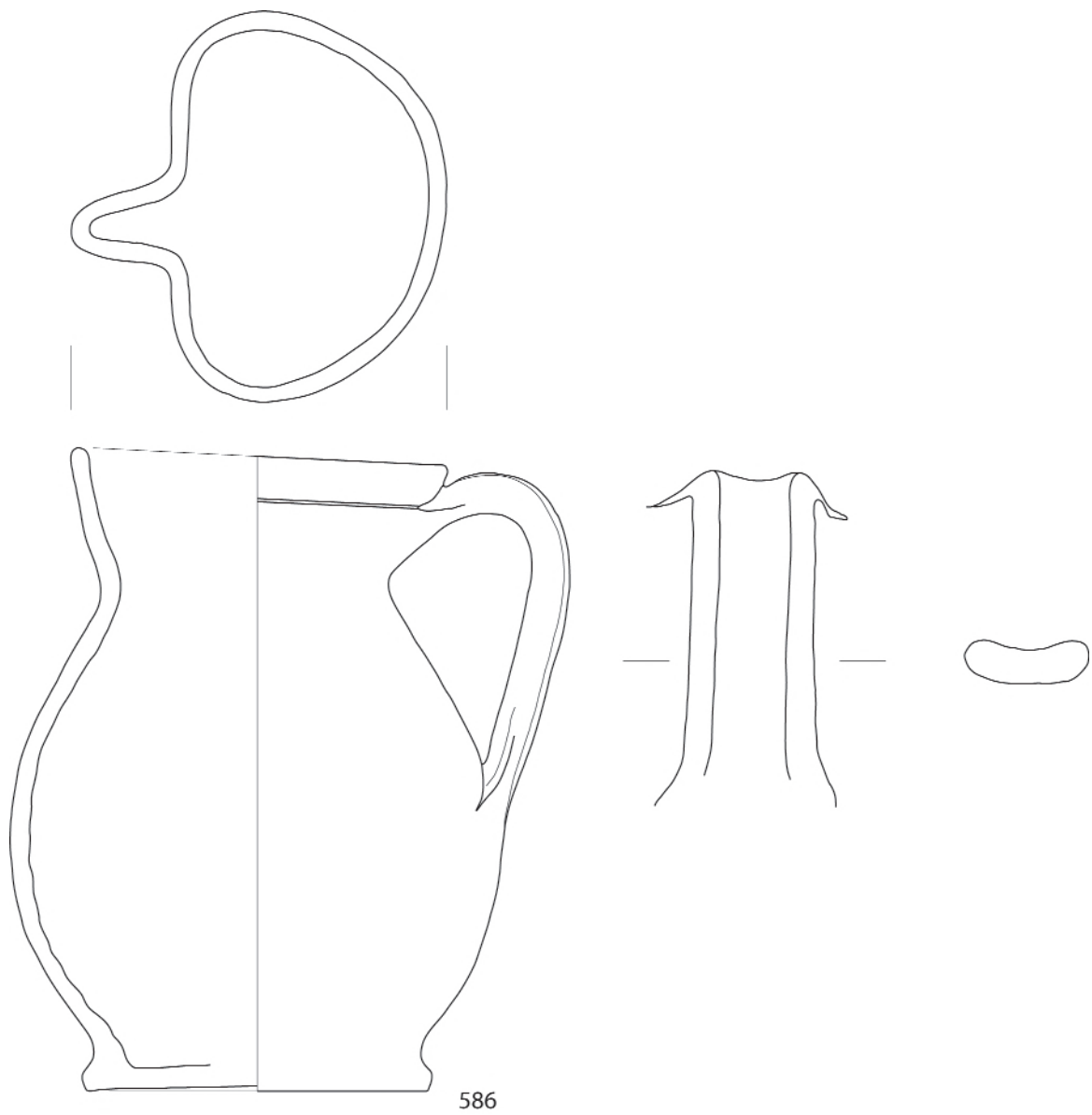
Ročka iz zelo fino zrnate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, svetlo rdeče barve, z belim glinenim premazom. Polizdelek. Pr. u. 12,8 cm, pr. d. 10,3 cm, v. 20,4 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Keramika, M 1 : 2.

586 SE 904, SE 968, SE 976, SE 982; Lov. dvorec, prostor
1. Inv. št. KrK 6625.

Ročka iz zelo fino zrnate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, svetlo rdeče barve, z belim glinenim premazom. Na zunanji površini siva lisa. Polizdelek. Pr. u. 10,6 cm, pr. d. 9,9 cm, v. 16,8 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Keramika, M 1 : 2.

587 SE 976, SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8663.

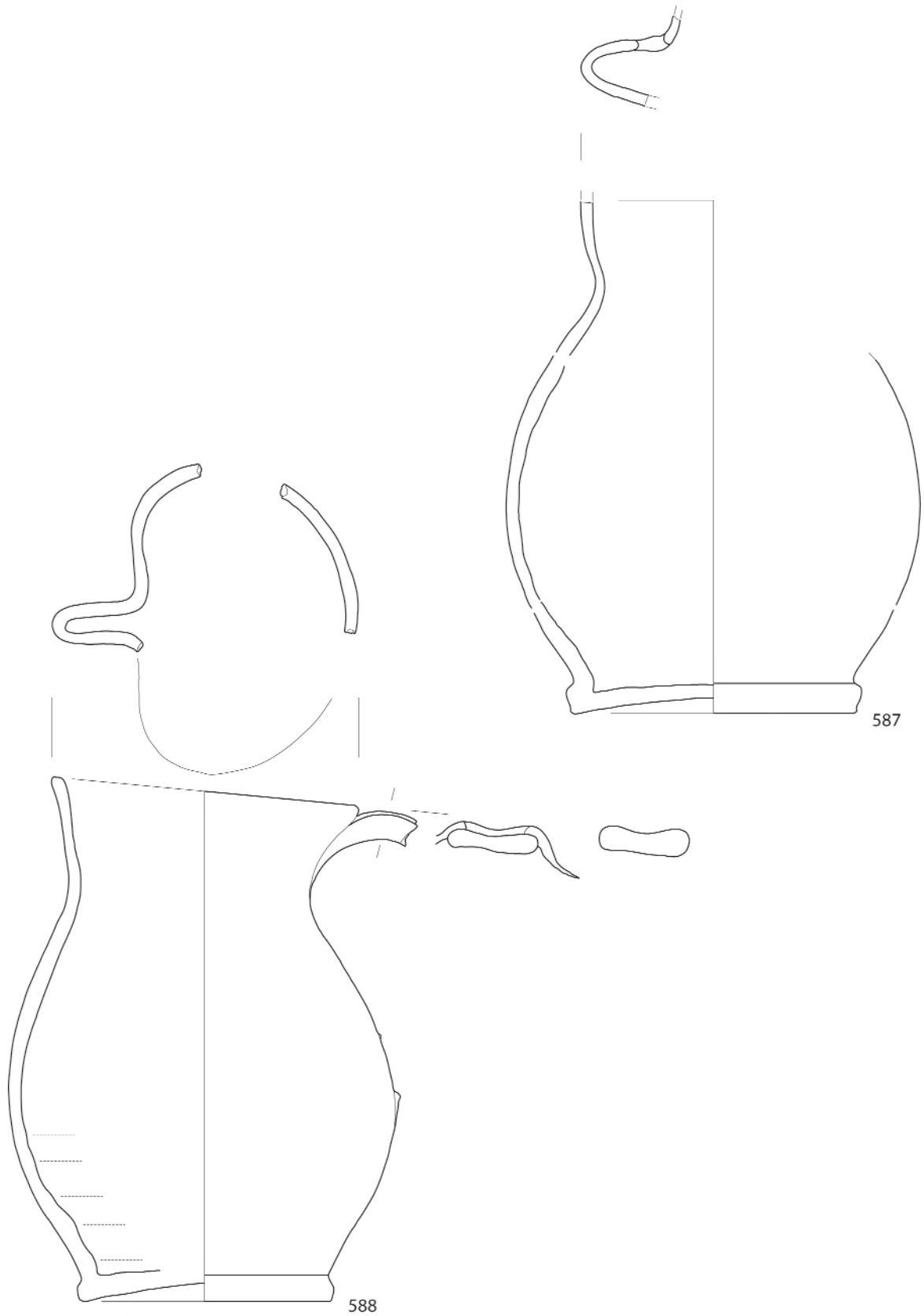
Ročka iz zelo fino zrnate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, rdečkaste (rožnate) barve. Notranja in zunanja površina imata bel glinen premaz. Polizdelek. Pr. d. 9,9 cm, v. 17,3 cm.

588 SE 904, SE 976, SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8664.

Ročka iz zelo fino zrnate lončarske mase, redukcijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, sive barve, z belim glinenim premazom. Zunanja površina poslikana v modri in zeleni barvi, čez poslikavo nanesen prozoren lošč. Črepinja je zasintrana - previsoka temperatura žganja. Polizdelek. Pr. u. 10,2 cm, pr. d. 8,6 cm, v. 17,2 cm.

588 M 1:2

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

589 SE 904, SE 968, SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6834.

Odl. roba ustja in ostenja ročke iz zelo finozrnate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve, z belim glinenim premazom. Polizdelek. Pr. u. 9,9 cm, ohr. v. 17 cm.

590 SE 968, SE 976, SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8665.

Ročka iz zelo finozrnate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, sive barve, z belim glinenim premazom. Na zunanji površini sive lise. Polizdelek. Pr. u. 9,9 cm, pr. d. 9,6 cm, v. 17,2 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

591 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8666.

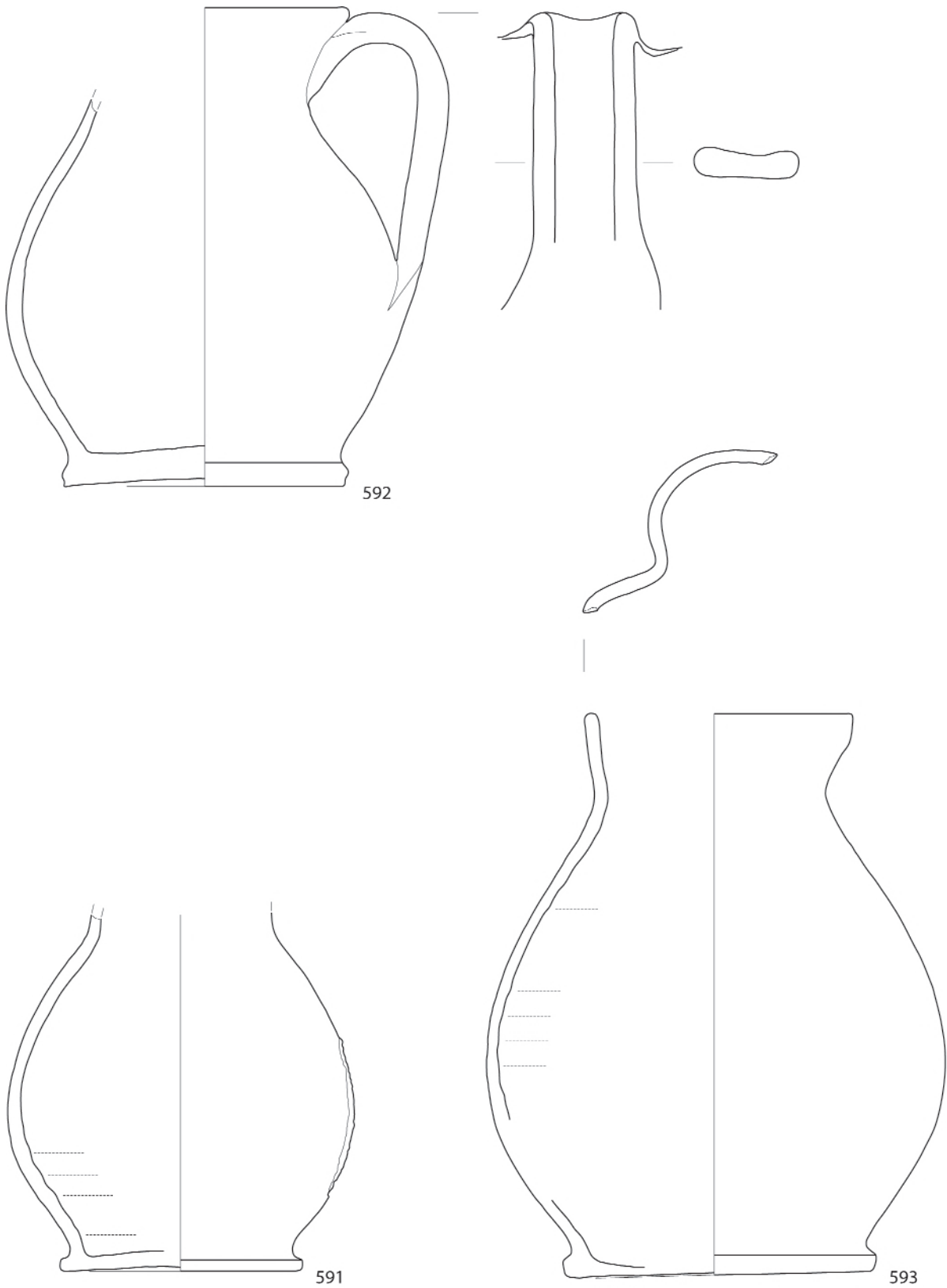
Odl. dna in ostenja ročke iz zelo finoizrnatne lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, blede rjave barve, z belim glinenim premazom. Polizdelek. Pr. d. 8,1 cm, ohr. v. 11,9 cm.

592 SE 976, 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8667.

Ročka iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, svetlo rdeče barve, z belim glinenim premazom. Ostenje deformirano, razpokalo med žganjem. Polizdelek. Pr. d. 9,3 cm, v. 16,1 cm.

593 SE 904, 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8668.

Ročka iz zelo finoizrnatne lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, blede rjave barve, z belim glinenim premazom. Polizdelek. Pr. u. 8,9 cm, pr. d. 10,5 cm, v. 18,9 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

594 SE 976, SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8669.

Ročka iz zelo fino zrnate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, svetlo sive barve, z belim glinenim premazom. Na zunanji površini sive lise. Polizdelek. Pr. d. 9,2 cm, v. 16,1 cm.

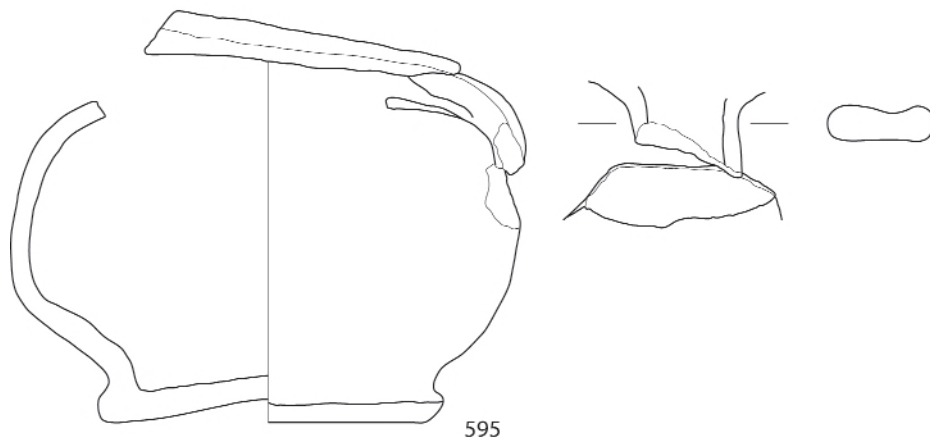
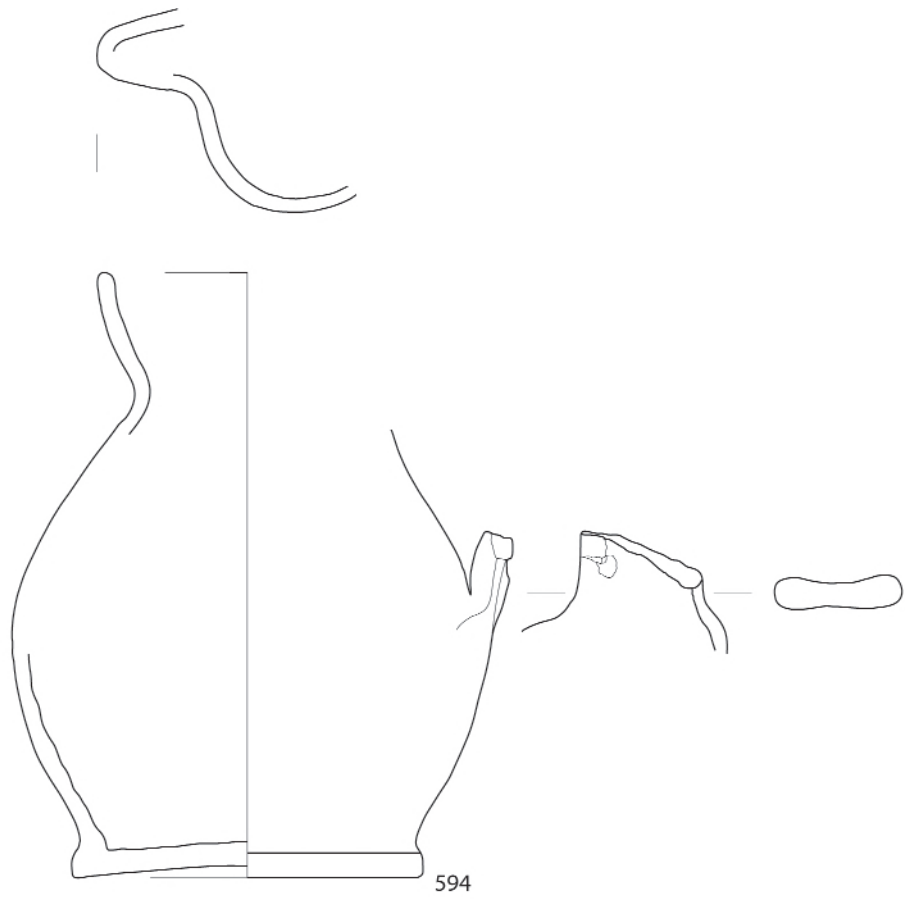
595 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8670.

Ročka iz zelo fino zrnate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, sive barve, z belim glinenim premazom. Posoda deformirana zaradi previsoke temperature žganja. Polizdelek. Pr. d. 9,1 cm, v. 10,5 cm.

596 SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 1619.

Odl. ročke iz fino zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve. Zunanja površina ima bel glinen premaz. Na osrednjem delu obroba medaljona v temno rjavi barvi. Na obeh straneh medaljona palmeti, ena v temno rjavi barvi, pri drugi je barva odluščena. Notranjost medaljona okrašena s poševnimi črtami v temno rjavi in zeleni barvi. V pravokotnih poljih med črtami pike v oker barvi. Glazura in barva poslikave mehurčkasti zaradi previsoke temperature žganja. Polizdelek. Ohr. v. 9,8 cm, pr. u. 6,4 cm.

Vrči

597 SE 968, SE 976, SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8671.

Odl. roba ustja in ostenja vrča iz zelo finozrnate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve, z belim glinenim premazom. Zunanja površina poslikana v rumeni, modri, zeleni in rjavi barvi, s prozornim loščem. Pr. u. 9,2 cm, ohr. v. 15 cm.

597 M 1:2

598 SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8672.

Odl. roba ustja in ostenja vrča iz zelo finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve, loščena z barvno krijočim loščem rjavo oker barve. Pr. u. 14,2 cm, ohr. v. 4,1 cm.

Čaša

599 SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 1624.

Čaša iz zelo finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve, z belim glinenim premazom. Polizdelek. Pr. d. 6,3 cm, ohr. v. 8,7 cm.

599 M 1:2

Pokrovi

600 SE 968; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6639.

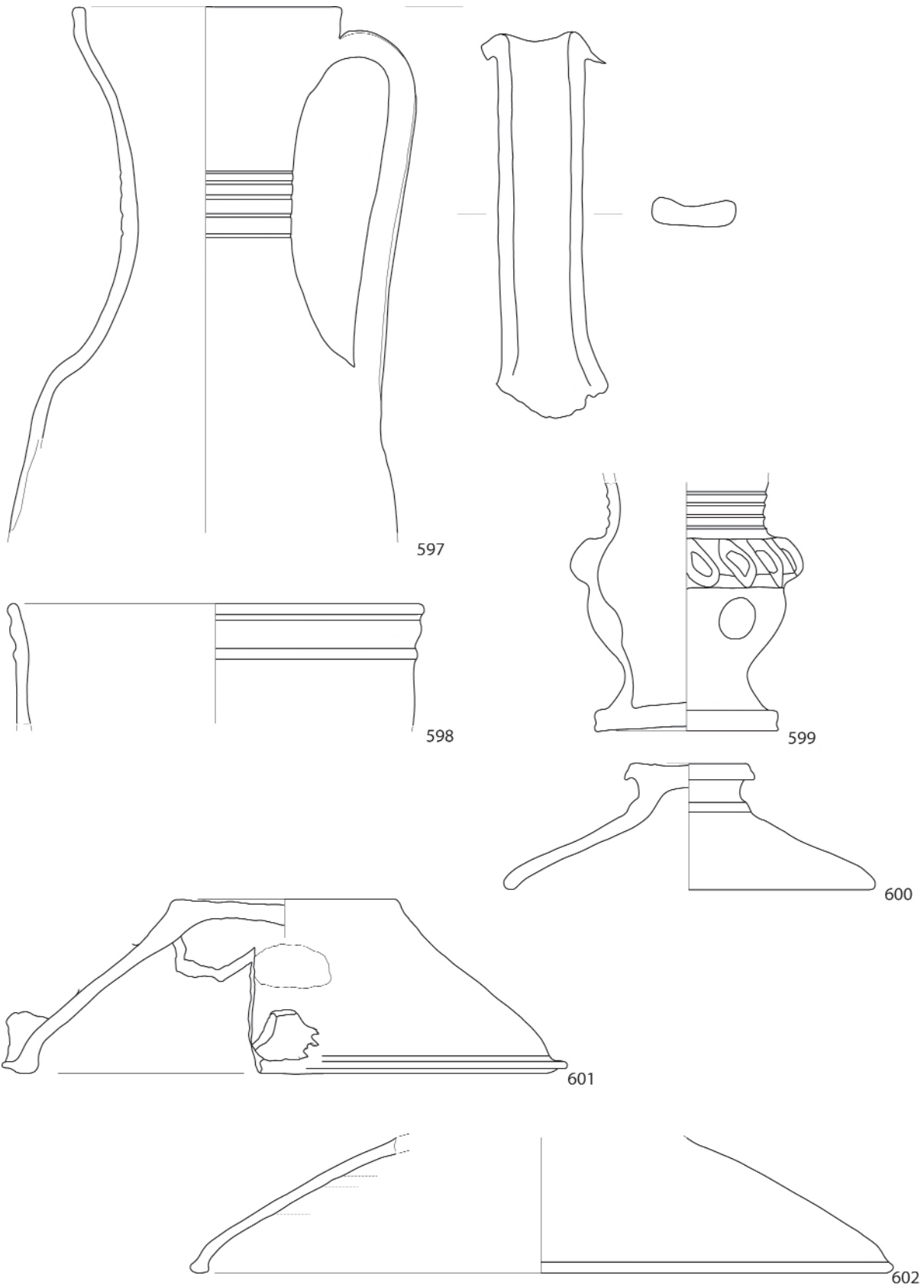
Pokrov iz finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve, s sivo črnimi lisami, verjetno z ostanki hrane. Pr. u. 12,6 cm, v. 4,4 cm, pr. dr. 4 cm.

601 SE 968, 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6640.

Pokrov iz finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja dimljen, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Na ostenju ohranjena nastavka za ročaja. Pr. u. 18,2 cm, v. 6 cm.

602 SE 968, 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6641.

Pokrov iz finozrnate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, v zaključku žganja dimljen, izjemno trd. Notranja površina polirana, zunanja brisana, obe sive barve. Pr. u. 48,6 cm, ohr. v. 9,4 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, 597–601 M 1 : 2; 602 M 1 : 4.

603 SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6642.

Odl. roba ustja in ostenja pokrova iz finoizrnatne lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, v zaključku žganja dimljen, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Rob ustja členjen s paličko. Ohr. dl. 2,6 cm, ohr. š. 8,6 cm.

604 SE 976, SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6643.

Odl. držaja in ostenja pokrova iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja dimljen, izredno trd. Površina brisana, notranja površina sive barve, zunanja blede rjave barve. Na notranji površini sivo črne lise, na zunanji sive lise. Pr. dr. 5,2 cm, ohr. v. 4,9 cm.

605 SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6644.

Odl. držaja in ostenja pokrova iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rdečkaste (rožnate) barve. Pr. dr. 2,3 cm, ohr. v. 2,8 cm.

Skodele, krožniki in sklede

606 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6645.

Odl. roba ustja in ostenja sklede (?) iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, svetlo rdeče barve, loščena z barvno krijočim loščem rdeče rjave barve. Pr. u. 17,7 cm, ohr. v. 3,7 cm.

607 SE 968, SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6646.

Skleda iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Posoda okrašena s kanelurami in valovnico na ostenju, ohranjena nastavka za ročaja. Na zunanji površini vidni prstni odtisi. Pr. u. 36 cm, pr. d. 20 cm, v. 15 cm.

608 SE 904, SE 976, SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6647.

Skleda iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Notranja površina loščena z barvno krijočim loščem rjavo oker barve, na zunanji razmazane kapljice lošča. Pr. u. 16,5 cm, pr. d. 16,7 cm, v. 10,4 cm.

609 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6648.

Skodela iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim in rastlinskim okrasom. Posoda je deformirana, premaz ima modrikast ton. Polizdelek. Pr. u. 19,8 cm, pr. d. 9,6 cm, v. 7,4 cm.

610 SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6649.

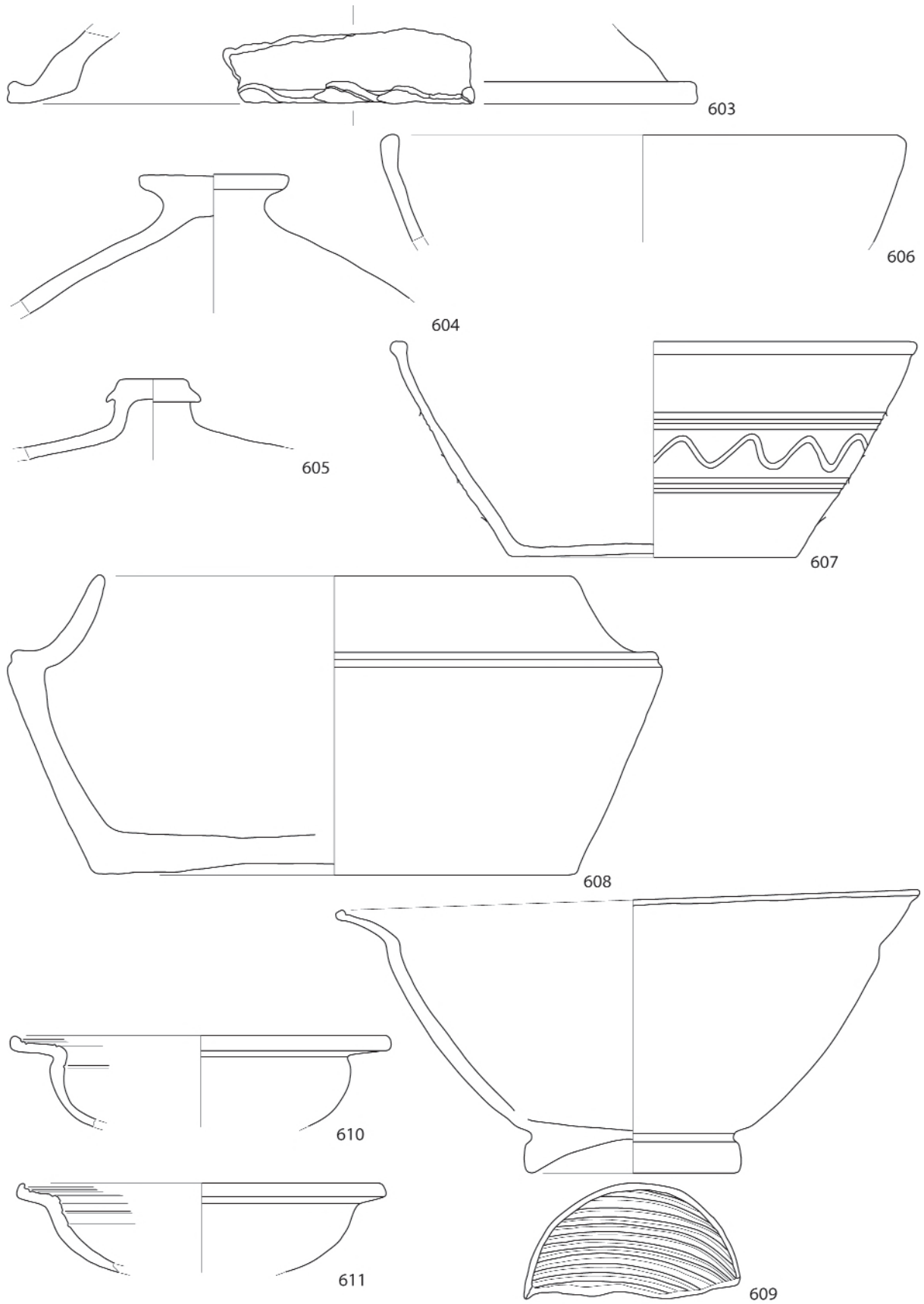
Odl. roba ustja in ostenja sklede iz zelo finoizrnatne lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, rdečkaste (rožnate) barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 12,9 cm, ohr. v. 3,2 cm.

611 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6650.

Odl. roba ustja in ostenja sklede iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 12,4 cm, ohr. v. 3,1 cm.

608 M 1:2

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, 603–606, 608–611 M 1 : 2, 607 M 1 : 4.

612 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6651.

Odl. roba ustja in ostenja skleda iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, rdečkaste (rožnate) barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim živalskim in geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 25,9 cm, ohr. v. 5,3 cm.

613 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8673.

Skleda iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 15,2 cm, pr. d. 5,6 cm, ohr. v. 4,3 cm.

614 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6654.

Skleda iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim živalskim in geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 24 cm, pr. d. 6,6 cm, rek. v. 6,6 cm.

615 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6652.

Odl. roba ustja in ostenja skleda iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim živalskim in geometrijskim okrasom. Posoda rahlo deformirana. Polizdelek. Pr. u. 22,3 cm, ohr. v. 5,6 cm.

616 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6655.

Skleda iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim in živalskim (?) okrasom. Polizdelek. Pr. u. 13,1 cm, pr. d. 5,8 cm, v. 3,8 cm.

617 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6656.

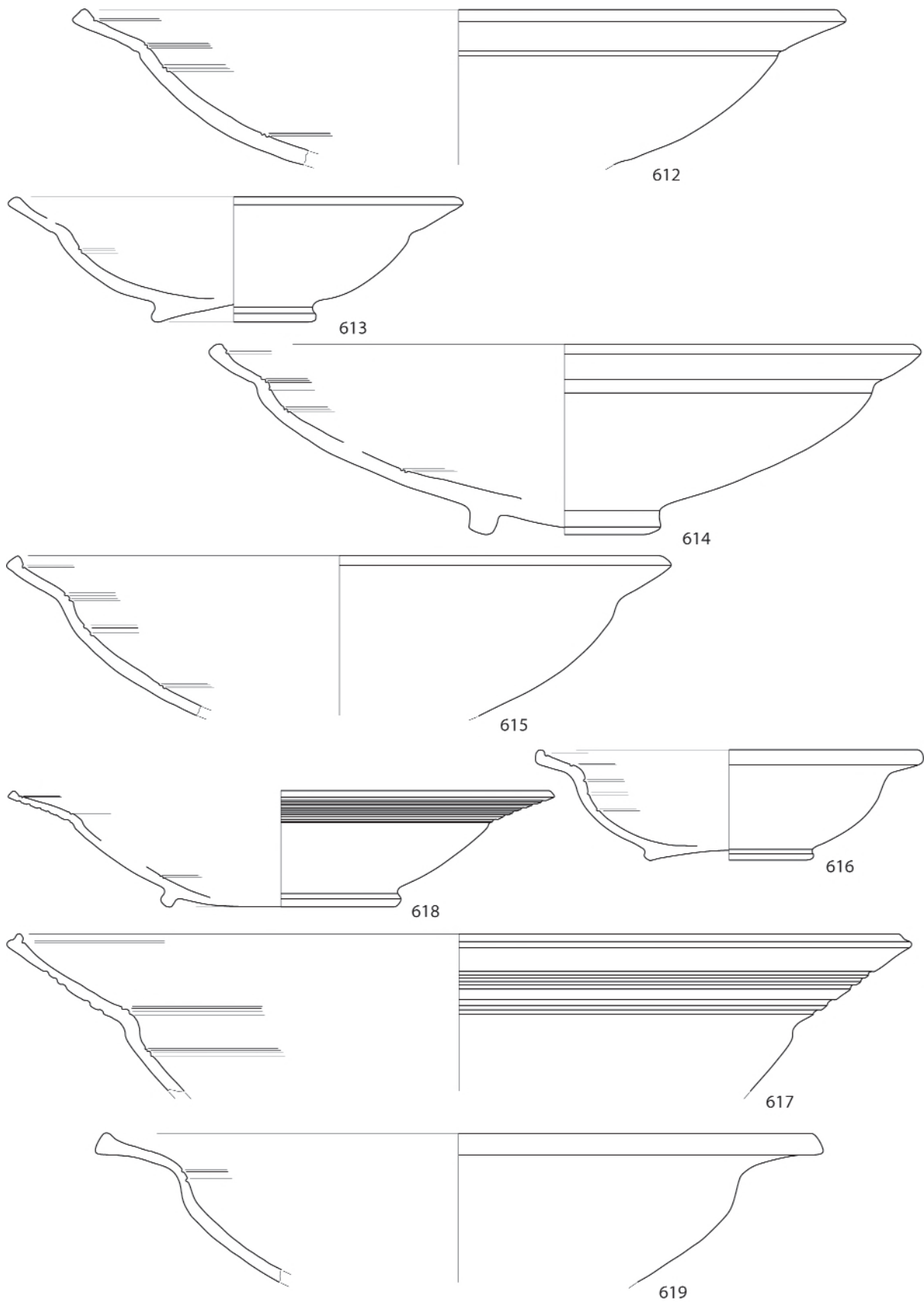
Odl. roba ustja in ostenja skleda iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 30,4 cm, ohr. v. 5,5 cm.

618 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 2740.

Skleda iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim živalskim, rastlinskim in geometrijskim okrasom. Premaz ima modrikast ton. Polizdelek. Pr. u. 37,2 cm, pr. d. 16,6 cm, rek. v. 8 cm.

619 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6658.

Odl. roba ustja in ostenja skleda iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, rdečkaste (rožnate) barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Na zunanji površini rjava lisa. Polizdelek. Pr. u. 24,2 cm, ohr. v. 5,2 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, 612–617, 619 M 1 : 2; 618 M 1 : 4.

620 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 2738.

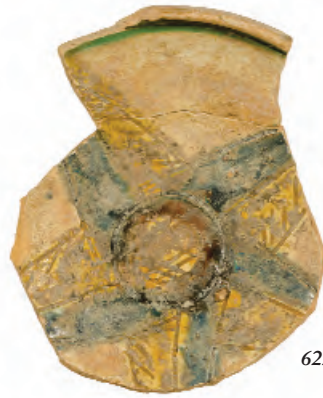
Skleda iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, svetlo rdeče barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Rob ustja deformiran. Polizdelek. Pr. u. 25,3 cm, pr. d. 7,3 cm, rek. v. 7,8 cm.

620 M 1:2

622 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 2730.

Skleda iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim rastlinskim okrasom, poslikan v vijolični, modri, rumeni in zeleni barvi pod prozornim loščem. Pr. u. 11,3 cm, pr. d. 6 cm, v. 3,5 cm.

622 M 1:2

621 SE 976, SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 2729.

Skleda iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, svetlo rdeče barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim rastlinskim okrasom, poslikan v rumeni, zeleni in modri barvi pod prozornim loščem. Na zunanji površini kapljice lošča. Pr. u. 9,7 cm, pr. d. 5 cm, v. 3 cm.

621 M 1:2

623 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6659.

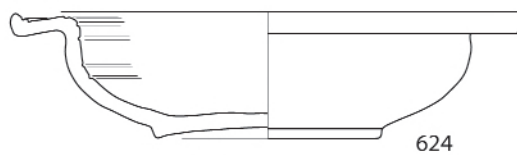
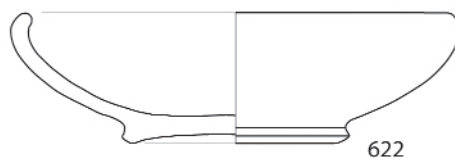
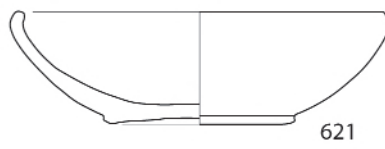
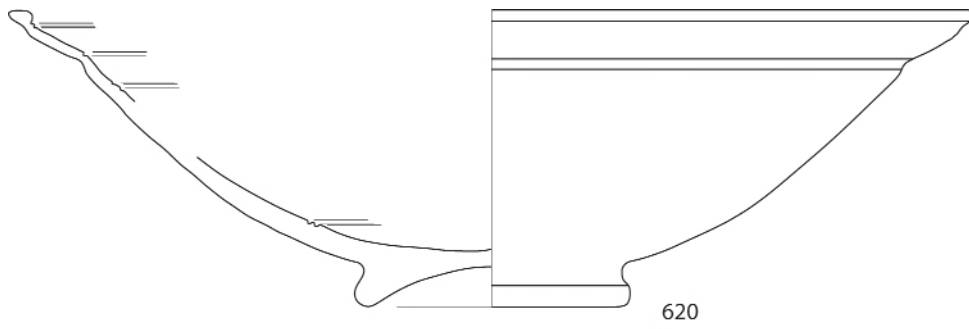
Odl. roba ustja in ostenja skleda iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Posoda žgana pri previsoki temperaturi. Polizdelek. Pr. u. 21,8 cm, ohr. v. 4,1 cm.

624 SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 1625.

Skleda iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim živalskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 13,4 cm, pr. d. 5,9 cm, v. 3,3 cm.

624 M 1:4

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

625 SE 976, SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6660.

Skleda iz zelo finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim ženskim portretom. Polizdelek. Pr. u. 15,4 cm, pr. d. 6,8 cm, v. 4,2 cm.

625 M 1:4

626 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6661.

Odl. dna in ostenja skleda iz zelo finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim rastlinskim okrasom. Polizdelek. Pr. d. 8 cm, ohr. v. 5,7 cm.

627 SE 904, 968, 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6662.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika iz zelo finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim in živalskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 31,4 cm, ohr. v. 3,3 cm.

628 SE 968; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6663.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika iz zelo finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 40 cm, ohr. v. 4 cm.

629 SE 904, 968; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 2733.

Krožnik iz zelo finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom in ženskim portretom. Polizdelek. Pr. u. 26,6 cm, pr. d. 11,4 cm, v. 4,9 cm.

629 M 1:4

630 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6664.

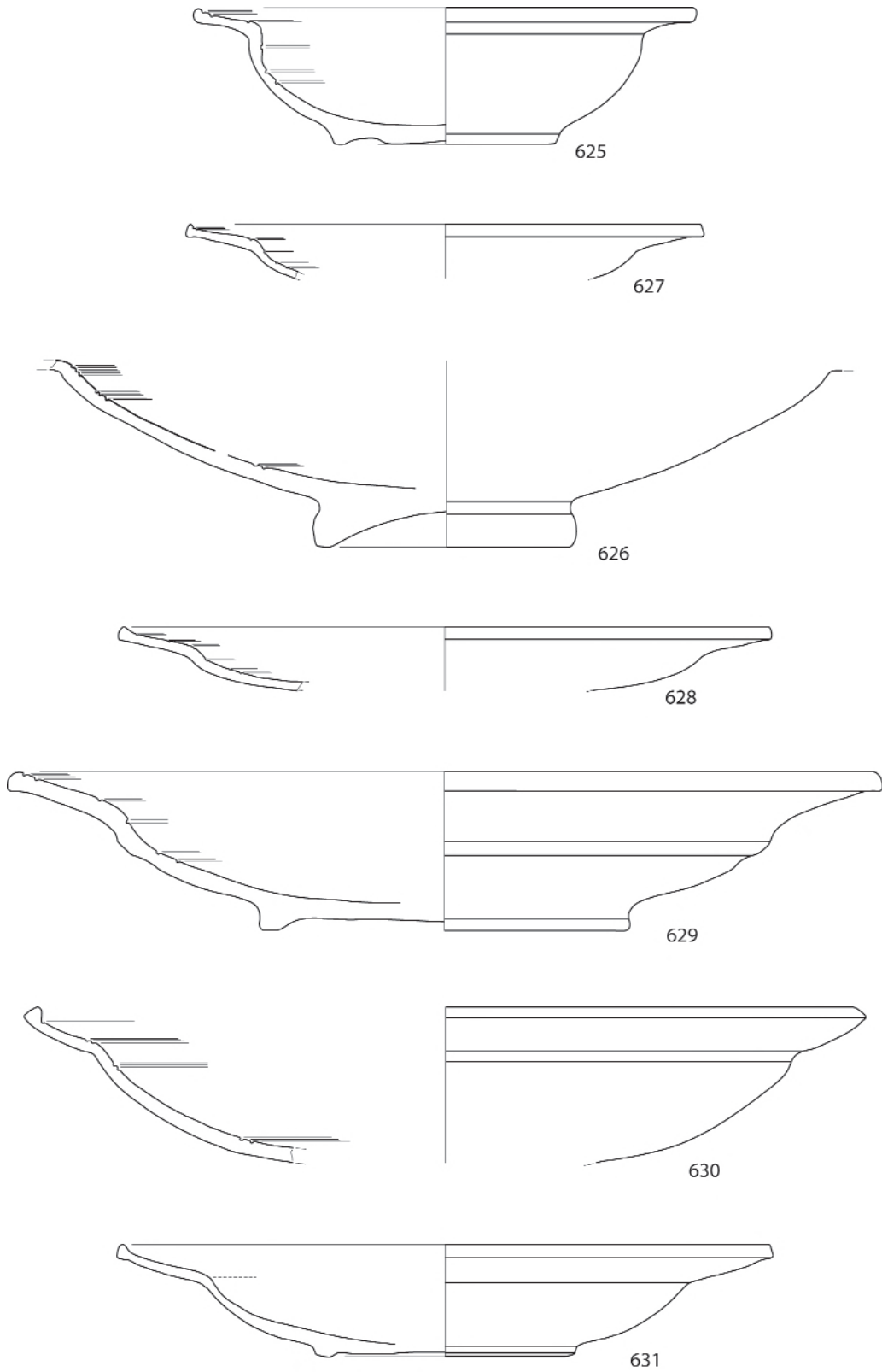
Odl. roba ustja in ostenja krožnika iz zelo finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 25,3 cm, ohr. v. 4,3 cm.

631 SE 904, SE 968, SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6671.

Krožnik iz zelo finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim in rastlinskim okrasom ter moškim portretom v rumeni, modri, zeleni in vijolično-rjavi barvi pod prozornim loščem. Pr. u. 40 cm, 16 cm, v. 6,9 cm.

631 M 1:4

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, 625, 626, 629, 630 M 1 : 2, 627, 628, 631 M 1 : 4.

632 SE 904, 968, 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 2731.

Krožnik iz zelo fino zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim motivom. V osrednjem nerazpoznaven okras, poslikan v vijolično-rjavi, zeleni, modri in rumeni barvi pod prozornim loščem. Pr. u. 39,8 cm, pr. d. 15,8 cm, v. 5,9 cm.

632 M 1:4

633 SE 968, 976, 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6672.

Krožnik iz zelo fino zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim rastlinskim in geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 23,8 cm, pr. d. 9,1 cm, v. 4,1 cm.

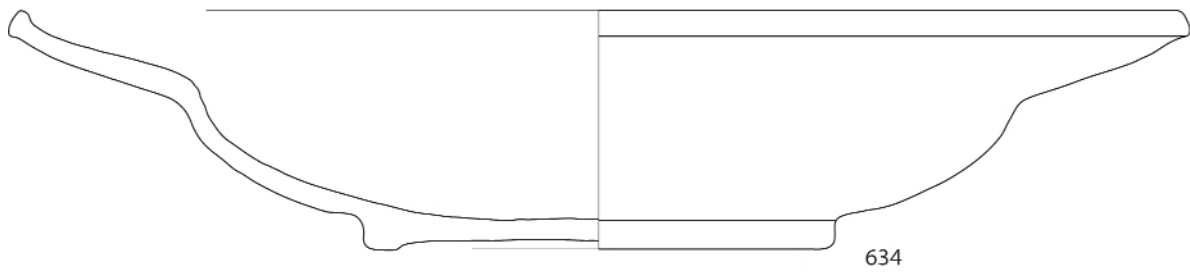
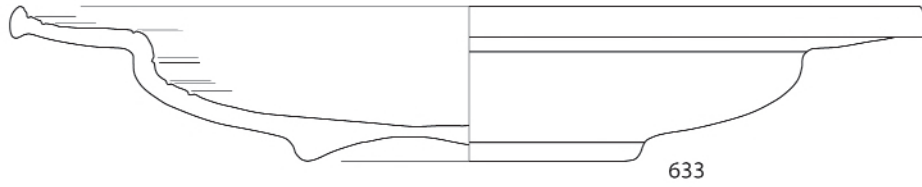
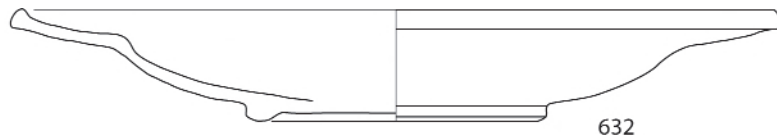
633 M 1:4

634 SE 968, 976, 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6673.

Krožnik iz zelo fino zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rožnato rdečkaste. V notranjosti bel glinen premaz. Pod prozornim loščem je na ustju naslikan koncentrični krog v temno rjavi barvi, na spodnjem delu roba ustja koncentričen krog v zeleni barvi. Med krogoma polja razdeljena z dvema navpičnima črtama v ultramarin barvi, med njima navpična črta v oker barvi. Vmesna širša polja so okrašena s štirimi vodoravnimi črtami v temno rjavi barvi. Na ostenju pod robom ustja koncentrični krog v temno rjavi barvi. V osrednjem delu krožnika motiv ženske figure v temno rjavi, oker, zeleni in ultramarin barvi. Pr. u. 30,6 cm, pr. d. 12,5 cm, v. 6,3 cm.

634 M 1:4

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, 632 M 1 : 4, 633, 634 M 1 : 2.

635 SE 976, SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6674.

Krožnik iz zelo finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina rožnato rdečkaste barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim rastlinskim in geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 23,9 cm, pr. d. 9 cm, v. 4,5 cm.

635 M 1:4

636 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6675.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika iz zelo finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim rastlinskim in geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 30 cm, ohr. v. 4,2 cm.

637 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6676.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika iz zelo finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Na notranji in zunanji površini kapljice zelenega lošča. Polizdelek. Pr. u. 27 cm, ohr. v. 2,9 cm.

638 SE 968, SE 976, SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6677.

Krožnik iz zelo finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim živalskim in geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 29 cm, rek. v. 4,5 cm.

639 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6678.

Odl. dna in ostenja krožnika iz zelo finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim motivom. Premaz ima modrikast ton. Polizdelek. Pr. d. 14,2 cm, ohr. v. 4,8 cm.

640 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6679.

Odl. dna in ostenja krožnika iz zelo finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Posoda je deformirana. Polizdelek. Pr. d. 14 cm, ohr. v. 4,2 cm.

641 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6870.

Odl. ostenja krožnika ali sklede iz finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. V notranjosti bel glinen premaz in s kaneluro izrisan trilisten cvet, ki je z dvema vzporednima kanelurama povezan z dvema koncentričnima krogoma, znotraj katerih je s štirimi kanelurami izrisana mreža. S koncentričnimi krogi so povezani še trije pari vzporednih kaneliranih linij. En par linij se zaključuje s cvetnim listom. Cvet je obrobljen z dvema poševnima kanelurama na vsaki strani. Polizdelek. Vel. 3,8 × 4 cm.

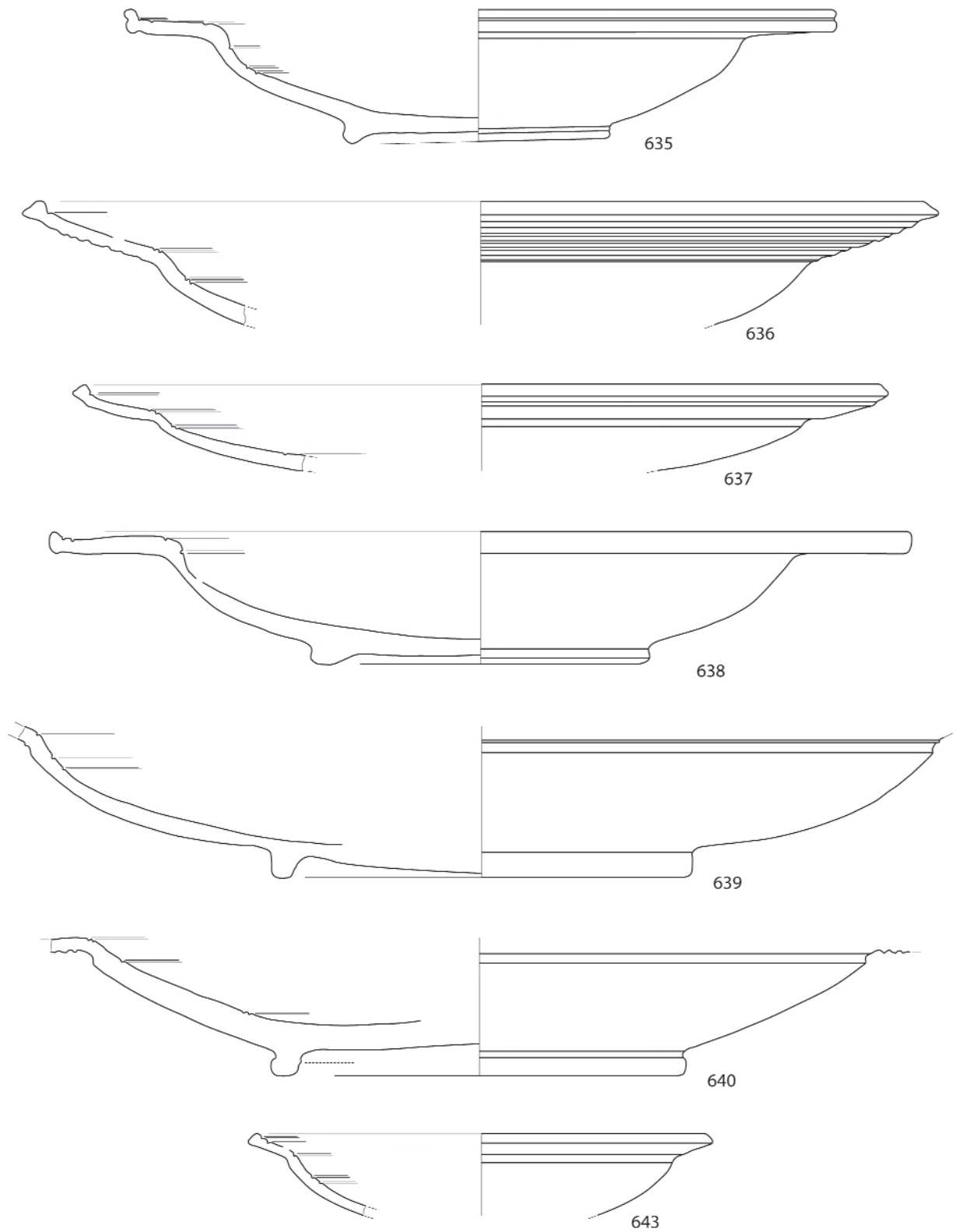
641 M 1:2

642 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 2737.

Dva odl. ostenja krožnika ali sklede iz finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave. V notranjosti bel glinen premaz in s kaneluro upodobljen želod, pod njim dve vzporedni koncentrični kaneluri. Polizdelek. Vel. 6,2 × 5,6 cm, vel. 2,1 × 3,2 cm.

643 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6680.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim živalskim in geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 15,2 cm, ohr. v. 2,8 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

644 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 7002.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana svetlo rdeče barve. V notranjosti bel glinen premaz in prozoren premaz. Pod ustjem linija v rjavi barvi. Na robu ustja rastlinski motiv v modro zeleni, rumeni in rjavo oker barvi, pod njim liniji v zeleni in oranžno rjavi barvi. Na ostenju rastlinski motiv v sivo zeleni in rumeni barvi ter mrežast motiv v zeleni barvi. Rek. Pr. u. 40 cm, ohr. v. 9,4 cm.

644 M 1:2

645 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 7003.

4 odl. ostenja in dna sklede ali krožnika iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgani, izredno trdi. Površina brisana, rjave barve. V notranjosti krog v modri barvi, na dnu z rdečo barvo upodobljen ptič, pod njim debelejša zelena linija. Lošč je prežgan in mehurčkast, posledica žganja pri previsoki temperaturi. Pr. d. 7,6 cm, ohr. v. 3,3 cm.

645 M 1:2

646 SE 976, SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6835.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rdečkaste (rožnate) barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 20,8 cm, ohr. v. 3,4 cm.

647 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6682.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Posoda rahlo deformirana. Polizdelek. Pr. u. 36,8 cm, ohr. v. 1,6 cm.

648 SE 968; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6683.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 27,6 cm, ohr. v. 5,9 cm.

649 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6684.

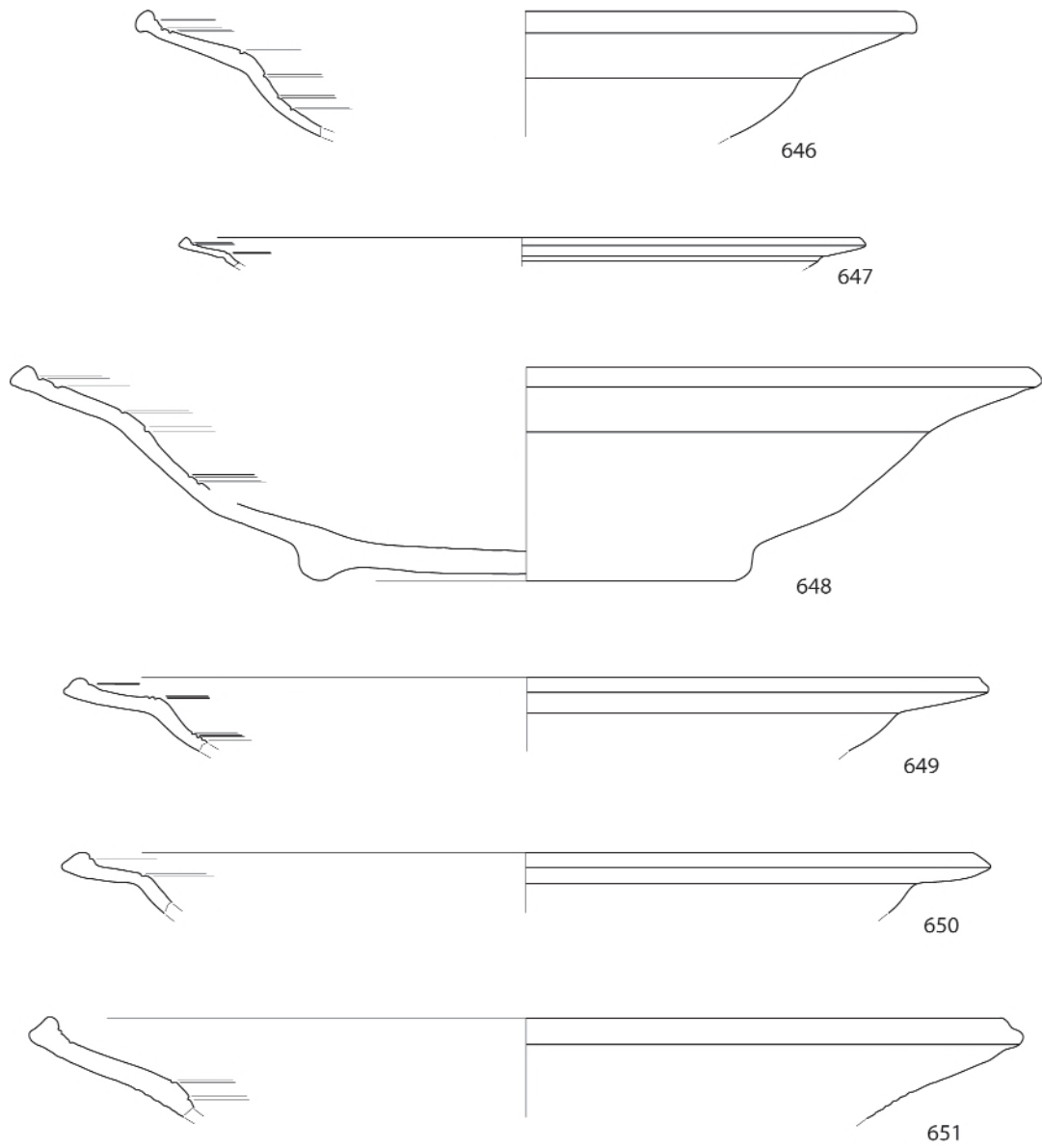
Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 25 cm, ohr. v. 1,9 cm.

650 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6685.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 24,4 cm, ohr. v. 1,6 cm.

651 SE 976, SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6681.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 26,2 cm, ohr. v. 2,8 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, 644–646, 648–652 M 1 : 2; 647 M 1 : 4.

652 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6838.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 17,8 cm, ohr. v. 1,9 cm.

653 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6686.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 26 cm, ohr. v. 2,6 cm.

654 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6687.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 20,6 cm, ohr. v. 1,6 cm.

655 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8674.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 24,6 cm, ohr. v. 1 cm.

656 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6691.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 20,6 cm, ohr. v. 2,3 cm.

657 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6693.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Posoda je deformirana, premaz ima modrikast ton. Polizdelek. Pr. u. 27 cm, ohr. v. 1,5 cm.

658 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6694.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 23,3 cm, ohr. v. 4,2 cm.

659 SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6695.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 21 cm, ohr. v. 1,9 cm.

660 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6696.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim rastlinskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 28,4 cm, ohr. v. 4,1 cm.

661 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6697.

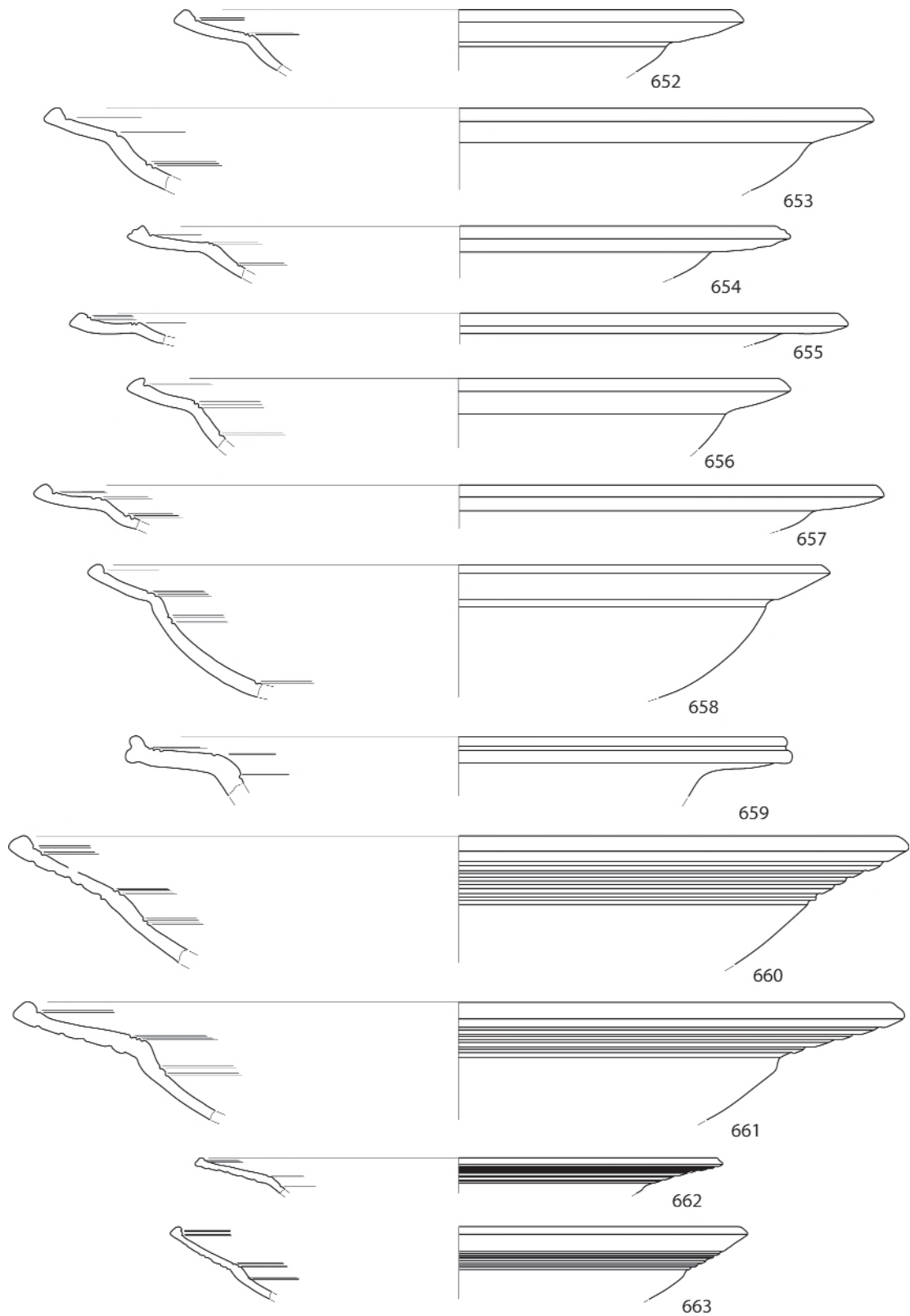
Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz in vrezan geometrijski in rastlinski okras. Polizdelek. Pr. u. 28 cm, ohr. v. 3,8 cm.

662 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6698.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 33,4 cm, ohr. v. 2,3 cm.

663 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6699.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Premaz ima modrikast ton. Polizdelek. Pr. u. 36,4 cm, ohr. v. 4,7 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, 652–661 M 1 : 2; 662, 663 M 1 : 4.

664 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6700.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 33 cm, ohr. v. 1,1 cm.

665 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 2734.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 34,2 cm, ohr. v. 3,6 cm.

666 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6707.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim in rastlinskim okrasom. Posoda deformirana. Polizdelek. Pr. u. 27 cm, ohr. v. 5,7 cm.

666 M 1:2

667 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6708.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 33 cm, ohr. v. 1,9 cm.

668 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6709.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rdečkaste (rožnate) barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 26 cm, ohr. v. 2,6 cm.

669 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6710.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 34,8 cm, ohr. v. 2,1 cm.

670 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6711.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim rastlinskim okrasom. Polizdelek. Ohr. v. 2,4 cm.

671 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6712.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Ohr. v. 1,6 cm.

672 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6713.

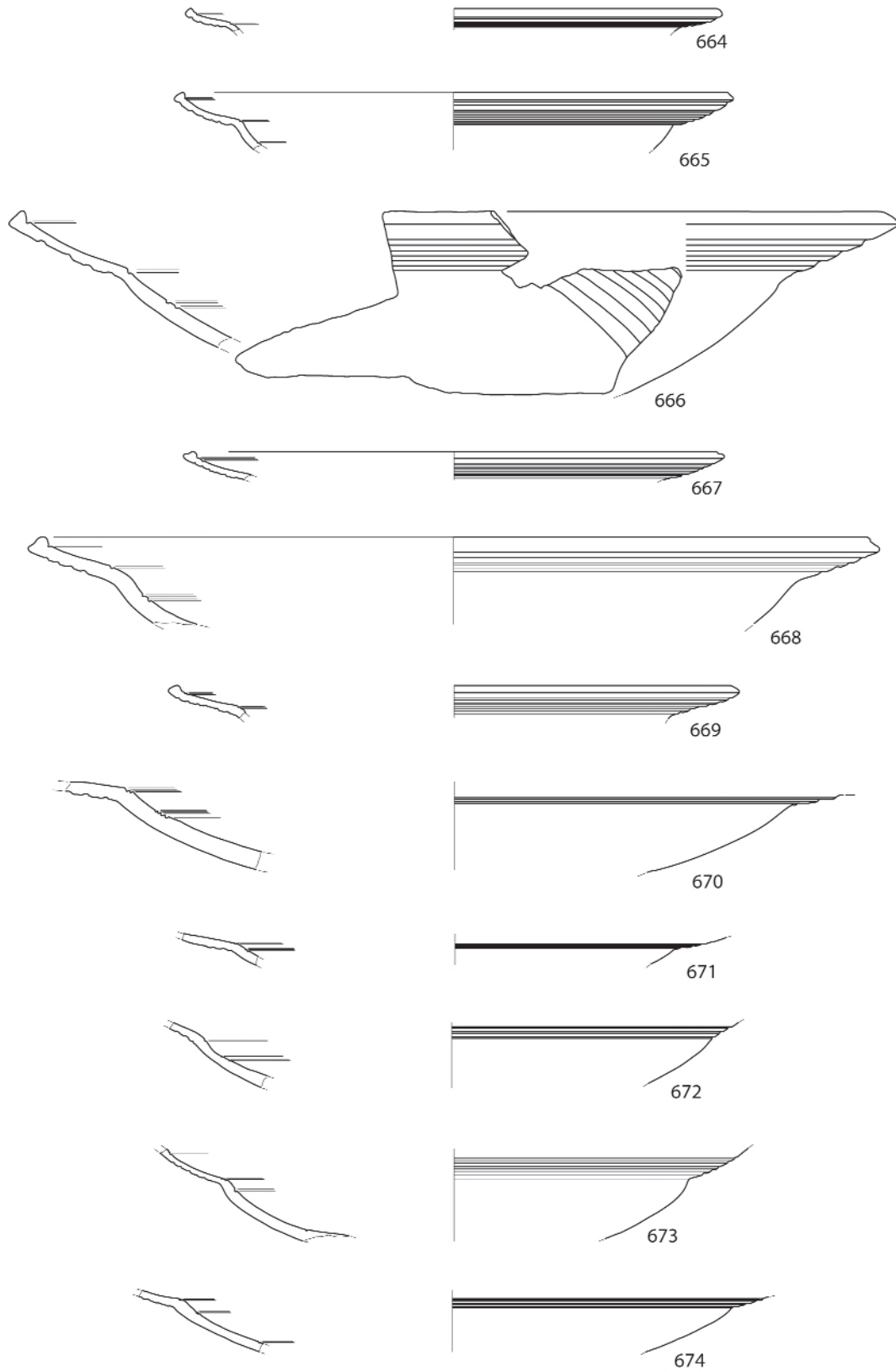
Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Ohr. v. 3,8 cm.

673 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6714.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Na zunanji površini svetlo rjava lisa. Polizdelek. Ohr. v. 5,7 cm.

674 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6715.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Ohr. v. 3,4 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, 664, 665, 667, 669, 671–674 M 1 : 2; 666, 668, 670 M 1 : 2.

675 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6716.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Na zunanji površini siva lisa. Polizdelek. Pr. u. 26,4 cm, ohr. v. 3,6 cm.

676 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1.

Inv. št. KrK 6717.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 22,1 cm, ohr. v. 2,6 cm.

677 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6718.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 32,2 cm, ohr. v. 4 cm.

678 SE 968, SE 976, SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6719.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 29,8 cm, ohr. v. 2,5 cm.

679 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6720.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Posoda deformirana, premaz ima modrikast ton. Polizdelek. Pr. u. 30,2 cm, ohr. v. 2,8 cm.

680 SE 976, SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6721.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina

brisana, svetlo rdeče barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim in rastlinskim (?) okrasom. Polizdelek. Pr. u. 29,8 cm, ohr. v. 4,9 cm.

681 SE 976, SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6722.

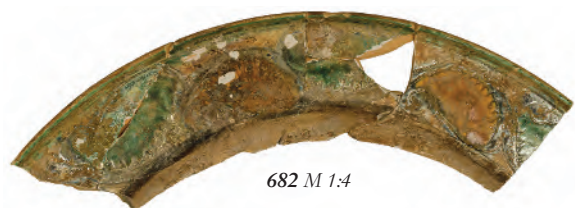
Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 34,2 cm, ohr. v. 3,5 cm.

681 M 1:2

682 SE 904, SE 968, SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 2732.

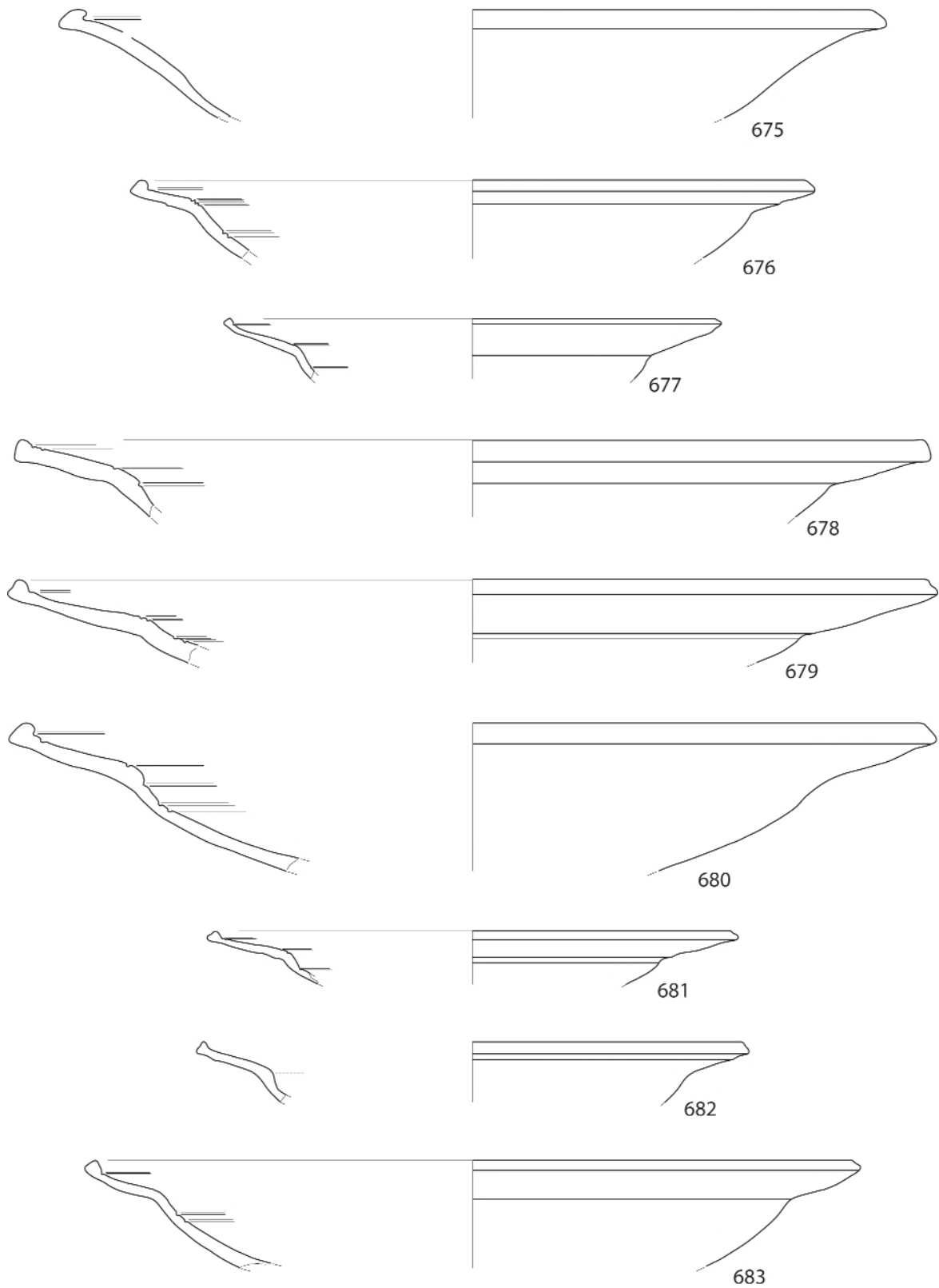
Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim rastlinskim okrasom, ki je poslikan v modri, rumeni, zeleni in vijolično-rjavi barvi pod prozornim loščem. Pr. u. 35,6 cm, ohr. v. 4 cm.

682 M 1:4

683 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6723.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 25 cm, ohr. v. 3,5 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, 675, 676, 678–680, 683M 1 : 2, 677, 681, 682 M 1 : 4.

684 SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6724.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 23,6 cm, ohr. v. 1,2 cm.

685 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6725.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Rob ustja deformiran, premaz ima modrikast ton. Polizdelek. Pr. u. 29 cm, ohr. v. 1 cm.

686 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6726.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim nedoločljivim okrasom. Polizdelek. Pr. u. 22,8 cm, ohr. v. 1,8 cm.

687 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6727.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim živalskim okrasom (?). Polizdelek. Pr. u. 19,4 cm, ohr. v. 2,4 cm.

688 SE 968, SE 976, SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6728.

Odl. dna in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. d. 11,2 cm, ohr. v. 2,4 cm.

689 SE 968; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6729.

Odl. dna in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. d. 12,4 cm, ohr. v. 2,1 cm.

690 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8675.

Odl. dna in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim in živalskim okrasom. Posoda deformirana. Polizdelek. Pr. d. 11,2 cm, ohr. v. 2,4 cm.

690 M 1:2

691 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6730.

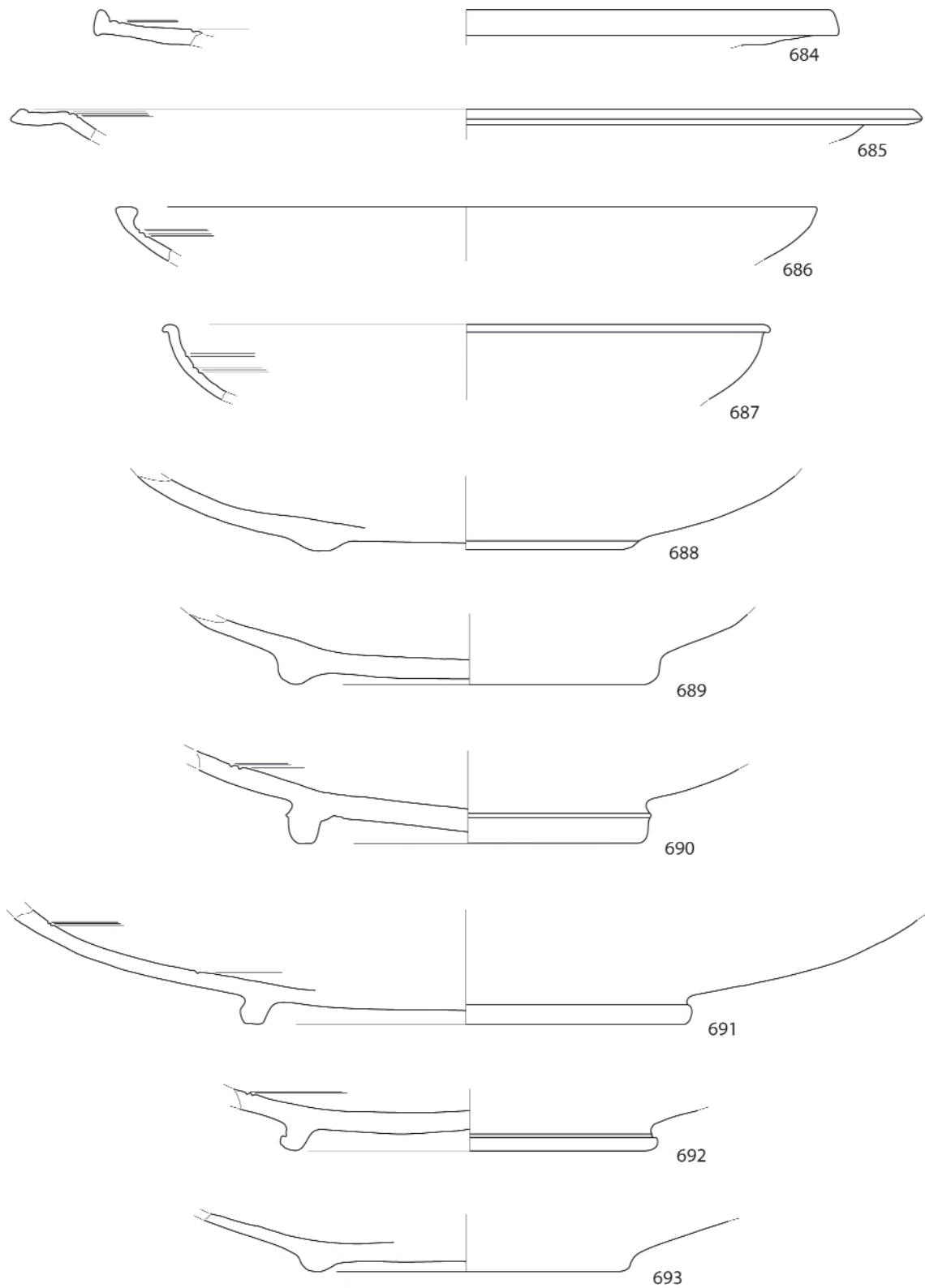
Odl. dna in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim živalskim in geometrijskim okrasom. Na zunanji površini kapljice lošča, premaz ima modrikast ton. Polizdelek. Pr. d. 14,4 cm, ohr. v. 3,4 cm.

692 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6731.

Odl. dna in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim (?) okrasom. Polizdelek. Pr. d. 11,6 cm, ohr. v. 1,3 cm.

693 SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6557.

Odl. dna in ostenja krožnika ali sklede iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim rastlinskim (?) okrasom. Polizdelek. Pr. d. 10,6 cm, ohr. v. 1,6 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

694 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6555.

Odl. dna in ostenja krožnika ali sklede iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim živalskim okrasom. Na zunanji in notranji površini kapljice lošča, premaz ima modrikast ton. Polizdelek. Pr. d. 14,6 cm, ohr. v. 1,8 cm.

695 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6509.

Odl. dna in ostenja krožnika ali sklede iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim živalskim in rastlinskim okrasom. Dno je deformirano, črepinja razpokana. Premaz ima modrikast ton. Polizdelek. Pr. d. 12,4 cm, ohr. v. 2,6 cm.

696 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6510.

Odl. dna in ostenja krožnika ali sklede iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Dno je deformirano, premaz ima modrikast ton. Polizdelek. Pr. d. 11,2 cm, ohr. v. 1,8 cm.

697 SE 968; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6511.

Odl. dna in ostenja krožnika ali sklede iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim živalskim in geometrijskim okrasom. Dno je rahlo deformirano. Polizdelek. Pr. d. 14,2 cm, ohr. v. 2,1 cm.

698 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6512.

Odl. dna in ostenja krožnika ali sklede iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim rastlinskim okrasom. Premaz ima modrikast ton. Polizdelek. Pr. d. 11,6 cm, ohr. v. 1,5 cm.

698 M 1:2

699 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6513.

Odl. dna in ostenja krožnika ali sklede iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim živalskim okrasom. Polizdelek. Pr. d. 13,6 cm, ohr. v. 1,5 cm.

700 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6514.

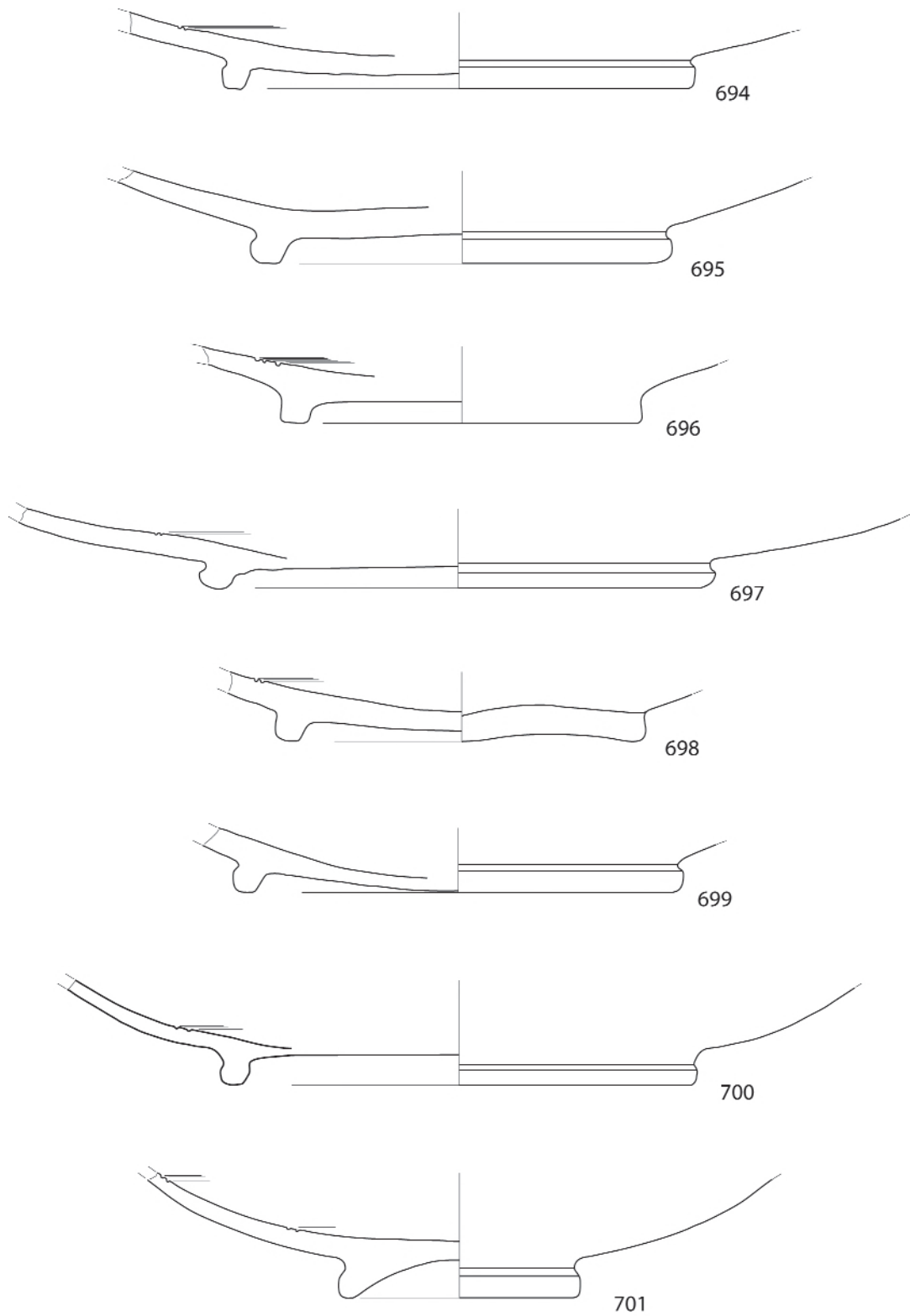
Odl. dna in ostenja krožnika ali sklede iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim rastlinskim okrasom. Dno je deformirano, premaz ima modrikast ton. Polizdelek. Pr. d. 14,6 cm, ohr. v. 3,1 cm.

701 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 2739.

Odl. dna in ostenja krožnika ali sklede iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim živalskim in rastlinskim okrasom. Polizdelek. Pr. d. 7,2 cm, ohr. v. 3,7 cm.

701 M 1:2

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika. M 1 : 2.

702 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6515.

Odl. dna in ostenja krožnika ali sklede iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim živalskim, rastlinskim in geometrijskim okrasom. Na zunanji površini dna odtis koncentričnih krogov. Polizdelek. Pr. d. 7,2 cm, ohr. v. 2,8 cm.

702 M 1:2

703 SE 904, 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6516.

Odl. dna in ostenja krožnika ali sklede iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim živalskim in geometrijskim okrasom. Na zunanji površini so sive lise. Polizdelek. Pr. d. 7,5 cm, ohr. v. 4,6 cm.

703 M 1:4

704 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6517.

Odl. dna in ostenja krožnika ali sklede iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina

brisana, rožnato rdečkaste barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim in živalskim okrasom. Polizdelek. Pr. d. 7,4 cm, ohr. v. 3,8 cm.

704 M 1:2

705 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6518.

Odl. dna in ostenja krožnika ali sklede iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom (?). Na zunanji površini kapljice lošča. Polizdelek. Pr. d. 11,8 cm, ohr. v. 1,5 cm.

706 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6519.

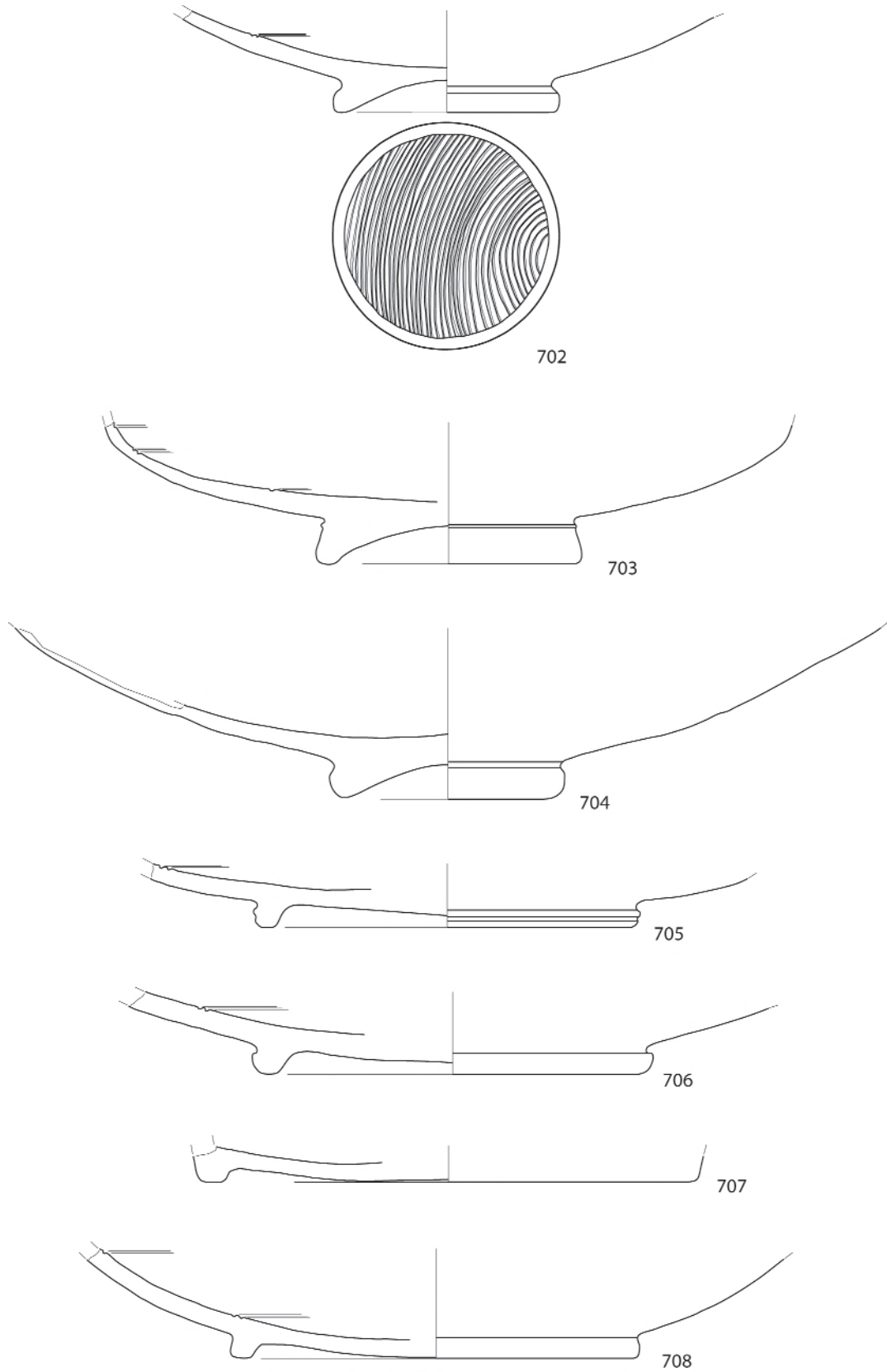
Odl. dna in ostenja krožnika ali sklede iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. d. 12 cm, ohr. v. 2,1 cm.

707 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6520.

Odl. dna in ostenja krožnika ali sklede iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim okrasom ženske figure. Polizdelek. Pr. d. 15,8 cm, ohr. v. 0,8 cm.

708 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6521.

Odl. dna in ostenja krožnika ali sklede iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Pr. d. 12,8 cm, ohr. v. 3,2 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

709 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6522.

Odl. dna in ostenja krožnika ali skleda iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Dno je rahlo deformirano, premaz ima modrikast ton. Polizdelek. Pr. d. 13,6 cm, ohr. v. 1,6 cm.

710 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6523.

Odl. dna in ostenja krožnika ali skleda iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim ženskim portretom. Polizdelek. Pr. d. 14,1 cm, ohr. v. 1,5 cm.

710 M 1:2

711 SE 904, 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6524.

Odl. dna in ostenja krožnika ali skleda iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim živalskim okrasom. Polizdelek. Pr. d. 13,9 cm, ohr. v. 2,6 cm.

712 SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6525.

Odl. dna in ostenja krožnika ali skleda iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim živalskim okrasom, poslikanim v rumeni in zeleni barvi pod prozornim loščem. Barve in lošč slabo ohranjeni. Pr. d. 7,3 cm, ohr. v. 2,9 cm.

713 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6526.

Odl. ostenja krožnika ali skleda iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Ostenje rahlo deformirano. Polizdelek. Ohr. v. 1,9 cm.

714 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6527.

Odl. ostenja krožnika ali skleda iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim in rastlinskim okrasom. Ostenja rahlo deformirano. Polizdelek. Ohr. v. 2,8 cm.

715 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6528.

Odl. ostenja krožnika ali skleda iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Ohr. v. 2,6 cm.

716 SE 904, 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6529.

Odl. ostenja krožnika ali skleda iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Ohr. v. 2,6 cm.

717 SE 968; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6530.

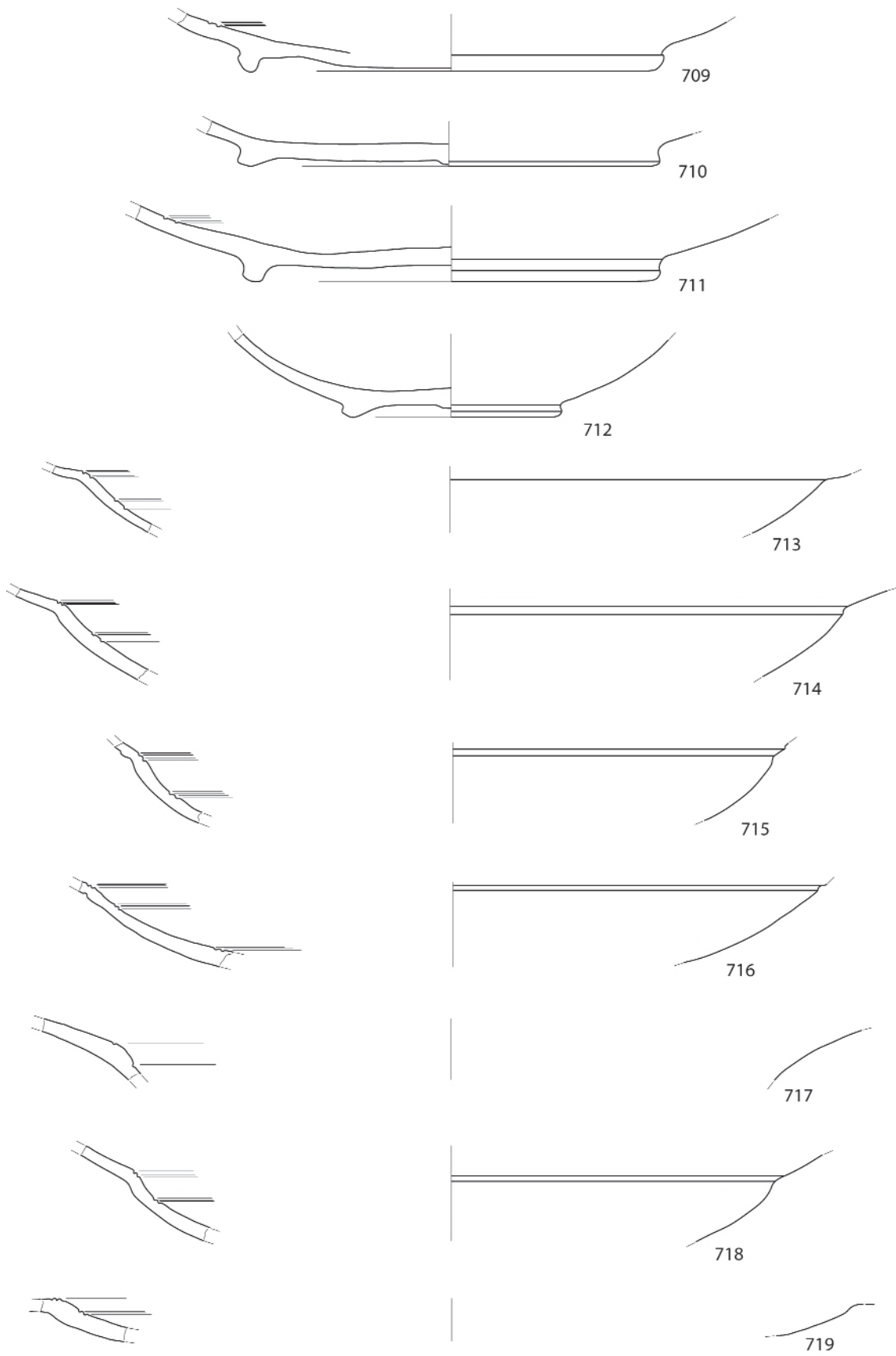
Odl. ostenja krožnika ali skleda iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Polizdelek. Ohr. v. 1,6 cm.

718 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6531.

Odl. ostenja krožnika ali skleda iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Ostenje je deformirano, premaz ima modrikast ton. Polizdelek. Ohr. v. 3,2 cm.

719 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6532.

Odl. ostenja krožnika ali skleda iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim rastlinskim okrasom. Ostenje deformirano. Polizdelek. Ohr. v. 1 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

720 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6533.

Odl. ostenja krožnika ali sklede iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim geometrijskim okrasom. Ostenje je rahlo deformirano, premaz ima modrikast ton. Polizdelek. Ohr. v. 3,2 cm.

Lojenke

721 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6534.

Lojenka iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve. Ohr. v. 3,9 cm.

722 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6535.

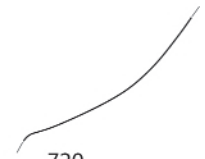
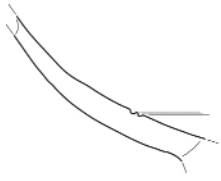
Odl. ostenja in držaja lojenke iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, blede rjave barve. Ohr. v. 2,9 cm.

723 SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 1637.

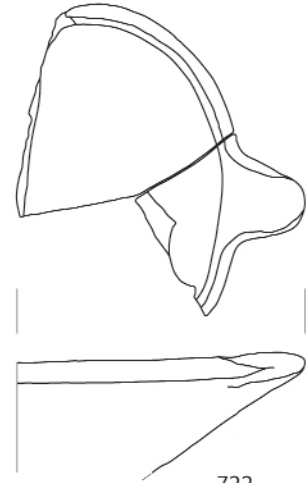
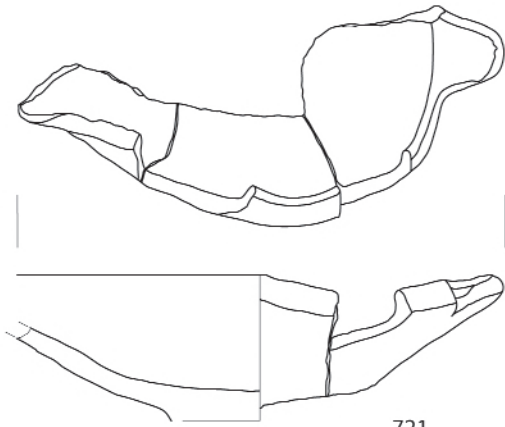
Odl. dna, ostenja in držaja lojenke iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Notranja površina loščena z barvno krijočim loščem rdeče rjave barve. Pr. d. 6 cm, ohr. v. 2,9 cm.

724 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6536.

Lojenka iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, blede rjave barve. Pr. u. 9 cm, pr. d. 5,8 cm, v. 3,4 cm.

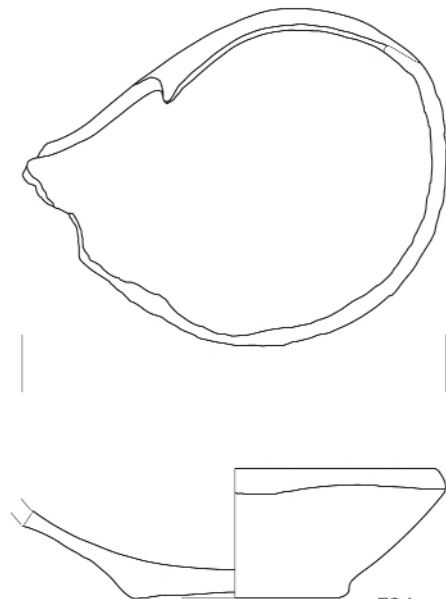
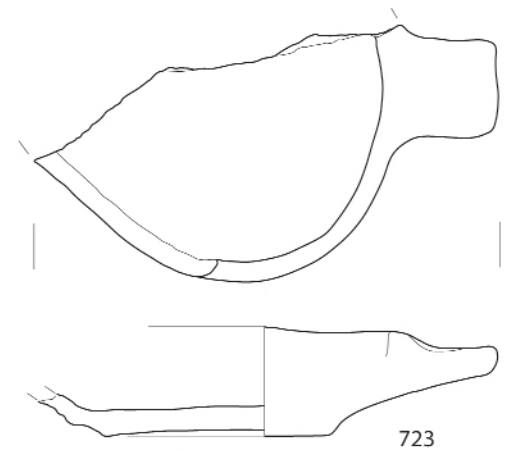

720

721

722

723

724

725 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6537.

Lojenka iz zelo fino zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, zelo trda. Površina brisana, rdečkaste (rožnate) barve. Pr. u. 10,1 cm, pr. d. 7 cm, v. 2,6 cm.

726 SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 1635.

Lojenka iz zelo fino zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve. Pr. u. 10,1 cm, pr. d. 7,8 cm, v. 3,6 cm.

727 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6538.

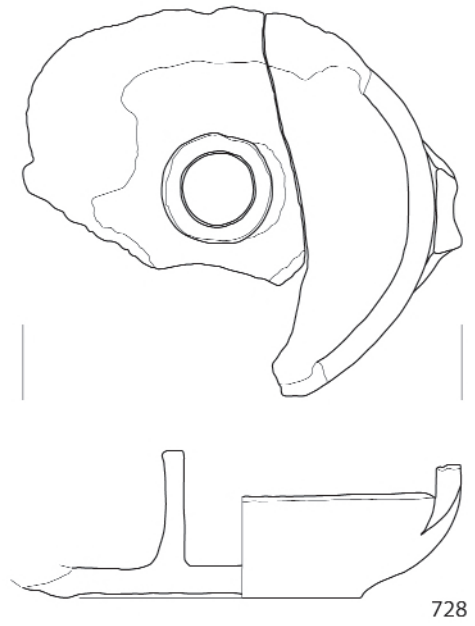
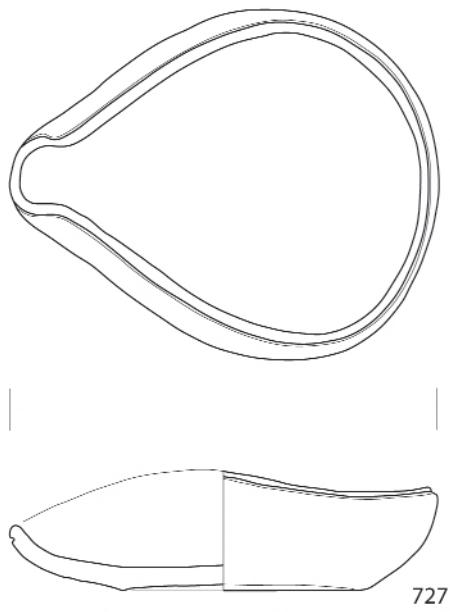
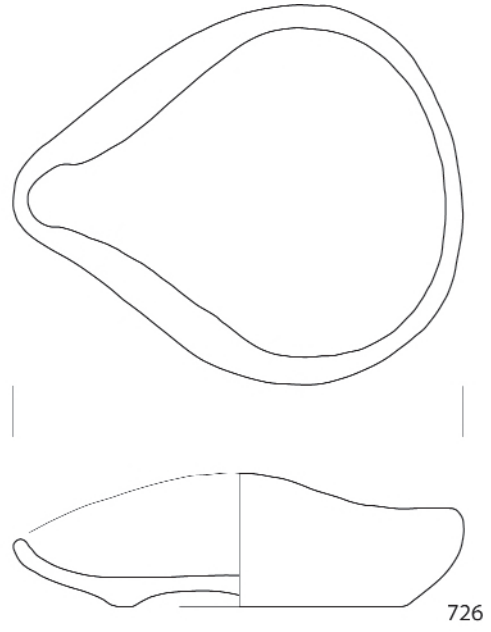
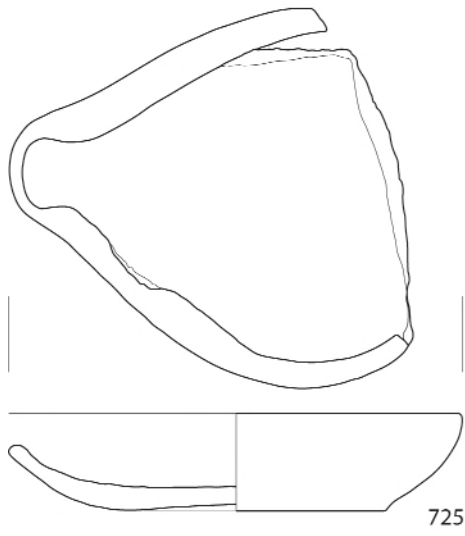
Lojenka iz zelo fino zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve. Pr. u. 9,3 cm, pr. d. 6,5 cm, v. 3,2 cm.

Svečniki

728 SE 976, SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6539.

Odl. dna in ostenja svečnika iz zelo fino zrnate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Pr. d. 7,9 cm, v. 3,9 cm.

729 SE 968; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 1631.

Svečnik iz finozrnate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve. Na zunanji površini siva lisa. Pr. u. 10 cm, pr. d. 7,4 cm, v. 4,3 cm.

729 M 1:2

730 SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 1627.

Svečnik iz zelo fino zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve. Pr. u. 9,8 cm, pr. d. 7,5 cm, v. 3,9 cm.

730 M 1:2

Pečnice

731 SE 904, SE 976, SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6540.

Cevasta pečnica iz finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, notranja površina svetlo rjave barve, zunanja sive barve. Na zunanji površini ostanki apna. Pr. u. 9,8 cm, pr. d. 9,2 cm, v. 25 cm.

732 SE 904, SE 976, SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6541.

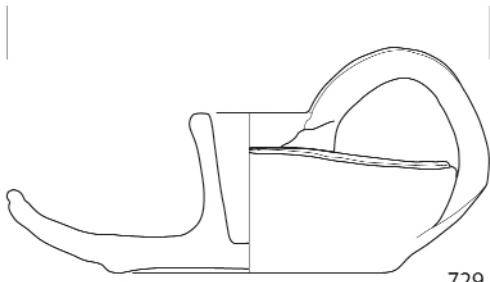
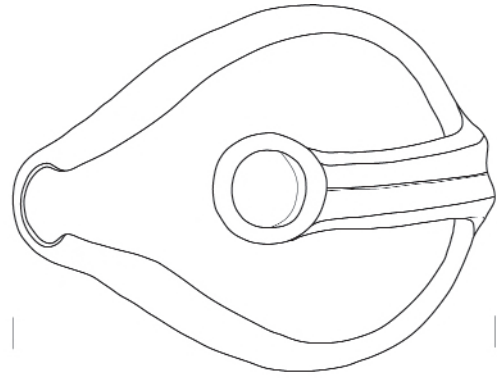
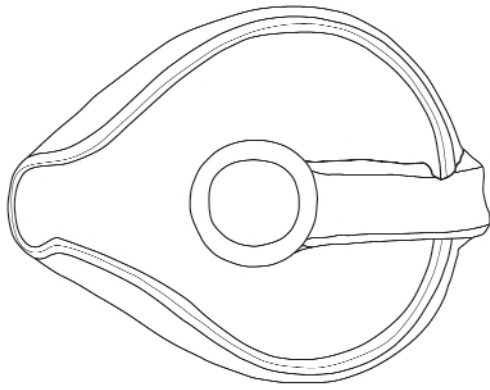
Odl. dna in ostenja cevaste pečnice iz finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, notranja površina svetlo rjave barve, zunanja sive barve. Pr. d. 10,3 cm, ohr. v. 22,6 cm.

733 SE 904, SE 968, SE 976, SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6542.

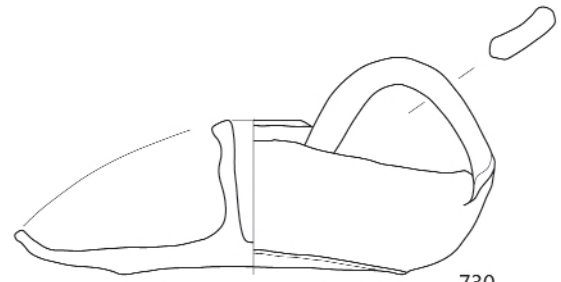
Odl. dna in ostenja cevaste pečnice iz finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, notranja površina rdeče barve, zunanja sive barve. Ostenje je kanelirano. Pr. d. 10,9 cm, ohr. v. 21,1 cm.

734 SE 976, SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6543.

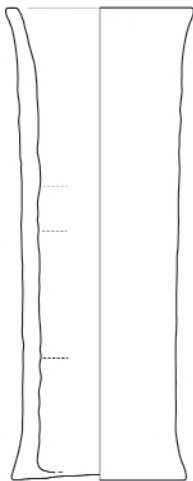
Odl. ustja in ostenja cevaste pečnice iz finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, notranja površina rdeče barve, zunanja sive barve. Ostenje je kanelirano. Ostenje in rob ustja sta deformirana, površina z manjšimi razpokami. Pr. u. 12,1 cm, ohr. v. 23,2 cm.

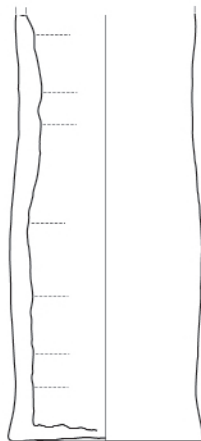
729

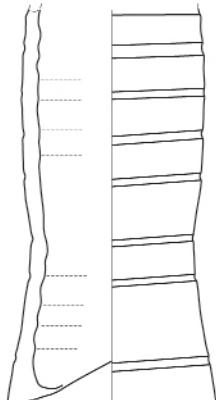
730

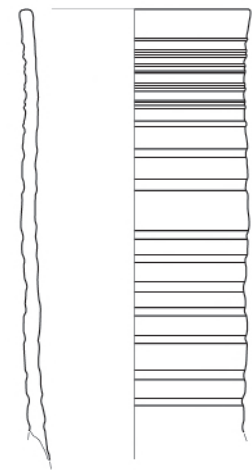
731

732

733

734

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, 729, 730 M 1 : 2, 731–734 M 1 : 4.

735 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 1654.

Cevasta pečnica iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, notranja površina svetlo rjave barve, zunanja sive barve. Pr. u. 11,4 cm, pr. d. 10,6 cm, v. 30,8 cm.

736 SE 968, SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6544.

Lončasta pečnica iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Na ostenju tri vodoravne kanelure. Na notranji in zunanji površini sivo črne lise. Pr. u. 17,6 cm, pr. d. 11 cm, v. 20 cm.

737 SE 904, SE 968, SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6545.

Lončasta (?) pečnica iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Na notranji površini ostanki apna in nedoločljive obloge, na zunanji obloge peska (?). Pr. u. 14,7 cm, pr. d. 16,5 cm, v. 35,1 cm.

738 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6546.

Odl. oploščene, reliefno okrašene pečnice iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina sive barve. Okras zaradi fragmentarne ohranjenosti težko razpoznaven. Ohr. dl. 9,2 cm, ohr. š. 5,6 cm.

739 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6547.

Odl. oploščene, reliefno okrašene pečnice iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina sive barve. Okras zaradi fragmentarne ohranjenosti težko razpoznaven. Ohr. dl. 5,5 cm, ohr. š. 10,8 cm.

740 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6548.

Odl. oploščene, reliefno okrašene pečnice iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina svetlo rjave barve. Okras zaradi fragmentarne ohranjenosti težko razpoznaven. Na zunanji površini sive lise. Ohr. dl. 11,7 cm, ohr. š. 7,8 cm.

741 SE982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6549.

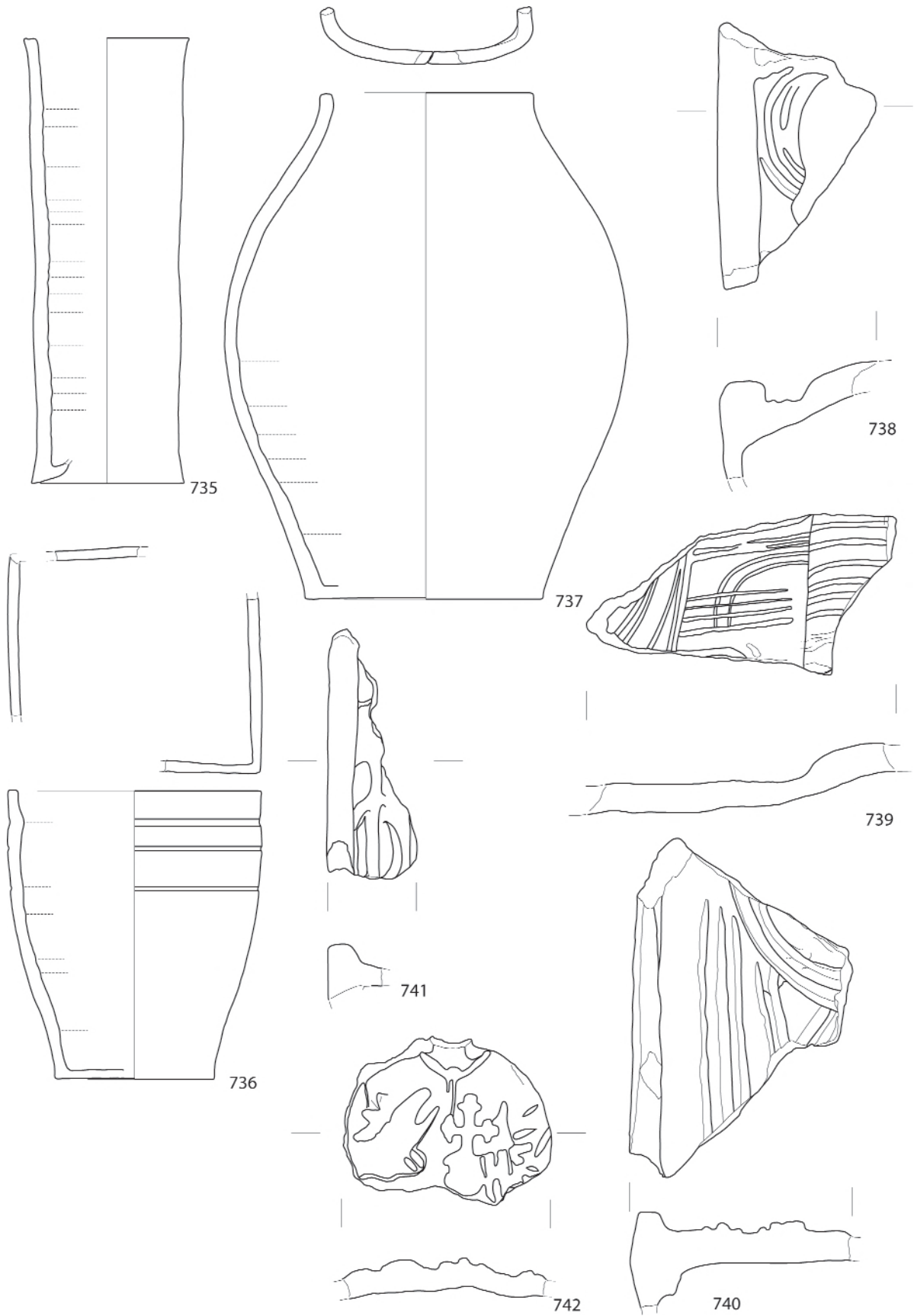
Odl. oploščene, reliefno okrašene pečnice iz finožrnate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina blede rjave barve. Okras zaradi fragmentarne ohranjenosti težko razpoznaven. Ohr. dl. 8,7 cm, ohr. š. 3,1 cm.

742 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6550.

Odl. oploščene, reliefno okrašene pečnice iz finožrnate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina blede rjave barve. Ohranjen okras z upodobitvijo trupa neznanega svetnika. Ohr. dl. 5,9 cm, ohr. š. 7,2 cm.

742 M 1:1

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, 735–737 M 1 : 2, 738–742 M 1 : 4.

743 SE 904, SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6551.

Odl. oploščene, reliefno okrašene pečnice iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina rožnato rdečkaste sive barve. Okras zaradi fragmentarne ohranjenosti nerazpoznaven. Ohr. dl. 9,6 cm, ohr. š. 10,6 cm.

744 SE 976; Lov. dvorec; prostor 1. Inv. št. KrK 6552.

Odl. oploščene, reliefno okrašene pečnice iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina rožnato rdečkaste sive barve. Okras zaradi fragmentarne ohranjenosti nerazpoznaven. Ohr. dl. 8,4 cm, ohr. š. 8,9 cm.

745 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6553.

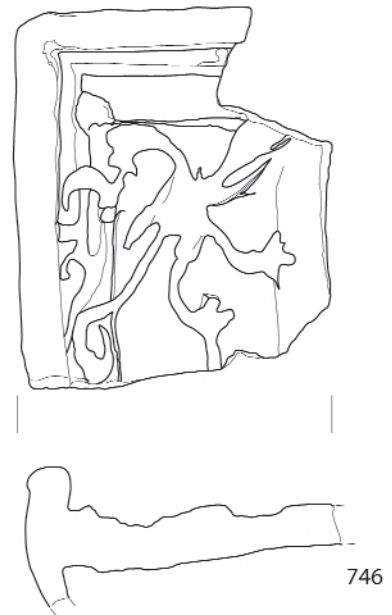
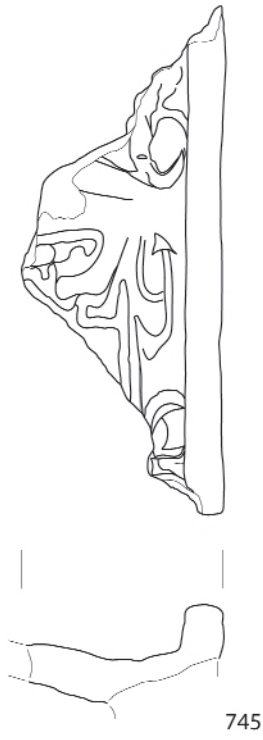
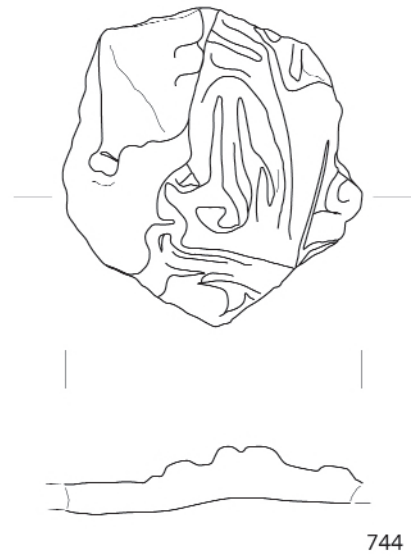
Odl. oploščene, reliefno okrašene pečnice iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina rožnato rdečkaste sive barve. Okras zaradi fragmentarne ohranjenosti nerazpoznaven. Ohr. dl. 13,4 cm, ohr. š. 5,3 cm.

746 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6554.

Odl. oploščene, reliefno okrašene pečnice iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina rožnato rdečkaste barve. Okras zaradi fragmentarne ohranjenosti nerazpoznaven. Ohr. dl. 10 cm, ohr. š. 8,3 cm.

746 M 1:2

747 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 1651.

Trije odl. oploščene, reliefno okrašene pečnice iz fino-
zrnate gline, redukcijsko žgani in izredno trdi. Površina sive
barve. Na zunanji površini motiv leva in rastlinski motiv.
Dl. 22 cm, š. 20,5 cm.

747 M 1:2

Kieselstein - severno dvorišče. Keramika, M 1 : 2.

748 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6871.

Odl. oploščene, reliefno okrašene pečnice iz finoizrnat lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina blede rjave barve. Zunanja površina ima bel glinen premaz in geometrijski okras. Na zunanji površini siva lisa. Polizdelek. Ohr. dl. 10,7 cm, ohr. š. 9,9 cm.

749 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6872.

Odl. oploščene, reliefno okrašene pečnice iz finoizrnat lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina svetlo rjave barve. Zunanja površina ima bel glinen premaz in geometrijski okras. Polizdelek. Ohr. dl. 10,1 cm, ohr. š. 7,5 cm.

750 SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6873.

Odl. oploščene, reliefno okrašene pečnice iz finoizrnat lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina svetlo rdeče barve. Zunanja površina ima bel glinen premaz, barvno krijoč lošč temno zelene barve in geometrijski okras. Ohr. dl. 8,2 cm, ohr. š. 8,9 cm.

751 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 2752.

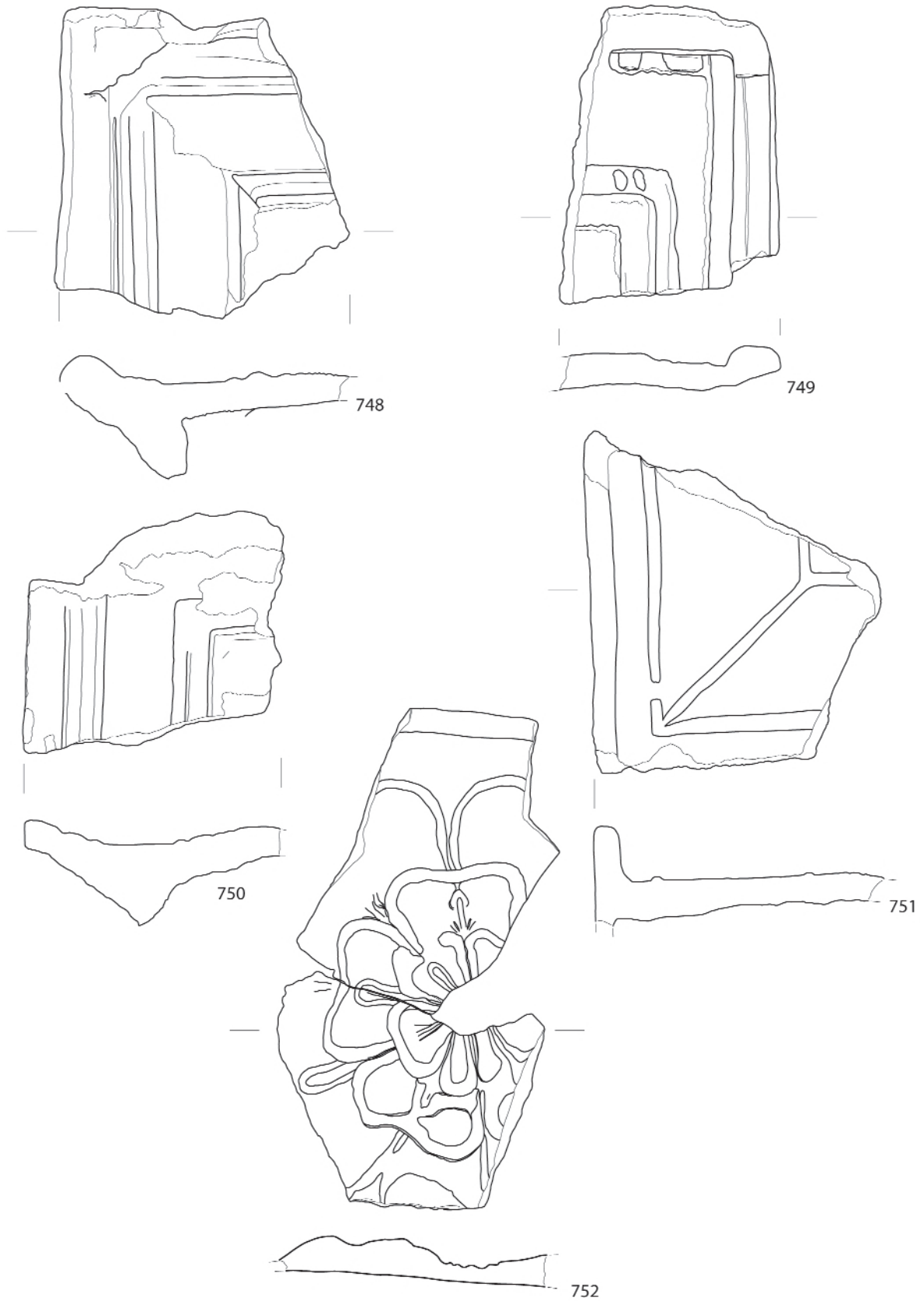
Odl. oploščene, reliefno okrašene pečnice iz finoizrnat lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina svetlo rdeče barve. Zunanja površina ima bel glinen premaz, barvno krijoč lošč olivno zelene barve in geometrijski okras. Na notranji površini sivo črna lisa. Ohr. dl. 11,7 cm, ohr. š. 9,9 cm.

752 SE 976, SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 2741.

Odl. oploščene, reliefno okrašene pečnice iz finoizrnat lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina svetlo rdeče barve. Zunanja površina ima bel glinen premaz in motiv rozete. Na notranji in zunanji površini kapljice lošča. Polizdelek. Ohr. dl. 17 cm, ohr. š. 9,6 cm.

752 M 1:2

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

753 SE 976, SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6839.

Odl. oploščene, reliefno okrašene pečnice iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina svetlo rjave barve. Zunanja površina ima bel glinen premaz. Motiv človeške figure, ki v vsaki roki drži po en grb. Na zunanji in notranji površini kapljice lošča. Polizdelek. Ohr. dl. 28,9 cm, ohr. š. 17 cm.

Distančniki, pomožna ploščica

754 SE 904; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6558.

Distančnik iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana svetlo rdeče barve. Na nožici kapljica zelenega lošča. Ohr. dl. 11,3 cm, ohr. š. 6,1 cm, v. 2,4 cm.

755 SE 976, SE 982; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6559.

Distančnik iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, notranja površina rjave barve, zunanja površina svetlo rdeče barve. Na notranji površini kapljica zelenega lošča. Ohr. dl. 10,5 cm, ohr. š. 7,8 cm, v. 2,6 cm.

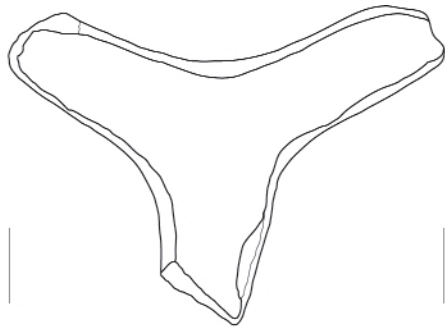
756 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6560.

Distančnik iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sivo črne barve. Ohr. dl. 11,4 cm, ohr. š. 3,9 cm, v. 3,1 cm.

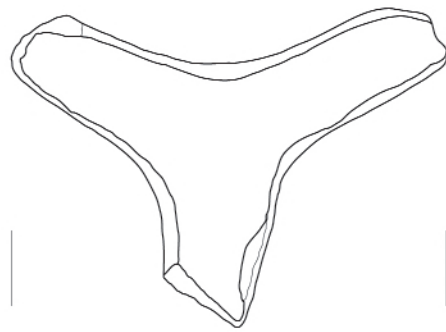

757 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6561.

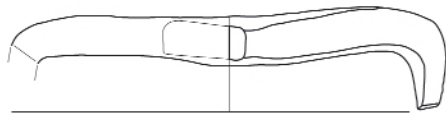
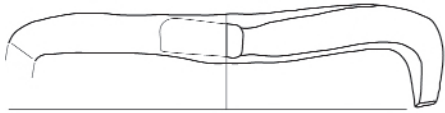
Odl. pomožne ploščice iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve, s sivimi lisami. Na spodnji površini kapljice lošča. Ohr. š. 15,4 cm, ohr. dl. 19,8 cm.

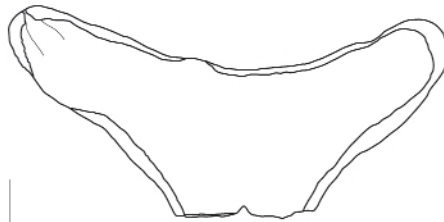
754

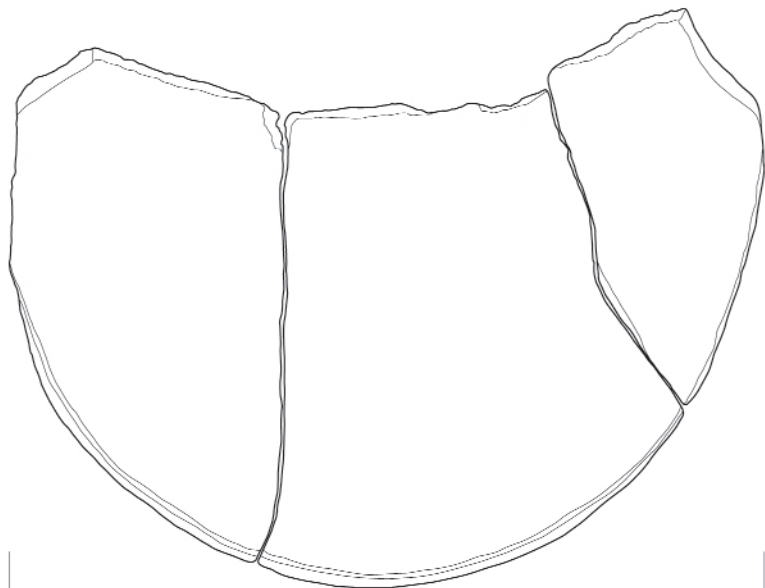
755

753

756

757

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, 753 M 1 : 4, 754–757 M 1 : 2.

758 M 1:2

Neopredeljeni predmeti

758 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 1622.

Delno ohranjena posoda s cevastim izlivkom (dulcem) in aplikami, ki kupolasto oblikovanemu zaključnemu delu dajejo videz živalske, morda prašičje glave, in ostenjem ovalne oblike iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rdečkaste (rožnate) barve. Ohr. v. 15,4 cm.

759 SE 976; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6562.

Odl. dna in ostenja neopredeljene posode (recipienta) iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve, loščena z barvno krijočim loščem rjavo oker barve. Na zunanji površini dna kapljice lošča, na notranji površini lošč luknjičav. Na zunanji površini ostenja prilepljen košček keramike. Pr. dl. 5,1 cm, ohr. v. 3,1cm.

Odpadna jama 2

760 SE 984; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6591.

Odl. ustja in ostenja lonca iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, zunanja površina sivo črne barve, notranja svetlo rdeče barve. V notranjosti bel glinen premaz z zeleno krijočo glazuro. Pr. u. 13,6 cm, ohr. v. 5,9 cm.

761 SE 984; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6582.

Odl. ustja in ostenja sklede iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz, na ostenju vre-

zana dva koncentrična kroga. Pr. u. 17 cm, ohr. v. 2 cm.

762 SE 984; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6587.

Odl. roba ustja krožnika ali sklede iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo sive barve. V notranjosti bel glinen premaz, pod ustjem vrezana dva koncentrična kroga, na robu ustja verjetno vrezana pletenica. Pr. u. 39,4 cm, ohr. v. 0,9 cm.

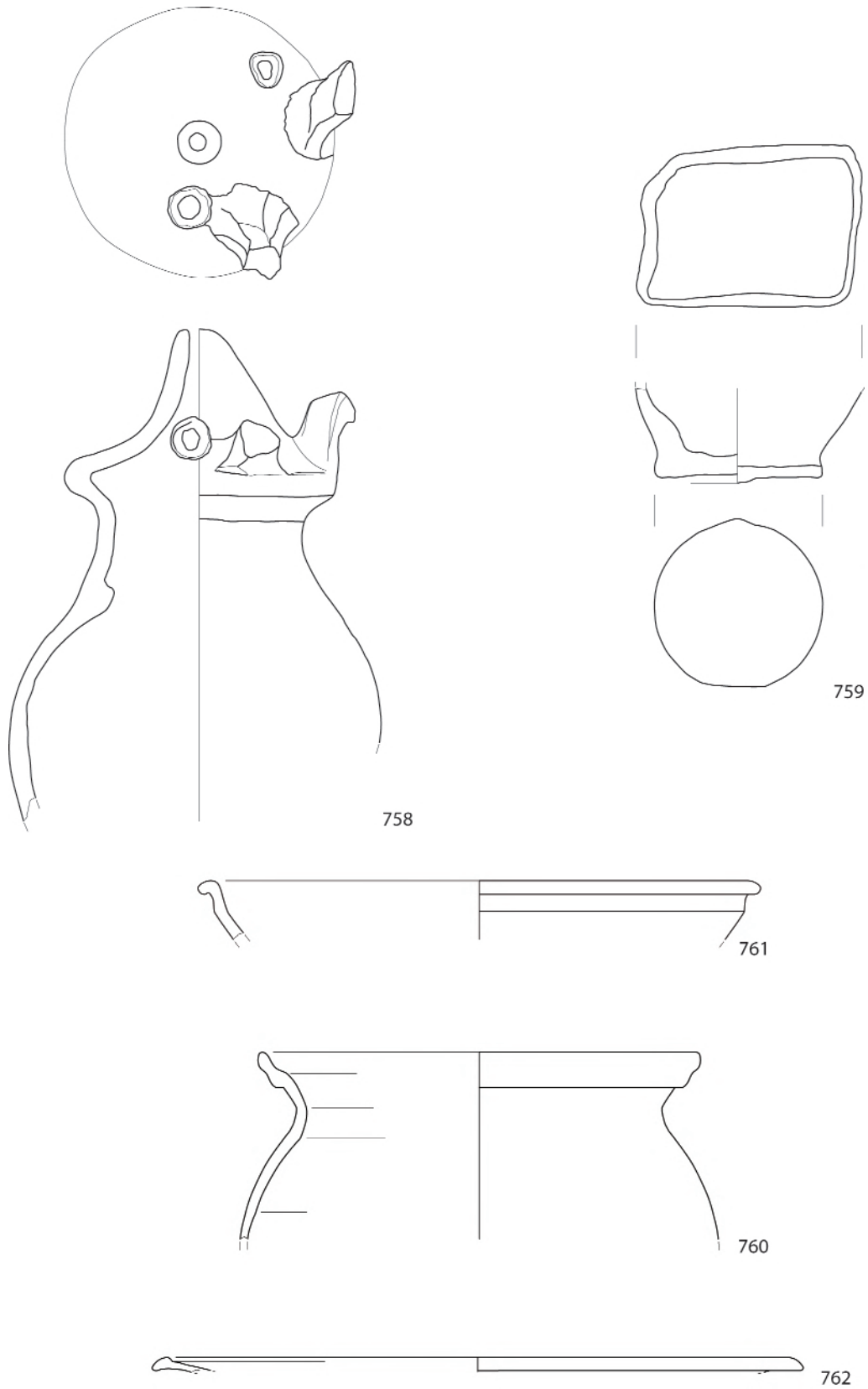
763 SE 984; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6576.

Odl. dna in ostenja krožnika iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. V notranjosti bel glinen premaz z vrezanim polkrogom iz katerega izhajajo vrezi, ki se najverjetneje zaključujejo v obliki cvetov. Polizdelek. Pr. d. 14,8 cm, ohr. v.

763 M 1:2

1,4 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, 758–761, 763 M 1 : 2, 762 M 1 : 4.

764 SE 984; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 1629.

Svečnik iz zelo finozrnate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, izjemno trd. Površina brisana, rožnato rde-

764 M 1:2

čkaste barve. Pr. u. 10,1 cm, pr. d. 8 cm, v. 4,9 cm.

765 SE 988; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6579.

Odl. ustja in ostenja lonca iz finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Pr. u. 14,2 cm, ohr. v. 4,3 cm.

766 SE 988; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 8676.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika iz zelo finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz, pod ustjem vrezana dva koncentrična kroga, na robu ustja vrezana pletenica, pod njo na ostenju vrezana dva koncentrična kroga in navpične črte. Polizdelek. Pr. u. 24,4 cm, ohr. v. 5,3 cm.

766 M 1:1

767 SE 988; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6600.

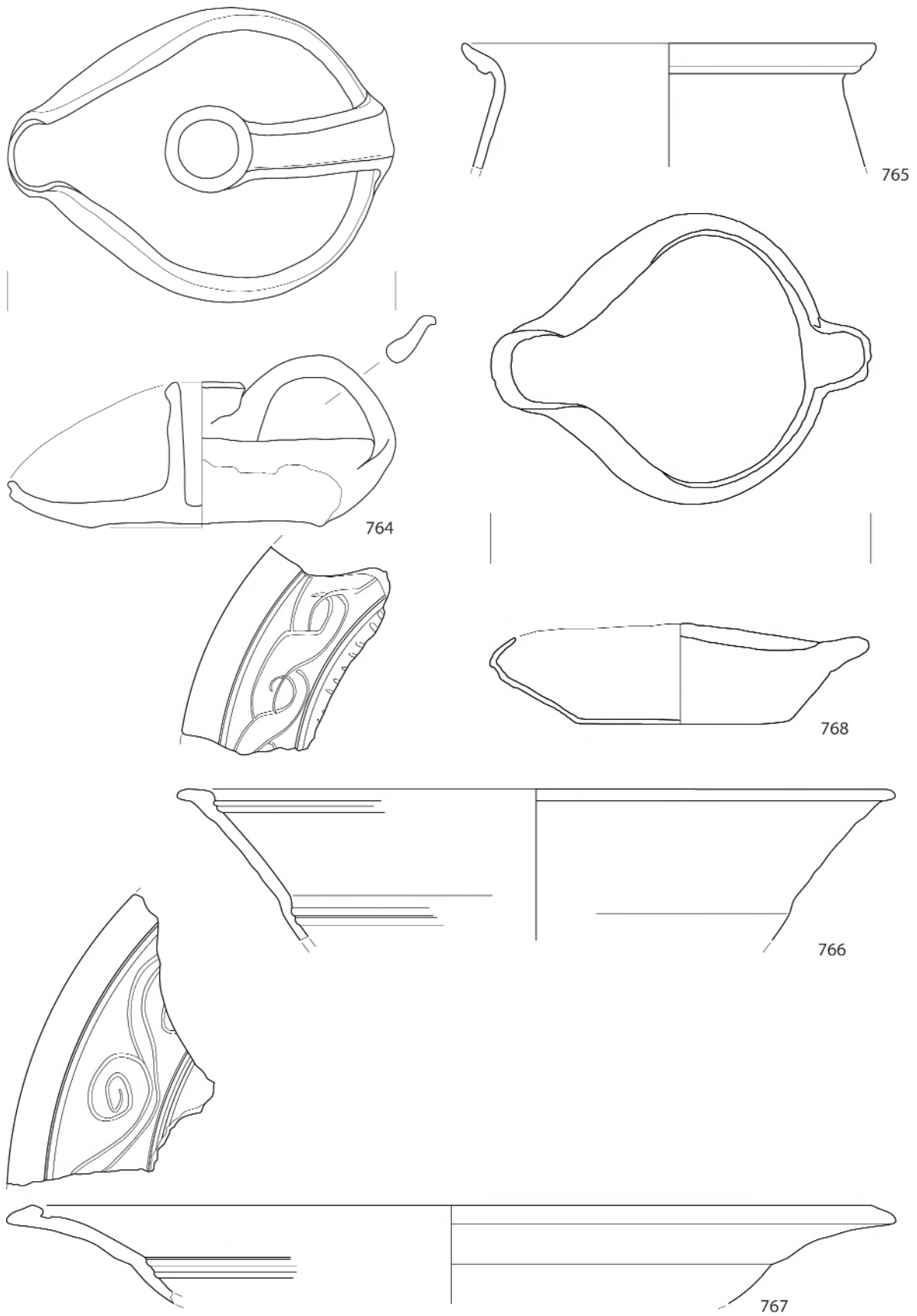
Odl. ustja in ostenja krožnika iz zelo finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeči barvi. V notranjosti bel glinen premaz, pod ustjem vrezana dva koncentrična kroga, na robu ustja rastlinski ali geometrični motiv. Polizdelek. Pr. u. 28,9 cm, ohr. v. 3,4 cm.

768 SE 988; Lov. dvorec, Prostor 1. Inv. št. KrK 1645.

Lojenka iz zelo finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, blede rjave barve. Na notranji strani sivo črne lise.

768 M 1:2

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

Najdbe iz plasti

769 SE 001; sek. A, kv. A 6. Inv. št. KrK 6653.

Ročaj iz zelo finožrnate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Na zunanji površini dve navpični kaneluri. Dl. 4 cm, š. 2,5 cm, db. 0,5 cm.

770 SE 022; sek. F, kv. D 2, 3. Inv. št. KrK 6346.

Odl. ustja in ostenja lonca iz zelo finožrnate lončarske mase, redukcijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Na ostenju pas osmih kanelur. Rek. pr. u. 13,1 cm, ohr. v. 5,3 cm.

771 SE 022; sek. F, kv. E 2. Inv. št. KrK 6889.

Odl. ostenja z ročajem vrča iz finožrnate lončarske mase, zaporedno menjavanje redukcijskega in oksidacijskega žganja, v zaključku žganja redukcijska atmosfera, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Zunanja površina okrašena s kaneliranim prepletom dveh valovnic in tretjo nad njima. V. 8 cm, š. 8,7 cm.

772 SE 027; sek. F, kv. E 3, 4. Inv. št. KrK 6354.

Odl. ostenja lonca iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Na zunanji površini pas večtračne valovnice. Ohr. dl. 6,1 cm, ohr. v. 3,6 cm.

773 SE 027; sek. F, kv. E 3. Inv. št. KrK 6353.

Odl. ostenja lonca iz finožrnate lončarske mase, redukcijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Na ramenu odtisi lončarskega noža. Ohr. dl. 5,1 cm, ohr. v. 3,5 cm.

773 M 1:1

774 SE 033; sek. F, kv. D 4. Inv. št. KrK 6890.

Odl. ostenja iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja redukcijska atmosfera, izredno trd. Površina brisana, sivo črne barve. Na zunanji površini na ostenju vrezane valovnice, pod njimi z odtisom trsa/cevke vtisnjena navpična črta. Vel. 2,9 × 4,2 cm.

775 SE 067; sek. A, kv. C, D 9. Inv. št. KrK 6891.

Odl. ustja, ostenja in ročaja lonca iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žganje, v zaključku žganja redukcijska atmosfera, izredno trd. Zunanja površina mat polirana, notranja brisana. Obe površini sive barve. Ohr. v. 2,7 cm, š. 5,5 cm.

776 SE 067; sek. G, kv. C, D 9. Inv. št. KrK 6892.

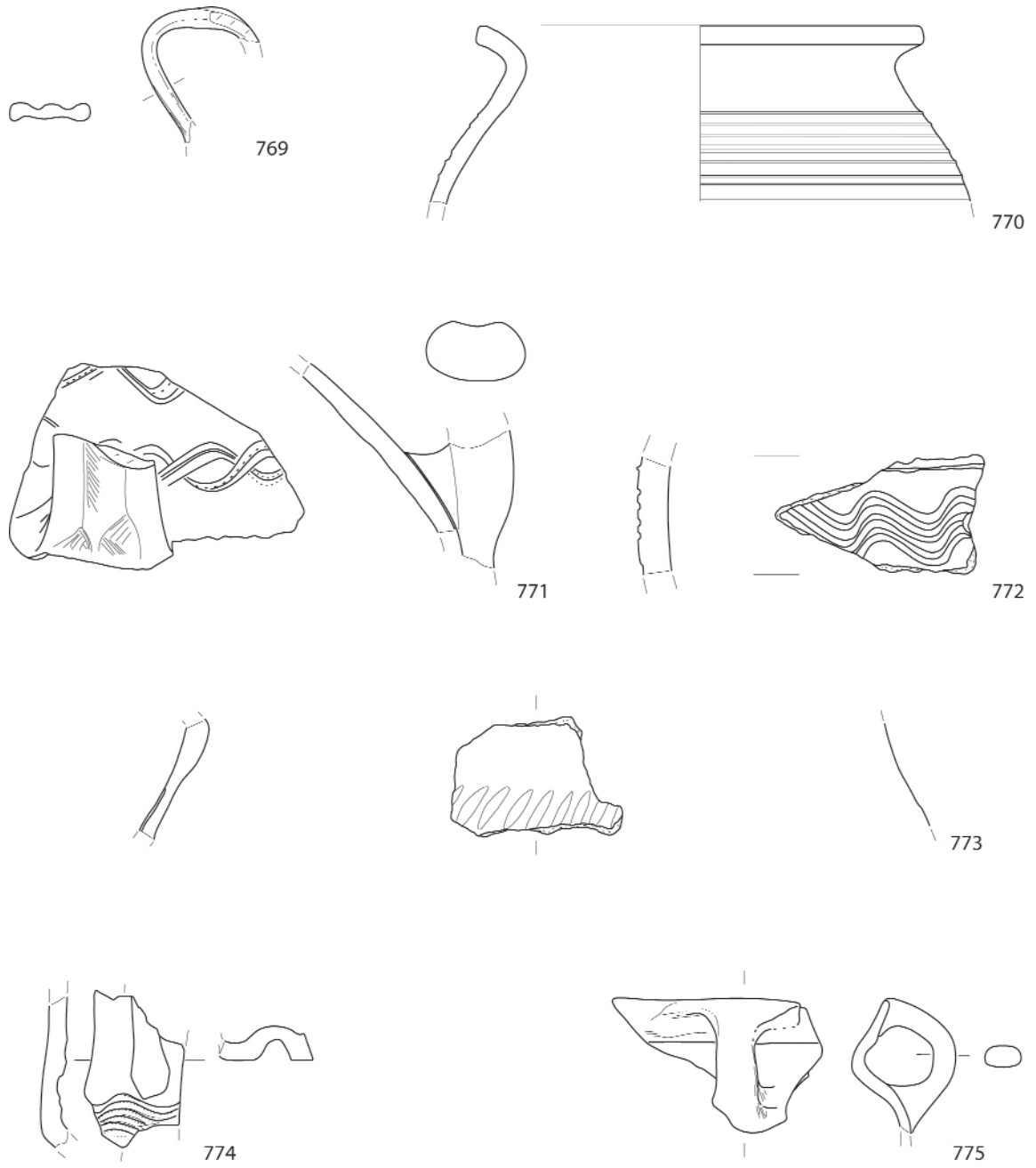
Odl. ostenja (vrča?) iz zelo finožrnate lončarske mase, zaporedno menjavanje redukcijskega in oksidacijskega žganja, v zaključku žganja redukcijska atmosfera, izredno trd. Zunanja površina mat polirana, notranja brisana. Obe površini sive barve. Na zunanji površini je na ostenju kanelirana vodoravna črta, pod njo valovnica, pod valovnico kanelirani dve vodoravni črti. Vel. 2,5×7,6 cm.

777 SE 084; sek. A, kv. A6. Inv. št. KrK 6847.

Koščen zaključek ročaja noža. Površina je okrašena s skupinami pik. Dl. 2,5 cm, š. 2,1 cm, db. 0,9 cm.

777 M 1:1

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

778 M 1:1

778 SE 091; sek. A, kv. A 7-9. Inv. št. KrK 6893.

Odl. matrice za izdelavo obrobne oploščene pečnice iz fino-zrnate lončarske mase, redukcijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sivo črne barve. Na zunanji površini odtisnjen geometrijski motiv. Dl. 12,9 cm, š. 8,3 cm, db. 2,4-4 cm.

779 SE 105; sek. D, kv. D 6. Inv. št. KrK 6371.

Trije odlomki ustja, ostenja in dna skleda iz fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rjave barve. Na robu ustja odtisi trsa ali cevke, na notranji strani dna koncentrične kanelure. Rek. pr. u. 24,8 cm, rek. pr. d. 19,4 cm, v. 3,8 cm.

780 SE 108; sek. B, kv. B, C 8. Inv. št. KrK 6886.

Odl. ustja, ostenja in dna svečnika iz zelo fino-zrnate lončarske mase, redukcijsko žgan, izredno trd. Površina sivo črne barve. Zunanja površina mat polirana, notranja brisana. Ohr. dl. 8,3 cm, ohr. š. 7 cm, v. 2,4 cm.

781 SE 109; sek. D, kv. E 6. Inv. št. KrK 6887.

Odl. ostenja iz fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rjave barve. Na ostenju aplika, verjetno motiv križa z ovalno oblikovanimi kraki. Ohr. v. 3,3 cm, š. 3 cm.

782 SE 110; sek. D, kv. E 6. Inv. št. KrK 6888.

Odl. dna in ostenja lonca iz zelo fino-zrnate lončarske mase,

oksidacijsko žgan, v zaključku žganja redukcijska atmosfera, izredno trd. Površina sivo črne barve. Zunanja površina mat polirana, notranja brisana. Pr. d. 5,4 cm, ohr. v. 2,8 cm.

783 SE 110; sek. D, kv. E 6. Inv. št. KrK 6894.

Odl. ustja in ostenja lonca iz zelo fino-zrnate lončarske mase, zaporedno menjavanje redukcijskega in oksidacijskega žganja, v zaključku žganja redukcijska atmosfera, izredno trd. Površina sivo črne barve. Zunanja površina mat polirana, notranja brisana. Pr. u. 12,8 cm, ohr. v. 2,2 cm.

784 SE 110; sek. D, kv. E 6. Inv. št. KrK 6895.

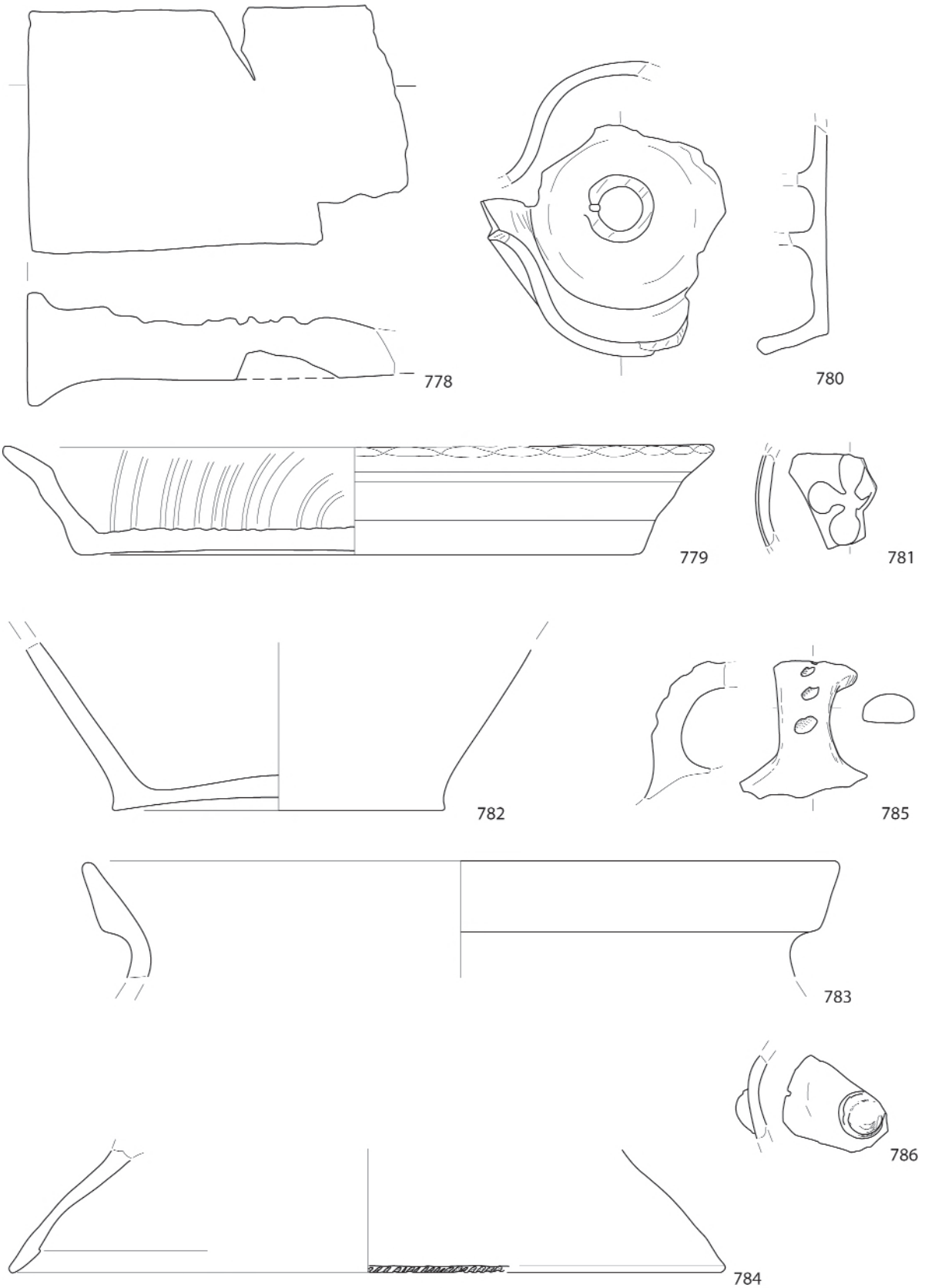
Odl. ustja in ostenja pokrova iz fino-zrnate lončarske mase, redukcijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rjave barve. Na robu ustja s šilom odtisnjene poševne črte. Notranja površina ožgana. Pr. u. 24,5 cm, ohr. v. 4,1 cm.

785 SE 110; D, kv. E 6. Inv. št. KrK 6896.

Ročaj iz fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Polkrožen presek. Na zunanji površini odtisi nohta. Dol. 3,6 cm, š. 1,9 cm, db. 1,1 cm.

786 SE 129; sek. A, kv. A 7. Inv. št. KrK 6897.

Odl. ostenja posode z bradavico iz fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. V notranjosti slabo ohranjen loščen bel glinen premaz z aplicirano bradavico. Ohr. v. 2,8 cm, š. 3,7 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

787 SE 129; sek. A, kv. A 7. Inv. št. KrK 3267.

Bronasta profilirana spona z dvojnimi obročema trapezoidnega preseka (vel. $0,35 \times 0,15$ cm). Dl. 2,1 cm, š. 1,4 cm.

788 SE 129; sek. A, kv. B 8. Inv. št. KrK 3259.

Bronast okov z bronasto zakovico, okrašen z geometrijskim ornamentom. Dol. 3,4 cm, š. 1,4 cm, db. 0,1 cm.

788 M 1:1

789 SE 140; sek. A, kv. A 7. Inv. št. KrK 6057.

Bronasta kroglica, v spodnjem delu zaključena v obliki ploščatega podstavka z luknjico, morda glava igle. Vel. 1,4 cm, pr. kroglice 1,4 cm.

789 M 1:1

790 SE 141; sek. A, kv. A 6, 7. Inv. št. KrK 6898.

Odl. dna in ostenja lonca iz finoizrane lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja redukcijska atmosfera, izredno trd. Površina sive barve. Zunanja površina mat polirana, notranja brisana. Pr. d. 12,8 cm, ohr. v. 2,4 cm.

791 SE 141; sek. A, kv. A 6, 7. Inv. št. KrK 6899.

Odl. ustja in ostenja lonca iz zelo finoizrane lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina svetlo sive barve. Zunanja površina mat polirana, notranja brisana. Pr. u. 12 cm, ohr. v. 1,8 cm.

792 SE 141; sek. A, kv. A 7. Inv. št. KrK 6384.

Odl. ustja in ostenja lonca z ročajem iz finoizrane lončarske mase, redukcijsko žgan, izredno trd. Obe površini sta brisani, sive barve. Na notranji in zunanji strani ustja je površina ožgana. Rek. pr. u. 15,9 cm, ohr. v. 6,3 cm.

792 M 1:2

793 SE 141; sek. A, kv. A 6, 7. Inv. št. KrK 6900.

Odl. ostenja iz zelo finoizrane lončarske mase, zaporedno menjavanje redukcijskega in oksidacijskega žganja, v zaključku žganja redukcijska atmosfera, izredno trd. Površina sivo črne barve. Zunanja površina mat polirana, notranja brisana. Zunanja površina okrašena z dvema kaneliranimi vzporednimi valovnicami. Vel. 2×2 cm.

794 SE 141; sek. A, kv. A 6, 7. Inv. št. KrK 6901.

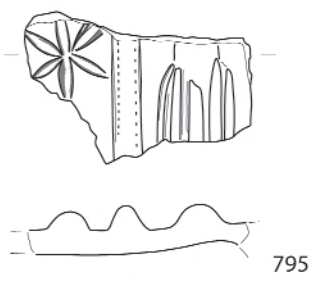
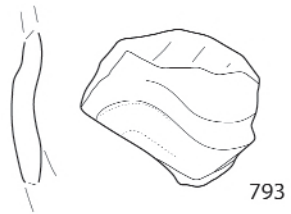
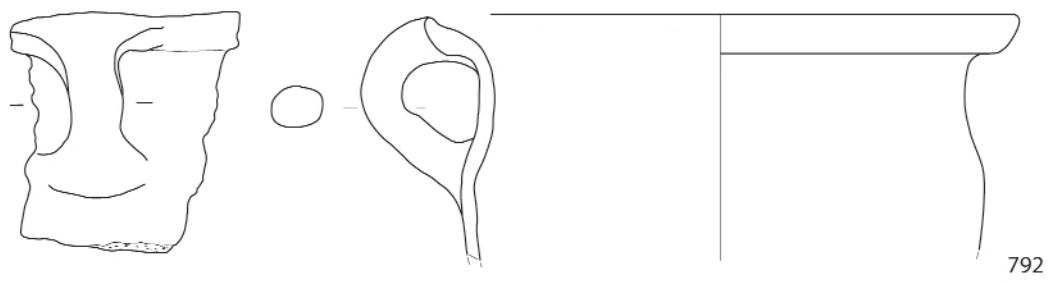
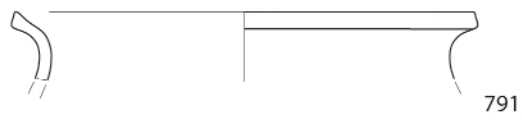
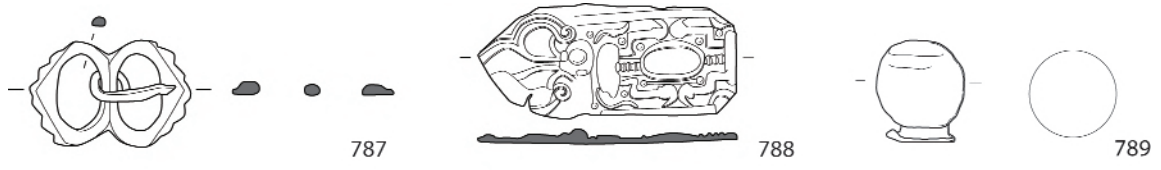
Odl. dna in ostenja ročke iz zelo finoizrane lončarske mase, zaporedno menjavanje redukcijskega in oksidacijskega žganja, v zaključku žganja redukcijska atmosfera, izredno trd. Površina sivo črne barve. Zunanja površina mat polirana, notranja brisana. Pr. u. 3,5 cm, ohr. v. 3,7 cm.

795 SE 141; sek. A, kv. A 7. Inv. št. KrK 6902.

Odl. oploščene, reliefno okrašene pečnice iz finoizrane lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve. Na zunanji površini je ob robu pet navpičnih črt, na desnem robu zvezda (?), motiva ločuje navpična črta. Vel. $3,1 \times 6$ cm.

795 M 1:1

Kieselstein - severno dvorišče. 787–789 bron, 790–795 keramika, 787, 790–795 M 1 : 2, 788, 789 M 1 : 1.

796 SE 143; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 6903.

Odl. dna in ostenja ročke na navidezni nogi iz zelo fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve, z belim glinenim premazom in brezbarvno prozorno glazuro. Osrednji del ročke je okrašen z naslikanim medaljonom, zunanja obroba medaljona v modri barvi, notranja obroba v zeleni barvi, lestvičast motiv v medaljonu v temno rjavi, v notranjosti medaljona navpična črta v modri barvi. Na desni strani palmeta v modri barvi. Na hrbtnem delu na ostenju ukrivljena črta, ki se dotika ene strani medaljona v zeleni barvi - morda napaka pri izdelavi. Bel glinen premaz na zunanji strani sega skoraj do dna, lošč slabo ohranjen. Polizdelek. Ohr. pr. d. 8,6 cm, ohr. v. 11,6 cm.

796 M 1:2

797 SE 150; sek. E, kv. C 5. Inv. št. KrK 6904.

Odl. ustja in ročaj lonca iz fino-zrnate lončarske mase, redukcijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sivo črne barve. Na mestu, kjer se ročaj stika z ustjem, je odtis prsta. Ohr. v. 4,1 cm, š. 4,8 cm.

798 SE 161; sek. A, kv. A 5. Inv. št. KrK 6905.

Odl. dulca vrča ali akvamanile iz fino-zrnate lončarske mase, zaporedno menjavanje redukcijskega in oksidacijskega žganja, v zaključku žganja redukcijska atmosfera, izredno trd. Površina brisana, sivo črne barve. Vel. 3,5 × 4,2 cm.

799 SE 170; sek. A, kv. B 8. Inv. št. KrK 6906.

Odl. ustja in ostenja vrča z izlivom, iz fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Na zunanji površini je ostenje kanelirano z vodoravnimi črtami. Pr. u. 11 cm, ohr. v. 18,5 cm.

800 SE 170; sek. A, kv. B 8. Inv. št. KrK 6391.

Odl. ustja in ročaja vrča iz fino-zrnate lončarske mase, redukcijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Na zgornjem delu ročaja vrezani dve prekržani liniji, z dodatnimi vrezanimi linijama ob strani. Rek. pr. u. 17,3 cm, ohr. v. 2,1 cm.

801 SE 170; sek. A, kv. B 8. Inv. št. KrK 6392.

Noga trinožnika iz fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve. Na notranji strani površina ožgana. V. 6,3 cm.

802 SE 170; sek. A, kv. A 8. Inv. št. KrK 6303.

Železen okov/ključ?. Dl. 19,5 cm, š. 0,7–1,8 cm.

803 SE 171; sek. A, kv. A 7, 8. Inv. št. KrK 6500.

Odl. ustja in ostenja lonca iz zelo fino-zrnate lončarske mase, redukcijsko žgan, izredno trd. Površina sivo črne barve. Zunanja površina glajena, notranja brisana. Na robu ustja odtisi lončarskega noža. Rek. pr. u. 15,1 cm, ohr. v. 2,7 cm.

804 SE 171; sek. A, kv. A 7, 8. Inv. št. KrK 6501.

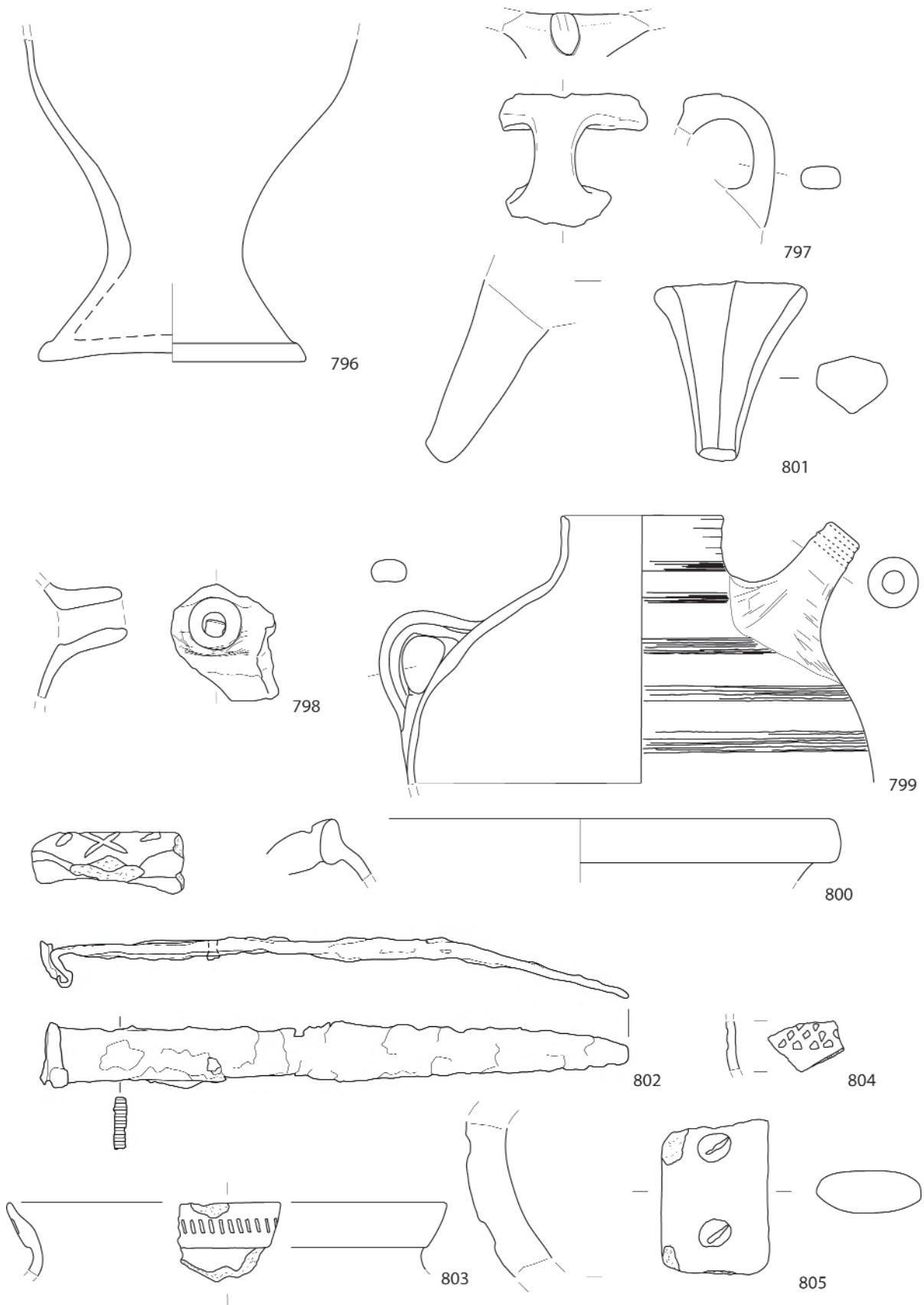
Odl. ostenja iz fino-zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Na zunanji površini odtisi trikotnikov. Ohr. dl. 2,6 cm, ohr. v. 1,7 cm.

805 SE 171; sek. A, kv. A 8. Inv. št. KrK 6502.

Odl. ročaja iz fino-zrnate lončarske mase, redukcijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Na zgornji površini dva odtisa nohta. Ohr. dl. 5,4 cm, š. 3,6 cm.

802 M 1:2

Kieselstein - severno dvorišče. 796–801, 803 - 805 keramika, 802 železo, 796–798, 800–805 M 1 : 2, 799 M 1 : 4.

806 SE 177; sek. D; kv. E 7. Inv. št. KrK 6503.

Odl. trakastega ročaja iz zelo finožrnate lončarske mase, redukcijsko žgan, izredno trd. Površina sivo črne barve. Zgornja površina mat polirana, spodnja brisana. Na zgornjem delu poševna odtisa trsa ali cevke. Ohr. dl. 5,9 cm, š. 3,7 cm.

806 M 1:2

807 SE 185; sek. D, kv. D 7. Inv. št. KrK 6907.

Odl. ustja in ostenja pokrova ali sklede iz finožrnate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, v zaključku žganja redukcijska atmosfera, izredno trd. Površina brisana, sivo črne barve. Na zunanji površini ostenja aplicirana tri vodoravna rebra, členjena s prstom, na zunanjem robu ustja vodoravna kanelura, nad njo kanelura v obliki valovnice. Notranjost okrašena z vžlebljeno valovnico, nad in pod njo po dve vodoravni kaneluri. Pr. u. 41,6 cm, ohr. v. 14 cm.

808 SE 200; sek. A, kv. A7. Inv. št. KrK 6840.

Odl. ustja in ostenja lonca iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja redukcijska atmosfera, izredno trd. Površina sivo črne barve. Zunanja površina mat polirana, notranja brisana. Pr. u. 10,6 cm, ohr. v. 4,6 cm.

809 SE 200; sek. A, kv. A7. Inv. št. KrK 6841.

Odl. dna in ostenja lonca iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja redukcijska atmosfera, izredno trd. Površina sive barve. Zunanja površina mat polirana, notranja brisana. Pr. d. 7,5 cm, ohr. v. 1,5 cm.

810 SE 204; sek. D, kv. D 6. Inv. št. KrK 6305.

Železna puščična ost s trnom za nasaditev (0,6 × 0,7 cm) lečastega preseka. Ohr. dl. 6,7 cm, t. 14 g.

810 M 1:2

811 SE 210; sek. A, kv. B 7, 8. Inv. št. KrK 6398.

Odl. trakastega ročaja vrča, iz finožrnate lončarske mase, zaporedno menjavanje redukcijske in oksidacijske atmosfere, v končni fazi redukcijska atmosfera, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Na zgornjem delu sta prekrižani kaneluri, na spodnjem delu je poševna kanelura. Ohr. dl. 8,5 cm, š. 3 cm.

812 SE 210; sek. A, kv. B 7, 8. Inv. št. KrK 6400.

Odl. ustja in ostenja sklede iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žganje, v zaključku žganja redukcijska atmosfera, izredno trd. Površina sive barve. Zunanja površina brisana, notranja mat polirana. Ohr. vel. 6 × 5,2 cm, rek. pr. u. 26,8 cm.

813 SE 210; sek. A, kv. B 8. Inv. št. KrK 3300.

Bronasta ploščata igla. Dl. 10,4 cm, š. 0,3–0,5 cm, db. 0,1 cm.

813 M 1:2

814 SE 218; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 6908.

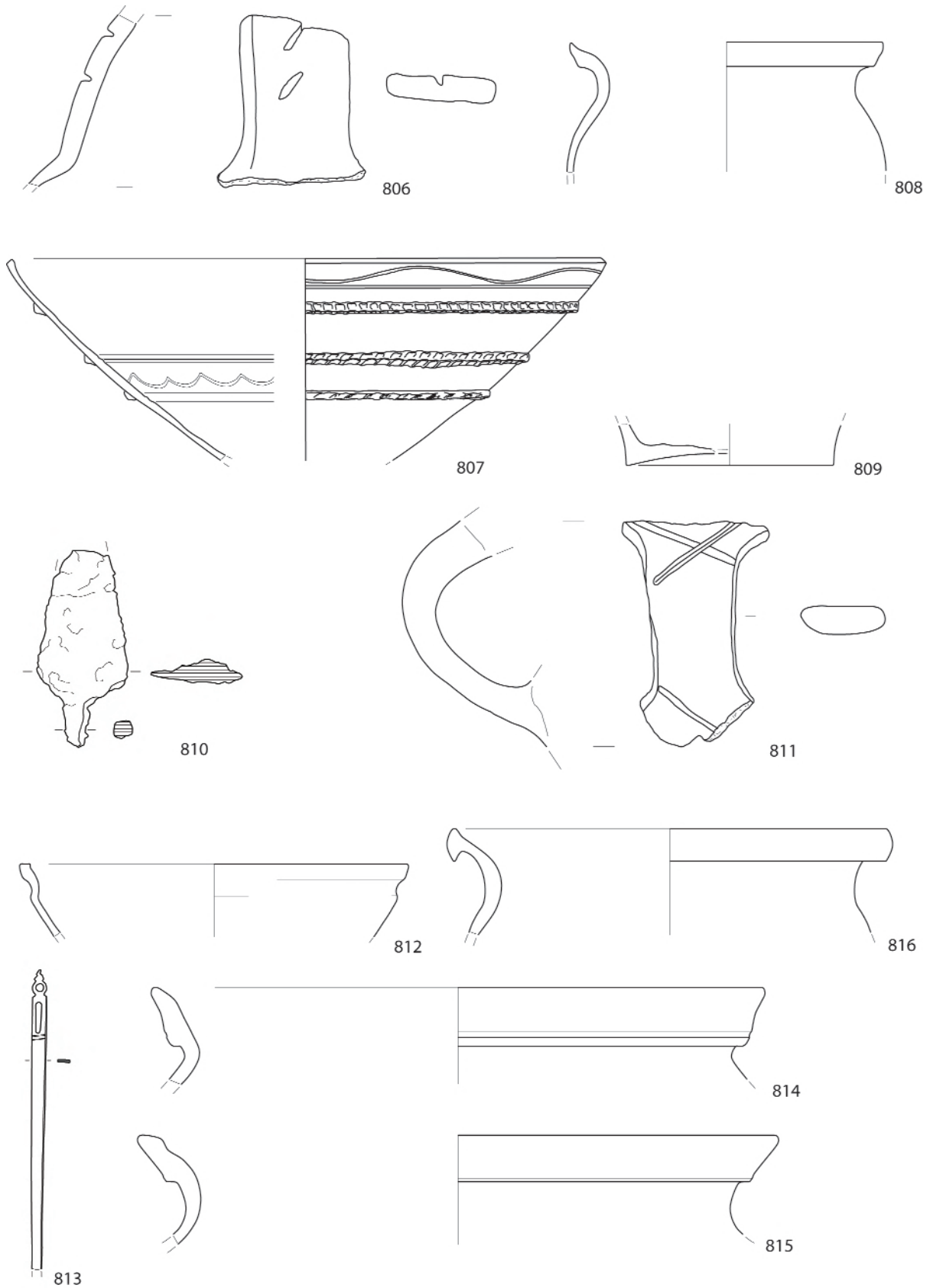
Odl. ustja in ostenja lonca iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. Spodnji del ustja kaneliran z vodoravno črto. Pr. u. 21,2 cm, ohr. v. 3,5 cm.

815 SE 218; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 6909.

Odl. ustja in ostenja lonca iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rjave barve. Pr. u. 21,8 cm, ohr. v. 3,7 cm.

816 SE 218; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 6910.

Odl. ustja in ostenja lonca iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja redukcijska atmosfera, izredno trd. Površina brisana, sivo črne barve. Pr. u. 15 cm, ohr. v. 3,7 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. 806–809, 811, 812, 814–816 keramika, 810 železo, 813 bron, 806, 808–816 M 1 : 2, 807 M 1 : 4.

817 SE 218; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 6911.

Odl. ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, zaporedno menjavanje redukcijskega in oksidacijskega žganja, v zaključku žganja redukcijska atmosfera, izredno trd. Površina brisana, sive barve s sivo črnimi lisami. Pr. u. 23,6 cm, ohr. v. 3,7 cm.

818 SE 218; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 6627.

Odl. ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja redukcijska atmosfera, izredno trd. Površina brisana, sivo črne barve. Na zunanji površini ramena kanelirana vodoravna črta. Pr. u. 11,6 cm, ohr. v. 4,1 cm.

819 SE 218; sek. A; kv. B 7. Inv. št. KrK 6626.

Odl. ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, redukcijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sivo črne barve. Na ramenu kanelirane tri vodoravne črte. Na zunanji površini verjetno ostanki hrane. Pr. u. 16,6 cm, ohr. v. 5,4 cm.

820 SE 218; sek. A, B 7. Inv. št. KrK 6404.

Odl. oploščene pečnice iz drobnoizrnatne lončarske mase, redukcijsko žgan, v zaključku žganja redukcijska atmosfera, zelo trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Na zunanji površini odtisnjen okras v obliki shematiziranega lista. Ohr. vel. 6,2 × 7,8 cm.

820 M 1:2

821 SE 228; sek. A, kv. B 7, 8. Inv. št. KrK 6631.

Odl. ustja in ostenja lonca z ročajem iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Na zunanji površini je rob ustja kaneliran z vodoravno črto, rame kanelirane z dvema vodoravnima črtama. Na zunanji površini organski ostanki. Pr. u. 10,3 cm, ohr. v. 2,8 cm.

822 SE 228; sek. A, kv. B 7, 8. Inv. št. KrK 6630.

Odl. ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja redukcijska atmosfera, izredno trd. Površina brisana, sivo črne barve. Na zunanji površini roba ustja in ostenja svetlo rjava in rožnato rdečkasto siva lisa. Pr. u. 17, 2 cm, ohr. v. 2,7 cm.

823 SE 238; sek. A, kv. B 5, 6. Inv. št. KrK 6616.

Odl. ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja redukcijska atmosfera, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Na zunanji površini aplicirani dve prekrizani rebri, členjeni z lončarskim nožem. Ohr. v. 5,4 cm, š. 4 cm.

824 SE 238; sek. A, kv. B 5, 6. Inv. št. KrK 6615.

Odl. ustja in ostenja skleda ali pokrova iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja redukcijska atmosfera, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Na ustju kanelirana vodoravna črta, na ostenju pod robom ustja kanelirana vodoravna črta. Pr. u. 38,8 cm, ohr. v. 2,7 cm.

825 SE 238; sek. A, kv. B 5, 6. Inv. št. KrK 6617.

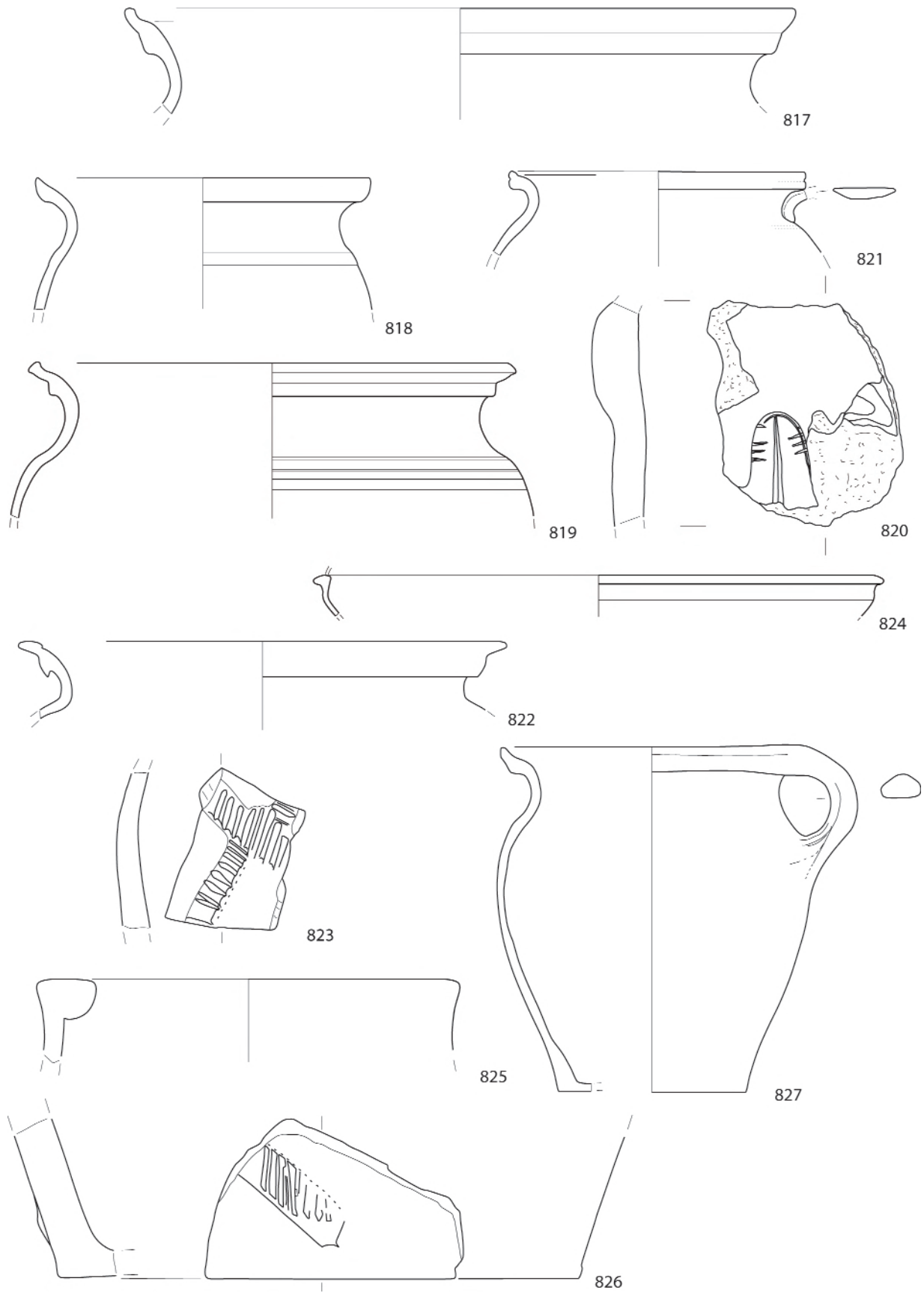
Odl. ustja in ostenja lončaste (?) pečnice iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, v končni fazi žgan redukcijsko, izredno trd. Površina brisana, sivo črne barve. Pr. u. 15 cm, ohr. v. 2,9 cm.

826 SE 252; sek. A, kv. B 6. Inv. št. KrK 6633.

Odl. dna in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, redukcijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Na zunanji površini ostenja poševno aplicirano rebro, na katerem je z lončarskim nožem vtisnjen niz poševnih črt. Pr. d. 18,3 cm, ohr. v. 5,6 cm.

827 SE 252; sek. A, kv. B 6. Inv. št. KrK 6632.

Odl. ustja, ostenja, dna in ročaja lonca iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, v končni fazi žgan redukcijsko, izredno trd. Površina sive barve. Zunanja površina mat polirana, notranja brisana. Na zunanji površini ostenja sivo črne lise, morda ostanki hrane. Pr. u. 10,6 cm, pr. d. 6,4 cm, v. 12,2 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, 817–823, 825–827 M 1 : 2; 824 M 1 : 4.

828 SE 252; sek. A, kv. B 6. Inv. št. KrK 6634.

Odl. oploščene, reliefno okrašene pečnice iz finožrnate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rožnato rdečkasto sive barve. Vel. $4,1 \times 7,4$ cm.

828 M 1:2

829 SE 253; sek. A, kv. B 6. Inv. št. KrK 6638.

Odl. ustja in ostenja sklede ali pokrova iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja redukcijska atmosfera, izredno trd. Površina brisana, sivo črne barve. Na robu ustja kanelirana vodoravna črta, na zunanji površini ostenja pod ustjem kanelirana vodoravna črta, pod njo aplicirano s trsom/cevko členjeno rebro. Pr. u. 40,8 cm, ohr. v. 4,3 cm.

830 SE 256; sek. B, kv. C 8, 9. Inv. št. KrK 6636.

Odl. ustja, ostenja in ročaja lonca iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Rob ustja kaneliran z vodoravno črto, ročaj kaneliran s tremi vzdolžnimi črtami. Pr. u. 11 cm, ohr. v. 2,1 cm.

831 SE 256; sek. B, kv. C 8, 9. Inv. št. KrK 6635.

Odl. ustja, ostenja in ročaj dvoročajnega lonca iz finožrnate lončarske mase, redukcijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sivo črne barve. Ohr. v. 5,5 cm, š. 5,5 cm.

832 SE 256; sek. B, kv. C 8, 9. Inv. št. KrK 6637.

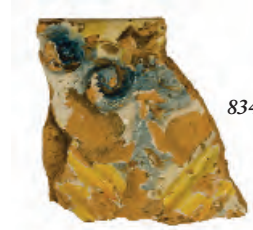
Odl. oploščene, reliefno okrašene pečnice iz finožrnate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rdečkasto (rožnato) sive barve. Vel. $5,9 \times 6,8$ cm.

833 SE 265; sek. A, kv. A 8. Inv. št. KrK 6688.

Lonec iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sive barve, s sivo črnimi lisami, morda ostanki hrane. Pr. u. 10,2 cm, pr. d. 5,7 cm, v. 9,4 cm.

834 SE 279; sek. A, kv. A 6, 7. Inv. št. KrK 6610.

Odl. oploščene, reliefno okrašene pečnice iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Zunanja površina ima bel glinen premaz in brezbarvno prozorno glazuro. Na ustju vodoravna črta v olivno zeleni barvi. Na zunanji površini geometrijski okras v modri, nad njim dve črti in pod njim ena v rumeni barvi. Vel. $5,3 \times 5,4$ cm.

834 M 1:2

835 SE 280; sek. D, kv. D 6, 7. Inv. št. KrK 6611.

Pokrov iz finožrnate lončarske mase, redukcijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sivo črne barve, z ostanki hrane. Pr. u. 17 cm, v. 5,6 cm.

836 SE 289; sek. A, kv. A 7, 8. Inv. št. KrK 6409.

Odl. ustja in ostenja čaše iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve, z ostanki belega glinenega premaza. Rek. pr. u. 6,6 cm, ohr. v. 1,4 cm.

837 SE 296; sek. A; kv. B 7. Inv. št. KrK 6612.

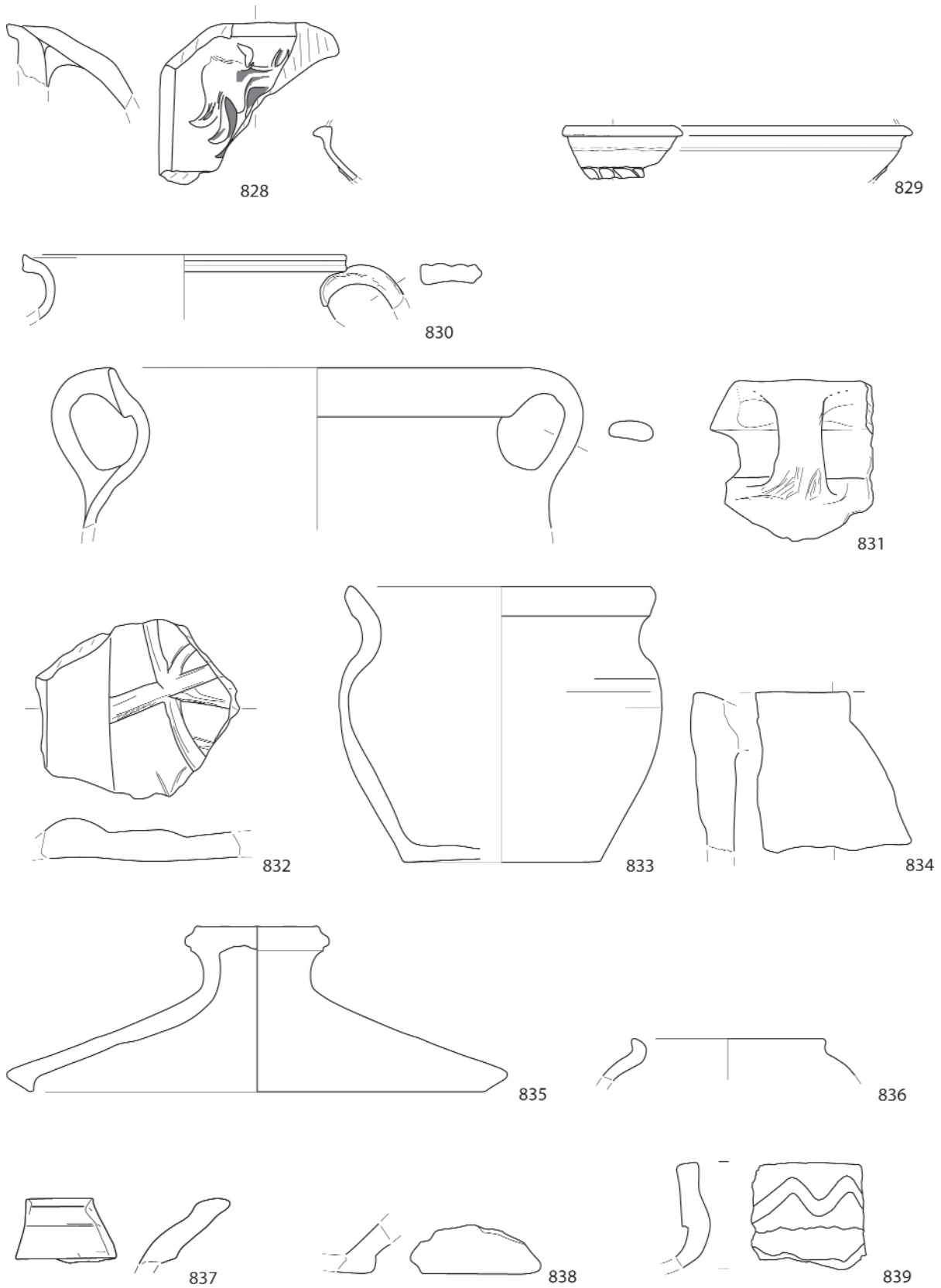
Odl. roba ustja lonca iz zelo finožrnate lončarske mase, zaporedno menjavanje redukcijskega in oksidacijskega žganja, v zaključku žganja redukcijska atmosfera, izredno trd. Površina sivo črne barve. Zunanja površina mat polirana, notranja brisana. Na zunanji površini vodoravno plastično rebro. Ohr. v. 3,7 cm, š. 3,4 cm.

838 SE 296; sek. A; kv. B 7. Inv. št. KrK 6613.

Odl. ustja in ostenja pokrova ali sklede iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja redukcijska atmosfera, izredno trd. Površina sivo črne barve. Zunanja površina mat polirana, notranja brisana. Ohr. v. 2,5 cm, š. 4,1 cm.

839 SE 328; sek. C, kv. C 6, 7. Inv. št. KrK 6607.

Odl. ustja in ostenja lonca iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Na robu ustja kanelirana valovnica. Ohr. v. 3,7 cm, š. 3,8 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, 828, 830–839 M 1 : 2, 829 M 1 : 4.

840 SE 339; sek. B, kv. C 7, 8. Inv. št. KrK 6932.

Odl. ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, redukcijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Na robu ustja odtisi poševnih črt, verjetno koleščkanje. Pr. u. 21,2 cm, ohr. v. 5 cm.

841 SE 339; sek. B, kv. C 7, 8. Inv. št. KrK 6933.

Odl. dna in ostenja lonca iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, v končni fazi žgan redukcijsko, izredno trd. Zunanja površina mat polirana, notranja površina brisana. Obe površini sive barve. Pr. d. 6,6 cm, ohr. v. 7,8 cm.

842 SE 339; sek. B, kv. C 7, 8. Inv. št. KrK 6934.

Odl. ustja, ostenja in ročaj lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Na zunanjem robu ustja odtisi lončarskega noža(?) v poševnih linijah, na ostenju dve vodoravni kaneluri, zunanja površina ročaja členjena z nohtom. Ohr. v. 5,6 cm, š. 8,2 cm.

843 SE 339; sek. B, kv. C 7, 8. Inv. št. KrK 6935.

Odl. ustja, ostenja in ročaj lonca iz finoizrnatne lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Pr. 15 cm, ohr. v. 7,5 cm.

844 SE 339; sek. B, kv. C 7, 8. Inv. št. KrK 6936.

Odl. roba ustja, ostenja in ročaja lonca iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja redukcijska atmosfera, izredno trd. Površina sive barve. Zunanja površina mat polirana, notranja brisana. Pr. u. 22,8 cm, ohr. v. 6,3 cm.

845 SE 339; sek. B, kv. C 7, 8. Inv. št. KrK 6937.

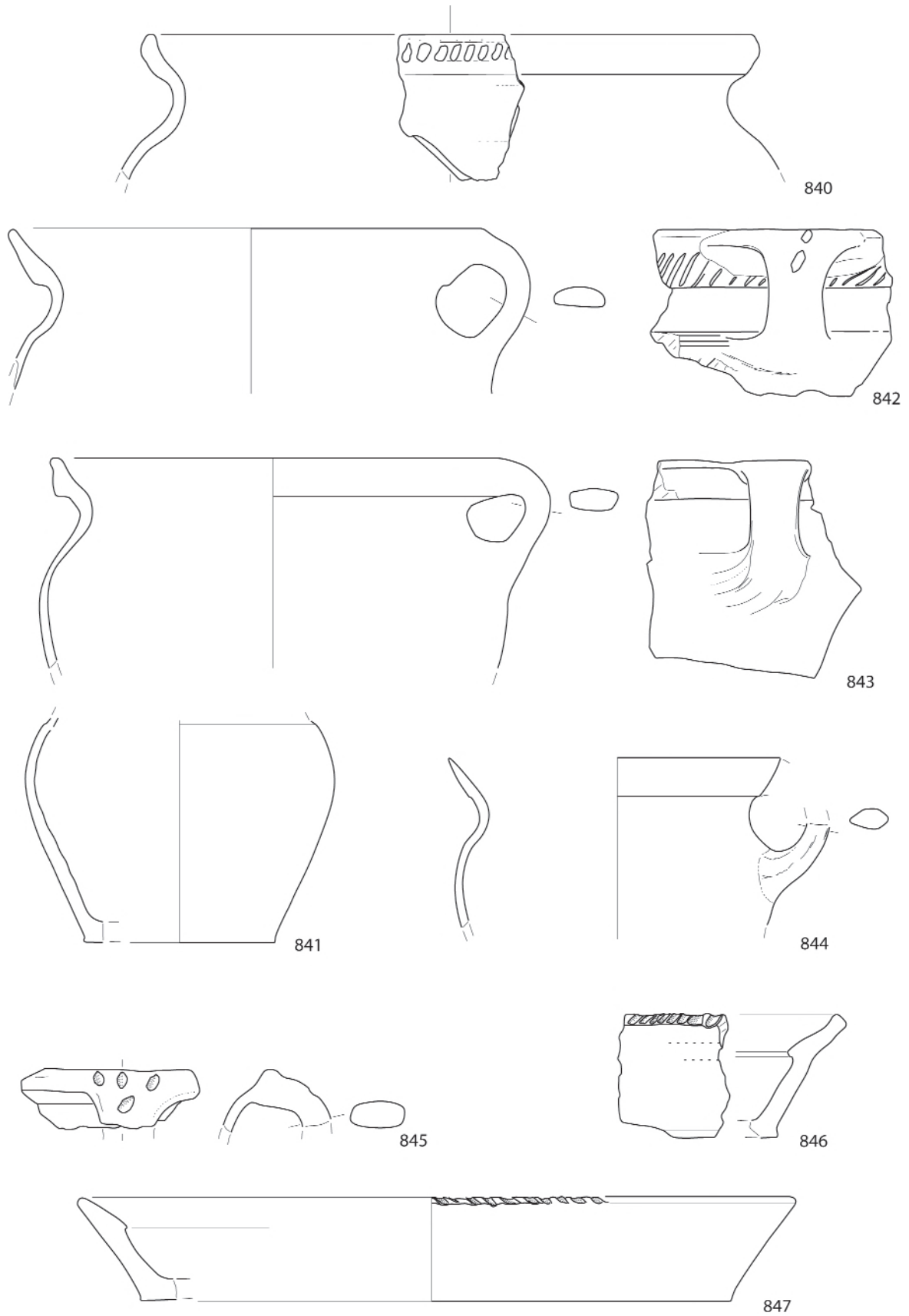
Odl. ustja, ostenja in ročaja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žganje, v zaključku žganja redukcijska atmosfera, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Ročaj ob ustju okrašen z odtisi nohtov. Ohr. v. 2,1 cm, š. 6,1 cm.

846 SE 339; sek. B, kv. C 7, 8. Inv. št. KrK 6938.

Odl. ustja in ostenja sklede ali pokrova iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Na robu ustju odtisi šila. V. 1,9 cm, š. 3,7 cm.

847 SE 339; sek. B, kv. C 7, 8. Inv. št. KrK 6939.

Odl. ustja, ostenja in dna sklede iz finoizrnatne lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Ustje členjeno z odtisi trsa/cevk. Pr. u. 24,7 cm, pr. d. 20,6 cm, v. 3,6 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

848 SE 339; sek. B, kv. C 7, 8. Inv. št. KrK 6940.

Odl. ustja, ostenja in dna sklede iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo sive barve. Ustje členjeno z odtisom trsa/cevke. Pr. u. 24,5 cm, pr. d. 21,0 cm, v. 3,2 cm.

849 SE 341; sek. F, kv. E 1,2. Inv. št. KrK 6417.

Odl. ostenja lonca iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina glajena, sive barve. Na zunanji površini kanelirana večtračna valovnica, pod njo tri vodoravne kanelure. Ohr. dl. 5,4 cm, ohr. v. 4,8 cm.

850 SE 356; sek. B, kv. C 8, 9. Inv. št. KrK 6941.

Odl. oploščene, reliefno okrašene pečnice iz finožrnate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana. Zunanja površina rožnato rdečkaste barve, notranja svetlo sive barve. Vel. 5,8 × 9,3 cm.

850 M 1:2

851 SE 356; sek. B, kv. C 8, 9. Inv. št. KrK 6942.

Odl. oploščene, reliefno okrašene pečnice iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Na zunanji površini dva koncentrična kroga, med njima geometrijski motiv. Notranja površina ožgana. Ohr. dl. 7,5 cm, ohr. š. 2,6 cm.

852 SE 372; sek. F, kv. D 2. Inv. št. KrK 6307.

Odl. železne puščične osti romboidne oblike, s trnom za nasaditev lečastega preseka. V spodnjem delu luknja. Presek trna 0,3 × 0,6 cm, ohr. dl. 6,8 cm, t. 10 g.

852 M 1:2

853 SE 402; sek. A, kv. B 9. Inv. št. KrK 6943.

Odl. ustja, ostenja in dna krožnika iz zelo finožrnate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rožnato rdečkasto barve. V notranjosti bel glinen premaz, pod ustjem vrezan koncentrični krog, pod robom ustja vrezana dva koncentrična kroga, motiv na ostenju nerazpoznaven. Polizdelek. Pr. d. 15,2 cm, pr. u. 27 cm, v. 4,6 cm.

853 M 1:4

854 SE 454; sek. A, kv. B 9, 10. Inv. št. KrK 6944.

Odl. ustja in ostenja lonca iz finožrnate lončarske mase, redukcijsko žgan, v zaključku žganja redukcijska atmosfera, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Pr. u. 25,8 cm, ohr. v. 5 cm.

855 SE 454; sek. A, kv. B 9, 10. Inv. št. KrK 6945.

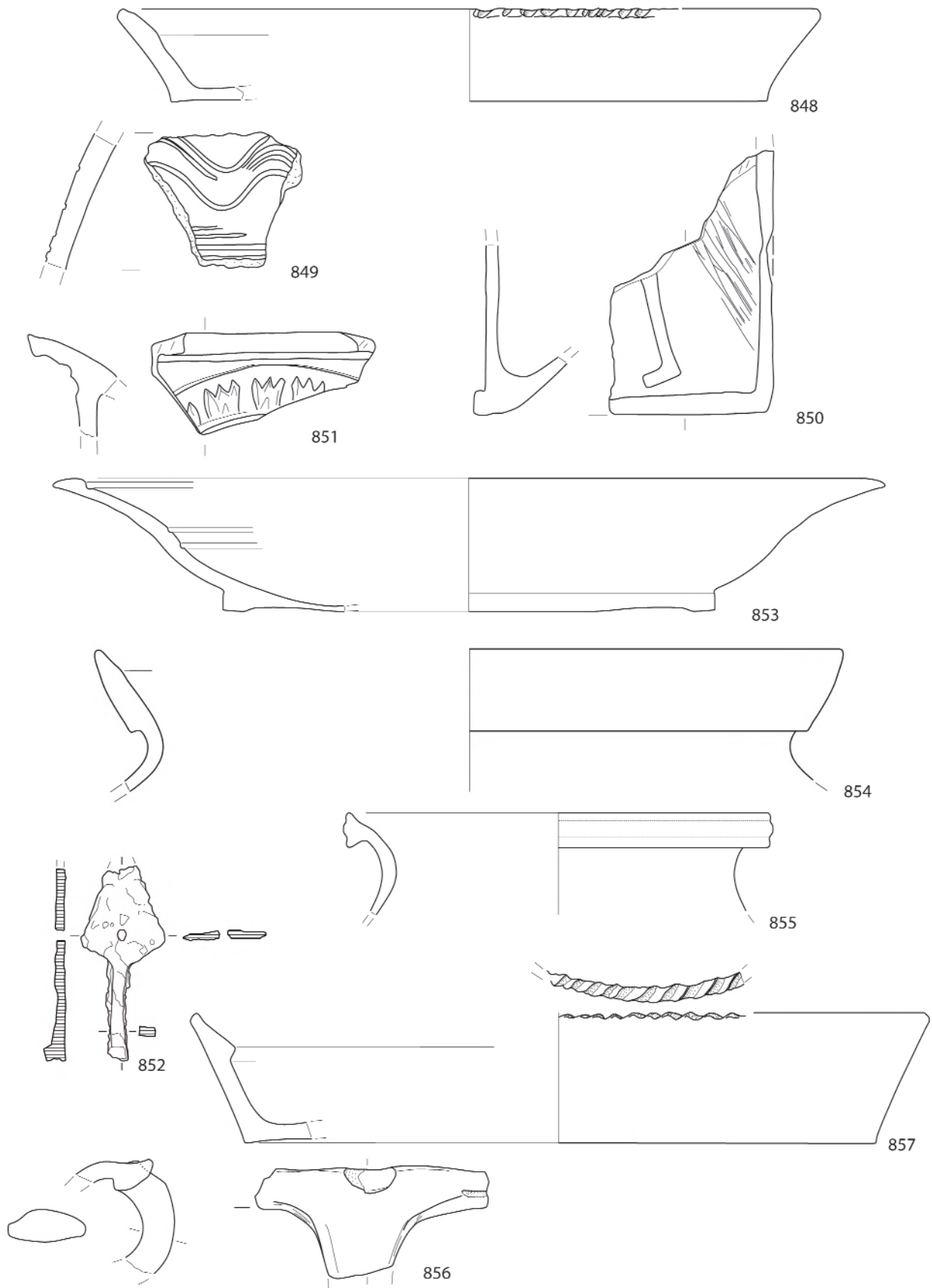
Odl. ustja in ostenja lonca iz finožrnate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rožnato rdečkasto barve. Pr. u. 14,4 cm, ohr. v. 3,5 cm.

856 SE 454; sek. A, kv. B 10. Inv. št. KrK 6946.

Odl. ustja z ročajem in ostenja lonca iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve. Na ustju, ob prehodu v ročaj, je odtis prsta. Ohr. v. 2,6 cm, š. 8,1 cm.

857 SE 454; sek. A, kv. B 9, 10. Inv. št. KrK 6947.

Odl. ustja, ostenja in dna sklede (?) iz finožrnate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, v zaključku žganja dimljenje. Površina brisana, sive barve. Rob ustja členjen z odtisi trsa/cevke. Pr. u. 26 cm, pr. d. 22 cm, v. 4,5 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. 848–851, 853–857 keramika, 852 železo, M 1 : 2.

858 SE 454; sek. A, kv. B 9, 10. Inv. št. KrK 6948.

Odl. ustja, ostenja in dna sklede ali pokrova iz finoizrnatne lončarske mase, zaporedno menjavanje redukcijskega in oksidacijskega žganja, v zaključku žganja redukcijska atmosfera. Površina brisana, sive barve. Na ustju s trsom vtisnjene poševne črte. Na obeh površinah mogoče ostanki hrane. Pr. u. 23,9 cm, pr. d. 18,9 cm, v. 3,4 cm.

859 SE 454; sek. A, kv. B 9, 10. Inv. št. KrK 6949.

Odl. ostenja pečnice iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Vel. 15,1 × 7,2 cm.

860 SE 494; sek. A, kv. A, B 9. Inv. št. KrK 6950.

Odl. ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja redukcijska atmosfera, izredno trd. Površina brisana, sivo črne barve. Spodnji del zunanje površine roba ustja kanelirano z vodoravno črto, čez celotno površino roba ustja poševni odtisi z lončarskim nožem. Ohr. v. 3,7 cm, š. 6 cm.

861 SE 544; sek. G, kv. C 10. Inv. št. KrK 6951.

Odl. ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, redukcijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Na zunanji površini je ostenje kanelirano z vodoravnimi črtami. Pr. u. 22 cm, ohr. v. 11,7 cm.

862 SE 676; sek. D, kv. E 6. Inv. št. KrK 6952.

Odl. ostenja in ročaj pokrova iz finoizrnatne lončarske mase, redukcijsko žgan, v zaključku žganja oksidacijska atmosfera, izredno trd. Površina brisana, sive barve, ožgana. Zunanja površina kanelirana s koncentričnimi krogi. Vel. 7,7 × 9,6 cm.

863 SE 700; sek. G, kv. D, E 9. Inv. št. KrK 6953.

Odl. ustja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo sive barve. Na robu ustja z lončarskim nožem odtisnjene poševne črte. Ohr. v. 2,9 cm, š. 3,4 cm.

864 SE 700; sek. G, kv. D, E 9. Inv. št. KrK 6954.

Odl. dna sklede iz finoizrnatne lončarske mase, zaporedno menjavanje redukcijskega in oksidacijskega žganja, v zaključku žganja redukcijska atmosfera, izredno trd. Površina brisana, sivo črne barve. Na notranji površini dna vrezana dva koncentrična kroga, med njima vrezana valovnica. V osrednjem krogu vrezan trikotnik, predeljen z navpično črto. Ohr. v. 1,9 cm, vel. odl. 5,5 × 6,7 cm.

865 SE 732; sek. G, kv. D 9. Inv. št. KrK 6955.

Odl. ustja in ostenja lonca iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Zunanja površina mat polirana, notranja brisana. Obe površini blede rjave barve. Pr. u. 7,4 cm, ohr. v. 4,6 cm.

866 SE 732; sek. G; kv. D 9. Inv. št. KrK 6956.

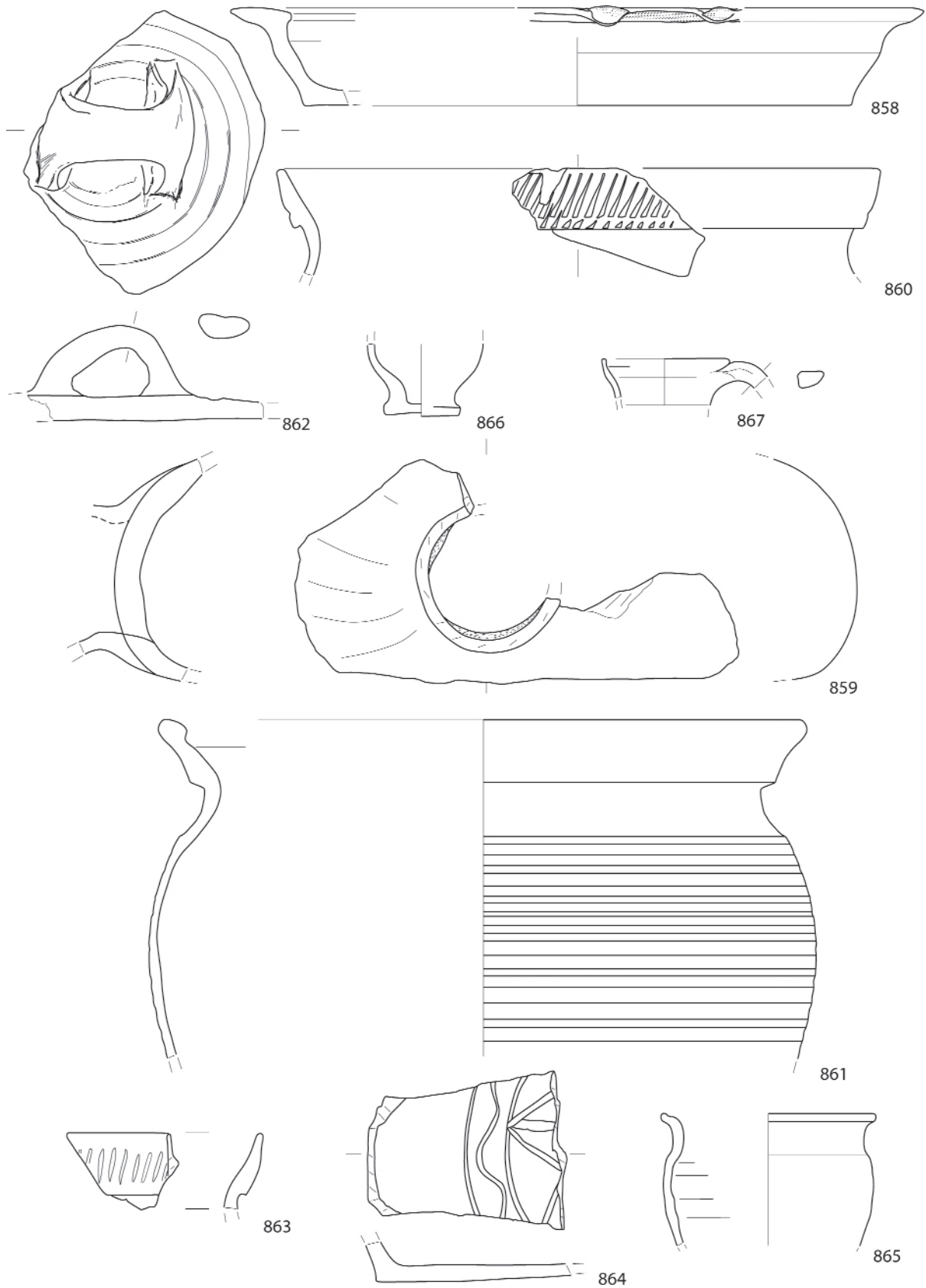
Odl. dna in ostenja ročke iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Zunanja površina ima bel glinen premaz in brezbarvno prozorno glazuro. Pod njo je v osrednjem delu naslikan medaljon v temno rjavi barvi s prekrizanimi črtami v enaki barvi, ob medaljonu tri navpične črte v rumeni barvi, v dveh vmesnih poljih med črtami dve debelejši navpični črti v zeleni barvi. Pr. d. 2,6 cm, ohr. v. 2,4 cm.

866 M 1:1

867 SE 732; sek. G, kv. D 9. Inv. št. KrK 6957.

Odl. ustja, ostenja in ročaja ročke iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo sive barve, z belim glinenim premazom in brezbarvno prozorno glazuro. Na zunanji površini pod ustjem debela vodoravna črta (seže v enaki liniji čez ročaj) v rumeni barvi, na ročaju pod njo vodoravna zelena črta. Pr. u. 4,4 cm, ohr. v. 1,6 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, M 1 : 2.

868 SE 732; sek. G, kv. D 9. Inv. št. KrK 6958.

Odl. dna in ostenja ročke iz zelo fino zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve, z belim glinenim premazom. Na zunanji površini brezbarvna prozorna glazura. Na osrednjem delu ročke naslikan medaljon, njegova obroba in poševno križajoče se črte v modri barvi, polja med črtami poslikana s pikami v rumeni in zeleni barvi, okrog obrobe medaljona slabo ohranjen motiv lestve v temno rjavi barvi, na stičišču ostenja in dna ročke vodoravna črta v temno rjavi barvi. Lošč in barve slabo ohranjeno, deloma odluščeno. Pr. d. 2,7 cm, ohr. v. 4,3 cm.

868 M 1:1

869 SE 732; sek. G, kv. D 9. Inv. št. KrK 6959.

Odl. dna in ostenja ročke iz zelo fino zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Zunanja površina ima bel glinen premaz in je okrašena v tehniki peskanja. Pr. d. 3 cm, ohr. v. 4,8 cm.

869 M 1:1

870 SE 732; sek. G, kv. D 9. Inv. št. KrK 6960.

Krožnik iz zelo fino zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. V notranjosti bel glinen premaz in brezbarvno prozorno glazuro. Pod njo je na dnu in ostenju krožnika na notranji površini napis IHS v temno rjavi barvi, tudi na ustju ponekod ohranjene črte v enaki barvi, motiv je zaradi slabe ohranjenosti nerazpoznaven, barve, lošč in bel glinen premaz so na ustju večinoma odluščeni. Pr. u. 5,3 cm, pr. d. 3 cm, v. 1,3 cm.

870 M 1:1

871 SE 732; sek. G, kv. D 9. Inv. št. KrK 3362.

Bronast pravokoten okov na zanki spet z dvema bronastima zakovicama, okrašen s kvadratnimi izboklinami. Vel. okova 1,7 × 3,1 cm, db. 0,2 cm, vel. zanke 1,1 × 1,3 cm, db. 0,1 cm.

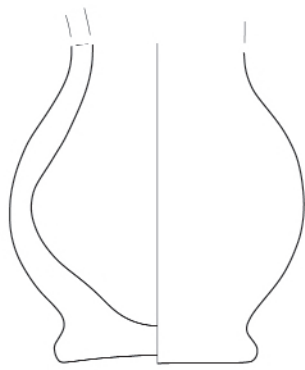
871 M 1:1

872 SE 732; sek. G, kv. D 9. Inv. št. KrK 6315.

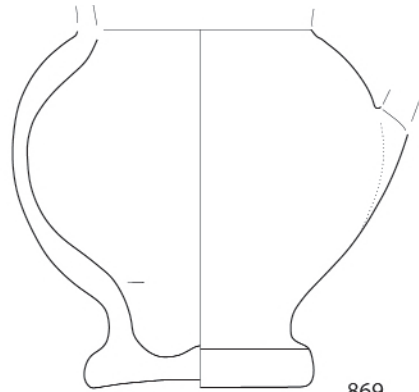
Odl. železnega ročaja noža z ostanki lesene obloge in nasajenim punciranim okrašenim koščnim zaključkom. Ohr. dl. 4,9 cm, š. 1,4 cm.

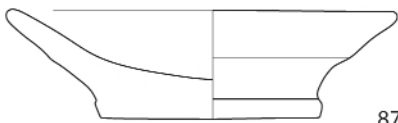
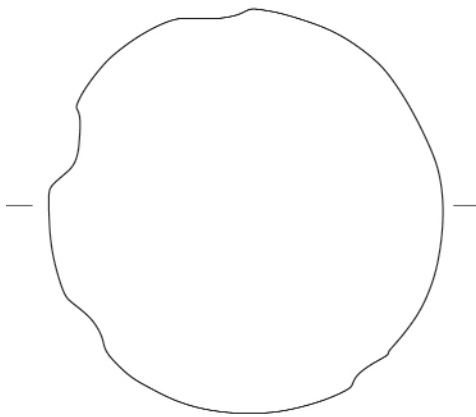
872 M 1:1

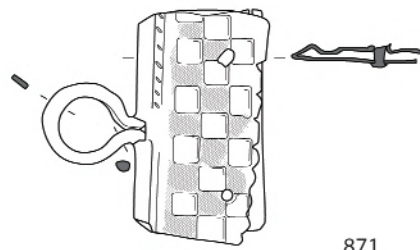
868

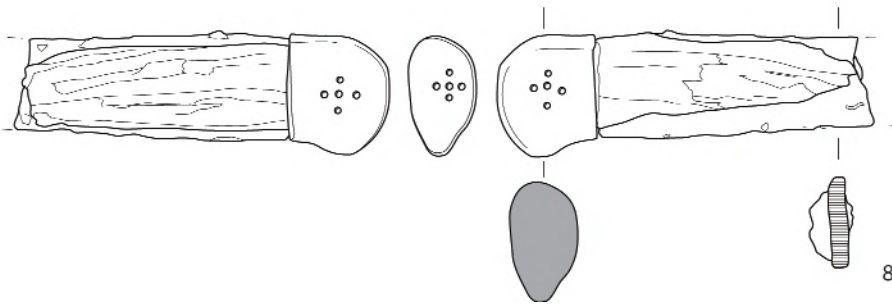
869

870

871

872

Kieselstein - severno dvorišče. 868–870 keramika, 871 bron, 872 železo in kost, M 1 : 1.

873 SE 738; sek. G, kv. D 9. Inv. št. KrK 6467.

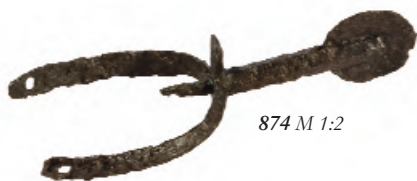
Odl. ostenja lonca iz zelo finozrnate lončarske mase, redukcijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rjave barve. Na zunanji površini dve vodoravni liniji odtisov nohtov. Vel. $5,2 \times 7,3$ cm.

873 M 1:2

874 SE 900; sek. /, kv. /. Inv. št. KrK 6321.

Železna ostroga s po enim ušescem na vsakem kraku in okroglim kolescem ter konico za pritrjevanje na obutev. Dl. 10,1 cm, pr. kolesca 2,4 cm.

874 M 1:2

875 SE 919; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6961.

Odl. dna lonca iz finozrnate lončarske mase, redukcijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, notranja sivo črne barve, zunanja sive barve. Na zunanji površini dna odtisnjen pečat v obliki kroga z vrisano zvezdo. Vel. $3,4 \times 4,4$ cm.

876 SE 920; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 1650.

Aplika iz finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Na zunanji površini okras osem bunkic. Pr. 1,6 cm, db. 0,4 cm.

876 M 1:1

877 SE 922; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6333.

Trakast ročaj iz močno korodiranega brezbarvnega stekla s tremi vzdolžnimi rebri in zavihanim zaključkom. Dl. 9 cm, š. 1, 7 cm.

877 M 1:2

878 SE 923; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6962.

Odl. roba ustja in ostenja krožnika iz zelo finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rožnato rdečkasto barve. V notranjosti bel glinen premaz, na robu ustja vrezane črke »GEK«. Polizdelek. Pr. u. 29,6 cm, ohr. v. 3,3 cm.

878 M 1:2

879 SE 940; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6963.

Odl. ustja in ostenja lonca iz finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Pr. u. 17,2 cm, ohr. v. 3,1 cm.

880 SE 940; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6964.

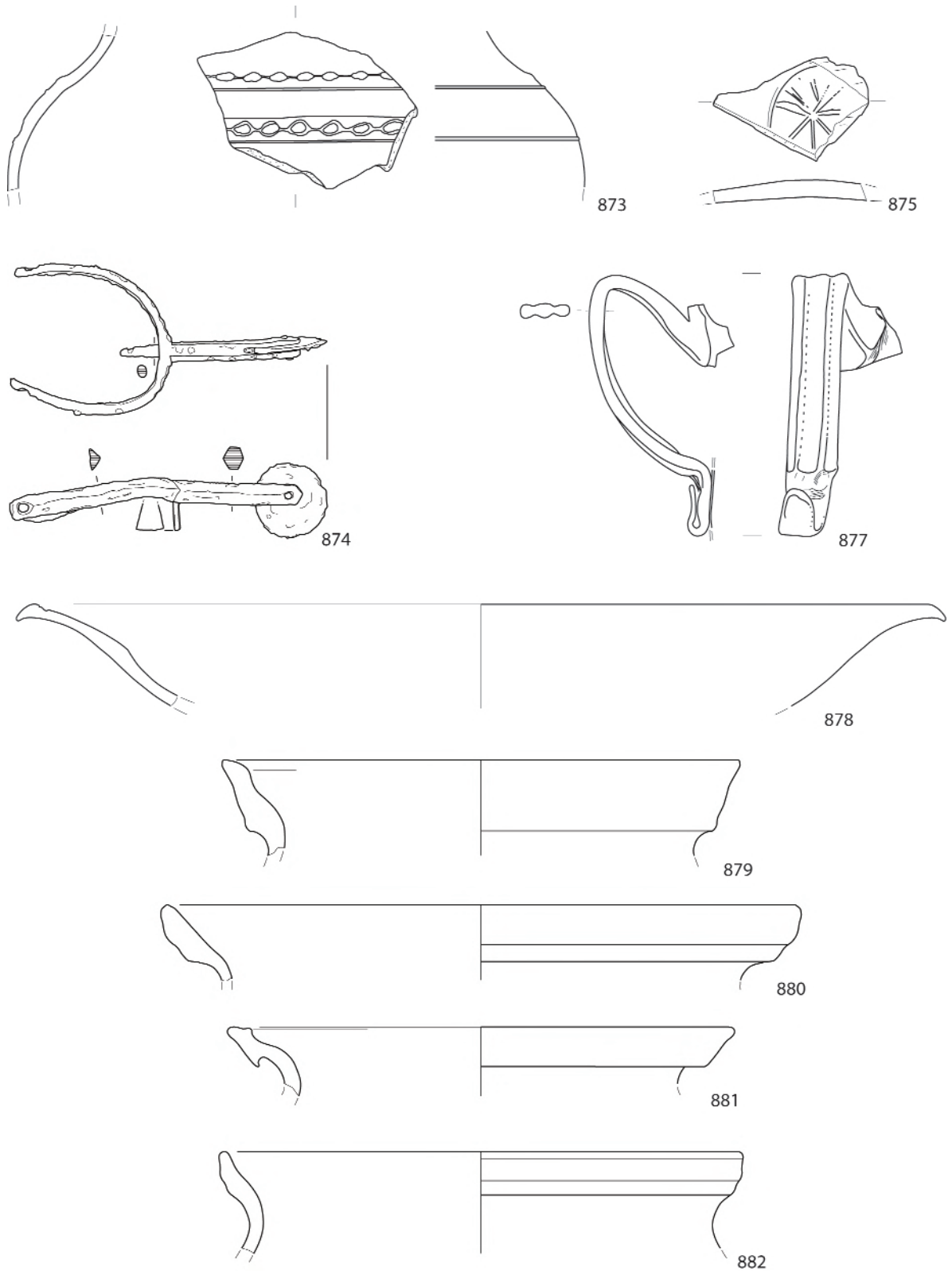
Odl. ustja in ostenja lonca iz finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo sive barve. Pr. u. 20,8 cm, ohr. v. 2,5 cm.

881 SE 940; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6965.

Odl. ustja in ostenja lonca iz finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo sive barve. Pr. u. 16,6 cm, ohr. v. 2,3 cm.

882 SE 940; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6966.

Odl. ustja in ostenja lonca iz finozrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Na robu ustja kanelirani dve vodoravni liniji. Pr. u. 17,1 cm, ohr. v. 3,4 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. 873, 875, 878–882 keramika, 874 železo, 877 steklo, M 1 : 2.

883 SE 940; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6967.

Odl. ustja, roba ustja, ostenja in ročaja sklede ali pokrova iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja redukcijska atmosfera, izredno trd. Površina brisana, sivo črne barve. Pr. u. 32,6 cm, ohr. v. 6,6 cm.

884 SE 961; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6968.

Odl. ustja in ostenja lonca iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rjave barve. Zunanja površina in deloma notranja površina ožgani. Pr. u. 13,1 cm, ohr. v. 1,7 cm.

885 SE 961; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6969.

Odl. ustja in ostenja lonca iz finožrnate lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rjave barve. Na zunanji površini ostenja kanelirane štiri vodoravne linije. Pr. u. 22,6 cm, ohr. v. 3,4 cm.

886 SE 961; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6970.

Odl. dna in ostenja lonca ali ročke iz zelo finožrnate lončarske mase, redukcijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Lošč je prežgan in mehurčkast, žgano pri previsoki temperaturi, barve lošča nedoločljive. Pr. d. 5,2 cm, ohr. v. 5,1 cm.

887 SE 961; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6971.

Odl. ustja in ostenja sklede iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rjave barve. V notranjosti slabo ohranjen bel glinen premaz in lošč nedoločljive barve. Pr. u. 20,9 cm, ohr. v. 4,4 cm.

888 SE 961; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6972.

Odl. ostenja in noga trinožnika iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rožnato rdečkaste barve. Notranja površina loščena z barvno krijočim loščem zelene barve in peskana. Ohr. v. 9 cm.

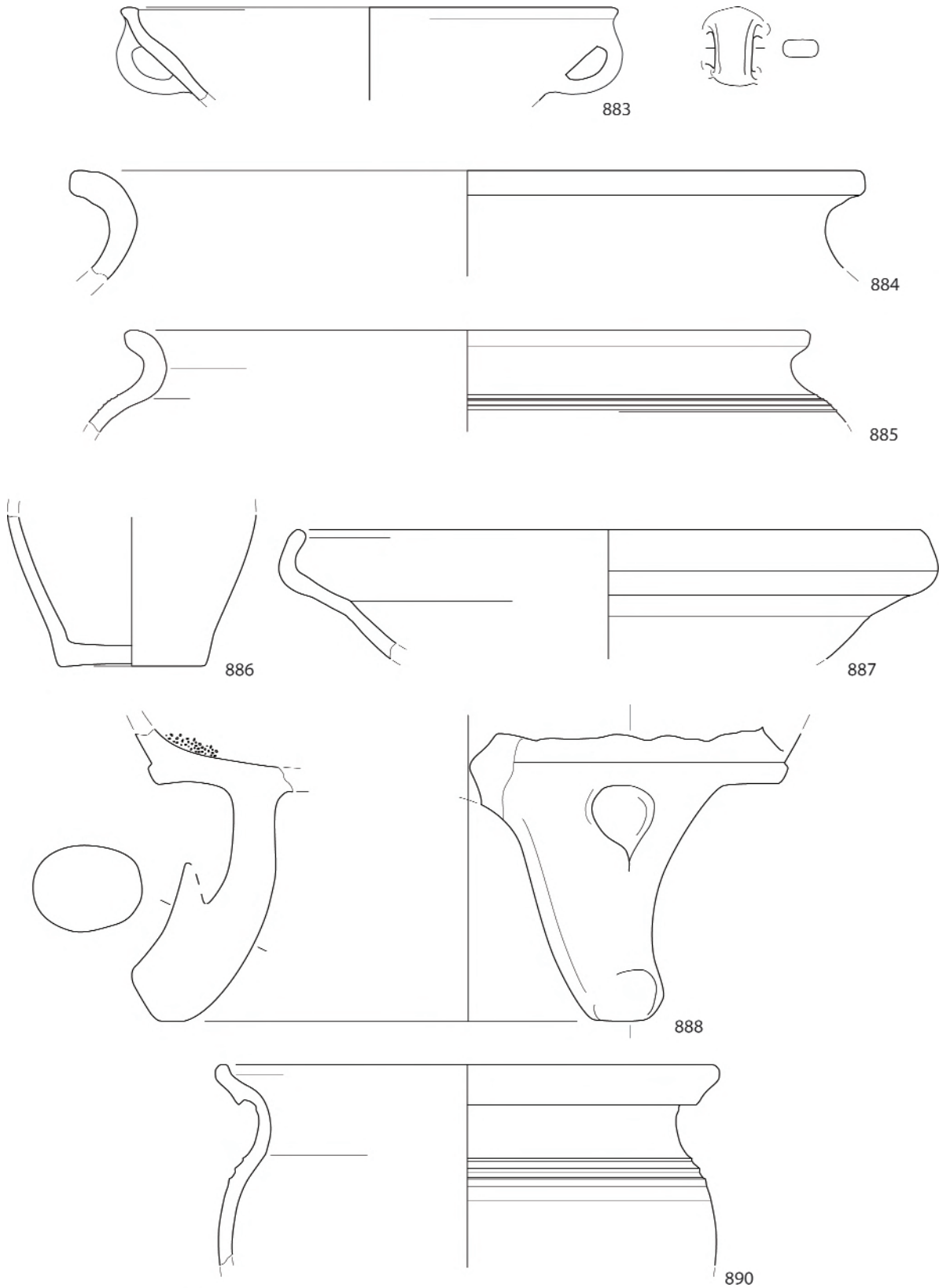
889 SE 961; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 1652.

Odl. ustja, vratu in ostenja steklenice iz zelenega prosojnega stekla z mehurčki. Pr. u. 1,1 cm, ohr. v. 3 cm.

890 SE 966; Lov. dvorec, prostor 2. Inv. št. KrK 6973.

Odl. ustja in ostenja lonca iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sive barve, mestoma ožgana. Na ramenu kanelirane tri vodoravne linije. Pr. u. 16,8 cm, ohr. v. 6,8 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. Vse keramika, 883 M 1 : 4, 884–890 M 1 : 2.

891 SE 966; Lov. dvorec, prostor 2. Inv. št. KrK 6842.

Odl. ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase oksidacijsko žgan, v zaključku žganja redukcijska atmosfera, izredno trd. Površina brisana, sivo črne barve. Na robu ustja vrezana valovnica, pod njo poševna linija. Pr. u. 26,9 cm, ohr. v. 4,6 cm.

892 SE 966; Lov. dvorec, prostor 2. Inv. št. KrK 6974.

Odl. ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rjave barve, ožgana. Pr. u. 17 cm, ohr. v. 4,1 cm.

893 SE 966; Lov. dvorec, prostor 2. Inv. št. KrK 6975.

Odl. ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rjave barve. Na robu ustja kanelirana vodoravna črta. Pr. u. 28,2 cm, ohr. v. 3,5 cm.

894 SE 966; Lov. dvorec, prostor 2. Inv. št. KrK 6976.

Odl. ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, nepopolno oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rjave barve. Na robu ustja kanelirana vodoravna linija. Zunanja površina ostenja in notranja površina roba ustja ožgani. Pr. u. 17,6 cm, ohr. v. 2,9 cm.

895 SE 966; Lov. dvorec, prostor 2. Inv. št. KrK 6977.

Odl. ustja in ostenja lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Na robu ustja kanelirana valovnica. Pr. u. 28,2 cm. Ohr. v. 3,2 cm.

896 SE 966; Lov. dvorec, prostor 2. Inv. št. KrK 6978.

Odl. ustja, ostenja in ročaj lonca iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja redukcijska atmosfera, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Pr. u. 24,8 cm, ohr. v. 4,1 cm.

897 SE 966; Lov. dvorec, prostor 2. Inv. št. KrK 6979.

Sedem odl. ostenja in dna vrča ali ročke iz finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgani, izredno trdi. Površina brisana, blede rumene barve, z belim glinenim premazom in brezbarvno prozorno glazuro. V spodnjem delu v modri barvi izrisana dva koncentrična kroga, nad njima verjetno osrednji medaljon v katerem so trije koncentrični krogi v zeleni, oranžni in

modri barvi. Medaljon obkrožen z motivom lestve v modri barvi. Ostala motivika v modri barvi, nedoločljiva. Pr. d. 10,3 cm, ohr. v. 7,5 cm.

897 M 1:2

898 SE 966; Lov. dvorec, prostor 2. Inv. št. KrK 6067.

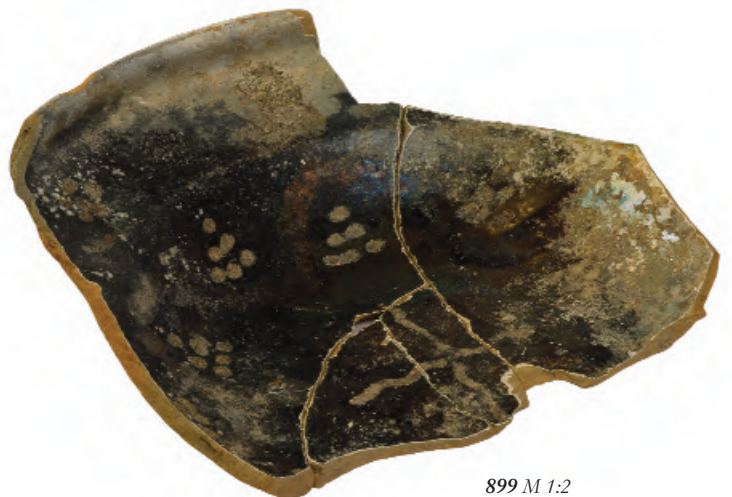
Bronasta kroglica z delno odlomljeno zanko. Vel. 1,4 cm, pr. kroglice 1,2 cm.

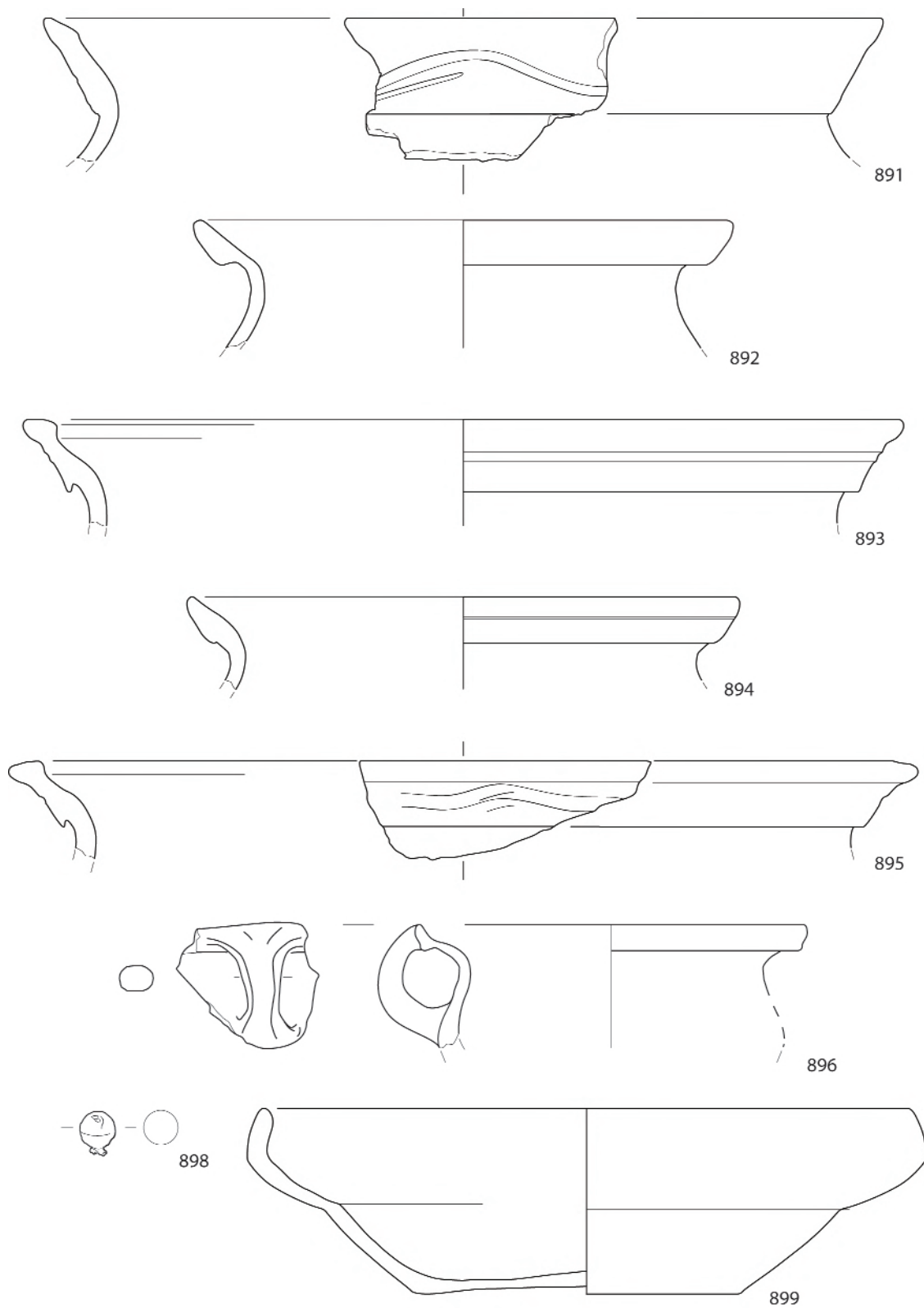
898 M 1:1

899 SE 983; Lov. dvorec, prostor 4. Inv. št. KrK 6980.

Odl. ustja, ostenja in dna skleda iz zelo finoizrnatne lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz in barvno krijoč lošč temno modre barve. V notranjosti na robu ustja s pikami naslikane rože, na ostenju s pikami naslikani trikotniki, na dnu dve valoviti liniji, ki tvorita križ. Barva in lošč prežgana, poslikan okras slabo ohranjen, nedoločljive barve. Pr. u. 20,9 cm, pr. d. 11, 2 cm, v. 6 cm.

899 M 1:2

Kieselstein - severno dvorišče. 891–896, 899 keramika, 898 bron, M 1 : 2.

900 SE 983; Lov. dvorec, prostor 4. Inv. št. KrK 6981.

Odl. ustja in ostenja sklede z ročajem iz zelo fino zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Lošč prežgan, nedoločljive barve. Pr. u. 27,6 cm. Ohr. v. 7,7 cm.

901 SE 983; Lov. dvorec, prostor 4. Inv. št. KrK 6982.

Odl. ustja in ostenja sklede iz zelo fino zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rjave barve. Na notranji površini prežgan barvno krijoč lošč zelene barve. Na zunanji površini lošč razlit. Pr. u. 25 cm, ohr. v. 6,1 cm.

902 SE 983; Lov. dvorec, prostor 4. Inv. št. KrK 6983.

Odl. ustja in ostenja sklede iz zelo fino zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, rjave barve. V notranjosti bel glinen premaz in brezbarvna prozorna glazura, pod katero so poslikane navpične črte v zeleni barvi. Pr. u. 23,2 cm, ohr. v. 3,9 cm.

902 M 1:2

903 SE 983; Lov. dvorec, prostor 4. Inv. št. KrK 6984.

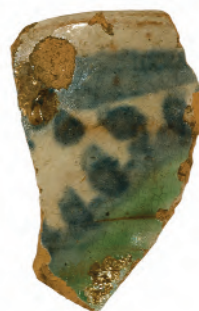
Odl. ostenja in noga trinožnika iz fino zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Notranja površina peskana in loščena z barvno krijočim loščem zelene barve. Lošč je prežgan. Ohr. v. 8,9 cm.

904 SE 983; Lov. dvorec, prostor 4. Inv. št. KrK 3397.

Bronast profiliran pravokoten obroč pasne sponse pravokotnega preseka. Dimenzije preseka 0,2 × 0,6 cm, vel. 2,7 × 3,4 cm.

905 SE /; sek. /, kv. /. Inv. št. KrK 6985.

Odl. ustja ročke iz zelo fino zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve z belim glinenim premazom in brezbarvno prozorno glazuro. Pod ustjem je naslikana modra vodoravna črta, na spodnjem delu odlomka ohranjena debelejša zelena črta (polje), okrog nje kratke modre črte (morda motiv lestve). Vel. 2,5 × 3,9 cm.

905 M 1:1

906 SE /; sek. /, kv. /. Inv. št. KrK 6986.

Odl. ustja ročke iz zelo fino zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, blede rjave barve, z barvno krijočim loščem v beli barvi. Zunanja površina ustja obarvana rumeno, preko narisani dve oranžni črti. Rob ustja okrašen z malimi prečnimi oranžnimi linijami. Pod ustjem ostanki slikanega okrasa narisanega z rjavo barvo in obarvanega v modri in oranžni barvi. Na notranji površini pod ustjem debelejša vodoravna črta v modri barvi. Vel. 1,9 × 2,8 cm.

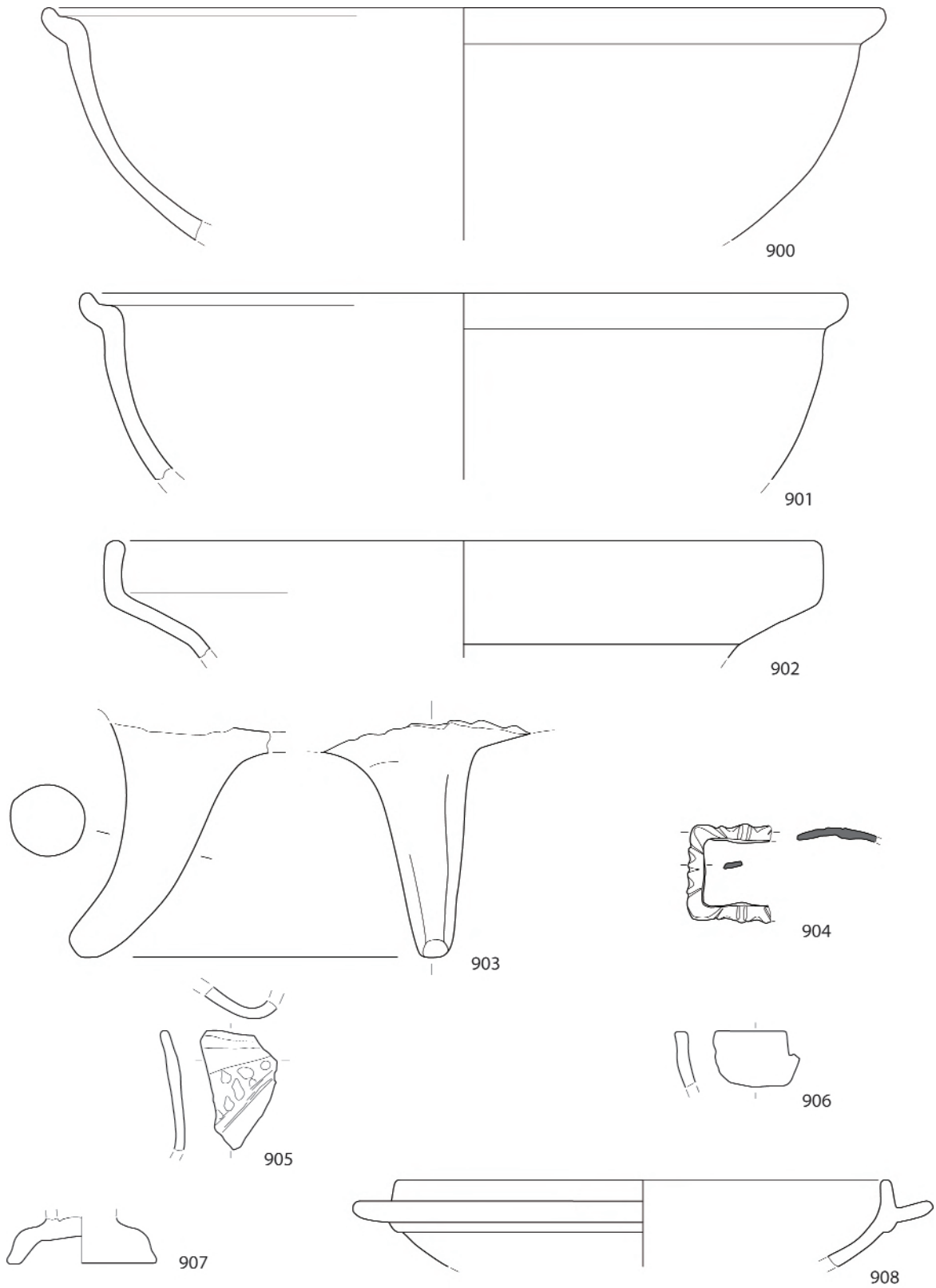
906 M 1:1

907 SE /; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6490.

Odl. prstanaste noge čaše iz zelo fino zrnate lončarske mase, oksidacijsko žganje, v zaključku žganja redukcijska atmosfera, izredno trd. Površina sive barve. Zunanja površina mat polirana, notranja brisana. Pr. d. 4,8 cm, ohr. v. 1,6 cm.

908 SE /; Lov. dvorec, zunaj. Inv. št. KrK 6897.

Odl. ustja in ostenja pokrova ali sklede iz zelo fino zrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, zelo trd. Površina brisana, bele barve, glazirana s prozorno brezbarvno glazuro. Pr. u. 16,1 cm, ohr. v. 2,8 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. 900–903, 905–909 keramika, 904 bron, M 1 : 2.

909 SE /; Lov. dvorec, zunaj. Inv. št. KrK 6988.

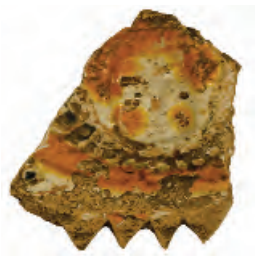
Odl. ustja in ostenja sklede iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana. Zunanja površina sivo črne barve, notranja svetlo rjave barve, loščena z barvno krijočim loščem zelene barve. Na zunanji strani prežgani ostanki. Sekundarno prežgano. Pr. u. 17,1 cm, ohr. v. 3,7 cm.

910 SE /; sek. A, kv. B 9. Inv. št. KrK 6989.

Odl. ustja, ostenja in dna lojenke iz finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, v zaključku žganja redukcijska atmosfera, izredno trd. Površina brisana, sive barve. Na ustju vrezane tri vodoravne črte. Ohr. dl. 10,4 cm, ohr. š. 4,4 cm, v. 3,1 cm.

911 SE /; sek. /, kv. /. Inv. št. KrK 6990.

Odl. oploščene, reliefno okrašene pečnice iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgan, izredno trd. Površina brisana, svetlo rdeče barve. Zunanja površina ima bel glinen premaz in brezbarvno prozorno glazuro. Naslikana svetniška podoba, zgornji del glave in lica obarvana v oranžni barvi, lestvičasta obroba (?) v modri barvi, pod njo krog v oranžni barvi. Vel. 6,3 × 5,8 cm.

911 M 1:2

912 SE /; sek. /, kv. /. Inv. št. KrK 6991.

Vogalna pečnica iz zelo finožrnate lončarske mase, oksidacijsko žgana, izredno trda. Površina brisana, rožnato rdečkasto barve. Zunanja površina ima barvno krijočo glazuro v temno rjavi barvi. V osrednjem delu portret, okrog rastlinski motiv. V. 16,2 cm, površina stojne ploskve 10,8 × 10,8 × 10,8 cm.

913 SE /; sek. /, kv. /. Inv. št. KrK 6337.

Odl. cilindričnega vratu s čebuličasto odebeljenim ustjem posodice iz brezbarvnega pihanega stekla z rjavkastim tenom. Pr. u. 2,4 cm, ohr. v. 6,2 cm.

912 M 1:2

914 SE /; sek. /, kv. /. Inv. št. KrK 6335.

Odl. ostenja in dna čaše ježevke z dvema ohranjenima izrastkoma in okrasno narezanim robom na prehodu v konično vbočeno dno iz zelenkastega brezbarvnega stekla. Ohr. v. 2,2 cm, pr. d. 3,7 cm.

914 M 1:1

915 SE /; sek. A, kv. A7. Inv. št. KrK 6992.

Bronast okov s predrtino, okrašen s punciranjem in z vrezanim geometrijskim okrasom. Dl. 3,1 cm, š. 1,6 cm.

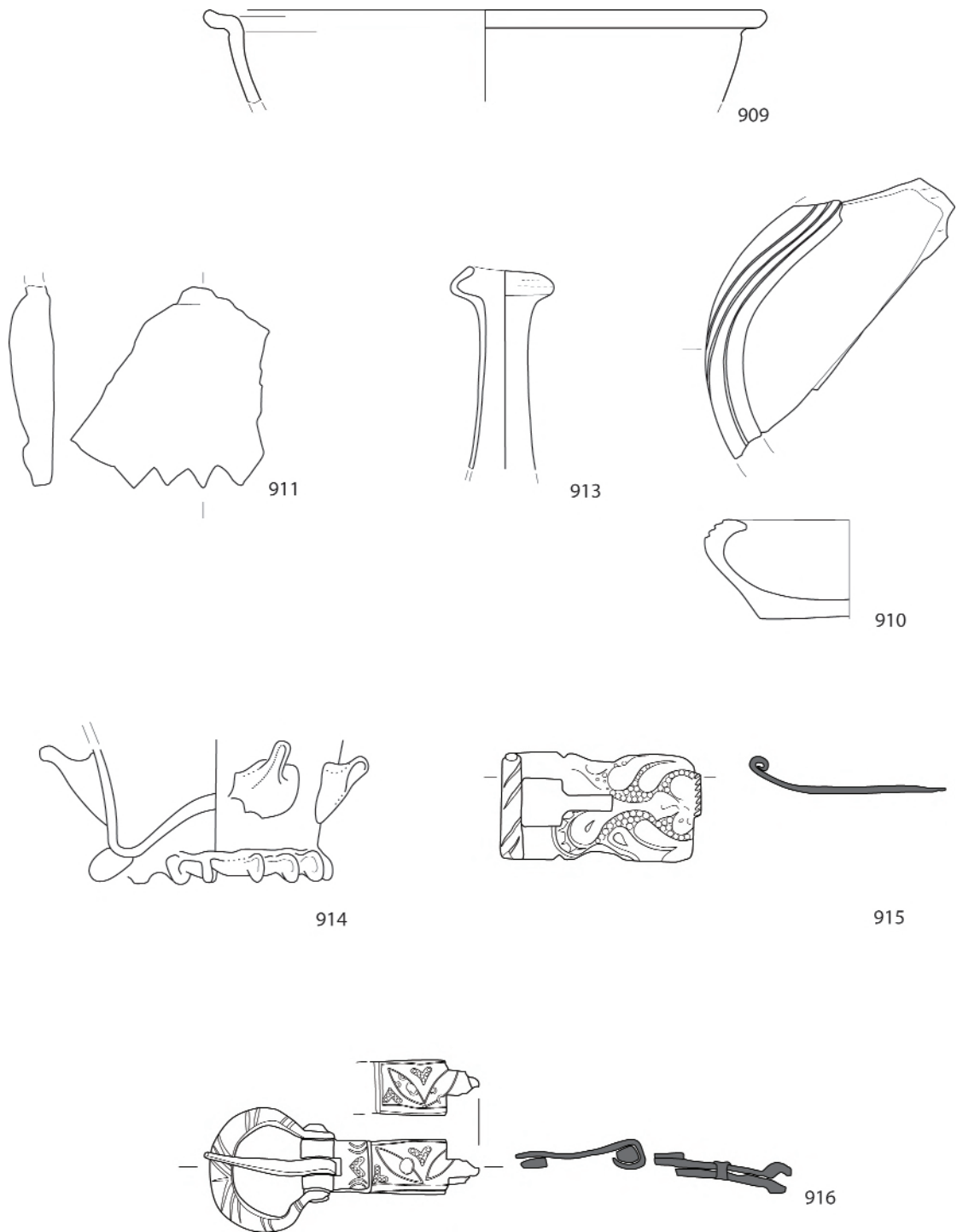
915 M 1:1

916 SE /; sek. /, kv. /. Inv. št. KrK 6993.

Bronasta pasna spona okrašena s snopi vrezov, s punciranim in vrezanim geometrijskim okrasom na pravokotnem okovu. Dl. 4,2 cm, vel. obroča 1,8 × 1,9 cm, dl. okova 2,2 cm, š. okova 0,8 cm.

916 M 1:1

Kieselstein - severno dvorišče. 909–911 keramika, 913, 914 steklo, 915, 916 bron, 909–913 M 1 : 2, 914–916 M 1 : 1.

917 SE /; sek. B, kv. C 8. Inv. št. KrK 6068.

Odl. bronaste igle. Na sprednji strani na robovih okrašen z vrezom in s tremi pari prečnih vrezov. Na spodnji strani na robovih okrašen z vrezom, dvema paroma prečnih vrezov ter napisom CLARA. Dl. 11,3 cm, š. 0,3 – 0,6 cm, db. 0,1 cm.

917 M 1:1

919 SE /; sek. G, kv. D 9. Inv. št. KrK 6323.

Železen križec. Dl. 3,1 cm, š. 1,5 cm, db. 0,4 cm.

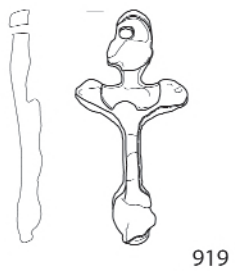
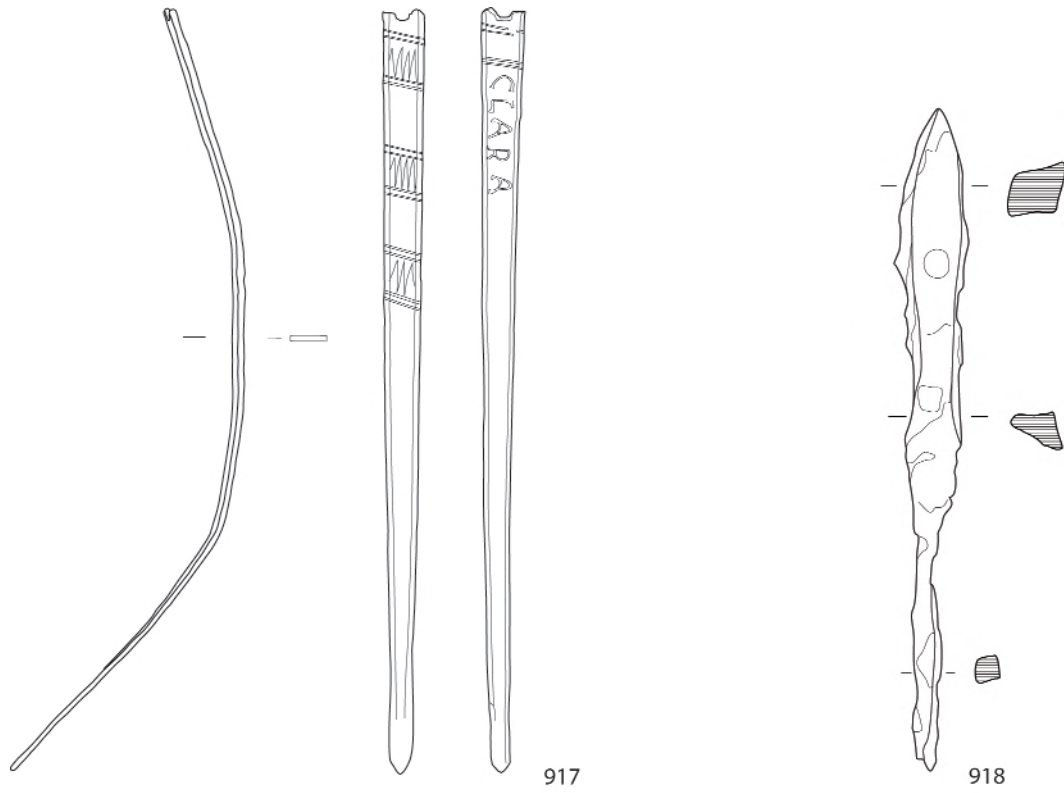
919 M 1:1

918 SE /; sek. F, kv. C 2. Inv. št. KrK 6322.

Železna puščična ost s trnom za nasaditev. V osrednjem delu trikotnega preseka, v zgodnjem delu kvadratnega preseka. Presek trna $0,3 \times 0,3$ cm, dl. 8,7 cm, t. 12 g.

918 M 1:1

Kieselstein - severno dvorišče. 917 bron, 918, 919 železo, M 1 : 1.

10.4 Neopredeljene najdbe

Helena Bešter

920 SE 002; sek. F, kv. E 3. Inv. št. KrK 6994.

Kamnita puščična ost iz sivega roženca. Dl. 2,9 cm, š. 0,3 – 2,2 cm, db. 0,4 cm.

920 M 1:1

921 M 1:1

921 SE 084; sek. A, kv. B 6. Inv. št. KrK 6058.

Svinčeno bikonično vretence. Dl. 0,5 cm, š. 1,1 × 1,2 cm.

922 SE 088; sek. B, kv. C 9. Inv. št. KrK 6060.

Svinčeno bikonično vretence, okrašeno z izbočenimi paralelogrami in vmesnimi bunkicami, povezanimi z vrezano linijo. Dl. 2 cm, š. 1 cm.

923 SE 102; sek. C, kv. C 6. Inv. št. KrK 3284.

Odl. našitka (?) iz bronaste pločevine. Na skrajnih robovih po ena luknjica. Stranska robova okrašena z nizom iztolčenimi bunčic. Dl. 2,1 cm, š. 0,9 cm, db. 0,1 cm.

922 M 1:1

923 M 1:1

924 SE 105; sek. D, kv. D 6. Inv. št. KrK 6995.

Odl. kamnitega brusa iz sljudnato kremenovega karbonatnega peščenjaka. Vel. 3,1 × 5,6 × 12,6 cm.

925 SE 109; sek. D, kv. E 5. Inv. št. KrK 3229.

Bronasta pasna spona z dvojnimi obroči trikotnega preseka (vel. 0,2 × 0,15 cm). Dl. 2,4 cm, š. 1,6 cm.

926 SE 110; sek. D, kv. E 6. Inv. št. KrK 3242.

Odl. bronastega prstana nepravilnega preseka, okrašen z geometrijskim okrasom. Vel. 2,5 cm, š. 0,6 cm, db. 0,1 – 0,15 cm.

926 M 1:1

927 SE 110; sek. D, kv. E 6.

Inv. št. KrK 6301.

Odl. železnega rezila noža (?).

Ohr. dl. 6,3 cm, š. 1–1,8 cm.

927 M 1:2

928 SE 114; sek. D, kv. D 6. Inv. št. KrK

6070.

Svinčeno bikonično vretence, okrašena z navpičnimi žlebovi. V. 0,7 cm, š. 1,2 cm.

928 M 1:1

929 SE 119; sek. A, kv. A 7. Inv. št. KrK

6849.

Koščen zaključek igle v obliki vrča z vodoravnimi zarezi na najširšem delu. Dl. 1,2 cm, š. 0,8 cm.

929 M 1:1

930 SE 129; sek. A, kv. A 5. Inv. št. KrK 3247.

Bronast nesklenjen prstan lečastega preseka z ovalno razširjenim čelnim delom. Vel. 2,2 × 2,4 cm, š. 0,2–0,5 cm, db. 0,1 cm.

931 SE 129; sek. A, kv. A 5. Inv. št. KrK 3249.

Odl. bronaste palčke – livarski ostanek. Dl. 2,6 cm, š. 0,7 cm, db. 0,5 cm.

932 SE 129; sek. A, kv. A 5. Inv. št. KrK 6302.

Odl. žindre. Vel. 0,8 × 2 × 2,1 cm.

932 M 1:1

933 SE 129; sek. A, kv. B 8. Inv. št. KrK 6065.

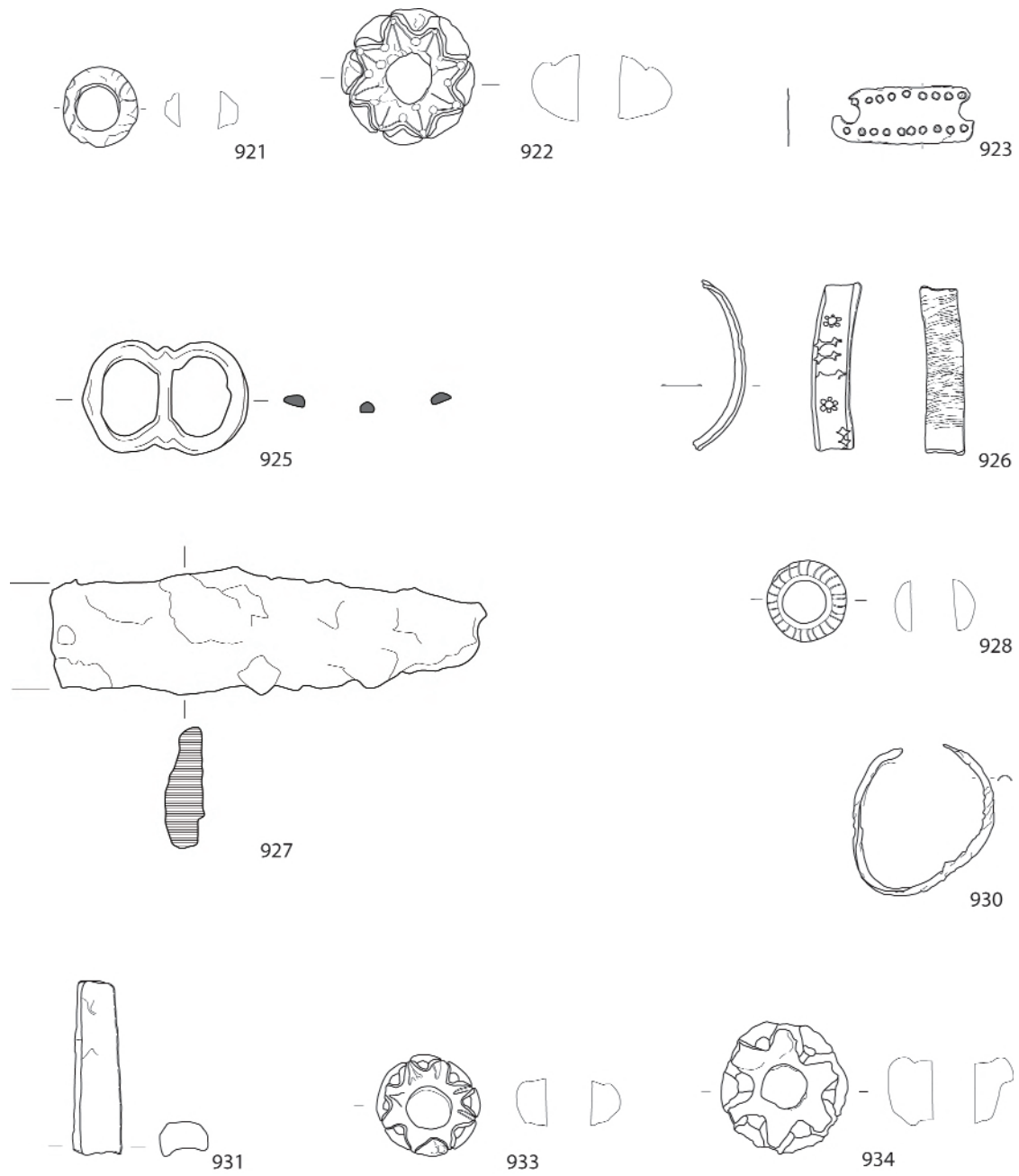
Svinčeno bikonično vretence, okrašeno z izbočenimi paralelogrami. Dl. 0,7 cm, š. 1,5 cm.

933 M 1:1

934 SE 129; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 6063.

Svinčeno bikonično vretence, okrašeno z izbočenimi paralelogrami. Dl. 1 cm, š. 1,9 cm.

Kieselstein - severno dvorišče. 921, 922, 928, 933, 934 svinec, 923, 925, 926, 930, 931 bron, 927 železo, M 1 : 1.

935 SE 129; sek. A, kv. B 6. Inv. št. KrK 7001.

Odl. kamnitega brusa iz drobnozrnatega sljudnato kremenovega peščenjaka. Vel. $1,1 \times 1,6 \times 8,1$ cm.

935 M 1:2

936 SE 132; sek. D, kv. E 6. Inv. št. KrK 6072.

Amorfen kos bronca, livarski ostanek. Vel. $0,7 \times 1,6 \times 2$ cm.

936 M 1:1

937 SE 143; PN 175; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 3277.

Bronast odlivek, livarski ostanek. Dol. 1,4 cm, pr. 0,7 cm.

937 M 1:1

938 SE 170; sek. A, kv. B 8. Inv. št. KrK 6996.

Odl. kamnitega brusa iz sljudnato kremenovega karbonatnega peščenjaka. Vel. $1,5 \times 3 \times 8,3$ cm.

938 M 1:1

939 SE 170; sek. A, kv. B 7. Inv. št. KrK 6069.

Svinčeno bikonično vretence, okrašeno s trikotniki. Dl. 0,7 cm, š. 1,2 cm.

939 M 1:1

940 SE 182; sek. D, kv. D 6. Inv. št. KrK 6066.

Svinčeno stožčasto vretence. V. 1,9 cm, š. $2,3 \times 2,7$ cm.

940 M 1:1

941 SE 185; sek. D, kv. D 7. Inv. št. KrK 6997.

Prodnik iz debelozrnatega sljudnato kremenovega karbonatnega peščenjaka s sledovi udarjanja, uporabljen kot tolkač. Vel. $6,6 \times 7,1 \times 9,9$ cm.

941 M 1:2

942 SE 253; sek. A, kv. B 6. Inv. št. KrK 3305.

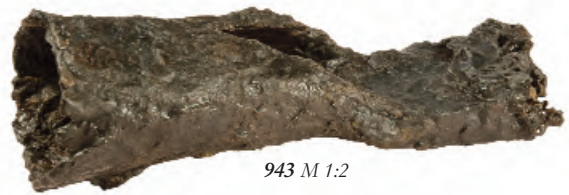
Odl. predmeta iz bronaste pločevine. Stranska robova okrašena z nizom bunčic, na osrednjem, rahlo dvignjenem polju geometrijski okras. Dve zakovici za pritrditev, ena ohranjena. Dl. 2,6 cm, š. 2,1 cm, db. 0,1 cm.

942 M 1:1

943 SE 270; sek. F, kv. E 2. Inv. št. KrK 6036.

Odl. železne sekire s tulom za nasaditev. Dl. 14,2 cm, š. 3,9–4,2 cm.

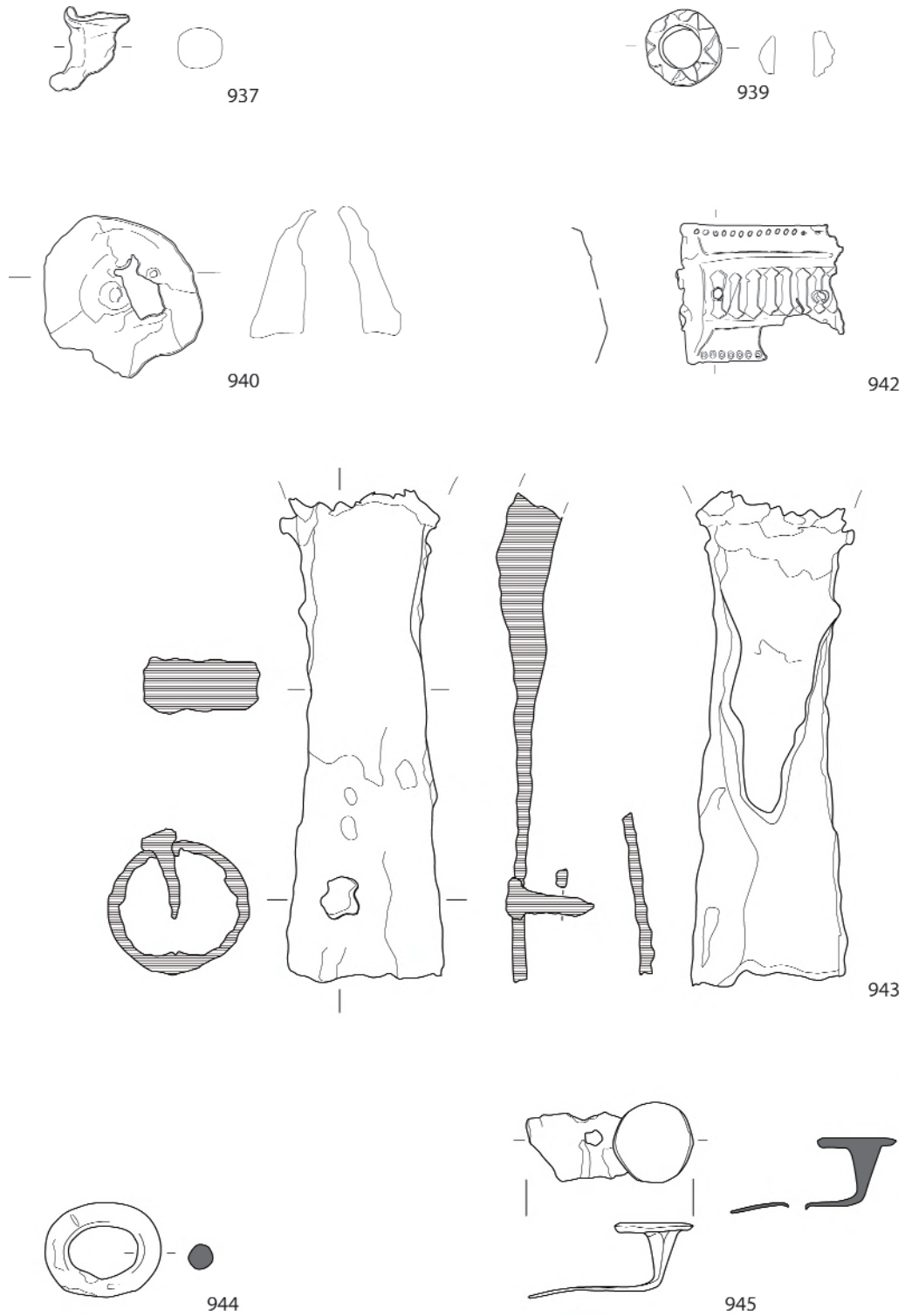
943 M 1:2

944 SE 384; sek. F, kv. C 4. Inv. št. KrK 3338.

Bronast sklenjen obroček okroglega preseka (pr. 0,3 cm). Vel. $1,5 \times 1,8$ cm.

945 SE 508; sek. F, kv. E 3. Inv. št. KrK 3333.

Bronast gumb okova (?), z ohranjeno okroglo ploščato glavico. Pr. glavice 1,2 cm, vel. $1 \times 2,5$ cm.

Kieselstein - severno dvorišče. 937, 942, 944, 945 bron, 939, 940 svinec, 943 železo, 935–942, 944–945 M 1 : 1, 943 M 1 : 2.

946 SE 754; sek. F, kv. D 3. Inv. št. KrK 6998.

Odl. kamnitega brusa iz grödenskega sljudnato kremenovega peščenjaka. Vel. $1,9 \times 4,6 \times 15,3$ cm.

946 M 1:2

947 SE 907; Lov. dvorec, prostor 4. Inv. št. KrK 6701.

Odl. kamnitega brusa iz peščenjaka dolomita s kremenom. Vel. $2,7 \times 3,9 \times 12,3$ cm.

947 M 1:2

948 SE 919; Lov. dvorec, prostor 1. Inv. št. KrK 6999.

Odl. kamnitega brusa iz sljudnato kremenovega dolomitiziranega peščenjaka. Vel. $2,8 \times 4,3 \times 8,5$ cm.

948 M 1:2

949 SE /; sek. /, kv. /. Inv. št. KrK 3197.

Bronast sklenjen prstan D preseka s pravokotno razširjenim čelnim delom. Pr. 2,1 cm, š. 0,2 cm, db. 0,1 cm.

949 M 1:1

950 SE /; sek. A, kv. A 5. Inv. št. KrK 3306.

Bronast žbljiček s ploščato ovalno glavico, ki ima na sredini polkrožno izboklino. Vel. glavice $0,8 \times 0,9$ cm, vel. žbljička 2,2 cm.

950 M 1:1

951 SE /; sek. /, kv. /. Inv. št. KrK 3322.

Štirje odl. predmeta iz bronaste pločevine s pederro sredino, odprtina je obrobljena z žlebom, ki ga obdaja pas bunkic. Vel. $2,7 \times 2,9$ cm, db. 0,1 cm.

951 M 1:1

952 SE /; sek. /, kv. /. Inv. št. KrK 7000.

Kamnito praskalo na odbitku iz rožnatega roženca (radiolita).

Vel. $0,6 \times 1,9 \times 2,6$ cm.

952 M 1:1

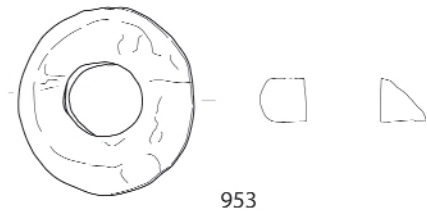
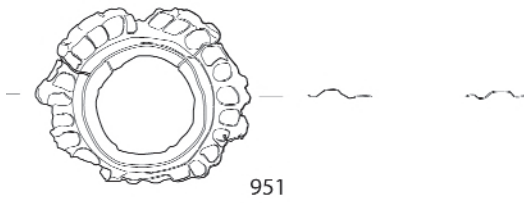
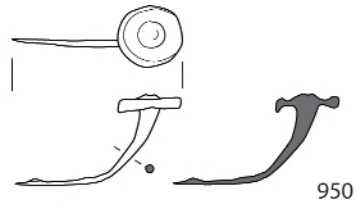
953 SE /; sek. /, kv. /. Inv. št. KrK 6062.

Svinčen predmet, vretence?

V. 0,7 cm, š. $2,4 \times 2,5$ cm.

953 M 1:1

Kieselstein - severno dvorišče. 949–951 bron, 953 svinec, M 1 : 1.

Priloga 1

Seznam stratigrafskih enot

uredila Helena Bešter

V seznamu stratigrafskih enot so zgolj osnovni podatki o stratigrafskih enotah, s katerimi dopolnjujemo podatke v tekstih. Poleg so dodani še podatki iz keramične distribucije, s katerimi dobimo osnovni vpogled v količino najdb iz posameznega obdobja, kar je v veliko pomoč pri presoji enotnosti kontekstov in njihovi uporabnosti pri dataciji plasti.

Kratice

SE	stratigrafska enota	A	antika (rimska doba)
KV	kvadrant	PA	pozna antika (pozna rimska doba)
SEK	sektor	SNV	srednji in novi vek
P	prazgodovina		

SE	KV	SEK	KRATEK OPIS	keramika (št. kosov)			
				P	A	PA	SNV
001	C, D, E 2-5	D-F	plast črnega melja	40	17	68	929
002	E 3	F	plast rjavega peska		3		9
003	E 2	F	polnilo drenaže (opeka in prodniki)				8
004	E,F 4	F	recenten vkop				
005	D 5, E 5,6	D	recenten vkop				
006	C, D 1	F	zid			1	3
007	D 1	F	zid				
008	E 1	F	zid				
009	F 1	F	zid				
010	F 1	F	zid				
011	E 3	F	plast rjavega peska	3	6		20
012	E 2	F	vkop za drenažo (polnilo SE 003)	1			1
013	E 3	F	zid nepravilne oblike iz opek in oblike vezane z malto				
014	E 4, 5	F, D	polnilo jame (vkop SE 021)				
015	E 2	F	polnilo jame (vkop SE 019)				
016	E 4, 5	F, D	lesen škaf (vkop SE 021)				
017	D 2	F	vkop recentne jame				
019	E 2	F	vkop jame (polnilo SE 015)				
020	E 4, 5	F, D	polnilo jame (vkop SE 021)				
021	E 4, 5	F, D	vkop jame (polnila SE 014, 016, 020)				
022	C-F 2, C-E 3, D-F 4, E 5	F, D	plast črnega melja z obilico malte pod 001	6	8	56	122
023	C 3	F	polnilo jame (vkop SE 024)				
024	C 3	F	vkop jame (polnilo SE 023)				
025	C 2	F	zid pod SE 022 in ob SE 026				
026	C 2	F	plast svetlo rjavega peska ob zidu in SE 025			3	
027	C- E 2, C- E 3	F	plast črnega peščenega melja z obilico malto	12	16	10	316
028	C 3, 4	F	plast temno sivega peska z obilico malto	6		25	5
029	D 7	D	polnilo stojke (vkop SE 030)	5			
030	D 7	D	vkop stojke (polnilo SE 029)				

SE	KV	SEK	KRATEK OPIS	keramika (št. kosov)			
				P	A	PA	SNV
031	C 3	F	plast sivkasto rjavega meljastega peska s prodniki				
032	C 3, D 3	F	plast sivkasto rjavega peska s kamni in malto		4		1
033	C-E 2, 3, D, E 4	F, D	plast črnega peska				
034	C, D 4	F	plast temno rjavega peščenega melja	4	44	7	153
035	D 4	F	kamnit venec v stojki (vkop SE 036)				
036	D 4	F	vkop stojke (polnilo SE 035)				
037	E 3	F	polnilo stojke (vkop SE 053)				56
038	E 3	F	odtis kola (kol SE 037)				
039	E 3	F	polnilo stojke (vkop SE 053)				15
040	E 3	F	polnilo stojke (vkop SE 041)				
041	E 3	F	vkop stojke (polnilo SE 040, 045, 052)				
042	E 4, 5	F, D	plast temno rjavega peska		5		40
043	D 2	F	plast rumenega peska ob zidu SE 006		7	1	5
044	D 2	F	plast rumenega peska				
045	E 3	F	polnilo stojke (vkop SE 041)				
046	E 3	F	odtis kola				
047	E 3	F	zahodni zid (naslonjen na SE 013)				
048	E 3-5	F, D	južni zid				
049	E 4, 5	F, D	zid (V od SE 050)				
050	E 4, 5	F, D	zid (Z od SE 049, dva dela)				
051	E 6, 7	D	južni zid				
052	E 3	F	polnilo stojke (vkop SE 041)		1		
053	E 3	F	vkop stojke (polnilo SE 037, 039)				
054			konglomerat				
055			preperel konglomerat				
059	D 4	F	zid v osrednjem delu terena				
060	C, D 9	G	zid v V delu				46
061	B 6-8	A	recenten vkop				
062	D 1	F	plast rumenega peska				
063	D 2	F	plast S od zidu SE 072		7		
064	C, D 2	F	polnilo vkopa za temelj				
065	B, C 6	A, C, E	recenten vkop za cev				
066	C 6,7	C, E	recenten vkop za temelj				
067	C, D 9	G	plast rjavega peščenega melja pod zidom SE 060	2		6	265
068	C, D 9	G	zid pod plastjo SE 067				
069	B, C 7	A, C	recenten vkop za cev				
070	C, D 8	G	vkop recentne jame				
071	C 2	F	plast svetlo rjavega peska				
072	C, D 2	F	zid na temelju SE 006				
073	C 2	F	plast rjavega peska				
074	C-E 6	D	recenten vkop				
075	E 3	F	polnilo stojke (vkop SE 076)		3		
076	E 3	F	vkop za stojko (polnilo SE 075)				
077	E 3	F	pod SE 027	6	14		12
078	E 3	F	polnilo stojke (vkop SE 079)		15		
079	E 3	F	vkop stojke (polnilo SE 078)				
080	D 7	D	vkop recentne jame				
081	E 3	F	polnilo stojke (vkop SE 082)				
082	E 3	F	vkop za stojko (polnilo SE 081, 094)				
083	E 3, F 3, 4	F	estrih				
084	A, B 5-8	A	plast črnega melja	36	35	20	1423
085	E 3, F 3, 4	F	plast rjavega peščenega melja s kamenčki				
086	C 5,6	E	plast črnega melja, ista kot SE 084				
087	C 6,7	C	plast črnega melja, ista kot SE 084	21	6		824

SE	KV	SEK	KRATEK OPIS	keramika (št. kosov)			
				P	A	PA	SNV
088	C 7,8	B	plast črnega melja, ista kot SE 084				15
089	A 5,6	A	polnilo jame (vkop SE 098)		2		184
090	A 6,7	A	plast črnega peščenega melja z obilico malto	4	6		71
091	A, B 7-8	A	plast svetlo rjavega peska z obilico malte	3	5	1	166
092	A 8	A	zid				
093	A 8	A	plast svetlo sivega peska, kamnov in malte				18
094	E 3	F	polnilo stojke (vkop SE 081)		9		
095	E 3	F	polnilo stojke (vkop SE 096)				
096	E 3	F	vkop stojke (polnilo SE 095)				
097	A 5-8	A	recenten vkop za cev				
098	A 5, 6	A	vkop jame (polnilo SE 089)				
100	A 7	A	polnilo stojke (vkop SE 101)				29
101	A 7	A	vkop stojke (polnilo SE 100, 106)				
102	C 6,7	C	plast temno sivega peščenega melja z ogljem	107	26	5	130
103	C 6	C	vkop stojke (brez polnila)				
104	A 6, 7	A	plast rjavega meljastega peska in kamnov				32
105	D 5-7	D	plast črnega melja s kamni	85	19		194
106	A 7	A	polnilo stojke (vkop SE 101)				
107	A 8	A	plast temno rjavega peščenega melja pod SE 093	6	1		82
108	A-C 8, 9	A, B, G	plast rjavega peščenega melja nad SE 091	102	33	3	1879
109	E 6, 5	D	polnilo jame (vkop SE 124)	11	5	2	1096
110	E 6	D	polnilo jame (vkop SE 125)	6	3	14	1081
111	E 7	D	polnilo stojke (vkop SE 112)	13			
112	E 7	D	vkop stojke (polnilo SE 111)				
113	E 7	D	isto kot SE 074- vkop				
114	C-E 5-7	D	plast rjave gline	50	8		34
115	E 6	D	plast črnega peščenega melja ob zidu SE 051	11			7
116	E 7	D	polnilo stojke (vkop SE 117)				
117	E 7	D	vkop stojke (polnilo SE 116)				
118	A 7	A	plast temno sivega peščenega melja V od zidu SE 092	5			107
119	A 8, 9	A	plast temno sivega peščenega melja Z od zidu SE 092				13
120	E 6	D	polnilo jame (vkop SE 121)	41			
121	E 6	D	vkop jame (polnilo SE 120)				
122	E 7, D 7	D	polnilo jame (vkop SE 123)	2		1	55
123	E 7, D 7	D	vkop jame (polnilo SE 122)				
124	E 5, 6	D	vkop jame (polnilo SE 109)				
125	E 6	D	vkop jame (polnilo SE 110)				
126	E 6	D	plast rjave peščene gline pod SE 115 in ob SE 051				
127	A, B 5, 6	A	plast črnega peščenega melja s kamni			1	3
128	E 6	D	kamen				
129	A, B 5-8	A	plast črnega meljastega peska s kamni	428	88	54	2832
130	B 5, 6	E	plast črnega peščenega melja in kamni	28	8	5	83
131	A 7	A	polnilo jame (vkop SE 135)	3			2
132	E 6	D	polnilo stojke (vkop SE 133)	21			
133	E 6	D	vkop stojke (polnilo SE 132)				
134	E 7	D	plast rdečkaste gline				
135	A 7	A	vkop jame (polnilo SE 131)				
136	E 6	D	plast temno rjavega peščenega melja				
137	B 6	A	polnilo jame (vkop SE 138)	4	2		114
138	B 6	A	vkop jame (polnilo SE 137, 163)				
139	B 7	A	plast rjavega melja (del SE 143)				82
140	A 6, 7	A	plast rjavega grušča z velikimi kamni				44
141	A 6, 7	A	plast temno rjavega peščenega melja	54	10	8	346
142	A 5, 6	A	plast temno rjavega peščenega melja s kamni	36			17
143	B 5-8	A	plast temno rjavega peščenega melja s kamni	325	236	12	643

SE	KV	SEK	KRATEK OPIS	keramika (št. kosov)			
				P	A	PA	SNV
144	A 8	A	plast temno rjavega peščenega melja s kamni	4			29
145	A 8, 9	A	plast temno rjavega peščenega melja s kamni	21	8		156
146	A 9	A	plast rjavega peska z opeko in obilico malte				142
147	A 8	A	plast rjavega peščenega melja s kamni	1			17
148	E 6	D	polnilo stojke (vkop SE 149)	13			
149	E 6	D	vkop stojke (polnilo SE 148)				
150	C, D 5	D	polnilo jame (vkop SE 151)		2		20
151	C, D 5	D	vkop jame (polnilo SE 150)				
152	C, D 5	D	polnilo stojke (vkop SE 153)				5
153	C, D 5	D	vkop stojke (polnilo SE 152)				
154	C, D 6	D	polnilo stojke (vkop SE 155)				7
155	C, D 6	D	vkop stojke (polnilo SE 154)				
156	C, D 6	D	polnilo stojke (vkop SE 157)	4	1	7	12
157	C, D 6	D	vkop stojke (polnilo SE 156)				
158	C, D 6	D	polnilo stojke (vkop SE 159)	17	6	1	134
159	C, D 6	D	vkop stojke (polnilo SE 158)				
160	C, D 7	D	plast temno sivoga peščenega melja s kamni				
161	A 5	A	plast temno sivoga peščenega melja				1
162	B 6	A	polnilo jame (vkop SE 138)		7		52
163	B 6	A	polnilo jame (vkop SE 138)		4		117
164	B 6	A	polnilo stojke (vkop SE 165)		1	3	131
165	B 6	A	vkop stojke (polnilo SE 164)				
166	A 6, 7	A	interfacies med SE 140 in 141				
167	B 7	A	apnena obloga v jami (vkop SE 138)				
168	C, D 7-9	G	plast recentnega nasutja	28	28	2	1105
169	A 6, 7	A	vkop jame (polnilo SE 141)				
170	B 8	A	plast rjavega peščenega melja s kamni	8		10	498
171	A 7	A	polnilo jame (vkop SE 184)	41		9	303
172	C, D 7	G	polnilo stojke (vkop SE 173)				2
173	C, D 7	G	vkop stojke (polnilo SE 172)				
174	A 7	A	polnilo stojke				
175	E 6	D	polnilo jame (vkop SE 176)				57
176	E 6	D	vkop jame (polnilo SE 175)				
177	E 7	D	polnilo jame (vkop SE 178)				
178	E 7	D	vkop jame (polnilo SE 177)				
179	A 7	A	kos konglomerata				
180	B, C 6, 7	C	plast črnega peščenega melja s kamni in koščki oglja	131	11		31
181	D 6	D	plast sivoga peska s kamni	23	7		7
182	D 6	D	polnilo jame (vkop SE 183)	1			26
183	D 6	D	vkop jame (polnilo SE 182)				
184	A 7	A	vkop jame (polnilo SE 171)				
185	D 7	D	polnilo jame (vkop SE 186)	5			80
186	D 7	D	vkop jame (polnilo SE 185)				
187	A, B 6, 7	A	plast temno sivoga peščenega melja s kamni	114			8
188	D 7	D	polnilo stojke (vkop SE 189)				
189	D 7	D	vkop stojke (polnilo SE 188)				
190	C 7	D	polnilo stojke (vkop SE 191)				
191	C 7	D	vkop stojke (polnilo SE 190)				
192	D 9	D	estrih				
193	/	/	zid Z od gradu				
194	A 5, 6	A	polnilo jame (vkop SE 201)	17	2	3	61
195	C 8, 9	G	plast temno rjavega peščenega melja		3	7	620
196	A 7	A	polnilo stojke (vkop SE 197)	5	2	1	6
197	A 7	A	vkop stojke (polnilo SE 196)				
198	D 7	D	polnilo stojke (vkop SE 199)	4			

SE	KV	SEK	KRATEK OPIS	keramika (št. kosov)			
				P	A	PA	SNV
199	D 7	D	vkop stojke (polnilo SE 198)				
200	A, B 5-7	A	plast temno rjavega peščenega melja	130	10	10	557
201	A 5, 6	A	vkop jame (polnilo SE 194)				
202	D 6	D	polnilo jame (vkop SE 203)				
203	D 6	D	vkop jame (polnilo SE 202)				
204	D 6	D	plast rumena glina s kamni	109	28		57
205	A 7	A	polnilo stojke (vkop SE 212)				3
206	A 7	A	polnilo jame (vkop SE 311)	10			17
207	A 7	A	polnilo stojke (vkop SE 213)	18			
208	A 7, 8	A	polnilo jame (vkop SE 278)	38	7		320
209	A 7, 8	A	plast svetlo rjave gline	56	8		39
210	B 7, 8	A	plast svetlo rjavega peska z opeko	6	9	6	1049
211	A 5, B 5-6	A	plast preperelega konglomerata, isto kot SE 055				
212	A 7	A	vkop stojke (polnilo SE 205)				
213	A 7	A	vkop stojke (polnilo SE 207)				
214	A 8	A	polnilo stojke (vkop SE 215)		1		7
215	A 8	A	vkop stojke (polnilo SE 214)				
216	B 7	A	polnilo jame (vkop SE 249)	15	8		1070
217	B 7	A	polnilo stojke (vkop SE 286)	2			86
218	B 7	A	polnilo jame (vkop SE 237)	44	15		850
219	B 7	A	polnilo stojke (vkop SE 251)	5			
220	E 5	D	polnilo jame (vkop SE 221)		2		27
221	E 5	D	vkop jame (polnilo SE 220)				
222	E 7	D	plast rjave peščene gline s kamni				
223	B 7, 8	A	vkop jame (polnilo SE 210)				
224	B 7	A	polnilo stojke (vkop SE 225)		2		27
225	B 7	A	vkop stojke (polnilo SE 224)				
226	B 7	A	polnilo stojke (vkop SE 227)				4
227	B 7	A	vkop stojke (polnilo SE 226)				
228	B 7, 8	A	polnilo jame (vkop SE 229)	3	2	2	615
229	B 7, 8	A	vkop jame (polnilo SE 228)				
230	B 8	A	polnilo stojke (vkop SE 231)				29
231	B 8	A	vkop stojke (polnilo SE 230)				
232	B 8	A	polnilo jame (vkop SE 233)		4		49
233	B 8	A	vkop jame (polnilo SE 232)				
234	B 8	A	polnilo stojke (vkop SE 235)			13	
235	B 8	A	vkop stojke (polnilo SE 234)				
236	B 8	A	polnilo jame (vkop SE 259)	48			
237	B 7	A	vkop jame (polnilo SE 218)				
238	B 5, 6	A	plast rjavega peščenega melja s kamni	3	10		505
239	B 7	A	plast temno rjavega peščenega melja (ista kot SE 200)		9		28
240	B 7	A	vkop jame (polnili SE 254, 319)				
241	A, B 6	A	polnilo stojke (vkop SE 242)	13			
242	A, B 6	A	vkop stojke (polnilo SE 241)				
243	A, B 6	A	polnilo stojke (vkop SE 244)	3			
244	A, B 6	A	vkop stojke (polnilo SE 243)				
245	B 6	A	polnilo stojke (polnilo SE 246)				2
246	B 6	A	vkop stojke (polnilo SE 245)				
247	B 7	A	polnilo stojke (vkop SE 248)	3			10
248	B 7	A	vkop stojke (polnilo SE 247)				
249	B 7	A	vkop jame (polnilo SE 216)				
251	B 7	A	vkop stojke (polnilo SE 219)				
252	B 6	A	polnilo jame (vkop SE 279)	16	4		385
253	B 5, 6	A	polnilo jame (vkop SE 297)	6	5		568
254	B 5, 6	A	polnilo jame (vkop SE 240)	7	8		20

SE	KV	SEK	KRATEK OPIS	keramika (št. kosov)			
				P	A	PA	SNV
255	B 8	A	polnilo stojke (vkop SE 256)	1	7		757
256	B 8	A	vkop stojke (polnilo SE 255)				
257	A 7	A	polnilo stojke (vkop SE 258)				
258	A 7	A	vkop stojke (polnilo SE 257)				
259	B 8	A	vkop jame (polnilo SE 236)				
260	C 6	D	polnilo jame (vkop SE 261)	2			85
261	C 6	D	vkop jame (polnilo SE 260)				
262	D 6	D	polnilo stojke (vkop SE 263)	9			
263	D 6	D	vkop stojke (polnilo SE 262)				
264	A 7	A	polnilo jame (vkop SE 268)	17	8		46
265	A 7, 8	A	polnilo jame (vkop SE 269)	40			165
266	A 8	A	polnilo jame (vkop SE 270)	19	12	2	224
267	A 8	A	polnilo stojke (vkop SE 271)	1			4
268	A 7	A	vkop jame (polnilo SE 264)				
269	A 7, 8	A	vkop jame (polnilo SE 265)				
270	A 8	A	vkop jame (polnilo SE 266)				
271	A 8	A	vkop stojke (polnilo SE 267)				
272	D 7	D	polnilo stojke (vkop SE 273)				3
273	D 7	D	vkop stojke (polnilo SE 272)				
274	D 7	D	polnilo stojke (vkop SE 275)				
275	D 7	D	vkop stojke (polnilo SE 274)				
276	D 7	D	polnilo stojke (vkop SE 277)				
277	D 7	D	vkop stojke (polnilo SE 276)				
278	A 7, 8	A	vkop jame (polnilo SE 208)				
279	A 6, 7	A	polnilo jame (vkop SE 309)	8	9		51
280	D 6, 7	D	plast temno sivnega peščenega melja s kamni				10
282	D 7	D	polnilo stojke (vkop SE 283)	2			
283	D 7	D	vkop stojke (polnilo SE 282)				
284	C 7	D	polnilo stojke (vkop SE 285)				
285	C 7	D	vkop stojke (polnilo SE 284)				
286	B 7	A	vkop stojke (polnilo SE 217)				
287	A 7	A	polnilo stojke (vkop SE 288)				
288	A 7	A	vkop stojke (polnilo SE 287)				
289	A 7, 8	A	polnilo jame (vkop SE 290)	2	1	4	9
290	A 7, 8	A	vkop jame (polnilo SE 289)				
291	D 7	D	plast temno rjavega peščenega melja				
292	D 7	G	polnilo stojke (vkop SE 293)	10			
293	D 7	G	vkop stojke (polnilo SE 292)				
294	D 7	G	polnilo stojke (vkop SE 295)		1	1	
295	D 7	G	vkop stojko (polnilo SE 294)				
296	B 6	A	polnilo jame (vkop SE 297)	5	10	13	146
297	B 6	A	vkop jame (polnila SE 252, 253, 289)				
300	C-E 5-8	D	plast rumenkasto rjave gline s kamni				
301	A 7	A	polnilo stojke (vkop SE 302)				
302	A 7	A	vkop stojke (polnilo SE 301)				
303	C 7, 8	B	plast temno rjavega peska		8	82	322
304	C 7, 8	G	polnilo jame (vkop SE 347)				38
305	A 8	A	polnilo stojke (vkop SE 306)	3		1	
306	A 8	A	vkop stojke (polnilo SE 305)				
307	A 6	A	polnilo jame (vkop SE 590)				
308	A 7	A	polnilo jame (vkop SE 590)				
309	A 6, 7	A	vkop jame (polnilo SE 279)				
310	A 7, 8	A	vkop jame (polnilo SE 208)				
311	A 7	A	vkop jame (polnilo SE 206)				
312	D 9	G	vkop stojke				

SE	KV	SEK	KRATEK OPIS	keramika (št. kosov)			
				P	A	PA	SNV
313	D 8	G	vkop stojke				
314	D 8	G	vkop stojke				
315	B 5	A	polnilo stojke (vkop SE 316)	15			
316	B 5	A	vkop stojke (polnilo SE 315)				
317	D 6	D	polnilo stojke (vkop SE 330)		3		
318	D 6	D	polnilo stojke (vkop SE 331)	2			
319	B 6	A	polnilo jame (vkop SE 240)	5	9		
320	B 6	A	polnilo stojke (vkop SE 335)	2	3		
321	B 6	A	polnilo stojke (vkop SE 332)	3			
322	C 5	E	polnilo jame (vkop SE 337)		1	2	165
323	C 5	E	polnilo jame (vkop SE 338)	1	2	5	125
324	C 5	E	plast temno sivega peščenega melja s kamni				
325	C 5	E	polnilo stojke (vkop SE 349)				
326	C 5, 6	E	polnilo jame (vkop SE 350)	7	4		15
327	C 6	E	polnilo jame (vkop SE 343)		8	1	59
328	C 6	E	plast temno sivega peščenega melja s kamni	156	25		41
329	C, D 7	D	plast temno sivega peščenega melja s kamni				
330	D 6	D	vkop stojke (polnilo SE 317)				
331	D 6	D	vkop stojke (polnilo SE 318)				
332	B 6	A	vkop stojke (polnilo SE 321)				
333	C 6	C	vkop jame (polnilo SE 366)				
334	C 3, D, E 2-4	F	plast temno sivega peščenega melja s kamni		10	48	11
335	B 6	A	vkop stojke (polnilo SE 320)				
336	E 3	F	zid				
337	C 5	E	vkop jame (polnilo SE 322)				
338	C 5	E	vkop jame (polnilo SE 323)				
339	C 9	B, G	plast rjavega peska	5	20		527
340	C 5	E	polnilo jame (vkop SE 337)			1	31
341	D, E 1, 2	F	plast temno rjavega peščenega melja			7	
342	C 4	F	plast temno sivega peščenega melja s kamni	1	2	3	16
343	C 6	E	vkop jame (polnilo SE 327)				
344	C 6	E	polnilo stojke (vkop SE 345)	1			
345	C 6	E	polnilo stojke (polnilo SE 344)	2			4
346	C 6	E	polnilo stojke				
347	C 7	G	vkop jame (polnilo SE 304)				
348	C 5, 6	E	plast rjave gline	53	3		6
349	C 5	E	vkop stojke (polnilo SE 325)				
350	C 5, 6	E	vkop jame (polnilo SE 326)				
351	C 6	E	vkop jame (polnilo SE 344)				
352	C 9	G	polnilo jame (vkop SE 358)	3	6		71
353	C 4	F	plast temno sivega peščenega melja	1			51
354	C 4	F	polnilo jame (vkop SE 370, 378)				
355	C 4	F	polnilo jame (vkop SE 371)				
356	C 7, 8	B	plast temno rjavega peska				361
357	C 9	G	plast rjave gline				
358	C 9	G	vkop jame (polnilo SE 352)				
359	D 2	G	zid				
360	C 3, 4	F	plast rjavega peska		3	2	2
361	E 3	F	polnilo stojke (vkop SE 362)	1	9		4
362	E 3	F	vkop stojke (polnilo SE 361)				
363	C 6	E	vkop stojke (polnilo SE 345)				
364	C 8	B	kamnit venec v plasti SE 356			4	34
365	C 6	C	polnilo stojke (vkop SE 376)		2		
366	C 6	C	polnilo jame (vkop SE 333)	4	14		66
367	C 6, 7	C	polnilo stojke (vkop SE 381)	42	2		

SE	KV	SEK	KRATEK OPIS	keramika (št. kosov)			
				P	A	PA	SNV
368	C 7	C	polnilo jame (vkop SE 386)				
369	C 2	F	vkop stojke (polnilo SE 064)				
370	C 4	F	vkop jame (polnilo SE 354)				
371	C 4	F	vkop jame (polnilo SE 355)				
372	D 1	F	plast temno sivnega peščenega melja z velikimi kamni	1			4
373	C 7	B	polnilo stojke (vkop SE 387)				11
374	C 7	B	plast temno sivnega peščenega melja z ogljem in lepom				
375	C 7	C	vkop stojke (polnilo SE 380)				
376	C 6	C	vkop stojke (polnilo SE 365)				
377	C 7	C	polnilo stojke (vkop SE 385)		1		3
378	C 4	F	vkop jame (polnilo SE 254)				
379	D, C 3	F	estrih				
380	C 7	C	polnilo stojke (vkop SE 375)	3			3
381	C 7	C	vkop stojke (polnilo SE 367)				
382	C 4	F	plast rjave gline				
383	A 5, 6	A	plast rjave gline z velikimi kamni				
384	C 4	F	plast rjavega peščenega melja s kamni	105	7		1
385	C 7	C	vkop stojke (polnilo SE 377)				
386	C 7	C	vkop jame (polnilo SE 368)				
387	C 7	B	vkop stojke (polnilo SE 373)				
388	C 3	F	plast rjavega peščenega melja s kamni				2
389	A 9	A	polnilo stojke (vkop SE 393)	6			
390	A 9	A	polnilo stojke (vkop SE 394)				2
391	B 9	A	polnilo stojke (vkop SE 399)				
392	B 9	A	polnilo stojke (vkop SE 400)				
393	A 9	A	vkop stojke (polnilo SE 389)				
394	A 9	A	vkop stojke (polnilo SE 390)				
395	D 2, 3	F	plast temno rjavega peščenega melja s kamni			1	
396	C 3	F	plast rjavega peščenega melja z veliko kamni				
397	D 3	F	polnilo stojke (vkop SE 398)		3		9
398	D 3	F	vkop stojke (polnilo SE 397)				
399	B 9	A	vkop stojke (polnilo SE 391)				
400	B 9	A	vkop stojke (polnilo SE 392)				
401	C 8, 9	B	plast rumenkasto rjave meljaste gline				4
402	A, B 9	A	polnilo jame (vkop SE 403)				28
403	A, B 9	A	vkop jame (polnilo SE 402)				
404	D 4	F	plast rjavega peščenega melja z veliko kamni	1	5	1	4
405	C, D 2	F	ruševina hipokavsta				1
406	C 5	E	plast rumenkasto rjave gline s kamni				
407	D 2	F	stebriček hipokavsta				
408	D 2	F	stebriček hipokavsta				
409	D 2	F	stebriček hipokavsta				
410	C, D 2	F	stebriček hipokavsta				
411	A 7	A	polnilo stojke (vkop SE 415)	1			
412	D, E 4	F	zid				
413	C 6	E	polnilo stojke (vkop SE 414)		4		
414	C 6	E	vkop stojke (polnilo SE 413)				
415	A 7	A	vkop stojke (polnilo SE 411)				
416	C 7	C	polnilo stojke (vkop SE 427)		5		
417	C 7	C	polnilo jame (vkop SE 435)	174	40	3	8
418	C 7	C	polnilo stojke (vkop SE 431)				
419	C 7	C	polnilo stojke (vkop SE 432)				
420	C 7	C	polnilo stojke (vkop SE 433)			3	
421	C 7	C	polnilo stojke (vkop SE 434)				
422	D 4	F	polnilo stojke (vkop SE 423)				12

SE	KV	SEK	KRATEK OPIS	keramika (št. kosov)			
				P	A	PA	SNV
423	D 4	F	vkop stojke (polnilo SE 422)				
424	D 4, 5	D	plast rjavega peščenega melja s kamni		2	3	5
425	D 4	F	plast rjavega peščenega melja s kamni		7	3	13
426	C 4	F	plast kamnov				
427	C 7	C	vkop stojke (polnilo SE 416)				
428	C, D 2-3	F	zid Z od SE 379				
429	C 4, 5	C, E	preperel konglomerat (veliki prodniki)				
430	A 7	A	polnilo stojke (vkop SE 452)	7			
431	C 7	C	vkop stojke (polnilo SE 418)				
432	C 7	C	vkop stojke (polnilo SE 419)				
433	C 7	C	vkop stojke (polnilo SE 420)				
434	C 7	C	vkop stojke (polnilo SE 421)				
435	C 7	C	vkop jame (polnilo SE 417)				
436	D 2	F	stebriček hipokavsta				
437	D 2	F	stebriček hipokavsta				
438	C 2	F	stebriček hipokavsta				
439	A 7	A	plast rjave gline s kamni				
440	A 7	A	polnilo stojke (vkop SE 457)	4			
441	A 7	A	polnilo stojke (vkop SE 458)		6		
442	E 3	F	plast rjavega peščenega melja s kamni			2	
443	E 4	F	vkop stojke				
444	E 4	F	vkop stojke				
445	D 2	F	ruševina hipokavsta				
446	D, E 2	F	plast temno sivega peščenega melja s kamni	37	5	14	
447	D 3	F	plast temno rjavega peščenega melja s kamni				
448	D 1	F	plast temno rjavega meljastega peska				
449	D 1	F	plast temno rjavega peščenega melja				3
450	D 1	F	rjava peščena plast		3	1	
451	D 1, 2	F	plast kamnov				
452	A 7	A	vkop stojke (polnilo SE 430)				
453	A 7	A	polnilo jame (vkop SE 459)	1	5		31
454	B 9-10	A	plast temno sivega peščenega melja	1	1	2	195
455	C, D 9-11	G	plast temno sivega peščenega melja	26	10	42	22
456	D 2	F	plast kamnov				
457	A 7	A	vkop stojke (polnilo SE 440)				
458	A 6, 7	A	vkop stojke (polnilo SE 441)				
459	A 7	A	vkop jame (polnilo SE 453)				
460	E 1, 2	F	plast rjavega peščenega melja		5		
462	D 2	F	polnilo jame za stebriček hipokavsta				
463	D 2	F	polnilo jame za stebriček hipokavsta				
464	D 2	F	stebriček hipokavsta				
465	E 2	F	plast malte		3		
466	E 4	F	plast rjave meljaste gline	3			
467	E 4, 5	F	plast rjave gline	1	1	1	4
468	E 3, 2	F	plast temno rjavega peščenega melja s kamni	74	19	38	2
469	E 1, 2	F	plast temno rjavega peščenega melja s kamni		1		
470	E 1	F	ruševina		8	1	
471	E 1, 2	F	plast temno rjave meljaste gline s kamni	5	6		
472	C 10	G	polnilo stojke (vkop SE 479)				
473	C 10	G	polnilo stojke (vkop SE 485)				
474	C 10	G	plast temno rjavega peščenega melja		3		7
475	B, C 9	B	polnilo jame (vkop SE 540)		4	113	
476	B 10	A	polnilo stojke (vkop SE 481)				13
477	B 10	A	polnilo stojke (vkop SE 489)				25
478	B 10	A	polnilo stojke (vkop SE 523)				

SE	KV	SEK	KRATEK OPIS	keramika (št. kosov)			
				P	A	PA	SNV
479	C 10	G	vkop stojke (polnilo SE 472)				
480	E 1, 2	F	zid, pravokoten na SE 359			2	
481	B 10	A	vkop stojke (polnilo SE 476)				
482	B 9, 10	A	plast rjavega peščenega melja s kamni			1	11
483	E 1	F	plast temno sivnega peščenega melja			1	
484	D 1, 2	F	plast temno rjavega glinastega melja s kamni		13		
485	C 10	G	vkop stojke (polnilo SE 473)				
486	B, C 10	B	preperel konglomerat				
487	E 3	F	ostanek malte				
488	E 3	F	ostanek malte				
489	B 10	A	vkop stojke (polnilo SE 477)				
490	E 3	F	ostanek malte				
491	C 9, 10	G	struktura iz kamnov	4	6	2	14
492	A 6, 8	A	plast rjave meljaste gline s kamni				
493	D 3	F	plast rjavega peščenega melja z obilico malte			2	1
494	B 9	A	struktura iz kamnov	1			67
495	B 9	A	polnilo stojke (vkop SE 509)				
496	A, B 10	A	plast temno sivnega peščenega melja		3		
497	B 9, 10	A	polnilo jame (vkop SE 521)				11
498	C 9	G	polnilo stojke (vkop SE 559)				
499	C 9	G	polnilo jame (vkop SE 573)	7			
500	C 9	G	struktura / plast kamnov	2	1	1	12
501	C 10	G	struktura / plast kamnov				
502	B 10	B	polnilo stojke (vkop SE 520)				1
503	D 4	F	plast rjave gline pod SE 404				
504	B 9	A	polnilo stojke (vkop SE 511)				2
505	B 9	A	polnilo stojke (vkop SE 512)				7
506	B 9	A	polnilo stojke (vkop SE 519)				1
507	C 10	G	plast rumenkasto rjave meljaste gline s kamni				
508	E 3	F	plast temno sivnega peščenega melja s kamni				
509	B 9	A	vkop stojke (polnilo SE 495)				
510	C 3	F	polnilo jarka (vkop SE 554)		4		
511	B 9	A	vkop stojke (polnilo SE 504)				
512	B 9	A	vkop stojke (polnilo SE 505)				
513	D 4	F	polnilo stojke (vkop stojke SE 527)				
514	D 5	D	polnilo stojke (vkop stojke SE 528)				
515	D 5	D	polnilo stojke (vkop stojke SE 529)		1	1	7
516	D 5	D	polnilo stojke (vkop stojke SE 530)		2		33
517	D 5	D	polnilo stojke (vkop stojke SE 531)				
518	D 5	D	polnilo stojke (vkop stojke SE 532)	1			3
519	B 9	A	vkop stojke (polnilo SE 406)				
520	B 10	B	vkop stojke (polnilo SE 502)				
521	B 9	A	vkop jame (polnilo SE 497)				
522	C 10	A	plast rumenkasto rjave meljaste gline s kamni				
523	B 10	A	vkop stojke (polnilo SE 478)				
524	C, D 9	G	plast črnega peščenega melja s kamni				
525	B 10	A	polnilo stojke (vkop SE 535)				
526	B 10	A	polnilo stojke (vkop SE 536)				1
527	D 4	F	vkop stojke (polnilo SE 513)				
528	D 5	D	vkop stojke (polnilo SE 514)				
529	D 5	D	vkop stojke (polnilo SE 515)				
530	D 5	D	vkop stojke (polnilo SE 516)				
531	D 5	D	vkop stojke (polnilo SE 517)				
532	D 5	D	vkop stojke (polnilo SE 518)				
533	C 10	G	vkop jame (polnilo SE 547)				

SE	KV	SEK	KRATEK OPIS	keramika (št. kosov)			
				P	A	PA	SNV
534	C 10	B, G	vkop stojke (polnilo SE 543)				
535	B 10	A	vkop stojke (polnilo SE 525)				
536	B 10	A	vkop stojke (polnilo SE 526)				
537	C 3	F	ostanek zidu				
538	C, D 4, 5	F	polnilo stojke (vkop SE 555)		13		51
539	C, D 3, 4	F	zid, pravokoten na SE 480				
540	C 9, 10	B, G	vkop jame (polnilo SE 475)				
541	D, E 1, 2	F	plast rjavega melja s kamni		346	7	
542	D 1	F	plast rjavega meljastega peska		1		
543	C 10	B, G	polnilo stojke (vkop SE 534)	1	3		
544	C 10	G	polnilo jame (vkop SE 556)		3	98	
545	C 10	G	polnilo stojke (vkop SE 572)		1		
546	C 10	G	polnilo stojke (vkop SE 571)				
547	C 10	G	polnilo jame (vkop SE 533)				
548	B 9	G	polnilo stojke (vkop SE 560)				
549	C 10	G	polnilo stojke (vkop SE 557)				2
550	C 10	G	polnilo stojke (vkop SE 562)				2
551	C 4	F	polnilo stojke (vkop SE 580)	12			
552	C 10	G	polnilo stojke (vkop SE 558)				
553	C 9	G	polnilo stojke (vkop SE 561)			3	
554	C 3	F	vkop za jarek (polnilo SE 510)				
555	D 4	F	vkop stojke (polnilo SE 538)				
556	C 10	G	vkop jame (polnilo SE 544)				
557	C 10	G	vkop stojke (polnilo SE 549)				
558	C 10	G	vkop stojke (polnilo SE 552)				
559	C 9	G	vkop stojke (polnilo SE 498)				
560	C 10	G	vkop stojke (polnilo SE 548)				
561	C 9	G	vkop stojke (polnilo SE 553)				
562	C 10	G	vkop stojke (polnilo SE 550)				
563	C 9	G	vkop stojke (polnilo SE 563)				
564	C 9	G	polnilo stojke (vkop SE 567)				
565	C 9	G	polnilo stojke (vkop SE 568)	1			3
566	C 9	G	polnilo jame (vkop SE 574)				1
567	C 9	G	vkop stojke (polnilo SE 564)				
568	C 9	G	vkop stojke (polnilo SE 565)				
569	C, D 4	F	polnilo stojke (vkop SE 575)				
570	C 4	F	polnilo stojke (vkop SE 576)		2		2
571	C 10	G	vkop stojke (polnilo SE 546)				
572	C 10	G	vkop stojke (polnilo SE 545)				
573	C 9	G	vkop stojke (polnilo SE 499)				
574	C 9	G	vkop jame (polnilo SE 566)				
575	C, D 4	F	vkop stojke (polnilo SE 569)				
576	C 4	F	vkop stojke (polnilo SE 570)				
577	D 4	F	plast rjave gline Z od SE 412	2			4
578	D 4, 5	D, F	plast rjave gline V od SE 412				
579	C, D 4	F	plast rjavega glinastega melja s kamni	2	45		7
580	C 4	F	vkop stojke (polnilo SE 551)				
581	C 4	F	polnilo stojke (vkop SE 586)	6			
582	C, D 4	F	zid				
583	C 3	F	plast rjavega peščenega melja z obilico kamnov			1	
584	C 2, 3	F	plast temno rjavega meljastega peska z obilico kamnov			1	
585	C 3, 4	F	plast temno rjavega peščenega melja	36		3	1
586	C 4	F	vkop stojke (polnilo SE 581)				
587	E 3	F	plast temno sivega peščenega melja s kamni				
588	E 2	F	plast temno sivega glinenega melja z lepom	45	20		

SE	KV	SEK	KRATEK OPIS	keramika (št. kosov)			
				P	A	PA	SNV
589	C 10	G	polnilo stojke (vkop SE 563)				
590	A 7	A	vkop jame (polnilo SE 307)				
591	A 6, 7	A	vkop jame (polnilo SE 308)				
592	C 11	G	zid v SV delu izkopnega polja				
593	E, F 1, 2	F	plast temno rjavega peščenega melja s kamni	1	4		
594	E 3	F	plast temno rjavega peščenega melja z drobci oglja				2
595	D 3	F	plast temno rjavega peščenega melja	27	31		
596	C 3	F	plast temno rjavega peščenega melja s prodniki	6			
597	E 1	F	ostanek zidu				
598	C 2, 3	F	rjava peščena plast z obilico malto		2		
599	A 5	A	polnilo stojke (vkop SE 620)		3		
600	A 5	A	polnilo stojke (vkop SE 613)	5			
601	B 5	A	polnilo stojke (vkop SE 614)	20		2	
602	C 5	E	polnilo stojke (vkop SE 619)				
603	C 5	E	polnilo stojke (vkop SE 617)				
604	C 6	E	polnilo jame (vkop SE 622)	1			
605	A 5, 6	A	polnilo stojke (vkop SE 625)	7			
606	A 8	A	polnilo stojke (vkop SE 626)	3			6
607	A 8	A	polnilo stojke (vkop SE 627)				
608	C 2, 3	F	plast sivnega peščenega melja s preperelimi kosi malte				
609	C 6	E	polnilo stojke (vkop SE 623)				
610	C 6	E	polnilo stojke (vkop SE 624)	3			
611	E 3	F	plast rjave glin				
612	D, E 1, 2	F	plast rjave glin				
613	A 5	A	vkop stojke (polnilo SE 600)				
614	B 5	A	vkop stojke (polnilo SE 601)				
615	C 4	F	polnilo stojke (vkop SE 628)				
616	C 3	F	polnilo stojke (vkop SE 630)				
617	C 5	E	vkop stojke (polnilo SE 603)				
618	A, B, C 5, 6, 7	A-C, E	plast svetlo rjavega proda				
619	C 5	E	vkop stojke (polnilo SE 602)				
620	A 6	A	vkop stojke (polnilo SE 599)				
621	C 3	F	plast temno sivnega peščenega melja				
622	C 5	E	vkop jame (polnilo SE 604)				
623	C 6	E	vkop stojke (polnilo SE 609)				
624	C 6	E	vkop stojke (polnilo SE 610)				
625	A 5, 6	A	vkop stojke (polnilo SE 605)				
626	A 8	A	vkop stojke (polnilo SE 606)				
627	A 8	A	vkop stojke (polnilo SE 607)				
628	C 4	F	vkop stojke (polnilo SE 615)				
629	C 2	F	plast temno rjavega peščenega melja				
630	C 3	F	vkop stojke (polnilo SE 616)				
631	C 3	F	polnilo stojke (vkop SE 636)				
632	C 3	F	polnilo stojke (vkop SE 637)				
633	C 3	F	polnilo stojke (vkop SE 635)				
634	C 3	F	plast preperete malte				
635	C 3	F	vkop stojke (polnilo SE 633)				
636	C 3	F	vkop stojke (polnilo SE 631)				
637	C 3	F	vkop stojke (polnilo SE 632)				
638	C 4, 5	F	polnilo jame (vkop SE 643)				4
639	C 3	F	polnilo stojke (vkop SE 641)				
640	C 3	F	estrih				
641	C 3	F	vkop stojke (polnilo SE 639)				
642	D, E 3	F	plast temno rjavega peščenega melja s kamni	4	17	4	
643	C 4, 5	F	vkop jame (polnilo SE 638)				

SE	KV	SEK	KRATEK OPIS	keramika (št. kosov)			
				P	A	PA	SNV
644	C 4, 5	F	polnilo stojke (vkop SE 648)				7
645	C, D 3	F	plast kamnov pod estrihom				
646	C, D 3	F	plast sivega peščenega melja				
647	D, E 2	F	plast kamnov		3		7
648	C 4, 5	F	vkop stojke (polnilo SE 644)				
649	C 4, 5	F	polnilo stojke (vkop SE 651)				
650	C, D 3	F	plast rjavega peščenega melja	6			
651	C 4, 5	F	vkop stojke (polnilo SE 649)				
652	D, E 3	F	odtis stebrička				
653	D, E 3	F	odtis stebrička				
654	D, E 3	F	odtis stebrička				
655	D, E 3	F	odtis stebrička				
656	D, E 3	F	odtis stebrička				
657	D, E 3	F	del stebrička				
658	D, E 3	F	del stebrička				
659	D, E 3	F	odtis stebrička				
660	D, E 3	F	odtis stebrička				
661	D, E 3	F	odtis stebrička				
662	D, E 3	F	odtis stebrička				
663	D 1,2	F	plast temno sivega peščenega melja s kamni		9		2
664	F 5-7	D	zid				
665	F 5	D	plast temno sivega peščenega melja		5		19
666	F 5	D	zid				
667	F 5, 6	D	plast temno sivega glinastega melja		8		
668	F 5	D	polnilo jame (vkop SE 669)		2		
669	F 5	D	vkop jame (polnilo SE 668)				
670	F 6	D	kamnita groblja ob zidu SE 664		2		
671	E, F 6	D	plast rjavega peščenega melja s kamni	6	2		40
672	E, F 6	D	polnilo jame (vkop SE 673)		2		13
673	E 6	D	vkop jame (polnilo SE 672)				
674	E 6	D	polnilo jame (vkop SE 675)				
675	E 6	D	vkop jame (polnilo SE 674)				
676	E 6	D	polnilo jame (vkop SE 677)	6	6		203
677	E 6	D	vkop jame (polnili SE 676, 695)				
678	E 6	D	polnilo jame (vkop SE 679)	8	1		
679	E 6	D	vkop jame (polnilo SE 678)				
680	C 10, 11, D 10	G	zid				
681	D 9-11, E 9, 10	G	stena kleti				
682	E 10	G	stena kleti				
683	D 10, 11, E 8-11	G	stena jaška				
684	C 2	F	del stebrička (pod SE 647)				
685	C 2	F	del stebrička (pod SE 647)				
686	F 5	D	plast sivega peščenega melja s kamni				
687	D, E 1, 2	F	zid				
688	D 1,2	F	plast temno sivega meljastega peska		2	37	7
689	F 5	D	jašek				
690	F 6, G 5, 6	D	recenten vkop				
691	D 3	F	zid				
692	D, E 2	F	del stebrička (pod SE 687)				
693	D, E 2	F	del stebrička (pod SE 687)				
694	D 8	G	zid	11			9
695	E 6	D	2. polnilo jame (vkop SE 677)				63
696	D, E 8	G	plast rjavega proda				6
697	D 8	G	plast rjave meljaste gline				
698	D 8, E 7-8	D, G	plast črnega meljastega peska	28	25	1	482

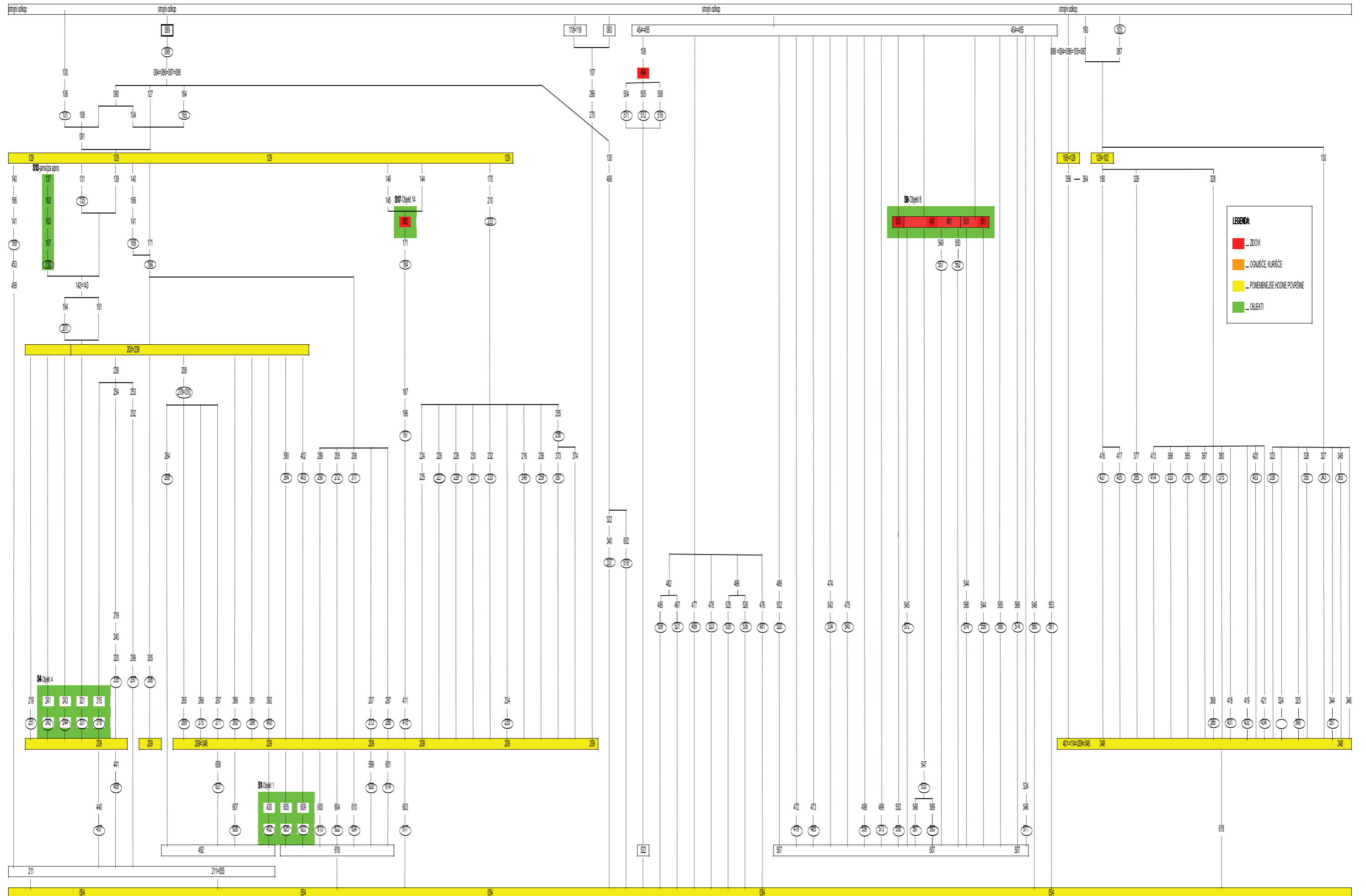
SE	KV	SEK	KRATEK OPIS	keramika (št. kosov)			
				P	A	PA	SNV
699	D, E 8,9	G	plast rjavega peščenega proda				9
700	D 9	G	plast temno rjavega peščenega melja		3	5	357
701	D, E 9	G	plast temno rjavega peščenega melja		1		15
702	F 6	D	polnilo stojke (vkop SE 703)				
703	F 6	D	vkop stojke (polnilo SE 702)				
704	E 7	D	polnilo jame (vkop SE 705)				1
705	E 7	D	vkop jame (polnilo SE 704)				
706	D, E 3	F	plast temno rjave meljaste gline		134		
707	E 8	G	polnilo stojke (vkop SE 708)				
708	E 8	G	vkop stojke (polnilo SE 707)				
709	E 8	G	polnilo stojke (vkop SE 710)				2
710	E 8	G	vkop stojke (polnilo SE 709)		3		
711	D, E 9	G	polnilo stojke (vkop SE 712)				20
712	D, E 9	G	vkop stojke (polnilo SE 711)				
713	D 2	F	plast svetlo sivnega peščenega melja		3		4
714	C, D 2	F	del stebrička od hipokavsta				
715	C, D 2	F	del stebrička od hipokavsta				
716	D 2	F	plast svetlo rjavega meljastega peska				
717	E, F 3	F	polnilo stojke (vkop SE 755)				
718	E, F 3	F	plast svetlo sivnega peščenega melja				
719	D 1,2	F	plast svetlo rjavega peščenega melja				
720	E, F 2	F	plast kamenja ob zidu SE 359	28	32		
721	E 7	D	polnilo jame (vkop SE 722)				
722	E 7	D	vkop jame (polnilo SE 721)				
723	D, E 8	G	plast temno rjavega peščenega melja	11			12
724	D 8	G	plast temno rjavega peščenega melja	2			
725	D 8	G	plast temno rjavega peščenega melja				3
726	D 8	G	plast belega peska z lomljenci				
727	D,E 8	G	plast temno rjavega peščenega melja				3
728	D 10	G	prečni zid (med SE 680 in 681)				
729	E 9	G	temno rjava peščena plast				6
730	D 9	G	plast črnega peščenega melja				
731	D 9	G	plast temno rjavega peščenega melja				8
732	D 9	G	polnilo jame (vkop SE 789)				305
733	D 9	G	polnilo stojke (vkop SE 747)				3
734	D 9	G	polnilo stojke (vkop SE 800)				25
735	D, E 9	G	plast rjave meljaste gline				
736	D 9	G	polnilo stojke (vkop SE 748)				
737	E 9	G	polnilo stojke (vkop SE 741)				2
738	E 9	G	polnilo stojke (vkop SE 742)			1	38
739	E 9	G	polnilo stojke (vkop SE 743)				
740	E 9	G	plast temno rjavega peščenega melja				
741	E 9	G	vkop stojke (polnilo SE 737)				
742	E 9	G	vkop stojke (polnilo SE 738)				
743	E 9	G	vkop stojke (polnilo SE 739)				
744	F 6, 7	D	polnilo jame (vkop SE 808)		4		4
745	F 6, 7	D	plast temno rjavega peščenega melja s kamni				
746	F 4-7, G 4-6	D	plast temno rjavega peščenega melja s kamni	34	20	1	114
747	D 9	G	vkop stojke (polnilo SE 733)				
748	D 9	G	vkop stojke (polnilo SE 736)				
749	C 2	F	zid				
750	C 2	F	vkop za temelj zidu SE 749				
751	D, E 2	F	plast rdečkastega peščenega melja		3		
752	D 2, E 2, 3	F	plast rjavega peščenega melja	88	17	130	
753	D, E 3	F	plast temno rjavega peščenega melja s kamni				

SE	KV	SEK	KRATEK OPIS	keramika (št. kosov)			
				P	A	PA	SNV
754	C, D 3	F	plast temno rjavega peščenega melja s kamni		6		
755	E 3	F	vkop jame (polnilo SE 717)				
756	E 3	F	polnilo stojke (vkop SE 759)		3		
757	E 3	F	plast temno rjavega peščenega melja				
758	C, D 2	F	plast svetlo rjavega meljastega peska s kamni		8		1
759	E 2, 3	F	vkop stojke (polnilo SE 756)				
760	D 2	F	stebriček hipokavsta				
761	E 3	F	vkop jame v zidu SE 480				
762	E 3	F	vkop jame v zidu SE 480				
763	E 3	F	vkop jame v zidu SE 480				
764	E 3	F	vkop jame v zidu SE 480				
765	E 9	G	polnilo stojke (vkop SE 766)	1			
766	E 9	G	vkop stojke (polnilo SE 765)				
767	E 8	G	polnilo stojke (vkop SE 768)				
768	E 8	G	vkop stojke (polnilo SE 767)				
769	C 2	F	odtis stebrička				
770	C 2	F	stebriček hipokavsta				
771	E 9	G	plast temno rjavega peščenega melja s kamni				15
772	C, D 2	F	stebriček hipokavsta				
773	C, D 2	F	stebriček hipokavsta				
774	C, D 2	F	plast temno rjavega peščenega melja				
775	C, D 2	F	plast temno rjavega peščenega melja s lomljenci		237		
776	D 8	G	polnilo stojke (vkop SE 777)				
777	D 8	G	vkop stojke (polnilo SE 776)				
778	D 8	G	polnilo stojke (vkop SE 779)				
779	D 8	G	vkop stojke (polnilo SE 778)		81		
780	E 3	F	plast temno rjavega peščenega melja				
781	D, E 3	F	plast rjave meljaste gline s kamni				
782	D 8	G	plast temno rjave gline		4		
783	C, D 3	F	vkop stojke (polnilo SE 754)				
784	C, D 3	F	vkop stojke v vkopu SE 783				
785	C, D 3	F	vkop stojke v vkopu SE 783				
786	C, D 3	F	vkop stojke v vkopu SE 785				
787	D 9	G	polnilo stojke (vkop SE 788)				
788	D 9	G	vkop stojke (polnilo SE 787)				
789	D 9	G	vkop jame (polnilo SE 732)				
790	E 3	F	vkop stojke (polnilo SE 780)				
791	D 1	F	temelj zidu (pod SE 719)				
792	D 1	F	zid (pod SE 719)				
793	D 9	G	polnilo stojke (vkop SE 794)				
794	D 9	G	vkop stojke (polnilo SE 793)				
795	E 9	G	polnilo stojke (vkop SE 796)				
796	E 9	G	vkop stojke (polnilo SE 795)				
797	E 9	G	polnilo stojke (vkop SE 798)				
798	E 9	G	vkop stojke (polnilo SE 797)				
799	E 9	G	plast temno rjavega peščenega melja	7			
800	D 9	G	vkop stojke (polnilo SE 734)				
801	D 9	G	zid				
802	D 9	G	plast svetlo rjave gline				
803	D, E 9	G	plast svetlo rjave gline				
804	D 1, 2	F	plast temno rjavega peščenega melja				
805	D 3	F	vkop stojke (polnilo SE 706)				
806	D 9	G	polnilo stojke (vkop SE 807)				
807	D 9	G	vkop stojke (polnilo SE 806)				
808	F 6, 7	G	vkop jame (polnilo SE 744)				

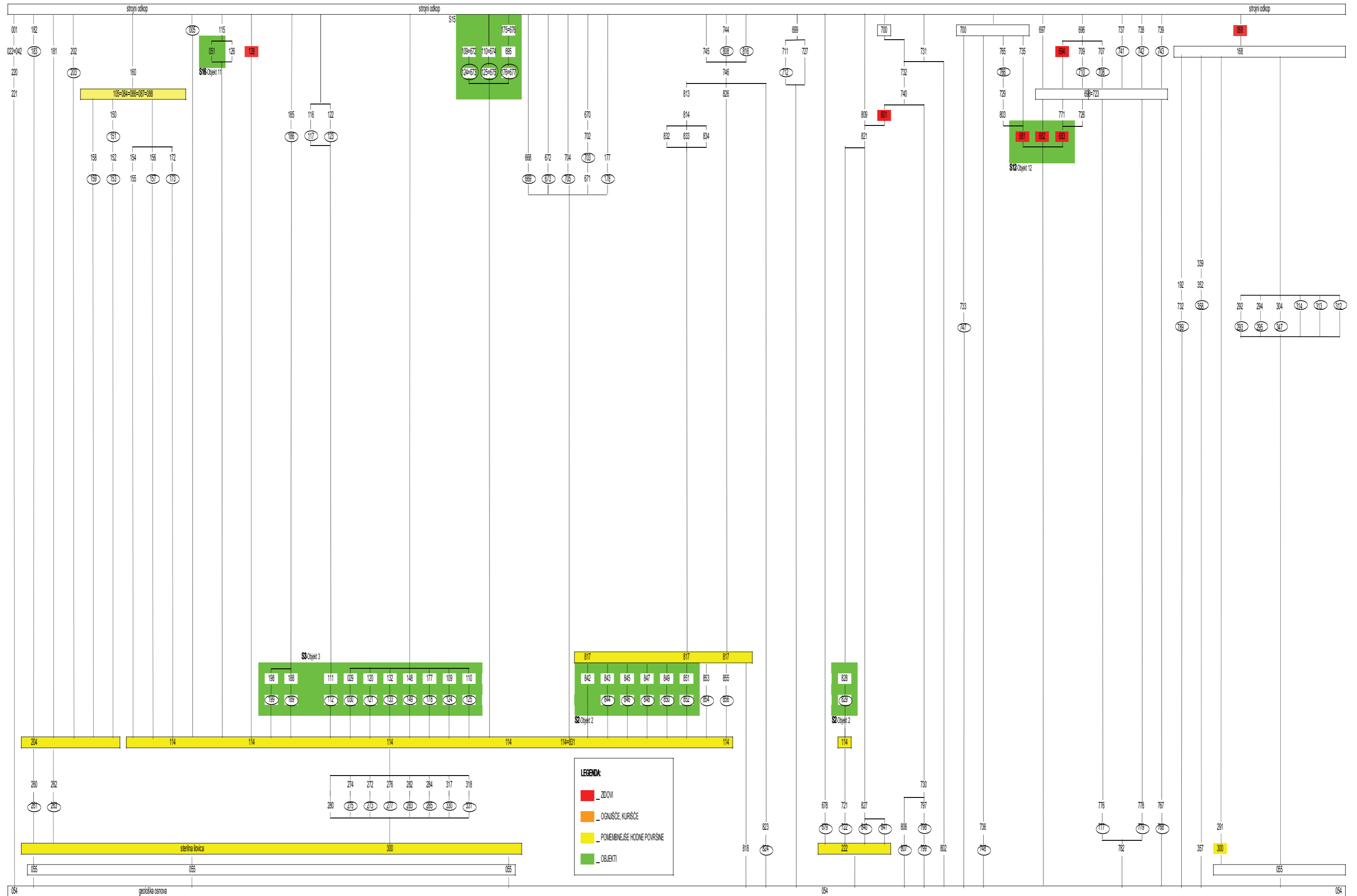
SE	KV	SEK	KRATEK OPIS	keramika (št. kosov)			
				P	A	PA	SNV
809	G 5-7	G	plast temno rjavega peščenega melja	11	9		92
810	D 1	F	plast malte				
811	D 1	F	plast temno rjavega peščenega melja s kamni		5		
812	D 1	F	plast črnega meljastega peska				
813	F 5, 6	D	plast temno rjavega peščenega melja s kamni				
814	F 5, 6	D	plast temno rjavega peščenega melja s kamni	18	26		37
815	F 5	D	polnilo stojke (vkop SE 830)	1			
816	G 5, 6	D	vkop za meteorno cev				
817	F 5	D	plast rjavega peščenega melja	6			
818	F 5	D	plast rumenega proda				
819	D 1	F	plast rjavega peščenega melja s kamni				
820	D 1	F	plast rjave peščene gline	4	21		
821	G 6	D	plast sivega peščenega melja		1		15
822	G 6, 7	D	vkop za vodovodne cevi				
823	F 7	D	polnilo stojke (vkop SE 824)	16			
824	F 7	D	vkop stojke (polnilo SE 823)				
825	E 2	F	vkop jame v konglomerat				
826	F 5-7	D	polnilo vkopa za zid SE 664				
827	G 5, 6	D	plast temno sivega peščenega melja		2	1	110
828	G 6	D	polnilo stojke (vkop SE 829)				
829	G 6	D	vkop stojke (polnilo SE 828)				
830	F 5	D	vkop stojke (polnilo SE 815)				
831	G 6, 7	D	plast temno rjave gline				
832	F 6	D	plast temno rjavega peščenega melja s prodniki	3			6
833	F 6	D	plast temno rjavega peščenega melja		6		
834	F 6, 7	D	plast temno rjavega peščenega melja s kamni	52	18		2
835	C, D 2	F	vkop jame (polnilo SE 775)				
836	D 2	F	polnilo stojke v jami SE 835 (vkop SE 837)				
837	D 2	F	vkop stojke (polnilo SE 836)				
838	D 2	F	vkop ob zidu SE 359 (polnilo SE 775)				
839	F 6, 7	D	plast temno sivega peščenega melja s kamni	3			
840	G 6	D	vkop stojke (polnilo je plast SE 827)				
841	G 6, 7	D	vkop jarka (polnilo je plast SE 827)				
842	F 5, 6	D	polnilo odtisa lesenega bruna				
843	F 5	D	polnilo stojke (vkop SE 844)	1			
844	F 5	D	vkop stojke (polnilo SE 843)				
845	F 6	D	polnilo stojke (vkop SE 846)				
846	F 6	D	vkop stojke (polnilo SE 845)				
847	F 6	D	polnilo stojke (vkop SE 848)	16			
848	F 6	D	vkop stojke (polnilo SE 847)				
849	F 6, 7	D	polnilo stojke (vkop SE 850)	12			
850	F 6, 7	D	vkop stojke (polnilo SE 849)				
851	F 7	D	polnilo stojke (vkop SE 852)				
852	F 7	D	vkop stojke (polnilo SE 851)				
853	F 7	D	polnilo stojke (vkop SE 854)		4		
854	F 7	D	vkop stojke (polnilo SE 853)				
855	F 5	D	polnilo stojke (vkop SE 856)				
856	F 5	D	vkop stojke (polnilo SE 855)				
857	B 2	F	plast rjavega melja		6		
858	B 2, 3	F	plast temno sivega melja	1	33		
859	B 2	F	plast temno sivega melja z obilico malte in kamnov				
860	B, C 2	F	ostanek zidu				
861	/	/	ostanek zidu				
862	A, B 2	F	apnenica				
863	A 3	F	okrogla struktura iz prodnikov				

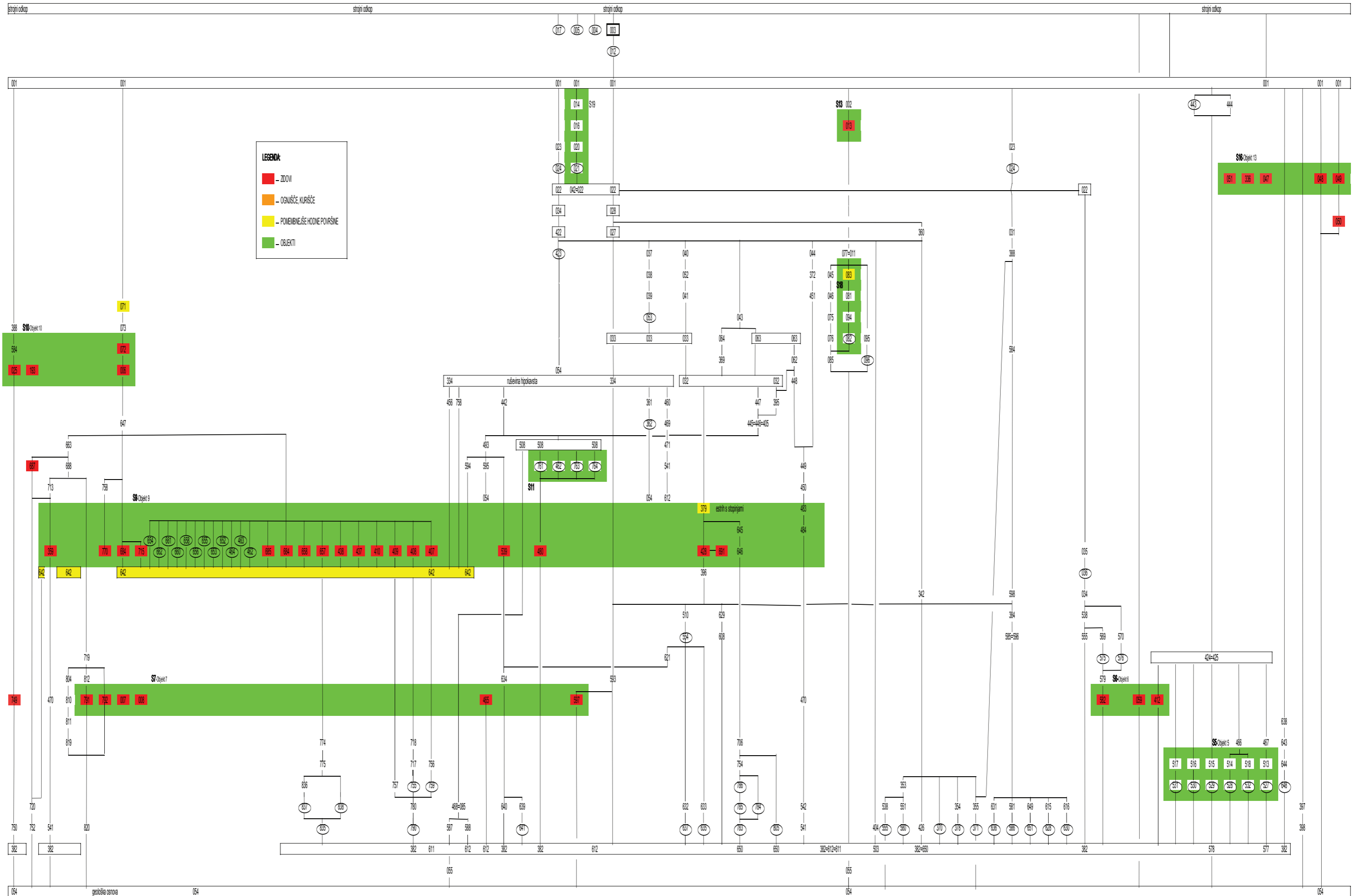
SE	KV	SEK	KRATEK OPIS	keramika (št. kosov)			
				P	A	PA	SNV
864	A 3	F	steklarska peč				
865	A 2	F	plast rdeče gline				
866	A, B 2	F	3 zidovi - izkopavanja leta 2008				
867	A 2, 3	F	plast temno sivega melja z obilico kamni		4		
868	B, C 2, 3	F	plast rumene gline				
869	B 2	F	polnilo jame (vkop SE 870)			1	
870	B 2	F	vkop jame (polnilo SE 869)				
871	A-F 1	F	antično obzidje				
872	A-F 1	F	srednjeveško obzidje				
900			last črnega peščenega melja za obzidjem				210
901	Lovski dvorec	Prostor 2, 3	plast temno rjavega peščenega melja				260
902	Lovski dvorec	Prostor 1	plast svetlo rjave in sive gline				11
903	Lovski dvorec	Prostor 1	plast svetlo rjave in sive gline				510
904	Lovski dvorec	Prostor 1	polnilo jame (vkop SE 977)				3526
905	Lovski dvorec	Prostor 1	polnilo jaška (vkop SE 906)				
906	Lovski dvorec	Prostor 1	vkop jaška (polnilo SE 905)				
907	Lovski dvorec	Prostor 4	plast črnega peščenega melja s kamni		2		452
908	Lovski dvorec	Prostor 4	polnilo jame (vkop SE 909)				38
909	Lovski dvorec	Prostor 4	vkop jame (polnilo SE 908)				
910	Lovski dvorec	Prostor 1	polnilo stojke (vkop SE 911)				7
911	Lovski dvorec	Prostor 1	vkop stojke (polnilo SE 910)				
912	Lovski dvorec	Prostor 1	temelj stebra				
913	Lovski dvorec	Prostor 1	temelj stebra				
914	Lovski dvorec	Prostor 1	plast črnega peščenega melja z ogljem				1
915	Lovski dvorec	Prostor 1	severni temelj (vkop SE 952)		1		4
916	Lovski dvorec	Prostor 1	južni temelj (vkop SE 953)				4
917	Lovski dvorec	Prostor 1	ostanek zidu (vkop SE 932)				
918	Lovski dvorec	Prostor 1	ostanek zidu (vkop SE 935)				9
919	Lovski dvorec	Prostor 1	plast rjavega peščenega melja	1	9		171
920	Lovski dvorec	Prostor 1	plast rdeče gline		2		852
921	Lovski dvorec	Prostor 1	plast rdeče gline (del SE 914)		7		18
922	Lovski dvorec	Prostor 1	plast rjavega peščenega melja				388
923	Lovski dvorec	Prostor 1	plast rjavega meljastega peska				343
924	Lovski dvorec	Prostor 1	plast temno sivega peščenega melja s kamni	12	5		379
925	Lovski dvorec	Prostor 4	polnilo jame (vkop SE 926)				121
926	Lovski dvorec	Prostor 4	vkop jame (polnilo SE 925)				
927	Lovski dvorec	Prostor 4	polnilo stojke (vkop SE 928)				
928	Lovski dvorec	Prostor 4	vkop stojke (polnilo SE 927)				
929	Lovski dvorec	Prostor 1	polnilo od temeljev stavbe (vkop SE 930)		2		409
930	Lovski dvorec	Prostor 1	vkop za temelje stavbe (polnilo SE 929)				
931	Lovski dvorec	Prostor 4	plast gline s prodniki				177
932	Lovski dvorec	Prostor 1	vkop za temelje (polnilo SE 917)				
933	Lovski dvorec	Prostor 2, 3	plast temno rjavega peščenega melja s kamni	19	7	12	910
934	Lovski dvorec	Prostor 2	vkop za cev				
935	Lovski dvorec	Prostor 1	vkop za temelje (polnilo SE 918)				
936	Lovski dvorec	Prostor 1	plast rjave meljaste gline				
937	Lovski dvorec	Prostor 1	plast rumenega peska				
938	Lovski dvorec	Prostor 1	polnilo stojke (vkop SE 941)				18
939	Lovski dvorec	Prostor 1	polnilo stojke (vkop SE 942)				39
940	Lovski dvorec	Prostor 1	polnilo stojke (vkop SE 943)				211
941	Lovski dvorec	Prostor 1	vkop stojke (polnilo SE 938)				
942	Lovski dvorec	Prostor 1	vkop stojke (polnilo SE 939)				
943	Lovski dvorec	Prostor 1	vkop stojke (polnilo SE 940)				
944	Lovski dvorec	Prostor 3, 4	plast apna v apnenici (vkop SE 965)				
945	Lovski dvorec	Prostor 1	polnilo stojke (vkop SE 949)				

SE	KV	SEK	KRATEK OPIS	keramika (št. kosov)			
				P	A	PA	SNV
946	Lovski dvorec	Prostor 1	polnilo stojke (vkop SE 950)	1			4
947	Lovski dvorec	Prostor 1	plast rdeče gline				
948	Lovski dvorec	Prostor 1	plast sive gline (del SE 947)				
949	Lovski dvorec	Prostor 1	vkop stojke (polnilo SE 945)				
950	Lovski dvorec	Prostor 1	vkop stojke (polnilo SE 946)				
951	Lovski dvorec	Prostor 2	plast temno rjave gline s prodniki				1
952	Lovski dvorec	Prostor 1	vkop za temelje (polnilo SE 915)				
953	Lovski dvorec	Prostor 1	vkop za temelje (polnilo SE 916)				
954	Lovski dvorec	Prostor 1	kos malte s prodniki				
955	Lovski dvorec	Prostor 1	polnilo stojke (interfacies SE 957)				
956	Lovski dvorec	Prostor 1	polnilo stojke (vkop SE 958)				20
957	Lovski dvorec	Prostor 1	interfacies stojke (polnilo SE 955)				
958	Lovski dvorec	Prostor 1	vkop stojke (polnilo SE 956)				
959	Lovski dvorec	Prostor 1	plast temno sivega peščenega melja	9	3		77
960	Lovski dvorec	Prostor 2	plast črnega peščenega melja s prodniki				
961	Lovski dvorec	Prostor 4	polnilo jame (vkop SE 926)				88
962	Lovski dvorec	Prostor 4	plast rjave gline				
963	Lovski dvorec	Prostor 4	polnilo stojke (vkop SE 964)				
964	Lovski dvorec	Prostor 4	vkop stojke (polnilo SE 963)		2		
965	Lovski dvorec	Prostor 3, 4	vkop apnenice (polnilo SE 944)				
966	Lovski dvorec	Prostor 2	polnilo jame (vkop SE 978)			7	365
967	Lovski dvorec	Prostor 2	plast črnega peščenega melja s prodniki	2	1	3	86
968	Lovski dvorec	Prostor 1	polnilo jame (vkop SE 977)				604
969	Lovski dvorec	Prostor 1	polnilo stojke (vkop SE 970)				4
970	Lovski dvorec	Prostor 1	vkop stojke (polnilo SE 969)				
971	Lovski dvorec	Prostor 1	polnilo stojke (vkop SE 972)				
972	Lovski dvorec	Prostor 1	vkop stojke (polnilo SE 971)				
973	Lovski dvorec	Prostor 1	polnilo stojke (vkop SE 974)				
974	Lovski dvorec	Prostor 1	vkop stojke (polnilo SE 973)				
975	Lovski dvorec	Prostor 1	plast temno sivega peščenega melja s kamni	7	3	1	6
976	Lovski dvorec	Prostor 1	polnilo jame (vkop SE 977)				2078
977	Lovski dvorec	Prostor 1	vkop jame (polnilo SE 904,968,976, 982)				
978	Lovski dvorec	Prostor 2	vkop jame (polnilo SE 966)				
979	Lovski dvorec	Prostor 1	plast rjave gline				
980	Lovski dvorec	Prostor 1	polnilo jame (vkop SE 990)	9	15		17
981	Lovski dvorec	Prostor 1	polnilo jame (vkop SE 996)				
982	Lovski dvorec	Prostor 1	polnilo jame (vkop SE 977)				1159
983	Lovski dvorec	Prostor 4	plast peščenega melja premešanega z ilovico in kamni				123
984	Lovski dvorec	Prostor 1	plast rjavega peska		1		768
985	Lovski dvorec	Prostor 1	polnilo stojke (vkop SE 986)				49
986	Lovski dvorec	Prostor 1	vkop stojke (polnilo SE 985)				
987	Lovski dvorec	Prostor 1	polnilo jame (vkop SE 990)				5
988	Lovski dvorec	Prostor 1	polnilo jame (vkop SE 989)				518
989	Lovski dvorec	Prostor 1	vkop jame (polnilo SE 984, 988)				
990	Lovski dvorec	Prostor 1	vkop jame (polnilo SE 980, 987)				
991	Lovski dvorec	Prostor 1	polnilo jame (vkop SE 992)				
992	Lovski dvorec	Prostor 1	vkop jame (polnilo SE 991)				
993	Lovski dvorec	Prostor 2, 3	plast rjave gline				
994	Lovski dvorec	zunaj	plast rdeče gline		3		347
995	Lovski dvorec	Prostor 1	polnilo jame (vkop SE 997)				5
996	Lovski dvorec	Prostor 1	vkop jame (vkop SE 981)				
997	Lovski dvorec	Prostor 1	vkop jame (polnilo SE 995)				
998	Lovski dvorec	Prostor 1	polnilo stojke (vkop SE 999)				
999	Lovski dvorec	Prostor 1	vkop stojke (polnilo SE 998)				
strojni izkop				68	41	26	1755

Priloga 3 – Diagram stratigrafskih enot – sektorja D, G

Priloga 5 – Diagram stratigrafskih enot – sektor Lovski dvorec

PROSTOR 1 PROSTOR 2, PROSTOR 3 in PROSTOR 4

